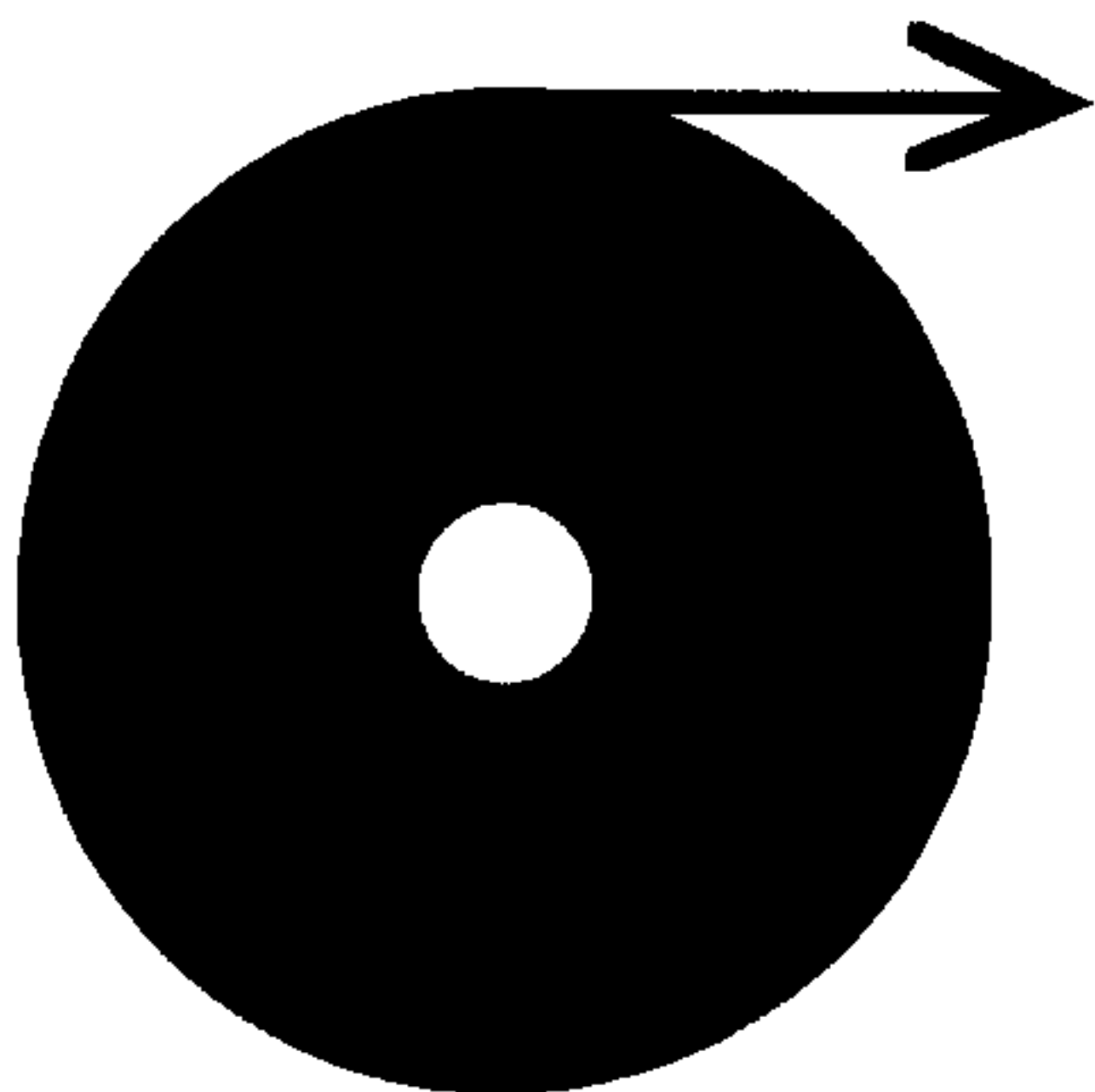

RE

N
M

Telephone: +47 7

LØGTINGS TIDINDI

1970

Løgtingstíðindi

1970

TÓRSHAVN

1972

INNIHALD:

ÓLAVSØKUTINGSETAN 1970

	bls.
Tingssetingin	1
Tingmennirnir	1
Val av formannsskapi	2
Frágreiðing frá lögmanni	3

ALMENN MÁL

Broyting í Vanlukkutryggingarskipanini	13

FÍGGJAR- OG SKATTAMÁL

Fíggjarløgtingslóg 1971/72	11
Broyting í skattalógini	15
Broyting í innflutnings- og framleiðslugjöldum	22

FYRISPURNINGAR

Fýrispurningur frá Martin Joensen til lögmann	75

ÍDNAÐUR, HANDIL OG ÖNNUR VINNA

Nevnd til kanningar av afturlatingarúðini	35
Føroya ídnaðargrunnur	49

KOMMUNAL MÁL

Broyting í kommunalu valreglunum	32

LANDSKASSAÁBYRGDIR OG LANDSKASSAMÁL

Veðhald av láni til Froðbiar kommunu	11
Broyting í reglunum um veðhald av lánum til fiskiskip og fiskavirkir	60
Garanti til keyp av ferða- og farmaskipinum Umanak	63
Almennur eginpeningur í sildavirkir	69

III

LØGTINGIÐ OG LANDSSTYRI

Broyting í valrættaráldrinum	25
Broyting í lóg um Føroya løgting	27

RÍKISLÓGIR OG KUNNGERÐIR

Ymsar ríkislógir	33
Ymsar ríkislógir	34

SAMFERÐSLUMÁL, VEGA- OG HAVNAMÁL, FLOGFERÐSLA

Studningur til Gøtu kommunu	18
Studningur til bátahyl í Sørvági	67

SIÐVINNA OG FISKISKAPUR

Undantak frá innflutningsgjaldi á fiski	29
Uppskot til samtyktar viðv. Laksatling	37
Broyting í reglunum um endurnýgging av fiskiskipaflotanum	59
Endurgjald til útróðrarmenn	65
Stuðul til roynd við egningarmaskinu	72

TELEFONMÁL

Broyting í telefonlógini	31

UTTANRÍKISMÁL

Burtur úr Nato	38

ÚTVARP OG SIÓNVARP

Setan av nevnd til fyrireiking av sjónvarpi	57

VEIÐILÓGIR

Broyting í veiðulógini	48

VESTRARTINGSETAN 1970/71

Tingsetanin	76
Tingmenninir	76
Val av formannsskapi	77
Val av lögmanni og landsstýrismonnum	77

ALMENN MÁL

Fólkaeftirløn fiskimanna frá 60 ára aldri	136
Skráseting av heilsuveikum og brekaðum fólki	143
Yvirtøka av sosialmálum	147

IV

FIGGJAR- OG SKATTAMÁL

Fíggjarløgtingslóg	78
Skattafrádráttur fiskimanna	131
Uppskot til samtyktar v. tolli og gjaldfríum bensini	134
Støttleikagjöld	139
Landsskattur og kommunuskattur	151
Skattafrádráttur langfarafiskimanna	153
Broyting í skattalógini	191
Avtøka av lógini um tvungna uppsparing	196
Broyting í lóg um serligt innflutningsgjald	198
Almennur peningur í føroyskum ídnaðarvirki	271

HEILSUMÁL, SJÚKRAHÚSVIÐURSKIFTI O. T.

Val av limum í sjúkrahússtýrinum	216

ÍDNAÐUR OG ONNUR VINNA

Ídnaðarmálaráð	202
Uppskot til eina uppbyggingarætlan fyri Suðuroynna	242
Veðhald fyri lánun til smærri ídnaðarvirki	258
Minstaløn til verkamenn	259
Afturlatingarlógin	262

KIRKJUMÁL

Val av varabiski	215
Fíggjarætlan fyri kirkjugrunnin	218

LANDSKASSAÁBYRGJIR OG LANDSKASSAMÁL

Stuðul til Húsálansgrunnin	260

LØGTING OG LANDSTÝRI

Broyting í valrættaraldrinum	100
Landsstýrismálini	104
Nýtt løgtingshús	189

NÁTÓRUFRIÐING V. M.

Verjubiltek móti dálking av natúr og luft	255

RÍKISLÓGIR OG KUNNGERÐIR

Lóg um mynstur	123
Ymsar ríkislógir	195
Ymsar aðrar ríkislógir	209
Ymsar ríkislógir	214
Ymsar ríkislógir	289

V

SAMFERÐSLUMÁL, VEGA- OG HAVNAMÁL, FLOGFERÐSLA

Bróyting í lógtíngslóg um ferðslu	120
Uppskot til samtyktar v. ferðatættlan Smírils	150
Vegir og lendingar	230
Bygging av ferðamannaskipum til siglingina Føroyar Danmark	254
Berghol gjøgnum Gøtursháls	270
Hækking í partapeninginum í P/f Flogsamband	288
Landsvegir	295

SIÓVINNU- OG FISKIVINNUMÁL

Bróyting í reglum um fiskimenn í feskfiskaveiðu	116
Br. í lóg um studningsskipan fiskimanna	124
Hvíldartíð fiskimanna	133
Uppskot til samtyktar viðv. seldaverksmiðjunum	148
Landleiðin	155
Yvirvaldsrættur yvir landgrónnin	163
Fiskimálaráðið	170
Stovnsetan av stórhvalarækstri	175
Bróyting í fyriskipanini um fiskivinnu á Norðara eystara Atlantshavi	223
Millumlanda tiltøk viðv. fiskiskapi	226
Trolveiða á landleiðini	273
Br. í Ll. um endurnýgging fiskiskipaflotans	292

SKÚLAMÁL, MENTAMÁL V. M.

Stuðul til bygging av tekniskum skúlum	98
Bygging av serskúla	185
Stuðul til skúlabygging	268
Nýggj læraralønarlóg	282

TÆNASTUMENN O. T.

Álit frá nevndini til kannan av tænaðumannalógini	180

UTTANRÍKIS- OG MARKNAÐARMÁL

Føroyar og europeiski felagsskapurin EEC	105

ÚTVAR, SIÓNVARP V. M.

Happadráttarloyvi til Útvarp Føroya	220
Bróyting av útvarpsnevnd	256

VAL AV ÁLITISMONNUM, NEVNDUM O. Ø.

Val av álitismönnum	176

LØGTINGSMÁL Í NUMMARRØÐ

ÓLAVSØKUTINGIÐ 1970:

Tingsætanin	1
Tingmenninir	1
Val av formanskapi	2
Frágreiðing frá lögmanni	3
1. Fíggjarløgtingslóg 1971/72 (smb. skjal 2 og 2 B)	11
2. Veðhald av láni til Froðbiar kommunu	11
3. Broyting í Vanlukkutryggingarskipanini	13
4. Ikki framlagt.	
5. Broyting í skattalógini	15
6. Studningur til Gøtu kommunu og Oyrvík í Løpra	18
7. Broyting í innflutnings og frandleiðslugjöldum	22
8. Broyting í Valrættaraldrinum	25
9. Broyting í lóg um Føroya løgting	27
10. Fiskur ið innfluttur verður kemur undan serliga innflutningsgjaldinum	29
11. Broyting í Telefonlógini	31
12. Broyting í kommunalu valreglunum	32
13. Ymsar ríkislógir	33
14. Ymsar ríkislógir	34
15. Nevnd til kannan av afturlatingarlógini	35
16. Uppskot til samtyktar viðv. laksaaling	37
17. Frágreiðing frá málumtinganevnd — burtur úr Nælo	38
18. Broyting í veiðulógini	48
19. Føroya ídnaðargrunnur	49
20. Setan av nevnd til fyrireikingar av sjónvarpi	57
21. Broyting í reglunum um endurnýgging av fiskiskipaflotanum	59
22. Broyting í reglum um veðhald av lánum til fiskiskip og fiskavínkir	60
23. Ikki framlagt.	
24. Garanti til keyp av ferða- og farnaskipinum Umanak	63
25. Endurgjald til Útróðrarmenn	65
26. Studningur til bátahyl í Sørvági	67
27. Almennur eginpeningur í sildavínkir	69
28. Staðul til roynd við egningarmaskinu	72
Fyrirspurningur frá Martin Joensen til Atla Dam	75

VETRARTINGIÐ 1970/71

Tingsætanin og tingmenninir	76
Val av formanskapi	77
Val av lögmanni og landsstýrismönnum	77
1. Fíggjarløgtingslóg (sí eisini skjal 2 B)	78

VII

2. Stuðul til bygging av tekniskum skólum	98
3. Broyting í valrættaraldrinum	100
4. Veðhald av lánun til sildaolju og sildamjøl á goymslu	102
5. Lansstýrismálini	104
6. Føroyar og europeiski felagsmarknaðurin EEC	105
7. Broyting í reglunum um fiskimenn í feskfiskaveiðu	116
8. Broyting í lögtingslóg um ferðslu	120
9. Lóg um mynstur	123
10. Broyting í lóg um prísstúðningsskipan fiskimanna	124
11. Skattafrádráttur fiskimanna	131
12. Hvíldartíð fiskimanna	133
13. Uppskot til samt. v. toll- og gjaldfríum bensini	134
14. Fólkaeftirløn fiskimanna frá 60 ára aldri	136
15. Stuttloikagjöld	139
16. Skráseting av heilsuveikum og brekaðum fólki	143
17. Yvirtøka av umsiting av sosialmálum	147
18. Uppskot til samtyktar v. sildaverksmiðjuni	148
19. Uppskot til samt. viðv. ferðarøttan Smirils	150
20. Landsskattur og kommunuskattur	151
21. Skattafrádráttur langfarafiskimanna	153
22. Landleiðin	155
23. Yvirvaldsrættur yvir landgrunninum	163
24. Fiskimálaráð	170
25. Stovnsetan av stórhvalarakstri	175
26. Val av álitismanninum	176
27. Álit frá nevnd til kannan av tænastumannalógini	180
28. Bygging av serskúla	185
29. Nýtt lögtingshús	189
30. Broyting í skattalógini	191
31. Ymiskar ríkislógir	195
32. Avtøka av lógini um tvungna uppsparing	196
33. Broyting í lóg um serligt innflutningsgjald	198
34. Ídnaðarmálaráð	202
35. Broyting í lögtingslóg um fiskiveiðu á landleiðini	209
36. Ymsar aðrar ríkislógir	214
37. Ymsar ríkislógir	215
38. Val av varabípi	215
39. Val av limum í sjúkrahússtýrið	216
40. Fíggarættan fyri kirkjugrunnin	218
41. Happadráttarloyvi til Ótvarp Føroya	220
42. Broyting í fyriskipanini um fiskivinnu á Norðara øystara Atlantshavi ..	223
43. Millumlanda reguleringsáttøk viðv. fiskiskapi	226
44. Vegir og lendingar	230

VIII

45. Uppskot til eina uppbyggingarættlan fyri Suðuroynna	242
46. Bygging av ferðamannaskipum til siglingina Føroyar/Danmark	254
47. Verjubiltøk móti dálking av náttúr og luft	255
48. Broyting av útværpsnevnd	256
49. Veðhald fyri lánum til smærri ídnaðarvirkir	258
50. Míntaløn til verkamenn	259
51. Stuðul til Húsulánsgrunnin	260
52. Afturlætingarlóg	262
53. Stuðul til skúlabygging	268
54. Berghol gjøgnum Gotursháls	270
55. Almennur partapeningur í føroyskt ídnaðarvirki	271
56. Trolveiða á landleiðini	273
57. Br. í Ll. um spariskipan hjá ikki-uppihaldarum	278
58. Br. í skattalógini	279
59. Nýggj læraralønarlóg	282
60. Broyting í lögtingslóg um innflutningsgjald v.m. (bensingjald)	287
61. Hækking í partapeninginum í P/f Flogsamband	288
62. Ymsar ríkislógar	289
63. Broyting í lögtingslóg um serstakt innflutningsgjald	290
64. Broyting í lögtingslóg um endurnýgging av fiskiskipaflotanum	292
65. Landsvegir	295

SKJØL TIL LØGTINGSTÍÐINDI

	skjal
Landskassaroknskapur	1
Figgjarlógaruppskot	2
Figgjarlógarálit	2
Fylgiskjøl til figgjar Ll. 1971/72	2B
Fylgiskjøl til Løgmannsrøðuna á Ólavssøku 1970	3
Føroyar og europeiski felagsskapurin	4
Lóg um mynstur	5
Álit frá nevndini til kannan av lønum tænarumanna	6
Forslag til lóv um tænestumænd m.fl. í folkeskolan på Færøerne	7
Lóv om internationale reguleringsforanstaltninger vedrørende fiskeri	8

Ólavsøkutingið 1970

Ár 1970 Ólavsøku dag kl. 13 var lögtingið sett. Tingformaðurin frá seinasta tinginum J. Fr. Øregaard lýsti at Ólavsøkutingið 1970 var sett sambært skriv frá lögmanni d. 6. juli 1970.

Tingmenninir eru:

Hákon Djurhuus, Klaksvík, ff.
Poul J. Olsen, Klaksvík, jv.
Pinnhogi Isaksen, Tórshavn, ff.
Johan Poulsen, Strendur, sb.
Frederik Hansen, Saldafirði, ff.
J. Fr. Øregaard, Gøtu, jv.
Poul Petersen, Tórshavn, ff.
Thomas Joensen, Kollafirði, sb.
Sigurð Joensen, Tórshavn, ff.
Leon Joensen, Sørvági, sb.
Vilhelm Nielsen, Sandavági, ff.
Trygve Samuelson, Tórshavn, sb.
Hanus við Høgadalsá, Tórshavn, ff.
Martin Joensen, Tórshavn, jv.
Knút Wang, Tórshavn, ff.
Peter C. Christiansen, Tórshavn, ff.
Peter F. Christiansen, Tórshavn, sb.
Karsten Hoydal, Tórshavn, ff.
Kjartan Mohr, Tórshavn, fb.
Hilmar Kass, Tórshavn, sj.
Demmus Hentze, Tórshavn, ff.
J. P. Davidsen, Sandi, jv.
Dion Nøse, Vági, jv.
Joen P. Thomasen, Vági, jv.
Reinhold Sflá, Tvøroyri, jv.
Andreas Djurhuus, Vági, sb.

Tingformaðurin bað Martin Joensen og Vilhelm Nielsen vera fyrribils tingskrivarar.

So fór fram val av formannsskapi.

Eftir uppskoti var J. Fr. Øregård valdur formaður.

Formaðurin boðaði frá, at Tjóðveldisflokkurin og Framburðsflokkurin vóru gingnir í valbólk til val av næstformanni og skrivara.

Til næstformannu var Sigurd Joensen valdur eftir lutakast við Knút Wang.

So fór fram val av tingskrivarum.

Eftir uppskoti var Martin Joensen valdur og Finnboji Isaksen eftir lutakast við Leon Joensen og Vilhelm Nielsen.

Tingformaðurin bað tingmenn rópa eitt nýggja fali hurrá fyri kongi og eitt trýfalt fyri Føroyum.

Frágreiðing frá lögmanni

Henda lögtingsseta er tann seinasta í hesum valskeiði, og vóni eg at hin sákliga viðgerðin verður óbroytt av tí, soleiðis at vit m.a. fáa loyst tey mál - helst færpólitísk - sum okkara limaskapur í millumlanda sangongum áleggur okkum.

Tá eg um hesa tíð í Fjør talaði til lögtingið, var landsins fíggiarstöða rættiliga dýpur.

Várið og eisini summarið hevði svikið, fyrst av streiki og síðan av óvanliga vánaligum ísviðurskiðum í Grønlandi.

Landskassans innlækur vórðu stórliga ávirkaðar av hesum, og líkviditelurin var í botni, bæði hjá landskassa og peningastovnum.

Landsstýrið samráddist í december 1968 við ríkisstýrið um líkviditetslán upp á 20 mill. kr. við trekningsrætti í Nationalbankanum, men fekk í staðin, av grundum sum landsstýrið ikki hevur góðtikið, játtað ábyrgd fyri langfreistað lán uppá 10 mill. kr., um landsstýrið við samráðingum beinleiðis við Kommunekreditforeningen fekk supplerað við einum láni upp á 3 mill. kr.

Út á heystið í Fjør kom fíbelur so við og við vend í til tað betra, sum m.a. førði við sær, at landsstýrið ikki kom at nýta meir enn kr. 4.500.000 av nevndu lánum, meginpartin til útbætur av yvirtreki á konto; Studning til endurnýggjing av fiskiskípaflotnum og restin til kassa-pening.

Eftir av hesum lánum standa inni á bók hjá peningastovnum kr. 8.500.000 til dampuliga rentu.

Henda pening vil landsstýrið halda sum reservu.

Sum avdráttur er úr landskassanum afturgoldin av nevndu lánum kr. 1.160.000.

Lætt er at skilja, at stóru munur er á einum stuttfreistaðum líkviditetsláni, sum bert skal nýtast ta tíðina av árinum, tá innlækur landskassans eru í teprara lagi, og sum eftir lántreyninum á hvørjum ári skal gjaldast niður í 0 kr., og eitt langfreistað lán, sum ikki kann gjaldast skjótari aftur, enn hvat slendur í lániskjølum.

Tey nevndu lánini upp á 13 mill. kr. blivu lánt upp á stytst moguliga tíð og bleiv afturgjaldstíðin sett til 10 ár.

Landsstýrið hefur við samráðing við ávarandi føroysku peningastovnar, har lánið sum nevnt er innsett á bók, fingið góða innlánsrentu.

Av hesum orsökum er rentubyrðin - munurin millum lániðrentuna og innskotsrentuna - ikki so tung at bera fyri landskassan.

Landsstýrið helt fram við samráðingunum um trekningsrætt í Nationalbanken, so tryggileiki fekkst fyri landskassans líkviditet.

Hesar samráðingar eydnaðust at enda soleiðis, at landskassin nú kann trekkja upp til 20 mill. kr. upp á Nationalbankan gjøgnum teir føroysku bankarnar.

Munur til tað befrá er í landskassans líkviditet í ár mótvægis í fjør. Tað er tekin til, at tað í ár kann sleppast undan at nýta líkviditetslánið.

Men hetta skal ikki á nakran hátt takast sum prógv fyri, at vit ikki hava brúk fyri kassakreditinum.

Eitt komandi landsstýri kann ógvuliga væl koma í somu støðu sum sitandi landsstýri var í í fjør, og tí kann trekningsrætturin vera hentur at taka til.

Abøtur upp á vegir, brýr og havnir gerast nú eina ferð best og biligast í summartíðini - ta tíðina, tá skattur og tollur fløða spakuligast í landskassan. Er eingin trekningsmøguleiki má tí bremsa setast á nevndu ætlesarbeiðir, hetta kann sigast at vera meira neyðugt enn rættfærd.

Vit kenna ikki framtíðina og heldur ikki hvør fer at sita á komandi lögtingi og landsstýri, men vit føla okkum fullvísar í, at landsstýrið við at tryggja landskassanum nevnda trekningsrætt, hevur stætt vegin fyri komandi landsstýrinum.

Í samband við landskassans hampuligu líkviditetsstøðu í løtuni kann eg siga frá, at teir føroysku bankarnir siga seg nú eisini hava rættuliga góðan líkviditet. Soleiðis var ikki fyri bert nøkrum mánaðum síðan.

Tað sum hevur fært henda stóru bata í líkviditetsstøðuni við sær er fyrst og fremst størri bruttoveiða innan fiskivinnuna og ikki minst munandi príshækking á uttanlandamarknaðinum.

Tó skal sigast, at fyri tann partin av fiskiflotanum, sum gongur undir heitinum bátaskip, eru umstøðurnar framvegis vánaligar.

Her er neyðugt at biðja sakkunnleikan gera eina metan um, hval eigur og kann gerast fyri at koma hesum skipum til hjálpar.

Hesin partur av skipaflotanum er ov góður at lata sovna burtur.

Bískaparráðið og aðrir eru biðnir um at kanna hetta vandamál og at koma við uppskoti.

Menn tala um at umbyggja hesi skip til kraftblök og trol, til tað kreyst stóru peningur.

Vit mugu eisini hava í huga, tá talan er um viðkan av kraftblökka-

skipaflotanum, at fær stóru fiskiveiðmjóðirnar longu hava fingið gjøgnumført avmarkan av sildaveiðuni at forða oyðan av fiskistovninum.

REGGJARLÓGIN 1970/71

Roknar við eini netto innløku upp á kr. 92,7 mill.

Av hesum er fyrri fyrsta fjórðingsár saman við eftirstøðum inngoldið um 23,3 mill. kr.

Útreiðslurnar eru mettar til kr. 92,7 mill.

Av hesum er í fyrsta fjórðingsár útgoldið 27,4 mill. kr.

Landsstýrið hevur latið kanna eina umskipan av skattaviðurskiptunum við at ganga yvir til meirvirðisgjald samstundis sum lætt verður um tann beinleiðis skattin hjá innøkum undir 30.000 kr.

Neynd hevur arbeitt við hesum máli og hevur í áliti sínum, sum lagt er fyrri tingið, prógvað, at tað kann gjøgnumførast ein skipan við meirvirðisgjaldi og samstundis lækkan av beinleiðis skattinum, sum kann føra við sær eina reella lætta hjá fólki við láginnøkum.

Fiskivinnan.

Veiðan pr. 1. juli 1970 er av hagdeildini uppgjörd til um 95.200 tons.

Tað tilsvartandi talið somu tíð í fjør var undir 80.000 tons.

Útflutningurin pr. sama dag er uppgivin til 110 mill. kr. móti 66 mill. kr. somu tíð í fjør.

Fiskiflotin er í 1969 øktur við 18 skipum ella 5800 brutto tons og í 1970 4 skipum, ella 350 brutto tons.

Úr skrásetingini eru í sama tíðarskeiði (1969-1970) farið 5 skip, ella 630 brutto tons.

Tað er í samband við endurnýggjan av skipaflotanum hent tað gleðiliga, at meen hava meir og meir lagt seg eftir at lata byggja specialskip, soleiðis at veiðukapaciteturin er øktur munandi.

Her hava okkara sjómenn slóðað fyrri nýggjum veiðihættum, hvat vil eru takksamir fyrri, ogandið hevur og vil styðja tilik tiltøk.

Minstaløn og prísveðbót.

Skipanin bleiv endurnýggjað í vár og hvat prísveðbótini viðvíkur forlviðari á ta í fjør lagda prinsipp, at sludningurin minskar við einum ávísum parti av prishækkingini.

Munandi prishækking á fiski er libetur farin fram.

Men á hitt borðið ber fó, at seinastu árin eru á fiskivinnuna lagdar øktar byrður sum t.d. dýrari útgerð, dýrari agn, hægri tryggingargjöld og hægri bankarenta.

Seinast diskontoin læskaði, samráddist landsstýrið við bankarnar um

ikki at hækka útlánsrentuna, har útlánini høvdu sína grund á føroyskum innskotum, og gingu bankarnir við til tað.

Roknað var við at hækkingin av diskontoini bert fór at vera eina stutta tíð. Men tíverri, so bleiv ikki. Og nú er tað europeiska rentan so við og við komin á hædd við ta dansku.

Annars hava kemir menn ta metan, at peningurin blívur nakað biligari, tá felagsmarknaðurin -- E.E.C. -- blívur viðkaður.

Innflutningurin (frá Danmark, ið er størsta innflutningslandið).

Í 1969 fluttu vit vørur inn fyri 136 mill. kr. móti í 1968 fyri 122 mill. kr.

Fyri tíðina 1/1 - 1/5 1970 var innflutt fyri 51 mill. kr. móti 51.7 mill. kr. fyri hálvárið í fjør.

Investeringsvørur taka munnandi part av innflutninginum, meðan tað ikki lykist at hava verið stórvegis hækking í innflutninginum av konsumvørum, hvat kann takast sum tekin uppá, at fólk eru ansin við at vaksan um egnu nýlsku.

Limaskapur í millumlanda felagsskapum.

Sum kunningt gjørdust Føroyar í februar í ár limir í Norðurlanda ráðnum, og finga vit soleiðis møguleika á jøvnum fótum við hinum norðurlandunum at lufta og taka støðu í øllum teim málum, ið koma til viðgerð og avgerð.

Í januar 1968 gjørdust vit limir í EFTA -- fríhandilssamgonguni -- hvat hevur givið okkum betur exportmøguleikar, móti at vit koma so við og við at avtaka okkara verjutoll. Sum heild fikið gevat limaskapurin okkum týðandi fyrimmir.

Um limaskap í E.E.C. -- verða realitetssamráðingar. Tað er í lotuni ógjørlegt at siga nakað avgjort um hella málið uttan tað, at tað er ein misskiljing, tá sagt verður, at Føroyar treytaleyst verða partur saman við Danmark. Tað er tikið full fyrivarni í so mála.

Í hesum sambandi er at geva gætur, at vit á einum tyri okkum avgerandi eki -- fiskivinnuni -- eiga suverenan löggávumyndugleika.

Vil skulu tó ikki vera blindir fyri, at ein limaskapur ikki bert ferir við sær fyrimmir. Vansar eru eisini, m.a. á fiskivinnuøkinum.

Vansar og fyrimmir mugu vit so víga hvør móti øðrum.

Tað er øllum kunnugt, at Føroyar hava bert fiskivinnuna at liva av, men tað má samstundis ásamast, at okkara tilvega er bandin til export, ja, stendur og fellur við okkara exportmøguleikum, og at tað nyttar lítið, hvat okkara fiskimenn veiða, um vit ikki fáa exporterað hesa veiðu til rentablan prís.

Tölur fyrir 1965 - 1969 vísa nakað av hesum vandamálum:

- Í 1965 veiddu vit 110.000 tons, harav heima fiskiskapur 11.600 t.
- Í 1966 veiddu vit 104.000 tons, harav heima fiskiskapur 13.300 t.
- Í 1967 veiddu vit 102.000 tons, harav heima fiskiskapur 15.500 t.
- Í 1968 veiddu vit 96.300 tons, harav heima fiskiskapur 25.000 t.
- Í 1969 veiddu vit 131.300 tons, harav heima fiskiskapur 33.000 t.

Í sama tíðurskeiði 1965 - 1969 er miðalexporturin av okkara fiskiveiðu fluttur til:

- Felagsmarknaðin 70.543.000 kr. 27 %.
- Frilandilsækið 45.662.000 kr. 43 %.
- Onnur lond 51.007.000 kr. 30 %.

Flogmálið.

Tað er at harnast um, at tað ikki hevur eydnast nývalda nevndini - - har lögtingið hevur meirilutan - at fáa fram málið.

Eftir vanligum reglum og praksis er tað umsitingarvaldið, ið velur slíkar nevndir, tá einki annað er tilskilað.

Hitt mótsætta er ein leivd frá amlstíðini.

Tænastumannalógin.

Í 1968 bleiv vald nevnd at viðgera málið. Henda nevnd hevur ikki enn gjørt arbeiðið liðugt.

Tað er ofta drigið fram, at heima stýrið skal yvirtaka meir og meir av tí umsiting, ríkisumboðsmaðurin hevur.

Principielt er landsstýrið fyri hesum - tað er jú heimilað í heima stýris lógini.

Men vit mugu gera okkum greitt, at tað samstundis við slíkari yvirtøku er avgjørt neyðugt, at tað við normering og lønarlóg er møguleiki at fáa lán sakkunnleika sum neyðugur er til slíka umsiting.

Tá landið fyrri einum 5 árum síðani yvirtók umsitingina av lögtingsins skattanevnd og valdi formannin, fekk hesin ikki samsvarandi sakkotu hjálp, ið ríkisumboðsmaðurin hevði. Hetta týddi eitt afturstíg, sum ikki enn er rætlað upp.

Frá 1948, tá heima stýrið byrjaði sína umsiting, og til dagin idag, er arbeiðið hjá okkara tænastumannum og starvsfólki vaksið óvanliga nógv uttan at talið av tænastu- og starvsfólki er ókt samsvarandi, og tá har til kemur, at plássviðurskiftini eru heilt ólíðarhóskandi, má tað skiljast, at tungri og tungri má bliva at fáa arbeiðið frá hondini.

Prístalið.

Ásanna má, at prístalið er hækkað óvanliga nógv undir hesum valskeiði, men eg kann ikki viðganga, sum nógv siga, at prístalið er farið upp av orsökum, sitandi landsstýri hevur ábyrgdina fyri.

Einki land í heiminum er meira bundið til innflutning og harvið prís-gongdina í útheiminum enn Føroyar.

Mett eftir fólkatálinum veiða vit meira enn nakað annað land. mettt eftir fólkatálinum útflyta vit meira enn flest annar land, mettt eftir fólkatálinum eru vit tí, sum eg nevndi, undir størstu ávíkkan av prís-gongdini uttan fyri okkum.

Eg eri fyri, at vit eiga at hava strangligt eftirlit við vøruprísunum her á landi. Vit hava lógarheimild til at fremja slíkt eftirlit sambært lóg frá 1952. Henda lóg er so strong, at neyvan nakað annað land hevur hana strangari. So har eru vit ikki eftirbátur, um tað er politikkurin. Hugsast má um, at skipa eina monopolluggávu.

Eg skal eitera, hvat er fyriskipað í § 6, 3. stk. í lógini, har prísráðið «hevur heimild til í øllum førum, har konkurrensa ikki er nóg mikil at tryggja fría príslegging, og har samfelagsframi má vera tað neyðugt at fyriseta og almunnagera hámarksprísir, hámarksvinningar, hámarksgjöld, og eisini at fyriseta pristreytir, sum ikki má fáast upp um».

Í 1965 valdi lögtingið nevnd at kunna sjálvt prístalið og málan at rokna prístalið út.

Henda nevnd situr enn við arbeiðinum.

Ministari Nybo Andersen segði nýliga, at tað vanliga ikki nerverar fólk, um handilsbalansan er negativ, tey njóta livið og fola tað hugnaligt, bert lønin hækkar samsvarandi prístálinum.

Ja, soleiðis er tað óivað, men tá myndugleikarnir skulu til at bransa og fáa export og import at balansera, er tað sjálvdan blið orð, ið falla.

Almennar vitjanir.

Landsstýrið fær nógvir slíkar vitjanir millum ár og dag, sum taka tíð, men tað er landsstýrisins metna, at slíkar vitjanir allar tjena tí endamáli at skapa okkum goodwill á mongum ymiskum okjum, sum geva tað aftur mangar ferðir, ið vit lata í tíð.

Umframt vitjanir av limum í ríkisstýrinum, sum samráðast um aktuel mál, kann nevast t.d. konslavitjanir í summar.

Hesir menn komu, sum teir segdu, sum vanligir konslar, men fóru avstað aftur sum íðir umboðsmenn fyri okkara land og fólk.

Ein av hesum monnum - hann býr í Japan - hevði lagt til merkis, tað sjónliga og góða samanhald, ið er hjá okkum millum hørn og fírdur, eins og enn er at síggja í Japan, og strikaði hann undir, hvussu stóran týdning slíkt hevur fyri styrkin í einum samfelag.

Lat okkum vóna, at hetta gamla lyndi í fólki okkara má halda fram í komandi slektarliðum.

Uttan mun til hvussu stórir lann sociali framfarðurnar annars verður, er samanhald millum børn og foreldur og virðing fyri teim eldri av størri samfelagsligum týðningi, at hetta kann ikki yvirmetast.

Eg skal vísa á tey hjáløgdu skjøl, sum gjølla viðgera einstøk mál, og skal bert her draga fram nakrar framliðar ætlanir:

1. Møgulig umleggjan av línuveiðum.
2. Framhald av endurnýggjan av skípaflotanum.
3. Útbyggjan av ídnaðarvirkjum á landi.
4. Framhald av havnabygging og vegagerð eftir 10 ára planinum góðkendur av landsstýri og serstakari nevnd.
5. Samskipan a vallari ferðslu sbr. lóg frá 1970.
6. Framhald av útbyggjanini og automatiseringini av telefonverkinum.
7. Byggjan av nýggjum lögtingshúsi og umsitingarhølum, umframt bóka- og skjalasavn.
8. Heita á ríkisstýrið at útbyggja floghavn sum skjótast til hentari flogferðslu.
9. Útvarpshús og sjónvarpshús.
10. Útbyggjan av fiskirannsóknararbeiðinum, herundir byggjan av skipi.

Sum eg segði í byrjanini er hetta seinasta tingseta hjá hesum lögtingi og seinasta arbeiðsskeið hjá sitandi landsstýri.

Landsstýrið tók við í eini tíð, tá stórt prísfall tók seg upp í okkara marknaðarlondum. Hetta føldist sum ein køvandi hond yvir okkara samfelag.

Men hóast so var, slóknaði ikki hugurin millum okkara fiskimenn og reiðarar at byggja fiskiskíp.

Tað eydnaðist at bota um lánið hjá hesum monnum.

Fylgjan av hesum báðum aðalfaktorum er at eina týðandi endurnýggjan av skípaflotanum farin fram.

Sjálvt um trekt gekk við exportprísum og harvið tryggjan av okkara fíggarligu viðurskiftum, kann tað nú sigast, at umstøðurnar eru hampuligar.

Landsstýrið hevur 2 ferðir verið umskipað vegna deyða lögmann P. M. Dam og deyða Villi Sørensen, landsstýrismann.

Okkara arbeiði skal skjótt leggjast fyri fólksins dóm.

Hvør kemur at skipa næsta landsstýri kann einki sigast um í løtuni, men tað skal vera mín vón, at eisini komandi landsstýrir skulu fáa eydna til at útfinna verk sítt til gagn fyri land og fólk.

Ikki kann heldur í framtíðini væntast viðrák í øllum førum, men er viljin til staðar at lata sakligar grundir til eina og hvørja tíð vinna á politiskum og persónligum áhugamálum, vil altíð kunna skipast tað best møguliga í hvørjum vandamáli.

Víst verður eisini til SKJAL 3: Fylgiskjal til lógmansrøðuna.

1. Fíggjarløgtingslóg 1971-72

Ár 1970, 31. juli legði løgmaður fram uppskot til Fíggjarløgtingslóg 1971/72 (smb. skjal 2).

2. Veðhald av láni til Froðbiar kommunu

Ár 1970, 31. juli legði landsstýrismaður Sámal Petersen landsstýrismaður fram soðjóðandi

Uppskot

til

**løgtingslóg um veðhald fyri láni
til skúlabýgging á Tvøroyri.**

**løgtingslov om garanti for lån til
skolebyggeri i Tvøroyri.**

§ 1.

Landsstýrinum er heimilt landskassans vegna at veðhalda fyri láni upp til kr. 150.000 til Froðbiar kommunu til skúlabýgging.

§ 1.

Landsstýret heimindiges til pa landskassens vogn at garantere for lån indtil kr. 150.000 til Froðbiar kommune til skolebyggeri.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Við lögtingslóg nr. 34 frá 22. maí 1969 — tingmál nr. 79/1968 — fekk landsstýrið heimild at veðhalda fyri einum láni upp til 2,2 mill. kr. til Froðbiar kommunu til skúlabygging. Lánið er ætlanin at taka í Kreditforeningen af kommuner i Danmark. Kursurin liggur um 87 %. Í skrivi frá 15. maí í ár sigur kommunan frá, at byggingin verður dýrari enn fyrst ætlað, soleiðis at neyðugt verður at læna kr. 2.430.000 fyri at úrløkan, sum svarar til 60 % av kostnaðinum, skal vera 1.940.000 kr. Sækt verður tí um, at veðhaldsheimildin verður hækkað. Skeivið frá kommununi er hjálagi sum skjal.

Føroya landsstýri,
Tórshavn.

Viðv. veðhaldi fyri láni til skúlabyggingar.

Sambari lógarkunningið nr. 34 frá 22. maí 1969 hevur Føroya lögting samtykt at heimila landsstýrinum at veðhalda fyri lán upp til 2.200.000 kr. til Froðbiar sóknar kommunu til skúlabyggingar.

Eftir at skúlabyggingarmálið hevur verið til ummælis hjá ráðgevandi byggifrøðingi kenslumálaráðsins, er tað vorðið sóknarstýrinum kunningt, at byggingin verður dýrari enn fyrst ætlað, og tá ið sóknarstýrið rokunar við láni úr Kreditforeningen af Kommuner i Danmark í obligatiónum við kurs 87, er neyðugt at søkja um 2.340.000 kr. læðani, so at netto-upplæddin verður 1.940.000 kr. til rindanar av kommununnar 60 % av byggikostnaðinum, meðan ætlanin er at taka byggilán í føroyskum bankum upp á tann játtaða ríkis- og landsstudningin.

So stutt loyvir sóknarstýrið sær við hesnu at biðja háttvirða landsstýri um at leggja fyri lögtingið umsókn um hækkan av lánveðhaldinum sum oman fyri tilskilað.

1. viðgerð 4. og 7. august legði fíggarnevndin fram soljóðandi

Álit.

Tvøroyra kommunu hevur fingið tilsøgn um studning til bygging av skúla, og lögtingið hevur samtykt at taka landskassabýrgd av einum láni uppá hægst 2.200.000 kr., men av tí at skúlin nú ætlast at verða dýrari enn roknað varð við, tá veðhaldsjáttanin var givin, søkir kommunan um,

at veðhaldsupphæddin verður hækkað. Í uppskotinum verður mælt til at veðhalda fyrí einum láni uppá 150.000 kr.

Figgjarnevndin, sum hevur viðgjørt málið, tekur undir við uppskotinum og mælið finginum til at samtykkja tað.

2. viðgerð 17. og 3. viðgerð 19. august 1970.

Landsstýrisins uppskot samtykt 21- 0.

3. Broyting í vanlukkutryggingarskipanini

Ár 1970, 1. august legði J. Lindenskov landsstýrismaður fram soljóðandi:

Hetta mál er av tinginum sent aftur til landsstýrið sambært lótings-samtykt frá 29. apríl í ár, og er landsstýrið biðið um at leggja fyrí ólav-søkufingið tær tekstbroytingar, sum uppskotið miðar imóti.

Til hetta er at siga, at tá tað í landsstýrisuppskotinum verður sagt, at tað verður latið fyrisitingini at orða tekstbroytingarnar, verður hugsað um fyrisitingina á hesum oki, nevniliga sosialmálaráðið, og tí má tingið fyrst taka støðu til, um hesar broytingar skulu fremjast. Tó kann verða sagt, at greinin um persónliga vanlukkutrygging ætlandi kann verða orðuð soleiðis:

«Føðver på Færøernes bosat person, som er forpligtet til at indgive selvangivelse til ligningsmyndighederne samt gifte kvinder, er forsikret imod følger af ulykkestilfælde, der indtræder under hans eller hendes personlige arbejde, uanset om dette ikke er den pågældendes næring.

Premie for denne forsikring opkræves sammen med den pågældendes skat.»

Viðvíkjandi spurninginum um stöddina á tryggingargjaldinum er at

siga, at hetta kann ikki leggjast fast frammantundan, tá lað er stýrið í Føroya vanlukkufrýgging, sum til sína tíð skal fastseta lað.

Samstundis skal verða gjørt vart við, at í skjal 2, skriv frá Tryggingar-sambandinum, er ein prentvilla í triðseinasta pelti fyrstu reglu. Har skal «arbeiðsgevaranum» verða reftað til «arbeiðaranum».

1. viðgerð 5. og 26. august legði sociala nevndin fram söljóðandi

Álit

Í lögtingsmáli nr. 29/1969 legði landsstýrið fram uppskot til samtyktar um broytingar av kongiligari fyriskipan fyri Føroyar «om försikring mod følger af ulykkestilfælde».

Løgtingið samtykti tá at lala landsstýrið gera tekstbroytingar.

Hesar tekstbroytingar eru enn ikki lagdar fyri tingið og tekur nevndin tí uppáttur áheitanina til landsstýrið og setur fram hetta

Uppskot

til

Samtyktar.

Landsstýrið verður biðið um at leggja fyri tingið vanlukkufrýggingar-fyriskipanina við teimum tekstbroytingum, sum uppskot landsstýrisins miðjar innóti.

Tá samráðingar hava verið við ríkismyndugleikarnar um fær ætlaðu broytingar, verður málið aftur at leggja fyri tingið.

Uppskotið frá sociala nevndini samtykt 20 - 0.

4. Ikki framlagt

5. Broyting í skattalógini

Ár 1970, 1. august legði lagnaður fram soljóðandi

Uppskot
til

løgtingslóg um broyting í lögtingslóg um landsskatt og kommunuskatt.

§ 1.

Í løgtingslóg nr. 50 frá 2. juli 1963 um landsskatt og kommunuskatt verða gjerdar hesar broytingar, sum hon er broytt við lögtingslóg nr. 39 frá 16. juni 1966:

Í § 19 veru 1., 2. og 8. stk. orðað soleiðis:

«Flytir maður higar til lands, verður hann skattskyldur frá tí degi, tá hann er fluttur.

2. stk. Persónar, ið ikki eru búfastir í Føroyum, men eru her á landi í bráðfeingi, koma undir skattskyldu frá tí degi, teir koma, um so er at teir innafyrri eitt 12 mánuða skeið hava verið her í minsta lagi 90 dagar samantlagt, annaðhvørt teir hava verið burtur frá landi ella ikki.

8. stk. Flytir maður úr Føroyum, heldur skattskyldan uppat frá tí degi, hann er fluttur, men tá ikki fyrr enn hann er komin undir skattskyldu uttanlands sum fastbúgvandi har ella fyrr enn fýr 4 árin eru liðin, sum nevnd eru í § 14, nr. 3. Allur skattur fram til flutningsdagen kann krevjast goldin, áður enn skattgjaldarin flytir út, annaðhvørt hesin skattur eftir vanligum reglum er fallin til gjaldingar ella ikki.»

løgtingslov om ændring i lagtingslov om landsskat og kommuneskat.

§ 1.

I lagtingslov nr. 50 af 2. juli 1963 om landsskat og kommuneskat foretages følgende ændringer som denne er ændret ved lagtingslov nr. 39 af 16. juni 1966:

I § 19 affattes stk. 1, 2 og 8 således:

«Ved tilflytning til Færøerne indtræder skattepligten fra tilflytningsdagen.

Stk. 2. Personer, som ikke er hjemmehørende på Færøerne, men midlertidigt opholder sig her, kommer under skattepligt fra tilflytningsdagen, såfremt de indenfor en 12 måneders periode med eller uden afbrydelser har opholdt sig her i mindst 90 dage tilsammen.

Stk. 8. Ved fraflytning fra Færøerne ophører skattepligten fra fraflytningsdagen, dog ikke for indkomstskattepligt er indtrædt i udlandet som for fastboende der, eller den i § 14, nr. 3 nævnte 4 års periode er udløbet. Al skat for tiden indtil fraflytningsdagen kan fordras betalt inden den skattepligtiges udrejse, hvad enten disse skatter efter de almindelige regler er forfaldet til betaling eller ikke.»

§ 2.
Henda lóg fer gildi beinan
vegin.

§ 2.
Denum lov træder straks i
kraft.

Viðmerkingar:

Kelduskattaskipanin í Danmark hevur orsakað trupulleikar her hjá okkum, serliga viðvíkjandi fólki, sum flytir millum londini.

Eftir galdandi skipan og sáttmála við Danmark um fyribyrging av tvinnanda skatting, skal hann, sum flytir úr Føroyum til Danmarkar rinda skatt her fjórðingsárið út, og kemur hann so undir skattskylda í Danmark frá fyrsta í næsta fjórðingsári.

Nú skal maður, sum kemur til Danmarkar og har vinnur pening, svara skatt í Danmark beinan vegin, hann forvinnur nakað. Hetta ger, at um ikki er flutt beint um fjórðingsskifti, so skal skattur rindast hæði í Føroyum og Danmark í senn.

Flytir maður úr Danmark til Føroya, sleðgar skattgjalding í Danmark vð seinasta lønugjalding og tekur ikki við her fyrr enn næsta ársfjórðing, so har kann fara at verða út við 3 mánaðir við ongum skatti.

Hetta kann partvís rættast við at broyta sáttmálan um tvinnanda skatting, men bert soleiðis, at skattskyldan kann halda uppát her á landi, tá maður flytir higar og kemur undir skatt í Danmark, meðan hetta ikki kann verða gjørt, tá maður flytir higar, tí har sigur lógin, at skattskylda tekur við frá fyrsta fjórðingsárinum aftaná flyting og kann umsitingin ikki broyta hetta, tí tá verður reglan strangari, enn lógin sigur.

Tá at kalla øll lond uttanum okkum hava kelduskatt, er maður, sum flytir, leysur av skatti beinanvegin, hann heldur uppát at arbeiða og tí í seinasta lagi, tá hann flytir.

Fyri at koma burtur úr hesum og uttan at missa nakað, verður neyðugt at broyta reglurnar í lógini um skatting, tá flutt verður til og úr Føroyum soleiðis, at skattskyldan heldur uppát beinanvegin, flutt verður av landinum og hjá tilflytara tekur við beinanvegin, hann flytir til Føroya.

Við hesari broyting í reglunum fer ikki at verða munur á viðgærdini av flytendum úr Danmark og øðrum londum.

1. viðgerð 4. og 8. august legði lógarnevndin fram soljóðandi

Nevndarálit.

Landsstýrið hevur lagt fyri lögtingið uppskot til lögtingslóg um broyting í lögtingslóg um landsskatt og kommunuskatt. Henda broyting verður gjørd fyri at koma undan trupulleikum, ið standast av kelduskattaskipanini í Danmark, tá fólk flyta til og úr Føroyum.

Málið varð framlagt tann 1. august 1970 og 1. viðgerð fór fram tann 4. august 1970 og varð málið beint í lógarnevndina.

Nevndin hefur viðgjört málið.

Orðingin av § 1, stk. 1 er heldur ógreið og verður tí skotið upp at gera niðanfyrri standandi broyting í orðingini í staðin fyri orðingina í uppskotinum.

Nevndin er annars samd um at mæla tinginum til at samtykkja uppskot landsstýrisins við hesi broyting:

§ 1, stk. 1 verður orðað soleiðis:

1 lögtingslóg nr. 50 frá 2. juli 1963 um landsskatt og kommunuskatt, sum hon er broytt við lögtingslóg nr. 39 frá 16. juni 1966, verða gjørdar hesar broytingar:

I lagtingslov nr. 50 af 2. juli 1963 om landsskat og kommuneskat, som denne er ændret ved lagtingslov nr. 39 af 16. juni 1966 foretages følgende ændringer:

2. viðgerð 17. og 3. viðgerð 19. august 1970.

Landsstýrisins uppskot sum broytt samtykt 19- 0.

6. Studningur til Gøtu kommunu at fylla út fyri byggjðki við havnina í Norðagøtu og til Sumbiar kommunu til at byggja bryggju í Oyrvík í Lopra

Ár 1970, 19. august legði Atli Dam landsstýrismaður fram soljóðandi

Uppskot til

Løgtingslóg um studning til at
fylla út fyri byggjðki í sambandi
við havnina í Norðrugøtu og til
at byggja bryggju í Oyrvík
í Lopra.

§ 1.

Úr landskassanum verður veittur
studningur til

a. at fylla út fyri byggjðki í sam-
bandi við havnina í Norðrugøtu.
Studningurin verður 75 % av
byggikostnaðinum, tó í mesta
lagi 75 % av 400.000 kr., og
rindaður við eins stórum árs-
gjöldum í 5 ára skeiðinum
1971/72 - 1975/76.

b. at byggja bryggju í Oyrvík
í Lopra fyri bátar og smærri
deksfær. Studningurin verður
75 % av byggikostnaðinum, tó
í mesta lagi 75 % av 350.000 kr.,
og rindaður við eins stórum árs-
gjöldum í 5 ára skeiðinum
1971/77 - 1975/76.

Peningurin verður at seta av á
kontoini fyri lendingar á avvarð-
andi fíggingarlógum.

Lagtingslóg um tilskud til opfyld-
ning for grundareal i forbindelse
med havnen i Norðrugøtu samt til
udførelse af anlægsbro i
Oyrvík i Lopra.

§ 1.

Ár landskassen ydes tilskud
til

a. opfyldning for grundareal i for-
bindelse med havnen i Norðru-
gøtt. Tilskudet andrager 75 %
af anlægsudgifterne, dog højst
75 % af 400.000 kr., og udbeta-
les i lige store årlige rater i 5 års
perioden 1971/72 - 1975/76.

b. Udførelse af anlægsbro i Oyrvík
i Lopra for både og mindre
dæksfartøjer. Tilskudet andra-
ger 75 % af anlægsudgifterne,
dog højst 75 % af 350.000 kr. og
udbetales i lige store årlige ra-
ter i 5 års perioden 1971/72 -
1975/76.

Beløbet opføres på kontoen for
landingspladser på vedkommende
finansår.

§ 2.

Henda lagtingslóg kemur í gildi
heinan vegin.

§ 2.

Þetta lagtingslög træður í kraft
straks.

Viðmerkingar:

Í umsókninni frá Gøtu kommunu er hövuðsinnihaldið hella:

«P/r Grógv, Gøtu, hevur í ætlan at byggja eitt silðallakavirkki á havnalagnum í Norðrugøtu.

Kommunustýrið er komið á samt við P/r Grógv um at seta virkið út í sjógvin, á tað grunna inn ímóti sandinum. Samtíðis søkir P/r Grógv um, at kommunan ger økið byggiklárt við útfylling, planering og sloyping uttan um húsið, sum vanligt. Hetta er umráðandi fyri fígging og viðari úthygging, at økið er byggiklárt. Kommunustýrið hevur samtykt at ganga hesi umsókn á mæti, um vanligur landsstudningur kann fáast.»

Havnin í Norðrugøtu er bygd og útbygd við studningi frá tinginum; men hon liggur soleiðis fyri, at í sambandi við havnagerðina hevur ikki verið gjørligt at útvega ella skapa nakað byggiklár av týðningi, og má uppfyllingin, talan er um, rokast sum eitt neyðugt og náttúrligt ískoyti til havnalagið, sum er.

Í umsókninni er kostnaðurin settur at verða 200.000 kr. Hetta er ov lágt sett, 350 — 400.000 kr. man vera á betri leið; mælt verður tí til, at kommunan fær tilsøgn um, at henni verður veittur studningur stórir ¾ av 80.000 kr. um árið í tíðarskeiðinum 1971/72 - 1975/76 (5 ár) t.e. ¾ av 400.000 kr. tilsamans.

Tá ið ikki er mælt til at lata hesa uppfylling verða ein part av byggingini sambært 10 ára havnaættanini 1969/78, er tað deils tí, at játtanin undir havnaættanini er ætlað til ávísar bygging, sum krevur allan peningin og deils tí at tann managongd, ið tá krevst, ger, at arbeiðið ikki kann setast í verk fyrstu mánaðarnar, ið hvussu er; og tað fer at koma illa við, tí ættanin er at fremja tað skjólast gjørligt.

Í Sumbiar kommunu eru áløgumálini tvíuní, tá ið talan er um útbygging í Lopra í sambandi við fiskivinnuna.

Annað er at skapa líkindi hjá størri ferum - - floubátum o.t. - - at nýta plássið sum støð í vinnuni og at leggja veiði upp har, og hitt at betra um umstøðurnar hjá teimum bátunum og smærru dekkferum. ið reka útróður út frá bygdini.

Í tingsetuni 1967/68 varð játtað kommununi 75 % av kr. 1.200.000 til byggingar av pieri í Lopra, og er við hesi studningsveiting fyrri ynski komið á mæti - - í neyðturvuligan mun ið hvussu er.

Henda bygging bætir ikki um viðurskiftini hjá teim smærra ferum, og hevur sóknarstýrið tí sent umsókn inn um studning til at gera atlegu-

brúgv inni í Oyrunavík, sum í sær sjálvum er ein náttúrhavn, tá talan er um tilik før.

1. viðgerð 21. og 26. august legði fíggjarnevndin fram soljóðandi

Álit

Frá Gøtu kommunu er komin umsókn til landsstýrið um vanligan studning til at gera grundøki byggibúgvíð til sildaverksmiðju, sum feløg í Gøtu eru í ferð við at byggja. Hendan umsókn var av landsstýrinum lögð fyrri fíggjarnevndina undan ólavsøku, men av tí at einki var avsett í loypandi fíggjarlóg til hetta endamál, mælti fíggjarnevndin landsstýrinum til at leggja málið fyrri lögtingið, tá tað kom saman á ólavsøku.

Landsstýrið hevur nú lagt málið fyrri tingið, har mælt verður til, at Gøtu kommunu verður veitt $\frac{3}{4}$ av upp til 400.000 kr. til at gera grundøkið byggibúgvíð.

Við 1. viðgerð var málið beint í fíggjarnevndina. Nevndin hevur viðgjørt málið og er sand við landsstýrið um, at vanligt hevur verið, har slík virkir hava verið bygd, at lögtingið hevur veitt studning, so sum umsøkt. Eisini ásannar nevndin týdningin av, at slíkt virki verður bygt, so sum mest av sildini kann verða viðgjørd heima í Føroyum, tá helta bæði gevur nógv arbeiði til heima fólkið og munandi hægri prís til framleiðararnar, enn um sildin verður framleidd til mjøl. Nevndin mælir so statl lögtinginum til at samtykkja uppskot landsstýrisins punkt (a) í hesum máli.

Í sama máli mælir landsstýrið tinginum til at veita Sumba kommunu $\frac{3}{4}$ av 350.000 kr. í studningi til bátabryggju í Oyrunavík. Í viðmerkingunum frá landsstýrinum verður víst til studning, kommunan hevur til gerð av bryggju í Lopra, men verður ført fram, at henda bryggja ikki loysir spurningin viðvíkjandi útróðrabátum í Sumba og Lopra, tá henda bryggja meira er ætlað til størri skip. Í Oyrunavík er kyrrupláss og er hetta pláss sera væl til at hava útróðrabátar liggjandi, bæði í illveðri og millum túrar, tí langt er millum Sumba og Lopra, so meðan menn eru við hús, má trygd verða fyrri, at bátarnir liggja ekkaleysir.

Nevndin hevur eisini viðgjørt hetta mál og skilir fullt út, hvussu trupult tað er hjá útróðrarnum í Sumba at reka útróður haðani, tí har er einki, sum livir, og bátarnir eru stórir og tungir. Eisini hava Sumbingar nú fingið sær deksbátar, sum als ikki kunnu reka fiskiskap frá sjálvari bygdini. Eisini ásannar nevndin, at brúgvín í Lopra, ið nú verður bygd, sum í flestum føri kemur at gera fulla nytta eisini fyrri útróðrabátar, ikki í illveðri á vetrardegi gevur bátacigarum sonu trygd, sum ein bryggja í Oyrunavík ger tað.

Men vanliga verða slík mál viðgjörð í tingsetuni áftaná nýttár, tá hævna-nevndin viðger allar slíkar umsóknir. Tað eru eisini komnar fleiri líknandi umsóknir til tingið, nú síðan tingið kom saman á ólavsøku, men eru hesar umsóknir ikki tiknar til viðgerðar, men goymdar til vårs, tá nýggj fíggjarlóg verður gjörd.

Ein meiriluti í nevndini (J. Fr. Øregård, Johan M. Fr. Poulsen, Knúf Wang, Hákon Djurhuus og Hanus við Høgadalsá) mælir tí til, at henda umsókn ella pætti (b) verður goymd til vanligu vetrartingsetuna og setur fram fylgjandi

Uppskot

Viðgerðin av punkt (b) verður goymd til vanligu tingsetuna í vetur.

Minnilutin (Andreas Djurhuus og Poul J. Olsen, sum møtti fyri Hilmar Kass) setir einki uppskot fram.

2. viðgerð 27. og 3. viðgerð 28. august 1970.

Landsstýrisins uppskot § 1. b. fall 9—0.

Landsstýrisins uppskot so broytt samtykt 18—0.

7. Broyting í innflutnings- og framleiðslugjöldunum í samband við EFTA

Ár 1970, 4 august legði lögmaður fram soljóðandi

Uppskot til

løgtingslóg um broytingar í innflutnings- og framleiðslugjöldum orsakað av luttøku Føroya í Europeiska Fríhandilssamtakinum.

§ 1.

Tann verjan í innflutnings- og framleiðslugjöldum á vörum, sum framleiddar verða innanlands, og sum eftir sáttmálanum um Europeiska Fríhandilssamtakið skal fella burtur, verður tikin av móttvegis feimum lóndum, ið eru ella verða limir í handilssamtakinum soleiðis:

Bólkur 1: Vörur, har verjan er lítill og ongín;
Frá og við 31. august 1970 við 50%,
frá og við 31. december 1972 við 50%.

Bólkur 2: Aðrar vörur;
Frá og við 31. december 1972 við 50%,
frá og við 31. december 1974 við 50%.

2. stk. Avtøkan av verjuni verður framt soleiðis:

- Innflutningsgjöldini verða lækkað og fella burtur,
- framleiðslugjöld verða hækkað ella
- nýggj framleiðslugjöld verða lögð á.

løgtingslóg um ændringer i indførsels- og fremstillingsafgifter foranlediget af Færøernes tilslutning til Den europæiske Frihandels-sammenslutning.

§ 1.

Beskyttelsen i indførsels- og fremstillingsafgifter for varer, der produceres indenlands, og som i henhold til konventionen om Den europæiske Frihandels-sammenslutning skal bortfalde, aftrappes i relation til de lande, der er eller måtte blive medlemmer af handels-sammenslutningen, således:

Gruppe 1: Varer, hvor beskyttelseselementet er uvæsentligt;
Fra og med 31. august 1970 med 50%,
Fra og med 31. december 1972 med 50%.

Gruppe 2: Andre varer;
Fra og med 31. december 1972 med 50%,
Fra og med 31. december 1974 med 50%.

Stk. 2. Aftrapningen af beskyttelsen gennemføres således:

- Indførselsafgifterne reduceres og bortfalder,
- fremstillingsafgifter forhøjes eller
- nye fremstillingsafgifter pålægges.

3. stk. í fornum, har innflutningsgjöld lækka og fella burtur á vøru, sum eisini verður frandleidd innanlands, og sum ber frandleiðslugjöld, lækkar seinna gjaldið í sama mun sum tey fyrri.

§ 2.

Landsstýrið er heimlað við kunngerð at fyriseta tær gjøllarn reglurnar til fremjingar av lógini.

§ 3.

Henda lóg fær gildi beinanvegin.

Stk. 3. Í de tilfælde, hvor indførselsafgifter reduceres og bortfaldes for varer, der også produceres indenlands og for hvilke varer, der er pålagt fremstillingsafgift, reduceres den sidstnævnte afgift i samme forhold som den førstnævnte.

§ 2.

Landsstyret bemyndiges til ved bekendtgørelse at foreskrive de nærmere regler til gennemførelse af loven.

§ 3.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Í lögtingssetuni 1969, jfr. lögtingsmál nr. 90: Avtøka av verju á feroyiskum idnaðarvørum í samband við EFTA, samtykti løgtingið við 23—0 atkvøðum fylgjandi uppskot frá landsstýrinum:

1. Á vørum, har verjan er lítil og ongín, verður verjan lækkað við 50 % skjólast, og tað sum eftir er pr. 31. december 1972.
2. Á øðrum vørum verður verjan lækkað við 50 % pr. 31. december 1972, og tað sum eftir er pr. 31. december 1974.

Samtyktin er lögð fyri ríkisstýrið, og hevur ríkisstýrið lagt hana fyri EFTA-ráðið í Geneve.

Ráðið hevur onki at viðmerkja til, at verjan verður tikin av soleiðis sum samtykt er av løgtinginum.

Uppskotið, sum liggur frammi, gevur landsstýrinum heimild at taka verjuna av, og eru triggir lættir at velja í.

Til seinasta alternativíð, at landsstýrið fær heimild at leggja nýggj frandleiðslugjöld á, er serliga at siga, at heimildin er avmarkað at javna millum tey bæði gjöldini.

At lýsa hvørjar vøru, sum viðurskiðini nú eru, koma undir teir báðar bólkarnar, er lagt við skjal.

Ein onnur avleiðing av, at Føroyar eru komnar uppí handilssamgonguna er, at valutaloyvi ikki er neyðugt at søkja, tá flutt verður inn frá EFTA-londum. Lantøkan í valutagjöldum lækkar av hesi orsøk við um 600.000 kr.

Y v i r l i t.

Bólkur 1. Vörur, har verjan er lítil og óngin.
Bruxeller nomen-
klatururin.

Avtæka: 50 % pr. 30/8-70 og restin pr. 31/12-72.

- ex 03.01: Djúpfryst fiskafluk.
- 05.05: Fiskaslógv.
- ex 15.04/08: Fiskalýsi, eisini sildalýsi.
- er 23.01: Fiskamjøl, eisini sildamjøl.
- ex 41.01: Rá seyða- og lambsskinn.
- ex 43.01: Rá minkaskinn.

Bólkur 2: Aðrar vörur.

Avtæka: 50 % pr. 31/12-72 og 50 % pr. 31/12-74.

- 16.04: Fiskur, tilgjørdur ella niðursoðin.
- 16.05: Krabbadýr og lindýr, tilgjørd ella niðursoðin.
- *)ex 17.04: Bønn, sleikipönnar o.t.
- *)ex 18.06: Nekarakýss o.t.
- er 19.08: Kukur.
- *)ex 22.02: Mineralvatn v. m.
- *)ex 22.03: Öl í skattaklassa II.
- 34.01: Sápa.
- ex 34.02: Tilgjørd sápu- og reingeringsevni.
- ex 39.01/06: Avbyrgingarplátur úr plasti.
- ex 43.02: Garvaði ella tilgjørd seyða- og lambsskinn.
- ex 43.03: Vörur úr seyða- og lambsskinni.
- ex 44.23: Hurðar, vindeygu og bygningar af seta saman.
- ex 53.01: Seyða- og lambsull, ikki karað ella kembd.
- ex 53.05: Seyða- og lambsull, karað ella kembd.
- 53.06: Tógv úr karaðari ull, ikki í smásølupakkningum.
- ex 53.10: Tógv úr karaðari ull, í smásølupakkningum.
- ex 60.02: Hanskar, vøttir og lógvavøttir úr ull.
- ex 60.03: Hosur úr ull.
- ex 60.04: Undirklæði úr ull.
- ex 60.05: Troyggjur úr ull.
- ex 61.01: Arbeðsklæðir, buksir og sjóklæðir til menn og dreingir.
- ex 68.11: Vörur úr betong, undantikið lecabetong, gassbetong o.t.

*) Tær við *) merktu vørurnar eru undir framleiðslugjaldi.

1. viðgerð 5. og 7. august legði fíggingarnevndin fram soljóðandi

Álit

Málið er av landsstýrinum lagt fyri tingið. Í viðmerkingunum vísir landsstýrið á tingsamtykt í seinastu tingsetu. Henda tingsamtykt er seinni lögð fyri EFTA-ráðið í Geneve, og verður upplýst, at EFTA-ráðið einki hevur at viðmerkja til, at verjutollurin verður lækkaður og avtíkin, so sum tingið hevur gjørt samtykt um. Eftir § 2 fær landsstýrið heimild til við kunngerð at fyriskipa, hvussu fram skal farast við minkan og avtøkum av verjutollinum.

Við 1. viðgerð varð málið beint í fíggingarnevndina, sum hevur viðgjørt tað og er sámd um at mæla tinginum til at samtykkja uppskotið.

2. viðgerð 17. og 3. viðgerð 19. august 1970.

Landsstýrisins uppskot samtykt 16 - 0.

8. Broyting í valrættaraldrinum

Ár 1970, 4. august legði lögmaður fram soljóðandi

Uppskot

til

**løgtingslóg um broyting í løgtings-
lóg um stýrisskipan Føroya
í sermálum.**

**lagtingslov om ændring i lagtings-
lov om Færøernes styrelsesordning
i særansliggender.**

§ 1.

Í § 12 i løgtingslóg nr. 1 frá 13. maj 1948 um stýrisskipan Føroya í sermálum verður «21 ár» broytt til «20 ár».

§ 1.

Í § 12 i lagtingslov nr. 1 af 13. maj 1948 om Færøernes styrelsesordning i særansliggender ændres «21 år» til «20 år».

§ 2.
 Hendi lóg kemur í gildi beinan vegin.

§ 2.
 Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Eftir lóg nr. 124 frá 28. mars 1923 við seinni broytingum um Føroya lögting er valrættaraldur og valbæri til lögtingið 21 ár. Í lögtingslóg nr. 1 frá 13. mai 1948 um stýrisskipan Føroya í sermálum er eisini tilskilað, at valrættaraldur og valbæri er 21 ár. Seinnu lógin kann eftir § 30 bert broytast, um uppskot verða lögð fyri tingið í vanligari tingsetu ella eyka-tingsetu. Um uppskotið verður samtykt, verður tingið uppløyst, og nýval fer fram. Verður uppskotið samtykt av hesum nývalda tingi, verður tað at staðfesta.

Málið var fyri í seinastu tingsetu (løgtingsmál nr. 95/1969) og samtykti lögtingið at útseta málið til ólavsøktutingið.

1. viðgerð 5. og 7. august legði lógarnevndin fram soljóðandi

Álit

Landsstýrið hevur lagt fyri lögtingið uppskot til lögtingslóg um broyting í lögtingslóg um stýrisskipan Føroya í sermálum. Skotið verður upp at broyta § 12 í nevndu lögtingslóg soleiðis, at valrættar- og valforisaldurin verður broyttur frá 21 til 20 ár.

Málið varð framlagt tann 4. august 1970 og 1. viðgerð fór fram tann 5. august 1970 og varð málið beint í lógarnevndina.

Nevndin hevur viðgjørt málið og samdist um at mæla tinginum til at samtykkja uppskot landsstýrisins.

2. viðgerð 7. og 3. viðgerð 28. august 1970.

Landsstýrisins uppskot við rættingum frá lógarnevndini samtykt 24 - 0.

9. Broyting í lóg um Føroya lögting

Ár 1970, 4. august legði lögmaður fram soljóðandi

Uppskot

til

løgtingslóg um broytingar í lóg
um Føroya lögting.

løgtingslöv om ændringer i lov
om Færøernes lagting.

§ 1.

Í lóg nr. 124 frá 28. mars 1923
«om Færøernes lagting» við seinni
broytingum verður gjørd henda
broyting:

Í § 3, stk. 1 verður aftaná 3. pkt.
sett:

«Freistirnar eftir § 40 at atkvøða
við brævi verða tó broyttar soleið-
is, at sjófólk, sum ikki heldur seg
verða heima valdagin, og veljarar,
sum eru sladdir uttanlanda, kunnu
útfylla atkvøðuseðilin í seinasta
lagi 4 mánaðir áðrenn valdagin. Í
øðrum førum skal atkvøðuseðilin
verða útfylltur í seinasta lagi 1 viku
áðrenn valdagin.»

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi heiman
vegin.

§ 1.

Í lov nr. 124 af 28. marts 1923
om Færøernes lagting med senere
ændringer foretages følgende ænd-
ring:

Í § 3, stk. 1 tilføjes efter 3. pkt.:

«Fristerne efter § 10 til at afgive
stemme pr. brev ændres dog så-
ledes, at søfolk, som ikke regner
med at være hjemme valgdagen,
og vælgere, som opholder sig i ud-
landet, kan tidligst udfylde stem-
mesedlen 4 måneder før valgdagen.
I andre tilfælde må stemmesedlen
være udfyldt senest 1 uge før valg-
dagen.»

§ 2.

Dette lov træder i kraft
straks.

Viðmerkingar:

Freistirnar at atkvøða við brævi eru nú 3 mánaðir fyri veljarar, sum
atkvøða uttanlanda, 8 vikur fyri sjófólk, sum velur í Føroyum, 3 vikur
fyri veljarar, sum lúgva á avsiðis liggjandi plássum við ongum valstaði.
1 vika fyri sjúk og 3 dagar fyri ømmu, sum atkvøða her í landinum.

Freistin uppá 8 vikur fyri sjófólk at atkvøða við brævi verður hildin at
vera ov stutt, og verður tí skotið upp at longja freistina til 4 mánaðir. Fyri
at gera lógina lættari at umsita er skotið upp at seta somu freist fyri at-
kvøðugreiðslu uttanlands, meðan freistin í øllum øðrum førum verður 1
vika.

1. viðgerð 5. og 7. august legði lógarnevndin fram soljóðandi

Álit

Landsstýrið hevur lagt fyri lögtingið uppskot til lögtingslóg um broytingar í lóg um Føroya lögling. Skotið verður upp, at broyta freistirnar í § 40 í nevndu lóg soleiðis, at sjófólk, sum ikki heldur seg verða heima valdagin, og veljarar, sum eru staddir uttanlanda, kunna útfylla atkvøðuseðlar í fyrsta lagi 4 mánaðir áðrenn valdagin, meðan atkvøðuseðlin í øðrum førum skal verða útfylltur í seinasta lagi í viku áðrenn valdagin.

Málið varð framlagt tann 4. august 1970, og 1. viðgerð fór fram tann 5. august 1970 og varð málið beint í lógarnevndina.

Nevndin hevur viðgjørt málið.

Í § 1, 13. reglu er komin ein prentvilla og skal í staðin fyri «í seinasta lagi» standa «í fyrsta lagi».

Nevndin er sámd um at mæla tinginum til at samtykkja uppskot landsstýrisins við hesi broyting:

«Í § 1, 13. reglu verður í staðin fyri «í seinasta lagi» sett «í fyrsta lagi».

2. og 3. viðgerð 7. august 1970.

Landsstýrisins uppskot samtykt 24---0.

10. Fiskur, ið innfluttur verður, kemur undan serliga innflutningsgjaldinum

Ár 1970, 4. august legði lögmaður fram söljóðandi

Uppskot

til

løgtingslóg um broyting í serliga innflutningsgjaldinum.

lagtingslov om ændring af den særlige indførselsafgift.

§ 1.

Í § 2, 2. stk. í løgtingslóg nr. 9 frá 27. apríl 1961 um serlig innflutningsgjald, sum broytt við løgtingslóg nr. 28 frá 27. maj 1966, verður skoytt uppí sum nýtt punkt nr. 10:

«Fiskur, ið avreikdur verður frá fremmandum skipum, fiskur sum innfluttur verður til virkingar ella fiskur, ið er keyptur og innfluttur á færoyskum skipum».

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

§ 1.

Í § 2, 2. stk. í lagtingslov nr. 9 af 27. april 1961 om en særlig indførselsafgift, som ændret ved lagtingslov nr. 28 af 27. maj 1966, tilføjes som nyt punkt nr. 10:

«Fisk, der indhandles fra fremmede skibe, fisk, der indføres til virkning eller fisk, indkøbt og importeret med færøskt skib».

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Við løgtingslóg nr. 15 frá 15. september 1948 hevur landsstýrið heimild at seta forboð fyri innflutningi av fiski. Forboðið hevur eisini við undantøkum verið hildið tey mongu árin, lógin hevur verið í gildi.

Sum nevnt eru undantøk givin, fiskur frá Kongiliga grønlendska Handlinum er latin til Føroyar at virka og serliga í seinastuni hava útlendsk skip avreitt rættuliga stórar nøgdir av fiski til færoysk virki, bæði fisk og sild. Virkini hava tikið innóli, og landið hevur áivað havt fyrimuni.

Tá ið lógin frá 27. apríl 1961 um serliga innflutningsgjaldið kom í gildi, kom innflutningurin av fiski undir gjald, í lötuni 13 % av innflutta virðinum. Í samráð við fíggjarnevnd lögtingsins eru gjaldini tó ikki kravið av fiski.

Landsstýrisins metan er, at tá ið innflutningsloyvi verður givið, so er grundin, at landinum lervar tilfar í framleiðsluni, og eigur tí onki innflutningsgjald at vera.

Serliga er at viðmerkja, at sildaskipini, sum aftaná miðeydnaðan tír við gørunum í fjør keyptu sild við vesturstrond Skotlands seinasta vetur eftir reglunum nú koma undir gjald.

1. viðgerð 6. og 7. august legði fíggjarnevndin fram soljóðandi

Álit

Landsstýrið vísir í viðmerkingunum til, at tá lógin um serligt innflutningsgjald í apríl 1961 kom í gildi, kom hetta gjald eisini at umfata fisk, sum innfluttur var, men at nevnda gjald sambært avtalu við fíggjarnevndina ongantíð er kravt av innfluttum feskum og sallaðum fiski. Nú mælir landsstýrið til, at fiskur, sum innfluttur verður frá fremmandum skipum, innfluttur til virkingar ella keyptur á føroyskum skipum, kemur undan serliga innflutningsgjaldinum og setur fram lógaruppskot samsvarandi hesum.

Nevndin, sum viðgjørt hevur málið, tekur undir við uppskotinum og mælir tinginum til at samtykkja tað.

3. viðgerð 21. august 1970.

Uppskot landsstýrisins samtykt 21—0.

11. Broyting í telefonlógini

Ár 1970, 5. august legði Atli Dam landsstýrismaður fram soljóðandi

Uppskot

til

løgtingslóg um broyting í lóg um
telefonir í Føroyum.

lagtingslov om ændring i lagtings-
lov om telefoner på Færøerne.

§ 1.

Í lóg nr. 111 frá 30. mai 1927 «om telefoner på Færøerne» verður í § 8 aftaná orðini «telefonledning med tilbehør» skotið inn «, telefonstøð, sendi- ella móttakarastøð».

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

§ 1.

Í lov nr. 111 af 30. maj 1927 om telefoner på Færøerne indskydes i § 8 efter ordene «telefonledning med tilbehør» følgende «, telefonstation, sender- eller modtagerstation».

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Eftir § 8 í lóg nr. 111 frá 30. mai 1927 um telefonir í Føroyum kann eigindómur ognartakast í samband við bygging av telefonleiðningum við tilhoyri, meðan ongin heimild er at ognartaka økir til bygging av telefonstøðum ella radiosløðum. Endurgjaldið verður ásett eftir reglunum í lóg nr. 69 frá 7. mai 1881 «om forpligtelser til jords afgivelse til offentlige veje, havne- og landingspladser samt til offentlige skoler på Færøerne.»

Tað er ofta neyðugt at leggja telefonstøðir og radiosløðir á høgligum ella ávísunum støðum. Í feinum ferum, har eigarin ikki vil selja ella semja ikki fæst um endurgjaldið, er tað neyðugt, at telefonverkið hevur heimild at ognartaka neyðug økir til úfbyggjina.

1. viðgerð 6., 2. 17. og 3. 20. august 1970.

Landsstýrisins uppskot samtykt 21 - 0.

12. Broyting í kommunalu valreglum

Ár 1970, 7. august legði Sámal Petersen landsstýrismaður fram soljóðandi

Uppskot til

**løgtingslóg um broyting í teimum
kommunalu valreglum.**

**løgtingslóg um ændring i de
kommunale valgeregler.**

§ 1.

Í lóg nr. 84 frá 30. apríl 1909 við
seinri broytingum, (smbt. lógur-
kunning, rð nr. 200 frá 17. júlí 1931)
verður í § 11A gjørt hetta uppi-
skoyti:

«Freistirnar at atkvøða við
brævi eru tær somu sum til lög-
tingsval».

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan
vegin.

§ 1.

Í lov nr. 84 af 30. april 1909 med
senere ændringer (jfr. lovbekend-
gørelse nr. 200 af 17. juli 1931)
foretages følgende tilføjelse til
§ 11A:

«Fristerne for afstemning pr.
brev er dog de samme som til lög-
tingsvalg».

§ 2.

Denne lov træder i kraft
straks.

Viðmerkingar:

Í løgtingsmáli nr. 9/1970 hevar landsstýrið skotið upp at broyta tíðar-
freistirnar at atkvøða við brævi til løgtingsval.

Tá freistirnar til kommunuval eiga at verða tær somu sum til løgtings-
val og kommunuval skulu fara fram í november/december í ár verður
mælt til at broyta kommunuvallóginu tilsvaramandi.

1. viðgerð 7., 2. viðgerð 17. og 3. viðgerð 20. august 1970.

Landsstýrisins uppskot samtykt 23---0.

13. Ymsar ríkislógir

Ár 1970, 7. august legði lógarnevndin fram soljóðandi

Álit

Við skrivi frá 31. juli 1970 hevur landsstýrið lagt fyri lögtingið lóg nr. 259 frá 4. juni 1970 «om folkehøjskoler, landbrugsskoler, husholdningsskoler og efterskoler» og mælir tinginum til at góðkenna, at reglurnar í lógini um landbrúksskúlar, húsarhaldsskúlar og eftirskúlar verða settar í gildi fyri Føroyar við kongiligari fyriskipan.

Málið varð beint í lógarnevndina.

Nevndin hevur viðgjørt málið og hevur býtt seg sundur í ein meiriluta og ein minniluta.

Meirilutin (Poul J. Olsen, Martin Joensen, Tryggvi Samuelsen og Demmus Hentze) setur fram soljóðandi

Uppskot

Við heimild í § 24., stk. 2 í lóg nr. 259 frá 4. juni 1970 «om folkehøjskoler, landbrugsskoler, husholdningsskoler og efterskoler» verða reglurnar í hesi lóg um landbrúksskúlar, húsarhaldsskúlar og eftirskúlar settar í gildi í Føroyum við kongiligari fyriskipan.

Minnilutin (Sigurð Joensen) setur einki uppskot fram.

2. viðgerð 7. august 1970.

Uppskotið frá nevndini samtykt 22—0.

14. Ymsar ríkislógir

Ár 1970, 7. august legði lógarnevndin fram soljóðandi

Álit

Við skrivi frá 31. juli 1970 hevur landsstýrið lagt fyri lögtingið lóg nr. 262 frá 4. juni 1970 «om uddannelsesstøtte», ið avloysir lóg um «Ungdommens Uddannelsesfond» og mælir landsstýrið til, at lógin verður lýst at galda í Føroyum.

Málið varð beint í lógarnevndina.

Nevndin hevur viðgjørt málið og er samd um at mæla tinginum til at gera hesa

Tingsamtykt.

Lóg nr. 262 frá 4. juni 1970 «om uddannelsesstøtte» verður lýst at galda í Føroyum.

2. viðgerð 7. august 1970.

Uppskotið fr ánevndini samtykt 22—0.

15. Nevnd til kannan av afturlatingarlógini

Ár 1970, 7. august legði J. Lindenskov landsstýrismaður fram soljóðandi

Uppskot til

løgtingslóg um nevnd til kannan av afturlatingarlógini.

lagtingslov om udvalg til revision af lukkeloven.

§ 1.

Landsstýrið verður heimilað at seta 3- ella 5-mannanevnd til kannan av afturlatingarlógini.

Nevndin gevur frágreiðing og filmæli til landsstýrið og skal hava lokið arbeiði sítt innan 1. februar 1971.

§ 2.

Tær útreiðslur, ið standast av nevndararbeiðinum, verða goldnar úr landskassanum.

§ 3.

Heiða lóg kemur í gildi beinuvegin.

§ 1.

Landstydet bemyndiges til at nedsætte et udvalg med 3 eller 5 medlemmer til revision af lukkeloven.

Udvalget afgiver betænkning og indstilling til landstyre senest 1. februar 1971.

§ 2.

Udgifterne i forbindelse med udvalgsarbejdet afholdes af landskassen.

§ 3.

Denne lov træder straks i kraft.

Viðmerkingar:

Eftir kgl. fyriskipan fyri Føroyar nr. 442 frá 21. november 1923 «om lukketiden for butikker, lagre m.v.» skulu handlar v.m. lata aftur kl. 6 á kvældi og hava stongt allar sunnu- og havgíðagar. Sum fyriskipanin er broytt við løgtingslóg nr. 16 frá 13. apríl 1955 er afturlatingarlíðin í Tórshavn og teimum kommunum, har lógin er lýst at galda, kl. 17.30, tó friggjadag kl. 19 og leygardag kl. 14.

Reglurnar um afturlatingarlíðir eru tó ikki galdandi fyri m.a. kioskir, sum bert selja ávisir, tíðarrit, brævork, konvoluttar, frímerki, pennar, blekk og blýautar. Tær kioskir, sum hava fingið vinnuloyvi eftir fyribils skipan nr. 41 frá 11. oktober 1942, ið var galdandi til 1954, hava tó fræn-

vegis eisini loyvi at selja v.m. sodavatn, tubbaksverur, sukurverur, frukt, kaffi, the og køkur.

Landsstýrið fær nógvar umsóknir frá fólki, ið ynskja at fáa loyvi at selja aðrar kioskvørur aftaná vanligu afturlatingartíð enn ávísir, blað og brævpappír.

Við teimum støðugt vaksandi ferðsluleiðum, sum ferir við sær, at fólk ferðast meira millum bygdir og oyggjar, er tað eisini ein natúrligur tørvur hjá fólki at kunna keypa eitt og annað njólandi.

Í øðrum londum eru afturlatingarlógirnar í seinastuni hálta broyttar, so lær samsvara betri áhugamálum forbrúkaranna.

Landsstýrið er av tí áskoðan, at tørvur er á eini gjøgnumgongd av galdandi afturlatingarlóg í síni heild, og setir tí fram uppskot um at seta nevnd at kunna hetta mál, og skal nevndin gera álit sítt liðugt til 1. februar 1971. Í nevndina hevur landsstýrið hugsað sær at valt umboð fyri forbrúkarar, handlandi og umsitingina.

1. viðgerð 18. august og 2. 20.

Formaðurin legði fram soljóðandi

Broytingaruppskot frá J. Lindenskov:

í § 1 ganga orðini «ella 5—» og í dansku textini «eller 5» út.

3. viðgerð 24. august.

Broytingaruppskot samtykt 19 -0.

Landsstýrisins uppskot so broytt samtykt 22—0.

16. Uppskot til samtyktar viðv. laksaaling

Ár 1970, 7. august legði Hákon Djurhuus lögtingsmaður fram sjóðandi

Uppskot

til

samtyktar

Landsstýrið verður biðið um í samráð við silaveiðufelagið at stíla fyri øktari laksaaling í Føroyum á henda hátt:

- at størri mongdir enn higartil av laksayngli verða sleptar í hartil bóskandi føroysk vøtn,
- at vøtnini og áir frá teimum verða hitdin rein at sjóarmálanum,
- at vøtn sum Leitisvatn, Sandsvatn, Leynavatn, Eiðisvatn, Tøftavatn og onnur fáa slíkt samband við havið við «laksar»-trappum ella á annan slíkan hátt,
- at gýtingarhúgvín yngulslaksur kann hava møguleika at koma aftur í vøtnini at gýta.

Viðmerkingar:

Sjálvt um Føroyar fyrr ikki hava verið taldar millum tey ond, ið høvdu áluga ella møguleika fyri laksaveiðu, er støðan ein heilt onnur í dag.

Tey seinastu árin hava vit flutt út fyri miljónvirði av laks, ið tó ikki er veiddur á okkara leiðum, men hetta hevur gjørt tað neyðugt og rimuligt, at okkara partur ikki liggur eftir tí viðvíkjandi at vísa vilja at nora um laksastovnin á teimum stóru havviðdunum.

At vit gera hetta við at seta yngul út og samstundis royna at fíma gongda leið til møguligar ábetur, ið kunnu gera tað, at vaksni laksurin kann koma úr sjónum aftur at gýta í teim vøtnum, ið fœstraðu hann sum yngul, er ein sjálffylgja.

Silaveiðufelagið hevur á hesum eki gjørt eitt stóðandi arbeiði, men halda vit, at tað nú er tørvur á, at tað almenna leggur rygg til í hesum máli saman við silaveiðufelagnum.

1. viðgerð 18. og 2. 20. august 1970.

Uppskotið samtykt 20 --0.

17. Frágreiðing frá millumtinganevnd í tingmáli 78/1968 (burtur úr Nato)

Ár 1970, 7. august legði tingformaðurin fram soljóðandi

Álit

Hetta mál er av tjóðveldisflokkinum lagt fram á ting og varð við 1. viðgerð beint í einu 7-mannaevnd.

Nevndin hevur havt soljóðandi frágreiðing frá nevndarformanninum til viðgerðar á 4 fundum:

«4. apríl 1949 varð Atlantssáttmálin: «The North Atlantic Treaty Organization», NATO, undirskrivaður. Saman við Danmark komu Føroyar upp í hesa sangongu.

Sambært § 13 í sáttmálanum kann eitt og hvørt limaland halda uppát at verða limur, tá ið sáttmálin hevur verið í gildi í 20 ár. Limalandið er leyst av sáttmálanum eitt ár aftaná, at tað hevur sagt upp sáttmálan við at siga stjórn USA's frá, sum síðan sigur stjórnunum í hinum limalondunum frá uppsøgnini. Sáttmálin, sum varð settur í gildi 24. august 1949, kundi so stutt verið uppsagdur í fyrsta lagi 24. august 1969.

Í teimum Norrønu londunum, sum eru limir í NATO: Islandi, Danmark og Noregi, hevur spurningurin um at fara burtur úr NATO ella ikki verið til drúgva viðgerð í lóggávutínginum. Í Noregi er gjørt eitt stórt gransk- ingararbeiði til tess at vinna kunnleika um vandamál í internationalum politikki og í nationalum uttanríkis- og trygdarpolitikki. Her skal víst á: Norsk Utenrikspolitisk Institutt, Forsvarets Forskningsinstitutt og Institutt for konflikt og fredsforskning. Somuleiðis skal víst á Svøríki, sum ikki er uppi í NATO, men sum ger kanningar á «Stockholm International Peace Research Institute», nevnt SIPRI í stytting. Hesin viðgíttni stovnur varð skipaður av Tage Erlander í 1966 til minnis um, at Svøríki tá hevði havt frið í 150 ár. Stovnurin er ein internationalur stovnur, men ríkin fyri pening, sum svenski ríkisdagurin letur. Formaður í stovninum er Gunnar Myrdal.

Fyðkenni fyri okkara tíð er stórøking av herútgærd og framleiðslu av meira og meira vandamiklum vápnun. Tað er út frá hesum, londini, bæði innan og uttan fyri tær stóru vápnasangongurnar, royna at granska og kanna líkindi fyri avmarking av vápnafamleiðslu, trygdæ- og friðartil- tøk. Tað verður hildið at vera umráðandi at halda fólk vakandi og at hava orðaskifti um hesi viðurskifti gangandi alla tíðina, soleiðis at fólk ikki

dusar sær í einum einstigum áliti á taðu tryggðeika, sum maktjavnvágin og kappingin um javnvág millum stórveldini veitir.

Føroyar hava eingi avgerðarrættindi í uttanríkispolitiskum málum. Landið er ló sum lutur av NATO-samgonguni tað minsta og helst — vegna sín lítillleika — tað mest sárbara landakið innan NATO. Tað má tí haldast at vera okkara skylda at fylgja við í øllum uttanríkis-, verndar- og friðarpolitikki uttan um okkum. Vit mugu gera alt tað, sum vit megna, at veita okkara landi og fólki best møguliga tryggðeikan.

Tað er út frá hesum sjónarmiðjum, Tjóðveldisflokkurin hevur reist lögtingsmál nr. 78/1968: Føroyar burtur úr NATO.

Í eftirfylgjandi frágreiðing skal verða greitt frá:

1. Royndumum at skipa skandinaviska verjusamgongu. (Heimildarskjøl: Dansk sikkerhedspolitik 1948-1966: I Fremstilling og II Bilag).
2. Skipan av verjusamgonguni NATO. (Heimildarskjøl tey somu sum undir I).
3. Sjónarmiðum Noregs og Íslands viðvíkjandi limaskapi í NATO. (Heimildarskjøl: Debatten i Stortinget 13. og 14. juni 1968 om Noregs deltagelse i NATO og ymisk skjøl frá orðaskiftinum í íslenska Altinginum um limaskap í NATO).
4. Svenskum kanningum viðvíkjandi vápnan og avvápnan. (Heimildarskjøl SIPRI Yearbook of World Armaments and Disarmament 1968/69).

Roynd at gera skandinaviskan verjusáttmála.

Áðrenn Noreg og Danmark fóru uppí NATO, vóru royndir gjørdar at samskipa verjufiltøk fyri Noreg, Danmark og Svøríki í felag. (sí Danmarks sikkerhedspolitik skjøl 17 og 33).

Í uppskoti til sáttmála varð sagt:

1. hvørt av teimum skandinavisku londunum vil verja seg ímóti vápnaðum álopi so nógv, sum tað er ment;
2. álop á eitt land skal skiljast sum álop á øll, og londini skulu hava sam-ábyrgd av at veita tí, sum verður heimeiðis álopið, alla hjálp og allan stuðul hermálsliga og í aðrar mátar so nógv, sum tey eru før fyri;
3. verjuættanir, hermegi og framleiðsla av herútgøð skulu verða samskipað longu í friðartíð;
4. verjusamgongan skal verða sett á stovn sum ein regional trygðaravtala innan fyri rannum á sáttmála Sameindu tjóða;
5. hvørt av teimum trimum londunum kann — um okkurt av teimum

verður álopið — biðja önnur lönd utan fyrir samgonguna um hjálp, og hvort af teimum trimum löndum skal veita allan tann stuðul, sum neyðugur er, soleiðis at hjálpin kann verða munagóð.

Aneyðirnar fyrri verndartillökum voru ikki tær somu hjá nevndu löndum, Noreg hevði serstakliga áhuga at verja Svalbard og Norðurnoreg, sum hevði mærk felags við Russland. Danmark hevði áhuga at verja suðursíðuna á Skandinavien.

Sambært frágreiðing frá ráðharrafundi í Karlstad 5. og 6. januar 1949 var ætlanin at halda Grønland, Føroyar, Svalbard og Jan Mayen utan fyrri verjusamgonguna. (Sí Dansk sikkerhedspolitik skjal 24).

Sum kunnugt varð skandinaviska verjusamgongan av ongum. Ein atvoldin til, at hon varð av ongum var, at Noreg og Danmark ikki sóu seg før fyrri at skaffa sær nóg nógva herútgerð, stóðu tey utan fyrri størri samgongur. Úrslitið var, at Noreg og Danmark fóru upp í NATO, meðan Svøríki helt fram við sínum aldargamla uttanvellaða politikki.

NATO-sáttmálin og limalond í samgonguni.

Tá ið NATO-sáttmálin varð undirskrivaður 4. apríl 1949 gjørdust hesi lönd limir:

Belgia, Canada, Danmark Frakland, Island, Italia, Luxembourg, Hóland, Noreg, Portugal, Breland og USA.

Aftur at hesum 12 fyrstu limalöndum komu 2 afturat í 1952: Grikkaland og Turkaland. Í 1955 kom Vesturlýskland eisini uppí, soleiðis at nú eru 15 lönd limir.

Í fororði til NATO-sáttmálan verður sagt (sí Dansk sikkerhedspolitik II skjal 54):

«Lutlakararnir í hesum sáttmála ósanna av nýggjum teirra álit á endamál og grundsetningar sáttmála Sameindu fjóða og ynski teirra um at liva í friði við allar tjóðir.

Tjóðirnar hava fastan vilja at tryggja frælsi, felags tradisjónir og siðmenning hvílandi á fólkaræðisins og persónliga frælsisins grundsetningum og á lóg og rætt.

Astundan teirra er at fremja tryggleika og vælfærd á Norðuratlantiska økinum.

Tjóðirnar hava gjørt av at sameina hermegir sínar til felags verju og varðveitslu av friði og tryggleika».

Út frá hesum aðalsjónarmiðjum verður NATO-sáttmálin gjørdur. Sáttmálin er í 14 greinum, og skulu her verða nevndar tær mest lýðandi:

§ 1.

Luttakararnir hafa skyldu til, soleiðis sum sett er fyri í ST-sáttmálanum, at fáa sætju í lag í hvørjari internationalari ósæmju, sum teir koma sær uppí, við friðarligari ráðagerð og á slíkan hátt, at friður og tryggleiki millum tjóðir eins og rættvísi kemur ikki í vanda, soleiðis í millum-tjóða viðurskiptum at halda seg frá hóttanum og nýtslu av makt á nakran hátt, sum er ikki í samljóð við endamál ST's.

§ 4.

Luttakararnir vilja ráðføra seg hvør við annan, tá ið nakar av teimum heldur, at landøki hjá luttakara, politiska sjálvbjargni hansara ella tryggleikin er í vanda.

§ 5.

Luttakararnir eru samdir um, at vápnað álop á ein ella fleiri av teimum í Europa ella Norðuramerika verður at rokna sum álop á teir allar

§ 6.

Vápnað álop á merkhugina í § 5 á ein ella fleiri av luttakarunum er at skilja sum vápnað álop á øll landøki luttakaranna í Europa ella Norðuramerika, á Fraklands øki í Algier, á hersetingarvald luttakaranna í Europa, á soverðnar oyggjar, sum liggja undir ríkismyndugleika luttakara á norðuratlantiska økinum norðan fyri Hvarboga krabbans (krebsens vendekreds) ella ímóti nøkrum skipi ella flogfari luttakara, sum stætt er á hesum øki.

§ 13.

Tá ið sáttmálin hevur verið í gildi í 20 ár, kann eitt og hvørt limaland halda uppá at vera limur eitt ár aftaná, at tað hevur sagt upp sáttmálan við at siga stjórn USA's frá, sum síðan vil lata stjórnirnar í hinum limalöndunum vita av uppsøgnini hjá hvørjum einstøkum landi.

Fyrítreytirnar fyri NATO- og Warszawasangonguni lýstar út frá ymiskum sjónarmiðjum.

Kenir menn eru sera ójavnir á máli um, hvørjar atvoldirnar vóru til, at stórveldini, ið stóðu saman í stríðnum móti Hitlers Týskalandi, gjordust óvinir, og at tey slutt aftaná, at seinasti heimsbardagur var av, komu at standa sum figgindar við avgjörðum mislíli hvørt á annað.

Í Vesturheiminum hefur stöðugt dentur verið lagður á, að NATO var stofnað sum eitt verndarlíttak móti hóttaninni eyslanettir. Gjögnum árin 1945-1948 vorðu kommúnískar stjórnir (fólkademokrati) skipaðar í flestu eysureuropeísku löndunum, sum hoyrdu saman við Sovjetveldinum. Í febrúar 1948 kom kollvetingin í Tjekkoslavakia. Það varð stjórnin, sum skipað varð í 1945, og sum eftir vestur-europeískum meti var demokratísk, koyrd frá. Hendan hendingin verður ofta nevnd sum ein af hövudsátvöldunum til, að NATO varð stofnað. Aðrenn heftu hendi, hevði USA veitt Vestureuropa peningahjálp við Marshallætlanini. Longu í 1947 hevði henda hjálpin við Trumann-doktrinini fingið ávísan hermálsligan dóm (sí Dansk Sikkerhedspolitik I bls. 20).

Tá ið vesturveldini 1. júní 1948 settu nýggja peningaskipan í verk í tí partinum av Týsklandi, sum hesi lond høvdu hersett, svaraði Sovjetveldið við eisini at broyta sína peningaskipan og setti stongsul fyri flutningi eftir veg til Vesturheims. Hada kreppa helt á til í maí 1949.

Í Sovjetveldinum og löndunum eystanfyrir er almenna uppfatanin øðrvisi viðvíkjandi atvoldini til spenningin millum Eystur og Vestur enn hon alment er í löndunum vestanfyrir. Vanliga verður víst á, at löndini eystanfyrir, serstakliga Sovjet, fekk tann stóra hvokkin, tá ið fyrstu atombomburnar vorðu tveittar í Hiroshimu og Nagasaki í august 1946. Kríggjð var tá at kalla av, kortini valdi USA at vísa heiminum sína styrki. Í Sovjet skapaði hendingin stórt misálit á USA.

Eitt annað, sum víst verður á, er, at Winston Churchill longu í mars 1946 helt eina talu í Fulton í USA. Har hann millum annað sigur: «Eg haldi ikki Rusland vil hava kríggj. Það, sum tað ynskir, er fruktirnar av krígunum og eina óavmarkaða viðkan av valdi». (sí Dansk Sikkerhedspolitik II skjal 4). Það var ímóti hesi hóttan Churchill mælti Vesturheiminum til at ganga saman í eind.

12. mars 1947 kunugjörði forsetin í USA Truman-doktrinina. Samhæft hana má hvør einasta tjóð velja millum tveir ymiskar lívshættir: «Annar er grundaður á vilja meirilutans og er eyðkendur av frælsum stovnum, representativum stjórnun, frælsum vali, tryggjaðum persónligum frælsi, talu- og trúarfrælsi og frælsi til at síga sína politisku meining. Hin er grundaður á minnilutans vilja, sum meirilutin verður kúgaður inn undir. Hann styðjar seg við harðræði og kúgan, sensureraðum útvarpi og blóðum, valum, ið eru avgjörd frammanundan og kúgan av persónliga frælsinum. (sí David Horowitz: The Free World Colossus 1961. Norsk týðing. Den kalda krigen bls. 23. Dansk Sikkerhedspolitik I, bls. 20). Eitt av endamálunum hjá Truman-doktrinini var at styðja «tey frælsu fólkini (Grikkaland og Turkaland), sum vardu seg móti kúgingarroynum».

Ikki bert á tí politiska økinum kom stríð í millum löndini í Eystur- og Vesturheiminum. Viðurskiptini versnaðu eisini á tí fíggjarliga økinum. Í

juni 1947 setti ameríkanski uttanríkisráðharrin Marshall stjórnarinnar vegna fram uppskot um at hjálpa Europa við peningi. Teytin var, at europeisku londini tóku upp fíggjarligt samstarv til tess at taka av náðionalar tollmúrar og skamtanir, sum í 1930-numi høvdu forðað fyri fíggjarligum framfarði. Sovjet, Pólland og Tjekkosllovakia tóku ikki av hesum tilboði.

Aftaná seinasta heimsbardaga gjørdi londini eystanfyrir tvey og tvey sinarníllum sáttmálar, men nøkur felags sangonga millum londini varð ikki gjørd fyrr enn í 1955, tá ið Warszawasáttmálin varð undirskrivaður.

N o r e g.

**Sjónarmið John Lyngs, uttanríkisráðharrar, undir viðgerðini av málinum:
Norges deltagelse i NATO, 13. og 14. juni 1968.**

«NATO er ikki nakað endamál í sjálvum sær, men eitt amboð at vissa tryggleika til tess funnið er fram til eina almenna loysn av europeisku vandamálinum viðvøkjandi tryggleika. Eina viðfevnandi skipan, sum loysir av háðar tær verandi verndarsangongurnar í Europa, kann sum frálíður koma at vera eitt náttúrligt endamál».

Noreg hevur somu vón sum hin londini í ST-sangonguni:

«Vónina um, at gongdin einaferð í framtíðini vil gera tað møguligt at grunda loysnina av nationala tryggleikanum á universellum (heimsunfataandi) støði».

Uttanríkisráðharrin gjørdi støðuna soleiðis upp:

«Í teinum 15 londunum, sum eru samskipað í NATO, er fólkatalið tilsamans 520 mill., av hesum búgva 300 mill. í Europa. Í londum samskipað í Warszawasangonguni er fólkatalið 340 mill. Í hvørjum av hesum báðum bólkunum hava te ysmærru londini skipað s g saman um hvørt sitt rísa-vekt: USA og Sovjeltveldið, sum bæði eru atommáktir. Í Europa hava vit umframt nøkur uttanvellað lond ymisk til stóðar, teirra millum: Spania, Schweitz, Jugoslavia og Svøríki. Fólkatalið í uttanvellaðu londunum er 70 mill.

Gívið er tað, sigur uttanríkisráðharrin, at m ta vit tær byltingar, sum fara at fáa avgerandi lýðning fyri gongdina í komandi árum, vera tað ikki bara Norðuramerika og Europa, londini í NATO, sum fara at gera mun.

Eftir metingum vil Asia, sum í 1968 hevði 1600 - 1800 mill. av fólki, væntandi um 20 ár at hava eitt fólkatál upp á 3000 - 4000 mill. ella um 55 % av øllum fólki í heiminum. Kína er ikki bert fólkaríkasta landi, men fólkið byggir á gamla siðmenning og hevur eyðsýndar skapandi gávur við eyðsýndum andligum fyrirtreytum.

Uttanríkisráðharrí Lyng staðfesti, að t. y. trý hlynðsmiðdeplini, sum í næstu framtíð fara at vera avgerandi fyri internationalu gongdina, eru NATO- og Warszawa-samgongurnar og londini, sum savna seg um Kina.

Uttanríkisráðharrin var imóti, at Noreg fer burtur úr NATO nú. Hann segði seg kortini vera fult samdan við tey, sum hildu, at endamálið hjá NATO-samgonguni má vera at gera seg sjálva óneyðuga, at taka seg sjálva av. Hann segði eisini «Reggeringen er innstilt på drøftelser på nordisk basis. (Endurgeving av ordadrøftinnum í Stortinginum 13. og 14. juni 1968, bls. 4400).

Í samandrætti komu annars fram hesi sjónarmið í orðaskiftinum í norska Stortinginum:

1. Treytaleyv NATO-samgonga í óavmarkaða tíð.
2. NATO-samgonga í avmarkaða tíð at tryggja frið og skapa avspenning, t.d. við at minka um herútbúgvingina og fáa samráðingarnar í lag millum NATO-londini og tey lond, sum eru uppi í Warszawa-samgonguni, somuleiðis við at royna at skapa avspenning í Asia og aðrastaðni.
3. Burtur úr NATO og vápnaður neutralitetur í staðin eins og í Svøríki, móguliga í samgongu við hinum skandinavisku londunum.
4. Burtur úr NATO og landið lagt inn undir SE's trygdartiltek. Spæðar útreiðslur til herútbúgving verða at nýta til oppbygging í lítið framkomnum londum.

Flestu bólkur í norska stortinginum eru toliliga samdir um, at NATO ikki eigur at vera nakað endamál í sjálvum sær. Ósemjan stendst av, hvussu skjótt NATO kann verða loyst av, og hvørjar aðrar kostir (alternativ) Noreg hevur í at velja. Ymisk uppskot til broytna vórðu sett fram av hesum bólkum, t.d. hesi: 1. NATO skal í størri mun enn áður arbeiða fyri friði, avspenningi og avvápnaða, 2. Skandinavisk trygdarsamgonga verður fingin í lag og 3. Landið úr NATO og inn undir SE's trygdartiltek.

Eitt vóna flestu samdir um: Metingin av og orðaskiftið um tryggt íkepolitikkini má vera eitt áhaldandi fyribrigdi hæði hjá myndugleikunum og tí millum fólk. Fleiri talarar í norska Stortinginum frøddu seg um, at áhugin fyri norskum trygdarpolitikki tóktist vera vaksandi og at eisini varð hugsað um onnur trygdartiltek enn NATO-samgonguna.

Nógvir, sum høvdu orðið, grunu seg um, at Grikkaland og Portugal vóru limir í NATO - tvey diktaturveldi - - hvørs stjórnarskipanir gingu beint móti viðtekunum hjá NATO-samgonguni. Í hesum báðum londum er fólkastýri, persónligt frielsi og rættarviðurskipti niðurbundið. Fleiri røðarar nevndu, at hesi viðurskipti gjordu tað, at tey lítið framkomnu londini komu í mótsteðu til NATO-londini. hildu sum so, at uttan vápna-

hjálp frá NATO-samgöngunni hevði Grikkaland ekki kunnað hildið diktatorinum uppi og Portugal ekki kunnað fólkað sitt koloniveldi í Afríka.

Stríðið millum USA og Norðurvietnam varð eisini drígið upp í orðaskiftið, og fundist varð af, af USA uttan samráðingar við hini limalöndini í NATO, hevði lagt seg út í eitt stríð uttan fyrir Evrópa. Hetta var ekki í samjón við NATO-sáttmálan.

Fleiri ræðarar drógu fram, af sjálfv um spennungurinn í loftun tóklist vera linkaður millum bæði stórveldin: USA og Sovjet, er framleiðslan av herútgerð stöðugt vaksandi, talið á atombápnun og oyðingarmagn leirra nógv ökt.

D a n m a r k.

Sjónarmið Danmarkar viðvíkjandi eru nokkurlunda ley somu sum í Norveg, ganga líka frá treytaleysari NATO-samgöngu í óavmarkaða tíð og til af fara burtur úr NATO og leggja landið undir ST's trygðartilfök. Um hetta seinasta verður víst til bókins: Alternativ til NATO . . . et dansk FN-forsvar eftir Eggert Petersen. Henda bókin kom í 1969 við formeli eftir mentamálaráðharranum danska K. Helveg Petersen.

Í s l a n d.

Víst verður til orðadrátt í Alingi Íslands viðvíkjandi NATO og USA-riknu herstöðini í Keflavík.

Vápnun og avvápnun.

Hóast nógv vilja vera við, af spennungurinn í heiminum er linkaður seinastu árinu, og af misálitið millum fjóðir er minnað, eru útreiðslurnar til herútgerð stöðugt vaksandi.

Seinastu trý árinu (1966 - 1969) eru hermásligu útreiðslurnar í öllum heiminum vaksnar um 33 %. Roknað í USA-dollars verða nýttar 200 milljarðir til herútgerð um árið (1969). Av hesi peningahædd nýttu USA og Sovjet 70 % tilsamans, meðan hini NATO- og Warszawalöndini nýttu 15 % tilsamans. Árinu 1965 - 1969 eru hermásligu útreiðslurnar hjá USA og Sovjet vaksnar við 40 % í realvirði.

Grundin til henda stóra vöxtur er, af löndini bæði hava misálit hvert á annað. Ökir annað landið herútgerðna, ger hitt tað eisini. (sí SIPRI Yearbók of World Armaments and Disarmament 1968/69, Stockholm 1969).

Støða Føroya.

13. apríl 1940 samtykti Føroya lögting einmælt hetta skriv til bretsku hervaldið (sí lögtingsstíðindi 1940: Eykalingsetan apríl 1940, bls. 1):

«Føroya lögting fekk í gjár boð um, at Ongland ætlar at seta hermenn á land at verja landið.

Hetta bendir uttan áheitan Føroyinga.

Tað er støða tingsins at halda Føroyar uttan fyri bardagan og ósemjuna landanna millum.

Tingið tekur fyrirygni viðvíkjandi sínum rættindum og mótmælir, at annað um enn vinarliga sinnað ríki setir hermenn á land her, men troðkandi umsløður valda, at einki hýti er at gera.

Føroya lögting, sum gjøgnum aldir undir skiftandi viðurskiftum hevur umboðað Føroyar, undir heimild teirra skrivaðu og óskrivaðu lóga, røknar við og ynskir, at einki verður broytt Føroyum viðvíkjandi uttan samráðing við tingið.

Tá ið Danmark í 1949 gjørdist limur í hermálsligu samgonguni NATO, vórðu Føroyar tilknar uppí uttan at lögtingið varð eftirspurt. (sí Dansk Sikkerhedspolitik II bilag 104).

Í 1950 legði landsstýrið málið um heimavernd (civillforsvar) í Føroyum fyri lögtingið. Hetta mál varð felt í tinginum við teirri motivering, at fólk í heimaverjuni var vápnað. (sí lögtingsmál nr. 8/1950).

Viðvíkjandi øllum, sum farið er fram í NATO-málinum og málum, sum hava samanhang við tað, kann sigast tað sama, sum Føroya lögting segði 13. apríl 1940:

«Hetta bendir uttan áheitan Føroyinga.

Tað er støða tingsins, at halda Føroyar uttan fyri bardaga og ósemju landanna millum.

Eingin tingsamtykt er til skjals, sum hevur broytt tingsins støðu at halda Føroyar uttanvellaðar í ósemju landanna millum.

Í lögtingsstíðindi 1960, sbr. lögtingsmál nr. 14/1960: Mótmæli móti herstöðum í Føroyum, samtykti lögtingið soljóðandi minnilutauppskot:

«Føroya lögting mótmælir, at hermenn verða knýttir at Somifellis- ella Eiðissteðini og noklar fyri, at kríggsútgerð verður goymd á føroyskum land- ella sjóoki.»

Eingin tingsamtykt er til skjals, sum hevur broytt tingsins støðu hesum máli viðvíkjandi.

Við tí veldiga vøkstri í framleiðsluni av atomvápnum, sum farið er fram seinastu árinum í huga og við vissuni um, at eitt so lítið alki sum Føroyar er sera sárbart og ringt at verja, um atombardagi brestur á, ræður uppáftur meira um at halda Føroyar uttanvellaðar nú enn nakrantíð áður.

Einigini ivi er um, at Føroyar eru betur vardar uttan fyri enn innan fyri hermálsligar samgongur.

Nevndin hevur hýtt seg í ein meiriluta og ein minniluta.

Meirilutin (J. Fr. Øregaard, Hilmar Kass, Kjartan Mohr, Knút Wang, Poul J. Olsen og Karsten Høydal) setur fram hetta

**Uppskot
til
samtyktar.**

Føroya lögting biður landsstýrið siga ríkisstjórnini frá, at tað sambært løgtingsviðtøku frá 13. apríl 1940 er løgtingsins støða, at Føroyar verða hildnar uttan fyri ósenjur landanna millum og hermálsligar samgongur, og at løgtingið sambært løgtingsmál nr. 14/1960 mótmælir, at hermenn verða knýttir at Sornfellis- ella Eiðisstaðini og noktar fyri, at krígsátgerð verður goymd á føroyskum land- ella sjóaki.

Landsstýrið verður samstundis biðið heita á ríkisstjórnina um at kanna líkindini nú at seta hesar løgtingsviðtøkur í verk.

Úrslitið av hesi kannan verður at leggja fyri lögtingið í vetrarløgtingssetri 1970/71.

Minnilutin (Trygvi Samuelsen) setur fram hetta

**Uppskot
til
samtyktar.**

Føroya lögting mótmælir, at hermenn verða knýttir at Sornfellis- ella Eiðisstaðini og noktar fyri, at krígsátgerð verður goymd ella nýtt á føroyskum land- ella sjóaki, íó undantikið tí, ið er neyðugt fyri at rakja sjóverjuna (fiskarinspektiónina).

1. viðgerð 17. og 2. 19. august 1970.

Uppskotið frá meirilutanum samtykt 15 - 0.

18. Broyting í veiðulógini

Ár 1970, 17. august legði Hihnar Kass lögtingsmaður fram soljóðandi

Uppskot

til

**løgtingslóg um broyting í lögtings-
lóg um fuglaveiðu v.m.**

**løgtingslov om ændring i lögtings-
lov om fuglefangst m.v.**

§ 1

Í lögtingslóg nr. 27 frá 9. september 1954 sum broytt í lögtingslóg nr. 42 frá 22. maj 1969 um fuglaveiðu v.m. verður henda broyting gjørd:

§ 19, stk. 1 verður orðað soleiðis:

«Loyvt verður at skjóta haru í tíðini 3. november til 20. desember, báðir dagar viðroknaðir».

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinanvegin.

§ 1

Í lögtingslov nr. 27 af 9. september 1954 som ændret ved lögtingslov nr. 42 af 22. maj 1969 om fuglefangst m.v. foretages følgende ændring:

§ 19, stk. 1 affattes således:

«Det skal være tilladt at skyde harer i tiden 3. november til 20. december, begge dage medregnet».

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Í brævi við 24 undirskriftum verður heitt á Føroya lögting um at broyta veiðulógina, soleiðis sum her er skolið upp.

Bert verður fram: Undanlarna ár varð harutíðin stytta, so tað eftir guldandi lóg bert er loyvt at skjóta haru ein mánað um árið. Hetta kom okkum, sum hava áhuga fyri haruskjóting, illa við, tí um veðrið er ólagaligt í november mánað, verður tíðin eingin. Besta dømi um tað er seinasti vetur, tá veðrið var so ólagaligt, at menn als ikki fingu høvi at skjóta haru í fleiri hagaportum.

1. viðgerð 18. 2. 20. og 3. 24. august 1970.

Uppskotið samtykt 15 - 0.

2. í § 3, 1. stk., seinasta punktið verður í føroyska tekstinum í staðin fyri orðið «valdur» sett «tilnevndur».
3. í § 7, 2. stk. seinastu reglu verður í danska tekstinum í staðin fyri orðið «lån» sett «prioritetslån».

Frá meirilutanum:

1. § 2 verður orðað soleiðis:
 «Landsstýrið fyriskipar viðtøkur grunsins». «Landsstyret fastsætter Fonden vedtægter».
2. § 14, 2. stk. verður orðað soleiðis:
 «Í hesum føri tekur landsstýrið støðu um, hvussu verðin skal við ognum grunsins». «I så fald træffer landsstyret bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med fondens formue».

2. viðgerð 26. og 3. viðgerð 28. august 1970.

Tingformaðurin legði fram soljóðandi

Broytingaruppskot d. 27. august 1970:

1. § 3 verður broytt til soljóðandi:

«Fyri grunninum situr stýri við 5 limum tilnevndir av landsstýrinum, fyri eitt 4 ára skifti í senn. Ein limur skal vera virkisleiðari, ein ekonómur, ein lögfrøðingur og tveir bankamenn. Um so er, at limur í stýrinum fer frá, verður nýggjur limur valdur. Stýrið velur sjálvt sín formann».

2. § 6, 2. stk. verður broytt til soljóðandi:

«Peningur til útláns verður umframt stovnsfæðið og tann partur av avlopi grunsins, sum ikki fer

«Fonden ledes af en bestyrelse på 5 medlemmer beskikket af landsstyret for en periode på 4 år ad gangen. Alle medlemmer skal være virksomhedsleder, et økonom, et jurist og to med bankuddannelse. I tilfælde af, at et bestyrelsesmedlem afgår, beskikkes et nyt medlem. Bestyrelsen vælger selv sin formand».

«Udlånsmidler tilvejebringes foruden af grundkapitalen og den del af overskudet, som ikke henlægges

í serligan tiltaksgrunn, útvegaður við at geva út skuldarbrøv ella lánsbrøv».

í en særlig reservefond, gennem udstedelse af gældsbeviser eller obligationer».

3. § 9, 1. stk., h. si orð ganga út:

«Lán til útvegan av maskinum og virkisgøgnum kunnu tó bert veitast upp til 10 ár».

«Lán til maskin- og inventaran-skaffelse kan dog kun ydes på indtil 10 år».

og soljóðandi skriv frá ídnaðarfelagnum d. 26. sm.

Í samband við uppskot til lóg um Føroya ídnaðargrunn ynskir Føroya ídnaðarfelag at gera vart við hesi síni ynski um broyting í nevnda lógaruppskoti.

Ad grein 4. Í lógaruppskotinum stendur, at landsstýrið velur eitt 5 manna stýri fyri grunnin, og at valið geldur fyri lógtingsvalskeiðið. Ídnaðarfelagið hevur í skrivi til landsstýrið frá 26. februar 1970 skotið upp eynir til eitt komandi stýri. Felagið sá helst, at í lógini var ásett hvørji kriterið, ið stýrið verður valt eftir, og vilja vit skjóta upp, at 1 limur er virkisleiðari, 1 er økonómur (sivil- ella nationaløkonómur), 1 er juristur og 2 hankamenn.

ad grein 6. Eftir uppskotinum kann stovnsfæið ikki lánast út. Av tí at hetta er óvanligt fyri slíkar stovnar og ventast kann eisini, at tað verður trupult hjá grunninum at útvega nóg mikið av fremmandum peningi til útláns, vil ídnaðarfelagið skjóta upp, at henda reglan verður strokin, soleiðis at grunnurin eisini kann lánast út av sínum stovnsfæi. Í reglugerðini eigur nærri at verða fastlagt, hvussu mikið av yvirskottinum, ið skal setast í tiltaksgrunn, sum ikki kann lánast út.

Ad grein 9. Felag okkara vil mæla til, at reglan um at lán til útvegan av maskinum og virkisgøgnum bert kunnu veitast upp til 10 ár, verður strokin. Roknast má við, at ábyrgd stýrisins og kunuleiki tess til lánum-søkjararnar er nóg góð trygd fyri, at ikki ov langfreistað lán verða veitt.

Broytingaruppskotið fall 9 - 0.

Landsstýrisins uppskot sum broytt undir 2. viðgerð samtykt 24 - 0.

ad §§ 3 og 4: Vanligt er, at stýrir verða vald fyri ávíst áramál og at landsstýrið velur ein ella fleiri av limunum. Tá ið so er, at landsstýrið velur, verður tað hildið heimað, at virkisfæðin hjá landsstýri og stýri fylgjast.

Er ein meiriluti av limunum ínhafilur í ávísam máli, tekur landsstýrið avgerðina, annars er stýrið hægsti myndugleiki grunsins.

ad §§ 6 og 11: Stovnsfæð at byrja við verður 4,5 mill. kr., 2,5 mill. kr. í studningi úr landskassanum og 2 mill. kr. í statsstudningi. Stovnsfæð verður ikki at nýta til útláns, men stendur tað saman við tiltaksgrunninum at taka til at standa ímóti, tapum av útlánum. Tað ið lagt er í tiltaksgrunnin, kann tað sum eftir er av tí, sum stovnsfæð gevur av sær, nýtast til útláns.

Peningur til útláns verður útvegaður í lánum, og er ein møguleikin at læna pening í fleggingargrunninum fyri Føroyar av rentaíntøkum hansara.

ad § 7: Um virki hevur møguleikar at bera segg, her má tó vera havt í huga, at eftir endamálsgreinin er grunnurin serliga ætlaður til virki, har serstakur fíggjarligur vandi er, kunna lán veitast upp til 90% av stovnskostnaðinum, eftir ábyrgdarlógini frá 1968 um særri ídnaðarvirki er hámarkið 70%. Fyri at útlánspeningurin skal rækka sum longst, eiga møgul íkarnir í hvørjum føri verða kannaðir, um aðrir lánstovnar ikki kunna og vilja luttaka í finansieringini, hesir lán sum trygd tann betra pantiprioritetin.

ad § 8: Lánitrygdin verður helst í flestu fornum veð í fastari ogn og/ella veð í maskinum o.t. Annar tryggileiki kann tó eisini hugsast, sum t.d. persónlig kaution.

ad § 9: Maksimallánitíðin er sett til 20 ár, fyri maskinar o.t. tó 10 ár, longsta vanligu lánitíðin er nú 10 ár.

ad § 10: Møguleiki er at læna pening í fleggingargrunninum fyri Føroyar. Rentan av seinastu lánum, landsstýrið hevur fingið frá grunninum, er 6½% p.a. Útlánsrentan kann tí, so leingi bert verður lent frá hesum grunni til somu treyftir, sefast til 7½%. Um neyðugt er at læna pening aðraslaðni við hægri rentu, er lann møguleiki at halda rentuna niðri, at lögtingið við játtan á fíggjarlógini veitir rentustudning.

ad § 13: Húsalánsgrunnurin er eisini leysur av skatti bæði til land og komnunu.

ad § 15: Tað er ein spurningur um lögtingslóg nr. 19 frá 9. mai 1968 um smærri ídnaðarvirkir eigur at verða sett úr gildi samstundis við, at hesa lóg kemur í gildi. Av tí at tað tekur nakað av tíð, áðrenn grunnurin er til reiðar at fara undir virkið, og tað í hesum millumbili kann vera tørvur á at stuðla fyriløku og eisini tí, at lógin bert hevur gildi til 31. mars 1971, verður hon ikki tikin av samstundis við hesi lóg.

1. viðgerð 20. og 25. august legði líggjarnevndin fram soljóðandi

Álit

Øll nevndin er samd um, at seinastu tvær reglurnar í endamálsgreinini «serliga har serstakur líggjarligur vandi er» kunnu lesast og skiljast á tann hátt, at grunnurin fyrst og fremst er ætlaður at stuðla tiltøkum, har vandi er fyri, at lánið ikki verður góðlið aftur. At grunnurin tekur vissan risiko er óivað neyðugt og beint, men metingin, um lán skal veitast, má tó í øllum førum vera innanfyri rammurnar í § 7, «at lánið ikki má vera hægri enn ráðiligt og neyðugt er eftir eini metan av møguleikanum hjá virkinum at bera seg og lívføri tess». Tær báðar reglurnar eiga tí at vera stroknar.

Ein meiriluti (Hákon Djurhuus, Hannus við Høgadalsá, Hilmar Kass og Knút Wang) heldur, at grunnurin fyrst at vera reint føroyskur má vera leysur av ríkismyndugleikunum, og eigur tí forsætisráðharradeildin ikki at hava avgerðarrætt saman við landsstýrinum eftir § 2 at góðkenna viðtøkurnar og eftir § 14, 2. stk. at taka støðu til, hvussu verða skal við ognunum, um grunnurin verður tikin av. Her má tað vera landsstýrið, sum hevur avgerðarrættin einsamalt.

Uppskot

frá

allari nevndini.

Mælt verður til, at lögtingið viðtekur uppskot landsstýrisins við hesum broytingum:

1. í § 1 ganga út orðini:

í føroyska tekstinum: «serliga har serstakur líggjarligur vandi er».

og í danska tekstinum: «navnlig hvor der hertil er knyttet en særlig risiko».

fyrir, við frádrátti av teimum lán-
um, sum eru tikin til tað sama og
sum hava pant frammanfyrir.

§ 8.

Fyrir útlán skal trygd veitast,
sum stýri grunsins í hvøðjum føri
skal góðkenna.

§ 9.

Lán kunnu veitast upp til 20 ár.
Lán til útvegan av maskinum og
virkisgøgnun kunnu tó bert veitast
upp til 10 ár.

2. stk. Lán kunnu ikki veitast til
útvegan av rakstrarpeningi.

§ 10.

Lán mugu ikki veitast til lægri
rentu enn rentu, ið er 1 % lægri
enn rentan av teimum lánun,
sum grunnurin hevur fingið frá
fleggingargrunninum fyri Føroy-
ar.

§ 11.

Stovnaður verður tiltaksgrunnur
at standa imóti tapum av útlánum
og til trygging av viðurski-
ftum grunsins við skuldararnar
annars.

§ 12.

Roknskaparár grunsins er fíggj-
arárið. Grunnurin gevur frá sær
roknskap, sum er grannskoðaður
av statsgóðkendum grannskoðara.

§ 13.

Grunnurin er leysur av øllum
skatti til land og kommuna.

§ 14.

Heldur stýrið, at endamál grun-
sins er ikki til longur, ger stýrið

af de hertil optagne foranstående
lån.

§ 8.

For udlån skal der stilles en af
fondens bestyrelse i hvert enkelt
tilfælde godkendt sikkerhed.

§ 9.

Lån ydes på indtil 20 år. Lån
til maskin- og inventarskaffelse
kan dog kun ydes på indtil 10 år.

Stk. 2. Lån kan ikke ydes til frem-
skaffelse af driftskapital.

§ 10.

Lån må ikke forrentes lavere
end til 1% over renten af de af
fonden optagne lån i investerings-
fonden for Færøerne.

§ 11.

Der oprettes en reservefond til
imødegåelse af tab på udlån og til
sikring af fondens mellemværende
med debitorerne iøvrigt.

§ 12.

Fondens regnskabsår er finans-
året. Der aflægges regnskab revi-
deret af statsautoriseret revisor.

§ 13.

Fonden er fritaget for enhver
skat til land og kommune.

§ 14.

Såfremt bestyrelsen skønner, at
formålet med fondens virksom-

tilmæli til landsstýrið um at taka grunnin av.

2. stk. í hesum føri verður sloðað fíkin um, hvussu verða skal við ognum gransins, í samráðing millum landsstýrið og forsætisráðharradeildina.

§ 15.

Henda lóg fær gildi beinanvegin.

hæd er bortfaldt, afgiver bestyrelsen til landsstyret indstilling om ophævelse af fonden.

stk. 2. Det afgøres ved forhandling mellem landsstyret og statsministeriet, hvorledes der i så fald skal forholdes med fondens formue.

§ 15.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Í lögtingssetuni 1969, jbr. lögtingsmál nr. 91 samtykti lögtingið við 23-0 atkvøðum at geva landsstýrinum heimild at læna uppí 2,5 mill. kr. at leggja sum grundpening í Føroyskan ídnaðargrunn, jbr. eisini lögtingslóg nr. 25 frá 12. mai 1970.

Tað verður hildið rættast, at formliga grundarlagið undir grunninum er lögfest, soleiðis at tað í lögtingslóg eru reglur, sum gera av, hvørjum endamáli hann skal tjena og m.a. eisini reglur um, hvussu stýrið verður skipað, myndugleika tess, habilitet og tøguskýldu stýrislimanna, markað fyrri hvussu stór lán kunnu vera, trygðin fyrri lánini, avdráttartreytir, hæddin av útlánsrentuni og um skipan av tilfaksgrunni. Eisini eiga í lógini vera reglur um skattafrælsi, roknskaparforstu og hvussu verða skal, um grunnurin skal takast av.

Til ymsar greinir:

ad § 1. Nú skyldurnar í samband við lofttøku Føroya í EFTA at taka av verjuni m.a. á ídnaðinum skulu fremast, er tað serliga akta lt at veita vinnumi stuðul, so hon fær betri møguleikar at klára seg í keppingini við onnur lond. Í endamálsgreinini er hetta mið tí fíkið við sum tað primera, at stuðla tí ídnaða og ídnaðarvirkjun, ið eru í umskipanini til tey broyttu marknaðarviðurskiftini. Koma Føroyar uppí felagsmarknaðin, verður tørvurin á stuðli eini neyðugari. Annars kinnu lán veiltast bæði til stovnan av virkjun, ið eru ella koma.

ad § 2: At forsætisráðharradeildin eisini skal góðkenna viðtøkur um framt landsstýrið kemur av, at staturin letur uppí móti eini belvt av grundpeninginum.

19. Føroya Ídnaðargrunnur

Ár 1970, 18. august legði J. Lindenskov landsstýrismaður fram sáljóðandi

Uppskot til

**løgtingslóg um «Føroya
ídnaðargrunn».**

§ 1.

Stovnaður verður lángrunnur við tí endamáli at veita lán til ídnaðar- og handverkarafyrirtekur við tí í hyggju at veita stuðul í umskipanini til broytt marknaðarviðurskipti ella stovnan, viðkan ella fremjan av skynsamari umlegging av framleiðsluni, serliga har serstakur fíggjarligur vandi er.

§ 2.

Forsætisráðharradeildin og landsstýrið fyriskipa viðtakur grunsins.

§ 3.

Fyri grunninum situr stýri, ið er formaður og 4 limir, sum allir verða tilnevndir av landsstýrinum. Stýrið verður tilnevnt beint eftir, at landsstýrið tekur við aftaná hvørt lögtingsval. Endurtilnevning kann vera. Um so er, at limur í stýrinum fer frá, verður nýggjur limur valdur.

2. stk. Stýrið er hægsti myndugleiki grunsins og hevur ábyrgdina av virki grunsins.

**lagtingslov om «Føroya ídnaðar-
grunn».**

§ 1.

Der oprettes en lánefond med ét formål at yde lån til industri- og håndværkervirksomheder med henblik på at yde bistand ved omstilling til ændrede markedsforhold eller iværksættelse, udvidelse eller rationalisering af produktionen, navnlig hvor der hertil er knyttet en særlig risiko.

§ 2.

Statsministeriet og landsstyret fastsætter fondens vedtægter.

§ 3.

Fonden ledes af en bestyrelse, bestående af en formand og 4 medlemmer, der alle beskikkes af landsstyret. Bestyrelsen beskikkes umiddelbart efter, at et landsstyre er trådt i funktion efter hvert lögtingsvalg. Genbeskikkelse kan finde sted i tilfælde af, at et bestyrelsesmedlem afgår, beskikkes et nyt medlem.

Stk. 2. Bestyrelsen er fondens øverste myndighed og har den ansvarlige ledelse af fondens virksomhed.

§ 4.

Öngin av limunum í stýrinum má luttaka í avgerðini av máli, sum beinleiðis nemur við virki, har hann hevur áhugamáli, ella til virki, hann er bundin at.

2. stk. Landsstýrið tekur avgerð í lánunissóknum í teimum fornum, har stýrið eftir reglunum frammanundan ikki er viðtøkuført.

§ 5.

Lánirnar í stýrinum hava fegnaskylda móttvegis øllum, ið ikki vara av, um tað, sum fer í starvinum fáa kunnleika um.

§ 6.

Stovnske grunsins verður útvegað í studniogi frá landinum og statinum.

2. stk. Peningur til útláns verður umframt í tí, sum stovnsfæið gevur av sær, útvegaður við at geva út skuldarbrøv ella lánsbrøv.

§ 7.

Stýri grunsins tekur í hvørjum einstakum føri støðu til hæddina av láninum og soleiðis, at lánið ikki má vera hægri enn ráðiligt og neyðugt er eftir eini metan av møguleikum hjá virkinum at bera seg og livføri tess.

2. stk. Lánini, sum grunnurin veitir, mugu ikki vera hægri enn 90 % av stovnskostnaðinum í samband við fremjan av æflanini, ið liggur

§ 4.

Ingen af bestyrelsens medlemmer må deltage i afgørelsen af en sag, der umiddelbart berører enhveres virksomhed, i hvilken han er interesseret, eller til hvilken han er knyttet.

Stk. 2. Landsstyret afgør ændringer om lån i de tilfælde, hvor bestyrelsen som følge af foranstående bestemmelse ikke er beslutningsdygtig.

§ 5.

Bestyrelsens medlemmer er forpligtet til over for alle uvedkommende at bevare tavshed om, hvad de gennem deres virksomhed bliver vidende om.

§ 6.

Lånefondens grundfond etableres ved tilskud fra landet og staten.

Stk. 2. Udover afkast fra grundfonden tilvejebringes udlånsmidler ved udstedelse af gældsbeviser eller obligationer.

§ 7.

Fondens bestyrelse tager i hvert enkelt tilfælde stilling til størrelsen af lånet, idet lånet ikke må overstige, hvad er forsvarligt og nødvendigt ud fra en vurdering af virksomhedens rentabilitet og levedygtighed.

Stk. 2. De af fonden ydede lån kan ikke overstige 90% af anlægsudgifterne ved det pågældende projekts gennemførelse med fradrag

20. Setan av nevnd til fyrireikan av sjónvarpi

Ár 1970, 18. august legði Sámuel Petersen landsstýrismaður fram so-
ljóðandi

Uppskot

til

Løgtingslóg um nevnd til fyrireik-
an av sjónvarpi í Føroyum.

Lagtingslov om udvalg til at for-
beredet fjernsynsstation på
Færøerne.

§ 1.

Landsstýrinum verður heimilað
at seta 5-mannanevnd til fyrireik-
an av sjónvarpi.

Nevndin gevur frágreiðing og
tilmæli til landsstýrið.

§ 2.

Tær útreiðslur, ið standast av
nevndararheiðinum, verða goldn-
ar úr landskassanum.

§ 3.

Henda lóg kemur í gildi bein-
anvegin.

§ 1.

Landsstyret bemyndiges til at
nedsætte et udvalg på 5 medlem-
mer til at forberede fjernsyns-
station.

Udvalget afgiver betænkning og
indstilling til landsstyret.

§ 2.

Udgifterne i forbindelse med
udvalgsarbejdet afholdes af lands-
kassen.

§ 3.

Denne lov træder straks i
kraft.

Viðmerkingar:

Nú tá ið F.M. støðirnar eru við at vera frá hondini, má tað haldast
møguleikar eru at seta á stovn sjónvarpssendingar.

Til er ein hópur av upplýsingum um sjónvarpssendingar og kostnaðar-
ætlanir av byggjan av støð og rakstrarlíkindum av eini slíkari. Ein full-
fíggjað löggáva um sjónvarpssendingar o.a.m. er eisini neyðug at fáa til
vega. Landsstýrið mælir tí lögtinginum til at heimila landsstýrinum at
seta 5-mannanevnd til viðgerð av málinum.

1. viðgerð 20. og 25. august lögði fíggjarnevndin fram söljóðandi

Álit

Samtykt var undir 1. viðgerð at beina málið til fíggjarnevndina.

Ein meiriluti (Feter F. Christiansen, Hannus við Høgadalsá, Hilmar Kass og J. Fr. Øregaard) tók undir í uppskoti landsstýrisins.

Ein minniluti (Hákon Djurhuus, Demmus Hentze og Johan M. Fr. Poulsen) heldur, nú millunTINGANEVND situr at kanna útvarpið, eigur spurningurio um fyrirciðkan av sjónvarpi verða vístur til hesa nevnd til kanningar og ikki seta fleiri nevndir at viðgera mál, sum liggja so nær hvørjum øðrum.

Uppskot

Frá meirilutanum:

Mælt verður lögtinginum til at samtykkja uppskotið hjá landsstýrinum.

Frá minnilutanum:

Mælt verður lögtinginum til, at málið verður víst til millunTINGANEVNDina, ið situr at kanna útvarpið.

2. viðgerð 26. og 3. viðgerð 28. august 1970.

Landsstýrisins uppskot samtykt 15—0.

21. Broyting í reglunum um endurnýgging av fiskiskipaflotanum

Ár 1970, 18. august legði Atli Dam landsstýrismaður fram soljóðandi

Uppskot til

**løgtingslóg um broyting í lög-
tingslóg um endurnýgging av
fiskiskipaflotanum.**

**løgtingslov om ændring i lög-
tingslov om fornyelse af
fiskerflåden.**

§ 1.

Í løgtingslóg nr. 28 frá 30. maj 1970 um endurnýgging av fiskiskipaflotanum verður sett sum nýtt 2. stk. til § 6:

«Eisini kann studningslån verða veitt til keyp og innlegging av radar, ekkolodd og telefon í opnar bátar upp í 15% av kostnaðinum».

§ 1.

Í lögtingslov nr. 28 af 30. maj 1970 om fornyelse af fiskerflåden tilføjes som nyt stk. 2 til § 6:

«Derhos kan tilskudslån ydes til køb og installation af radar, ekkolod og telefon i åbne både med indtil 15% af omkostningerne».

§ 2.

Heinta lóg kemur í gildi bein-
anvegin.

§ 2.

Denne lov træder i kraft
straks.

Viðmerkingar:

Landsstýrið metir hesi umrøddu teknisku umboð sum eins neyðug á opnum bátum sum á størri forðum.

Serliga eru radar og telefon stig á leiðini til at veita størri tryggleika innan vinnuna.

1. viðgerð 20. og 25. august legði fíggingarnevndin fram soljóðandi

Álit

Samtykt var undir 1. viðgerð at heina málið í fíggingarnevndina. Øll nevndin tekur undir í uppskoti landsstýrisins.

3. viðgerð 28. august 1970.

Landsstýrisins uppskot samtykt 20—0.

22. Broyting í reglunum um veðhald av lánum til fiskiskip og fiskavirkir.

Ár 1970, 18. august legði Atli Dam landsstýrismaður fram soljóðandi

Uppskot til

løgtingslóg um broyting í lögtingslóg um veðhald av lánum til fiskiskip og fiskavirkir.

§ 1.

I § 1 in fine í lögtingslóg nr. 19 frá 11. maí 1970 um veðhald av lánum til fiskiskip og fiskavirkir verður «2 mill. kr.» broytt til «4 mill. kr.».

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinanvegin.

lagtingslov om ændring i lagtingslov om garanti for lån til fiskeskiibe og fiskevirksomheder.

§ 1.

I § 1 in fine í lagtingslov nr. 19 af 11. maj 1970 om garanti for lån til fiskeskiibe og fiskerivirksomheder ændres «2 mill. kr.» til «4 mill. kr.».

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Landsstýrið hevur hildið tað nýðugt longu nú at fáa økt um heimildina eftir § 1 í lögtingslóg nr. 19 frá 11. maí 1970 frá 2 mill. kr. í fíggjarárinum 1970/71, tí 1 mill. kr. er longu nýtt, og tað er at vænta, at fiskifor, sum roynt hava undir Grønlandi og Nes Foundlandi fara at tørvast hjálp at halda raksturin gangandi ella eisini at gerast fôr at leggja um til annan veiðuhátt.

Landsstýrið loyvir sær at leggja inn lógaruppskot samsvarandi.

1. viðgerð 20. og 25. august legði fíggjarnævndin fram soljóðandi

Álit

Orsøkin til, at landsstýrið leggur málið fyri lögtingið, er, at vandi er fyri, at veiðuúrslitið hjá línuskipunum, ið hava roynt og roynt undir New Foundlandi og Grønlandi, verður so vánaligt, at ley ikki verða fôr at greiða allar rakstrarútreiðslur, og/ella at summi av hesi orsøk tí vilja fara frá línuveiðuni og leggja um til annan veiðuhátt.

Meirilutin (øll nevndin við undantak av Hannus við Høgadalsá) tekur undir í motiveringini hjá landsstýrinum og vísir á, at lögtingið í lögtings-

setni 1969, jhr. lagtingsmál nr. 18, lá ið umstöðurnar hjá einum stórum parti av langfaraskipaflotanum vóru umleið tær somu sum nú, samtykti at geva landsstýrinum saman við fíggjarnevndini heimild at veðhalda fyri lánum í fíggjarárinum 1969/70 fyri tilsamans 5 mill. kr.

Sum veiðuúrslitini hjá sildaskipunum við kraftblokki og trolarunum eftir ídnaðarfiski hava verið seinastu tíðina, er útlit til, at fleiri eigarar av langfaralínuskipunum vilja leggja um til aðra veiðu, men eru helst fleiri ikki færir fyri hesum uttan stuðul frá tí almenna.

Til hetta seinna er at siga, at eftir § 10 í lagtingslóg nr. 28 frá 30. mai 1970 um endurnýgging fiskiskipaflotans h-vur landsstýrið heimild til m.a. at veðhalda fyri lánum til umlegging til kraftblokka- ella trolveiðu.

Nú hava summir í hyggju at innleggja sildatangar í kraftblokkaskip, men heimild at veðhalda fyri láni í hesum sambandi er ongín. Meirilutin heldur, at eisini umleggiug til hesar innleggingar, sum rakstrarliga hava roynst væl, eigur verða tikin við, og setur tí fram uppskot um, at heimildin hjá landsstýrinum verður víðkað tilsvarandi.

Viðvíkjandi teimum skipum, ið eru komin í fíggjarliga trongstöðu, má stuðulin, um tey skulu koma aftur í veiðu, verða rúmligari enn bert at veita veðhald fyri láni til umlegging til aðra veiðu. Eigarar koma kanska at standa fyri tí, at teir ikki eru færir at gjalda termindir o.l.

Meirilutin tekur tí undir í uppskotinum hjá landsstýrinum um at veðhaldsheimildin verður víðkað frá 2 til 1 mill. kr., men eigur heimildin verða avmarkað eins og eftir lógini frá 1969, at vánalig fíggjarliga støðan hevur sína orsök í serliga vánaligum fiskilíkindum o.l., at líkindi eru til, at raksturin fer at vera seg og aðrir eisini luttaka í kreppuhjálpini enn hitt almenna.

Minnilutin (Ilanus við Hoggadalsá) vísir til floksins støðu í tilsvarandi máli frammanundan og setur tí onki uppskot fram.

Meirilutin (øll nevndin uttan Ilanus við Hoggadalsá) setir fram hesi

Uppskot

I.

1. í uppskot landsstýrisins verður sett sum § 2:

«Treytirnar at veðhald kann verða veitt fyri lán til eigara av fiskiskipi eru m.a.:

a at lann vánaliga fíggjarliga støðan hevur stuðst av óheppi við skipinum ella serliga vánaligum fiskilíkindum,

b at líkindi eru til, at raksturin

«Betingelserne for, at garanti ydes for lån til ejer af fiskeskibe, er bl.a.:

a at den dårlige økonomiske situation har sin årsag i uheld ved skibet eller særlig dårlige fiskerimuligheder,

b at der er udsigt til, at driften

- effir öllum fyrirbyggjandi upplýsingum fer at bera seg,
- c at skipaeigarin fær eigiðpeningin hækkaðan við í minsta lagi 5% av tí peningi, ið er neyðugur til framhald av rakstrinum, ella fær onnur lán, sum ikki mugu krevjast afturgoldin yvir stytri áramál enn áramálið fyrri ley, landið veðheldur fyrri sambært hesa lóg».

2. § 2 verður § 3.

II.

løgtingslóg um broyting í løgtingslóg um endurnýgging av fiskiskipaflotanum.

§ 1.

Í § 10. 1. stk. í løgtingslóg nr. 28 frá 30. maj 1970 um endurnýgging av fiskiskipaflotanum verður aftaná orðið «kraftblokki» skoytt uppí «sildatangum».

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi heintanvegin.

2. viðgerð 22. og 3. viðgerð 24. august 1970.

Uppskot I frá fíggiarnevndini samtykt 19--0.

Uppskot landsstýrisins so broytt samtykt 22--0.

Uppskot II frá fíggiarnevndini samtykt 22--0.

efter alle foreliggende oplysninger bliver rentabel,

- c at ejeren af skibet forhøjer egenkapitalen med mindst 5% af det beløb, der er nødvendigt til fortsættelse af driften, eller opstår andre lån, der ikke må forlanges tilbagebetalt over kortere åremål end åremålet for de lån, for hvilke landet garanterer i henhold til denne lov».

lagtingslov om ændring i lagtingslov om fornyelse af fiskerflåden.

§ 1.

I § 10. stk. 1 i lagtingslov nr. 28 af 30. maj 1970 om fornyelse af fiskerflåden tilføjes efter ordet «kraftblok» «sildetanger».

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

23. Ikki framlagt

24. Garanti til keyp av ferða- og farmaskipinum «Umanak» frá Kgl. Gr. Handlinum.

Ár 1970, 19. august lagði Kjartan Møller lögtingsmáður fram soljóðandi

Uppskot til

løgtingslóg um veðhald fyri láni
til keyp av m/s Umanak.

løgtingslóg um garanti for lán til
køb af m/s Umanak.

§ 1.

Landsstýrinum verður heimilað landskassans vegna í samráð við fliggjarnevndina at veðhalda fyri láni upp í 1 mill. kr. í samband við keyp av m/s Umanak.

§ 1.

Landsstyret bemyndiges til på landskassens vegne i samråd med finansudvalget at garantere for et lån på indtil 1 mill. kr. i forbindelse med køb af m/s Umanak.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi bein-
avegin.

§ 2.

Denne lov træder i kraft
straks.

Viðmerkingar:

Fyri eitt konsortium, ið hevur í hyggju at keypa m/s Umanak frá Kgl. Grønlandska Handlinum til sigling Føroyar-Danmark ímillum, vilja vit hervið heita á háttvirda Føroya løgting um at geva eitt veðhald yvirfyri Kgl. Grønlandska Handlinum uppá 1 mill. kr.

Skipið hava vit uppá hondina til tann 26. august, og er so stutt tíðin knøpp, og annars verður skipið fl. selt til annan uttanlandsa keypara.

Vit heita nú á Føroya løgting um at taka málið upp sum skjótast, annars missa vit tilboðið.

Føroyingar hava nú eluki ferðamannaskip, og kundi hetta tiltak verið ein góð hjálp, so leingi vit ikki hava fingið ráð til eitt skip og flúgvingin komin í fasta legu.

1. viðgerð 21. og 28. august legði fíggiarnevndin fram soljóðandi

Alit

Nevndin hevur fingið rakstrarættlan fyri skipið «Umanak» frá felagskapinum, ið hevur sett sær fyri at keypa skipið, og frá p/f Skípaðelagnum Føroyar. Málið hevur eisini verið til ummælis hjá búskaparráðnum.

Samja er um í nevndini, at ferðasambandið Føroyar-Danmark eigur ikki bert at verða ríkið loftvegis, men eftir teimum upplýsingum, sum eru í málinum, og tíðin hevur ikki verið til at jmhleita fleiri, teir áhugaðu hava bert skipið uppá hondina til 29. hs., kann nevndin ikki taka undir í fyriliggjandi uppskoti, og setir hon tí onki uppskot fram.

2. viðgerð 28. august 1970.

Uppskotið var sett undir atkvøðu við navnakall.

Ja atkvøddu: Kjartan Mohr.

Atkvøddu ikki: Martin Joensen, Finbogi Isaksen, Dion Nolsøe, Peter Christiansen, Demmus Hentze, Knút Wang, Hákun Djurhuus, Trygve Samuelson, Leon Joensen, Andreas Djurhuus, Johan Poulsen, Peter F. Christiansen, Tunnus Joensen, J. P. Thomasen, Frederik Hansen, Reynhold Sílá, Hannus við Høgadalsá, Vilhelm Nielsen, Sigurð Joensen, J. P. Davidsen, Poul J. Olsen og J. Fr. Øregaard.

Burturstaddir: Poul Petersen, Hilmar Kass og Karsten Hoydal.

Uppskotið fall 1--0.

25. Endurgjald til útróðrarmenn

Ár 1970, 21. august legði Alli Dam landsstýrismaður fram sjóðandi

Uppskot

til

Løgtingslóg um endurgjald til
útróðrarmenn fyri tap uppá
p/f Suðurfisk.

Lagtingslov om erstatning til
fiskere for tab på p/f
Suðurfisk.

§ 1.

Lønjavningargrunni skipsfiskimanna er heimilt at rinda til útróðrarmenn 50% av teirri peningahædd, sum teir hava til góðar fyri fisk, avreiddan til p/f Suðurfisk.

§ 1.

Lønjavningargrunnur-skipsfiskimanna heimindiges til at udrede til fiskere 50% af del beløb, som disse kan fordele for fisk, som disse har leveret til p/f Suðurfisk.

§ 2.

Henda lóg fær gildi heinanvegin.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Landsstýrið legði fyri tingið sama uppskotið í vár, men var tað tá aftursent landsstýrinum við áheitan um frágreiðing um lønarkrøv arbeiðs- og starvsmanna móti p/f Suðurfisk.

Hesa frágreiðing bað tingið um at fáa til Ólavsøkufringssetuna.

Likvidatorarnir upplýsa nú, at arbeiði teirra, vegna ta fløkju roknskaparhaldið hevur verið í og tey fløktu viðurskifti millum feløginu Suðurfisk. Pernafrost og Matverubúðina ikki hevur kunnað verið gjort liðugt til 15. august sum ætlað. Helst verður ikki tað fyribils roknskapið hjá p/f Suðurfisk at fyriliggja fyrr enn miðjan september og er tað eftir kammararbeiði av hesum og viðurskiftunum hjá hinum báðum feløgnum.

Upplýsast kann tó, at frá sjálvum likvidatiónsbúnum hjá p/f Suðurfisk verður eingin úrløka til arbeiðs- og starvsfólkið, men inn gongur nakað av leigu fyri virkið sum likvidatorarnir meta kann verða nýtt til fullt ella partvíst endurgjald til arbeiðs- og starvsfólkið. Krøv arbeiðsmenn og kvinnur hava lagt inn til búgvið er ca. 105.000 kr., afturat hesum koma so 15. — 25.000 kr. sum starvsfólkið hevur tilgóðar, samlað priviligerað krav sostatt um 120.000 — 130.000 kr.

Landsstýrið metir eins og í vár tað vera hóskandi, at teir menn sum

hava verið hövuðstreytin fyri at virkið kundi ganga ikki vera við sviðið soð.

Summir av útróðramonnum við teim ópriviligeraðu krøvum uppá 113.200 kr. eru í fíggjartrupulleikum av hesum peningi, teir ikki hava fingið, og teir standa nú fyri at greiða rentur og avdráttir av lánum.

Skul virkið framvegis hava møguleikar, er neyðugt at hesir grundstuðlar virksins ikki leggjast fyri fíggjarliga.

Hvat viðvíkur at seta í verk trygdarskipan móti tilíðum tapum í framtíðini er einki lógaruppskot gjørt, men hugsað verður um eina skipan sum kann fáast ilag ígjøgnum bankatrygdin.

Landsstýrið leggur við hesum uppskotið aftur til tingsins viðgerð.

1. viðgerð 24. og 28. august legði fíggjarnevndin fram soljóðandi

Alit

Eftir uppskotinum fær lonjavningargrunnurin heimild at rinda útróðramonnum, sum hava avreitt til p/f Suðurfisk, 50% av tí, teir eiga á hjá felagnum. Samhætt viðmerkingarnar er onki útlit til, at teir annars fáa peningin, nú felagið er undir likvidatión.

Landsstýrið legði sama uppskot fyri lögtingið í setuni 1969, jbr. lögtingsmál nr. 113, men samtykti lögtingið at beita á landsstýrið um til tingsetuna 1970 eisini at greiða gjølliga frá, hvørji lonarkrøv arbeiðsmenn og starvsmenn hava ímóti p/f Suðurfisk.

Landsstýrið upplýsir nú, at tey privilegeraðu krøvini hjá arbeiðsmonnum og starvsfólki eru um 120-130.000 kr., og at tað úr búnum ongju úrtøka verður til hesi krøv, men gongur leiga inn fyri virkið, halda likvidatorarnir, at avlopið, tá massakrøv eru goldin, kann nýtast at gjalda tey privilegeraðu krøvini. Nakað víst kann tó ikki sigast fyrr enn roknskapurin er liðugur um miðjan september, og hann síðani er kannaður.

Spurningurin, sum nevndin heldur, at støða skal takast til, er um krøvini hjá fiskimonnum, sum ikki eru privilegeraði eftir lógini, skulu tryggjast við einum stuðli, sum kortska ferir við sær, at tey fáa ein betri rett enn tey privilegeraðu.

Málið er, sum tað nú liggur fyri, knýtt at eini konkretari situatión, men avleiðingar ber tað við sær.

Sum málið er upplýst, eru krøvini frá útróðramonnum 113.200 kr. Tær 90.000 kr. eru frá tíðarskeiðinum 15. november til 1. december 1969, tá felagið fer í likvidatión, meðan restin er eldri, tó er meginparturin av hesum krøvum tó ikki eldri enn frá 15. oktober 1969.

Nevndin er av teirri áskoðan, at málið, vegna tørvandi roknskaparupplýsingar, er ikki so mikið greitt, at tað er møguligt at meta um, hvørjar fylgjurnar verða í hesum málum, um líkið verður undir í uppskoti lands-

stýrisins og enn minni, hvørjar avleiðingar avgerðin kann fáa í øðrum málum.

Fíggiarnevndin heldur tí, at landsstýrið, tá ið allar neyðugir upplýsingar liggja fyri, eigur at taka støðu bæði til, hvat er beint og ráðiligt at gera í tí konkrutu støðuni, tá ið hugsað verður um onnur krøv, og hvørjar generellar avleiðingar, ein avgerð kann føra við sær.

Fyri at ikki útróðrarmenn skulu koma aftur í slíka støðu, sum her, mælir nevndin til, at landsstýrið tekur upp samráðingar við tryggingarsambandið, um at finna eina tryggingarskipan, so útróðrarmenn, ið ikki eru mynstraðir, ikki missa peningin fyri avveiddan fisk.

Uppskot

Vísandi til tað sum er ført fram í álitinum, verður landsstýrið biðið um at arbeiða víðari við málinum.

2. viðgerð 28. august 1970.

Uppskotið frá fíggiarnevndini samtykt 22--0.
Landsstýrisins uppskot hirturdottið.

26. Studningur til bátahyl í Sørvági

Ár 1970, 21. august legði Leon Joensen lögtingsmaður fram soljóðandi

Uppskot

til

løgtingslóg um studning til
bátahyl í Sørvági.

løgtingslóg um tilskud til
bådehavn í Sørvági.

§ 1.

Úr landskassanum verður veittur studningur til bátahyl í Sørvági. Studningurin verður 75% av 600.000 kr. at rinda í eins stórum gjældum í 5-ára skeiðinum 1970/71 til 1974/75.

§ 1.

Úr landskassen ydes et tilskud til bådehavn í Sørvági. Tilskudet er 75% af 600.000 kr. at betale i lige store rater i 5-års perioden 1970/71 til 1974/75.

§ 2.

Þetta lög kemur í gildi beinu-
anvegin.

§ 2.

Þetta lög treðir í kraft
straks.

Viðmerkingar:

Servágs sóknar kommuna hefur sent lögtinginum soljóðandi skriv:

«Við umsókn dagfest 10. mars í ár vendi Servágs kommuna sær í vár til háttvirda lögting við bæn um stuðning til staðdar $\frac{3}{4}$ av kr. 600.000,— yvir 4 ár til gerð av bátahyli í Servági.

Tann 27. apríl í ár samtykti tingið at játta kommununi í stuðningi $\frac{3}{4}$ av 50.000 kr. um árið í 8 ár tilsamans $\frac{3}{4}$ av kr. 400.000,— til bygging av bátahavn í Servági.

Samstundis sum vit takka fyri tann stuðning, sum játlaður er til nevnda endamál, loyva vit okkum við hesum at gera vart við, at ein nýtiligur bátahylur til einar 30 bátar kemur at kosta í minsta lagi kr. 600.000,— at hyggja.

Visandi til frammufyrri standandi loyvir kommunan sær við hesum at biðja um, at játtanin frá 27. apríl í ár til bátahavn í Servági verður hækkað til $\frac{3}{4}$ av kr. 600.000,— og um gjørligt samstundis broytt til eina 4 ára játan».

Undirritaði lögtingsmaður loyvir sær at leggja umsóknina fyri lögtingið við viðmæli um, at stuðningurin verður hækkaður frá $\frac{3}{4}$ av 400.000 kr. til $\frac{3}{4}$ av 600.000 kr., og at hann verður goldin eftir 5 árum og ikki sum samtykt eftir 8 árum, verður fjðarskeiðið so langt, fer tað nógva av stuðninginum út aftur í rentu av lánum.

27. Almennur eginpeningur í sildavirkir

Ár 1970, 24. august legði Atli Dam landsstýrismaður fram söljóðandi

Uppskot til

løgtingslóg um eginpening frá tí almenna í silda- og fiskavirkir og sildaverksmiðjur.

lagtingslov om egenkapital fra det offentlige i sild- og fiskerivirksomheder og i sildefabrikker.

§ 1.

Landsstýrið er heimilt saman við fíggjarnevndini landskassans vegna at seta eginpening í silda- og fiskavirkir og sildaverksmiðjur. Samlaða upphæddin av peningi nýttur til innskot í fíggjarárinum 1970/71 má ikki fara upp um 2 mill. kr.

§ 1.

Landsstyret benyttes til sammen med finansudvalget på landskassens vegne at indskyde egenkapital i silde- og fiskerivirksomheder og sildefabrikker. Det samlede beløb, der i finansåret 1970/71 benyttes som indskudskapital, må ikke overstige 2 mill. kr.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinanvegin.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Vegna tey nógvy versnaðu veiðnútíð hjá línuskipunum samstundis sum sildaveiðuskipini og tey skip, sum trola eftir idnaðarfiski hava staðið seg væl, fer fram ein umlegging frá línuveiðu til trol- ella kraftblökkaveiðu. Tær skipabyggingar, sum farið er undir og tær umsóknir, sum eru til viðgerðar, snúgva seg fyri størsta partin um skip til troling ella sildaveiðu.

Skipaeigarar og Føroya Sildasøla hava samráðst um hvat neyðugt verður at gera, um ikki skip okkara skulu koma í ta støðu, at landingartrupulleikar skulu larma rakstrinum í bestu veiðntíðini, og er hugsan leirra, at útbýgging má fara fram á landi, um hin stóra íleggingin í skipini skal koma til fulla nytta.

Landsstýrið vil fyri sín part stuðla so væl sum møguligt, og vendir sær tí til tingið fyri at fáa so rímliga skipan, at farast kann skjótast møguligt undir kanningar- og byggiarheiðið. Skal mest møguligt fáast burtúr í sildastovni, menn eru farnir at froyta vestanfyrir Hettland, haðan siglingartíðin er stutt til Føroyar, skuldi ein helst fíngið um endan í «hásesongini» næsta summar. Vísu kannið, at byggjast

skal, verður tí neyðugt at byrja sum skjótast.

Í summar hevur tað gingið toluliga væl at sloppið av við fongin, bíðitíðin, sum hevur verið av og á, hevur tí ikki nervu so nógv, men um ikki ein partur av skipanum hevdu kunnað selt í Hirtshals og Skagen, og ein annar partur í Skotlandi og Hollandi, hevði staðið illa til hjá skópm okkara. Tí tey føroysku virkini kunnu tá ikki nærtil avgreitt all skipini. At hava hesi frummandu landingarstoð sum álít frammyvir ber ikki til, tí íslendingar og norðmenn fiska á somu leiðum og fara teir í størri mun at landa til hesi virkir, kunnu víð verða illa staddir longu komandi ár.

Í ár og komandi ár veksur hesin partur av fiskiskipaflotanum sum nevnt munandi, og skal honum verða lív lagað, má takast undir við teirri hugsan, at ikki ber til, at hann verður tarnaður av, at útbýggingin á landi ikki samsvarar henni innan skipaflotan.

Á hásumri verður nærum øll síldin brædd, og kunnu føroyskar verksmiðjur dagliga bræða eini 600-700 tons. Tað eru í lotuni 13 trolbátar, sum í mai, juni, juli og august mugu roknast at veiða um 4000 tons pr. mánað. Talið av kraftblokkabátum er nú 18 og flestu av hesum veiða sum er somu mánaðirnar — ella summar av teimum — mett eftir veiðuni í 1969 og 1970 tilsamans 10-15.000 tons til bræðingar. Tá havt verður í huga, at kraftblokkaskipini ofta landa samstundis, er skilligt, at longu nú er orkan ov lítil til at taka ímóti øllum.

Í 1971 vil talið á trolbátum, tá 8 sum keyplir eru ella í umbúna eru og kanska 6 linubátar umbygdir eru vera um 30 við veiðmorku um 9.000 tons pr. mánaða. Roknað verður við, at 4 stórir linubátar leggja um til kraftblokk og at aðrir 4 verða bygdir mót endanum av 1971 og byrjan av 1972, hesir verða tó væntandi at leggja størri dentin á veiðu av matna-síld, og verður tá bert slógvið — sum til summar viðgerðarhættir telur 50% av vektini — at leggja afturat tí, sum til bræðingar fer.

Til matna eru í fjør veidd 16.000 tons av síld og inn til 1. august í ár 14.500 tons. Stórur partur av hesum kundi verið landaður í Føroyum, um virki vóru, sum kundi taka ímóti. Í Gøtu og Fuglafirði eru slík virki og salting er farin fram víða hvar um landið, men tó blivu í fjør í Føroyum einans landað 3.100 tons og til 1. august í ár einans 611 tons.

Nú hevur væl av síldini verið veidd nærri útlendskum landingarstoðum og kann tí ikki roknast við, at hon fæst til Føroya, men at fáa 10-12.000 tons hendan vegin, tá hugsað verður um, at veiðuflotin okist, skuldi borið til, tí verður hildið, at útbýggingin á landi má fara fram á lutt hátt, at sama virki kann taka bæði til bræðingar og til viðgerð sum matvara.

Veiðuøkingin av hesi viðgerð vildi eisini týtt eina munandi meirinntøku til føroyska samfelagið.

Korini hjá føroyskari fiskivinnu hava altíð verið óvissa um veiðumøguleikarnar, tí hevur eisini útlitið fyri, at einhver ílegging fær at renta seg.

aftur verið óviss. Tó er áhugi fyri ílegggingum til staðar og vil liva ein sum fiskivinnutjóð.

Fyri teirri tilætlaðu íleggging er sama galdandi, men tað sum telur, má vera, at veiðmenn okkara hava lagt so nógv fyri júst til hesa veiðu komandi ár. Vit eiga tí skyldu til at skapa teir bestu møguleikar at sleppa av við veiðuna, teir hava ætlað sær at veiða.

Hvussu stórir landsins parlur skal vera, er eingin avgerð um. Talið $\frac{3}{4}$ mill. kr. hevur verið nevnt, - tá hevur verið hugsað um samlaða ílegu uppá 11 mill. kr. við $2\frac{1}{2}$ -3 mill. kr. í eginpeningi - men viel kann vera, at áhugin fyri vinnuni verður so stórir, at minni krevst frá landinum. Men fyri at fáa byrja og fyri at sýna, at almenni áhugin er til stuðlan, leggur landsstýrið hetta lógaruppskot fram. At saki verður um heimildina við upphædd 2 mill. kr., skal skiljast so, at taka tilik tiltøk seg upp, meðan tingið ikki situr, eiga fíggjarnevnd og landsstýri at hava møguleikar at fara undir arbeiðið uttan seinkan. Sammet við ta heimild, landsstýri og fíggjarnevnd hava til at seta í skip av studningslánum, kann talið heldur ikki tykjast ov stórt.

1. viðgerð 27. og 28. august legði fíggjarnevndin fram soljóðandi

Álit

Uppskotið hjá landsstýrinum gongur vættuliga langt, tað gevur heimild at seta eginpening í silda- og fiskavirkir og sildaverksmiðjur yvirhøvur, men undir viðgerðini kom fram, at í lotuni er bert lalan um eina ávísu ætlan, eitt sildaídnaðarvirki, har skipaeigarar, Føroya Sildasøla og aðrir ganga saman. Munandi partur av eginpeninginum sigast hesir hava møguleikar at fáa til vegis.

Ein meiriluti í nevndini (øll nevndin uttan Hilmar Kass), heldur, at tíðin hevur verið ov stutt til gjølliga at viðgera eitt uppskot, sum gongur so langt sum landsstýrisins, og heldur seg tí bert kunna taka støðu til ta ætlanina, sum liggur fyri, hana kann meirilutin styðja.

Meirilutin er sandur um, at innskotið í eginpeningi bert eigur at vera eitt uppiskoyti, so mikið at eginpeningin er nóg stórur.

Sum málið liggur fyri, er meirilutin sandur um at skjóla upp, at upptil $\frac{3}{4}$ mill. kr. verða lagdar í eginpeningi í felagið frá tí almenna, sama talið sum nevnt er í viðmerkingunum frá landsstýrinum.

Ein minniluti (Hilmar Kass) viðmerkir:

Tað er kunnugt, at feløg (Fiskasølan, Sildasølan og bátaeigarar) eru farnir undir at útvega eginpening til nýtt sildaídnaðarvirki á landi.

Óflit er til, at eginpeningin verður nóg stórur uttan landsins ískoyti.

Løgtingsval er um góðar tveir mánaðir og hetta mál hefur ikki slíkan bráðskund, at tað ikki kann steðga til lá.

Eitt mál av so stórum prinsipiellum týðningi sum hetta átti at steðga til løgtingsvalið er av, so at veljararnir fáa høvi at taka støðu til, um teir eru sinnaðir at styðja hesar nýggju politisku leiðir.

Minnilutin (Hilmar Kass) setir tí einki uppskot fram.

Uppskot

Frá meirilutanum:

Í staðin fyri § 1 í uppskoti landsstýrisins verður sett:

Landsstýrinum er heimilað í fíggjarárinum 1970/71 saman við fíggjarnevndini landskassans vegna at seta eginpening í sildafidnaðarvirki, ið ikki upp um $\frac{3}{4}$ mill. kr.

Landsstýrið heimindiges til í finansáreið 1970/71 saman med finansudvalget på landskassens vegne at indskyde egenkapital i en sild-fabrik, dog højst $\frac{3}{4}$ mill. kr.

2. og 3. viðgerð 28. august 1970.

Uppskotið frá meirilutanum í fíggjarnevndini samtykt 20—0.
Landsstýrisins uppskop so broytt samtykt 22—0.

28. Stuðul til¹²roynd við egningarmaskinu

Ár 1970, 24. august legði fíggjarnevndin fram soljóðandi

Álit

Í skrivi 15. august 1970 beinleiðis til fíggjarnevndina søkja partafelagini Havidnaður í Gøtu og Jøensen & Olsen í Klaksvík um stuðul til eina roynd við egningarmaskinu.

Tað er upplýst, at felagið Haviðnaður hevur gjørt eina royndaregningarmaskinu, sum arbeiðir línu, t.v.s., at hon bæði greiðir og egnir mekanisk frá dragispælinum. At ansa maskinuna tørv 3-4 menn, og skuldi hetta merkt, at manningartalið kann lækkast við 5-6 monnum. Maskinan er uppsett á m/s Kvikki, sum p/f Joensen & Olsen eigur og hava limir av fíggjarnevndini og aðrir sæð hana í arbeiði 15. hs. í Tórshavn bæði við kai og eisini úti á Nólsoyarfirði.

Feløgin bæði eru samd um at gera eina roynd í verki á tann hátt, at m/s Kvikkur fer ein langfarasaltfiskutúr við egningarmaskinuni. Á royndartúrinum er tó ikki ætlanin at minka um manningartalið.

Av tí at roknað má við byrjarmárlupulleikum til slíka roynd og eisini tól, sum kunnu skerja fiskiskapna, kunnu manning og reiðari koma fyri tapi av royndini, og verður tí heitt á fíggjarnevndina um fíggjarligan stuðul.

Nú er ikki lætt at meta um, hvussu stórt møguligt tap av royndini kann ferast aftur á egningarmaskinuna sum ósøk, men upplýst verður, at skipini m/s Pison og m/s Jógvan S. sum Joensen & Olsen eisini eigur, skulu samstundis á langfaratúr eftir saltfiski. Hesi trý skipini hava seinastu 3 árinum ligið ógvuliga jøvn í veiðu og verður tí skotið upp, at í útrokningini av møguligum tapi verður miðað eftir bæði lúralongd og bruttoveiðu hjá skipunum «Pison» og «Jógvan S».

Fíggjarnevndin hevur eisini fingið munnliga frágreiðing frá stjóranum í p/f Joensen & Olsen, Hans Erik Olsen.

Tá ið talan hevur verið um fiskiroyndir av samfelagsligum týðningi, er stuðul í fleiri fornum veittur úr landskassanum, sum dømi kunnu nevast hesi lógtingsmál: nr. 35/1954: Toskaroynd í Fysturdýpinum (Lgt. 1955, bls. 252), nr. 83/1961: Stuðul til fiskiroynd eftir sild við kraftblokki (Lgt. 1961, bls. 250) og nr. 101/1964: Studningur til fiskiroyndir við kraftblokki eftir sild (Lgt. 1964, bls. 270).

Landfaralínuskipini hava tey seinnu árinum verið fyri vánaligum veiðuúrsliti, so mikið vánalig, at roknað má við, at fleiri av teimum fara ikki út aftur. Talan er tí um, at lagt verður um til aðra veiðu, um fíggjarligir møguleikar eru ella verða. Hin vegin kann hugsast, at annar halda fram, um inntøkmøguleikarnir og arbeiðslíkindini hjá manningini verða betri, og í hesum sambandi heldur nevndin, at maskina, sum lættir manningini í arbeiðinum at greiða og eigna línu er av stórum týðningi. Stendur maskinan mátt, er hon eisini til fyrimuns hjá heimaúttróðrinum.

Nevndin er tí samd um, at royndin er av so stórum samfelagsligum týðningi, at hon eigur at verða stuðlað. Eisini heldur nevndin, at heddin á stuðlinum eigur at meta seg eftir meðalveiðuúrslitum hjá «Pison» og

«Jógvan S», tí eftir tí tilfari, sum lagt er fyri nevndina, eru úrslitin hjá hesum báðum skipunum og «Kvikki» ógvuliga jøvn. Hinvegin heldur nevndin, at lægstamark eigur at verða sett, og at tað verður sett til 50 tons, at skilja soleiðis, at er veiðan hjá «Kvikki» 50 tons ella meira lægri enn hjá hinum báðum skipunum verður veitt í sludningi virðið av 50 tonsun, er veiðan minni enn 50 tons lægri, verður virðið av minimum veitt í sludningi. Virðið metir seg eftir selu- ella landingarprísinum, har lastin hjá «Kvikki» verður landað.

Frá allari nevndini:

Uppskot til

**løgtingslóg um stuðul til fiski-
roynd við egningarmaskinu.**

**lagtingslov om tilskud til fiskeri-
forsøg med agnpåsetningsmaskine**

§ 1.

I samband við fiskiroynd í verki við egningarmaskinu verður landsstýrinum heimilað at veita í sludningi virði av upp til 50 tonsun av saltfiski.

§ 1.

I forbindelse med et praktisk fiskeriforsøg med en agnpåsetningsmaskine bemyndiges landsstyret til at yde et tilskud svarende til værdien af indtil 50 tons saltfisk.

§ 2.

Henda lóg fær gildi heilauvegin.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

J. F. Øregaard legði fram soljóðandi

Broytingaruppskot

I § 1 í lógaruppskotinum verður aftaná orðið «saltfiski» «saltfisk» lagt afturat:

«tá lægst 150.000 kr.»

«dog højst 150.000 kr.».

Broytingaruppskotið samtykt 14—0.

Uppskotið frá fíggarnevndini so broytt samtykt 23—0.

Fyrirspurningur til Føroya landsstýri v/ Atla Dam, landsstýrismanni

4. august í ár var á tingi framlögð umsókn frá Tórshavnar kommunu viðvíkjandi studningi til bátahyl í Álakersvík.

Umsóknin var beind til landsstýrið.

3. juli í ár sýtti Tórshavnar býráð fyri at geva byggiloyvi til oljutangar á Viðanesi.

13. august broytti býráðið við 6 atkvøðum móti 5 samtyktina frá 3. juli, soleiðis at byggiloyvið kortini varð givið.

Tú lað ljóðar, at landsstýrið fyri at geva sítt loyvi til langabyggingina, krevur, at neystini, sum liggja upp til økið, har bygt verður, verða hurturkoyrd, loyvi eg nær at spyrja fylgjandi:

1. Hverju sjónarmið liggja aftanfyri kravið um at koyra neystini hurtur,
2. og um byggiloyvið, so framt tað verður givið, kann gevast nítan avleiðingar fyri tann líkætlaða bátahylin.

Á lögtingi, tann 17. august 1970.

Martin Joensen.

Vetrartingið 1970/71

Ár 1970, mikudagin 7. desember kl. 16 var löglingið sett.

Elsi tingmaður Kjartan Mohr í Tórshavn tók formanssessin og lýsti af Føroya lagting er sett eftir kunningerð frá lögmanni samsvarandi lögtingslóg um stýrisskipan í sermálum frá 13. maí 1948 við skrivi frá 24. november 1970.

Aldurs formaðurin hað Hannus við Høgadalsá og Haldor Hansen vera fyrðils skrivarar.

Valbrøvini vóru so kannað eftir § 1 í tingskipanini og hesir góðkendir sum tingmenn:

Hákon Djurhuus, Klaksvík, ff.
 Finnbogi Isaksen, Tórshavn, ff.
 Poul J. Olsen, Klaksvík, jv.
 Signar Hansen, Fuglafirði, tj.
 J. Fr. Øregaard, Gøtu, jv.
 Johs. M. Olsen, Runavík, sb.
 Jógvan I. Olsen, Toftir, sb.
 Jógvan Sundstein, Tórshavn, ff.
 Agnar Nielsen, Vestmanna, sb.
 Jógvan Durhuus, Vestmanna, ff.
 Leon Joensen, Sørvági, sb.
 Haldor Hansen, Tórshavn, jv.
 Trygvi Samuelsen, Tórshavn, sb.
 Sigfried Skaale, Tórshavn, ff.
 Knút Wang, Tórshavn, ff.
 Erlendur Patursson, Kirkjubæur, ff.
 Hannus við Høgadalsá, Tórshavn, ff.
 Jákup Lindenskov, Tórshavn, jv.
 Hilmar Kass, Tórshavn, sj.
 Kjartan Mohr, Tórshavn, fb.
 Demmus Hentze, Tórshavn, ff.
 Tórálvur Mohr Olsen, Sandi, jv.
 Andreas Djurhuus, Vági, sb.
 Ove Mikkelsen, Vági, jv.
 Hilmar Bech, Porkeri, jv.
 Atli Dam, Tórshavn, jv.

Aldursformaðurin gjørdi kunning, at Javnaðarflokkurin hevur 7. tingmenn, Sambandsflokkurin 6, Tjóðveldisflokkurin 6, Fólkaflokkurin 5, Sjálvstýrisflokkurin 1 og Framburðsflokkurin 1.

So fór fram val av tingfyrirsæti.

Tingformaðurin boðaði frá, at Sambandsflokkurin, Sjálvstýrisflokkurin og Javnaðarflokkurin vóru gingnir í valbólk til val av løgtingsformanni og skrivara.

Eftir uppskoti var J. Fr. Øregaard valdur sum tingformaður og Finn-bogi Isaksen sum næstformaður.

Eftir uppskoti vóru Agnar Nielsen og Sigvar Hansen valdir sum ting-skrivarar.

Tingformaðurin bað tingmenn rópa eitt 9falt hurrá fyri kongi og eitt trífalt fyri Føroyum.

10. december var Vilhelm Johannesen í Klaksvík góðfíkin sum vara-maður fyri Poul J. Olsen s.s.

15/1 71 var Karin Joensen góðfíkin sum varamaður fyri Erlend Patur-son, 3/4 - 71 Joen P. Thomasen fyri Atla Dani løgmann og Martin Joensen fyri J. Lindenskov, landsstýrismann.

Val av løgmanni og landsstýrismonnum

Ár 1970, 10. december kl. 15 stóð val av løgmanni. Valið fór fram skrivliga.

Atli Dani fekk 14 atkvøður og so statti valdur løgmaður.

12. december kl. 16 stóð val av landsstýrismonnum.

Eftir uppskoti frá løgmanni vóru Jacob Lindenskov, Súmal Petersen, Peter F. Christiansen og Eli Nolsøe valdir sum landsstýrismenn við 14 atkvøðum.

1. Fíggjarløgtingslóg

1971, 3. februar legði Peter F. Christiansen landsslýrismaður fram

Uppskot til fíggjarløgtingslóg 1971/72 (smb. skjal 2).

og soljóðandi

Uppskot

til

**fíggjarløgtingslóg fyri fíggjarárið 1971/72.
finansløgtingslov for finansåret 1971/72.**

Uppskot landstýrisins í løgtingsmáli nr. 1/1970: Fíggjarløgtingslóg 1971/72 verður endurnýggjað við hesum broytingum og uppiskoytum:

	kr.
1) ad § 1.1: Vanligur landsskattur	40.500.000
2) ad § 2.1: Tollgjöld	61.500.000
3) ad § 3.3: Valutagjöld	150.000
4) ad § 11.1: Løgmaður og landsslýri	
1. Lønir v.m.	402.600
5) ad § 11.7: Gjaldstovan	
7. Aðrar útreiðslur	195.000
6) ad § 11.11: Valuta- og prísráð	
2. Skrivstovufólk	123.000
7) ad § 11.14: Búskaparráðið	
2: Starvsfólk	335.000
8) ad § 11.17: Ognin Tinganes	
2. Viðlíkahald, ymiskar umhyggingar v.m. ..	200.000
9) ad § 12.4: Tuberkklasjóðin	110.000
10) ad § 13.1: Nýggir vegir og brýr, breiðkan av brúnn og	
umsiting av vegum	12.500.000
11) ad § 13.2: Havnagerð, í grunn	5.000.000
12) ad § 13.3: Lendingar, í grunn	2.500.000
13) ad § 14.7: Ítrótt	
2. Studningur til Í.S.F.	45.000
3. Studningur til ferðir úmanoyggja	65.000
14) ad § 15.1: Landsbókasavnið	
2. Aðrar lønir	203.000
4. Ognarútreiðslur	120.000

15) ad § 15.3:	Landsskjalasavnið	
	4. Húsaútreiðslur	35.000
16) ad § 15.4:	Føroya fornminnissavn	
	2. Útgreivslur	100.000
17) ad § 15.7:	Náttúrugripasavnið	
	6. Aðrar útreiðslur	31.500
18) ad § 15.8:	Fróðskaparsetur Føroya	
	7. Aðrar útreiðslur	53.500
19) ad § 15.10:	Ymiskir studningar	
	3. Mentunargrunnurin (M.F.L.)	
	1. Til slovnslæið	20.000
20) ad § 16.5:	Landsstýrinum at ráða yvir (fiskivinnan við meira)	75.000
21) ad § 18.8:	Landsstýrinum at ráða yvir (handil v.m.)	50.000
22) ad § 18.10:	(Nýggj konto): Stuðul til fclnaðarfremjandi endamál Støtte til industrifremmende foruál	500.000
23) ad § 18.11:	(Nýggj konto): At leggja í gislingarhúsgrunnin Henlæggelse i hotelfonden	50.000
24) ad § 18.12:	(Nýggj konto): Til skeiðvirksemi Til kursusvirksemi	100.000
25) ad § 19.9:	Styrkveiling	130.000
26) ad § 19.12:	ALV eftir landsstýrisins avgerð	50.000
27) ad § 19.13:	Ymiskir studningar:	
	6. Húsalánsgrunnurin	2.000.000

Lýsing av teimum ymsu broytingunum og uppískoytum:

ad 1: Við óbroyttari skattalóg verður landsskatturin mettur at verða munandi lægri enn tær 37.000.000 kr., sum ætlaðar vóru á ólavsøku. Landsstýrið hevur tó í hyggju at leggja uppskot fyri lögtingið um at broyta skattalógina, so lætt verður um hjá fólki við láginntøkum og at hækka barnastudningin.

Mælt verður til at hækka talið við 3.500.000 kr.

ad 2: Mælt verður til at hækka talið við 1.500.000 kr.

ad 3: Aftaná 1. september 1970 er innflutningurin av vörum frá londum, sum eru limir í EFTA-samgonguni, og sum eru framleiddar í hesum

londum, friur, t.e., at lesar varur eru ekki undir valdagjaldi. Um 90 % av innflutninginum er frá EFTA-londum.

Mælt verður til at hækka talið við 600.000 kr.

ad 4: Mælt verður til at hækka játtanina við 72.600 kr., nú 5 línir sita í landsstýrinum.

ad 5: Gjaldstovan sækir um játtan til keyp av einum telefonvekslara til gjaldstovuna (á Kongabrunni), skattadeildina (í Tinganesi) og tollstíðitið (á vestara brúgvænki) og við beinleiðis sambandi til landsskrivstovuna.

Orsøkin til umsóknina er, at teir tveir vekslararnir, sum gjaldstovan hevur, eru ov smáir til trafikkin. Teir hava tilsamans 6 línur út og 18 lokatelefonir. Nýggi vekslarin hevur upp til 14 býarlínur og upp til 50 lokatelefonir. Kostnaðurin er 45.000 kr.

Mælt verður til at hækka játtanina við 45.000 kr.

ad 6: Ná innflutningurin av vorum frá EFTA-londunum er friur, er tað ikki neyðugt við 3 skrivstovufólkum.

Mælt verður til at hækka normeringstalið við einum og budgettalið við 25.000 kr.

ad 7: Undir búskaparráðnum liggur hagdeildin. Vegna tørvandi medhjálps við serútbúgvíng er tað so, at uppgávur, sum lagdar eru til deildina, verða ikki røktar sum tær eiga, og er tað heldur ikki gjørligt, sum er, at leggja fleiri uppgávur, ið neyðugar eru, til hana.

Søkt verður tí um játtan at seta medhjálps við serútbúgvíng. Kostnaðurin er mettur til 50.000 kr.

Ógvuliga nógvur fyrítakur venda sær til landsstýrið um stuðul á ein livønn hátt. Í flestu førum verða umsóknirnar sendar búskaparráðnum til viðgerðar, áðrenn landsstýrið tekur støðu. Eftir síni tilnevning hevur búskaparráðið fyriritryttir at taka dagar í teimum fliggjarligu sjónarmiðunum, meðan tørvur er á at kunna veita serkøna hjálps til virkir í rakstri og at leggja til rættis kanningar viðvíkjandi nýggjum projektum. Aftaná er tí at seta mann við tí neyðuga serkunnleika. Lønarrútreiðslan er mettt til 50.000 kr.

Mælt verður til at hækka játtanina við 100.000 kr.

ad 8: Nógvar av ognunum úti í Tinganesi eru í ringum standi. Seinastu árin er játtan givin við 100.000 kr. um árið til ábotir. Eftir teimum royndum, ið eru, røkkur hesin peningur ikki hæði til umsiting og til endurreisning av ognunum.

Tinganes er ein av fremstu søguligu miðkeplunum í landinum, og eigur tí at verða vunnið á, so minnini ikki bert verða varðveitt, men eisini endurreist.

Mælt verður til at leggja 50.000 kr. afturat teimum 100.000 kr., sum eru settar av til umsiting av Tinganes-ognunum.

ad 9: Eftir seinasta uppskoti til figgjarællan verður javnvágin 17.000 kr. hægri enn á ólavsoku.

ad 10: Landsverkfæðingurin skjýtur upp, at játtanin til vegir v.m. beinleiðis úr landskassanum, tá ið gjöldini 1—3 ikki eru tikin við, verður 4 mill. kr. Landsstýrið tekur undir við hesum tilmæli, um allar tær veguætlanir, sum samtyktar eru, skulu fremjast.

Mælt verður til at hækka játtanina við 1 mill. kr.

ad 11: Tær 4 mill. kr., ið settar eru á figgjarlógaruppskotið 1971/72, rækka ikki til tær havnaætlanir, ið eru í gerð og tær, sum koma í gerð komandi figgjarár. Játtan svarandi til studningin til tær havnaætlanirnar, ið eru góðkendar, við 1/10 um árið og herafturat tað, sum ov lítið er lagt av árinum fyri, vildi verið um 9 mill. kr.

Mælt verður til at hækka játtanina við 1 mill. kr.

ad 12: Eftir upplýsingum frá landsverkfæðinginum er neyðugt at seta meira pening av, um øll játtaði lendingararbeiði skulu fremjast.

Mælt verður til at hækka játtanina við 500.000 kr.

ad 13: Ítróttarsamband Føroya hevur aftaná at figgjarlógaruppskotið varð lagt fram á ólavsoku søkt um játtan uppá 55.900 kr., meðan tað á ólavsoku er skotið upp at játta 24.500 kr., tað sama sum í 1970/71. Landsstýrið heldur seg ikki fult kunna taka undir í umsóknini, m.a. ikki at kunna góðkenna eina útreiðslu á figgjarætlan felagsins uppá 15.000 kr. av teinum málum, sum av landsstýrinum verða send felagnum til ummælis.

Amars er landsstýrið sínað at styðja ítróttarsambandið við 5.000 kr. í tí millumlandasamarbeiði, sum felagið umboðandi føroyskan ítrótt luttekur í.

Nú eru eisini ítróttarstevnur um veturin, tá røkka tær 40.000 kr. ikki til.
Mælt verður til hesar hækkanir:

2. Studningur til Í.S.F.	20.500 kr.
3. Studningur til ferðir innanoyggja	25.000 kr.

ad 14: Landsbókasavnið heldur, sum viðurskiftini eru, tað vera umráðandi at fáa fólk við serkunnleika, um savnið skal halda fram við óskerdum setningi. Mælt verður til at seta ein bókovørð afturat. Útræðslan er mettt til 40.000 kr.

Landsbókasavninum tørvar nógvar ábøtur, um bert skal haldast fram undir viðurskiftunum nú. Útræiðslurnar eru mettar til 60.000 kr., í hesum eru umvælingar á lesistovuni, savni Maria Mikkelsens, skrivstovuni, útlánsdeildini og Føroya-deildini.

Mælt verður til hesar hækkanar:

2. Aðrar lönir	40.000 kr.
4. Ognarútreiðslur	60.000 kr.

ad 15: Landsskjalasavnið er undir ógvuliga trøngum húsaviðurskiftum á Debesar trøð. Til bygt verður eru ymisk leigumál gjørd, síðani ólavsøku er eitt leigumál gjørt afturat. Kostnaðurin er 15.000 kr. um árið.

Mælt verður til at hækka játtanina við 15.000 kr.

ad 16: Á ólavsøku varð skotið upp at hækka játtanina við 10.000 kr. í mun til uppskotið frá forminissavnum, og motiveringin var, at ein savnsvørður var settur afturat.

Stór vegaarbeiði fara fram. Serliga har vegir verða lagdir gjøgnum byggir, er vandi fyri, at forminni hvørva, um ikki savnið á staðnum fær høvi at koma og taka støð til, hvussu fram skal ferast.

Mælt verður til at hækka játtanina við 20.000 kr. afturat.

ad 17: Náttúrugripasavnið søkir um játtan at fara undir botnkanningar av sjónum uttan um Føroyar komandi summer, fyrhils út á 100 m dýpi. Kanningarnar standa í samband við tær jarðfrøðsligu kanningarnar, sum nú fara fram í Føroyum. Av tí at kanningarnar umframt jarðfrøðsliganeisini hava fiskifrøðsligan týdning, er líkið upp samstarv við fiskirannsóknarstovuna, soleiðis at m/s Jens Chr. Svabo verður nýttur í arbeiðinum.

Til fremjingar av kanningunum hevur SEV latið savninum ein nýggjar sera vælegnaðan «Simrad scientific Soander». Fyri tó at fáa fulla nytta av tólinum restar ein farsterkari, soleiðis at ein ikki bert kann mála dýpdina, og hvussu botnurin er háttalur (harður ella bleitur), men eisini har harður botnur er, tjúkdina í leysløgum og hvussu tey skifta heilt niður á helluholn.

Samlaði kostnaðurin er mettur til 30.500 kr.

Mælt verður til at hækka játtanina við 30.500 kr.

ad 18: Velurin 1969/70 fór fróðskaparsetrið undir skeið í ættargransking. Til undirvísingarbrúk vóru m.a. kirkjubókurnar nýttar. Av tí at tær bert eru í einum eintaki, gjørdi landsskjalavørðurin vart við, at tær toldu ikki at verða nýttar sum undirvísingaramboð. Skeiðið mátti tí leggjast niður.

Fróðskaparsetrið upplýsir, aftaná at hava kannað málið, at við teimum tólum, sum eru í landinum, ber ikki til at fáa líkinda tvítøk burtur úr t.d. teimum gomlu kirkjubókunum. Søkt verður tí um eina játtan uppá 20.000 kr. til fototól (15.000 kr.) og til fólk at rokja slíkt lól.

Ætlanin er hjá setrinum at halda fram í innsavningararbeiðinum av fólkanum við serligari nevnd og nú í samstarvi við teir stovnar, sum koma at hava mesta gagni av arbeiðinum, landshókasavnið, forminnis-

savnið og útvarpið. Hesin seinni stovnurin hevur sett 5.000 kr. av á fíggjarætlan síni, meðan hinir stovnarnir hava sokið um 5.000 kr. hvør.

Mælt verður til at hækka játtanina við 20.000 kr. til folotól v.m. og við 10.000 kr. savnan av fólkaminnum, tilsamans 30.000 kr.

ad 19: Mælt verður til at hækka játtanina til stovnsfæ mentunargrunnsins við 10.000 kr. til 20.000 kr. Stovnsfæið er pr. 1. apríl 1970 439.892,50 kr.

ad 20: Menn, sum hava ríkið útróður í Grønlandi hava aftaná, at tey seínastu tvey árin misseyðnaðust, tíkið bátarnar heim. Av li at úrløkau hevur verið so vánalig, hava teir heitt á landsstýrið um stuðul til heimflytingina.

Mælt verður til at hækka játtanina við 25.000 kr.

ad 21: Ymisk onnur ferðamannamál eru at stuðla ein ley, ið verða stuðlað um Føroya Ferðamannafelag, eitt nú til vallarahelm.

Mælt verður til at hækka játtanina við 15.000 kr.

ad 22: Føroya ídnaðargrunnur er settur á stovu og frammanfyri hevur landsstýrið skotið upp, at maður við serkunleika verður settur á búskaparráðnum. Skal ídnaðurin ikki bert verjast í kappingini við tær europeisku handilssamgongurnar, men eisini vaksa, er honum óivað annar stuðul fyri neyðini, til hann hevur ment seg.

Mælt verður til at játta 500.000 kr.

ad 23: Í gistingarhúsgreittinum vóru pr. 1. apríl 1970 260.614,33 kr. Av hesum er utær um 100.000 kr. læntar, meðan tilseguir eru gívnar fyri restini. Umsóknir eru hjá landsstýrinum, sum ikki kunnu gangast á móti vegna tørvandi pening.

Mælt verður til at veita 50.000 kr. til grunnin.

ad 24: Eftir lögtingslóg nr. 24 frá 12. mai 1970 fekk landsstýrið heimild til at veita búskaparráðnum 60.000 kr. í stuðni til skeiðvirksemi og til kanningar innan ídnað.

Búskaparráðið søkir um, at játtanin verður endurnýggjað og hækkað til 100.000 kr. Meistarafelagið í Klakksvík mælir til, at Klakksvíkar Tekniski Skúli fær 30.000 kr. at ráða yvir til skeiðvirksemi.

Mælt verður til at veita búskaparráðnum 100.000 kr. til umrødda endamál.

ad 25: Játtanin til styrkveitingar hevur verið óbroytt 100.000 kr., síðani fíggjarløgtingslógina 1968/69. Eftir teimum royndum, ið eru, er stórir tørvur á hesi bráðengis hjálpi til aðrar hjálparveitingar laka við. Við li prívækstri, sum h var verið síðani, eigur játtanin at verða hækkað.

Mælt verður til at hækka játtanina við 30.000 kr.

ad 26: A.V. søkir um 20.000 kr. afturat til rindan av útreiðslum til arbeiðsleiðara á verkstaðnum í Tórshavn og øktum útreiðslum av revalideringsarbeiðinum.

Mælt verður til at hækka játtanina við 20.000 kr.

ad 27: Í sethúsabyggingini eru lánimøguleikarnir tey seinastu árinum litið og onki bettur. Sparikassarur læna vatliga hægst 40.000 kr. og banki og húslánsgrunnur tilsamans tað sama sum sparikassin.

Mælt verður til at hækka játtanina við 500.000 kr.

Viðlagt er:

1. Uppskot í lögtingsmáli nr. 1/1970: Fíggjarløgtingslóg 1971/72.
2. Fylgiskjal til fíggjarløgtingslóg 1971/72. (Skjal 2 b).

1. viðgerð 23. februar og 25. mars legði fíggjarnevndin fram soljóðandi

Alit

Í uppskoti 3. februar 1971 endurnýggjaði landsstýrið við ymsum broytingum og uppiskoytum fíggjarlógaruppskotið, sum varð lagt fyri lögtingið í august 1970. Fíggjarnevndin hevur viðgjørt hesi uppskot og saman við teimum ymisk tilmæli um broytingar frá landsstýrinum, ymsum stovnum, o.ø.

Eftir fyriliggjandi uppskoti eru tær størstu broytingarnar í mun til landsstýrisuppskotið at § 11: Landsfyriritingin er hækkað við 651.915 kr., § 12: Heilsumál er hækkað við 1.402.959 kr., § 13: Samferðslumál er lækkað við 2.200.000 kr., § 14: Skúlamál er hækkað við 821.000 kr., § 16: Fiskivinna o.m. er hækkað við 85.000 kr., § 19: Almenn forðing er hækkað við 1.465.000 kr. og § 21: Effektivar veðbaldsbindingar er lækkað við 1.500.000 kr.

Í álitinum verða bert tær broytingar umrøddar, sum gjørdar eru undir nevndarviðgerðini, meðan tað annars verður víst til uppskotið hjá landsstýrinum saman við fylgisskálum og viðmerkingum.

Hækkingar og lækkingar umrøddar her standa í mun til landsstýrisuppskotið.

Inntøkurnar:

Í samráð við gjaldstovuna og líkvingarráðið er mælt um inntøkurnar.

Landsskattaálíkningin 1970/71 við broytingum, tá ið barnafrádráttur og fólkapersónsskattur eru frá er um 34,5 mill. kr. Landsstýrið hevur í lögtingsmáli nr. 30/1970 (veturting) skotið upp at hækka barnafrádráttin og at fremja persónfrádrátt og um uppskotið verður framt lækka landsskatturin við óbroyttari skattainntøku og annars óbroyttari skattalóg við ávikavist 1,5 mill. kr. og 1,2 mill. kr. niður í um 31,8 mill. kr.

Eftir liggja rættiliga fáar upplýsingar fyri frá kommununum um skattainntøkurnar. Tórshavnar kommuna er komin stutt í líkningini, men við teimum upplýsingum og metingum, sum eru, er útlit til, at skattainntøka

an fer at verða um 12--15% lægri enn árið fyri, og skuldi tað givið um 25% meira í skatti. Eftir hesum verður landsskatturin við óbroyttum skattastiga mettur til 40 mill. kr.

Sjómansskatturin verður í 1970/71 um 1,5 mill. kr. og verður mettur til tað sama í komandi ári.

Innflutningsgjældini eru í 1970/71ætlaði at geva 60 mill. kr., tey verða nú mett til millum 62 og 63 mill. kr. Við tí høga útflutningi Føroyar høvdu í 1970, verður roknað við lægri nýtslu í 1971. Gjældini verða tí mett til 63 mill. kr.

Uppskot liggur fyri á lögtingi at taka stutlleikagjældini av. Tað er ivaleyst serliga tey ungu, sum við at ganga í dans og biografrinda hesi gjæld. Heldur enn at taka gjældini av, kundi tað hugsast at lagt ein part av teimum í ein serligan grunn til ymisk mentunarmál eisini ungdómnum at gagni. Skolið verður upp, at ein fjórðingur av gjældunum verður lagdur í ein tilíkan grunn.

Nettoinntøkan øll hækkar við 1.200.000 kr.

Útreiðslurnar.

Nevndin, sum varð sett av lögtinginum at viðgera tænastumannalønirnar, hevur givið álit frá sær. Ein er ongín avgerð tikin í málinum, men er lagt upp fyri til møguligar lønarhækkingar, soleiðis at lonarkonti hjá tænastumönnum eru hækkað við 10 %, sama hjá landsstýrismonnum og lögtingsmonnum. Nevndini er kunnugt, at starvsmannefelagið hevur sagt sáttmálan upp, hesin spurningur er eisini havdur í huga undir viðgerðini.

§ 10: Løgtingið:

1.4. Formannskapinum at ráða yvir.

Talan er um at formannskapurin í Allinginum og ferðslunevndin hjá Norrøna Ráðnum koma at vitja í summar.

Nevndin skjýtur upp at hækka jálftanina við 10.000 kr.

6. Norrøna Ráðið.

Eftir tí, sum nú liggur fyri koma Føroyar bert at luttaka í útreiðslunum til ferðir hjá umboðsmönnum og tænastumönnum hiðani. Talið verður tí hækka við 15.000 kr.

Øll § 10 er hækkað við 77.000 kr.

§ 11. Landsfyrisingin.

5.5. Líkningarráðið, skrivstovuhald.

Ov trøngligt er hjá líkningarráðnum í Leigubúðini, sáttmáli er tí gjørdur um leigu av 288 m² skrivstovuholum í býnum

fyrir 150 kr. pr. m² árliga ella 43.200 kr. Harafturat koma útreiðslur til ljós, varma og reingerð, metlar til 21.800 kr.

11. Valuta- og prísráðið.

Uppgávurnar hjá ráðnum minka serliga í eftiransingini av innflutninginum, nú Føroyar eru partar í EFTA-samgonguni. Nevndin heitir tí á landsstýrið at taka til umhugsunar at umskipa og rationalisera fyrisitingina á hesum oki.

Øll konto 11 er hækkað við 651.915 kr.

§ 12. Heilsumál.

1.2 og 3. Sjúkrahúsmál.

Nevndin er gjørd kunnug við uppskotini til fíggingarættan hjá teimum trimum sjúkrahúsum.

Fins og árini frammanundan er budgetterað soleiðis, at nettorakstrarhættið er býtt í heilt millum land og stat, hóast javningin av statsstudninginum ikki verður fyrr enn o.u. 1½ ár er gingið aftaná, at roknskapurin fyri árið er endaður. Skipanin ávirkar líkviðitet landskassans negativt.

Meirútreiðslan er:	
Landssjúkrahúsið	814.064 kr.
Klakksvíkar sjúkrahús	483.146 „
Suðuroyar sjúkrahús	205.749 „
	1.502.959 kr.

Øll § 12 er hækkað við 1.402.959 kr.

§ 13. Samferðslumál.

1. Nýggir vegir og brýr.

Landsstýrið hevur skotið upp at seta jøttanina til 12.500.000 kr. ella eina hækking uppá 1.000.000 kr. í mun til uppskotið á ólavseku.

Nevndin hevur hækkað talið við 500.000 kr.

Munurin verður, um tað er neyðugt, at taka í láni.

1.2. Bensingjöld.

Gjældini hava í roknskaparárinum 1969/70 givið um 4,2 mill. kr., í 1970/71 verður inntøkan mettt til 5,5 mill. kr. Nevnd-

in roknað við, at 10 oyru á liturin verða lagd afturat í gjaldi. Tað skuldi givið um 1 mill. kr. í meiriantøku.

Øll § 13 er lækkað við 2.200.000 kr.

§ 14. Skúlamál.

4. Klakksvíkar sjómannsskúli.

Nevndin hevur fingið frá skúlanum fíggingarættan fyri árið 1971, í ætlanini verður roknað við 107.000 kr. í studningi úr landskassanum umframt tær 20.000 kr. í byggistudningi, ið játtaðar eru við 20.000 kr. um árið í 6 ár, í 1971/72 felur 4. rata.

Skotið verður upp at játta skúlanum í eykastudningi 42.000 kr.

8.12. Næmingastudningur til listamenn.

Undir nevndarviðgerðini er skotið upp at lækka játtanina við 4.000 kr., upplýst er, at tað eru fleiri, ið søkja um studning, so játtanin ikki rækkur.

8.13. Føroya Skúlasavn.

Í uppskoti landsstýrisins eru lagdar 20.000 kr. eyka av til skúlabókasavn, meðan skúlastjórnin skjýtur upp at leggja 55.000 kr. av. Lóggáva er ikki enn á hesum øki. Nevndin skjýtur upp at játta 5.000 kr. afturat.

8.20. Lærugrunnur Føroya (nýggj konto).

Í umsókn visir grunnurin á, at meginparturin av ognunum er komin til vegu í stuðuli frá tí almenna og eisini frá privat-um stovnum. Ognin er nú um 115.000 kr.

Í 1970 komu 52 umsóknir um stuðul til grunnin men kundi bert 16 komast á mót.

Nevndin skjýtur upp at játta 10.000 kr.

Øll konto 14 er lækkað við 821.000 kr.

§ 15. Vísind, bókmentir og list.

9.6. Fiskiídnaðarstovan, royndir og tól.

Í seinastuni hava verið framma, at heilsunnýndugleikarnir í USA hava funnið storri nøgdir av kviksílvuri í fiski og vorum úr fiski enn loyvdar eru eftir galdandi reglum har í landinum.

Orsakað av hesum hevur ídnaðarstovan í samráð við aðrar

stovnar kannað málið og sent royndir til ISOTOPCENTRALEN í København. Hver kanningin kostar 250 kr.

Higartil eru sendir 10 sýnishlutir av fiskalaki. Áætlanin er at senda sýnishlutir av sjógvi av ymsum leiðum at vita, hvussu nógv kviksilvur er í sjónum.

Kostnaðurin verður um 8.000 kr.

Fyri søluna av fiskavorum úr Føroyum er tað óivað neyðugt at fylgja við í hesum spurningum og sjálvir fáa kanningar gjørdar.

Mælt verður til at hækka jóltanina við 8.000 kr.

10.6. Søndarpeningur til skald og listamenn.

Nevndin hevur tikið hesi skald og listamenn afturat:

M. S. Viðstein

Adrian Johansen

Jens Pauli Heinssen

Jóanes Kristiansen

og hækkað søndarpeningin til

Hans Jalob Jacobsen úr 1600 kr. í 2400 kr.

10.10. Skúlabókaútgáva.

Nevndini er kunnugt, at skúlabókagrunnur Føroya Lærarafelags nú søkir landsstýrið um lægri studning til útgávu av skúlabókum. Landsstýrið hevur á ólavsøku tikið undir í umsóknini, sum hon tá lá fyri frá felagnum.

Mælt verður til at jálta sama talið sum í 1970/71 ella 88.000 kr.

Øll konto 15 er hækkað við 189.500 kr.

§ 16. Fiskivinna, sigling o.t.

5. Landsstýrinum at ráða yvir.

Í lögtingsmáli nr. 16/1970 verður landsstýrið biðið um í samráð við Silafelagið at stíla fyri øktari laksaling á ymisk-
an hátt, m.a. við laksatrappum til tey størri vøtnini.

Síðani hevur málið verið til ummælis hjá felagnum, ið sigur, at uppskotið rímar við tað, sum felagið áður hevur ført fram.

Nú verður sagt frá, at tað kostar um 50.000 kr. at gera laksatrappuna til Leynavatn lidna, annars er neyðugt við úhó-
tum á ymsum áum og vøtnum. Felagið heldur tað vera neyð-
ugt at gera laksatrappuna til Leynavatn lidna til vårs, tí fel-

agið hefur sett yngul út fyrri timum árum síðani, og fyrsta uppgöngdin átti að komið til sunnars.

Nevndin tekur undir í ábeitaninni m.a. ú, at tað í millum-landa samráðingunum um regulering av laksaveiðuni telur, at londini, sum bert eru veiðudond, eisini taka undir í til-tøkunum at ala laks.

6. Míntalan og annar stuðul til fiskivinnuna.

Lánjavníngargrunnurin metir stuðulin v.m. í 1970/71 til 13 mill. kr. Nevndin metir stuðulin í 1971/72 til tað sama.

7. Studningur til grunnin til endurnýgging av skipaflotanum.

Í fylgisskjali nr. 78, bls. 68 hevur landsstýrið mettt teir ym-isku studningarnar í 1971/72 til 6.5 mill. kr.

Eftir teimum upplýsingum, ið nú liggja fyrí um skipabygg-ing og eisini umbygging av skipum til aðrar veiðubáttir, røkk-ur hesin peningur ikki. Víst verður m.a. á, at p/f Kjølbro hev-ur trolara í gerð, sum verður handaður um figgjarársskiftið 1971/72.

Nevndin ásatnar, at tað ikki er gjørligt við jálvan á figgj-arlóginum at koma øllum umsóknunum til møtis. Tað verður tí neyðugt annaðhvørt í trekki á líkvíða peningi landskassans ella í láni at finna útvegir.

Øll § 16 er lækkað við 915.000 kr.

§ 17. Landbúnaður og matrikulering.

2. Útskipting og matrikulstova.

1. Lønr.

Landsstýrið mælir til at seta ein landmálara afturat. Nevnd-in tekur ikki undir í hesum tilnæli.

Øll konto 17 er hækkað við 28.400 kr.

§ 18. Handil, idnaður o.t.

Her eru ongur broytingar.

§ 19. Almenn forsorg.

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 og 8.

Tølini er hækkað eftir nýggjum upplýsingum frá ríkisun-boðnum solciðis:

1. Fólkapensjón 825.000,—

2. Avlunispensjón	640.000,-
3. Barnastyrkur til stakar upphaldarar	100.000,-
4. Einkjupensjón	45.000,-
5. Vanlig forsoorg	150.000,-
6. Viðkað hjálp	30.000,-
7. Einkjuhjálp	125.000,-

Meirútreiðsla	1.915.000,-

12. ALV eftir landsstýrisins avgerð.

Felagið sigur tað vera neyðugt at seta ein yrkisterapeut á verkstaðnum í Tórshavn og ein dugnaligan og handilskonan starvsmann, sum kann gera sítt til at økja um framleiðsluna og finna arbeiði til tey brekaðu, bæði tey, ið venda sær til felagið og tey ið eru á skúlanum. Upplýst er, at næmingatalið á skúlanum í løtuni er 22.

Felagið setir hesa fíggarætlan upp:

Verksstaðurin í Tórshavn	50.000,-
Yrkisterapeut	30.000,-
Helvina av fulltrúaløn, hana helvtina rindar skúlin	20.000,-

	100.000,-

13.6. Húsálansgrunnurin.

Við tí stóra egúpeningi, grunnurin hevur, skuldi tað verið gjørligt at lænt meira av peningi og lænt út aftur, uttan at hækka útlánsrentuna. Nevndin tekur ikki undir í landsstýrisuppskotinum at hækka játtanina við 500.000 kr.

13.7. Arbeidsloysisgrunnar arbeiðsmannafelags.

Játtanirnar til arbeidsloysisgrunnarnar hjá teimum trimum arbeiðsmannafeløgum eru lagdir saman.

Øll § 19 er hækkað við 1.465.000 kr.

§ 20. Pensiósútreiðslur.

Lagt er upp fyri til møguligar hækkingar og eisini um skipað verður við líðipeningi til lögtingsmenn eins og hjá landsstýrismonnum.

§ 20 er hækkað við 95.000 kr.

§ 21. Effektivar veðhaldsbindingar í grunn.

Seinastu tíðina eru m.a. hesar veðhaldsskyldur vorðnar effektivar:

p/f Suðuroyar Fiskiðnaður,
p/f Suðurfisk,
p/f Vesturvón (partvís),
Tórshavnar Trolarafelag
tilsamans um 4,5 mill. kr.

Nevndin hevur fingið upplýst, at landsstýrið í flestu ferum fær eina gjaldskípan við lángevum yvir víst áramál.

§ 21 er tí lækkað við 1.500.000 kr.

Meirilutin (J. Fr. Øregaard, Te. Samuelson, Hilmar Kass og Andreas Djurhuus) mælir til at samtykkja hjálagda uppskot til fíggjarløgtingslóg fyri 1971/72.

Minnilutin (Knút Wang) ynskir at gera hesar viðmerkingar:

Høvuðsuppskotið var lagt fram í fjør á ólavsøku av fráfaranði landsstýri.

Uppskotið var tann 3. í brunn framafturlagt av nýggja landsstýrinum og lækkaði tað við 4,4 milj. kr.

Nakrar dagar eftir kom málið til 1. viðgerð á tingi. Har fólkaflokkurin kom við sínum viðmerkingum til uppskotið og meiningum, hvat inntøkvøksturinn fór at geva meira í landsskatti.

Hóast landsstýrið gjøgnum sínar stovnar skuldi havt møguleikar til at mett um, hvat útreiðslurnar eru vaksnar, høvdi tað lova, at tá ið uppskotið fædd dagar eftir kom til viðgerðar í fíggjarnevndini, at formaðurin kom við nýggjum upplýsingum, sum lækkaðu útreiðslusíðina við fleiri milj. kr., soleiðis at samlaða bruttoútreiðslutalið kom uppá 127,8 milj. kr. Við at fremja ynsar miðurskurðir, kom málatalið eftir viðgerðina í nevndini niður á slakar 120 milj. kr. Minnilutin heldur, at mangar av broytingunum í fíggjarlógini hava verið meira tilvildarligar enn umhugsaðar.

Fólkaflokkurin hevur, sum andstöðuflokkur, ikki havt møguleika til at luttaka í teim samráðingum, sum meirilutin hevur havt um inntøkmøguleikar landskassans, og tað kann heldur ikki vera beint, at ikki umsitingin seinast í mars mánað kann hava eina gjølligari meining um, hvat landsskatturin ætlandi kemur at verða. Vit meta at skattalógin uttan broytingar, tó við teim luttum, sum eru í uppskoti, kemur at geva minnandi meira enn meirilutin hevur mett, somuleiðis at vaksandi skattaintøka eisini í hesum

ári fer í sjálvum sær at økja um nýtsluna av vörum, sum útvega størri veitingar til landskassan.

Tað hevði tí verið klókari politikkur, annaðhvørt at sett pening av til endamál, sum skulu loysast í fyrstu framtíð, ella at nýtt meirainntøku landskassans til at lætta um skattatrýstið, har tað er sterkast, nevniliga hjá tí aktiva partinum av fólkinum, serliga við tað, at orsakað av teim útbyggingarbyrðum, sum mangar kommunur hava, fer kommunuskatturin at hækka, og við eini vaksandi skattainntøku verður skatturin prosentvís altíð størri, um ikki skattastigið verður broyttur.

Av hesum orsøkum vil fólkaflokkurin ikki koma við uppskotum um stórar meirútreiðslur, tó vil flokkurin taka uppáttur uppskot síti um rentufri upplýskoytlislán til húsabygging, tí hetta í sjálvum sær kemur at lætta um skattatrýstið hjá tí aktiva forsyrgjara-partinum av skattgjaldar-unum, sum hava ynski um at fáa sær egin hús. Tað samstarbeiðið mílum kommunalar og landsmyndugleikar, ið fólkaflokkurin miðjaði ímóti í viðmerkingum sínum til uppskotið um húsalánini, sýnist nú líbetur at ganga út, hvat Suðurstreym viðvíkir, fyri ein part.

Tað verður meira og meira tilfrongt at skapa eina fasta ramma um umsitingina við húsum, ið kunnu skapa eina ódýrari og rationellari umsiting.

Til tær ymsu greinirnar, skal minnilutin (Knút Wang) gera hesar viðmerkingar:

Landsskatturin er av nevndarmeirlutanum mettur lægri enn av nýggja landsstýrinum, uttan at andstoðan, sum frammamfyri nevnt, hevur fingið upplýst hví, meðan tollgjöldini eru lækkað, uttan at upplýst er, um her er roknað við vanligum meirforbrúki av tollaðum vörum ella ætlanin er at seta uppskot um og gjøgnumføra vissar tollhækkingar.

Fólkaflokkurin er fegin um, at tað endiliga hevur eydnast at fáa meirluta á tingi fyri at hækka barnafrádráttin í landsskattinum, hóast hetta ikki hendir fyrr enn 3 ár eftir, at fólkaflokkurin fyrstu ferð setti uppskot um tað.

Fólkaflokkurin hevur enn vónir um, at tað fer at eydnast at fæna meirluta fyri lægri frádrátti fyri langfarafiskimenn, ið flokkurin metir, at ráð eru til á fíggjarlógini.

Fólkaflokkurin hevur uppskot um heilt at avtaka stutlleikagjöldini, ið flokkurin heldur verða ein ikki tíðarhóskandi skattaskipan. Av tí at ikki meiriluti er í nevndini fyri hesi avtøku, hevur fólkaflokkurin í einum minniluta sett eitt uppskot í øðrum lagi at hækka skattin úr 33½ % niður í 25 %.

Undir 1. viðgerð av fíggjarlógini gjørdi minnilutin (Knút Wang) vart við, at studningurin til strandferðsluna svaraði ikki til veruliga undirskotið. Hann skjeyt eisini upp, at vit fáa eina realitetsviðgerð av sam-

ferðshuspurninginum í heila fíkið, t.v.s. ikki bert skipaferðsluni men øllum teim liðum sum koma undir hetta mál: vegir, brýr, fergulegur o.s.fr. Fólkaflokkurin heldur ikki, at tað er so avgerandi, at ikki undirskot skal verða, sum at alt verður gjørt fyri at skapa ein rationellan rakstur, ið kann forsvara eitt undirskot.

Fólkaflokkurin heldur tað verða ein ringa loysn at royna at minka um undirskotið hjá strandferðsluni bara við at hækka vanligu fraktgjældini, tí hetta kemur fyri tað mesta at raka útoyggjarnar og smábygdirnar, sum ikki hava somu møguleikar, sum tey stóru plássini at fáa vørur beinleiðis upplagdar ella koyrdar eftir landsvegnum.

Undir útvarpinum eru ongur broytingar gjordar. Mínnilutín heldur, at fastari reglur eiga at verða um, hvussu avlopið av V 4-spælinum eigur at verða nýtt, soleiðis at peningurin eisini verður nýttur til onnur mentanarlig endamál.

Fólkaflokkurin hevur ikki undir viðgerðini fingið upplýst, hvussu eitt landsstýrisuppskot um lønir tænaðsmanna ella fólkskúlans kemur at siggja út, heldur ikki hvat av teim á fíggjarlógargruppskoti uppførdi hækkingum stava frá vanligum lønarajourføringum, og hvat frá eini tilætlaðari lønarhækking.

Tað sæst av fíggjarlógini og viðmerkingum ella skjølum til hennara, at summar lønir undir felagsmálum verða broyttar uttan landsstýrið hevur nakað við tað at gera, og at reglurnar eru so, at eisini summar lønir undir føroyskum sermálum verða broyttar uttan avgerð landsstýrisins.

Undir umsitingarmálum vil mínnilutín gera vart við, at fólkaflokkurin var ímóti at seta ein serkønnað mann í búskaparráðið. Fólkaflokkurin vil heldur eina umskipan og rationalisering av umsitingini, t.d. soleiðis at settir vóru tveir skrivstovustjórar undir landsstýrinum, harav annar hertur av hevur fíggjar- og búskaparmál undir sær.

Heilsumál verða hækkað við útlvið 2 milj. kr., uttan at landsstýrið í síni endurframlegu sýnist at hava vítað av li sum. Vit halda hetta verða prógv um, at tað hatar við at gjøgnumføra fólkafloksins uppskot um eina nýggja sjúkrahúslóggávu og meira at leggja umsitingina av sjúkrahúsum beinleiðis undir landsstýrið hvat fíggjarliga rakstrinum viðvíkir; meðan full sentralisering kann umgangast við at upphalda tey lokalu sjúkrahússtýrini.

Fólkaflokkurin gjørdi undir 1. viðgerð av fíggjarlógini vart við, at tað sær lógið út, at á fíggjarlógini er helvtarbylí av rakstrarhallinum hjá sjúkrahúsum, meðan fíggjarnettíðirnar hjá hvørjum sjúkrahúsi sær roknað við øðrum býli.

Um samferðslumál harnast mínnilutín (Knut Wang) um, at ikki hevur borið til at fáa eitt yvirblik yvir ætlanirnar um gerð av nýggjum vegum og

tunnlum ella nær brúgvornar millum Streymoy og Eysturoy og Viðoy Borðoy verða gjørdar — áðrenn endalítið til hesi mál varð fastlagt í uppskotinum til fíggjarlóg, ella upplýsingar um hvussu lánreguleikarnir eru. Samleiðis eru óráð, at logtingið ár eftir ár játtað pening til lendingar (bátahyljar) - - uttan at tingið syrgir fyri, at peningur er til hesar játlanir.

Til flogferðslu í grunni eru avsettar 250.000 kr. Sum kannugt feldi logtingið á síni uppskot frá landsstýrinum um at nýta landsins grunnar til partapening í Flogsamband Føroya. Hóast hetta, er hin almenni partapeningurin ávístur úr floggrunninum, sum væl upprunaliga var ætlaður til útbygging av flogvølli ella arbeiðum í samband við hetta.

Tað er eitt, men hóast at Flogsamband Føroya hevur samtykt at brækk partapeningin til 3 milj. kr. og at landið eftir galdandi lóg er bundið til at teka størri helvtina, er eingin peningur til hetta endamál.

Undir skúlamálum kundi minnilutin hugsa sær serliga at gjørt varð við skúlabbyggigrunnin. Tað eru ongur fastar reglur um, hvussu nógv landskassin skal gjalda av nýggjum skúlum og tey 20% landskassin vanliga letur teila ofta so seint til gjaldingar, at peningurin oftast er nýttur sum rentur til lán, ið avvarandi kommuna hevur tikið. Tyngir hetta numandi um skattabyrðuna hjá kommununum.

Vit koma í øðrum máli at seta uppskot um broyting á hesum oki.

Vit hava nú tveir sjómansskúlar, har Føroya sjómansskúli beleiðis verður ríkin av landinum, meðan Klakksvíkar sjómansskúli fíer studning. Tann avsetti studningurin til Klakksvíkar sjómansskúla er 20.000 kr. minni enn søkt er um. Tá hugsað verður um at skúlin hevur útvegað sær og fingið peningin aðrastaðni frá, kundu vit hugsa okkum at sett broytingaruppskot um at veita skúlanum hesar 20.000 kr. afturat.

Minnilutin hevur undir viðgerðini sett uppskot um at avseta meira til mentunarendamál men vil ikki seta fram broytingaruppskot í hesum máli, uttan at vissa er fyri at fremja tað.

Til § 16: fiskivinna o.a., skal viðmerkjast, at tann peningur, sum er avsettur til studning til endurnýgging av fiskiskípaflotanum er ov lítil til tey skip, ið ætlanin er at byggja og vit saktu upplýsingar um, hvussu landsstýrið ætlar at loysa spurningin um skipabygging, serstakliga á foyriskum skipasmiðjum.

Tað er øllum greitt, at skulu vit røkja landleið okkara og verða okkara egna skipum til hjálpar uttan fyri fiskimarkið, so mugu vit sjálvir útvega hóskandi skip til sjóverjuna. Væl av peningi er avsettur til hetta endamál.

Undir § 17: landbúnaður o.a. heldur minnilutin, at starvið sum landbúnaðarráðgevari átti ikki at verið strokið av fíggjarlógini, sjálvt um helta starv í lötuni er lagt saman við stjórarstarvinum á Royndarstöðini í Hoyvík.

§ 18: Handil og ídnaður, eru avsettir 500.000 kr. til ídnaðarfremjandi endamál, uttan at gjøllari reglur fyri nýtsluna av hesum peningi eru andstöðuni kunnugar. Heldur ikki er í samband við avsetingun til gistingarhúsgrunnin nakrir upplýsingar um tørvin til henda pening.

§ 19: Almenn forsørg, er lækkað við um 2 milj. kr. uttan at landsstýrið í síni endurframlegu sýnist at hava vitað av hesum. Hetta sigur meira enn nakað annað, at tørvur er á, at landsstýrið fær fastari hond um umsitingina av sosialmálum við at yvirtaka hesa umsiting.

Avsetingin 5,0 milj. kr. til effektivar veðhaldshindringar eru lækkaðar til 3,5 milj. kr. Upplýst er, at í fjør var allur avsetti peningurin nýttur, men tað eru í grunninum um 20 milj. kr.

Minnilutin (Knút Wang) ger vart við, at fólkaflokkurin ikki er samdur í tí fíggiarpolitikki, sum landsstýrismeirilutin ferir, men vit duga ikki at siggja, at vit sum andstöðuflokkur fáa framt nakrar generellar broytingar. Vit fara undir aðru viðgerð við viðmerkingum og undir atkvøðuni at gera vart við økkara sjónarmið, men vilja annars sum fólkaflokkurin altíð hevur gjørt, atkvøða fyri fíggiarlógini sum heild.

Sambært tí í álitinum nevnda setir minnilutin (Knút Wang) fylgjandi uppskot til broytingar í fíggiarlógini:

Broytingaruppskot

§ 14-4 verður orðað soleiðis:

4 Klakksvíkar sjómannsskúli:

Klakksvík Navigationsskole:

1. Studningur (viðin.)

Tilskud (ann.)

kr. 127.000,00

Minnilutin (Hanus við Høgudalsá, Erlendur Patursson):

Tað er um hetta fíggiarlógaruppskot, sum nú kemur til 2. viðgerðar, at siga, at tað er triðja uppskot landsstýrisins í málinum. Fyrsta landsstýrisuppskotið varð lagt fram í seinastu ólavsokurtingsetu. Annað landsstýrisuppskotið varð lagt fram við skrivi landsstýrisins 3. februar í ár. Hetta triðja uppskotið er í stórum dráttum einki uttan nýggj, triðja útgáva, av teim báðum fyrru landsstýrisuppskotunum. Nokur sjálvstoðug viðgerð hevur nevniliga ikki verið í fíggiarnevndini. Mannagongdin í nevndini hevur verið tann, at skrivstovusljóri landsstýrisins hevur mott á fundum til at bera fram broytingaruppskot landsstýrisins til t y bæði fyrru uppskoti. Hesi broytingaruppskot landsstýrisins hava síðan verið góðtikin av meiriluta nevndarinnar, uttan nakra sum helst veruleikaviðgerð og uttan nakra sum helst sjálvstoðuga meting av teimum. Tað einasta, sum kann kallast «sjálvstoðug» luttoka meiriluta fíggiarnevndarinnar, var — tá ið leið móti endanum og sjónligt var, at «hall» kom at

verða í heildartølunum --- summarískt at hækka nokur útreiðslutøl, t.d. til effektivar veðhaldsbindingar, og summarískt at hækka nokur inntekutøl, t.d. toll og framleiðslugjöld. Tá hetta kortini ikki rakk til til tess at fáa «javnast», komu boð frá landsstýrinum um at ætlingin var at hækka bensingjaldi — og vórðu so tølini á fíggjarlógini «rættað» sambært tí.

So státt ber ikki til at siga, at fíggjarlógarruppskotið hevur fingið nakra veruliga nevndarviðgerð, heldur hevur tað fingið nýggja viðgerð í landsstýrinum. Fíggjarnevndin sum slík eigur bert evarska lítlan lut í hesum uppskoti --- og minnilutin als ongur. Latur fíggjarnevndarinnar hevur í veruleikanum ikki verið annað enn tann at «rætta» tøl í teim fyrru landsstýrisuppskotunum --- eftir «fyrísøgu» frá landsstýrinum.

Latur tingsins verður tá at góðtaka hetta nýggja landsstýrisuppskot — ella vraka. Tað man eingin vandi vera fyri, at flokkar landsstýrisins á tingi fara ikki at góðtaka uppskotið. Men, skilligt er, at við hesi manna-gongd, sum her er havd, verður tað lítt ræði, sum tingið hóast alt skal eitast at eiga í fíggjarmálum, frá tí tikið og lagt í hendur landsstýrisins.

Minnilutin tekur so státt fyrivarni viðvíkjandi hesum uppskoti, men við teim grundum, sum førðar verða fram, tá málið kemur til 2. viðgerðar í tingsalinum, mælir minnilutin tinginum til at samtykkja soljóðandi

Uppskot

Samtíðis sum Føroya lögting tekur til eftirtektar orð dansku forsætisráðharrans á Norðurlandaráðsfundi 17. februar 1971 um, at uppskot um broytingar í stjórnarstöðu Føroyar mugu koma frá føroyingum sjálvum og at áheitanir um slíkt aldri fara at mæta móttøðu í Danmark, men beinanvegin fara at verða tiknar til viðgerðar Føroya og Danmarkar millum, lýsir tingið vilja sín til at vinna Føroyum fullt politiskt og fíggjarligt sjálvsstöði, og samtykkir at velja 4-manna millumtingameynd til at gera fyrireikingar hesum viðvíkjandi og til at taka upp tørvandi samráðingar við Danmark.

2. viðgerð 26. og 3. viðgerð 27. mars 1971.

Formaðurin legði fram

Broytingaruppskot frá Hákun Djurhuus:

Í grein 22: Aðrar og óvissar útreiðslur verður undir 4 aflað á orðið upplýsing/opplýsningsarhejde, sett:

viðm./ann. 200.000 kr.

Viðmerking til § 22.4.

Hesin p.ningur verður byttur millum politisku flokkarnar, ið aftaná hvørt lögtingsval eru umboðaðir á tingi og í mun til flokkanna atkvøðutal.

Anmærkning til § 22.4.

Dette beløb bliver fordelt mellem de politiske partier, der efter hvert lagtingsvalg er repræsenteret i lagtinget og i forhold til partierenes stemmelat.

Viðmerkingar:

Um allan heima og ikki minst í norðanondum hartast menn um tann blaðdeyða, ið fylgt hevur framstígunum í vælfærdarsamfelagnum og sum hevur fært til fyri ein part valdsmiðsavnan massamediaanna og vaksandi einræðisvald hjá teimum stóru blaðkoncernunum, ið fáar hendur hava ræði yvir.

At stórvandi fyri demokratisku hugsjónini liggur í hesum fyribrigdi, tykjast menn at skilja, tí fær sjónarmiðið um almennan stuðul til politiskt upplýsingararbeiði størri og størri undirløku.

Menn ásanna, at uógv av tí, ið er lívsneyðugt fyri demokratisku hugsaðna, millum annað hefta, at politisku flokkarnir kunnu hava møguleikar til ikki bara í munnligum orðum, men eisini gjøgnum síni egnu bløð at leggja síni sjónarmið fram fyri almenningin, er ein demokratiskt lívsælendi dýrgripur, ið ikki eigur at fara fyri skeyti.

Tí vaksa menn í øðrum londum um almenna stuðulin til virksenið hjá politisku flokkunum, og er tað sama sjónarmið, ið liggur aftanfyrir hetta broytingaruppskotið.

Samstundis verður mælt til, at pøðingahæddin verður bytt millum teir flokkar, ið hava umboð á tingi og í mun til tað veljaratal, teir høvdu við seinasta lögtingsval.

Broytingaruppskot til § 14 samtykt 18- -0.

Broytingaruppskot til § 22 samtykt 16- -0.

Fíggarlógaruppskotið so broytt samtykt 16- -0.

Minniluta uppskot til samtyktar frá (P. Patursson og H. við Høgadalsá) var sett undir atkvøðu við navnakall:

Ja atkvøddu: Signar Hansen, Jógván Sundstein, Sigfried Skaale, Demmus Hentze, Knút Wang, Hákn Djurhuus, Hannus við Høgadalsá, Finnhogi Isaksen, Erlendur Patursson, Jógván Durhuus, Ove Mikkelsen.

Nei atkvøddu: Agnar Nielsen, Trygve Samuelson, Andr. Djurhuus og Jógvan Olsen.

Atkvøddu ikki: Hilmar Kass, Leon Joensen, Johs. Olsen, Hilmar Beck, Haldor Hansen, Tórolvur Olsen, Poul J. Olsen, Jacob Lundsbov, Atli Dam, J. Fr. Øregaard.

Burturstaddur: Kjartan Mohr.

Uppskotið so stætt fallið 11- L.

2. Stuðul til bygging av Tekniskum skúlum

Ár 1971, 21. januar legði Sámal Petersen landsstýrismaður fram so ljóðandi

Uppskot til

løgtingslóg um stuðul til bygging av tekniskum skúlum.

§ 1.

Landsstýrið verður heimlað at veita teknisku skúlunum í Tórshavn og Klaksvík upp til 1.700.000 kr. í stundaingi tilsamans til bygging av nýggjum tekniskum skúlum.

§ 2.

Landsstýrið verður heimlað landskassans vegna at upptaka

løgtingslóg um tilskud til bygning af tekniske skoler.

§ 1.

Landsstyret bemyndiges til at yde de tekniske skoler i Tórshavn og Klaksvík indtil 1.700.000 kr. i tilskud til bygning af nye tekniske skoler.

§ 2.

Landsstyret bemyndiges til på landskassens vegne at optage nød-

neyðug lán til veiting av n vmlu
studningi.

§ 3.

Henda lóg kemur í gildi beinan-
vegin.

vendige lán til ydelse af nævnte
tilskud.

§ 3.

Denne lov træder i kraft
straks.

Viðmerkingar:

Teknisku skúlarnar í Tórshavn og Klaksvík hava sókt um studning til bygging av nýggjum tekniskum skúlum.

Bygging av tekniskum skúlum verður líggjað soleiðis: Prioritetslán $\frac{1}{3}$, statslán $\frac{1}{2}$ og egiðpeningar $\frac{1}{6}$ av kostnaðinum.

Skúlin í Tórshavn verður mettur at kosta umleið 14.300.000 kr. Av hesum skal skúlin sjálvur gjalda $\frac{1}{6}$ part ella umleið 2.400.000 kr., sum skúlin ætlar at útvega soleiðis:

Ókeypís grundtí frá býráðnum	800.000 kr.
Søla av núverandi skúla (+ veðskuld)	300.000 kr.
Studningur úr landskassanum	1.300.000 kr.

	2.400.000 kr.

Tekniski skúlin í Klaksvík, sum í fyrstu syftu skal fevna um skúlaheim og verkstaðshæli, er mettur at kosta 2.905.000 kr. umframt grundtí. Av samlaðri útreiðslunum skal skúlin rinda $\frac{1}{6}$ ella umleið 500.000 kr. skúlin ætlar at útvega soleiðis:

Ókeypís grundtí frá kommununi	100.000 kr.
Studningur úr landskassanum	400.000 kr.

	500.000 kr.

Landsstýrið ætlar at treyta studningin av, at farið verður undir ein meira tíðarhóskandi útbúgving av lærlingum, ið vil fara við sær, at meistaraáæran í núverandi tíki kemur at delta burtur, og um so verður, at øll yrkibúgvingin í Føroyum verður samskipað undir ein felags stovn, skal skúlin hava skyldu at lata hesum stovni bygningarnar ókeypis.

1. viðgerð 27. januar og 24. mars legði skúlanevndin fram soljóðandi

Álit

Nevndin hefur havt fund við leiðsluna fyri Klaksvíkar tekniska skúla og við leiðsluna fyri maskinskúlan og tekniska skúlan í Tórshavn.

Nevndin er samd um at taka við uppskoti landsstýrisins um at fara undir at byggja skúlahús í Klakksvík og í Tórshavn, men nevndin kann ikki taka undir við landsstýrinum, tá tað í viðmerkingunum verður sagt, at sludningurin til skúlabýggingina verður treytaður av at meistara-læran í núverandi líki dattur burtur.

Haráfturímóti heldur nevndin, at ein umlegging av meistaralæruni verður neyðug, og má hesin spurningur takast upp og er tað nevndini kunnugt, at landsstýrið hevur ætlan um at skipa eina nevnd, sum skal koma við einum tilmæli um framtíðar lærlingaútbúgving.

2. viðgerð 27. mars og 3. viðgerð 1. apríl 1971.

Landsstýrisins uppskot samtykt 25-10.

3. Broyting í valrættaraldrinum

Ár 1971, 21. januar legði lagnaður fram soljóðandi

Uppskot til

**løgtingslóg um broyting í lögtings-
lóg um stýrisskipan Føroya í ser-
málum og lóg um Føroya løgting.**

**lagtingslov om ændring i lagtings-
lov om Færøernes styrelsesordning
i særansliggender og lov om Fær-
øernes lagting.**

§ 1.

1) I § 12 i lögtingslóg nr. 1 frá 13.
maí 1948 um stýrisskipan

§ 1.

1) I § 12 i lagtingslov nr. 1 af 13.
maj 1948 om Færøernes sty-

Føroya í sermálum verður «21 ár» broytt til «20 ár».

- 2) Í § 3 í lóg nr. 124 frá 28. mars 1923 um Føroya lögting við seinni broytingum verður «21 ár» broytt til «20 ár».

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi heimanvegin.

reisesordning í særnanliggendur ændres «21 ár» til «20 ár».

- 2) Í § 3 í lov nr. 124 af 28. marts 1923 om Færøernes lagting med senere ændringer «21 år» til «20 år».

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Eftir lóg nr. 124 frá 28. mars 1923 við seinni broytingum um Føroya lögting er valrættaraldurin og valføri til lögtingið 21 ár. Í lögtingslóg nr. 1 frá 13. mai 1948 um stýrisskipan Føroya í sermálum er eisini tilskilað, at valrættaraldur og valføri er 21 ár. Seinna lógin kann eftir § 30 bert broytast, um uppskot verða lögð fyri tingið í vanligari tingsetu ella eykatingsetu. Um uppskotið verður samtykt, verður tingið upployst, og nýval fer fram. Verður uppskotið samtykt av hesum nývalda tingi, verður tað at staðfesta.

Í seinastu tingsetu (tingmál nr. 8/1970) samtykti tingið við 21-0 atkvøðum broyting í lógini um stýrisskipan Føroya, soleiðis at valrættar- og valførisaldurin verður lækkaður til 20 ár.

Vísandi hertil leggur landsstýrið málið aftur fyri tingið at viðtaka av nýggjum, samstundis sum skotið verður upp at broyta lógina um Føroya lögting samsvarandi.

1. viðgerð 26. januar, 2. 5. og 3. 23. februar 1971.

Landsstýrisins uppskot samtykt 22- 0.

4. Veðhald av lánum til sildaolju og sildamjøl á goymslu

Ár 1971, 3. februar legði J. Lindenskov landsstýrismaður fram soljóðandi

Uppskot til

løgtingslóg um veðhald av lánum til sildamjøl og sildaolju v.m. á goymslu.

§ 1.

Landsstýrinum er heimilt landskassans vegna í fíggjarárinum 1971/72 at veita veðhald fyri lánum til sildamjøl, fiskimjøl og sildaolju á goymslu. Veðhaldið verður givið fyri lánum ikki upp um 70% av lánvirðinum.

§ 2.

Heimda lóg kemur heinanvegin í gildi.

løgtingslov om garanti for lån til sildemel og sildeolie m.v. på lager.

§ 1.

Landsstyret beordres til på landskassens vegne i finansåret 1971/72 at garantere for lån til sildemel, fiskemel og sildeolie på lager. Garantien ydes for lån, der ikke må overstige 70% af låneværdien.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Fyriliggjandi uppskot er ein endurnýgging av lögtingslóg nr. 15 frá 28. apríl 1969 og lögtingslóg nr. 63 frá 18. september 1969, og so sum tilskilað í viðmerkingunum, var hon í 1969 rúmkað soleiðis, at eisini fiskamjøl kemur undir heimildina (smbr. tingmál nr. 68/1968).

1. viðgerð 8. februar og 18. mars legði fíggjarnevndin fram soljóðandi

Álit

Í viðmerkingunum frá landsstýrinum verður víst á, at hetta er lóg, sum verið hevur í gildi í fleiri ár, men bert hevur verið galdandi fyri eitt ár í senn. Eisini verður víst til, at í tingsetuni 1968 var lógin viðkað til eisini at umfata fiskamjøl.

Til nevndina eru vístar tvær umsóknir, har einur er frá sildavirkintum Haranga í Gøtu, og hin frá partafelagnum Stella í Klaksvík.

Fíggiarnevndin saman við landsstýrinum hevur havt fund við umboðsmenn fyri p/f Føroya Banka og p/f Sjóvinnubankan, bæði um sjálva lógina og eisini um tær umsóknir, sum av lögtinginum vóru latnar nevndini til viðgerðar.

Yvirfyri bankunum hevur nevndin ført fram tað eftir nevndarinnar hugsan heilt órímiliga í, at bankarnir krevja landskassaábyrgd fyri so náttúrliga bankafinansiering, sum tað at lána virkjunum pening móti veð í fong, sum liggur á goymslu í Føroyum, og sum tað í flestu førum er gjørdur sölusáttmáli um, ella har solufikkindini eru so góð, at árarimur av hesum fiskaværunum ikki halda tað verða neyðugt at gera forhendssölusáttmála. Eisini verður altíð kravt sum trygd fyri láni, at vðakaraváttan skal liggja fyri bæði um nøgd og góðsku, so lángevarin skuldi havt fullgóða trygd við at havt veð í vørmi og ikki havt fyri neyðini at kravt landskassaábyrgd afturat.

Undir samráðingunum fekk nevndin eisini ta fatan, at her møguliga kundi finnast onnur skipan, men av tí at lógin fer ár gildi til 1. apríl í ár, verður tað neyðugt at framleggja lógina fyri eitt ár afturat, og heldur nevndin, at matsild, so sum søkt er um, eigur at koma afturat, og setur fram uppskot samsvarandi.

Viðvíkjandi umsóknini um vðhald fyri láni fyri fiskallak umborð á flakatrolarum, sum p/f Stella í Klakksvík hevur søkt um, fekk nevndin ta fatan, at einki ferðar fyri, at flakatrolarar fáa útgerðarlán eins og øll onnur føroysk fiskiskip, og at tað so stutt ikki er orsøk til at seta í verk serliga skipan fyri hesi skip, og setir nevndin so stutt fylgjandi

Uppskot

Nevndin mælir lögtinginum til at samtykkja uppskot landsstýrisins við hesi broyting:

Í § 1 verða orðini «sildamjel, fiskamjel og sildamjøl» broytt til «sildamjel, fiskamjel, sildamjøl og matsild».

Í § 1 ændres ordene: «sildemel, fiskemel og sildemjøl» til «sildemel, fiskemel, sildemjøl og konsumsild».

2. viðgerð 23. og 3. viðgerð 27. mars 1971.

Landsstýrisins uppskot við broyting frá Fíggiarnevndini samtykt 25-0.

5. Landsstýrismálini

Ár 1971, 21. januar legði tingformaðurin fram gerðabókina hjá landsstýrinum frá Ólavsokei 1969 til Ólavsokei 1970, og 31. mars legði landsstýrismálanevndin fram soljóðandi

Álit

Gerðabók landsstýrisins umfatar tíðarskeið frá Ólavsokei 1969 til Ólavsokei 1970.

Í hesum tíðarskeiði eru hildnir 63 fundir og viðgjørd 454 mál. Summi av hesum málum eru «avgreiðslumál,» meðan onnur eru meira týðandi.

Tað landsstýri, sum sat í hesum tíðarskeiði, fór frá aftaná seinasta lögtingsval og situr nú annað landsstýri. Málið hevur ligið frammi síðan december 1970, og var tá latið eintak til allar flokkar.

Nevndin, sum hevur viðgjørt málið, hevur ongur viðmerkingar og málir ein meiriluti, sum er Jógvan Olsen og J. Fr. Øregaard tinginum til at samtykkja tær avgerðir sum tiknar eru í nevnda tíðarskeiði.

Minnilutin (Ove Mikkelsen) setir onki uppskot fram.

2. viðgerð 1. apríl 1971.

Uppskot frá nevndini samtykt 14-0.

6. Føroyar og Europeiski felagsmarknaðurin (EEC)

Ár 1970, 17. december legði løgmaður fram soljóðandi

Uppskot til samtyktar

Løgtingið góðkennir, at ríkisstýrið saman við umboð fyri landsstýrið nú fer undir samráðingar við Europeiska Felagsskapin um, undir hvørjum freytum Føroyar kunnu luttaka ella samarbeiða við Felagsskapin.

Tá ið úrslit frá samráðingunum liggur fyri, verður málið aftur at leggja fyri løgtingið.

Viðmerkingar:

Í samráð millum landsstýrið og umboð fyri ríkisstýrið í august mánaða 1970 varð sett felagsnevnd við tí setningi at greiða Føroya støðu til Europeiska Felagsskapin, um Danmark gjørdist limur. Landsstýrið og ríkisstýrið tilnevndu hvør sær triggjar limir í nevndina.

Alagt varð nevndini innan 1. december 1970 at greiða frá fyrinum og vansum í eini møguligari luttøku Føroya í felagsskapinum og eisini at greiða frá, hvørjir spurningar eiga verða loystir í møguligum samráðinum um luttøku.

Nevndin hevur givið landsstýrinum frágreiðing. Hon heldur, at ein metan av fyrinum og vansum í eini luttøku, kann best gerast tá samráðingar hava verið við Felagsskapin, og at hesar verða nýttar sum grundarlag undir metingini. Mælt verður tí til, at samráðingar verða.

Landsstýrið tekur undir í hesum tilmæli nevndarinnar.

Frágreiðingin og fylgisskjøl eru viðløg. (snbr. skjal 4).

1. viðgerð 12. januar og 8. februar legði 7-mannaevnd fram soljóðandi

Álit

Nevndin hevur hýtt seg í ein meiriluta og tveir minnilutar.

Meirilitin (Haldor Hansen, Hilmar Kass, Trygve Samuelson og J. Fr. Øregaard) førir fram, at teir flokkar, sum nú standa aftanfyrir landsstýrið, frammanundan lögtingsvalið í november 1970 høvdu ta støðu í felagsmarknaðarspurninginum, at tað í forhold ikki var beint at binda

seg til um ella undir hvørjum forni, Føroyar skuldu luttaka ella samarbeiða við Felagsskapin. Málið er uttan íva eitt tað týðningarmesta, sum lögtingið enn hevur havt til viðgerðar, og avleiðingarnar eru tí uttan mun til, hvør avgerðin so verður, av allarstørsta týðningi fyri land og fólk okkara. Tá ið so er, er tað eins skrivað at taka avgjörða støðu fyri limaskapi sum imóti, áðrenn málið er kannað.

Tað var út frá hesum sjónarmiðjum, at landsstýrið í samráð við umboð fyri ríkisstýrið í fjør summer setti niður felagsnevnd við tí setningi at greiða Føroya støðu til Felagsskapin, um Danmark gjørdist limur.

Nevndararbeiðið «Rapport fra Embedsmandsudvalget vedrørende Færøernes stilling til De Europæiske Fællesskaber» hevur landsstýrið lagt fyri lögtingið við uppskoti um, at lögtingið góðkennir, at ríkisstýrið saman við umboð fyri landsstýrið nú fer undir samráðingar við Felagsskapin undir hvørjum freytum, Føroyar kunnu luttaka ella samarbeiða við samgonguna. Tá ið úrslit frá samráðingunum liggur fyri, verður málið aftur at leggja fyri lögtingið.

Landsstýrisuppskotið er í samsvar við ta støðu, landsstýrisflokkarnir høvdu undan lögtingsvalinum, tí uttan beintíðis samráðingar í Brüssel við viðkomandi myndugleikar, sum avgerðarrættin eiga, og við tí uppgávu at kanna freytnar fyri limaskapi, er ikki gjørligt at fáa gjølla greiðu á, um tað alt samanlagt er ein fyrinmur at taka lut sum limur, at finna onkra annan form fyri samarbeiði, ella vera l-ysir av Felagsskapinum. Allir hesir møguleikar standa opnir at taka støðu til, tá ið samráðingarúrslitið verður lagt fyri lögtingið. Hetta, at lögtingið ikki bindur seg áðrenn, leggur meirilutia nógvan dent á.

I endbættismannafrágreiðingini verða nevnd nokur mál, sum samráðst eigur at verða við Felagsskapin um, at meta um fyrinmurir og vansar, og er tað málið, sum fyrst liggur fyri, landleiðin.

X Einn partur av fiskaripolitikkinum hjá Felagsskapinum, er løyvi hjá fiskimonnum í limalöndunum at fiska á fiskiøkjunum hjá teimum ymsu löndunum. Í hesum máli, sum er altumráðandi fyri føroyskan búskap, ikki minst í flakaframleiðsluni, kann ikki verða gingin uppá akkord. Landleiðin má verða vinnuøki hjá føroyskum fiskimonnum burturav.

Fyrivarni eigur eisini at verða fikið um, at landleiðin verður viðkað út um 12-fjórðinga markið, sum samtykt í eykalögtingssetuni juni 1958 (Lgt. bls. 5) um, at landgrunnurin er føroysk ogn. Í hesum sambandi verður víst á part av lögtingssamtykti í lögtingsmáli nr. 22/1961 (Lgt. bls. 81) soljóðandi: «..... at undir tingingunum við felagsskapin verður lagdur størstur møguligur dentur á tey viðurskifti, sum so burturav binda Føroyar til fiskivinnuna og á ynskið at varðveita Føroya serstöðu fjóðskaparlíga, søgulíga og stjórnlíga».

Meirilutin er eisini sáundur við embætismaðmannnevndina um, at samráðst verður um framhald av skipanum við fæstum landingarprísum og studningi til landbúnaðin, og at tollfrítt kontingent fyri salt úr Spania verður tryggjað.

Eisini eigur greiði verða fingin um framhald av studningsskipanini til fiskimenn o.a., øðrum studningsskipanum, einkareltti Tryggingarsambandsins og øðrum spurningum í tann mun hesar skipanir eftir felagsmarknaðarreglunum ikki beinleiðis kunnu halda fram, verður samráðst um eina undantaksstöðu.

Viðvíkjandi niðurseturætlinum heldur embætismaðmannnevndin, at her kunnu neyðug stig takast í lögtingslóg, soleiðis at tað verður ein treyt at seta seg niður, at landsstýrið gevur loyvi undir ávísam treytum, sum ikki eru nationalt diskriminerandi. Meirilutin letur henda spurning til umhugsunar hjá landsstýrinum.

Nevndin hevur hildið tað vera av stórum týdningi fyri nevndararbeiðið og í stöðufakanini, at fáa greiðu á ymsum spurningum, sum ikki eru umræddir í embætismaðnafrágreiðingini. Serliga hvussu viðurskiftini verða millum Danmark og Føroyar, um Danmark fer inn í Felagsskapin og Føroyar vera uttanfyri. Greiða á hesum spurningum fekkst best í beinleiðis sambandi millum nevndina og ríkisstýrið og var tí avgjørt at fara til København. Løgmaður var leiðari í sendiferðini, og var fundur við statsministeran og økonomi- og marknaðarministeran 29. januar 1971.

Úrslitið frá fundinum var, at ríkisstýrið heldur, um tað skuldi verðið úrslitið, at Danmark gerst limur og Føroyar ikki, so ávirkar henda stöðu ikki ríkisfelagsskapin og heldur ikki heima-stýrisskipanina. Valutafelagsskapurin kann eisini halda fram. Umvegin er vandi fyri, at tollgarður verður reistur millum bæði londini, um ikki Danmark í samráðingunum fær góðtikið undantak, sum tó, um tað verður givið, ikki verður givið treytaleyst, kravt verður ivaleyst, at Danmark garanterar, at føroysk framleiðsla ikki lekur úr Danmark til ønnur EEC-lond. Tollgarðurin kann tí, um undantak ikki verður, ávirka útfutningin úr Føroyum til Danmark. Tað skuldi ikki verið neyðugt at broytt ta sociala lóggávuna ella ríkisstudningin til Føroyar.

Sum frammanundan sagt frá, heldur meirilutin, at ein avgerð í hesum máli er av allumráðandi týdningi, ikki bert nú men fram í tíðina. Meirilutin heldur tí, at endalig avgerð um luttøku ikki bert eigur at verða tikin av einfaldum meiriluta í lögtinginum uttan so, at lögtingsval hevur verið.

Meirilutin letur undir í uppskoti landsstýrisins um, at samráðingar nú verða, so lögtingið í fyrsta umfari fær at vita undir hvørjum treytum, Føroyar kunnu luttaka í Felagsskapinum, og at samráðingarnar verða færdar um teir spurningar, sum embætismaðmannnevndin vísir á.

Meirilutin skjýtur upp:

Løgtingið samtykkir uppskot landsstýrisins.

Minnilutin (Hanus við Høgadalsá og Erlendur Patursson) viðmerkir:

Tað er áskoðan okkara, at vandi er fyri, at luttøka Føroya í europeiska felagsskapinum fer at forkoma okkum føroyingum sum tjóð, bæði politiskt, búskaparliga og tjóðskaparliga.

Minnilutin heldur tað tí ikki vera ráðiligt, at landið fer upp í henda felagsskap, og biður donsku ríkisstjórnina taka aftur fransett ynski sítt um luttøku Føroya í honum.

Hin vegin mælir minnilutin til, at samráðingar - nú ella seinni - verða tiknar upp við EEC um handils- og onnur viðurskifti við hann nú og í framtíðini.

Landsstýrið saman við 4 valdum løgtingsmönnum eigur at útvega sær heimild frá donsku ríkisstjórnini til sambært § 8 í lóg frá 23. mars 1948 við luttøku frá donsku uttanríkisráðgjafum at føra hesar samráðingar.

Við somu grundum heldur minnilutin tað ikki vera ráðiligt at gerast associeraðir (tilknýttir) hesum felagsskapi.

Hvør er hesin felagsskapur og hvussu er hann íkominn?

Frammanundan høvdu royndir verið gjørdar til tess at láu øll lond í Europu upp í frælsan búskaparligan felagsskap við virðing fyri tjóðarfrælsi hjá hvørjum einstøkum landi. Hér hevði føroysk luttøka - við sjálvstøðugum umboði - verið einilíg. Men hesi stórflingnu rellan forkomu tey seks londini, sum seinni stovnaðu felagsmarknaðin við sáttargerðini í Rom 25. mars 1957.

Hesi seks londini verða flest øll stýrd av afturhaldssinnaðum ríkisstjórnunum, av sterkum peningatrústum og máttmiklum ídnaðarringum, ið niðurbinda verkanummarørslu og rættvísiskroyv hennara, lonarliga og sosialt.

Nú hava fyra onnur lond sakt um upptøku í hesum felagsskapi. Tey gera tað við ringum tannahiti. Tað er ídnaðurin í hesum londum, sum streingir á - - fyri ein part eisini landbúnaðurin.

Í øllum hesum londum er tó vaksandi fjøld, sum væðist fyri at fara upp í henda felagsskap. Og bæði Svíar og Íslendingar hava sagt nei til luttøku.

Hvør verður tá lagna okkara sum fólk - okkara, sum bert eru lítil ósjálvstøðugar lutur í einum av hesum smárikjum, tá hini, sum bæði eru fræls og nógvur ferðir størri - - óttast?

Vissuliga líva vit sum ófrælst hjálandafólk í dag - - og tað eru tey, ið halda, at verri verður tað so aldri.

Men, her er tó ymiskt, sum vert er at hava hugfast.

Tann ófrælsa støða, vit hava sum danskur ríkislutur, kann uppsigast og avtakast.

Men, hann, ið fyrst er farin upp í felagsmarknaðin, sleppur ongatíð haðan aftur. Sáttmálin er óuppsigiligur og hevur óavmarkað gildi í tíð (240. grein í Romsáttmálans).

Fara vit so ella so upp í henda felagsskap, so er læst og bundið fyri alt okkara frælsisstríð í framtíðini.

Hetta er vert at tunhugsa hjá øllum frælsishugsandi og frælsisviljandi fólki okkara í dag, men eisini hjá teimum, sum ikki eru tað í dag, tí eingin kann vita, hvørji ynski tjóðarinnar verða í komandi ættarliðum.

Tað er skeiðt hjá okkum, sum nú liva, at sleingja hesar dyr um allar ævir.

EEC-samgongan er ikki einans marknaðarsamgonga. Hon er eisini búskaparlig og ikki minst politisk samgonga, ja á sin hátt eisini hernaðarpolitisk samgonga.

Vit føroyingar hava eftir førinum roynt at seta okkum politiska kús út eftir. Hetta var m.a. gjørt við samtykt lögtingsins í 1940, sum segði, at tað var støða tingsins, at halda Føroyar uttan fyri bardaga og ósemju landa millum. Henda uttanveltaða samtykt varð endurnýggjað 1969 samfíðis sum tingið tá eisini endurnýggjaði samtykt sína frá 1960, har mótmælt varð, at herfólk varð knýtt at radarstöðum og sýtt varð fyri at stríðsátgerð varð goymd á føroyskum land- og sjóki.

Fara vit nú at sóknast eftir luttøku í EEC-samgonguni. Týðir hetta í veruleikanum at lögtingið gongur frá fyrr gjørdum samtyktum um uttanveltaðu støðu landsins.

Mótvegis búskapi felagsmarknaðarlandanna er føroyskur búskapur evarska lítill og hevur har aftur at eyðkenni í allari uppbygging (strukturni) síni, sum ikki finnast har.

Fara vit upp í felagsskapin, er vandi fyri, at útlendskur kapitalur kollrennur hesa uppbygging og leggur landsins búskap undir vald sítt. Tá fáa fyrirkur úr felagsmarknaðarlondunum rætt til at seta virki á stovn í Føroyum - útgerðarvirki, turkivirki, flakavirki, sildaverksmiðjur, ídnaðarvirki o.s.fr. - - ella yvirhøvur av hvørjum slagnum helst - bæði í fiskivinnu, handverki, ídnaði, landbúnaði og handli.

Tað er einki til hindurs fyri, at náttúrligar útlendskur fyrirkur keypa upp heil virki, heilar havnarbyggingar, heilar jarðir o.s.fr.

Somuleiðis fáa so útlendskir fiskimenn, verkamenn og handverksmenn somu rættindi sum landsins egnu.

Undir slíkum viðurskiftum verða tað so í hvussu er ikki vit Føroyingar, ið koma út sljórna búskapi okkara og vinnulívi.

Ein aðalreglan í Romsáttmálanum er læran um «fría kapping», sum í veruleikanum týðir tað, at lær stóru fyrirkurnar sláa lær minni út, og tá

tær stóru fyrirkupnar eru í teim stóru londunum, tær smáu í teim smáu -- tær smæstu hjá okkum -- er lætt at skilja, hvør lagna feroysku fyrirkupna verður, um til skarpskerðingar skuldi komið.

Henda regla um «fría kapping» týðir m.a. tað, at ikki verður loyvt einum einstøkum landi at veita ávísun vinnugreinum frammihjástudning. Studningspolitikkur er bannaður (sjá m.a. 92. grein Romsáttmálans).

Í Føroyum hava vit ymiskar studningsskipanir, m.a. til útróðrar- og skipsfiskimenn, studningslán til skip, studning til skipasmiðjur og mjólkarstudningin í landbúnaðinum.

Tað er als ikki greitt, hvørt vit sleppa at upphalda hesum týðningarmiklu skipanum í búskapi okkara undir frikappingarlæru Romsáttmálans.

Eitt er tó givið: prísstudning útróðrar- og skipsfiskimanna noyðast vit at strika.

Bæði viðvíkjandi búskapi okkara sum heild og viðvíkjandi ídnaði okkara serstakliga er at siga, at vit á hesum økjum eru ein so langt til afturs samanborið við tilsvareandi øki í felagsmarknaðarlondunum, at tann skipan, ið kann gagna hesum londum, als ikki hóskar okkara lítið á leið framkomna landi. Romsáttmálin er gjørdur fyri frankomnu ídnaðar- og landbúnaðarlond, ikki fyri land sum okkara. Hjá okkum er hann ónýtiligur, ja skaðiligur.

Eftir førinum hava vit eisini roynt at reka egnan fiskivinnupolitikk, har í millum fiskimarkspolitikk.

Aftan á mikið baks og knoss eydnaðist okkum loksins í 1964 at vinna 12 fjórðinga fiskimark. Hvat henda útflyting hevur havt at týða fyri fiskivinnu, fiskimenn og verkamenn, ja allan landsins búskap, vita vit øll.

Í seinastu setu gjørdi lótingið samtykt um at fáa allan landgrunnin friðaðan móti allari útlendskari fiskiveiði.

Fara vit upp í felagsmarknaðin, verður mótlægis landunum, har einki sum eitt fiskimark longur. Tað verður heilt strikað út. Hjá ítalskum, týskum, belgiskum, fronskum, hollendskum -- og møguliga bretskum -- fiskiførum og fiskimönnum verður eins frítt at veiða á landleiðini sum hjá okkara egnu.

Einastu ráð til at verja tað fiskimark, vit longu hava vunnið, og fyrsta fortreytin fyri at vinna allan landgrunnin mótlægis allari útlendskari fiskiveiði er tí tann, at vit halda okkum aftan fyri felagsmarknaðin.

Av talsmonnum felagsmarknaðarsins hevur verið hildið fram, at tó at vit gerast luttakandi í honum, so sleppa vit kortini framvegis at skipa fyri fiskiveiði á landleiðini, bert vit ikki gera mismun á okkara egnu og hesum útlendingum. Men, hetta er ikki so. Longu nú er tað greitt, at tað tá verða ikki vit einsamallir, ið sleppa at gera av, um t.d. trólveiða framvegis skal bannast á landleiðini, men verða tað fiskifrøðingar og politikkarar í felagsmarknaðarlondunum, ið koma at gera av, um slíkt verður

hildið neyðugt fyri fiskistovnin, og tá er lítið hugsandi, at menn koma til slíka niðurstøðu.

So leingi fiskur er at fáa á landleiðini, so leingi vilja felagsmarknaðarlondini hava lut í honum — og høvuðsreiðskapur t. írra er júst trólið. Og hesin fiskur fer at verða ferdur til meginlandið ella til tey fiskavirki, sum stórkapítalurin hevur sett upp á hár til hóskandi støðum í Føroyum. Tað mest hugsanliga er tó, at hesin fiskaiðnaður fær høvuðsstøðir sínar í Danmark, Hállandi, Frakandi og Bretlandi.

Tað er lætt at ætla eitt sindur um hvørja lagu feroysk fiskivinna og føroyskir fiskimenn koma at fáa undir slíkum umstøðum í framtíðini.

Og vit hava at kalla einki annað at lita á uttan júst tað, sum í havinum svimur.

Viðvíkjandi uttanlandshandil okkara yvirhøvur og útflutninginum serstakliga er fyrst at minna á, at vit longu hava staðið uttan fyri henda felagsskap í samfull 12 ár. Útflutningurin hevur gingið sum fyrr, ja í mongum førum belur enn nakra tíð áður.

Av teim «gomlu» marknaðarlondum okkara, er bert eitt limur í núverandi felagsmarknaði, nevnliga Italia. Bæði Spania og Portugal eru uttan fyri. Eisini Grikkaland er uttan fyri. Tað er bert tilknýtt, t.e. hevur serstaka associeringsskipan við felagsskapin. Og sum upplýst er, er allar tollur í felagsmarknaðarlondunum á saltfiski, saltfiskafføtum og klippfiski tikið úr gildi, soleiðis at útflutningur av saltfiski o.o. til felagsmarknaðarlondini, eisini út um ta tollfrælsu nøgd upp á 34.000 tons, sum higar til hevur verið løyvd.

Ti hevur útflutningur okkara til Miðalhavslondini seinastu 12 árin gingið sum vant. Og eitt vita vit, at hjá Italianum verður neyðugt í framtíðini at keypa fisk.

Vit selja so eisini fisk og fiskavørur til onnur lond í núverandi felagsmarknaði (Vestur-Týsklands) og í møguliga komandi (Bretlands og Danmarkar). Um h-si lond er í royndini sama at siga sum Italia. Teimum tørvar fisk okkara og koma framvegis at keypa hann, tó vit halda okkum uttanfyri.

Heldur enn at fara upp í henda felagsskap við øllum teim avleiðingum, sum har av — hvussu vit so royna at snigva okkum — nýðast at standast — skulu vit — eins og Íslendingar, Svíar og aðrar tjóðir — stíla móti at fáa í lag samráðingar við felagsskapin um handil okkara og onnur viðurskifti við tey ymisku londini í honum. Í hesum sambandi kann verða nevnt, at Spania, sum er uttan fyri, longu hevur fingið lagaligan handils-sáttmála viðvíkjandi íðnaðarvørnuútflutningi sínum til felagsmarknaðarlondini.

Fara vit upp í felagsmarknaðin, verður tað ikki bert handilin innan fyri henda ring, ið stjórnarharrar felagskapsins koma at stjórna, heldur verður

tað eisini handil okkara uttan fyri felagsskapin. Tað snýr seg um útflutning okkara til Svíaríkis, Týstanlandið, Spania, Grikkaland, Portugal, Brasil, USA og onnur.

Vit hava eftir ferimuni roynt at reka okkara egnu handilspolitikk -- so langt sum ræði okkara hevur rökkið.

Fara vit upp í felagsmarknaðin, verða allar hesar royndir gjerdar til einkis. Alt vald yvir útflutningsmálum okkara verður lagt í hendur felagsmarknaðarins.

Samu er um innflutningsmálini at siga. Vit noyðast at ganga undir tollmúrar felagsmarknaðarins mótyggis londum uttan fyri. Ein avleiðing av hesum verður salttollur á Spanisalti upp á 60 kr. pr. tonn -- ella lækking uppá 150 prosent roknað eftir innkeypsprísi (fob-prísi).

Og av tollmúrinum kemur so eisini aðrar vørur at dýrka í prísi, bæði framleiðsluvørur, sum t.d. olja, byggingarvørur, sum t.d. timbur, og so eisini fjøld av vanligum nýtisluvørum.

Sum støða okkara er í dag, liggur lóggávu- og umsitingarvald okkara í Keypmannahavn, meðan eitt eiti av hesum valdi er her heima í Føroyum. Fer nú Danmark upp í felagsmarknaðin, týðir hetta í fyrsta lagi, at danska fólkatíngið -- so sum andstøðumenn har í landinum hava bent á -- verður gjørt til europeiskt mentsráð, og fylgja Føroyar við, týðir hetta, at ein partur av lóggávuvaldi og umsitingarvaldi okkara, bæði tí í Keypmannahavn og í tí lítla, vil hava her í Føroyum, verður flutt til Brússl. Hæðan og úr Keypmannahavn skulu Føroyar stjórna.

Við hesum høvudsgrundum -- og øðrum við, sum her ikki serstakliga verða nevndar -- mæla vit frá at taka upp samráðingar um lufttøku Føroya í felagsmarknaðinum. Vit vita, at endamál felagsmarknaðarins eftir orðum og innihaldi Romsáttmálans er fullkomin sammenrenning, bæði handilsliga, búskaparliga og politiskt. Fara vit nú at sóknast eftir lufttøku, so týðir hetta, at vit -- hvørjar treyfir, vit so enn seta -- treyfir, ið annars bert kunna fáast fyri styttri ella longri áramál -- geva okkum undir slíka sammenrenning.

Somuleiðis mæla vit frá associering, tilknýttisskipan -- í fyrsta lagi vegna tess, at eingin veit, hvat innihald slík skipan skal hava, í øðrum lagi vegna tess, at ynski um slíka skipan kann skiljast sum óbeinleiðis ynski um lufttøku.

Hin vegin mæla vit til, at samráðingar -- nú ella seinni -- verða tiknar upp við henda felagsskap um handils- og onnur viðurskifti okkara við hann nú og í framtíðini.

Spurningurin um støðu Føroya í hesum máli má haldast vera serføroyskt mál. Eftir teirri stjórnarskipan, vit hava, kann danska uttanríkisráðgjafið, tá slíkt ikki verður bilðið at nýta áhugamálið danska ríkisins, veita umboðsmonnum heimastýrisins heimild til -- tá slíkt verður ynskt

— saman við dansku úttanríkisráðgjafunum — at hava samráðingar við onnur lond, tá tað snýr seg um serføroysk mál (smb. 8. § í lóg frá 23. mars 1948). Henda líta møguleika eiga vit at nýta í hesum mikla máli. Somuleiðis verður hildið rímuligt, at umboðsmenn fyri lögtingið eru við í hesum samráðingum.

So státt setir minnilutin (Hanus við Høgadalsá og Erlendur Patursson) fram soljóðandi

**Uppskot
til
samtyktar.**

Soeliðis sum politisku, búskaparligu og onnur viðurskifti Føroya eru, heldur Føroya lögting tað ikki vera ráðiligt, at Føroyar fara upp í EEC, og biður dansku ríkisstjórnina taka aftur fransetta ynski sítt um luttøku Føroya í hesum felagsskapi.

Hin vegin samtykkir tingið, at samráðingar — nú ella seinni — verða tiknar upp við henda felagsskap um handils- og onnur viðurskifti landsins við hann nú og í framtíðini.

Landsstýrið saman við 4 valdum lögtingsmonnum útvegar sær heimild frá dansku ríkisstjórnini til sambært 8. § í lóg frá 23. mars 1948 við luttøku frá dansku úttanríkisráðgjafunum at føra hesar samráðingar.

Minnilutin (Hákon Djurhuus) viðmerkir:

Tá felagsmarknaðarmálið var til 1. viðgerð á tingi, lovaði Fólkaflokkurin sakliga viðgerð av hesum stórmáli, samstundis sum flokkurin mælti til varsemi og vísti á vissar vansar, ið kundu koma at roynast okkum dýrir, um her varð tikið støða fram eftir funinum, og vit komu við vilja ella av óvart at fremja leik, ið kundi føra við sær, at «borðið fanguði», so vit av gáloysni komu í eina avleiðingarstøðu, ið bæði kundi ført okkum móti einum fíggjarligum og politiskum stavnaldi, ið ikki var okkum at gagni sum Føroyingar, sum tjóð.

At málið eigur at verða kannað ú tí æsir, tóku vit undir við, og sum ein fyrirtreyt fyri hesum, at samráðingar máttu verða tiknar upp í Brüssel við føroyskari luttøku um føroyskt tilknýti til felagsmarknaðin, men mæltu til, at fyrstu samráðingarnar áttu at fara fram við ríkisstjórnina fyri at fáa hennara meining av, um eitt leysari tilknýti ein limaskapur við felagsmarknaðin vildi verða gjørligt við tí serstøðu stjórnlága, ið vit hava sambært heimastýrislógina, um Danmark gjørdist limur.

Marknaðarnevnd lögtingsins tók undir við tilmælinum um samráðing við ríkisstjórnina fyrst og hevur á fundi í København 29. januar í ár fingið at vita, at danska stjórnin ikki heldur, at eitt leysari føroyskt tilknýti at felagsmarknaðinum enn limaskapur vil krevja broyting í okkara statsrættarligu støðu ella fáa avleiðingar í sambandi við til dømis gjaldoyris- skipanina, sosiallóggevna, statsstundning og arbeiðsrætt Føroyinga í Danmark.

Onki land í Europa er so búskaparlígt knýtt at fiskivinnuni sum Føroyar. Av okkara útflutningi í fjør vóru ley 98,2 prosentini fiskur og vóru framleiddar úr fiski. Umráðandi er tí:

- at vit altíð haft eisini kundu røkja ein fiskivinnupolitikk, ið vit halda gagnar okkum best,
- at vit í komandi tíðum ikki bert fasthalda óðalsrættin til landleiðina, men halda fast um løgtingssamtyktina, ið sigur, at landgrunnurin er Føroya ogn, og
- at vit virka á øllum økjum miðvíst móti tí stavnaldi, ið varðveitir og útbýggir Føroya serstöðu tjóðskaparlíga, søgulíga og stjórnlíga.

Vit ásauna, at endalig støða í hesum álvarsmikla máli ikki kann verða tikin, fyrr enn samráðingarúrslit úr Brüssel liggja fyri, men gera vart við, at vit kenna okkum bundnar av tí lyfti, vit góvu undan seinasta lögtingsvali, at Føroya fólk, áðrenn endaliga støðan verður tikin, skal í hesum máli fáa høvi til at siga tað avgerandi orðið við til dømis einum lögtingsvali.

Samsvarandi teirri hugsan, ið liggur aftanfyri tað her framførda, setir minnilutin (Hákur Djurhuus) í staðin fyri landsstýrisins uppskot fram soljóðandi:

**Uppskot
til
samtyktar.**

Løgtingið heinilar landsstýrinum saman við dansku ríkismyndugleikunum at taka upp samráðingar við europeisku felagsmarknaðin (EEC) um Føroya tilknýti við tí í hyggju, at Føroyum verða tryggjaðar tær handilslígu samskiðir innan felagsmarknaðin, sum vit hava sum limur í frihandilsmarknaðinum E.F.T.A. — og sum partvísar afturjavning móltvegis teimum 89 prosentum av okkara samlaða innflutningi, ið kemur frá «økta felagsmarknaðinum», frían landíngarrætt fyri ferskan fisk.

2. viðgerð 9. febrúar 1971.

Minnilutauppskot frá E. Patursson og H. v. Høgadalsá var sett undir atkvæðn við navnakall:

Ja atkvæddu: S. Hansen, H. v. Høgadalsá, F. Isaksen, E. Patursson, J. Djurhuus og O. Mikkelsen.

Atkvæddu ekki: A. Nielsen, H. Kass, J. Sundstein, S. Skaale, D. Hentze, K. Wang, H. Djurhuus, T. Samuelsen, L. Joensen, A. Djurhuus, J. Olsen, Johs. Olsen, H. Bech, H. Hansen, T. Olsen, V. Johannessen, K. Mohr, J. Lindenskov, Athi Dam og J. F. Øregaard.

Uppskotið fall 6—0.

Minniutauppskot frá Hákon Djurhuus var sett undir atkvæðu við navnakall:

Ja atkvæddu: J. Sundstein, S. Skaale, D. Hentze, K. Wang, H. Djurhuus, Nei atkvæddi: Finnogi Isaksen.

Atkvæddu ekki: A. Nielsen, S. Hansen, H. Kass, T. Samuelsen, L. Joensen, A. Djurhuus, J. Olsen, Johs. Olsen, H. Bech, H. Hansen, T. Olsen, V. Johannessen, K. Mohr, J. Lindenskov, A. Dam, H. v. Høgadalsá, E. Patursson, J. Durhuus, O. Mikkelsen og J. F. Øregaard.

Uppskotið fall 5—0.

Meirahutauppskot frá Haldor Hansen, H. Kass, Tr. Samuelsen og J. F. Øregaard var sett undir atkvæðu við navnakall:

Ja atkvæddu: A. Nielsen, H. Kass, Tr. Samuelsen, L. Joensen, A. Djurhuus, J. Olsen, Johs. Olsen, Hilmar Bech, H. Hansen, T. Olsen, V. Johannessen, J. Lindenskov, A. Dam og J. F. Øregaard.

Atkvæddu ekki: J. Sundstein, S. Skaale, D. Hentze, K. Wang, H. Djurhuus, K. Mohr.

Nei atkvæddu: S. Hansen, H. v. Høgadalsá, F. Isaksen, E. Petursson, J. Durhuus og O. Mikkelsen.

Meirahutauppskotið samtykt 14—6.

7. Broyting í reglunum um studning til fiskimenn í feskfiskaveiðu

Ár 1970, 17. desember lagði Eli Nolsøe landsstýrismaður fram soljóðandi

Uppskot til

løgtingslóg um broyting í lögtingslóg um minstuløn og annan stuðul til fiskivinnuna.

lagtingslov om ændring i lagtingslov om mindsteløn og anden støtte til fiskerierhvervet.

§ 1.

Í lögtingslóg nr. 1 frá 31. januar 1969 um minstuløn og annan stuðul til fiskivinnuna við seinni broytinguna verða hesar broytingar gjørdar:

1. Í § 7, 1. stk. verður skoytt uppí: «og ikki niður um 15 oyru pr. kg.».
1. Í § 7, 2. stk. verður skoytt uppí: «studningurin kann tó ikki koma niður um 5 oyru pr. kg.».

§ 2.

Henda lóg fær gildi frá og við 25. september 1970.

§ 1.

Í lagtingslov nr. 1 af 31. januar 1969 om mindsteløn og anden støtte til fiskerierhvervet med senere ændringer foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 1 tilføjes: «dog ikke under 15 øre pr. kg.».
2. I § 7, stk. 2 tilføjes: «Tilskudet kan dog ikke blive mindre end 5 øre pr. kg.».

§ 2.

Denne lov har gyldighed fra og med 25. september 1970.

Viðmerkingar:

Í lögtingssetuni 1969, jfr. lögtingsmál nr. 87: Stuðul til fiskivinnuna, setti landsstýrið fram uppskot um, at studningurin til fiskimenn í feskfiskaveiðu skuldi ikki koma niður um 15 oyru pr. kg. Uppskotið varð ikki samtykt, men ymsar aðrar broytingar í lógini.

Útróðurin er heldur óstöðugur vinnuháttur, uppiløgurnar bæði vegna veður og fiskaloysi kunnu vera mangar, so hóast fiskaprísirnir eru nógv hækkaðir í hesum ári, er úrslitið í peningi hjá mongum útróðramennum lítið. Eitt mark, sum studningurin ikki kann koma niðurnar, kundi bót um. Tað er eisini tað at siga, at studningurin til fiskimenn í saltfiskaveiðu verður ikki javnaður eftir landungaprísinum, men liggur hann fastur.

ad 1. Lámarkið 15 oyru er hitt sama sum í uppskotinum í tingsetuni 1969.

ad 2. Studningurin til svartkalva varð settur til 7 oyru pr. kg. at javna við 1 oyra fyri hvørji 3 oyru, prísurin broytist, 5 oyru svara til, hvat studningurin skuldi verið í dag.

ad § 2. Prísásetingin hjá ráðfiskaprisnevndini 25. september 1970 gjørdi, at studningurin, sum tá var 16 oyru, átti at komið niður í 14 oyru, tí verður skolið upp at lata lógina fáa gildi frá hesum degi.

1. viðgerð 14. januar og 1. apríl legði fíggjarnevndin fram soljóðandi

Álit

Í viðmerkingunum frá landsstýrinum verður vist á, at tað uppskot, sum landsstýrið legði fram í hesum máli í tingsetuni 1969, um at studningur ikki mátti fara niður um 15 oyru pr. kg fyri rundan kruvdan fisk, ikki varð samtykt, men at annað uppskot um broytan í ásetanini av studninginum varð samtykt í staðin.

Nú fiskaprisirnir eru so nógv hækkaðir á øllum teim marknaðum, har føroyingar selja teirra fiskaframleiðslu, hevur hetta ført við sær, at avreiðingarprísirnir tilsvarendi eru hækkaðir, og vildi prísstudningurin verið hurturloftin, om onki lágmark var sett.

Landsstýrið vísir á tann stóra týðning, heimafiskiskapurin hevur fyri føroyska samfelagið, og hvussu óvissur mangan vinnigur útróðramansins er og mælir tí til, at studningur verður latin, men at eitt lágmark verður sett uppá 15 oyru pr. kg fyri rundan kruvdan fisk og 65 oyru pr. kg fyri svartkalva.

Meirilutin (J. Fr. Øregaard, Andrias Djurhuus, Tr. Samuelsen og Hilmar Kass og Knút Wang) tekur undir við hesum uppskoti.

Knút Wang ynskir tó í hesum sambandi at gera varð við, at tá ætlanin var at seta nevnda lágmark fyri feskiviskadandingar, so skuldi hetta verið gjørt longu seinasta heyst, og ikki nú 6 mánaðir aftaná, við afturvirkandi kraft fyri hetta tíðarskiði. Heldur ikki var nakað ført fram undir viðgerðini av hesum máli, um at ætlanin var at hækka benzintollin við 10 oyrum pr. litur, men kom fyrst fram undir viðgerðini av fíggjarlóginum.

Frá Lønjavningargrúnni Skípsfiskimanna hevur fíggjarnevndin fingið soljóðandi skriv:

«Á nevndarfundum í lønjavningargrúnninum 4. mars varð samtykt at heita á fíggjarnevndina at seta í ta lógbroyting, ið liggur á tingborði um grúnnin.

- at garnafiskur fær sama studning av útländslendingum, sum línu- og snærisfiskur, og
 at hetta verður at galda allan fisk, ið er landaður uttanlands síðan lóg nr. 1 frá 31/1-1969 var sett í gildi.»

Frá lönjavningargrunninum hevur nevndin fingið upplýst, at stýrið fyri grunin hevur roknað við hesum meirútreiðshum og sett pening av tilsvareandi.

Figgjarnevndin mælir tinginum til at samlykkja, at hesar broytingar verða tiknar við í lógaruppskotinum.

Eisini er nevndin vorðin kunning við, at studningurin til benzindrivnar bátar, ið veiða fjarðasild, ikki kom við seinast hetta mál var viðgjørt, og heldur at hetta ikki er rætt, tí hóast hetta í flestu førum er hogligur róður, so er benzintollurin allíkvæl ein eykaútreiðsla fyri hesar bátar, sum aðrir ikki hava. Eisini heldur meirilutin, at benzinstudningurin til vanligan útróður í sumnum førum er í minna lagi og mælir til, at hann verður settur til 7 oyru pr. kg fyri rundan kruvdan fisk, meðan hann til sildaveiðu verður settur til 4 oyru pr. kg.

I staðin fyri uppskot landsstýrisins setir meirilutin fram fylgjandi

Uppskot til

Løgtingslóg um broyting í lögtingslóg um minstuløn og annan stuðul til fiskivinnuna.

§ 1.

I lögtingslóg nr. 1 frá 31. januar 1969 um minstuløn og annan stuðul til fiskivinnuna við seinri broytingum verða hesar broytingar gjørdar:

1. í § 5, stk. 1, verður «5 oyru» broytt til «7 oyru».
2. í § 5, stk. 3, verður skoytt uppí: «Er talan um bátar við bensinmotori, er studningurin 4 oyru hægri».
3. í § 7, 1. stk. verður skoytt uppí: «og ikki niður um 15 oyru pr. kg.»
4. í § 7, 2. stk. verður skoytt uppí: «Studningurin kann tó ikki koma niður um 5 oyru pr. kg.».

lagtingslov om ændring i lagtingslov om mindsteløn og anden støtte til fiskerierhvervet.

§ 1.

I lagtingslov nr. 1 af 31. januar 1969 om mindsteløn og anden støtte til fiskerierhvervet med senere ændringer foretages følgende ændringer:

1. I § 5 stk. 1, ændres «5 øre» til «7 øre».
2. I § 5, stk. 3, tilføjes: «I tilfælde af fiskeri med både med benzinmotor er tilskudet 4 øre højere».
3. I § 7, stk. 1 tilføjes: «dog ikke under 15 øre pr. kg.».
4. I § 7, stk. 2 tilføjes: «Tilskudet kan dog ikke blive mindre end 5 øre pr. kg.».

5. í § 9, verður stlk. 3 orðað sölðis:

«Verður veiðan landað í öðrum havnum fær manningin $\frac{1}{2}$ studning av 88% av bruttofanginum, ið er seldur uttan frádrátt í prisi.»

§ 2.

Henda lóg fær gildi beinanvegin.

Brøyttingarnar undir nr. 3 og nr. 4 fáa gildi frá og við 25. september 1970.

Brøyttingin undir nr. 5 fær gildi frá og við 31. januar 1969.

Minnilutin (Hannus við Høgadalsá og Erlendur Patursson) setir einki uppskot fram í hesum máli, men vísir á støðu tjóðveldisfloksins í tingmáli nr. 10/1970 (vetrarting): Brøytting í prisstudningsskipan fiskimanna.

2. viðgerð 2. apríl 1971.

Brøyttingaruppskot frá nevndini §§ 1 og 2 sum samtykt við 2. viðgerð samtykt 23—0.

5. í § 9 affattes stlk. 3 således:

Landes langsten i andre havne får mandskabet $\frac{1}{2}$ tilskud af 88% af bruttofangsten, som er solgt uden fradrag i prisen.»

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Ændringerne under nr. 3 og 4 har gyldighed fra og med 25. september 1970.

Ændringen under nr. 5 har gyldighed fra og med 31. januar 1969.

8. Broyting í lögtingslóg um ferðslu

Ár 1971, 2. februar legði Eli Nolsøe landsstýrismaður fram soljóðandi

Uppskot til

**løgtingslóg um broyting í
løgtingslóg um ferðslu.**

§ 1.

Í løgtingslóg nr. 65 frá 9. september 1963 við seinni broytingum um ferðslu verður aftaná § 58 sett:

§ 58 a.

§ 58, stk. 1 og 2 verða við teimum skerjingum, sum fylgja av §§ 7 og 10 í borgarligari straffilóg eisini galdandi fyri handlingar, ið framar eru uttanlands.

Stk. 2. Reglan í stk. 1 verður nýtt samsvarandi fyri tað, sum, uttan at broyta nakra færoyska reglu, í Finlandi, Islandi, Noregi ella Svøríki fremur nakað, sum har stríður móti reglum um:

- 1) Koyring við motordrivnum akfari uttan at fyriskrivað ábyrgdartrygging er teknað fyri endurgjaldskrøv, sum nýtast av akfarinum kann gera.
- 2) skyldu hjá vegfarandi at halda ferðsluávisingar, sum politivaldið fyrisetur.
- 3) ferð hjá akfari.
- 4) pláss hjá akfari á akbreyt, ferðshul, møti ella afturumlegging av øðrum akførum, sneiðing, vending og koyring um jarnbreytir.
- 5) skyldu at halda av.

§ 1.

Í lagtingslov nr. 65 af 9. september 1963 med senere ændringer om færdsel indsættes efter § 58:

§ 58 a.

§ 58, stk. 1 og 2, finder med de begrænsninger, der følger af borgerlig straffelovs §§ 7 og 10, også anvendelse på handlinger begået i udlandet.

Stk. 2. Bestemmelser i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse over for den, der, uden at overtræde nogen færøsk forskrift, i Finland, Island, Norge eller Sverige handler i strid med de der gældende regler vedrørende:

- 1) kørsel med motordrevet køretøj, uden at der som foreskrevet er tegnet ansvarsforsikring til dækning for skade forvoldt ved brug af køretøjet.
- 2) pligt for vejfarende til at efterkomme færdselsanvisninger givet af politiet.
- 3) køretøjers hastighed.
- 4) køretøjers plads på vejen, kørselsretning, møde med eller overhaling af andre køretøjer, svingning, vending samt kørsel over jernbanecoverkørsler.
- 5) vigepligt.

- 6) skyldu að halda veginn opnan fyrir heyðsendarakfari.
- 7) skyldu að gera eftir ávísingum, sum givnar verða við ferðslutalvum, signalum ella vegavmerkingum.
- 8) parkering og stöðging av akförum.
- 9) forhoð móti nýtslu av akförum ella slöfum av akförum á ávísun vegum, t.d. vegna tyngd og stöð akfarsins.
- 10) trygðarskiptanir fyri akfær og farm.
- 11) avmerking av akförum og farmi.
- 12) ljósvæl hjá akförum og nýtslu av ljósum.
- 13) farin og lastaevni hjá akförum.
- 14) skráseting, nummerspjöldur og fjóðskaparmerkir.
- 15) keyring utan færarabævi.

Stk. 3. Landsstýrið kann fyriseti, at stk. 2 kann nýtast samsvaraudi viðvíkjandi lógarbrotum framd í øðrum londum enn omanfyri nevndu.

Stk. 4. § 56 er ikki galdandi fyri tey í stk. 1-3 nevndu mál.

§ 2.

Landsstýrið fyrisetur í kunninggerð, nær lógin kemur í gildi.

Viðmerkingar:

Lógarbrotytingin hevur til endamáls at lúka freyrtimar í europeisku millumlandasáttmála frá 30. november 1964 um straff fyri ferðslubrot framd í útlandinum. Áðlanin er fyrst at gjøgnumføra eina felags

Løgtingstíðindi 1970 — 17.

- 6) pligt til at give fri passage for udrykningsskøretøjer.
- 7) pligt til at efterkomme anvisninger, der gives ved færdselstavler, signaler eller vejafmærkninger.
- 8) køretøjers parkering og standsning.
- 9) forbud mod benyttelse af køretøjer eller kategorier af køretøjer på visse veje, f.eks. på grund af køretøjernes vægt og dimensioner.
- 10) sikkerhedsanordninger for køretøjer og last.
- 11) afmærkning af køretøjer og last.
- 12) køretøjers lysanordninger og brugen af lys.
- 13) køretøjers last og lasteevne.
- 14) registrering, nummerplader og nationalitetsmærker.
- 15) kørsel uden førerbevis.

Stk. 3. Landsstyret kan bestemme, at stk. 2 skal finde tilsvarende anvendelse med hensyn til overtrædelser begået i andre stater end de nævnte.

Stk. 4. § 56 gælder ikke for de i stk. 1-3 nævnte sager.

§ 2.

Landsstyret fastsætter ved bekendtgørelse, hvornår loven træder i kraft.

norðurlenska lóggávu á hesum øki, áðrenn sáttmálin verður ratificeraður. Í § 2 er skolið upp, at landsstýrið fyrisetir í kunningerð, nær lógin kemur í gildi. Hetta verður gjørt, tá ið tær neyðugu lógarbroytingar eru gjøgnumfærdar í hinum norðanlondunum.

1. viðgerð 5. februar og 12. mars legði lógarnevndin fram soljóðandi

Álit.

Endamálið við lógarbroytingini er at lúta treytirnar í europæiskum millundandasáttmála frá 30. november 1964 um straff fyri ferðslumisbrot framd í útlandinum. Í viðmerkingunum til uppskotið færir landsstýrið fram, at ætlanin er fyrst at gjøgnumføra eina felags norðurlenska lóggávu á hesum øki, áðrenn sáttmálin verður ratificeraður.

Í grein 2 verður landsstýrið heimilað at fyriseta í kunningerð, nær lógin skal koma í gildi, og verður hetta gjørt, tá tær neyðugu lógarbroytingar eru gjøgnumfærdar í hinum norðanlondum.

Málið var til 1. viðgerð tann 5. februar 1971 og varð tá heint í lógarnevndina.

Nevndin hevur viðgjørt málið og er sámd um at mæla tinginum til at samtykkja uppskot landsstýrisins.

2. viðgerð 17. og 3. viðgerð 23. mars 1971.

Landsstýrisins uppskot samtykt 25 - 0.

9. Lóg um mynstur

Ár 1971, 27. januar legði Eli Nolsøe landsstýrismaður fram soljóðandi

Uppskot til samtyktar

Eftir heimild í § 50 í lóg nr. 218 frá 27. mai 1970 um mynstur verður henda lóg at seta í gildi í Føroyum við kgl. fyriskipan við hesum broytingum:

- 1) § 49, stk. 1 verður orðað soleiðis:
«Denne anordning træder i kraft»
- 2) § 50 gongur út.

Viðmerkingar:

Galdandi lóg um mynstur er lóg nr. 107 frá 1. apríl 1905 við seinni broytingum (lógarkunngerð nr. 193 frá 1. september 1936).

Fyrifiggjandi lóg nr. 218 frá 27. mai 1970 er úrslit av norðurlendskum samarbeiði um at fáa eina nøkurlunda einsljóðandi lóggávu á hesum øki.

Landsstýrið loyvir sær at mæla til, at lógin verður sett í gildi í Føroyum við kgl. fyriskipan.

Viðlagt fylgir serprent av lógini.

1. viðgerð 2. februar og 12. mars legði lógarnevndin fram soljóðandi

Álit

Henda lóg er úrslit av norðurlendskum samarbeiði um einsljóðandi lógarreglur á hesum øki.

Galdandi lóg um mynstur er frá 1905 og er við lógarkunngerð nr. 193 frá 1. september 1936 broytt.

Málið er beint í lógarnevndina, ið er sand um at mæla tinginum til at samtykkja uppskot landsstýrisins.

2. viðgerð 17. mars 1971.

Landsstýrisins uppskot samtykt 25--0.

10. Broyting í prísstudningsskipan fiskimanna

Ár 1970, 17. december legði Eiríkur Pálsson lögtingsmaður fram
soljóðandi

**Uppskot
til
samtyktar.**

Alagt verður stýri Lönjavnungargrunni skipsfiskimanna að gera uppskot
um broytingar í skipanini viðvíkjandi prísstudningi fiskimanna, sum
miðja ímóti

at nr. 1 trolaraveiddur fiskur yvir 22" fær sama studning sum nr. 1
snøris-, og garnaveiddur fiskur av somu stødd, t.e. 95 oyru pr. kg.

at fiskimenn á hekkutrolarum fáa tilsvarendi prísstudning, sum menn
á saltfiska- og ferskfiskaveiðu,

at útróðrarmenn á teim plássum, sum ikki fáa teir av ráfiskaprisnevnd-
ini lýstu avreiðingarprísir, fáa eykaprísstudning, sum svarar til flutnings-
kostna fisksins,

at hvørt fiskaslag verður roknað fyri seg, tá útróðrastudningurin verður
útroknaður.

Stýrið leggur uppskot síni fyri lögtingi ikki seinni enn 1. mars 1971.

Greinargerð:

Samhætt prísviðbótarskipanina fær trolveiddur nr. 1 fiskur yvir 22"
lægsti prísstudning enn annar nr. 1 fiskur av somu stødd, ella 65 oyru pr.
kg. móti 95 oyru pr. kg. Hesin munur má haldast vera órímligur. Nr. 1
fiskur er og verður nr. 1 fiskur, sama hvørjum reiðskapí hann verður
veiddur við.

Her verður tí mælt til, at slíkur fiskur fær sama prísstudning sum annar
fiskur.

Fiskimenn á hekkutrolarum hava í hesum árinum tvær ferðir vent sær
til lögtingsins við áheitan um at fáa tilsvarendi prísviðbót, sum menn á
saltfiska- og ferskfiskaveiðu, og tó at Føroya fiskimannafelag báðar ferðir
hefur styðjað hesar áheitanir, hevur einki spurst hartur úr teimum.

Málið verður nú aftur reist.

Teir avreiðingarprísir, sum ráfiskaprisásetingarnevndin ásetir, fáa bert
gildi á ávísum plássum, meðan útróðrarmenn á øðrum plássum fáa lægsti
prís orsakað av flutningskostnaði.

Hefta má haldast vera óræltvist og órímlegt, og verður tí her mælt til, að teir útróðrar menn, sum soleiðis eru fyrí, fáa eykastudning, sum svarar til flýtningskostnaðin.

Eftir galdandi prísveiðibótlarskipan fyrí útróðrarfisk hækkar og hækkar prísstudningurin við hækking og hækking í miðalavreiðingarprísinum. Útróðrar menn eru misnægdir við hesa skipan. Hækkar t.d. lýsuprísurin, meðan torskaprísurin er hin sami, hækkar meðalprísurin, sum ger tað, at prísstudningurin, eisini til torskaprísin, hækkar. Hin samanlagda úrtøka hjá teimum, sum veiða torsk, verður tá minni.

Til tess at bæta um henda órælt, verður mælt til, at hvørt fiskaslag verður hildið fyrí seg, tá prísstudningurin verður útroknaður.

Av tí at tað er stýri lönjavnungargrunsin, sum hevur hesi mál um hendi, verður mælt til, at lögtingið áleggur hesum stýri at geva uppskot um neynda brøyttingar og at hesi uppskot verða lögð fyrí tingið ikki seinni enn 1. mars 1971.

1. viðgerð 15. januar og 29. mars legði fiskivinnuneyndin fram so-
ljóðandi

Álit

Tað, ið uppskotið miðar imóti, er at trolveiddur fiskur fær sama studning, sum línu- ella snærisveiddur fiskur.

Øll studningsskipan til fiskivinnuna er komin í lag fyrí at bæta um úrtøku fiskimansins, so har veiðinægd og/ella fiskaprísur ikki í sjálvum sær geva fiskimanninum sániliga úrtøku, hevur verið veittur prísstudningur fyrí at bæta um hetta. Tá prísstudningurin til teir ymisku veiðihættirnar ikki í øllum føri hevur verið jann sami í oyrum pr. kg, so er tað komið av, at summir veiðihættir hava givið fiskimanninum størri úrtøku, tí veiðirpíðskapurin var meira effektivur, og harav varð meira veitt, og sostatt meira at býta.

Henda flokkingin við størri studningi til teir veiðihættir, sum ikki geva mannungin eins stóra úrtøku, sum teir meira avanseraðu veiðihættirnar geva, hevur verið fylgd bigartil út frá teirri ástáman, at har fiskivinnan gevur nógv av sær, har er ikki fyrí neyðini at tað almenna veitir studning.

Tá trolaramanningarnar hava língið minni studning pr. kg enn snæris- og línuskiparmanningarnar, so er tað út frá somu sjónarmiðum, at hesir fiskimenn veiðdu meira.

Her ypskir uppskotsstíllarin, at brøytting skal koma í, soleiðis at ein fiskimaður skal hava sama studning pr. veitt kilo, líkamikið hvussu nógv ella lítið hann eru vinnur, og hvussu lægt avanserað henda fiskivinna enn er.

Tá lögtingið hefur fikið so ríyan til í at veita studning til nýggj fiskiskip, so hefur eisini verið hugsað um, at hesi nýggju skip, útgjærd við øllum nýmótans amboðum, skuldu verða før fyri at gjalda manningini eina slíka hýru, at teimum ikki tærvaði studning ella í hvassu er eins stóran studning sum teimum, sum mannaðu tey gomlu skipini.

Í stóran mun er hetta eydnast væl, tí teir, sum manna tey nýggju skipini, sum nú sildaskipini, flakatrolararnir og fyri ein part eisini trolararnir, hava væl hægri innløku enn aðrir fiskimenn. At so landskassin skoytir meira uppi hjá teimum, sum vegna tess at ikki allur veiðiflotin er moderniseraður mugu manna hesi skip, er eftir meirilutans hugsan bæði rætt og rímiligt.

Út frá tí, sum her er ført fram, heldur meirilutin (Poul J. Olsen, Tórálvur M. Olsen og Leon Joensen) seg ikki kunna mæla tinginum til at samtykkja uppskotið um at brøyla verandi prísstudningsskipan til trolarar.

Annað uppskot í hesum sama máli er hægri prísstudningur til tey pláss, har fiskur ikki verður viðgjærdur á staðnum, men má verða fluttur til annað pláss fyri at verða viðgjærdur. Her mælir uppskotsstíllarin til, at flatningskostnaðurin verður goldin úr landskassanum.

Um øll hesi uppskot kann verða sagt, at tey eru illa lýst, og í viðmerkingunum verður einans sagt, «at hetta má baldast at vera órættvist og órímiligt», og so at landskassin betalar munin.

Nevndin er blivin kunnug við, at mong skip, sum í lötuni veiða á Norðhavinum, landa fiskin í Vík og í Fuuningsbotni, men fiskurin verður fluttur til Havnar og Runavíkar fyri at vera viðgjærdur. Hesi skip kunnu landa veiðuna í aðrari havn, men fyri at fáa meiri tíð á veiðitøkinum, landa tey í næstu havn, hóast hon ikki hoyrir til tey støð, har tann hægri prísurin verður goldin. Í slíkum føri kann tað ikki vera rætt, at úleggja landskassanum at gjalda munin. Í øðrum føri, har útróðrarmenninir veruliga eru bundnir til plássið, er støðan ein onnur, men er tað nærum ógjørligt at útjævna allan mismun. Meirilutin heldur, at teir, sum feskfiskaprísir seta, eiga at greiða henda spurning, so tað verða flakavirkini, sum bera meirkostnaðin fyri at fáa fiskin. Eitt flakavirki, sum fær størri nøgdir, skuldi eisini kunna givið ein hægri prís, tí generalkostnaðurin hjá tí størri virkinum verður munandi lægri pr. kg. enn hjá tí virkinum, sum fær fær smærru nøgdirnar, hetta eigur tí at verða ein spurningur, sum flakavirkini greiða saman við prísásetingarnevndini. Meirilutin setir sostatt einki uppskot fram í hesum máli.

Triðja málið er um at studningurin verður roknaður fyri hvørt fiskaslág sær. Hetta heldur meirilutin er ein nógv verri skipan enn hon sum er og setir sostatt einki uppskot fram.

Minnilutin (Ove Mikkelsen) førir fram:

Álit í lögtingsmáli nr. 10/1970: (veitrarting): Broyting í prísstudnings-skipan fiskimanna.

Grein no. 1.

Hví no. 1 fiskur yvir 22" skal fáa 30 oyru minni í prísstudningi fyri tað, at hann er veiddur við troði, mótvegis snøri, línu ella garni er ringt at skilja, og má haldast at vera óræltvíst imóti trolaramonnum. Tað eru ikki allir trolaramenn, ið hava líka stórar inntøkur.

Tá her er talað um fisk yvir 22", verður nøgdin ikki stórvegis. Hesin stóri fiskur hevur eisini munandi størri sáluvirði, og er sostatt mest virðingarsamur at fáa til lands, og eigur tí at vera premieraður, Ikamikið hvørjum reiðskapi, hann er veiddur við.

Minnilutin (Ove Michelsen) setur soljóðandi

Uppskot til

**løgtingslóg um broyting í løgtings-
lóg nr. 1 frá 31. 1969 um minstuløn
og annan stuðul til fiskivinnu.**

§ 1.

9. § 1. stk. verður orðað soleiðis:

Tá føroysk skip landa saltfisk í føroyskari ella grønlandskari havu, verða hesir studningar veittir manningini av veiðuni av fullsaltaðum toski nr. 1:

Av snøris-, línu-, garn- og trol-veiðu:

Yvir 22" 95 oyru pr. kg

16" 22" 67 oyru pr. kg

12"–16" 15 oyru pr. kg

§ 2.

5 §, 1. stk. verður orðað soleiðis:

Tá føroysk skip og bálar avreiða feskum fisk í Føroyum, verður latin í studningi til manningina

25 oyru pr. kg --- prístalsviðgjørt
pr. 1. jan. 1971 --- av veiðuni av
øllum rundum, krúvdum fiski.

Er talan um bátar við bensín-
motori, er studningurin 10 oyru
hægri.

5 §, 3. stk. verður orðað soleiðis:

Tá føroyskir opnir bátar veiða
sild á føroyskum fjarðum til agn,
frystingar og saltingar, verður
latið í studningi til manningina 25
oyru pr. kg --- prístalsviðgjørt pr.
1. jan. 1971 --- av silðaveiðuni.

§ 3.

7 § gengur út.

§ 4.

9 §, 3. stk. verður orðað soleiðis:

Verður veiða landað í øðrum
havnum, fær manningin $\frac{1}{2}$ studn-
ing av øllum bruttofonginum, ið
er seldur uttan frádrátt í prís.

§ 5.

Henda lóg kemur í gildi beinan
vegin, tó soleiðis, at 2 og 3 § fáa
gildi frá og við 25. sept. 1970 og
4 § frá og við 31. jan. 1969.

Grein 2.

Tá tað ikki er óvanligt, at trolarar á somu leið, lóga lið um lið, ein á
saltfiskaveiðu og hin á feskfiskaveiðu, báðir yvirdekkjaðir og nøkumlunda
eins útgjærdir, er ringt at skilja, at annar fær prísstudning og hin ikki.

Uppskot til samtyktar

Alagt verður stýri Lønjavningargrunni skipsfiskimanna at gera upp-
skot um broytingar í skipanini viðvíkjandi prísstudningi fiskimanna, sum
miðna ímóti:

At fiskimenn á hekkutrolarum fáa tilsvárandi prísstudning, sum menn
á saltfiska- og feskfiskaveiðu.

Grein 3.

Undir 1. viðgerð av hesum máli eins og í nevnd er gjølla greitt frá órættvísini í, at útróðrarmenn á smábygdunum fáa lægri avreiðingarprís, enn teir á teim størri plássunum. Hetta er heinleiðis almenn diskriminering av smábygdunum.

Í mun til útróðrarmenn á teim størri plássunum, hevur bygdamaðurin framanundan væl dýrari róður, orsakað av privataflokoyring av agni, bensini ella olju, og verður allur reiðskapur, tá hann er kominn á bygd, væl dýrari enn í stóru bygdunum.

Harumframt er róðurin av bygd altíð munandi tyngri og væl meira strævin, við drátti og øðrum. Tí á bygd ber ikki allíð til at lata bátin liggja á floti.

Er tað lingsins meining, at nakað fólk yvirhøvur frammyvir skal húsast eftir í nakrari smábygd her á Færoya landi, so má fólk á bygd fáa somu løn fyri sama arbeiði eins og í stórbygdunum, líkamikið um hann býr í Sumba, Vági, Gjógv ella á Eiði. Landið manglar ráfisk, og tað er umráðandi at stuðla allan útróður og eina mest bygdaútróður, tí við útróðri, er sum oftast einasti møguleiki, bygdamaðurin hevur fyri at forvinna sær nakrar krónur til handils. Tí má hesin órættur, at bygdamaðurin sjálvur skal gjalda flutningin, avtakast.

Ern virkini ikki fær fyri at gjalda henda flutning, kunnu tey heita á tingið, og er minsti vilji til staðar, ber væl til at finna frætt til eina sakliga rættvísa loysn.

Her er ikki talan um tær óvanligu beudingarnar, sum til dømis, at garnaðskipini leggja upp í Vík fyri flutning til Havnar, men bert talan um at prísurin á fiski verður lýstur at vera eins fyri alt landið.

**Uppskot
til
samtyktar**

At álagt verður ráfiska-prísásetingarnevndini at lýsa somu avreiðingarprísir fyri alt landið.

Grein 4.

Uppskot
til
samtyktar

Sjá grein 1, lógaruppskot 2§ — 5§, 1. stk., at prísstudningur til allan avreiddan fiskan fisk í Føroyum verður einn og sámi fyri allan rundan fisk, nevniliga 25 oyru pr. kg — prístalsviðgjørd —, og í gildi frá 1. jan. 1971.

Minnilutin (Hákon Djurhuus) færir fram:

Viðvíkjandi teimum trimum spurningum við uppskotum, ið her eru reistir, er sløða minnilutans henda:

- I: Sum prísveksturur av fiski hevur roynt í seinni tíð, heldur Fólkaflokkurin ikki, at lutan er til at økja um prísstutningshækkingar fyri at bota um kor fiskimanna við trolarum. Heldur skuldi Fólkaflokkurins uppskot um 400 kr. skattafriar um mánaðin fyri heimstaðarsaker fangið undirtøku, og ein fíggiarpolitikkur verið førdur, ið kundi vaksið um keypsvirðið av krónuni. Tað vildi verið hjálparveitingar, ið høvdu gagnað til muna.
- II: Kann taka undir við uppskotsstillaranum tí viðvíkjandi, at gott vildi tað verið, um ein skipan kundi flogist í lag, ið ásetti sama innhandlingsminstapris fyri fisk allastaðni í Føroyum, men tó at hesin spurningur hevur fangið tingviðgerð fyrr hevur meirilutaundirtøka ikki fingist fyri at loyst hann.

At ein roynd nú einferð aftur verður gjørd, skal minnilutin styðja og setir tí fram soljóðandi

Uppskot
til
samtyktar

Málið um einn innhandlingsminstapris fyri feskafisk í Føroyum verður at senda landsstýrinum til nærri kanningar í samráð við fiskakeypararnar, útróðrarmenninar og ráðfiskapelsásetingarnevndina, og verður úrslitið av hesum kanningum at leggja aftur fyri tingið í komandi lögtingssetu við landsstýrisins uppskoti í málinum.

- III: At tað skuldi verið ein betri skipan fyri útróðrarmenninar, at studningsskipanin varð broytt soleiðis, at studningurin verður roknaður

fyrir hvørt fiskaslag sær, eru menn ikki á einum máli um, men er minnilufin fyrri, at hetta verður kannað til botns og setir tí fram hetta uppskot til samtyktar:

Málið um, at útróðrarstudningurin verður roknaður fyrir hvørt fiskaslag sær, verður at senda landsstýrinum til nærri kanningar í samráð við ráðfiskaprísásetingarnevndina og skal úrslitið av hesum kanningum leggjast fyrir tingið í komandi lögtingssetu við møguleikum landsstýrisuppskoti í málinum.

2. viðgerð 2. april 1971.

Uppskotið frá tjóðveldisflokkinum fall 6—0.

Minnilutauppskot (O. Mikkelsen) fall 7—0.

Minnilutauppskot (H. Djurhuus) fall 5—0.

11. Skattafrádráttur fiskimanna

Ár 1970, 17. december legði Erlendur Patursson lögtingsmaður fram soljóðandi

Álit
tí

**løgtingslóg um broyting í lögtings-
lóg nr. 50 frá 2. juli 1963 um
landsskatt og kommunuskatt.**

§ 1.

§ 9 í lögtingslóg nr. 50 frá 2. juli 1963 um landsskatt og kommunuskatt verður 7) orðað soleiðis:

7) hjá mynstraðum fiskimonn-um, sum fáa inntøku sum lön og/ella part í veiði, her undir minstulön og prísviðbót 300 kr. fyrir hvønn siglingarmánað.

§ 2.

Henda lögtingslóg kemur bein-
anvegin í gildi.

Greinagerð:

Við nýggj uskattalógini frá 2. juli 1963 varð fyrsta ferð loyvdur serstakur skattalætti fyri mynstraðar fiskimenn. Hesar reglur eru alsamt í gildi, og eru tær, at hjá mynstraðum fiskimennum er loyvdur frádráttur í skattskyldugu inntøkuni við 150 kr. fyri hvønn siglingarmánað, tá inntøkan er minni enn 15.000 kr. um árið, við 125 kr. fyri hvønn siglingarmánað, tá inntøkan liggur millum 15.000 og 20.000 kr. um árið og við 75 kr. fyri hvønn siglingarmánað, tá inntøkan liggur millum 20.000 og 30.000 kr. um árið.

Henda skipan hevur verið fiskimennum til almiklu bata, men — nú 7 ár afturá, at hon kom í gildi — tørvar henni broyting. Her verður tá mælt til, at uppbyggingin í inntøkubólkar verður strikað, og at allir mynstraðir fiskimenn fáa skattafrælsi fyri 300 kr. fyri hvønn siglingarmánað.

1. viðgerð 15. januar og 1. apríl legði skattaneyndin fram soljóðandi

Álit

Neyndin hevur viðgjørt málið, sum miðjar innóti at broyta núverandi frádráttarreglur fiskimanna.

Núverandi skipan gevur í minni skattainntøku umleið 900.000 kr., og verður broytingin framd soleiðis, sum uppskotsskillarin mælir til, má roknað við eini minni skattainntøku uppá ialt 3.000.000 kr., ella stívliga 2.000.000 kr. í minni skattainntøku aftrat.

Meirilutin (Poul Jacob Olsen, Agnar Nielsen og Hilmar Bech) førir fram, at fíggjarlógin er nú liðugt viðgjørd og at uppskotsskillarin ikki hevur víst á inntøkur, sum viga upp innóti hesi minniinntøku uppá stívliga 2.000.000 kr. og setir meirilutin sostatt einki uppskot fram í hesum máli.

Minnilutin (Jógvan Sundstein) mælir til at samtykkja uppskotið við hesi broyting. í § 1 verður í staðin fyri 300 sett 250 í báðum tekstum og í § 2 verður skoytt uppi: «tó soleiðis, at frádráttirnir fyrstu ferð koma at virka við skattainntøkningina fyri skattaárið 1972/73.»

Ein annar minniluti (Fimboi Isaksen) mælir til at samtykkja uppskotið hjá E. Patursson.

2. viðgerð 2. apríl 1971.

Uppskotið frá E. Patursson fall 9 -0.

12. Hvíldartíð fiskimanna

Ár 1970, 17. december legði Erlendur Patursson lögtingsmaður fram
soljóðandi

Uppskot til

**løgtingslóg um broytingar í lög-
tingslóg nr. 5 frá 28. februar 1956
við seinni broytingum um hvíldar-
tíð á føroyskum fiskiskipum.**

§ 1.

§ 1 í løgtingslóg nr. 5 frá 28. fe-
bruar 1956 sum broytt í løgtingslóg
nr. 36 frá 30. apríl 1957 og í lög-
tingslóg nr. 28 frá juni 1963 verður
úr orðað soleiðis:

Manningin á føroyskum fiski-
skipum hevur skyldu til sunnu-
dagshvíld frá kl. 24 leygardag til
kl. 24 sunnudag og aðrar dagar
skyldu til 8 tíma óslitna hvíld
hvørt samdøgur.

Á føroyskum trólarum hevur
manningin tó skyldu til 6 tíma
vaktarskifti.

§ 2.

Heinta lóg kemur beinanvegin
í gildi.

Greinargreð:

Lógaruppskotið samsvarar teim áheitanum, sum Føroya fiskimannafelag hevur sent tinginum, fyrst við skriv 5. februar 1969 og síðan við skriv 16. februar 1970.

Tá hugsað verður upp ta øktu fíttíð, ið alt fólkíð á landi so við og við hevur fingið, má tað haldast vera rangvørt, at landsins fiskimannastætt við tí nógy lungstu vinnutíðini og teirri nógy strævnastu vinnuni, skal ikki hava fingið rimlig krøyt um hvíldartíð umborð í fiskiskipunum uppfyllt.

Tá málið var til viðgerðar í tinginum næst seinast, gjørdi lögtingið ikki

annað enn at vísa á guldandi lóggávu, men tað er júst henda, ið fiskimenn eru misnøgdir við og vilja hava broytta.

Málið verður nú reist triðju ferð við áheitan á tingið um hesi ferð at geva gætur, at hesum rættvísiskravi fiskimanna.

1. viðgerð 14. januar og 2. viðgerð 11. mars 1971.

Uppskotið frá E. Patursson fall 6--0.

13. Uppskot til samtyktar viðv. toll- og gjaldfríum bensini til útróðrarbátar

Ár 1970, 17. december legði Erlendur Patursson lögtingsmaður fram soljóðandi

Uppskot til samtyktar.

Føroya løgting áleggur landsstýrinum at fáa skipað soleiðis fyrri, at bensinríknir útróðrarbátar fáa tað bensin, teir nýta í vinnu síni, toll- og gjaldfrítt (litað bensin).

Greinargerð:

Nú lufttøkan í Grønlandsútróðrinum longu er minkað og útlit er til, at hon kemur at minna upp aftur meir komandi ár, koma teir bátar, ið hesa vinnu hava rikið, at reka útróður her í Føroyum alt árið.

Hesir bátar eru allir bensinríknir og eru tí dýrir í rakstri. Teir fáa vissuliga eykaútróðrarstudning, sum er 5 oyru pr. kg., men røkkur hesin studningur bert stutt, uttan so at rokfishiskapur er. Bensinnýtslan pr. dag kann metast til 70—90 kr., meðan aðrir bátar nýta 5—10 kr. Hesar miklu

bensinútreiddslur gera tað, at minni verður roynt, enn annars hevði verið. Bátarnir fara ikki til útróðrar, uttan so at teir vita av heilt nógvum fiski.

Til tess at bota um teir vansar, sum av hesum standast, verður mælt til, at løgtinigið áleggur landsstýrinum at fáa skipað soleiðis fyri, at hesir bensinríkm bátar fáa tað bensin, teir nýta í vinnu síni, toll- og gjaldfrítt (litað bensin).

Uppskotið samsvarar ynski Føroya fiskimannafelags í skrivi til løgtingsins 17. februar 1970.

1. viðgerð 14. januar og 19. mars legði fíggingarnevndin fram soljóðandi

Álit

Nevndin hevur viðgjørt málið og hevur havt fund við stjórnarar fyri oljufeløginum ESSO og SHELL, har samráðst var um møguleikarnar fyri at leggja tangar og benzinpumpur í teim bygdam, har menn enn nýta benzindrivnar bátar.

Umboðsmenninir fyri oljufeløginum upplýstu, at hetta vildi verða rættuliga kostnaðarmikið og at hesin meirkostnaður víkti føra við sær munandi príshækkan á benzini.

Nevndin hevur eisini fingið upplýst frá lonjavningsgrunninum, at benzinstudningurin fyri 1969 var kr. 181.165, meðan samlaði útróðrastudningurin var ca. 11.000.000 kr.

Fyri 1970 var benzinstudningurin kr. 120.790,00.

Ein meiriluti (J. Fr. Øregaard, Knút Wang, Andreas Djurhuus og Trygve Samuelson) heldur ikki at tað er farbar leið at fara yvir til litað bensin, so sum í uppskotinum mælt til, bæði av tí at menn meiri og meiri fara frá benzindrivnum bátum til dieseldrivnar útróðrabátar, og eisini tí at ringt verður at ansa eftir, at hetta toll- og avgjaldsfría benzini ikki eisini verður nýtt til aðrar bátar enn útróðrabátar ella til bilar og onnur akfør.

Við tí eykastudningi, sum latin verður til benzindrivnar útróðrabátar, so heldur sami meiriluti, at flest allir hesir bátar fáa fulla samsýning fyri meirkostnaðin, ið benzini hevur vegna toll, men at teir heilt stóru bátarnir, við stórum benzinatorum ætlandi har fiskiskapurin er snálíkur hava tap. Fyri at koma hesum bátaeigarum til hjálpar hevur fingið samtykt lóg, har studningur verður veittur til útskiptan av benzinatori og ísetan av dieselmotori.

Meirilutin setur einki uppskot fram í hesum máli, men vísir til støðu

meirilutans í tingmáli nr. 7, har mælt verður til at hækka studningin til benzindrivnar útróðrarbátar frá 5—7 oyru.

Minnilutiu (Hilmar Kass, Erlendur Patursson og Hanns við Høgadalsá) mæltu til at samlykkja uppskotið.

2. viðgerð 11. mars 1971.

Uppskotið frá E. Patursson fall 7—0.

14. Fólkaeftirløn fiskimanna frá 60 ára aldri

Ár 1970, 17. december legði Erlendur Patursson lögtingsmaður fram soljóðandi

Uppskot til

**løgtingslóg um fólkaeftirløn til
fiskimenn frá 60 ára aldri.**

§ 1.

Sett verður 5-mannanevnd við teirri uppgávu at fyrirleika lóg-gávu um, at fiskimennum verður veittur rættur til fólkaeftirløn frá 60 ára aldri.

Nevndin leggur úrslitið av starvi sínum fyri lögtingið ikki seinni enn 1. apríl 1971.

§ 2.

Nevndin verður skipað soleiðis:
1 limur útnevndur av Føroya
landsstýri, 1 limur útnevndur av

Føroya fiskimannafelag, 1 limur úrnevndur av Føroya skipara- og navigatorfelag, 1 limur úrnevndur av Føroya maskinistfelag og 1 limur úrnevndur av Føroya motorpassarafelag.

Útreiðshunnar av starvi nevndarinnar verða goldnar úr landskassanum.

§ 3.

Henda lögtingslóg kemur bein-
anvegin í gildi.

Greinargerð:

Aldursskiðling mynstaraðri fiskimanna við føroyskum fiskiskipum og til útróðurs í Grønlandi hevur hesi seintastu árin verið henda:

	1965		1966		1967		1968	
Føddir:	Tal	%	Tal	%	Tal	%	Tal	%
1950 og seinni	199	5,4	319	9,2	444	13,9	482	16,2
1940 — 1949	1.346	36,9	1.255	36,2	1.139	35,4	1.014	34,0
1930 — 1939	800	21,9	699	20,2	606	18,9	581	19,5
1920 — 1929	614	16,8	568	16,4	495	15,4	442	14,8
1910 — 1919	455	12,5	417	12,1	374	11,6	344	11,5
1900 — 1909	209	5,7	188	5,4	148	4,6	115	3,8
1899 og fyrr	27	0,8	18	0,5	8	0,3	5	0,2

Av hesum sæst skiliga, at fiskimenn kunna ikki røkja starv sítt heilt til leir verða 67 ár, men er tað avgjort neyðugt, at fiskimenn fáa eftirløn nakað væl fyrr, og verður her skotið upp, at helta verður frá 60. ári.

Til less at gera uppskot til nærri reglur hesum viðvíkjandi verður mælt til at sett verður serstøk nevnd við 1 manni frá hvørjum av leim avvarðandi vinnufeløgum og 1 úrnevndum av landsstýrinum. Nevndin eigur at kunna avrika uppgávu sína sofríðis, at uppskot hennara kann verða lagt fyri tingið ikki seinni enn 1. apríl 1971.

Uppskotið samsvarar áheitanum Føroya fiskimannafelags á lagtingið 5. februar 1969 og 16. februar 1970.

1. viðgerð 14. januar og 12. mars legði sokiála nevndin fram soljóðandi

Álit

Í uppskotinum verður mælt til at seta 5-manna nevnd til at fyrirveika lóggávu um at veita fiskimennum rætt til fólkaeftirløn frá 60 ára aldri.

Meirilutin (Johs. Olsen, Poul J. Olsen, Hilmar Bech og J. Sandstein) førir fram:

Í galdandi lóg um fólkapensjón § 2, 3. stk. er heimild at veita fólkapensjón áðrenn fastlagda pensjónsaldurin, sum er 67 ár. Tað er vandið, at tryggingarráðið sum tekur avgerð um fólkapensjón kann latast eftir undantaksregluni, sum er soljóðandi:

«Når svigtende helbred eller andre særlige omstændigheder taler derfor, kan rigsbondsmanden efter indstilling fra kommunalbestyrelsen og med samtykke af Færøernes ulykkesforsikringsråd undtagelsesvis tilføje en person folkepension allerede fra det fyldte 60. år. Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.»

Rætt er tað, at tað eru fiskimenn, ið eru brekaðir og ikki kunnu rokja arbeiðið á sjónum uppí 60 ára aldur. Tað er eisini við hesi ásumning, at undantaksheimildin er gjørd, soleiðis, at møguligt skal vera hjá brekaðum fiskimennum o.o. at koma undir fólkapensjón frá 60 ára aldri. Talið á teimum, sum fáa fólkapensjón eftir hesum reglum, er vaksið ár undan ári, í 1970 vóru 67 sum fingu pensjón eftir § 2, stk. 3.

Líka so neyðugt heldur meirilutin tað eisini vera, at rætturin er galdandi í teimum førum, har tørvur og trøgdin veruliga eru til steðar, eisini tá talan er um aðrar enn fiskimenn. Spurningar taka seg eisini upp, hvør ið er fiskimaður, um tað er mynstraður fiskimaður, útróðrarmaður, hvussu langa tíð ein skal hava starvast í fiskivinnuni fyri at koma undir regluna. Tað eru eisini menn, sum part av árinum eru fiskimenn og ein part arbeiða á landi.

Tað eru eisini sjómenn í aðrari sigling, langfarasiglingsmenn og spurningurin er tí, um eisini hesir eiga at koma undir regluna.

Meirilutin setir tí fram hetta

Uppskot

Alagt verður landsstýrinum at viðgera málið saman við ríkisstýrinum í teirri felags sokiála nevndini.

Minnilutin (Jógvan Durhuus) mælir til at samtykkja uppskotið frá E. Patursson.

2. viðgerð 17. mars 1971.

Uppskot frá E. Patursson fall 6- 0.

Uppskot frá nevndini samtykt 17- 0.

15. Stuttleikagjöld

Ár 1971, 14. januar legði Knút Wang lögtingsmaður fram soljóðandi

Uppskot til

**løgtingslóg um avtøku av lögtings-
lóg nr. 49 frá 19. juli 1966
um stuttleikagjöld.**

§ 1.

Løgtingslóg nr. 49 frá 19. juli 1966 um stuttleikagjöld fer úr gildi.

§ 2.

Heenda lóg kemur í gildi frá 1. apríl 1971.

**løgtingslov om ophævelse af lag-
tingslov nr. 49 af 19. juli 1966
om forlystelsesafgifter.**

§ 1.

Løgtingslov nr. 49 af 19. juli 1966 om forlystelsesafgifter op-
hæves.

§ 2.

Denne lov træder i kraft fra den
1. april 1971.

Viðmerkingar:

Scinasta lógin um stuttleikagjöld er frá 19. juli 1966 og varð viðgjörd í tingsetuni 1965, sbr. lögtingsmál nr. 33/1965.

Í viðmerkingunum til lógina varð sagt, at endamálið við lógini var fyrst og fremst at skapa greiðari reglur fyri innkrevjing av stuttleikaskatti.

Fyri at gera eftirlitið greiðari, var stuttleikagjaldið sett til $33\frac{1}{3}$ % hæði av kvikmyndasýningum og almennum dansi. Tá ikki feroyskum dansi.

Av sjónleiki, upprunliga feroyskum ella týddum, verður heldur ikki stuttleikaskattur kravdur, heldur ikki tá talað er um vitjanir av sjónleikarum, sum framfara leik á øðrum málum. Konsertum verður heldur ikki gjald kravt av. Sum dømi kann verða nevnt, at um popporkestar heldur konsert, verður ikki avgjald latið, men bert um dansað verður, hóast at ofta størri atgongugjald verður tikið fyri konsertirnar.

Av viðmerkingum landsstýrisins til Framløguna í 1966 framgongur, at triðingsgjald tá er sett, so at innlokar landskassans kunna at verða nakað tað sama sum frammamundan av guldandi atgongupeningi.

Undir nevndarviðgerðini av sama máli varð viðgjørt bræv frá kvikmyndaloyvislunarum á bygd, og ynsktu teir, at stuttleikagjaldið heldur varð avtikið. Víst var á, at avlopið var so lítið, at eingin peningur var eftir til ilagur at skapa betri og hugnaligari høli.

Málið kom tá ikki til endaliga nevndarviðgerð fyrrrenn fíggjarlógin 1966/67 var samtykt, og fíggjarnevndin, sum tá viðgjördi málið, helt seg ikki í tí fíggjarárinum kunna taka avgerð, um stuttleikagjaldið skuldu vera avtikið ella ikki, men víst var á, at her var fyribils talað um at fá eina meira fullfíggjaða eftirlitsskipan, og so stutt varð landsstýrisins uppskot samtykt.

Men fíggjarnevndin visti á í sama máli, at tað er av størsta týdningi at skapa betri og hugnaligari høli til biograf og aðrar samkomur úti á bygð eins og í Havn.

Nevndin setti tí fram fylgjandi uppskot til samtyktar:

«Landsstýriinum verður álagt at kanna og síðan seta uppskot um reglur, hareftir tað eru betur møguleikar at gera høli, sum betur enn higar til uppfylla krøvini til biograf, dans ella aðrar samkomur».

Uppskotið var samtykt við 22 atkvøðum.

Tað er tá enn einki hent á hesum oki.

Sum tað sæst av viðmerkingum landsstýrisins tá, hevur ikki ætlanin verið at útvega landskassanum fleiri innlokar við stuttleikagjaldinum, men við einum ávísam prosentssatsi at gera innkrevjingina einfaldari.

Men triðingsbýti til landskassan hevur — helst móti síni ætlan — fort við sær, at atgongupeningurin til biograf og dans eru munandi uppfarin.

Biografleiga og orkesturleiga eru uppfarin, vanligur rakstrarkostnaður somuleiðis, og tá landskassin skal hava triðingin av hækkingini, kemur

hækkingin lí oftast af verða 3 ferðir so stór sum landskassans partur. Dansibílettir, sum nú kosta 7 kr., kunnu lí innafyrir nokur ár koma uppi 10 kr. ella meir, herav landskassin skal hava friðingin av óbýttum, og er hetta ein órímligur skattur.

Av lí at landskassin altíð fær friðing av øllum sektum atgongumerkjum, vil tað, tá ov lítið er av fólki, fara við sær, tá kontrol, garderoba, ljós, vask o.a. er galdið, at tað verður undirskot hjá lí, sum hevur biograf ella dans og ger, at yvirskotið í meðal verður ov lítið yvirhoyur til ílegging í betri hølum.

Kanning vísir, at lílik holi mest verða vitjað av ungdómi, oftast skúla-ungdómi, sum ongan pening forvinnur, ella læringum, sum lítið forvinnur.

Tað er grundleyst, at lógin um stuttleikaskatt skal fara við sær, at landskassin kemur af útnytta hesi ungu, sum mest hava tørv á hugnaligtun hølum af koma í. Í øllum ferum má tað virka meira uppvekjandi fyrí ungdómin af hava góð og hugnalig holi, oftan af skulu gjalda af ov nógv fyrí tað.

Hvat avtøka af stuttleikaskattinum vil hækka prísir er ílt af siga, men nakað vil tað í hvussu er forða fyrí hækking fyríbils, meira kundi tá verið kravt af teimum, sum hava biograf og almennan dans. Meira kundi verið nýtt af fáa orkestrini betri, høliri hugnaligari og l.d. filmarnar betri.

Tað kann viðmerkjast, at um dansi- ella biografvirki veruliga koma af vinna meira af peningi, orsakað af avtøka af stuttleikaskattinum, kann nakað af hesum vinningi láast um við vanligum skatti. Ein avtøka af stuttleikaskattinum vil lí fyrst og fremst koma teim illa fyríkomnu virkjunum til góðar.

Málið verður nú lagt fram í so góðari tíð, at tað kann verða viðgjørt áðrenn ella saman við fíggjarlógin.

Tað hevur verið talan um, af stuttleikagjaldið skuldi verið latið í grun til ymisk endamál ungdóminum til frama ella til tey holi, sum lata skattin, men tað kemur íó framvegis af verða ein óheppin fornur fyrí skattin. Stuðul til ungdómsarbeiði eigur af kunna fremjast á annan hátt.

Rættast er af avtøka stuttleikaskattin, og um ikki senda kann frást um af gera hetta í einum, so af samfykkja einu avtrapping eftir tveimum ella trimum árum.

1. viðgerð 19. januar og 19. mars legði fíggjarnevndin fram soljóðandi

Álit

Fíggjarnevndin hevur viðgjørt málið og býtt seg í ein meiriluta og ein minniluta.

Meirilutín (J. Fr. Øregaard, Tr. Samuelson, Hilmar Kass, Erlendur Patursson og Hannus við Høgadalsá) visir til stöðu sína í lögtingsmáli nr. 1/1970: Fíggjarlögtingslóg 1971/72 og setir soslutt einki uppskot fram.

Minnilutín (Knút Wang og Andreas Djurhuus) setir fram fylgjandi

Uppskot til

**lögtingslóg um broyting í lögtings-
lóg um stuttleikagjöld.**

§ 1.

Í § 2 í lögtingslóg nr. 49 frá 19. juli 1966 um stuttleikagjöld verður «33½%» broytt til «25%».

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi 1. apríl 1971.

2. viðgerð 24. mars 1971.

Uppskotið frá fólkaflokkinum fall 11--0.

Uppskotið frá nevndini fall 13 0.

**lagtingslov om ændring i lagtings-
lov om forlystelsesafgifter.**

§ 1.

Í § 2 í lagtingslov nr. 49 af 19. juli 1966 om forlystelsesafgifter ændres «33½%» til «25%».

§ 2.

Denne lov træder i kraft 1. april 1971.

16. Skráseting av heilsuveikum og brekaðum fólki og kannan av arbeiðslíkindum teirra

Ár 1971, 19. janúar legði Karin Joensen lögtingsmaður fram soljóðandi

Uppskot til

løgtingslóg um skráseting av
heilsuveikum og brekaðum fólki
og kannan av arbeiðslíkindum
teirra.

§ 1

Tingið velur eina 5-mannanevnd
til 1) at skráseta tey avlamsfólk
í Føroyum, til 2) at seta fram
uppskot um, hvussu fólkið kann
verða ávíst annað starv, enn
tað i y høvdu (hava), og til 3)
at beina heilsuveikum og brekað-
um ungfólki inn í hóskandi starv
og yrki.

§ 2.

Nevndin skal seta fram uppskot
um, hvussu fólkið - - har
tað er neyðugt --- kann verða giv-
in hóskandi útbúgving, so tey
kunnu átaka sær starv og yrki,
sum heilsustandur teirra loyvir.

§ 3.

Nevndin skal kanna líkindini til
at seta á stovn einfaldað íbúð,
har hesi fólk kunnu fáa arbeiði.

§ 4.

Nevndin skal skráseta starv hjá
ti almenna (landi og kommunu)
umframt starv, sum krevja ser-
loyvi frá ti almenna, og vísa á

størv og yrki, ið heilsuveik og brekkað fólk skulu eiga frammihjá-rætt til.

§ 5.

I nevndini skulu vera umboð fyri Føroya landsstýri, Føroya Arbeðsmannafelag, Føroya Handverksmeistarafelag, Føroya Handverkarafelag og Føroya Vamlukkaráð. Nevndin velur sær fullkoman skrivara, sum hava skal í hondum alla avgreiðslu hjó nevndini.

Kostnaðurin av nevndararbeiðinum verður at rinda úr landskassanum.

§ 6.

Nevndarunálið skal vera liðugt í seinasta lagi 29. februar 1972.

§ 7.

Henda lóg kemur í gildi bein-
anvegin.

Viðmerkingar:

Sum øllum kunnugt hava vit í Føroyum lógir, ið tryggja fólki fíggjarliga hjálp, tá tey gerast óarbeiðsfor vegna varandi brek, tað veri seg viðføtt ella fylgja av vamlukku ella sjúku.

Sbr. ársfrágreiðing 1970 frá ríkisumboðsmanninum fáa 916 fólk avlamispensjón 1. januar 1971. Av hesum fáa 1) 78 hægsta avlamisstiv, 2) 618 annað avlamisstig og 3) 220 hægsta avlamisstig. Hyggja vit burtur frá teimum 220, ið fáa hægsta avlamisstig, verða 696 fólk, ið hava lutvísar arbeiðsmegi. Ein partur av hesum fólki hevur eittlívart starv, men størsti parturin hevur fó bert avlamispensjónina at liva av.

Ein atvoldin til, at hesi fólk fáa avlamispensjón, er tað, at tey ikki eru for fyrri at átaka sær arb- ið innan fiskivinnu ella strevi arbeiðsmansarbeiði. Varð teimum harafturímóti ávíst okkurt kettari yrki, bovu tey kunnað útvegað sær eina eykainntøku til avlamispensjónina ella kanska vunnið so væl, at teimum als ikki tørvaðu avlamispensjón. Hetta er fó ikki ein spurningur um at minka um útreiðslurnar í almenna lúsurhaldinum, men einaus ein spurningur um teivnað hjá tí einstaka brekkaða.

Tað kann vera ójafnt, hvat hin einstaki krevur, fyrri at trívast, men

aðaltreytin fyrir flestall er, at tey hava eitt arbeiði, tey kunnu røkja, og sumt ger tey for fyrri at syrgja fyrri sær og sínum. Av hesi orsök má sigast, at tað ikki er nóg mikið at geva fólki, ið hava varandi brek, eina størri ella minni peningahjálp.

Tíðin man nú vera komin til, at vil gera sosialpolitikk okkara meiri aktivan og tíðarhóskandi, soleiðis at vil tryggja tí einstaka møguleika til at skapa og virka so nógv, sum hann hevur gávur til.

Umframt nevndu avlamsfólk eru sbr. ársfrágreiðing ríkisumboðsmansins 1. januar 1971 113 einkjupensionistar og 3.134 fólkapensionistar. Einkí er at ivast í, at nógvar einkjur og ein partur av fólkapensionistunum eru fús at átaka sær eitt hóskandi arbeiði, um høvið býðst til tess.

Eftir avlamspensióslógini er heimild til at veita revalideringshjálp, men tað er ein royndur lutur, at lógin ikki kemur til sín rætt m.a. tí vit ikki eiga teir stovnar, sum noyðast at vera, um vit skulu hjálpa til fulnar. Í staðin fáa fólk so avlamspensió ella forsorgarhjálp.

Megmorsøkin til hesa støðu er, at samfelag okkara við einlættaða vinnulívi tess, ikki er ført fyrri at bjóða hesum fólki hóskandi arbeiði.

Til tess at hjálpa teimum brekaðu úr hesi naggatódn, tørvar okkum í fyrsta lagi, at vit gjølliga skráseta øll, sum hjálp á einhvønn hátt tørvast. Hesum fólki mugu vit so hjálpa við hóskandi útbúgving og - annars er all nyttuleyst — bjóða hóskandi arbeiði. Einn vegurin er at seta á stovn ein lættari ídnuð. Hesin spurningur kundi lutvist verið loystur á fylgjandi hátt. Vit skráseta allar tær vørur, ið verða innfluttar, og gjøgnum úrslitið av hesi skráseting finna vit fram til lutir, ið kunnu innflytast sum hálvfabrikata, gerast til heilfabrikata og síðan avsetast á heimsmarknaðinum.

Umframt ídnuð eigur at vera hugsað um at tryggja brekaðum framíhjárætt til ymsar sölubúðir, og harumframt framíhjárætt til ávís stórvinnu almennu umsilingina. Treytin fyrir einum slíkum framíhjárætti er sjálvsagt treytaður av, at tey brekaðu eru kappngarfør við tey sokallaðu normalu.

Fyri at ein slík nevnd, sum skotin er upp, skal kunna arbeiða skjótt og nágreiniligt, er neyðugt at limirnir verða løntir. Her er vert at leggja sær í geyma, at úrslitið ikki verður ein avskrivning av danskum lógum og danskari praksis, men ein frágreiðing um, hval ið er best hóskandi til okkara samfelagsviðurskipti.

Skrivarin í nevndini eigur at hava hetta arbeiði í minsta lagi sum hálv dagsarbeiði, og hann eigur at vera fullkønur innan hetta áki.

1. viðgerð 21. januar og 12. mars legði socialaneyndin fram soljóðandi

Alit

Neyndin hevur býtt seg í ein meiriluta og ein minniluta.

Meirilutin (Hilmar Bech, Poul J. Olsen, Jóhs. Olsen og J. Sundstein) er sámdur um, at tað er neyðugt, at arbeiðið við at heina avlammum aftur í vanliga gerandislívið eigur at verða stuðlað mest møguligt. Í uppskotinum verður mælt til at seta 5-manna nevnd, sum skal skráseta, ávísa og heina heilsuveikun og brekaðum fólki inn í hóskaði stov og yrki. Ásamandi, at tað verður gjørt eitt stórt arbeiði á hesum øki (ALV) í Føroyum, og at hetta arbeiðið í mestan mun má verða stuðlað, mælir nevndin til, at tað verður lagt til landsstýrið at fáa gjørt tær neyðugu kanningar og skrásetingar, sum tørvandi eru.

Meirilutin mælir tí til, at landsstýrið tekur upp samstarv við revalideringsstovuni ALV, soleiðis at tann føroyska revalideringin verður einar før fyri at røkja revalideringsarbeiði, sum slíkir stovnar í mest framkomnu londum á hesum øki gera, og setir meirilutin tí fram soljóðandi

Uppskot

Landsstýrinum verður álagt at taka upp samráðingar við ALV viðvíkjandi tí neyðuga arbeiði við at skráseta, ávísa og veita heilsubrekaðum møguleikar at koma sær aftur í hóskaði arbeiði.

Minnilutin (Jógvau Durhuus) mælir til at samtykkja uppskot tjóðveldisflokksins.

2. viðgerð 17. mars 1971.

Uppskotið frá Karin Joensen fall 7 - 0.

Uppskotið frá nevndini samtykt 19 - 0.

17. Yvirtøka av umsiting av socialmálum

Ár 1971, 19. januar legði Karin Joensen lögtingsmaður fram soljóðandi

**Uppskot
til
santýktar
um yvirtøku av umsiting av socialmálum.**

Føroya Løgting áleggur Landsstýrinum at taka upp samráðingar við ríkisstjórnina um at lata Føroya Landsstýri taka yvir umsitingina av socialmálum.

Lagtinget påleggur Landsstýret at innleide forhandlingar med rigsmyndighederne om, at Landsstýret overlager administrationen af sociale anliggender.

Viðmerkingar:

Sbr. § 9 í lov om Færøernes hjemmestyre (lov nr. 137 af 23. marts 1948) skal eftir samráðingum avtala gerast um, hvørji oki, ið hoyra heima undir «fællesanliggender» i heimastýrislógini, skulu latast yvir til tað føroyska heimastýri at umsita.

Eg siteri:

Efter forhandling træffes der aftale om, i hvilke tilfælde og i hvilket omfang det er muligt inden for områder, der henhører under fællesanliggender at overlade det færøske hjemmestyre at give de nærmere bestemmelser for de særlige færøske forhold og overlage administrationen af det pågældende område.

1. viðgerð 21. januar og 11. mars legði sociala nevndin fram soljóðandi

Alit

Málið er lagt fram á ting av tjóðveldisflokknum 19. januar 1971, kom til 1. viðgerð 21. januar 1971 og beint í socialu nevndina.

Nevndin hevur viðgjørt málið, og av tí at sosiallóggevan er felagsmál og umsitingin higar til hevur verið røkt til fulnar, heldur meirilutin (Johannes Olsen, Poul J. Olsen, Hilmar Bech) ikki, at tað í løtuni er rætt, at føroyska umsitingin eisini átekur sær hesa uppgávu, av tí at vit á fleiri

øðrum umsitingarekjum ikki eru komnir so væl áleiðis, at vit enn eru førir fyri at rækja eisini hesa umsiting nóg væl.

Meirilutin setir einki uppskot fram.

Minnilutin (Jógvan Durhuus og Jógvan Sundstein) mælir til at samtykkja uppskot tjóðveldisflokksins.

2. viðgerð 16. mars 1971.

Uppskotið frá tjóðveldisflokkinum fall 13- 0.

18. Uppskot til samtyktar viðv. sildaverksmiðjuni

Ár 1971, 27. januar legði Ove Mikkelsen lögtingsmaður fram soljóðandi

Uppskot til samtyktar.

Føroya løgting úleggur landsstýrinum at virka fyri, at úbyggja sildaverksmiðjuna verður bygd í Løpra.

Greinagerð:

Arbeðsloysi er á landi í Suðuroynni, og serstakliga í sunnara helmingi verður tað støðugt størri og størri.

Tá talan er um hesa tilafturskomnu øyggj vinnuliga særð, eigur man at síggja upp á heildina, á samlaða landshúsarhaldið.

Uppgávan má vera at fáa vend í, so øyggjin aftur kann verða ein týðandi innløgutáttur í landshúsarhaldinum, øllum til frama. Tað ið manglar eru arbeiðsskapandi virkir. Sum nú er, noyðist fólk støðugt meir og meir at

taka til burturflytingar fyri at leita eftir vinnu aðrastaðni, og oyggin verður meir og meir avloftað.

Bleiv hetta virkið sett í Lopra, vildi hetta verið ein altyðandi vinnufáttur, ikki bara fyri Lopra, men allan sunnara helming av oyri sunn heild.

At Suðuroyggjin fram um allar hinar oyggjarnar longir til slík arbeiðskapandi virkir er greitt, og vildi virkið so stutt, um tað bleiv lagt í Lopra, gjørt sitt stóra til, at tað bleiv liviligt aftur her um leiðir.

Eg vil eisini vísa á skriv frá Sunnbíar sóknar kommunu frá 11. januar 1971 viðvíkjandi hesum máli.

1. viðgerð 2. og 2. viðgerð 3. februar 1971.

Uppskotið var sett undir atkvøðu við navnakall:

Ja atkvøddu: A. Djurhuus, Hilmar Bech, Tórólvur Olsen, Erlendur Patursson, Ove Mikkelsen, J. Fr. Øregaard og Alli Dam.

Atkvøddu ikki: Agnar Nielsen, Signar Hansen, Hilmar Kass, J. Sundstein, S. Skuule, D. Hentze, K. Wang, H. Djurhuus, Tr. Samuelson, Leon Joensen, Jógvan Olsen, Johs. Olsen, Haldor Hansen, Vilhelm Johannesen, Kj. Mohr, H. við Høgadalsá, Jógvan Durhuus, J. Lindenskov.

Uppskotið fall 7—0.

19. Uppskot til samtyktar viðv. ferðaaætlan »Smyrils«

Ár 1971, 3. februar legði Ove Mikkelsen lögtingsmaður fram soljóðandi

Uppskot til samtyktar.

Føroya lögting áleggur landsstýrinum at virka fyri:

- 1) at «Smyril» siglir annanhvønn dag á Vág.
- 2) at siglingin á og úr Vági verður beinleiðis: Vág/Tórshavn og Tórshavn/Vág, ikki um Tvøroyri hvørja ferð.
- 3) landgangurin á «Smyril» verður gjørdur nýtiligur beinanvegin.

Greinagerð:

- 1) Sum nú er siglir «Smyril» 2 dagar á Vág og allar hinar bert á Tvøroyri. Fólkið í Suðuroy er nøkulunda javnt fordeilt, helmingurin norðan fyri Hov og hin summanfyri.
- 2) Fyri norðurgangandi fer «Smyril» úr Vági kl. 7 á Tvøroyri og hagar fyrst kl. 8.30, og er í Havn umleið kl. 11.30--12.00. Tað vil siga 5 tímar úr Vági til Havnar, í staðin fyri at ferðin beinleiðis bert vildi tikið $3\frac{1}{2}$ —4 tímar.

Gott nokk er tað góð og bilig bussruta eftir oyggj, men tá vit í sumara helmingi koma koyra til Tvøroyri, koma fólk úr norðaru helvt væl eisini koyra til Vágs. Sumbingar skulu leiga bil hvørja ferð fyri 50 kr. til Vágs.

Siglingin inn og út av Tvøroyri hvørja ferð ikki bert kringir um ferðina, men dýrkar eisini og ikki bert fyri ferðafólki, men henda óneyðuga sigling kostar eisini landinum pengar.

- 3) Landgangs-síðuportrini riggaðu væl, men landgangurin á «Smyril» upp á bátadekkið er ikki bert óhóskandi, men vandamikil. Í Suðuroy eru kaiirnar munandi lagri enn í Havn, og stendur landgongdin ofta á háflóð í ein vinkul uppá 60—70°. Tað sigur seg sjálvt, at tað ikki allíð er gamansleikur hjá eldri fólki at klatra upp eftir slíkari brattari gongubreyt. Tá fólk aloftast hevur viðfari við sær, verður enn tungri at tuga seg upp á bátadekkið, og so sleipa kuffertini og annað niður undir.

Er bannað at nýta slöuportrini, má gerast so, at landgangurin kemur inn á skipið í lúnningshrædd. Hetta letur seg lætt gera uttan stórkostnað, og kann gerast meðan skipið er í sigling, ein síða í sem.

1. viðgerð 9. og 2. viðgerð 26. februar 1971.

Uppskotið fall 9—0.

20. Landsskattur og kommunuskattur

Ár 1971, 9. februar legði Jógvan Sundstein lögtingsmaður fram so-
ljóðandi

Uppskot til

**løgtingslóg um broyting í lögtings-
lóg um landsskatt og kommunu-
skatt.**

§ 1.

Í lögtingslóg nr. 50 frá 2. juli 1963 um landsskatt og kommunuskatt verður § 26, 1. stk. 1. punkt-
um orðað soleiðis:

«Fyri hvørt barnið, sum ikki er 18 ár í byrjunini í tí almanakkaári, sum skatturin er lagdur á, og sum ikki sjálvur er sett í skatt, verða frá tí eftir 27. grein útroknaða skatti teirra, ið fulla skattskyldu hava eftir gr. 14 nr. 1-3, drignar kr. 200 fyri fyrsta barnið, kr. 250 fyri annað, kr. 300 fyri triðja og kr. 300 fyri hvørt barnið fleiri enn trý, tá ið skattleggjandi inntøkan er

**løgtingslóg um ændring í lögtings-
lóg um landsskat og kommune-
skat.**

§ 1.

Í lögtingslóg nr. 50 af 2. juli 1963 om landsskat og kommuneskat med senere ændringer får § 26, 1. stk. 1. punktum følgende ordlyd:

«For hvert barn, som ved begyndelsen af det kalenderår, i hvilket skatten ansættes, er under 18 år, og som ikke er selvstændigt skatteansat, gives der de i § 14 nr. 1-3 nævnte ubegrænset skattepligtige personer et fradrag i den i henhold til § 27 beregnede skat på kr. 200 for det første barn, kr. 250 for det andet, kr. 300 for det tredje

minni enn 30.000 kr. Fyr skattleggjandi innækan yvir kr. 30.000, verður barnafrádrátturinn fyrri fyrsta barnið kr. 150, kr. 175 fyrri annað og kr. 200 fyrri triðja og kr. 200 fyrri hvert barnið fleiri enn trý.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin og geldur fyrstu ferð fyrri skattaárið 1971/72.

og kr. 300 for hvert barn mere end tre, såfremt den skattepligtige indkomst er under 30.000 kr. Såfremt den skattepligtige indkomst er over 30.000 kr. er fradraget for det første barn kr. 150, kr. 175 for det andet og kr. 200 for det tredje og kr. 200 for hvert barn udover tre.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks og gælder første gang for skatteåret 1971/72.

Viðmerkingar:

Sammett við hini norðanplondini er inntøkuskattingin hjá okkum nokurlunda tann sama, sæð sum eina heild. Men fyrri meðalinntøkurnar, og tað er tann stóri parturin hjá okkum, er skattingin harðari enn í okkara grannalondum. Fey sum verða rakt harðast av eini slíkari skatting, eru familjur við børnum. Samanlíknað vit feir barnafrádráttir, vit higartil hava haft við teir, sum onnur lond hava, so kann ikki sigast, at vit hava gjørt nógv fyrri barnaríkar familjur gjøgnum skattapolitikkin. Sum eitt stig ávegis móti rimuligari viðurskiftum á hesum øki setir tí fólkaflokkurin hetta uppskot fram.

1. viðgerð 25. februar og 5. mars legði skattanevndin fram soljóðandi

Álit

Málið er lagt fram á ting av fólkaflokknum 9. februar 1971 og var til 1. viðgerð 25. februar 1971 og beint í skattanevndina.

Nevndin hevur viðgjørt málið og meirilutin (Hilmar Bech, Poul J. Olsen, Agnar Nielsen og Finnboði Isaksen) setir einki uppskot fram, men vísir til lögtingsmál nr. 30/1970: Broyting í skattalógini (persónfrádrag og hægri barnafrádrátt).

Minnilutin (Jógvan Sandsetin) nærir til at samtykkja uppskotið.

2. viðg. rð 9. mars 1971.

Uppskotið fall 6 --0.

21. Skattafrádráttur langfarafiskimanna

Ár 1971, 9. februar legði J. Sundstein lögtingsmaður fram soljóðandi

Uppskot til

**løgtingslóg um broyting í lögtings-
lóg um landsskatt og kommunu-
skatt.**

§ 1.

Í lögtingslóg nr. 50 frá 2. juli 1963 um landsskatt og kommunuskatt við seinni broyting:

Sum framhald av § 9, nr. 7 verður sett:

«Menn við føroyskum fiskiskipum, ið royna á fjarleiðum vestan hav og cystanfyrir, skulu kunna frádraga 400 kr. umframt tað, sum frammantfyrir er lóytt, fyrir hvønn mánaða, teir eru burtur í vinnu á hesum leiðum».

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi bein-
anvegin.

**lagtingslov om ændring i lagtings-
lov om landsskat og kommune-
skat.**

§ 1.

I lagtingslov nr. 50 af 2. juli 1963 om landsskat og kommuneskat med sen re ændringer foretages følgende ændring:

Som fortsættelse af § 9, nr. 7 tilføjes:

«Besætning på færøske fiskeskar-
tøjer, som fisker på fjernfangst-
felterne ved Grønland, Labrador
og New Foundlandsområderne og
i Bjørnø-, Svalbards- og Nordnor-
gesområderne skal kunne fradrage
kr. 400 foruden det, der foran er
tilladt, for hver måned på fiskeri
på disse fangstfelter.»

§ 2.

Denne lov træder i kraft
straks.

Viðmerkingar:

Tá studningslógirnar til føroysku fiskivinnuna vóru til viðgerðar her á tingi í 1959, mætti fólkalokkurin til at veita monnum við føroyskum fiskiskipum á langfarafiskik íðum undir Grønlandi, á Labrador- og New Foundlandsleiðunum og cystanfyrir á leiðunum við Norðurnoreg, Bjarna-oyuna og Svalbard størri studningslókoyti enn tilmælt var av landsstýr-
inum.

Uppskot Fólkaflokksins fall. Fyriliggjandi uppskot um serligan frádrátt í skattainntøkum fyrir hesar menn var fyrstu ferð framsett av fólkaflokkinum á vári 1970, men varð ikki samtykt. Flokkurin heldur tað vera av týdningi fyri okkara fiskivinnu, at saltfiska- og flakaveiðan á fjarleiðum verður hildin gangandi, og fyri at hjálpa til at fáa hendan partin av flota okkara mannaðan, seta vit hetta uppskot fram av nýggjum, soviðis at høtt kann verða um fíggjarligu korini hjá hesum monnum og serliga fyri at veita teim eina samsýning fyri heimstaðarsakn.

1. viðgerð 25. februar og 5. mars legði skattanevndin fram soljóðandi

Álit

Málið er lagt fram av fólkaflokkinum 9. februar 1971 og varð við fyrstu viðgerð 28. februar 1971 heint í skattanevndina.

Nevndin hevur viðgjørt málið um skattafrádrátt fyri langfarafiskimenn og eftir tølum frá líkningarráðnum verður mælt, at broytingin, sum uppskotið sipar til, kemur at týða umleið 4,6 milj. kr. í inntøkulætta, ella í minni skattainntøku umleið 1,9 milj. kr.

Tá uppskotsstillararnir ikki hava víst á inntøkur á fíggjarlógini, sum samsvara við hesa minniinntøku landskassans og fíggjarlógin nú er liðugt viðgjörd og samtykt, setir meirilutin (Hilmar Bech, Poul Jacob Olsen og Agnar Nielsen) einki uppskot fram í hesum máli.

Minnilutin (Jógvan Sundstein) mælir til at samtykkja uppskotið, tó soviðis, at frádráttirnir fyrstu ferð koma at virka við skattaútrokningina fyri 1972/73.

Ein annar minniluti (Finnbogi Isaksen) ger ta viðmerking, at uppskotið eisini átti at umfata fiskimenn undir islandi og á sildaleiðini og mælir til at samtykkja uppskotið við hesi viðmerking.

2. viðgerð 2. apríl 1971.

Uppskotið fall 9--0.

22. Landleiðin

Ár 1971, 9. februar legði Erlendur Patursson lögtingsmaður fram so-
ljóðandi

Uppskot til

**løgtingslóg um broyting í lögtings-
lóg nr. 12 frá 10. mars 1964
um fiskiveiðin á landleiðini.**

§ 1.

1. § í lögtingslóg nr. 12 frá 10. mars 1964 um fiskiveiði á land-
leiðini, 1. stk. 1. reglubrot verður
orðað soleiðis:

Landleiðin er, sum víst á korti
viðheft hesi lóg sum skjal, sjógv-
urin innan fyrí línju, sum gongur
24 fjórðingar frá grundlínjum
drignar gjøgnum hesi 13 stæðini:

§ 2.

Sum nýtt, 3. stk. í somu lógar-
grein verður skoytt upp í:

Upp í landleiðina roknað somu-
leiðis Føroya banki innan fyrí 400
metra dýpdarlínjuna.

§ 3.

Henda lóg kemur beinauvegin
í gildi.

Greinargerð:

Við lóg frá 10. mars 1964 um landleiðina fingu feroyingar loksins fiski-
mark, ið teir so áhaldandi og leingi høvdu stríðst fyrí, men bert út á 12
fjórðingar. Ei heldur kom tá til tals at leggja Føroya banka undir fæ-
roysku landleiðina, hó hann má sigast tilhoyra henni sum náttúrlegur
partur.

Í seinastu tingsetu samtykti lögtingið at starvast átti vera fyrí at fáa
allan landgrunnin friðaðan móti allari útlendskari fiskiveiði. Eftir tí sum
best er vitað, hevur einki verið gjørt við málið síðan tá.

Samstundis sum vit mæta trengrí og trengrí fiskinøguleikum á fjar-

leiðunum og samstundis sum úrtøkan av hesi fiskiveiði sýnist versnandi hava vit sæð almiklan vøkst í fiskiveiði okkara við Føroyar. Alt ítlit er til, at fiskiveiða okkara í framtíðini meir og meir kemur at hanga í lí, sum á landleiðini læst, og tíður til loingti nú um at viðka landleið okkara upp aftur meir enn gjørt varð við lógini frá 1964.

Við hesum lógaruppskoti verður tá mælt til, at núverandi fiskimark verður flutt út á 24 fjórðingar og at somul-iðis Føroya banki innan fyri 400 dýpdarlinju verður roknaður upp í landleiðina.

Í viðgerð 26. februar og 26. mars legði fiskivinnunevndin fram soljóðandi

Álit

Hetta mál er av Erlendi Patursson vegna ljóðveldisflokkinn lagt fyri tingið, og var við fyrstu viðgerð beint í fiskivinnunevndina.

Í § 1 í uppskotinum verður mælt til, at fiskimarkið, sum nú er 12 míl, verður sett til 24 míl.

Í seinastu tingsetu var sama mál fyri á tingi, og samtykti lögtingið tá soljóðandi uppskot sett fram av fiskivinnunevndini:

«Landsstýrið verður biðið um at taka upp samráðingar við danska ríkisstýrið um at fáa friðað føroyska landgrunnin móti fremmandari fiskiveiðu og annars allari írøyleiðu.»

So sum av lögtinginum samtykt hevur landsstýrið tikið upp samráðingar við danska ríkisstýrið um málið, sum síðani er viðgjørt í danska fiskimálaráðnum og síðani í danska uttanríkismálaráðnum.

Sum tað sæst av hesum samráðingum, so er danska ríkisstýrið fyri at gera tað, sum er møguligt, at vinna okkum viðari fiskimark, og hesar fyrireiðingar og samráðingar fara júst í hesum døgum fram í Geneve. Landsstýrið hevur, áður enn hesar fyrireiðandi samráðingar byrjaðu, samráðst við dansku stjórnina um føroysku støðuna. Her skal verða víst á tey skriv, sum verið hava millum fiskimálaráðið og uttanríkismálaráðið danska, og eisini skal verða víst til tey ymisku sjónarmið, sum frammi hava verið í Íslandi viðvíkjandi fiskimarki Íslands:

Frá uttanríkismálaráðnum 1. februar 1971.

I en skrivelse af 4. december 1970, j. nr. 47-51-01, har statsministeriet udtædt sig en udtalelse fra udenrigsministeriet i anledning af, at Færøernes landsstyre har stemt om optagelse af forhandlinger om følgende to af lagtinget den 29. april 1970 vedtagne beslutninger vedrørende fiskeriet ved Færøerne:

1. delvis frelning af to områder uden for fiskerigrænsen, det ene nord og det andet vest for Færøerne, således at det i tiden 1. februar til 1. maj kun skal være tilladt at fiske med håndsnøre, langline og garn;
2. på længere sigt et forbud mod fremmed fiskeri og trawlfiskeri på den færøske landsøkke.

Ad 1. Genevekonventionen af 29. april 1958 om fiskeri på det åbne hav og bevarelsen af dens levende rigdomskilder fastslår i artikel 6 bl. a., at en kyststat har en særlig interesse i opretholdelsen af de levende rigdomskilder i ethvert område, som grænser op til dens ydre territorialfarvand og pålægger de stater, som driver fiskeri i et sådant område at optage forhandlinger om de nødvendige bevarelsesforanstaltninger, såfremt kyststaten begærer det. Hvis enighed ikke kan opnås inden tolv måneder, kan sagen indbringes for en særlig voldgiftskommission.

Ifølge artikel 7 kan kyststaten ensidigt iværksætte bevarelsesforanstaltninger, hvis forhandlinger herom med andre interesserede stater ikke inden seks måneder har ført til en aftale. Iværksættelsen af disse ensidige foranstaltninger er dog betinget af:

- a) at der i betragtning af det foreliggende kendskab til fiskeriet er et behov for uopsættelig iværksættelse af beskyttelsesforanstaltninger,
- b) at de gennemførte foranstaltninger grunder sig på relevante videnskabelige forsikringsresultater,
- c) foranstaltningerne hverken formelt eller reelt indebærer nogen forskelsbehandling af udenlandske fiskere.

Enhver interesseret part kan indbringe ensidigt gennemførte foranstaltninger for den særlige voldgiftskommission til endelig afgørelse.

Konventionens ovenfor beskrevne regler kan ikke betragtes som en kodifikation af gældende sædvaneret, hvorfor spørgsmålet om, i hvilken udstrækning konventionen kan påberåbes overfor andre stater til gennemførelse af de fra færøsk side ønskede fredningsforanstaltninger må bero på, hvilke landes fiskere, der vil blive berørt af disse foranstaltninger, og om disse lande har ratificeret konventionen. Konventionen er, efter de for udenrigsministeriet foreliggende oplysninger foruden af Danmark ratificeret af følgende stater med mulige fiskeriinteresser i farvandet omkring Færøerne: Nederlandene, Portugal, Storbritannien og Frankrig.

Følgelig der tages stilling til, om den i Genevekonventionen beskrevne procedure ville kunne anvendes i det foreliggende tilfælde, henstilles det, at der fremskaffes oplysning om, hvilke landes fiskere der ville blive berørt af de påtænkte fredningsforanstaltninger.

Som en muligvis mere praktisk fremgangsmåde ville det kunne over-

vejes at rejse spørgsmålet om gennemførelse af de foreslåede fredningsforanstaltninger i den kommission, der er etableret ved konventionen af 24. januar 1959 om fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav, jfr. udenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 55 af 7. september 1960. Denne kommission kan i henhold til artikel 7 bl. a. overveje at fremsætte henstillinger til de kontraherede områder og fastsættelse af fredningsperioder samt foranstaltninger, der giver regler for fiskeredskaber og fiskemetoder m.v. Ifølge artikel 8 forpligter de kontraherende stater sig til at gennemføre henstillinger, der er fremsat af kommissionen i henhold til artikel 7, og som er vedtaget med to tredjedels flertal, medmindre der inden en nærmere fastsat frist fremsættes indsigelser mod henstillingen.

Konventionen om fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav er foruden af Danmark ratificeret af følgende lande: Belgien, Frankrig, Island, Island, Nederlandene, Norge, Polen, Portugal, Sovjetunionen, Spanien, Storbritannien, Sverige og Forbundsrepublikken Tyskland. Men henblik på at indhente en næjere bedømmelse af mulighederne for at søge de færøske ønsker imødekommet på grundlag af denne konvention, har udenrigsministeriet samtidig hermed tilskrevet fiskeriministeriet, som forestår udpegelsen af Danmarks repræsentation i kommissionen.

Såvel konventionen om fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav som Genevekonventionen om fiskeri på det åbne hav og bevarelsen af dets rigdomskilder forudsætter, at eventuelle reguleringsforanstaltninger baseres på relevante videnskabelige forskningsresultater. Udenrigsministeriet skal derfor henstille, at der tilvejebringes et sådant materiale fra vedkommende videnskabelige institutioner.

Ad 2. For så vidt angår lagtingets vedtagelse om på længere sigt at virke for gennemførelsen af det forbud mod fremmed fiskeri og trawlfiskeri i farvandet over den færøske landsokkel, kan det oplyses, at Genevekonventionen af 1958 om fiskeri på det åbne hav og bevarelse af dets levende rigdomskilder, indeholder de hidtil mest vigtigående internationale bestemmelser om kyststaternes adgang til ensidigt at iværksætte fredningsforanstaltninger i områder, der støder op til deres territorialfarvand. I de senere år har der imidlertid været en voksende forståelse for, at kyststaternes fiskeriinteresser i visse tilfælde kan tilsige, at der indrømmes disse særlige rettigheder udenfor tolvmilegrænsen, såfremt denne grænse ved international aftale skulle blive fastlagt som den maksimalt tilladelige bredde for territorialfarvandet. Som det vil være fremgået af tidligere meddelelser herfra, har USA og Sovjetunionen i de seneste år arbejdet med udformningen af udkast til bestemmelser på dette område, som kunne danne grundlaget for en tredje international konference om rensorden på havet om fastlæggelse af en maksimal grænse for territorialfarvandets

bredder. Der henvises til skrivelse herfra af 10. september 1970, hvormed der til udtalelse frems endtes et revideret forslag til fiskeribestemmelserne i det amerikanske traktatudkast.

På FN's 25. generalforsamling blev der som bekendt truffet beslutning om, at der i 1973 skal søges afholdt en international konference, hvor en række af de uløste problemer om retsorden på havet, herunder fiskeri-problemerne, skal tages op til behandling. Danmark blev indvalgt i det udvalg, der har fået til opgave at forberede den kommende konference. Det forberedende udvalg afholder sin første mødesamling i Geneve fra 1. -- 26. marts 1971. Med henblik på tilretteleggelse af den danske holdning til fiskerispørgsmålene, ville udenrigsministeriet anse det for værdifuldt, om man kunne få lejlighed til at drøfte disse spørgsmål med en færøsk delegation, om muligt inden 1. marts 1971.

Frá fiskimálaráðnum 9. februar 1971.

Med henvisning til udenrigsministeriets skrivelse af 1. februar 1971 - R.L. j.nr. 55. Dan. 31.a. -- vedrørende et færøsk ønske om fredning af visse områder uden for fiskerigrænsen, skal man, for så vidt angår mulighederne for at rejse forslag om sådanne fredninger over for kommissionen vedrørende fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav, meddele følgende:

Fiskeriministeriet vil for sit vedkommende finde det naturligt, at det færøske ønske, i det omfang det er videnskabeligt motiveret, fremsættes over for kommissionen, hvis geografiske og saglige område også dækker de pågældende farvande.

Forslag herom skal i overensstemmelse med kommissionens procedure-regler fremsendes til kommissionen, således at de øvrige medlemslande kan gøres bekendt med det senest 2 måneder før det årlige møde i kommissionen. Dette møde finder i 1971 sted fra 3. -- 8. maj, og det fornødne fiskeribiologiske materiale, der, jfr. konventionens artikel 6, nr. 1, litra d, er en forudsætning for kommissionens henstillinger, kan, jfr. nedenfor, næppe tilvejebringes i tide for en forelæggelse i 1971.

Fra dansk-færøsk fiskeribiologisk side er der ikke i nyere tid foretaget en vurdering af behovet for en ordning af fiskerireguleringen ved Færøerne af den foreslåede art, og Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser er heller ikke bekendt med, at der fra indenlandsk side skulle være udført et sådant arbejde.

Gennem regelmæssige undersøgelser følger såvel det færøske fiskerilaboratorium som de skotske og engelske fiskeriundersøgelser fluktuationerne i fiskebestandene ved Færøerne. Dette har ikke givet anledning til, at der fra fiskeribiologisk side er givet udtryk for bekymring for de pågældende fiskebestandes tilstand (torsk, kuller o.a. bundfisk), men dette

udelukker selvfølgelig ikke muligheden af, at øget beskyttelse ville kunne medføre øget fiskeriudbytte.

Også for en behandling af det færøske forslag i henhold til Genev-konventionen af 29. april 1958 er en dokumentation af relevante forskningsresultater påkrævet, og fiskeriministeriet skal foreslå, at der, forinden videre foretages, tilvejebringes det nødvendige fiskeribiologiske materiale til en bedømmelse af behovet for de ønskede beskyttelsesforanstaltninger.

Islendingar eins og færøyingar eru fyri at fáa eitt víðari fiskimark, men teir eru ójavnir á máli um, hvussu best verður vundið á mál, summir halda at rættast er at seta mark og so royna at verja tað sum best, meðan aðrir eru av teirri áskoðan, at málið eigur at verða fyrirleikað til ST-fundin í Geneve í 1973, har fiskimarksmálið kemur aftur til viðgerðar. Lektorur við íslenska universitetið, fyrrverandi medarbeiðari við íslenska uttanríkisráðið Dr. Gunnar Schram ferir fram fylgjandi:

«UDVIDELSE AF FISKERTERRITORIET

I dette afsnit af sin tale mindede dr. Gunnar G. Schram om, at nu er alle de politiske partier i landet enige om, at tiden er inde til at udvide det islandske fiskeriterritorium. Dermed ville det være muligt at beskytte to vigtige ting. I første række ville havområdet uden for den nuværende 12 mile grænse blive fredet, idet det er det vigtigste voksningssted for ung-fisk. For det andet ville det beskytte islandske skibes eneret til fiskeri på et større område end 12 mile grænsen tillader.

Derefter talte dr. Gunnar om den udvikling, der har fundet sted på internationalt plan i sagen om fiskeriterritoriet og sagde, at han fandt det usandsynligt, at De Forenede Nationers konference om retsreglerne på havet, som skal afholdes i 1973, ville nå så langt, som vi håber. Han mente, at islændingene selv burde tage bestemmelser i denne sag, på trods af den kommende konference.

Dr. Gunnar G. Schram omtalte derefter kort de alternativer, som han mente, var for hånden til at realisere Altingets vedtagelse af 5. maj 1959. For det første var der tale om alment at udvide fiskeriterritoriet omkring hele landet med et bestemt antal mil på samme måde, som det blev gjort i 1958, eller at begrænse udvidelsen til bestemte landsdele.

For det andet mente dr. Gunnar G. Schram ikke, at det ville komme i betragtning at udvide fiskeriterritoriet officielt omkring landet, snarere skulle man vælge den udvej, som man kan kalde den begrænsede område-udvidelse. Den kunne realiseres inden for loven fra 1948, hvor et bestemt område uden for de 12 mil blev erklæret for islandsk beskyttelses- og for-rettighedsområde. I disse områder måtte islandske love og regler gælde

til en vis grad, for det første hvad angår fredning af fiskeslammerne og for det andet islandske skibes forrettighed til fiskeri i disse områder, hvis det kom så vidt, at man måtte blive nødt til at begrænse det samlede fiskeri af fiskerividenskabelige årsager. For det tredje sagde dr. Gunnar, har man det alternativ, som er det mest **moderate**: man kunne tænke sig fredning af voksnings- og yngleområderne ved landet. Dette kunne realiseres ved, at man med et reglement fastsatte fredningsområder udenfor den nuværende fastlandssokkelgrænse, i overensstemmelse med marinebiologernes forslag og videnskabelige konklusioner. En sådan fredningsbestemmelse måtte gælde såvel islændinge som udlændinge.

Skal man gå igang straks?

Sluttelig stillede dr. Gunnar G. Schram det spørgsmål, om hvorvidt vi skal vente med foranstaltninger til efter den internationale konference i 1973, eller om vi skal gribe til handling straks inden for rimelige grænser. Han sagde, at meget tyder på, at det vil være nødvendigt at bruge den lejlighed, som nu er til stede. Hvis konferencen i 1973 ville føre til **bindende eller definitive vedtagelser**, kan det blive vanskeligt for islændingene at **protestere imod** dem. I hvert fald synes der at være to udveje, sagde han, en erklæring om et islandsk **forureningsterritorium** og fredning af bestemte områder, hvis de internationale undersøgelser, som nu er ved at være tilendebragt, viser at noget sådant er påkrævet.»

Neyndinni kunnugt hefur ísland enn ekki tíkið stöðu til, hvussu fram eigur at verða farið, men av tí at alltingsval verður í Íslandi í summar, rokna menn við, at einhver stöða verður tikin, áðrenn alltingið endar hessa tingsetuna.

Umframant hesi endurprentaðu skrif hefur neyndin havt høvi til at gera seg kunnuga við fær samráðingar, landsstýrið hefur havt við ríkismyndugleikarnar hesum máli viðvikjandi, og hefur eisini fiskifrøðingurin Sverri Joensen verið á neyndarfundi.

Neyndin hefur bitið merki í, at ríkismyndugleikarnir vilja halda, at grundstøðið undir lögtingsins samtyktum í fjør um víðari ræsir og ræltindi uttanfyri landleiðina bæði hvat vídd og veiðirætti viðvíkir tørva visundarlig fiskifrøðislig kanningarúrslit. Hetta verður týðiliga sagt í skrivinum frá uttanríkisráðaráðnum dagf. 1. februar 1971 í álitinum stöð 2 undir b):

at de gennemførte foranstaltninger grunder sig på **relevante videnskabelige forskningsresultater**,
og á síðu 4 aunað brot frá í ervar:

Fiskeriministeriet vil for sit vedkommende finde det naturligt, at det færøske ønske, i det omfang det er videnskabeligt motiveret fremsættes over for kommissionen, ...

Fiskifrøðingur Sverri Joensen hevur sagt nevndini frá, at slik kann- ingarúrslit ikki eru tøk, ið prógva tað fiskifrøðsliga neyðuga fyri eini útflyting, hvorki hjá okkum sjálvum ella frá øðrum.

Tí heldur nevndin, at tann vinnuliga neyðsynjarfrongd til hetta litla veiðuakið um oyggjar okkara hjá okkum føroyingum eigur at verða fashildin sum eitt týðandi og avgerandi lið í okkara argumentatión fyri víðari ræsum og serveiðurættindum uttan fyri landleiðina á landgrunninum.

At hetta lið av íslendingum ætlandi verður nýtt í samband við víddirnar uttanfyri íslendsku landleiðina, tykjast orðini hjá dr. Gunnar Schram at prógva, men tað er bara tann munur millum støðuna hjá føroyingum og íslendingum, at teir við einum veiðuaki, ið fevnir allan teirra landgrunn, vildu komið at havt meira havaki undir sær, enn teir kanska vóru førir fyri at røkt, meðan vit koma altíð at hava fyri neyðini at hava veiðurætt á landgrunnakjarni hjá øðrum.

Eina einvísa útflyting sambært fyriliggjandi uppskoti kann nevndin ikki taka undir við, men heldur, at tingsamfylktin frá seinastu tingsetu lýsir okkara støðu, og at tað er rímligt at roynt verður í hesari syftu at vinna á mál við samráðingum, har fiskimarskmálið á internationalum plani verður viðgjørt.

Við at vísa til frammánfyri framfærda mælið nevndin landsstýrinum gjølla at fylgja samráðingunum í hesum máli og orientera lögtingið ella marknaðarnevndina um, hvað fram fer, men setir annars onki uppskot fram.

Ove Mikkelsen legði fram soljóðandi

Minnilutaálit

Minnilutin (Ove Mikkelsen) mælir til at samtykkja uppskotið frá tjóðveldisflokkinum og greiðir frá støðu síni í tingsalinum.

2. viðgerð 31. mars 1971.

Uppskotið var sett undir atkvøðu við navnakall:

Ja atkvøddu: Signar Hansen, H. v. Høgadalsá, F. Isaksen, E. Patursson, Jógván Durhuus og Ove Mikkelsen.

Atkvøddu ikki: A. Nielsen, H. Kass, J. Sundstein, S. Skaale, D. Hentze, K. Wang, H. Djurhuus, Tr. Samuelson, L. Joensen, A. Djurhuus, J. Olsen, Johs. Olsen, H. Bech, T. Olsen, P. J. Olsen, J. Lindenskov og Atli Dam.

Burturstaddur: Haldor Hansen, Kj. Mohr og J. F. Øregaard.

Uppskotið fall 6. -0.

23. Yvirvaldsrættur yvir landgrunninum

Ár 1971, 23. februar legði Erlendur Patursson lögtingsmaður fram so-
ljóðandi

Uppskot
til

**løgtingslóg um yvirvaldsrætt
Føroya yvir landgrunninum kring
Føroyar og Føroya banka.**

§ 1.

Føroyar eiga fullan og óskerdan yvirvaldsrætt yvir landgrunn Føroya og yvir Føroya banka í øllum tí, sum viðvíkir ramsókn-um á ríkidømi og framleiðslu og nýtslu tess har. Øll slík ríkidømi eru ogn Føroya, og skulu føroyskar lógir einsamallar galda teimum viðvíkjandi.

§ 2.

Fyrinælini í § 1 rækka øll tey jarðevni, fæst, flótandi og loft-

kend, sum finnast á føroyska landgrunninum og á Føroya banka og annars øll onnur ríkidømi har, bæði lívrumin og ólívrumin.

§ 3.

Føroyski landgrunnurin sambært hesi lóg roknast at røkka so langt til havs, sum gjørligt verður at nýta hesi ríkidømi. Á tilsvareandi hátt verður øki Føroya banka at rokna.

§ 4.

Landsstýrið setir í reglugerð merri reglur sambært hesi lóg á nevndu ríkidøminum og nýtslu tírra, um avmarkingar á økjum landgrunnins og Føroya banka og annars um onnur viðurskifti sum tørva.

§ 5.

Henda lóg kemur í gildi heinanvegin.

Greinargerð:

Hetta lógaruppskotið miðjar ímóti at vísa føroyingum fullan og óskerdan yvirvaldsrætt yvir landgrunni Føroya og yvir Føroya banka í øllum tí, sum viðvíkir rannsóknunum á ríkidømi og framleiðslu og nýtslu tess har.

Øll slík ríkidømi skulu vera ogn Føroya, og skulu føroyskar lógir einsamallar hava gildi hesum viðvíkjandi.

Hesi lógarfyrimæli skulu røkka øll ley jarðevni, fóst, flólandi og loftkend, sum har finnast, og annars øll onnur ríkidømi har, bæði lívrumin og ólívrumin.

Føroyski landgrunnurin sambært hesi lóg skal roknast at røkka so langt til havs, sum gjørligt verður at nýta hesi ríkidømi. Á tilsvareandi hátt verður øki Føroya banka roknað.

Lógaruppskotið samsvarar teim lóggávum, ið onnur lond hava sett á tilsvareandi økjum, m.a hesi:

Í Noregi varð givin út kgl. fyriskipan 31. mai 1963 um nýtslu náttúru-ríkidømi landgrunnins. Í hesi fyriskipan verður sagt, at Noreg hevur ríkisvald yvir landgrunninum uttan fyri strendur landsins í øllum tí, ið

viðvikir rannsókuum og nýtslu ríkidømis hans. Hesin yvirvaldsrættur tækkur so langt út, sum fyrrnevnd ríkidømi kunnu vinnast, uttan mun til landhvalgis- og fiskimark. Hin 21. juni samtykti Stórtingið síðan slíka lóg um nýtslu landgrunnins. Har verður sagt, at rætturin til ríkidømi landgrunnins tilheyrir ríkinum.

Hin 31. mai 1963 setti Danmørk Genfsáttmálan frá 1958 um landgrunnin í gildi og hin 7. juni sama ár varð givin út kgl. fyriskipan um yvirvald Danmarkar yvir landgrunninum. Í hesi kgl. fyriskipan verður skilað til, at Danmørk hevur yvirvaldsrætt viðvíkjandi ríkidøminum á tí landgrunni, sum ríkinum tilheyrir, sambært fyrimælum hennara um landamærk mótvegis øðum ríkjum.

Sviar settu lóg um nýtslu sveuska landgrunnins 3. juni 1966. Har verður sagt, at ríkisstjórnin skilar til, hvat roknast skal til landgrunnins sambært Genfsáttmálanum um landgrunnin frá 1958.

Finlar settu lóg um landgrunnin 5. mars 1965. Viðvíkjandi vidd landgrunnins styðjar finska lógin seg til fyrimælini í Genfsáttmálanum.

Bandaríkið Ameríku tóku sær yvirvaldsrætt yvir bandaríkis landgrunninum við sonevndu Trumanývirlýsing síni 28. september 1945. Við henni lýsti bandaríska ríkisstjórnin yvirvaldsrætt Bandaríkjanna yvir ríkidøminum á øllum bandaríska landgrunninum.

Bretlendingar settu landgrunnslóg sína 15. apríl 1964 og góvu út fyriskipan um málið 12. mai 1964. Vidd bretska landgrunnins miðar s g eftir fyrimælum Genfsáttmálaus.

Sovjetsameveldið gav út fyriskipan um landgrunnin 6. februar 1968. Har verður Genfsáttmálin ikki nevndur, men viddarmark hans havt at miða seg eftir.

Ísland hevur við lóg samtykt á altingi 24. mars 1969 sett reglur um hetta sama.

Fjöld av øðrum ríkjum hava givið út fyriskiparir ella lógir um yvirvaldsrætt sín yvir ríkidømunum landgrunnins. Frá 1958 hava hesi ríki gjørt krav uppá ríkidømi landgrunnins:

Argentina, Austrálin, Chile, Ecuador, Ghana, Irak, Ítalín, Kuwait, Malaysia, Mexico, Hálland, New Zealand, Filippsoyggjar, Suður-Afrika og Jugoslavia.

Ríki, sum fyrr høvdu lýst landgrunnsrættindum sínum, eru m.a. hesi:

Brasília, Kambodía, Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, India, Iran, Ísrael, Korea, Nicaragua, Pakistan, Panama, Portugal, Bahamaoyggjar, Jamaica, Falklandsoyggjar og British Guiana.

Tað má tí haldast vera sjálvsagt og rímiligt, at vit føroyingar nú við lóg víssa okkum elnsamøllum yvirvaldsrætt yvir øllum teim ríkidømunum, sum á føroyska landgrunninum og á Føroya banku kunnu finnast, samtíðis sum byrgt verður fyri, at aðrir fáa atgongd og rætt til hesi virði.

Við at samtykkja lóg um yvirvaldsrætt Føroya yvir føroyska landgrunninum og yvir Føroya banka fáa føroyingar einsamallir rætt til at seta í verk raunsóknir har, soleiðis, at útlendingar bert fáa heinild til tess sambært føroyskum løyvum. Samstundis verður tað trygt, at Føroyingar einsamallir koma at eiga tey ríkidømi, sum har kunnu finnast. Føroyski landgrunnurin og Føroya banki eru enn heilt ókannaðir í so máta, og tí er enn einki vítað um, hvørji ríkidømi har kunna vera. Tað má tó haldast vera sjálvsagt trygdartiltak at leggja hesi øki og møgulig ríkidømi teirra undir føroyskan yvirvaldsrætt, tí eingin veit, hvat seinni raunsóknir kunna draga fram í ljósið hesum viðvíkjandi.

Við Genfsáttmálanum, sum samtyktur varð á ráðstevnu 1958, var strandríttinum heimilaður yvirvaldsrættur yvir landgrunninum.

Í lóguppskotinum er einki tilskilað um vídd landgrunnins og vídd Føroya banka í fjórðingum, sum undir yvirvaldsrættin skal koma. Hetta er vegna tess, at tað ikki enn hevur eydnast at seta tilskilaða altjóðareglu um vídd landgrunnins. Hetta er ein av størstu uppgávnunum hjá teirri havbotnsnevnd, sum Sameindu Tjóðirnar hava sett. Í uppskotinum verður hin vegin roknað við øðum av víddarmarkum Genfsáttmálans, nevniliga nýtslomarkinum, men ikki minst á hitt, 200 metra dýpdarlinjuna, sum má haldast vera ov trøngt hjá okkum.

1. viðgerð 26. februar og 1. apríl legði lógarnevndin fram soljóðandi

Alit

Tjóðveldisflokkurin hevur lagt fyri lögtingið uppskot til lögtingslóg um yvirvalds rætt Føroya yvir landgrunninum kring Føroyar og Føroya banka.

Málið varð framlagt tann 23. februar 1970 og 1. viðgerð fór fram tann 26. februar og varð tá beint í lógarnevndina.

Nevndin hevur viðgjørt málið og hevur býtt seg sundur í ein meiriluta og 2 minnilutar.

Meirilutin (Hilmar Bech, Poul Jacob Olsen og Trygve Samuelson) ger hesar viðmerkingar:

Í lögtingsskuni 1966 varð av landsstýrinum lagt fram fyri tingið fyriskipan nr. 259 frá 7. juni 1963 «vedrørende udøvelse af dansk højestet over den kontinentale sokkel» viðvíkjandi spurninginum um lýsing av nevndu fyriskipan at galda fyri Føroyar, og við frásøgn um, at landsstýrið einki hevði at viðmerkja til, at fyriskipanin gjørdist galdandi fyri Føroyar.

Fyriskipanin er soljóðandi:

«I overensstemmelse med den på De forenede Nationers konference i Genève i 1958 om retsorden på havet undertegnede konvention om den kontinentale sokkel og med henvisning til Folketingets beslutning af 2. maj 1963 fastsættes herved følgende:

§ 1.

Densk højesteref udøves, for så vidt angår udforskning og udnyttelse af naturforekomster, over den del af den kontinentale sokkel, der efter den i Genève den 29. april 1958 undertegnede konvention om den kontinentale sokkel (herefter betegnet som konventionen) tilhører det danske rige, jfr. § 2.

§ 2.

I medfør af artikel 1 i konventionen betyder udtrykket «den kontinentale sokkel»: (a) havbunden og undergrunden i de undersøiske områder, som grænser op til kysten, men ligger uden for det ydre territorialfarvand indtil en dybde af 200 m eller uden for denne grænse, så langt havdybden tillader udnyttelse af de pågældende områders naturforekomster; (b) havbunden og undergrunden af tilsvarende undersøiske områder omkring øer.

Stk. 2. Afgrænsningen af den kontinentale sokkel i forhold til fremmede stater, hvis kyster ligger over for det danske riges kyster, eller som grænser op til Danmark, sker i overensstemmelse med konventionens art. 6, således at grænsen i mangel af særlig aftale er den midterlinje, som i ethvert punkt ligger lige langt fra de nærmeste punkter på de basislinjer, hvorfra bredden af hver stats ydre territorialfarvand måles.

Stk. 3. Ministeren for offentlige arbejder kan om fornødent lade udfærdige officielle søkort, på hvilke grænselinjen er indtegnet.

§ 3.

Til udforskning og udnyttelse af de i § 1 omhandlede naturforekomster i soklen udkræves en i medfør af lov nr. 181 af 8. maj 1950 om efterforskning og indvinding af råstoffer i kongeriget Danmarks undergrund eller af kongelig anordning nr. 153 af 27. april 1935 om udnyttelse af råstoffer i Grønlands jordbund meddelt bevilling.»

2. viðg rð av málinum fór fram latna 14. maí 1966 og varð uppskotlið frá landsstýrinum um at lýsa fyriskipanina at galda fyri Føroyar samtykt við 17 atkvøðum móti 7 (Løgtingsfíðindi 1965, síðu 377).

Við hesi tingsamtykt hevur lögtingið í 1966 tikið støðu til málið um yvirvaldsrættin til landgrunnin. Løgtingssamtyktin frá 1958, ið varð gjørd 8 ár frammanundan og í heilt øðrum sambandi, bróytir sjálvandi einki í hesum.

Málsøkini viðvíkjandi ráevni í undirgrundini og yvirvaldsrættinum yvir landgrunninum eru ikki yvirlikin mál og fylgir longu harav, at uppskotið frá tjóðveldisflokkinum til eina lögtingslóg, har lögtingið ikki hevur lóg-gávuætt, ikki letur seg gjøgnumføra. Yvirvaldsrætturin yvir landgrunninum kring Føroyar og kring Danmark kann hvørki sigast at vera føroyskur ella danskur, heldur bæði føroyskur og danskur. Landgrunnurin kring Føroyar og kring Danmark høyrir sambært fyriskipanina frá 7. juni 1963 til ríkið, harav Føroyar er ein partur.

Vísandi til frammanfyrirlandandi viðmerkingar, setir minnilutin (Hilmar Bech, Poul Jacob Olsen og Trygve Samuelson) einki uppskot fram.

Minnilutin (Erlendur Patursson) ger hesar viðmerkingar:

Samstundis sum minnilutin vísir á ta greinargerð, sum fylgdi við hesum uppskot tjóðveldisflokksins, skal hann viðmerkja:

Í eykatingsetu í juni 1958 gjørdi lögtingið hesa samtykt:

«Landgrunnur Føroya er føroysk ogn».

Tó at henda samtykt fyrst og fremst miðaði móti fiskistovnum á landgrunninum, er at viðmerkja, at har varð einki undantak gjørt, soleiðis at samtyktin eisini má haldast at hava rokkið tað, sum hetta uppskot suyr seg um, nevniliga at vissa okkum føroyingum yvirvaldsrættin yvir teim jarðevnum, fóstum, flólandi og loftkendum, sum finnast á føroyska landgrunninum, og annars øll onnur ríkidømi har, bæði liv-runnin og óliv-runnin.

Uppskotið her kann tí skiljast sum staðfesting og nærri útgreining av tí, sum lögtingið fyrr hevur samtykt. Nýtt er tó tað, at Føroya banki nú verður tikin við, og samsvarar hetta øðrum uppskoti tjóðveldisflokksins, nevniliga uppskotinum um bróytingar í lógini um fiskiveiði á landleiðini (24 fjórðunga fiskimark og tilsvarandi fiskimark á Føroya banka).

Tað er rætt, at lögtingið í tingsetuni 1965 samtykti at tingið eftirlíkaði at danska kunningerðin frá 7. juni 1963 varð sett í gildi í Føroyum. Hetta varð samtykt móti atkvøðum tingmanna tjóðveldisnanna, men tað má standa tinginum frítt í dag at afturkalla hesa samtykt við at samtykkja tað uppskot, sum her er til umráðu.

Mælt verður til at hetta verður gjørt.

Sum dømi um og pógv fyri, hvussu umráðandi hetta mál er skal verða upplýst, at útlendskar fyrifokur longu hava søkt um loyvi til at seta í verk rannsóknir á havbotninum við Føroyar.

Minnilutin (Erlendur Patursson) mælir tinginum til at samtykkja uppskot tjóðveldisflokksins.

Minnilutin (Dennus Hentze) tekur undir við teimum sjónarmiðum, sum førd eru fram í viðmerkingunum til uppskotið og kann í prinsippinum mæla til at samtykkja lógaruppskotið. Til nærri upplýsingar fyri málið skal minnilutin leggja hetta afturat:

Sambært heimastýrislógina eru ráevni í undirgrundini B-mál og fyri at eitt tilíkt mál kann gerast sermál, skulu nærri samráðingar fara fram við ríkisstýrið. Við lögtingsasamtykt frá 13. mai 1948 er m.a. soljóðandi samtykt gjørd: «Tingið samtykkir, at samráðingar skulu fara fram við danska ríkisstýrið viðvíkjandi B-málunum: Ráevni í undirgrundini» Tilíkar samráðingar er minnilutin ikki vitandi um eru farnar fram, og er hetta sostatt ikki enn eitt yvirtikið mál.

Støða Føroya viðvíkjandi ráevnum í undirgrundini er tí í dag tann, at «lov nr. 181 frá 8. mai 1950 om efterforskning og indvinding af råstoffer i kongeriget Danmarks undergrund» sambært § 11 í somu lóg er galdandi eisini í Føroyum. Hendi lóg hevur í § 1 hetta orðaljóð:

«Råstoffer i kongeriget Danmarks undergrund, som ikke før den 23. februar 1932 har været undergivet privatøkonomisk udnyttelse her i landet, tilhører den danske stat. Efterforskning og indvinding af sådanne råstoffer forbeholdes staten.»

Tá uppskot tjóðveldisflokksins bert viðvíkir yvirvaldsrættinum yvir landgrunnin og Føroya banka, men ikki nýtslu- ella ognarrættin til ráevni í Føroya undirgrund, mælir fólkaflokkurin til at samtykkja uppskotið og setir annars hetta

**Uppskot
til
samtyktar.**

- I. Løgtingið áleggur landsstýrinum at taka upp samráðingar við danska ríkisstýrið at leggja undir føroyska löggávu málið: ráevni í Føroya undirgrund.
- II. Løgtingið áleggur landsstýrinum at gera uppskot til lóg at leggja fyrri tingið um nýtslu- og ognarrættin til ráevni í Føroya undirgrund.

2. viðgerð 2. april 1971.

Uppskotið frá tjóðveldisflokkinum fall 12 - 0.

Uppskotið frá D. Hentze fall 12 - 0.

24. Fiskimálaráð

Ár 1971, 25. febrúar lagði Erlendur Patursson fram soljóðandi

Uppskot til

lögtingslóg um fiskimálaráð.

§ 1.

Sett verður á stovn fiskimálaráð við lí starvsöki at gera uppskot og tilnæli umv ábætur í fiskiveiði, í fiskavirking og fiskaiðnaði, í fiskasölu og í yrkislærdómi í hesum vinnulívsgreinum, og til yvirhævar at vera landsins myndugleikum og øðrum avvarandi til leiðbeiningar og ráðleggingar viðvíkjandi fiskivinnumálum landsins í heild og í einstakum lutum.

Uppskot og tilnæli fiskimálaráðsins verða gjørd almennakunning so hvørt og sum ráðið annars heldur vera færvur á.

Um starv sítt gevur ráðið landstýri og lögtingi árliga frágreiðing.

§ 2.

Viðvíkjandi fiskiveiði skal áherðsla verða lögð á, at í landinum er altíð nóg stórvur, natiðarhóskandi og væl útgjørdur veiðifloti, bæði fyri fjar- og nærleiðir, og at rakstur flotans verður slikur, at sum mest fæst burtur úr til fæ og manning.

§ 3.

Viðvíkjandi fiskavirking og fiskaiðnaði skal áherðsla verða lögð á at fáa bygt upp og skipað fyri slíkum fiskavirkjum í landinum, ið fáa sum mest og fjølbroyttast virði burtur úr fiskinum,

og at sum best verður skipað fyri rakstri teirra.

§ 4.

Viðvíkjandi fiskasølu skal áherðsla verða lögð á at vinna fiski og fiskavørnum betri prísir og betri og tryggari marknaðir.

§ 5.

Viðvíkjandi yrkislærdómi skal áherðsla verða lögð á at bota um lærdóm allra teirra, sum starvast í fiskiviumu, annað hvørt hetta er á sjógvi ella landi.

§ 6.

Ráðið hevur heimild til at krevja sær til banda frá almennum og privatum --- allar upplýsingar, sum tað heldur tørva til at útlima starv sítt, har undir roknskapartilfar, og at boðsenda monnum til samráðingar.

Tagnarskylda er viðvíkjandi nevnum á monnum, virkjum og feløgum.

§ 7.

Í fiskimálaráðnum sita 12 limir, ið landsstýrið skipar eftir tilnevning frá hesum feløgum og stovnum, soleiðis at

Reiðarafelagið tilnennir	1 lim
Fiskimannafelagið	1 -
Skiparafelagið	1 -
Muskinistfelagið	1 -
Fiskavirkiseigarar	1 -
Fiskasølan	1 -
Útflutningssamtøkan	1 -
Síklasølan	1 -
Úteóðrarfelagini	1 -
Sjómanusskúli Føroya	1 -
Sjómannsskúlin í Klakksvík	1 -

§ 8.

Ráðið skipar seg sjálfv. við for-
manni og skrivara. Ráðið hefur
fund so oftta sum formaður ella 2
ráðslimír halda vera tervur á, men
tó ikki sjaldnari enn 2 ferðir ár-
liga.

§ 9.

Ráðnum er heimilt at taka sær
töryandi starvsfólk og serfrøðinga-
hjálp.

§ 10.

Ráðið velur úr sínum hópi 3
manna starvsstjórn til at røkja og
skipa fyri dagliga starvi ráðsins.

§ 11.

Allar útreiðslur, ið standast av
starvi ráðsins, verða goldnar úr
landskassanum.

§ 12.

Ráðið byrjar starv sítt ikki
seinni enn 1. apríl 1971.

§ 13.

Landsstýrið setir reglugerð við
nærri fyrinælum um starv ráðsins.

§ 14.

Henda lóg kemur í gildi bein-
umvegin.

Greinargerð:

Hetta uppskot um fiskimálaráð hefur fyr verið lagt fyri tingið, men
hefur ikki fingið frama.

Tó at fiskivinna er høvuðsvinnuvegur landsins, ber illa til at siga, at vit
eiga nakran miðvísan fiskivinnupólilikk.

Vit siggja t.d., at tá fiskimenn landsins eru í neyðstöðum, verða fyr
tingið lögð uppskot um einhvarjar ábøtur, úttonktar í brúskundi og síðan
settar í verk í bráðskundi.

Vit siggja t.d., at tá útgerðarfyrirøkur og fiskavirki eru komin í trong

stöðu, verða fyrri tingið lögð uppskot um einhverjar ábætur, úttónklar í bráðskundi og síðan settar í verk í bráðskundi.

Vit siggja f.d., at tá einhver broyting verður í skiftandi marknaðarpolitikki Danmarkar, verða fyrri tingið lögð uppskot, lítið ella als ikki umhugsað, um at fylgja hesum sama politikki, og tey síðan samtykt í bráðskundi.

Og so verður latið standa til, hagar til nýggj kreppa tekur seg upp. Og so verður byrjað á nýggjan leik við nýggjum tilvildar- og lótuloysnum.

Men, royndir til at meta um olli tey mongu vandamál fiskivinnu og fiskimanna og til at geva hesum málum hollastu og bestu heikarloysn, hava ikki verið gjørdar. Alt hevur verið meir ella minni tilvildarkent og gjørt upp á gjøt. Fiskivinnan hevur livað frá hondini í munni.

Skul fiskivinnu og fiskimannaskelt landsins verða liv lagað í framtíðini -- og ikki bert aningarlígt frá degi til dags -- heldur liv við vøkstri og gróðri í nútíð og framtíð -- verða vit at leggja á heilt annan og nýggjan bóg.

Tað er einki at ivast í, at vit við tí ríkikæmi, ið havið býður okkum, og við teim framlíðslu- og solumøguleiknum, vit longu eiga og kunna skapa okkum, ber til at leggja haldgott grundarlag undir tilveru fiskivinnu og fiskimanna.

Vit siggja tey undurverk, ið standast av flyting fiskimarksins út á 12 fjórðingar. Vit eiga ikki at gevast við hesum. Vit eiga ikki at helna í, fyrr enn allur landgrunnurin verður friðaður móti allari útlendskari fiskiveiði og fyrr enn í minsta lagi 24 fjórðinga fiskimark er sett.

Bæði viðvíkjandi veiðiførum og veiðiamboðum gerast broytingar og framsstig, stór og mikil, at kalla dag um dag. Tað er ikki ov mikið at hava ein stovn í landinum, ið hevði ta uppgávu at fylgjast við hesum broytingum og framsligum, og sum lat bæði tekniskar og rakstrarligar upplýsingar og leiðbeiningar monnum fiskivinnunnar.

Sjálvur fiskiveiðihaksturin bæði eigur og kann verða ríkin nógv økonomiskari og rasjonellari enn hann verður nú.

Útflyting fiskimarksins kemur at skapa okkum heilt nýggja og betri vinnulivsupphygging, enn vit nakra tíð hava átt -- við at skapa fiskimennum líkindi til at reka vinnu sína merki ndis heimum sínum og við at skapa verkafólki vinnu í landinum. Hin mikla fólkaflýting úr nógvum miðalstórum bygdum til høvuðsstaðin og stórbygdinar fer lá at stöðga av sær sjálvum.

Men uppbygging fiskiáðnaðar og rakstur hans krevur eisini góða fyrstíling.

Vit verða at taka sjálvstöðuga leið í marknaðarmálum og ikki bert blint fylgja danskum fyridønum. Land okkara er nógvar ferðir minni enn Danmørk og allur búskapur okkara ein heilt annar.

Vit hava so við og við fingið eina rágu av skúlum í landinum, men emm hava vit ongan fagligan lærdóm í landsins høvuðsvinnu, fiskivinnuni. Fiskivinnan í dag er ikki hin sama sum fyrri 100 árum síðan, ja ikki hin sama sum fyrri bert 10- 20 árum síðan. Skulu vit ikki verða púra afturúr-sigldir, verða vit at taka álvarlig stig til at bota um yrkislærdóm allra teirra, sum taka lut í hesi vinnu.

Tað fiskimálaráð, sum her verður mølt til at seta á stovn, skal á breið-um grundarlagi taka øll gagnsmál fiskivinnunnar til umhugsunnar og viðgerðar, gera uppskot og tilmæli um ábotur í fiskiveiði, fiskavirking, fiskalænaði, fiskasølu og yrkislærdómi og yvirhøvur vera landsins mynd-ugleikum og øðrum avvarandi til leiðbeiningar og ráðleggjngar viðvíkj-andi fiskivinnumálum í heild og í einstøkum lutum.

Viðvíkjandi fiskiveiði skal áh røsla verða lögð á, at í landinum er altíð nóg stórrur, nútíðarhóskandi og væl útgjærdur veiðifloti, bæði fyrri fjar- og nærleiðirnar og at rakstur flotans verður slíkur, at sum mest fæst burtur úr til lør og manning.

Viðvíkjandi fiskavirking og fiskalænaði skal áherðsla verða lögð á at fáa bygt upp og skipað fyrri slíkum fiskavirkjunum í landinum, ið fáa sum mest og fjølbroyttast virði burtur úr fiskinum, og at sum best verður skipað fyrri rakstri teirra.

Viðvíkjandi fiskasølu skal áherðsla verða lögð á at vinna fiski og fiska-vorum betri prísir og betri og tryggari marknaðir.

Viðvíkjandi yrkislærdómi skal áherðsla verða lögð á at fáa bætt um lærdóm allra teirra, sum starvast í fiskivinnu, annaðhvørt hetta er á sjógvi ella landi.

Tað kunna vera ymiskar hugsanir um, hvussu fjølment slíkt fiskimála-ráð eigur at vera og um, hvussu tað eigur at vera samansett. Her verður skotið upp, at limatalið verður 12 og við umboðsmönnum úr feløgum og stovnum, ið avvarða. Hugsanin, sum aftan fyrri hesa skipan liggur, er tann, at fáa sum flest sjónarmið fram og at teir ymisku spurningar verða við-gjærdis áso breiðum grundarlagi sum gjørligt.

Til tess at røkja og skipa fyrri dagligum starvi ráðsins verður mølt til at ráðið úr sínum hópi velur 3 manns starvsstjórn.

Ráðið fær heimild til at taka sær tørvandi starvsfólk og serfrøðinga-hjálp.

1. viðgerð 2. mars og 11. sam. legði fiskivinnunevndin fram soljóðandi

Alit

Nevndin hevur viðgjørt málið.

Meirilutin (Tórálvar M. Olsen, Leon Joensen, Bákun Djurhuus og Poul J. Olsen) heldur tað vera ivasamt, um tingmenn eru greiðir yvir hvussu

nógvar nevndir og ráð, lögtingið hevur sett, og hvat arbeiði hesar nevndir gera. Tí heldur meirilutin tað ikki fara at bera til at bliva við at niðursela nevndir, men heldur, sum í hesum ferð, átti at havið til at lagt tað arbeiðið, sum umrødda ráð skul gera, undir virkisøkið hjá landsstýrinum og til dømis tí viðkaða búskaparráðnum.

Meirilutin setir sostatt einki uppskot fram í hesum máli.

Minnilutin (Ovi Mikkelsen) mælir til at samtykkja uppskotið frá tjóðveklisflokkinum.

2. viðgerð 16. mars 1971.

Uppskotið frá tjóðveklisflokkinum fall 5- 0.

25. Stovnsetan av stórhvalarakstri

Ár 1971, 25. februar legði Ove Mikkelsen lögtingsmaður soljóðandi

**Uppskot
til
samtyktar.**

Føroya lögting úleggur landsstýrinum at virka fyri:

- 1) at stór-hvalarakstur verður settur á stovna fyri landsins rokning.
 - 2) at landsstýrið kannar møguleikar fyri at leiga ein hvalabát ella annað hóskandi far til stór-hvalarakstur frá Føroyum í ár.
 - 3) at farið verður undir bygging av ídnaðarhvalubáti umleið 700 tons brutto, umleið 200 fót langur, sum kann frysta tvøstið og smelta lýsið umborð, og reka hvalaveiðu á øllum høvum.
- Farið verður undir hetta sum skjótast, og hesin bátur verður bygdur í Føroyum, um yvirhøvur møguligt.

Vlðmerkingar:

Tað er ofta tørvur á dagurðamali í Føroyum, og er hann dýrur at keypa. Hvalatvøst er góður og bíligur matur, og vildi komið væl við.

Um landið drivir hvalarakstur ber væl til at hava maximalprís á tvøstinum. Tað er møguligt, at driftin við leigaðum hvalabáti, tað fyrsta árið, kemur at geva hall. Sær man tó uppá hetta út frá einum landsluvsarhalds-sjónarmiði, so vil hesin bíligi matur hjálpa til at bremsa inflatiónini, ið støðugt floymir inn yvir landið, og vildi so stutt evt. hall ongan týðning havt, um man sær tað frá nevnda sjónarmiði.

Hvalarakstur við smærri ídnaðarhvalabátum, sum t.d. tann norsk «Peder Hus», ið er umrøddur í blaðnum «Sjómaðurin» nr. 3, er lønandi vinna. Sølur av bæði lýsi og tvøsti til útflytingar skuldi eisini ligið fyri.

Hesa nýggju vinnugrein áttu feroyingar at tikið upp, ongantið ov skjótt. Vil eiga menn til at rokja slíka vinnu, sum eisini vildi gjørt okkara vinnu á havinum meira fjølbroytta.

At landið leggur fyri við slíkari nýggjari vinnu, er váflúrligt.

1. viðgerð 4. mars og málið beint til serstaka 7-mannanevnd.

26. Val av álitismonnum

Ár 1971, 3. apríl stóð val av álitismonnum v.m.

Eftir uppskoti vóru hesir valdir:

Í Kirkjustjórnina vóru valdir: Johs. Olsen, J. Fr. Øregård og Kjartan Mohr.

Sum grannskoðari í Føroya sparikassa var valdur: Daniel Jacob Kjærbo, Fuglafjørður.

Í nevndina í p/t Skýpafelagnum Føroyar vóru valdir: Tórálvar Olsen og Erlendur Patursson.

Sum umboðsmaður á aðalfundi í Skipafelagnum Føroyar var Martin Joensen valdur, og **sum tiltaksmaður** var Eiler Mikkelsen, Tórshavn, valdur.

Sum umboðsmaður á aðalfundi í p/f Sjóvinnubankanum var Eiler Mikkelsen valdur og **sum tiltaksmaður** Peter H. Simonsen, Tórshavn, valdur.

Í stýrið fyri mentunnargrunnin var Johan Poulsen valdur, og **sum tiltaksmaður** var Georg L. Samuelson, Tórshavn, valdur.

Í nevndina í l/f Grønlandsfelagnum vóru valdir:

Sum fastir limir P. H. Weihe, Sørvági, Sigfríed Skaale og J. Fr. Øregård, og **sum**

tiltaksmenn: Leon Joensen, Oddfríður Gregersen og Poul J. Olsen.

Í stýrið fyri Føroya Listasavn vóru valdir: Flemming Samuelson, Signar Hansen og Ottar Jacobsen, Tórshavn.

Í nevndina viðvíkjandi nevningagrunnlistanum vóru valdir:

Suðuroyar sýslur: Aki Dimon, Tvøroyri, Dion Nolsøe, Vági, Hans Strøm, Tvøroyri, Poul Johs. Poulsen, Sumba, Eiler Djurhuus, Tvøroyri.

Streymoyar sýslu: Evald Arge, Tórshavn, Olga Patursson, Kirkjubøur, Albert Hansen, Tórshavn, Jafet Danberg, Tórshavn, Andrew Isheim, Tórshavn.

Eysturoyar sýslu: Óli Fr. Olsen, Leirvík, Edmund í Garði, Strendur, Johan Johannesen, Skála, Karl D. Joensen, Lambø, Poul Martin Joensen, Fuglafirði.

Norðoya sýslu: Hans A. Jacobsen, Klakksvík, Amaliel Hansen, Klakksvík, Ragnar Samuelson, Klakksvík, Sámal Christiansen, Klakksvík, Viljalmur Hansen, Klakksvík.

Vága sýslu: Thor Nielsen, Sandavágur, Joen J. í Horni, Sandavágur, Frits Jacobsen, Sørvágur, Albert Joensen, Miðvágur, Sigmond Frederiksen, Miðvágur.

Sandoyar sýsla: Louis Eysberg, Skopun, Jóannes Olsen, Sandi, Morten Mikkelsen, Sandi, Thomas Pauli Olsen, Húsavík, Pauli Dalsgaard, Skálavík.

f útvarpsnevndina vóru valdir: Hákon Djurhuus, Marius Johannesen, Ólavur Mikkelsen, Haldor Hansen og G. L. Samuelson, og sum tiltaksmenn: Edmund í Garði, Hilmar Kass, J. Fr. Øregaard, Jógvan Sundstein og Benny Samuelson.

f nevndina fyri Føroya brunatrygging vóru valdir: Reynold Sílá, Eiden Müller og Finnogi Isaksen og sum tiltaksmenn: Andreas Olsen, Martin Joensen og Vilhjálmur Patursson.

f nevndina fyri yvirpolitirættinum vóru valdir: Poul J. Olsen, Sigurd Joensen og sum tiltaksmenn: D. P. Danielsen og Martin Joensen.

f nevndina fyri vanlukkutryggingarráðið vóru valdir: Vilhelu Johannesen, Frederik Hansen og G. L. Samuelson og sum tiltaksmenn: Hanna Lisberg, Jógvan Durhuus og Leon Joensen.

f nevndina fyri Føroya realkredittstovn vóru valdir: Jógvan Durhuus og Zacharias Müller, Porkeri.

f løgtingsvalnevndir vóru valdir:

A. Suðurstreymoyar prestagjald:

- a. Fastir limir: Magnus Tórsheim, keypmaður, Tórshavn, Oluf Nielsen, prentari, Tórshavn og Trygvi Arting, skrivari, Tórshavn.
- b. Tiltaksmenn: Napoleon Hovgaard Jalohsen, bankafulltrúi, Tórshavn og Sumi Jacobsen, skrivstovumaður, Tórshavn.

B. Norðstreymoyar prestagjald:

- a. Fastir limir: Heini Johansen, bankamaður, Vestmanna, Samuel J. Samuelson, skipari, Haldórsvík og Tórstein Grækarisson, Kvívík.
- b. Tiltaksmenn: Hans Iversen, keypmaður, Kvívík, Øssur av Steinum, lærari, Kollafjørður.

C. Eysturoyar sýsla:

- a. Fastir limir: Petur Eli Mikkelsen, lærari, Gøtu, Herluf Berthelsen, lærari, Fuglafjørður og Arnold Abrahamsen, lærari, Fuglafjørður.
- b. Tiltaksmenn: Petur Reinert, lækni, Eiði og Sámal P. Hansen, vrakari, Norðragøtu.

D. Norðoya sýsla:

- a. Fastir limir: Vilhjálmur Hansen, lærari, Klakksvík, Jósup Hendrikson, skósmiður, Klakksvík og Sámuel Christiansen, skrivari, Klakksvík.
- b. Tiltaksmenn: Einar Waag, stjóri, Klakksvík og Sylvan Jacobsen, fiskimaður, Klakksvík.

E. Vága sýsla:

- a. Fastir limir: Sigmund Frederiksen, vrakari, Miðvágur, D. Danielson, lærari, Sørvági og Hentsar Ellingsgaard, lærari, Sørvági.
- b. Tiltaksmenn: Napoleon Nolsøe Petersen, lærari, Sørvági og Snorri á Steig, Sandavági.

F. Sandoyar sýsla:

- a. Fastir limir: Mortan Mikkelsen, Sandur, Thomas P. Olsen, keypmaður, Húsavík og Niels Petersen, Sandi.
- b. Tiltaksmenn: Zacharias Stórá, Skopun og Óli Danielsen, jarðarbrúkarí, Húsavík.

G. Suðuroyar sýsla:

- a. Fastir limir: Erling Poulsen, lærari, Vági, Johan O. Djurhuus, skúlastjóri, Vági og Hemming Jespersen, bedingsmeistari, Tvøroyri.
- b. Tiltaksmenn: Jaspur Holm, skrivstovumaður, Tvøroyri og Árni Brattaberg, Vági.

27. Álit frá nevnd til kannan av tænaðumannalógini

Ár 1971, 23. februar legði løgmaður fram soljóðandi skriv:

Løgtingið hevur sent landsstýrinum álitid frá nevndini til kannan av tænaðumannalønunum til ummælis.

Landsstýrið hevur kannað uppskotið og mælir lögtinginum til at samtykkja tey við hesum broytingum:

I Uppskot til lögtingslóg um tænaðumenn landsins.

§ 44, 1. stk. verður orðað soleiðis:

«Henda lóg kemur í gildi 1. juli 1971.»

§ 44, stk. 1, affattes således:

«Denne lov træder i kraft 1. juli 1971.»

II Uppskot til lögtingslóg um tænaðumannalønir v.m. og flokking av tænaðumannastørvunum.

1) § 7 verður orðað soleiðis:

1) § 7 affattes således:

Starvsheiti	Normering	Lønarramma
Stillingsbetegnelse	Normering	Lønramme
1. Landsskrivstovan		
Stjóri/Kontorchef	1	36
Fulltrúi/Fuldmægtig	1	31
Fulltrúi/Fuldmægtig	4	smbr./jfr. § 9
Fulltrúi/Fuldmægtig	2	21, 23
2. Líkningarráðið/Ligningsrådet		
Stjóri/Kontorchef	1	31
3. Uttanríkis-tænastan/ Udenrigstjenesten		
Sendifulltrúi/Udenrigsfuldmægtig	2	21, 23
Gjaldstovan/Oppebørselskontoret		
Stjóri/Kontorchef	1	31
Fulltrúi/Fuldmægtig	1	22, 26

Bókhaldari/Bogholder	1	18, 21
Kassameistari/Kasserer	1	15, 18
Fulltrúi/Fuldmægtig	2	15, 18
Deildarleiðari/Afdelings- leder	5	15, 18
5. Tolleftirlit/Toldvæsenet		
Yvirtollari/Overtolder	1	16
Tollari/Tolder	5	10, 13
Tollari/Tolder	6	9, 10
6. Landsverkfrøðingur/Lands- ingeniør		
	1	36
Verkfrøðingur/Ingeniør	1	31
7. Studentaskúlin/Gymnasiet		
Rektari/Rektor	1	35
Adjunkt og lektor/Adjunkt og lektor	4	smbr./jfr. § 9
Lærari/Lærer	4	smbr./jfr. § 10
Skúlatænari/Skolebetjent	1	5
8. Sjómannsskúlin/Sømands- skolen		
Stjóri/Forstander	1	31
Lærari/Lærer	3	19, 21, 26
9. Landsbókasavnið/Lands- biblioteket		
Landsbókavörður/Lands- bibliotekar	1	29
10. Fiskiðnaðarstovan/Fiske- riets forsøgslaboratorium		
Fyrirstoðumaður/Forstan- der	1	smbr./jfr. § 9
11. Vrakarastovnurin/Vrageri- institutionen		
Yvirvrakari/Overvrager	1	22
Vrakieftirlitsmaður/Vrager- kontrollør	2	16
Vrakieftirlitsmaður/Vrager- kontrollør	6	9, 11, 14

12. Landsdjóralæknin/Landsdyrelægen	1	35
13. Matrikulstovan/Matrikelkontoret		
Stjóri/Forstander	1	31
Landmálari/Landinspektör	2	smb./jfr. § 9
Hjálparmenn/Assistentar	2	10, 14, 16
Hjálparmenn/Assistentar	1	9, 10
14. Landbúnaðarráðgevari/Landbrugskonsulent	1	smb./jfr. § 9
15. Telefonverkið/Telefonvæsenet		
Telefonverkstjóri/Telefonbestyrer	2	31
2) Í § 9, 1. og 2. stk. verða töl- lini «29» og «31» broytt til ávikavist «26» og «29».		2) Í § 9, stk. 1 og 2 ændres tal- lene «29» og «31» til henholds- vis «26» og «29».
3) Í § 10 verða tölíni «21» og «23» broytt til ávikavist «19» og «22».		3) I § 10 ændres tallene «21» og «23» til henholdsvis «19» og «22».
4) § 15 verður orðað soleiðis: «Henda lóg kemur í gildi 1. júlí 1971. 2. stk. Har henda lóg gevur hækking av útgoldnu lønini, kemur tó bert helvtin av hækk- ingini til útgjaldingar frá 1. júlí 1971 og hin helvtin frá 1. janúar 1972.»		4) § 15 affattes således: «Denne lov træder i kraft den 1. juli 1971. Stk. 2. Hvor denne lov med- fører forhøjelse af den udbe- talte løn, kommer dog kun halvdelen af forhøjelsen til ud- betaling fra 1. juli 1971 og den anden halvdel fra 1. januar 1972.»

III Uppskot til lögtingslóg um samsýning lögtingsmanna.

1) Í § 1, 1. stk. verður «24.830 kr.» broytt til «20.000 kr.»	1) Í § 1, stk. 1 ændres «24.830 kr.» til 20.000 kr.»
2) Í § 1, 2. stk. verður «2.400 kr.» broytt til «1.800 kr.»	2) I § 1, stk. 2, ændres «2.400 kr.» til «1.800 kr.»

- 3) § 2, 2. stk. verður orðaðt sölendi:

«Þá ið lögtingsmaður fer frá og ekki tekur við starvi sum landsstýrismaður fær hann bífípening í 4 ár eftir hesum reglum:

Fr tæmastutíðin

frá 2— 4 ár 4.000 kr. árliga
frá 4 — 8 ár 6.000 kr. árliga
frá 8—12 ár 8.000 kr. árliga
yvir 12 ár 10.000 kr. árliga»

- 4) Í § 8 verður aftaná orðni «Henda lóg kemur í gildi» sett: «1. juli 1971».

- 5) Í § 8 verður sett sum nýtt 3. stk.:

«Lønarlækkingin kemur tó bert til útgjaldingar við helvtini frá 1. juli 1971 og hinari helvtini frá 1. januar 1972.»

- 3) § 2, stk. 2, affattes således:

«Når en lagtingsmand fratræder og ikke bliver medlem af landsstyret, tilkommer der ham ventepenge i 4 år efter disse regler:

Fr tjenestetiden

fra 2 — 4 år 4.000 kr. årlig
fra 4 — 8 år 6.000 kr. årlig
fra 8—12 år 8.000 kr. årlig
over 12 år 10.000 kr. årlig»

- 4) I § 8 efter ordene «Denne lov træder i kraft» tilføjes: «1. juli 1971».

- 5) I § 8 tilføjes som nyt stk. 3:

«Lønforhøjelsen kommer dog kun til udbetaling med halvdelen fra 1. juli 1971 og den anden halvdel fra 1. januar 1972.»

IV Uppskot til lögtingslóg um samsýning landsstýrismanna.

- 1) Í § 1 verður «86.000 kr.» broytt til «68.000 kr.» og «76.000 kr.» broytt til «61.000 kr.»

- 2) Í § 2, 1. stk. ganga út orðini: «Fr tæmastutíðin yvir 8 ár 38.000 kr. árliga» og í staðin verður sett:

«frá 0—2 ár 6.000 kr. árliga
frá 2—4 ár 12.000 kr. árliga
frá 4—6 ár 18.000 kr. árliga
frá 6—8 ár 24.000 kr. árliga
yvir 8 ár 30.000 kr. árliga»

- 1) I § 1 ændres «86.000 kr.» til «68.000 kr.» og «76.000 kr.» til «61.000 kr.»

- 2) I § 2, stk. 1, udgår ordene: «Fr tjenestetiden over 8 år 38.000 kr. årlig» og i stedet sættes:

«fra 0—2 år 6.000 kr. årlig
frá 2—4 ár 12.000 kr. årlig
frá 4—6 ár 18.000 kr. årlig
frá 6—8 ár 24.000 kr. årlig
over 8 ár 30.000 kr. årlig»

Viðmerkingar:

Eftir uppskotinum eru tað serliga fær hægstu lønirnar, sum eru nógv niðurskornar. Lønirnar í uppsoktinum frá lønarnevndini eru tiknar úr

donsku tænaðumannalógini. Tá beinleiðis skatturin á háinntøkum í Føroyum er lægri enn á tilsvarendi inntøkum í Danmark og lønarlagið annars er lægri her, heldur landsstýrið tað vera eimuligt, at føroysku tænaðumannalønirnar liggja nakað lægri enn tær donsku lønirnar.

Landsstýrið ætlar annars at laka upp samráðingar við stalin um at fáa eina loysn av lønaróðjavninum innan tað almenna í Føroyum.

Lønir landsstýrismanna og tingmanna eru í uppskotinum lækkaðar í sama mun sum tær hægstu tænaðumannalønirnar.

Si annars Skjal 6: Álitid frá nevndini til karnan av tænaðumannalønnum.

1. viðgerð 1. apríl og 2. s.m. legði figgjarnevndin fram soljóðandi

Álit

Málið um eina ajourføring av tænaðumannalógini hevur verið fyri á tingi í tingsetuni 1966 og 1967, men hvørgu ferð varð nekur broyting av lógini samtykt. Í 1968 veitti tingið tænaðumannum eina viðbót uppá 10% afturat grundlønini og setti samstundis niður nevnd at kanna tænaðumannalógina. Henda nevnd legði álit fyri tingið í februar mánaða í ár. Tingið samtykti at senda landsstýrinum álitid til ummælis. Í skrivi frá landsstýrinum 29. mars 1971 hevur landsstýrið mælt tinginum til at samtykkja uppskotini við ymsum broytingum.

Nevndin hevur viðgjørt málið og hevur býtt seg í ein meiriluta og 2 minnilutar.

Meirilutin (J. Fr. Øregaard, Tr. Samuelson, Andreas Djurhuus og Hilmar Kass) taka undir við uppskotinum frá landsstýrinum, tó ikki viðvíkjandi uppskotinum um lögtingsmannalønir, men av tí at tað ikki í lógini um samsýning landsstýrismanna er tilskilað, nær henda lóg kemur í gildi, mælir meirilutin til, at § 8 verður orðað soleiðis:

«Henda lóg kemur í gildi 1. juli 1971.

2. stk. Har lógin gevur hækking av útgjöldu lønini, kemur tó bert helvtin av hækkingini til útgjaldingar frá 1. juli 1971 og hin helvtin frá 1. januar 1972.»

«Denne lov træder i kraft 1. juli 1971.

Stk. 2. Hvor denne lov medfører forhøjelse af den udbetalte løn, kommer dog kun halvdelen af forhøjelsen til udbetaling fra 1. juli 1971 og den anden halvdel fra 1. januar 1972.»

Minnilutin (Knút Wang) setir einki uppskot fram.

Minnilutín (Erlendur Pálsson og Hannus við Hogadalsá) setir onki uppskot fram.

Minnilutín (Trygve Samuelson og Andreas Djurhuus) setir einki uppskot fram viðvíkjandi lögtingsmannalónini.

2. og 3. viðgerð 5. apríl 1971.

Formaðurinn legði fram uppskot um broyting til gr. 2 í uppskoti í lögtingslóg um samnýning landsstýrismanna.

Hetta var samtykt 18—0.

Lógin endaliga samtykt 19— 0.

28. Bygging av serskúla

Ár 1971, 23. februar legði J. Lindenskov landsstýrismaður fram soljóandi

Uppskot til samtyktar

- I Løgtingið samtykkir:
 - 1) Settur verður stovnur til serforsorgina og fólkaskúlan til undirvísing av brekaðum børnum. Stovnurin kann vera sjálveigandi.
 - 2) Landið luttekur við 25% av byggiútreiðslunum og rakstri av stovnunum. Partur av rakstrarútreiðslunum verður at líkna á kommunurnar sambært lögtingslóg.
- II Løgtingið mælir ríkisstýrinum til at fremja viðlagda uppskot til lóg «om ekspropriation til anlæg af Færøernes specialskole i Tórshavn».

Viðmerkingar:

Í lögtingssetuni 1969, jfr. lögtingsmál nr. 80, legði landsstýrið fyri lögtingið málið um at bygðar verður serskúli til undirvísing av brekaðum børnum. Víst varð á, at Statens Specialskole í Tórshavn, sum hevur haft hesa undirvísing, og sum hevur hildið til í húsum hjá Tórshavnar kommunu og hjá landinum, vegna havnabyggingina má takast niður, uppsøgn er endalig frá 1. juli 1971. Staturin ber útreiðslurnar av rakstri skólans. Landsstýrið skjeyt upp, at lögtingið samtykti, at landið tekur lut í bygging og rakstri av einum serskúla. Tá ið skotið varð upp, at eisini landið skuldi luttaka, so er grundin, at ein partur av børnunum, um ein helvt, eru ikki undir forsorg, men skulu koma frá fólkskúlanum.

Lögtingið samtykti uppskotið við tí freyt, at endaligt byggíuppskot við kostnaðarætlan verður lagt fyri lögtingið til góðkenningar, áðrenn byggingin byrjar.

Í uppskotinum var onki sagt um, hvussu býtið av útreiðslunum millum heimastýrið og statin skuldi verða, men var bæði í viðmerkingunum og álitinum nevnt býtið ávikavist 1/4 og 3/4.

Landsstýrið hevur síðani samráðst við ríkisstýrið. Ríkisstýrið hevur samtykt at fremja málið soleiðis:

- a) Settur verður stovnur til serforsorgina og fólkskúlan til undirvísing av brekaðum børnum. Stovnurin kann vera sjálveigandi.
- b) Sosialmálaráðið søkir um neyðuga játtan til bygging og rakstur av stovninum, heruppi, at byggí- og rakstrarútreiðslur stovnsins verða býttar við 75% til statskassan og 25% til føroyskar myndugleikar.
- c) Sosialmálaráðið søkir um játtan til, at føroysku myndugleikarnir til fígging av sínum parti av byggikostnaðinum frá statinum fáa langfreistað lán til landsstýrið undir freytum, at lánið, tá liðugt er at byggja, verður goldið aftur við 8% árliga, av hesum er rentan 6½% av restskuldini, og restin avdráttur.
- d) Ríkisstýrið vil leggja fram lógaruppskot soleiðis at landsstýrið fær heimild um neyðugt við ognartøku at útvega tey øki, byggningar v.m. ið krevjast til skúlan.

Viðlagt uppskot til lóg «om ekspropriation til anlæg af Færøernes specialskole i Tórshavn».

1. viðgert 25. februar og 11. mars legði skúlanevndin fram soljóðandi

Álit

Nevndin hevur viðgjørt málið og meirilutin (Haldur Hansen, Hilmar Bech, Leon Joensen og Sigfried Skanle) mælir tinginum til at samtykkja uppskotið frá landsstýrinum við hesum broytingum:

1) Verður orðað soleiðis:

Settur verður stovnur til serforsorgina og partvís fólkskúlan til undirvísing av brekaðum børnum. Stovnurin kann vera sjálveigandi.

2) Verður orðað soleiðis:

Landið lutttekur við 25% av byggiútreiðslunum og rakstri av stovninum. Partur av rakstrarútreiðslunum kann verða líknaður á kommunurnar sambært løgtingslóg.

Løgtingið samtykti í tingsetuni 1969, løgtingsmál nr. 80 at endalígt byggiuppskot til bygging av serskúla til undirvísing av brekaðum børnum, skuldi leggjast fyri løgtingið til góðkenningar við kostnaðarættan, áðrenn byggingin byrjar.

Í hesum uppskotinum verður mælt til at samtykkja:

1) At skúlin verður settur á stovn,

2) at landið lutttekur við 25% av byggiútreiðslum og rakstri av stovninum,

3) at partur av rakstrarútreiðslunum kann verða líknaður á kommunurnar sambært løgtingslóg og

4) at løgtingið samtykkir at mæla ríkisstýrinum til at fremja uppskot um ognartøku av lendi til skúlan.

Minnilutia (Signar Hansen) færir fram:

Tað er umráðandi, at larið verður undir bygging av serskúla so skjótt sum gjørligt. Spurningurin er bert, hvør máti er rættastur, fyri at hann kann fæna teimum brekaðu best.

Tann av ríkismáboðsmanninum setta nevnd heldur tað vera rættast at miðsavna undirvísingina, meðan aðrir vilja vera við, at best fyri næmingarnar er at lata sum mest av allari serundirvísing fara fram á heimstaði teirra, t.v.s. undir fólkskúlanum, og at bert tey mest brekaðu verða flutt til ein serskúla. Skólamenn í Føroyum tykjast yvirhøvur at vera av hesi áskoðan, og nevnt kann eisini vera, at í grannalondunum hevur henda hugsan meira og meira vunnið fram í seintastuni. Bæði í Danmark og í Noreg eru menn í dag av teirri áskoðan, at ov mikið hevur verið miðsavnað á hesum øki, næmingunum til ógagns. Kaj Spelling, professari á danska læraraháskúlanum, Jørgen Torpe á barnaforsorgini og Kurt Kristensen stjóri á Refsnæsskolen siga (samb. Politiken 28/10-1969) at «det må i fremtiden være alene afgørende, at børn er handicappet i forhold til de krav, de stilles overfor i den eksisterende normalskole. Det må derfor

blive folkeskolen, der stiller den fornødne specialundervisning til rådighed.» Hetta verður nevnt, av tí at serundirvísing má haldast vera grundað á somu sjónarmið í einum og hvørjum landi, uttan mun til landsins viðurskifti annars, so sum tey geografiska.

Spurningurin er so, um tann skúli, ið nevndin hevur mælt til at byggja, samsvarar hesum hugsunarhátti. Nevnd ríkisumboðsmansins sigur, at «det må efter udvalgets opfattelse være et ledende synspunkt, at så mange børn som muligt får den fornødne specialundervisning lokalt, således at de kan forblive boende hjemme». Kortini reknar nevndin við, at á Føroya Specialskúla skulu ganga 300 næmingar, børn og vaksin. Í hesum sambandi er vert at nevna, at skúlaráðgevarin í serundirvísing Johannes Andr. Næs (sum annars eisini hevur verið limur í nevnd ríkisumboðsmansins), áður hevur víst á tað tal av børnum, ið tørvaði undirvísing á einum specialskúla og liggur tað talið nógv lægri enn tað sum nevndir vísir til.

Hetta vísir okkum, at málið er enn ov ógræitt hjá tinginum at taka støðu til. Eftir áskoðan fjóðveldisflokksins eiga so fá børn sum til ber at verða tikin heimanífrá at ganga í skúla. So sum málið nú fyriliggur er líkt til, at nógv fleiri børn enn neyðugt noyðast at flyta til specialskúlan at fáa læru.

Tað er átroðkandi at fáa specialskúla bygdan, men tað er líka átroðkandi at fáa lagt hesa undirvísing í ta røttu leguna beinanvegin. Eitt mistak á hesum eki verður tørlørt at rætta uppáttur, og minnilutin setir tí fram uppskot um, at landsstýrið ger eina nýggja útbyggingarætlan.

Uppskot til samtyktar.

Løgtingið áleggur landsstýrinum at gera uppskot um útbygging av serundirvísingini, soleiðis at mest møguligt av hesi undirvísing verður lagd undir fólkaskúlan, meðan ein minni specialskúli fyri alt landið samstundis verður gjørdur.

2. viðgerð 12. mars 1971.

Formaðurin leggur fram soljóðandi Broytingaruppskot frá skúlanevndini:

Øll nevndin setur fram hetta broytingaruppskot til I 1):

Ístaðin fyri uppskot nevndarinnar 1) verður sett:

Settur verður stovnur til serforsorgina og fólkaskúlan til undirvísing av brekaðum børnum, tó soleiðis sum í «Betænkning om undervisning af handicappede børn på Færøerne» verður sagt, at mest møguligt av hesi

undirvísing verður lögð undir fólkaskúlan. Stevnurin kann vera sjálv-eigandi.

Broytingaruppskot frá nevndini samtykt 24 —0.

Gr. I pkt 2 samtykt 21—0.

Gr. II samtykt 25—0.

29. Nýtt lögtingshús

Ár 1971, 25. februar legði Kjartan Mohr lögtingsmaður fram soljóðandi

Uppskot til samtyktar

Løgtingið samtykkir at nýtt lögtingshús verður bygt úti í Tinganesi.

Viðmerkingar:

At núverandi lögtingshús er bæði ov trøngt og í aðrar mátar ikki tíðar-hóskandi eru óiva allir tingmenn samdir um. Á fíggarløgtingslógini er il, ásammandi at neyðugt er við veruligari broyting í hesum viðurskiftum, settur peningur av at leggja í grunn til byggjan av lögtingshúsi; í grunn-inum eru í dag um 1,7 milj. kr.

Hinvegin hava meiningarnar verið ymiskar um, hvar lögtingshúsið skuldi byggjast, nevnd hevur silið at kanna málið uttan at koma til nakað úrslit.

Tá ið Tórshavnar býráð saman við landsstýrinum skrivaði út eina idé-kapping um gamla býarpartin í Tórshavn frá Vaglinum og út í Tinganes, lá aftanfyrri bæði at fáa greiðu á, um og hvussu hesin søguligi býarparturin kundi varðveitast og eisini, um tað var gjørligt at flyta lögtingshúsið á

staðið, har lögtingið varð sett av fyrslantið og síðani í mong hundrað ár, til tað í fyrru öld var flutt niðan á Tinghúsvøllin.

Kappingin hevur prógvað, at tað letur seg væl gera at byggja hóskilig og prýðilig lögtingshús úti í Tinganesi.

Nú Tórshavnar kommuna fer undir at gera býarplanin fyri gomlu Havnina er tað umráðandi hjá kommununi nú at fáa greiðu á, hvørjar ællanir eru við lögtingshúsinum.

Mælt verður tí til, so gongd kann koma á málið, at lögtingið tekur undir í uppskotinum til samtyktar.

1. viðgerð 5. og 2. viðgerð 9. mars 1971.

Formaðurin legði fram soljóðandi uppskot frá flokksformanninum:

Her til er at siga, at landsstýrið í skrivi 28. januar 1971 til lögtingið, samstundis sum sendur verður býarplanur fyri gomlu Havnina, biður lögtingið um at taka støðu til tann partin av planinum, sum viðvíkur, at lögtingshús og fyrisitingarhús verða bygd úti í Tinganesi. Tórshavnar kommuna vísir á, at tað fyri hana í viðari planleggingini er neyðugt at fáa greiðu á, hvørjar byggjætlanir lögting og landsstýrið hava í gomlu Havnini.

Flokksformenninir á lögtingi hava verið úti í Tinganesi og aðrastaðni og kunnað møguleikarnar fyri einum lögtingshúsi, uttan tó at kunna úttala seg um, hvar bygt eigur at verða.

Mælt verður tí til, at lögtingið viðtekur soljóðandi

uppskot
til
samtyktar

Lögtingið setur niður 6-mannanevnd, ein frá hvørjum tingflokkinum at viðgera málið um nýtt lögtingshús og geva lögtinginum frágreiðing og tilmæli.

Uppskotið frá flokksformanninum samtykt við 26 atkv.

30. Broyting í skattalógini (persónfrádrátt og hægri barnafrádrátt)

Ár 1971, 23. februar legði Peter F. Christiansen landsstýrismaður fram
soljóðandi

Uppskot til

**løgtingslóg um broyting í løgtings-
lóg um landsskatt og kommunu-
skatt.**

§ 1

I løgtingslóg nr. 50 frá 2. juli 1963 um landsskatt og kommunu-
skatt við seinni broytingum verða
gjerdar hesar broytingar:

1) § 26, 1. stk. 1. punktum, verður
orðað soleiðis:

«Fýri hvørt barnið, sum ikki er
16 ár í byrjanini av li álmá-
nakktári, sum skattur er lagd-
ur á, og sum ikki sjálvt hevur
evni at kosta uppihaldið, verða
frá skattinum eftir § 27 ljá
teimum, ið fulla skattskyldu
hava eftir § 14 nr. 1-3 drignar
300 kr., táð skattleggjandi inn-
tøkan er minni enn 30.000 kr.
og 200 kr., táð inntøkan er
30.000 kr. ella hægri.»

2) Sum nýtt 2. stk. í sømu grein
verður sett:

«Teir, sum hava fulla skatt-
skyldu eftir § 14, nr. 1-3 fáa,
áðrenn landsskatturin verður
roknaður, persónfrádrátt so-
leiðis:

Er skattleggjandi inntøkan

**løgtingslóg um ændring í lögtings-
lóg um landsskat og kommune-
skat.**

§ 1.

I lögtingslóg nr. 50 af 2. juli
1963 om landsskat og kommune-
skat med senere ændringer fore-
tages følgende ændringer:

1) § 26, stk. 1, punktum 1, affattes
således:

«For hvert barn, som ved be-
gyndelsen af det kalenderår,
for hvilket skatten ansættes, er
under 16 år, og som ikke har
midler til at bekoste sit eget
underhold, gives der i de i § 14,
nr. 1-3 nævnte ubegrænset
skattepligtige personer et fra-
drag i den i henhold til § 27 be-
regnede skat på kr. 300.-, så-
fremt den skattepligtige ind-
komst er under kr. 30.000.- og
kr. 200.-, når denne er kr.
30.000.- eller derover.»

2) Som nyt stk. 2 indsættes:

«De i § 14, nr. 1-3 nævnte
ubegrænset skattepligtige per-
soner indrømmes, inden lands-
skatten beregnes, personfra-
drag således:

Er den skattepligtige indkomst

mínna en 11.000 kr., verður frádráttur 1.000 kr. í inntökum. Fyrir hverjar 1.000 kr., inntökan er hægri en 9.999 kr., verður frádrátturinn minnaður við 100 kr. soleiðis, at hann fellur burtur, táið inntökan er 20.000 kr.»

3) § 26, 2. stk. verður 3. stk.

§ 2.

Þetta lög fær gildi frá og við skattaárinum 1971/72.

mindre end kr. 11.000.- fradrages i indtægten kr. 1.000.-. For hver kr. 1.000.- indkomsten overstiger kr. 9.999.- aftrappes fradraget med kr. 100.-, således at det bortfalder ved en indkomst på kr. 20.000.-.»

3) § 26, stk. 2 bliver stk. 3.

§ 2.

Denne lov træder i kraft fra og med skatteåret 1971/72.

Viðmerkingar:

Asannandi, at skattur á láginntökum í mun til aðrar er nóg so tungur, hefur verið hugsað um at lætta hesar og serliga at lætta um, har børn eru.

Hugsað hefur eisini verið um at broytt reglurnar um skatting av fólka- og avlamispensionistum, at lata þær serliga viðbæturnar, sum hesi fáa - tey sum eru serliga illa fyri - verða skattafríar, men av tekniskum grundum letur tað seg ikki gera soleiðis, at tað fer at ávirka líkningina í ár.

Fyrir ló nú beinab vegin at veita nakað av lætta til láginntøkurnar, verður skotið upp at hækka barnafrádráttin við 100 kr. fyrir hvørt barnið, sum er undir 16 ár og samstundis hækka markið fyrir hægri og lægri frádráttin úr 20.000 kr. í 30.000 kr., soleiðis at frádrátturinn nú verður 300 kr. fyrir barnið, har skattleggjandi inntökan er hægri en 30.000 kr. og 200 kr., har hon er 30.000 kr. ella hægri.

Við tí frádrátti, sum nú er, er minnstinntökan hjá landskassanum um 2 mill. kr., og verður hon ætlandi við teim nýggju stigunum um 1,5 mill. kr. meira.

Síðani barnafrádrátturinn bert nemur ávísan part av skattgjaldarum, ið eru undir tyngri avgjaldarbyrðu enn onnur, er ætlanin við punkt 2 í uppskotinum at lætta um skattbyrðuna á láginntökum yvirhøvur, soleiðis at allir persónligir skattgjaldarar fáa persónfrádrátt, tó so at hesin verður minnaður, so hvørt inntökan hækkar.

Skotið er upp at veita frádrátt uppá 1.000 kr. eins fyrir øll har inntökan er minni en 11.000 kr., og at frádrátturinn minnar við 100 kr. fyrir hverjar 1.000 kr., inntökan hækkar.

Lættin í skattinum verður við hesi frádráttarskipan ætlandi um 1,2 mill. kr.

Sum dæmi um, hvussu lættin verður í skattinum hjá teim einstøku, verður vist á, at

har inntøkan er	er skattalættin	
	hjá upphaldara	hjá leysum
10.999 kr.	290 kr.	179 kr.
12.999 kr.	160 kr.	134 kr.
15.999 kr.	131 kr.	130 kr.
18.999 kr.	52 kr.	52 kr.

1. viðgerð 25. februar og 5. mars legði skattnevndin fram soljóðandi

Álit

Nevndin hevur viðgjørt málið og er meirilutin (Hilmar Bech, Poul J. Olsen og Agnar Nielsen) samdur um at fremja tað so sum uppskot landsstýrisins miðjar ímóti.

Uppskotið ber við sær, at barnafrádrátturin, sum nú er 200 kr. fyri hvørt barnið, tá inntøkan er lægri enn 20.000 kr., verður hækkaður til 300 kr. fyri hvørt barnið, fyri inntøkum upp til 30.000 kr. og fyri inntøkum omanfyri 30.000 kr. verður barnafrádrátturin 200 kr. fyri hvørt barnið.

Harumframt verður skotið upp, at veittur verður ein persónfrádráttur kr. 1.000,00 fyri inntøkum, sum eru lægri enn kr. 11.000,00 og soleiðis at frádrátturin minskar við kr. 100,00 fyri hvørjar 1.000 kr.

Meirilutin (Hilmar Bech, Poul J. Olsen og Agnar Nielsen) mælir tinginum til at samtykkja uppskot landsstýrisins.

Minnilutin (Finnbogi Isaksen) førir fram:

Í mun til tær hækkingar av óbeinleiðis skattinum, sum sitandi landsstýrissamgonga hevur framt hesi seinastu árin, og í mun til tær vordýrkingar, sum hetta hevur borið við sær, eru tær hækkingar í barnafrádráttinum, sum landsstýrið skjýtur upp, alt ov lítlar. Minnilutin mælir til, at frádrátturin verður 600 kr. fyri hvørt barnið, tá ið skattleggjandi inntøkan er minni enn 30.000 kr., og 500 kr. fyri hvørt barnið, tá inntøkan er lægri enn 30.000 kr. Annars heldur minnilutin, at landsstýrið átti at gjørt uppskot um barnafrádráttir eftir glíðandi skala, so at markið ikki verður so ólagaligt sum nú.

Viðvíkjandi persónfrádráttinum er at viðmerkja, at eftir minnilutans áskoðan eru tað serliga inntøkum millum 15.000 kr. og 30.000 kr., sum eru hart skattaðar. Tað hevði tí verið rimiligari, um landsstýrið gjørdi eina

frádráttarskipan fyri hesar inntøkur ella broytti skattastigan, so at hesar inntøkur fingu minni skatl.

Minnintin setir fram soljóðandi

Broytingaruppskot
til
uppskot landsstýrisins.

Í § 1, stk. 1 verður í staðin fyri «300 kr.» sett «600 kr.» og í staðin fyri «200 kr.» verður sett «500 kr.», bæði í føroysku og dansku tekstini.

Ein annar minniluti (Jógvan Sundstein) vísir til tingmál nr. 20/1970: Broyting í lögtingslóg um landsskatt og kommunuskatt (barnafrádrátt).

2. viðgerð 9. og 3. viðgerð 18. mars 1971.

Broytingaruppskot frá Finnboga Isaksen fall 6 --0.

Landsstýrisins uppskot samtykt 23--0.

31. Ymiskar ríkislógir

Ár 1971, 2. mars legði lógarnevndin fram soljóðandi

Landsstýrið hevur lagt fyri tingið við skrivi frá 9. februar 1971 lóg nr. 7 frá 18 december 1970 «om indfødsrets meddelelse», og mælir til, at lógin verður lýst at galda í Føroyum.

Málið varð framlagt 23. februar og heint í lógarnevndina.

Nevndin hevur viðgjørt málið og er sand um at mæla tinginum til at gera hesa

Tingsamtykt.

Lóg nr. 7 frá 18. december 1970 «om indfødsrets meddelelse» verður lýst at galda í Føroyum.

2. viðgerð 9. mars 1971.

Uppskotið samtykt 23 -0.

32. Avtøka av lógini um tvungna uppsparing

Ár 1971, 4. mars legði Finnabogi Isaksen lögtingsmaður fram soljóðandi

Uppskot til

løgtingslóg um avtøku av lóg nr. 36 frá 15. juni 1967 um spariskipan hjá ikki-upphaldarum.

løgtingslov om ophævelse af lov nr. 36 af 15. juni 1967 om opsparingsanordning for unge ikkeforsørgere.

§ 1.

Lóg nr. 36 frá 15. juni 1967 um spariskipan hjá ikki-upphaldarum verður sett úr gildi.

§ 1.

Lov nr. 36 af 15 juni 1967 om opsparingsanordning for unge ikke-forsørgere sættes ud af kraft.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi 1. apríl 1971.

§ 2.

Denne lov træder i kraft den 1. april 1971.

Viðmerkingar:

Fyri 4 árum síðani samtykti lögtingið uppskot frá landsstýrinum um tvungna uppsparing fyri tað unga fólkið. Tað eru ungfolk við skattskyldu, sum eru undir 21 ár, ið rinda h. s. a. uppsparing. Reglurnar fyri at lán peningin góðkann útaftur eru:

- 1) at spararin hevur fylt 25 ár, ella
- 2) at viðkomandi giftist,
- 3) at viðkomandi eigur barn,
- 4) at viðkomandi rekur sjúlvstoðuga vinnu,
- 5) at viðkomandi fer í læru ella á annan hátt at útbúgva seg ella
- 6) at viðkomandi flytur av landinum næð alla.

Lógin um tvungna uppsparing hevur, síðani hon kom í gildi, ikki riggað væl. Sum reglurnar omanfyri vísa, verður tað bert ein partur av tí unga fólkinum, sum kemur undir lógina, serliga unglingar sum leita til sjós.

Eisini hevur lógin víst seg at vera torfør at umsita. Hon er fløkt og gevur nógv arbeiði, og neyðugt hevur verið at seta serslakt starvsfólk bert til at røkja umsitingina av hesi lógini.

Tað lykist heldur ikki, sum lógin hevur nakran samfelagsligan lýðning.

Peningurin, ið uppsparður verður, skal setast í ein føroyskan peningastovn; men hetta týðir ikki, at peningurin kemur føroyskum lánum til góðar, tí sum kunnugt hava peningastovnarnir hópin av peningi standandi í útlendskum virðisbrøvum. Við árslok var sloðan tann, at peningastovnarnir áttu 20,8 milj. kr. í føroyskum virðisbrøvum, meðan teir samstundis høvdu 87,7 milj. kr. standandi í danskum virðisbrøvum. Líkt kann tí vera til, at hesin peningur, sum lögtingið noyðir tað unga fólkíð at seta í peningastovnarnar, verður brúktur til at hjálpa danska peningamarknaðinum heldur enn okkara egna.

Síðan lógin kom í gildi fyri 4 árum síðani, eru fílsamans inngoldnar 4.158.378,50 kr. Aðrar 600.000 kr. eru strikaðar av ymiskum orsøkum. Innistandandi í bankum og sparikassum eru nú 1.889.000,00 kr. og úti-standandi eru 1.632.000,00 kr. Álíkningin í ár, sum verður tann størsta higartil, verður mett til 1.428.000 kr.

Tað er lítið hugsandi, at henda lóg hevur verið stimbraði fyri tað unga fólkíð, sum á henda hátt hevur verið lagt undir administratiún hins almenna.

1. viðgerð 9. og 11. mars legði fíggingarnevndin fram soljóðandi

Álit

Tað er Fimhogi Isaksen, sum vegna fjóðveldisflokkinn hevur lagt málið fyri tingið. Við fyrstu viðgerð var málið beint í fíggingarnevndina.

Í uppskotnum verður mælt til, at lógin um tvungna uppsparing verður sett úr gildi. Í viðmerkingunum verður víst til, at henda lóg hevur verið torfør at umsitið, og at orsakað av hesum er stórir partur av tí peningi, sum skyldugur er at seta í peningastovn, ikki inngoldin.

Undir fyrstu viðgerð visti landstýrismaður Peter F. Christiansen á, at tað hevði verið trupult at komið í gongd við at umsila hesa lóg, m.a. av feirri orsök, at gjaldstovan ikki hevði verið nóg væl mannað til hesa uppgávu, men at tað nú lá munandi betri fyri. Víst var eisini á, at tað í løtuni vóru 1402 unglingar, sum høvdu konto eftir lógini um tvungna uppsparing. Álíkningin seinasta ár var uppá kr. 1.428.000,- og fyri inn-takuárið 1970 verður hon ætlandi nógvi størri.

Nevndin hevur viðgjørt málið og hevur býtt seg í ein meirilata og tveir minnihatar.

Meirilutin (Tr. Samuelson, Andreas Djurhuus, Hilmar Kass og J. Fr. Øregaard) heldur, at tá henda lóg var samtykt, so var tað gjørt fyri at hjálpa teim ungu til í hesi brúkslugaðu tíð at fara væl um pengarnar, so viðkomandi, tá til skal takast ikki stóð á berum. Í lógini eru givnir munandi fyrimunir eisini við skaftalætta fyri luttan pening, sum soleiðis

verður bundin. Al tað hevur verið trupult at fíngið lagt til rættis umsit-
ingina, eigur ikki at føra til, at lógin verður avtíkin, um so er at hon ann-
ars tænar einum góðum endamáli. Meirilutin kann so stítt ikki taka undir
við uppskotinum.

Minnilutin (Knúl Wang) vísir til stóðu flokksins, tá lógin var samtykt,
og vil við at vísa til hesa stóðu taka undir við uppskotinum.

Minnilutin (Erlendur Patursson og Haukur við Høgadalsá) mælir til at
samtykkja uppskotið.

2. viðgerð 16. mars 1971.

Uppskotið frá ljóðveldinum fall 12. -0.

33. Broyting í lóg um serligt innflutningsgjald

Ár 1971 5. mars legði J. Sundstein lögtingsmaður fram soljóðandi

Uppskot til

**løgtingslóg um broyting í lögtings-
lóg um serligt innflutningsgjald.**

**løgtingslóg um ændring i lagtings-
lov om en særlig indførselsafgift.**

§ 1.

I lögtingslóg nr. 9 frá 27. apríl
1961 við seinri broytingum um ser-
ligt innflutningsgjald verður í § 2,
2. stk. innsett nýtt punkt 10) og
11) soljóðandi:

10) «Maskinur og onnur fram-
leiðslutól til ídna-, handverk
og E.D.B. virki.»

§ 1.

I lagtingslov nr. 9 fra 27. april
1961 med senere ændringer om en
særlig indførselsafgift indføjes i
§ 2, stk. 2 et nyt punkt 10) og 11)
slydende:

10) «Maskiner og andre produ-
ktionsmidler til industri, hånd-
værk og E.D.B. virksomhe-
der.»

11) «Maskinur og ønnur framleiðslutól til landbúnaða.»

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinanvegin.

11) «Maskiner og andre produktionsmidler til landbruget.»

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Føroyskur ídnaður, burtursæð frá fiskiðnaðinum, er enn lítið framkomin. Virkini eru yvirhævar smá og framleiðsluamboðini ofta ólíðarhóskandi. Higar til hava virkini verið vard í ein vissan mun móti útlendskari kapping við tolli og gjöldum á teim útlendsku vörum og eini afturrindan til tey føroysku virkini av góðnum tolli uppá tillar. Henda verjan verður nú at avtaka yvir eitt stult áramál sambært okkara limskap í EFTA sangongu. Okkara virki skulu sostatt kappast á líka fót við ønnur virki innan hesa sangongu. Tað sigur seg sjálvt, at smá virki við ólíðarhóskandi tólum koma at standa seg verri í kappingini enn tey størru og meira rationellu. Fyri at bota um støðuna hjá føroyska ídnaðinum eru nú ymisk tiltøk sett í verk. Millum annað er ídnaðargrunnur stovnaður, soleiðis at fíggingarmøguleikarnir verða betur. Higar til hava maskinur og ønnur framleiðslutól til ídnað og handverk v.m. verið áløgd serligt innflutningsgjald (13 %), (burtursæð frá fiskiðnaðinum). Hetta er, so vítt okkum kunnugt, nakað serligt fyri Føroyar og finnst ongín slík skatting av produktiónstólum í øðrum EFTA londum. Ein slík skatting dævar sostatt eisini kappingarfari hjá hesum vinnugreinum mótygis hinum londum, á tann hátt, at tólini verða dýrari at fáa til vega, og at menn tí bíða sum longst við at skifta maskinur út. Harvið verður framleiðslan meira órationel og dýr. Fyri at bota um hesi viðurskipti s - tur flokkurin tí nevnda uppskot fram um avtøku av hesum gjöldum.

Tá ið arbeiðsvikan varð stytt í 1964 varð hetta millum annað mótliverað við at tað almenna skuldi hjálpa við til meira rationellan rakstur. Við teim hækkanði gjöldum á framleiðslugøgnunum hevur hin ovugli politikkurin verið førður.

Fyri landbúnaðarmaskinur kundu somu sjónarmið gerast galdandi.

Hvønn inntøkumiss ið landskassin kemur at fáa av hesi avtøku er ringt at siga. Tað hevur verið ójafnt, hvat ið innflutt hevur verið av slíkum tólum, okkurt árið hevur verið nakuð, og summi ár millum lítið og onki. Hetta er heldur ikki tað avgerandi í hesi sak, men heldur tað at skunda undir eina modernisering av ídnaðinum og líknanði vinnu, sum í sjálvum sær vil skapa inntøkuvækstur í landinum og harvið eisini til landskassan í framtíðini.

1. viðgerð 9. mars og 1. apríl legði fíggingarnevndin fram soljóðandi

Álit

Málið er lagt fyri tingið av fólkaflokkinum og var við fyrstu viðgerð beint í fíggingarnevndina.

Í viðmerkingunum verður víst á ta verju færoyski ídnaðurin hevur havt, við tað at í sumnum fornum hevur tollurin verið virkjunum afturrindaður. Men hóast henda fyrmin er færoyski ídnaðurin, við undantak av fiskiídnaðinum, stutt áleiðis komin. Hetta kemur fyri ein part av, at framleiðsluamboðini eru ótíðarhóskandi og sostatt ikki kappingarfør við nýmótans virkir í øðrum londum.

Eisini verður víst á, at nú Færoyar eru blivnar limir í EFTA, skulu hesi verndartiltøk avtakast um stutta tíð, og tá verður neyðugt at okkara virkir eru vorðin nýmótansgjørð við nýggjum maskinum. Men ein slík nýmótansgerð er kostnaðarmikil, og tá so harafturat kemur innflutningsgjald uppá 13% er illa hugsandi, at verandi virkir verða for fyri at skaffa tana neyðuga pening.

Eisini verður víst til, at nú ídnaðargrunnurin er stovnaður skuldi møguleikin fyri at farið undir størri ídnaðarútbýgging verið størri enn áður og so stutt nýggj virkir sett á stovn, og fyri at lætta um hjá hesum virkjum, verður mælt til at serliga innflutningsgjaldið verður avtikið.

Nevndin hevur viðgjørt málið og er í høvuðsheitunum samd við tí, sum framført er í viðmerkingunum. Har talan er um skipabygging verður bæði innflutningsgjaldið afturgoldið skipasmiðjuni og harafturat veittur skipacíðaranum heimleiðis stuðningur, og har talan er um fiskiídnað, verður ikki kravt innflutningsgjald av maskinum til nevnda ídnað. Verður annar ídnaður settur javnt við henda ídnað, skuldi ikki verið orsök til at álagt honum serligt gjald.

Undir fyrstu viðgerð kom fram spurningurin um, hvat hetta uppskot kundi ávirka inntøkur landskassans, men høvdu uppskotstíllararnir ikki nakra greiða mynd av hesum, tá ikki verður ferdur serligur statistikkur yvir innflytan av ymiskum maskinum og tólum, men varð fært fram, at hetla neyvan hevði havt ávirkað verandi fíggingarlóg munandi, tá títið av slíkum maskinum eru innfluttar í hesum fíggingarávi og fyri framtíðina skuldi inntøkumissurin, um avtøka av 13% gjaldinum ferir til økta ídnaðarútbýgging, kunið fleirfaldaður aftur orsakað av øktum arbeiði, øktari framleiðslu og øktum skattaevnum og meirforbrúki og harvið størri brúksavgiftum. Nevndin heldur ló, at eitt lágmark eigur at verða sett, og at tað eigur at standa greitt, at tað er til maskinur, meðan orðið «töl» eigur at ganga út.

Undir nevndarviðgerðini er eisini spurningurin um at avtaka 13%

gjaldið á maskinum til skip reistur. Í lotuni er tað so, at um skip fær ísett motor í útlandinum verður hetta gjald ikki kravt, meðan tað verður kravt um so er at motorurin verður íseltur í Føroyum, tá talan er um eldri skip, men hetta gjald verður refunderað við at viðkomandi maður ella felag fær í studningi til slíkar installatiónir 15%, bæði av keypsprísinum og íselingarútreiðslunum. Nevndin heldur so stutt, at hesin spurningur ikki eigur at verða viðgjørður í hesum sambandi og mælir tinginum til at samtykkja fylgjandi

Broytingaruppskot

1) Í § 1 verður nr. 10) orðað soleiðis: «Maskinur til ídnað, handverk og EDV virki, um virðið ikki er undir 10.000 kr.»

2) Undir nr. 11) ganga út orðini «og onnur framleiðslutól» og aftaná «landbúnaðin» verður skoytt uppi: «fó ikki um virðið er undir 5.000 kr.»

1) Í § 1 affattes nr. 10) således: «Maskiner til industri, håndværk og EDB virksomheder, såfremt værdien ikke er under 10.000.»

2) Under nr. 11) udgår ordene: «og andre produktionsmidler» og efter «landbruget» tilføjes: «dog ikke om værdien er under kr. 5.000.»

2. og 3. viðgerð 2. apríl 1971.

Broytingaruppskot frá nevndini samtykt 24-0.

Uppskot frá fólkaflakkinum so broytt samtykt 24-0.

34. Ídnaðarmálaráð

Ár 1971, 5. mars lagði Erlendur Patursson lögtingsmaður fram so-
ljóðandi

Uppskot til

lögtingslóg um ídnaðarmálaráð.

§ 1.

Sett verður á slovn ídnaðar-
málaráð við lí starvsøki, at kanna
møguleikarnar fyri handverki og
ídnaði, øðrum eina fiskiídnaði, í
landinum og at gera filmæli og
uppskot um, hvussu uppbygging
og rakstur í hesum vinnugreinum
best verður lögð til rættis og sam-
skipað, og til yvirhøvur at vera
landsins myndugleikum og øðrum
avvarandi til leiðbeiningar og ráð-
leggingar viðvíkjandi handverks-
og ídnaðarmálum landsins í heild
og í einstøkum lutum.

Kanningarúrslit, uppskot og fil-
mæli ídnaðarmálaráðsins verða
gjørð almannakunnug so hvørt og
sum ráðið annars heldur vera
tørvur á.

Um starv sítt gevur ráðið lands-
stýri og lögtingi árliga frágreiðing.

§ 2.

Í starvi sínum eigur ídnaðar-
málaráðið, at kanna núverandi
sløðu handverksins og ídnaðarins,
teknikk, framleiðsluorku, vinnu-
orku, fíggar- og sölviðurskipti,
at kanna møguleikarnar fyri
nýggjum handverks- og ídnaðar-
greinum, bæði viðvíkjandi rávøru-
tilflutningi, staðseting, tekniikki
og vinnuorku, at kanna møguleik-
arnar fyri sølu av handverks- og

íðnaðarfrumleiðslum, bæði innan lands og ulla, og at gera uppskot og tilmæli um miðvísar ábøtur og miðvís tiltak á hesum økjum.

Somuleiðis eigur ráðið at gera ætlanir, uppskot og tilmæli um, hvussu handverk og íðnaður best verða fíggað, bæði við stovns- og rakstrarfæ.

§ 3.

Ráðið hevur heimild til at krevja sær til handa — frá almennum og privatum — allar upplýsingar, sum tað heklur tøva til at útfinna starv sítt, har undir rønskupartilfar, og at boðsenda monnum til samráðingar.

Tagnarskylda er viðvikjandi nevnum á monnum, virkjum og feløgum.

§ 4.

Í íðnaðarmálaráðnum eiga 5 limir sæti, ið landsstýrið skipar . . . 1 eftir tilmæli frá Búskaparráðnum, 1 eftir tilmæli frá Føroya íðnaðarfelag, 1 eftir tilmæli frá Føroya handverksmeistarafelag, 1 eftir tilmæli frá Føroya handverkara-felag og 1 eftir tilmæli frá Føroya arbeðarafelag.

Ráðið skipar seg sjálvt við formanum og skrivara.

§ 5.

Ráðið tekur sær serfrøðing í handverks- og íðnaðarmálum til at røkja og skipa fyri dagliga starvi ráðsins, og annað starvsfólk og serfrøðingahjálp annars eftir lóvi.

§ 6.

Allar útreiðslur, ið standast av starvi íðnaðarmálaráðsins, verða goldnar úr landskassanum.

§ 7.

Ráðið byrjar starv sítt ikki seinni enn 1. apríl 1971.

§ 8.

Landsstýrið setir reglugerð við nærri lýðmælum um starv ráðsins.

§ 9.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

Greinargerð:

Ein freytin fyri, at føroyingurin hevur kunnað livað og virkað á hesum oyggjum í meir enn 1100 ár, hevur verið og er væl støðugt tann, at hann hevur havt hegni og handalag til at gera tey pløgg, tey amboð og leir lutir, ið nýtir vóru í dagliga lívinum.

Handverkið í Føroyum var inngrógvíð í gerandislív okkara — ja, var ein partur av siðmenning fólksins, soleiðis, at tað í fleiri førum kundi sigast, at hetta ella hatta handverkið var føroyskt burtur av, og týddi hetta aftur, at her var líevnaður ella skaptur lutur, ið var so fullkomín og reinsíðaður, at tað hevur tikið fleiri ættarlið at rækka hetta mál.

Tað hevur eisini verið sagt, at føroyingurin dugdi alt.

Fyrr var hetta lívstreyt — at kunna og duga at taka lut í allari vanligari vinnu. Men tíðir skifta, og við teim eisini samfelagið og krøvini til hin einstaka.

Handverk okkara í dag er ikki longur føroyskt burtur av. Tað er broytt eftir tí nýggja samfelagnum, vit nú liva í, og av árinum ultið eftir.

Av hesum hevur staðist, at størri krøv verða sett til útbúnað og lærdóms, og kann av somum sigast, at vit eru komnir langt ávegis í so málta, tí vit eiga í dag handverkarastøtt, sum má sigast vera ein hin størsta ogn í samfelagi nútíðarinnar, og har aftur at væl av góðum handverks- og ídnaðartólum.

Tað kann lí sigast, at vit eiga tað grundarlag, sum sunnur og effektivur ídnaður og handverk kunnu byggja á.

Eftir sjónna heimsbardaga hevur hin vegin at kalla all vinnulív verið fyri stórbroytingum. Hin tekniski framfarður og so tað, at handilin millum lond er vorðin alsamt frælsari, hevur borið við sær støðugt hárðari kapping í vinnulívinum, har í millum í handverks- og ídnaðarframleiðslu. Nýggjar greinir og nýggjar framleiðslur, sum aftur hava kravt nýggjan

lærdóm og nýggj amboð, eru komnar aftur at, meðan aðrar greinir og aðrar framleiðslur eru dottnar burtur.

Henda kapping og hesar broytingar hava eisini borið við her í Føroyum, og hava so slatið verið við til at skapa tann framburð, sum føroyskum vinnulívi h. v. var verið fyri. Men, samstundis noyðast vit at áanna, at handverkið og tann ídnaður, sum hevur roynt og støðugt roynir at fóta sær, hava havt støðugt versnandi kor.

Verður tí ikki gjørt nakað munandi handverki og ídnaði til hata, koma hesar vinnugreinar ongatíð at verða annað enn viðfáingur, og als ikki tað, ið miðað eigur at vera móti - - at gera føroyska búskapin fjølbroyttari og ríknari viðkvæman.

Vit verða at leggja viðurskiptini soleiðis til rættis, at handverk okkara og ídnaður kunna trívast og mennast, so tey kunna skapa trygg kor fyri tey, ið her starvast, og vera rør fyri at taka móti tí vaksandi tali av vinnuleiðandi ungdómi, herðum og ólærdum, og teim mongu kvinnum, ið fegnast vilja hava starv uttanhýsis, men sum ikki kunnu fáa tað.

Her verður tí mælt til at sett verður serstakt ídnaðarmálaráð við teirri uppgávu, at kanna møguleikarnar fyri handverki og ídnaði, øðrum enn fiskaiðnaði, í landinum, og at gera tilmæli og uppskot um, hvussu uppbygging og rakstur í h. sum vinnugreinum best verður lögð til rættis og samskipað, og til yvirhøvur at vera myndugleikum landsins og øðrum avvarðandi til leiðbeiningar og ráðleggingar viðvíkjandi handverks- og ídnaðarmálum landsins í heild og í einstøkum lutum.

Í starvi sínum eigur ídnaðarráðið at kanna núverandi støðu handverksins og ídnaðans, tenkikk, framleiðsluorku, vinnuorku, fíggjar- og sölviðurskipti, at kanna møguleikarnar fyri nýggjuni handverks- og ídnaðargreinum, bæði viðvíkjandi rávørutilflutningi, staðseting, teknikki og vinnuorku, at kanna møguleikarnar fyri seltu av handverks- og ídnaðarframleiðslum, bæði innanlands og uttan, og at gera uppskot og tilmæli um miðvísar áhætur og miðvís tiltek á hesum økjum.

Somuleiðis eigur ráðið at gera ætlanir, uppskot og tilmæli um, hvussu handverk og ídnaður best verða fíggjað, bæði við stovns- og rakstrarfæ.

Annars verður víst á sjálvt lógaruppskotið.

1. viðgerð 9. og 26. mars legði fíggjarnevndin fram soljóðandi

Álit

Hetta mál er Erlendi Patursson vegna fjóðveldisflokkina lagt fyri lögtingið, sum við fyrstu viðg. rð beindi málið til viðgerðar í fíggjarnevndina.

Í uppskotinum verður mælt til at seta 5-mannaídnaðarráð, ið skal gera kanningar og tilmæli.

Nevndin, sum viðgjört hefur málið, hefur býtt seg í ein meiriluta, sum einki uppskot setir fram í hesum máli, men ger sínar viðmerkingar.

Knút Wang heldur, at tørvur var á, at sett var nevnd, sum kundi verið ídnaðinum til hundra, men setir ikki uppskot fram í hesum máli. J. Fr. Øregaard, Hilmar Kass, A. Djurhuus og Trygve Samuelson halda, at nú búskaparráðið fær okla manning, so sum skolið er upp í uppskotinum til fliggjarlóg, skuldi hetta ráð kunnað lokið lær uppgávur, sum her í uppskotinum er nevndar. Men um so er, at ráðið allíkvælt ikki er ført fyri at gera tað, eigur ráðið at fáa ta manning, sum tørvur er á, og mælir frá, at tað verða settar so nógvir nevndir og stovnar, at ikki hvør veit av hvat annar ger, sum lindið tikist at vera til hjá ljóðveldisflokkinum. Meirilutin (J. Fr. Øregaard, Hilmar Kass, Andreas Djurhuus, Tr. Samuelson og Knút Wang) heldur, at tað er størri tørvur á at samskipa umsittingina, enn at spjæða her og mælie tinginum frá at samlykkja uppskotið.

Minnilutin (Hanus við Høgadalsá og Erlendur Patursson) skila til:

Aftur at tí, sum skilað er til í tærri greinargerð, ið fylgir við uppskotinum, skal her verða skoytt upp í:

Í búskaparmálum, sum í øllum lívsins viðurskiftum, verða vit at seta okkum setning at ganga eftir. Vit verða at seta okkum mál at stevna móti og vil verða at finna leiðirnar, ið bera móti hesum máli.

Í dagsins politikki sýnist tað, sum vit einki slíkt mál hava sett okkum, og tá ei heldur nakra lúð at ganga. Sum nú í ídnaðarmálum. Tað einasta, sum í hesum máli er gjørt, er at vit hava fingið ídnaðarlánsgrunn. Hendi grunn sýnast menn vera so ovurfegnir um, men slíkur grunnur — lat hann vera so stóran sum vera vil — skapar einsamallur angan ídnaðarpolitikk. Tað gera ei heldur ætlanir um ávíst tiltak, sum t.d. viðvikjandi kaðalverksmiðja. Tað skal annað og nógv meir til enn so — nógv meir enn landsstýrismenn okkara og vit lögtingsmenn einsamallur eru menn fyri at út-
tíma.

Hvussu er vorðið?

Vit nýðast at ásumma, at handverk okkara og ídnaður, sum hava roynt og stöðugt roynt at fóta sær, hava havt stöðugt versuandi kor.

Taka vit okkum tí ikki annað skinn um bak og verður ikki nakað munandi gjørt hesum vinnugreinum til bota, koma tær ongantíð at verða annað enn viðfáningur, og als ikki tað, ið miðað eigur at verða móti, nevniliga at gera okkara ófjølbroytta og viðkvæma búskap fjølbroyttari og minni viðkvæman.

Vit verða at leggja viðurskiptini soleiðis til rættis, at handverk okkara og ídnaður kunna trívast og mennast, so tey skapa trygg kor fyri tey, ið har starvast, og soleiðis, at tey verða før fyri at taka móti tí vaksandi tali av vinnuleitandi ungdomi, lærðum og ólærðum, og leim mongu kvinnum, ið tegnar vilja hava starv ertan hýsis, men sum ikki kunna fáa tað.

Hetta er tað endamálið, ið minnilutur vil at stevni eigur at verða móti í ídnaðarpolitikkinum og sum vit mæla lögtinginum til at ganga.

Tað er skiligt, at slík stevna krevur, at brotið verður upp úr nýggjun í búskaparmálum landsins í heild, at vit lata viðfóningstíðarbilið í ídnaðarmálum vera farið aftur um bak og at vit byggja fram eftir við veruligum, væl fyriskipaðum og miðvísimum tiltøkum á hesum týðningarmikla og margtættlaða øki, sum eitur føroyskt handverk og føroyskur ídnaður.

Sum fyrstu byrjan í slíkum politikki, sum fyrsta grundarlag, eiga vit í fyrsta lagi at lala kanna, hvørjar møguleikar føroyskt handverk og føroyskur ídnaður yvirhøvur hava til at trívast í landinum, og í øðrum lagi og á hesum grundarlagi at ætla um, hvussu uppbygging og rakstur í hesum vinnugreinum best verða lögð til vællis og samskipað.

Tað er láfongt at halda, at nakað veruligt fer at spyrjast hurtur ár, fyrr enn hetta er gjørt. Og soleiðis sum viðurskiptini eru í búskaparmálum okkara, má hetta haldast vera bráneyðugt.

Til teir menn, ið halda, at nú man vera nóg mikið av «nevndum» og «ráðum», skal verða bent á, at hvørki landsstýri ella lögting sum er, hava nakran sum helst møguleika til sjálvi at seta í veck hetta kauningar- og fyrireiðingastarv, og teim, sum halda at slíkt ráð, sum her verður mælt til at stovnseta, einki kemur at fáa av skafti, skal verða bent á, at meginparturin av ráðslimumum ætlast at verða umboðsmenn frá teim feløgum, ið fram um nakran annan hava áhuga fyri hesum málum og fyri at nakað veruligt verður gjørt. Og teir menn, sum kanska halda, at hetta fer at «kosta ovnógv», fara vit at spyrja: «Hava vit ráð at lala vera?» Nei, vit halda, at vit hava ikki ráð.

Tá málið var til viðgerðar í fíggjarnevndini, mæltu vit til at umboðsmenn fyri tey feløg, sum nevnd eru í uppskotinum — Føroya ídnaðarfelag, Føroya handverksmeistarafelag, Føroya handverkarafelag og Føroya arbeiðarafelag — vóru boðsendir at koma á fund saman við nevndini til har at hera fram hugsanir sínar um uppskotið. Av tí at hetta tilmælið fekk ikki undirtøku frá hinum nevndarlimnum, varð hetta ikki gjørt. Vit hava tí sjálvir vent okkum til hesi nevndu feløg og heilt á tey um at siga hugsan sína um uppskotið. Svør felaganna eru øll ein vegin: tey taka undir við uppskotinum.

Føroya handverksmeistarafelag skrivar:

«Vit hava fingið bræv tykkara dagfest 10. í h. við uppskoti um ídnaðarmálaráð til unnælis.

Hetta er mál, ið longu hevur verið til umrøðu á fundi í felagnum í november mánaða síðsta ár, og har var semja um, at slíkt ráð, sum her er talan um, kundi verið til mikið gagn fyri handverk og smáídnað, og at felagið átti at verða umboðað í einum slíkum.

Samsvarandi hesum varð skrivað til landsstýrið dagfest 26. 11. 1970, og fekk felagið svar aftur dagfest 4. desember 1970, at landsstýrið hevði lagt sær felagsins ynski í geyma.

Sum tað sæst av omanfyri stalandi, er hetta mál, ið longu er reist av felagnum, og kunna vit tí ikki annað enn geva tí okkara besta viðmæli.

Vinarliga
FØROYA HANDVERKSMEISTARAFELAG
J. Mohr Reinert
skrivari.»

Føroya ídnaðarfelag sigur:

Lógaruppskot tjóðveldisflokksins um ídnaðarmálaráð er fyrilagt nevnd Føroya ídnaðarfelags. Nevndin er sátt um, at uppskot lykkara til lögtingslóg um ídnaðarmálaráð fullt og heilt er samsvarandi okkara ynskjunum. Framvegis metir Føroya ídnaðarfelag støðuna soleiðis, at eitt ídnaðarmálaráð sum skotið upp á av tjóðveldisflokkinum, er átroðkandi fyri treyt fyri miðvisari úthyggjan av føroyska ídnaðinum.

Vinarlig hilsan
Ólavur Gregersen.»

Føroya arbeðarafelag sigur:

«Føroya arbeðarafelag hevur fingið til unnælis uppskot tjóðveldisflokksins um at stovnsseta serstakt ídnaðarmálaráð.

Soleiðis sum viðurskiftini eru í føroyskum ídnaði og handverki í dag, um. Framvegis metir Føroya ídnaðarfelag støðuna soleiðis, at eitt ídnaðverður til í lógaruppskotinum, og vil Føroya arbeðarafelag við hesum geva tí sitt besta viðmæli.

FØROYA ARBEÐARAFELAG
G. Petersen.»

Føroya handverkarafelag sigur:

«Vit hava móttikið skriv tykkara df. 10. mars 1971 viðvíkjandi uppskoti til lögtingslóg um ídnaðarmálaráð.

Tá Føroya handverkarafelag hevur stóran álunga fyri hesum máli, tekur felagið undir við uppskotinum, so sum tað er orðuð.

Við hávirðing
f. Føroya handverkarafelag
Alfred Hovgård.»

Sum vil siggja af li sum bróvum, tóka allar avvarandi stættir — idnaðarmenn, handverksmenn, handverkarar og verkamenn — undir við uppskotið tjóðveldisflokksins. Það hefur mangan verið brígdnað hesum stæltum, af lær mangan hava havt lyndi til at draga hver sína lúna. Men, so er ikki í hesum fari. Følogini málhera seg hvort á sín hátt, men øll eru ley sand í einum, nevniliga at málið eigur at fáa frama.

Við teim grundum, ið nevndar eru í framløguskriv tjóðveldisflokksins, við teim grundum, ið her framanfyri eru nevndar, og — ikki minst — við teirri einmæltu støðu ið hesi fyra ykis- og vinnufeløg hava fikið — í longu, mælir mínnilutin tinginum til at samtykkja uppskot tjóðveldisflokksins so sum tað her liggur fyri.

Uppskotið frá tjóðveldisflokkinum fól 8—0.

35. Broyting í lögtingslóg um fiskiveiðu á landleiðini

Ár 1971, 11. mars legði Eli Nolsøe landsstýrismaður fram soljóðandi

Uppskot til

broyting í lögtingslóg um fiskiveiðu á landleiðini.

ændring af lagtingslov om fiskeri på fiskeriterritoriet.

§ 1.

Í lögtingslóg nr. 12 frá 10. mars 1964 um fiskiveiðu á landleiðini, sum hon er broytt, verða gjørdar hesar broytingar og uppiskoyti:

1. Í § 3, 1. stk., 2. pkt. verður aftaná orðið «hummar» skotið inn «skeldjórur».

§ 1.

Í lagtingslov nr. 12 af 10. marts 1964 om fiskeri på fiskeriterritoriet, som loven er ændret, foretages følgende ændringer og tilføjelser:

1. I § 3, stk. 1, 2. pkt. tilføjes efter ordet «hummer» i 2. pkt. «skal-dyr».

2. Í § 3, 2. stk. verður í staðin fyri orðið «torskagarnum» sett «gørnum» í tveimum stöðum.
3. § 5, 1. stk. verður orðað soleiðis: «Brot móti reglunum í § 2, tá ið tað snýr seg um ólógligan fiskiskap, og § 3 koma undir bót frá 5.000 kr., við trolí frá 30.000 kr. Skipið kann heftast til rindingar av bótum og kostnað.»
4. Sum nýtt 3. stk. til § 5 verður sett:
«Í kunninggerðum ella loyvum sum givin verða við heimild í lógini, kann bót verða lögð á fyri brot móta ásetanum í kunninggerðum ella treytum í loyvum.»

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinanvegin tó soleiðis:

1. Loyvt hevur verið og er at trola eftir skeldjórum til 3 mánaðar eftir, at henda lóg er komin í gildi.
2. § 1 nr. 3 hevur gildi frá 21. februar 1970.

Viðmerkingar:

Í lögtingssetuni 1969, jbr. lögtingsmál nr. 2 varð lögtingslóg um fiskiveiðu á landleiðini broytt soleiðis, at tað í mun til skipanina frammanundan tíðarbilinum 15. februar til 30. apríl, báðir dagar viðroknaðir, ikki er loyvt at fiska við gørnum á tveimum leiðum, onnur á Norðhavinum og hin á Vesturhavinum.

Bæði í fjør og í ár hava fleiri skip útgjörd við gørnum verið á leiðunum undir Føroyum serliga norðanfyri. Fiskartinspektiónin hevur boðað landfútanum frá, at ávís skip hava ligið við gørnum á økinum á Norðhavinum nevnda tíðarskeið, har garnaveiða ikki er loyvd.

Nú skipini standa fyri at koma undir straff fyri ólógligan fiskiskap, er spurningurin um straffreglurnar í lógini tikin til umbugsunar. Reglurnar eru tær, at umframt minstubót uppá 5.000 kr., tá ið talan er um trolveiðn

2. Í § 3, stk. 2 indsættes i stedet for ordet «torskegarn» «garn» to steder.
3. § 5, stk. 1 får følgende formulering:
«Overtrædelserne af bestemmelserne i § 2 for så vidt angår ulovligt fiskeri og § 3 straffes med bøder fra 5.000 kr., med trawl fra 30.000 kr. Skibet kan beslaglægges til dækning af bøder og omkostninger.»
4. Som nyt stk. 3 til § 5 tilføjes:
«I bekendtgørelser eller tilladelser, der udstedes i henhold til loven, kan der fastsættes straf af bøder for overtrædelse af bestemmelser i bekendtgørelse eller betingelser for tilladelser.»

§ 2.

Denne lov træder straks i kraft dog således:

1. Det har været og er tilladt at trawle efter skaldyr indtil 3 måneder efter, at denne lov er trådt i kraft.
2. § 1 nr. 3 har virkning fra 21. februar 1970.

tó 30.000 kr., skal allur fiskireiðskapur og allur fongur, sum umborð er, konfiskerast. Virðið á tí konfiskeraða kamm í mongum førum vera størri enn bólin, sum dømi kamm nevast skip, sum hevur verið á fjarleið í saltfiski, fyri at fáa meira last, fer við veiðuni umborð undir Føroyar at royna við gømunum og verður meldað fyri ólógligan fiskiskap.

Grundin til, at reglurnar eru strangar og eiga at vera strangar, er, at tað á sjónum er torført og, sum er, ógjørligt at hava stöðugt eftirlit við fiskiskapinum. Hann, sum verður tikin fyri ólógligan fiskiskap verður tí straffaður hart at ræða aðrar frá at gera tað sama. Reglurnar kunnu tí í vissum førum virka óneyðugt harðar og ólíðiligar, eitt nú í umrødda dømi.

Nýggj veiða hevur tikið seg upp og er tað veita eftir skeldjórnum, serliga jákupskel (*Pecten opercularis*). Reiðskapurin, sum nýttur verður, er eftir galdandi avmarking trol, og tí ikki loyvdur.

Fiskirannsóknarstovan sigur, at væl er til av jákupskel undir Føroyum, og eigur tí veiða at verða loyvd, men síðani ein ikki veit, hvussu nógv stovnurin tolir, er tað avgerandi neyðugt, at veiðan kemur undir eftirlit heinanveg, so ikki ov nógvir bátar fara at veiða skeldjór, so talan verður um ovfisking.

Til tær ymsu broytingarnar og uppískoyti er serliga at viðmerkja:

ad 1. Landsstýrið hevur heimild til at geva tíðaravmarkað loyvi til veiðu eftir hummara við trol. Broytingin gevur landsstýrinum tilsvareandi heimild til veiðu eftir skeldjórnum.

ad 2. Í lógarbroytingini nr. 6 frá 20. februar 1970 er ikki loyvt at fiska við «toskagømunum», á nevndu leiðum umtalaða tíðarskeið. Síðani tað helst hevur verið ætlanin, at øll veiða við gømunum er forboðin, verður skotið upp at broyta orðið.

ad 3. Í uppskotinum er ásetingin um tvungna konfiskatióin av fiskireiðskapi og veiðu strokin. Í staðin koma so reglurnar í straffilógini um konfiskatióin í §§ 75-77a. Ásetingarnar eru kommar í straffilógina við lóg nr. 212 frá 4. juni 1965, sum er sett í gildi í Føroyum.

Broytingin avmarkar ikki møguleikarnar, at rætturin tekur avgerð um konfiskatióin í sama mun, sum tað nú er tvungið. Hlínvegin eru møguleikar fyri í førum, har hildið verður, at konfiskatióin ikki tænar einum straffi-endamáli ella er ov strong í mun til lógarbrotið, sum talan er um, at rætturin kann taka avgerð um, at bert ein partur av fiskireiðskapi og veiðu skal konfiskerast ella, at tað í staðin fyri konfiskatióin av lutum verður konfiskatióin av peningahædd svarandi til virði av veiðu og reiðskapi.

Tílk broyting av lógini svarar til tað sum hent er í 1965 á øðrum økjum í samband við broyting í straffilógini, tá ið ásetingar um konfiska-

tion í yfirnum serlógunum vörðu avlikuar, í stuðla verður gengið eftir konfiskatiónsreglunum í straffilógini. Um so verður, er lógin í samsvar við aðalsjónarmið, at rætturin ikki í forhold skal vera bundin í valinum, hvør sanktiónin skal verða, tá lóg er brotin.

ad 4. Í lógarbroytingini frá 1970 fekk landsstýrið heimild við kunngerð at seta reglur fyri veiðu við gørunum um gørnatalið, hvørt skipið má brúka v.m. Onki var fyriseitt um straff, um reglurnar eftir kunngerð ikki vórðu hikiðar.

Síðani tað í straffimálum er ein aðalregla, at straffur skal hava lógarheimild, er neyðugt við broytingini.

Viðvíkjandi brot á freytni, sum eru settar í loyvi at trola eftir hummara og eftir uppskotinum eisini skeldjórum, ger sama seg galdandi, at ongin straffheimild er. Tað er kanska ein spurningur, um tað her er neyðugt við straffireglu, tí hann, sum brýtur freyftirnar, missir loyvið, men endamálið við straffiheimildini kann t.d. vera at noyða statistiskar upplýsingar fram.

ad § 2, punkt 1. Tað hevur helst ikki verið teimum, sum eru farnir undir veiðu eftir skeldjórum, greitt, at reiðskapurin, teir hava nýtt er trol og tí ólógligur. Grundir kunnu vera fyri hesi misskiljing, nælt verður tí til, at tað, sum farið er, verður gjørt lógligt, og at sett verður ein freist uppá 3 mánaðir at søkja um serloyvi.

punkt 2. Tað sama, sum nú talar fyri at broyta straffireglurnar fyrí framtíðina, talar eisini fyri, at hesar reglur fáa gildi fyrí ta tíðina, sum gingin er, síðani lógin varð broytt í 1970. Mælt verður tí til, at broyttu straffireglurnar fáa gildi frá tí degi 1970-lógin varð kunngjørd ella frá 21. februar 1971.

1. viðgerð, 16. mars og 1. apríl legði fiskivinnuneyvndin fram soljóðandi

Alt

Landsstýrið hevur lagt fyrí lögtingið uppskot til broyting í lögtingslóg nr. 12 frá 10. mars 1964 um fiskiveiðu á landleiðini.

Broytingarnar eru:

1. Eftir § 3 í lógini um fiskiveiðu á landleiðini er øllum forboðið á landleiðini at fiska við trol, skovlváð og smuriváð. Tó er slík veiða eftir hummara og við rannsóknarendamálum loyvd, tá loyvi er fingið frá landsstýrinum frammanundan. Ið skulu verða tíðarbundin.

2. Við lögtingslóg nr. 6 frá 20. febrúar 1970 um broyting í lögtingslóg um fiskiveiðu á landleiðinni er skoytt uppi sum nýtt stk. 2 í § 3 í lógini viðvíkjandi reglum um fiskiskap við toskagörnum á landleiðinni.

Skotið verður upp, at orðið «görnum» verður sett í staðin fyri «toskagörnum».

3. § 5 í lógini frá 10. mars 1964 ásetir fyrirttan minstabót, tá talan er um ólógligan fiskiskap, eisini tvungna konfiskatiún av fiskigreiðum og fongi.

Skotið verður upp, at reglan um tvungna konfiskatiún verður strokin, so reglurnar í straffilógini um konfiskatiún í greinum 75-77a koma í staðin. Hetta ger viðgerðina av rættarmálum meira líðiliga, so rætturin verður friari stillaður í smi meting av lógurbrotum.

4. Í lögtingslóg nr. 6 frá 20. febrúar 1970 viðvíkjandi reglunum um fiskiskap við gørum á landleiðinni er eingin heimild til straff um fær reglur, ið landsstýrið fekk heimild at seta við kunngerð fyri veiðu við gørum, um garnatalið v.m. Sama er at siga um treytirnar fyri hummara- og skeldjóraveið.

Skotið verður upp at seta nýtt stk. 3 til § 5, ið gevur lógarheimild til at leggja bót á fyri brot móti ásetunum í kunngerðum ella treytum í loyvum.

5. Í § 2 verður skotið upp at geva lógarheimild at fráfalla tiltalu fyri tvøling eftir skeldjórnum fyri ta tíð, ið farið er og 3 mánaðir eftir at lógaruppskotið er komið í gildi sum lóg, eins og broyttu straffireglurnar (viðvíkjandi tvungna konfiskatiún) fáa gildi frá 21. febrúar 1970.

Nevndin hevur viðgjørt málið og mælir meirilutin (Hilmar Bech, Poul Jacob Olsen og Trygve Samuelsen) tinginum til at samtykkja uppskot landsstýrisins.

Minnilutin (Frelendur Patursson) setir einki uppskot fram og vil undir 2. viðgerð greiða frá sinari støðu.

Minnilutin (Demmus Hentze) mælir tinginum til at samtykkja hesar broytingar til lóg nr. 12 frá 10. mars 1964, sum hon seinna er broytt, so leiðis sum skotið upp av landsstýrinum:

ad § 1: nr. 1, 2 og 4.

ad § 2: nr. 1.

men mælir frá at samtykkja:

ad § 1: nr. 3

ad § 2: nr. 3.

Uppskot

frá minnilutanum Dennis Hentze:

í § 1 gongur út nr. 3 og í § 2 gongur út nr. 2.

2. viðgerð 2. og 3. viðgerð 4. apríl 1971.

Landsstýrisins uppskot sum broytt eftir uppskoti frá minnilutanum í nevndini samtykt 22-0.

36. Ymsar aðrar ríkislógir

Ár 1971, 12. mars legði lógarnevndin fram soljóðandi

Álit

Landsstýrið hevur lagt fyri fingið kunngerð nr. 27 frá 23. apríl 1970 av «overenskomst af 2. december 1969 om ændring af den nordiske konvention af 15. september 1955 om social tryghed» og mælir til at kunngerðin verður lýst at galda í Føroyum.

Konventionin frá 1955 við seinri broytingum er lýst at galda í Føroyum.

Málið er beint í lógarnevndina, ið er samd um at mæla tinginum til at gera hesa

tingsamtykt.

Kunngerð nr. 27 frá 23. apríl 1970 av «overenskomst af 2. december 1969 om ændring af den nordiske konvention af 15. september 1955 om social tryghed» verður lýst at galda fyri Føroyar.

2. viðgerð 18. mars 1971.

Uppskotið frá nevndini samtykt 23-0.

37. Ymsar ríkislógir

Ár 1971, 12. mars legði lógarnevndin fram soljóðandi

Álit

Landsstýrið hevur lagt fyri tingið ríkislóg nr. 6 frá 18. november 1970 «om indfødsrets meddelelse» og mælir til, at lógin verður lýst at galda fyrí Føroyar.

Málið er heint í lógarnevndina, ið er sand um at mæla tinginum til at gera hesa

tingsamtykt.

Lóg nr. 6 frá 18. november 1970 «om indfødsrets meddelelse» verður lýst at galda í Føroyum.

2. viðgerð 17. mars 1971.

Uppskotið frá nevndini samtykt við 26 atkv.

38. Val av varabispi

Ár 1971, 12. mars legði lógarnevndin fram soljóðandi

Álit

Landsstýrið hevur lagt fyri tingið uppskot til kuungerð um val av varabispi í Føroyum frá kirkjumálaráðnum. Málið er sent landsstýrinum við skrivi frá ríkisumboðsmanninum frá 18. juni 1970, har biðið verður um ummæli frá heimastýrinum og um heimastýrið hevur nakað imóti, at kuungerð samsvarandi uppskotinum verður lýst at galda í Føroyum.

Varabispurin hevur í skrivi frá 3. februar 1971 givið sítt viðmæli.

Málið er av tinginum beint í lógarnevndina.

Nevndin hevur viðgjørt málið og er samd um at mæla tinginum til at gera hesa

tingsamtykt.

Uppskot frá kirkjumálaráðnum um val av varabípi í Føroyum verður góðfikið og kunngerð samsvarandi uppskotinum verður lýst at galda í Føroyum.

2. viðgerð 17. mars 1917.

Uppskotið frá nevndini samtykt 22—0.

39. Val av limum í sjúkhusstýri

Ár 1971, 16. mars legði J. Lindenskov landsstýrismaður fram soljóðandi

Uppskot
til
samtyktar.

Val av limum í sjúkrahússtýrinum fer fram í fyrstu tingsetu aftaná hvørt lögtingsval.

Viðmerkingar:

Í lögtingssetuni 1961, jhr. Lgt. 1961, bls. 354, samtykti lögtingið 7. mai 1962, at stýrið fyri sjúkrahúsinum í Føroyum verða at velja av nýggjum heilanvegin, og síðani fer fram nýval fjórða hvørt ár.

Soleiðis hevur verið síðani.

Nú lögtingsval hevur verið 8. november 1962, 8. november 1966 og 7. november 1970, er fylgjan, at stýrið eru og verða vald seinast í hvørjum

valskeiði. Tað nýtist tí ikki at vera so, at teir triggir lögtingsvaldu limirnir í hvørjum stýrinum hava politiskt mandat í lögtinginum størsta partin av valskeiði teirra, hóðast tað hevur verið ætlanin, at so skuldi vera, tá ið valskeiðið er sett til fyra ár eins og fyri lögtingsmenn.

Stýrið fyri landesjúkrahúsið hevur í hesum sambandi á fundi 23. juli 1970 samtykt at heita á landsstýrið um at leggja henda spurning fyri lögtingið, soleiðis at teir triggir limirnir, lögtingið velur, verða valdir fyri sama valskeið, sum tað lögting, sum velur teir, situr.

Landsstýrið lekur undir í hesi áhrítan og soleiðis, at broytingin kemur at umfata øll trý sjúkrahússtýrini.

1. viðgerð 19. og 31. mars legði fíggingarnevndin fram soljóðandi

Álit

Víst verður í viðmerkingunum til, at sjúkrahússtýrini verða vald undan lögtingsvali og at á fundi í sjúkrahússtýrinum í Havn hevur hetta verið til umrøðu, har mælt var til at hetta bleiv broytt soleiðis, at val til sjúkrahússtýrini fer fram aftaná hvørt lögtingsval.

Tá nú sjúkrahússtýrini eru vald seinast í vetur mæltu meirilutin (J. Fr. Øregaard, Tr. Samuelsen, K. Wang, Andreas Djurhuus og Hilmar Kass) til, at fyrsta broytingin fer fram aftaná fyrsta lögtingsval og setir fram fylgjandi uppskot í staðin fyri uppskot landsstýrisins.

Uppskot

til

sanþýktar.

Val av limum í sjúkrahússtýrini fer fram aftaná fyrstkomandi lögtingsval og síðani aftaná hvørt lögtingsval.

Minnilutin (Hanus við Høgadalsá og Erlendur Patursson) mælir til at samþykkja uppskot landsstýrisins.

2. viðgerð 1. apríl 1971.

Uppskotið frá landsstýrinum falið 8-0.

Uppskotið frá meiraháttinum í nevndini samtykt 15-0.

40. Fíggjarættlan fyri kirkjugrunnin.

Ár 1971, 16. mars legði Sámal Petersen landsstýrismaður fram soljóðandi

Uppskot til

fíggjarættlan fyri kirkjugrunnin 1971/72.

Inntøkur:	Roknskapur 15/3 1971	Fíggjarætl. 1971/72
1. Endurgjald fyri tiggjund	7.800,00	7.800,00
2. Stundningur úr landskassanum	410.000,00	380.000,00
3. Ögn pr. 1/4-1970	126.964,00	
4. Ætlað ögn pr. 31/3 71		163.838,00
	544.764,00	551.638,00
Útreiðslur:		
A. Umvælingar av kirkjum	177.213,00	200.000,00
B. Kirkjugarðar	27.629,00	50.000,00
C. Prestaflutningur	26.581,00	30.000,00
D. Nýggjar kirkjur	100.000,00	100.000,00
E. Tryggingar	7.211,00	8.150,00
F. Kirkjubøar kirkja	42.290,00	
G. Ymist		10.000,00
Munur	163.840,00	153.000,00
	544.764,00	551.638,00

Viðmerkingar:

ad A. Umvælingar:

1968/69	114.992,00
1969/70	177.427,00
1970/71	177.213,00

ad D. Nýggjar kirkjur:

2. ársgjaldið av 10 til Vesturkirkjuna (smb. viðmerkingar til § 23-4 fíggjarlóg 1970/71).

Viðvíkjandi kirkjugrunninum sigur kirkjustjórnin í skrivi frá 20. júlí 1970 (skjal til fíggjarlögtingslógaruppskotið 1971/72) m.a. af útreiðslurnar hjá kirkjugrunninum í 1971/72 kunnar metast soleiðis:

Umvælingar	200.000,00
Kirkjugarðar	50.000,00
Prestaflutningur	30.000,00
Tryggingar	8.000,00
Nýggjar kirkjur (Vesturkirkjan)	100.000,00

og skilar til, at tækur peningur verður ætlandi ongin hjá kirkjugrunninum pr. 1/4 1971.

ad G. Ymist.

1. viðgerð 19. og 26. mars legði kirkjunevndin fram soljóðandi

Álit

Nevndin hefur viðgjørt málið og hefur fingið upplýst, at tær 200.000 kr., ið eru avsettar til umvælingar av kirkjum ikki eru ætlaðar til ávísa kirkju, men eftir teim útreiðslum, ið árliga hava staðist av kirkjuumvælingum í farnum árum, merir man útreiðslurnar til hetta endamál í komandi fíggjarárinum at fara at verða umleið 200.000 kr. Heldur ikki tær 50.000 kr., ið eru avsettar til kirkjugarðar eru ætlaðar til ávísan kirkjugarð, meðan 100.000 kr., ið eru avsettar til nýggjar kirkjur er 2. ársgjald av játtanini til Vesturkirkjuna.

Nevndin mælir til at samtykkja uppskotið frá landsstýrinum.

2. viðgerð 30. mars 1971.

Uppskotið frá landsstýrinum samtykt 25—0.

41. Happadráttarloyvi til Útvarp Føroa

Ár 1971, 16. mars legði Eli Nolsøe landsstýrismaður fram soljóðandi

Uppskot

til

**løgtingslóg um broyting í lög-
tingslóg um happadráttar-
loyvi til Útvarp Føroya.**

**lagtingslov om ændring af lag-
tingslov om lotteritilladelse
til Útvarp Føroya.**

§ 1.

Í § 3 í løgtingslóg nr. 71 frá 20. november 1969 um happadráttarloyvi til Útvarp Føroya, sum broytt við løgtingslóg nr. 27 frá 12. mai 1970 verða orðini «30. apríl 1971» broytt til «30. apríl 1972».

§ 2.

Henda lóg fær gildi frá 30. apríl 1971.

§ 1

Í § 3 í lagtingslov nr. 71 af 20. november 1969 om lotteritilladelse til Útvarp Føroya som ændret ved lagtingslov nr. 27 af 12. mai 1970 ændres ordene «30. april 1971» til «30. april 1972».

§ 2.

Denne lov træder i kraft den 30. april 1971.

Viðmerkingar:

Útvarp Føroya hevur søkt um, at lógin um happadráttarloyvi, ið gongur út 30. apríl 1971, verður endurnýggjað. Útvarpsnevndin tekur einmælt undir við áheitanini.

Tann 20. februar 1971 vóru við 50 dráttum innkomnar tilsamans 1.809.000 kr., sum hava givið 1.183.730 kr. í útvarpsins part. Til vinningarnar eru útgoldnar 545.270 kr., harav 81.790 kr. eru farnar í gjaldi til landskassan. Umsitingarútreiðslurnar hava verið 80.000 kr.

Tá útvarpinum eina tørvar nógvan pening fyri at kunna fara undir bygging av nýggjum útvarpshúsum, skal landsstýrið mæla til, at lógin verður framlongd eitt ár.

1. viðgerð 19. mars og 1. apríl legði fíggingarnevndin fram soljóðandi

Í viðmerkingunum vísir landsstýrið til, at umsókn er komin frá útvarpinum um leingja nav nevnda loyvi og at útvarpsnevndin mælir til at loyvið verður longt.

Tá útvarpið av fyrstanlíð lekk hetta loyvi, vóru vissar treytir settar

fyrri, at útvarpið kundi fáa slíkt loyvi. Hetta loyvi var avmarkað til tíðina til 30. apríl 1970.

Treytirnar vóru settar upp í 5 peltum og var samstundis sett 5-manna-nevnd, sum skuldi endurskoða lógina um Útvarp Føroya.

Í seinastu tingsetu søkti útvarpið um loyvi at halda áfram við hesum sendingum enn eitt ár. Landsstýrið legði málið fyrri tingið, sum samtykti at framleingja lógina, men minti á, at ein av treytunum fyrri hesum sendingum var, at nevnd var sett at endurskoða lógir tess, men at henda nevnd enn ikki hevði givið álít í málinum.

Nú er eitt ár farið síðani og uppskot er um enn einaferð at framleingja lógina, men enn er heldur einki frætt frá teirri nevnd, sum sett var uttan tað, at nevndin heldur, at síðan tað hevur verið lögtingsval, síðan nevndin var sett, at so er hon burturdottin og at tað sostatt ikki meira situr nekur nevnd.

Lógin um Útvarp Føroya er frá 1956, og lóg um útvarpsnevnd frá 14. februar 1957. Reglurnar fyrri útvarpsnevndina eru hesar:

1. Sett er útvarpsnevnd við 5 limum valdir av löglinginum á hvørjum fyrsta tingi aftaná lögtingsval. Landsstýrið uppevnir formannin limanna millum.
2. Útvarpsnevndin tekur avg rð um, hvussu dagsskrá útvarpsins skal skipast í høvuðsevnum, og góðkennir hana, innan hon verður kunningjörd. Nevndin fyrisetur reglar, ið hon heldur verða neyðugar, við tí endamáli, at tað, sum útvarpað verður, hevur fjolbroytt mentunærligt og upplýsandi innihald, og at hugsumfrælsi, rettsinni og javnaður móti øllum flokkum og stevnum í almennum málum, vinnustovnum, feløgum og einstokum monnum skulu ráða í útvarpinum. Útvarpsnevndin eigur allan avg rðarrætt at skipa fyrri tilfari, málnýtslu og framburðarhátti. Landsstýrið hevur avgerðarrættin fyrri øllum fíggiarligum útvarpinum viðvíkjandi.
3. Útvarpsnevndin tekur ikki seinni enn 1. september avgerð um høvuðsevni fyrri dagsskrá fyrri oktober-marts og ikki seinni enn 1. marts viðvíkjandi dagsskrá fyrri apríl-september, tó v rður at standa nevndini frítt at gera broytingar ella oppiskoyti til hálvárskráanna. Dagsskrá skal til hvørja tíð verða samtykt í høvuðstáttum fyrri minst 4 vikur. Dagsskrá fyrri hvørja viku verður útgivin ikki seinni enn fríggjadag í vikuni undan og lýst í útvarpinum fríggjadag undan.
4. Um maður, ið skal flyta fram útvarpsvni fær forfall, ella aðrar ófyrirsæddar umstøður gera broytingar neyðugar av dagsskrá, fyriskipar fyrirteðumaður útvarpsins, so vítt gjørligt í samráð við formannin fyrri útvarpsnevndini fyrri dagsskrá á besta hátt samsvarandi teimum høvuðslinjum, nevndin hevur samtykt.

5. Límir nevndarinnar hava tøgnskyldu sum tenastumenn landsins, tá avgerð er tikin í einum máli, kann tað tó frítt verða minnælt. At enda á fundi í nevndini verður samtykt, hvørjar upplýsingar verða at senda blæðunum.
6. Landsstýrið heitir á nevndina og fær minnæli viðvíkjandi selan av útvarpsstjóra og starvsfólki, sum hevur fyrirveiking av útvarpstíllari um hendur ella luttekur í sjálvum útvarpingunum, viðvíkjandi fíggaræðlan útvarpsins, sløddina av útvarpsgjöldum, samsýning fyri flutning av útvarpsevnum og semjur við rithøvundar og lónleikarar.
7. Nevndin fyrisetur senditíðirnar á degnum innanfyri ta dagligu tíðarløngd, sum landsstýrið fyrisetur. Landsstýrið fyrisetur samsýning til nevndarlimirnar.
8. Útvarpsnevndin kemur saman á fund regluliga einu ferð um mánaðin og annars so ofta, tørvur er á. Formaðurin boðar til fundar. Hann hevur skyldu at boða til eykafundir, tá fyristoðumaður útvarpsins ella tveir menn í útvarpsnevndini krevja tað. Fundur er samtyktarform, um meiriluti av limunum er á fundi. Standa atkvøðurnar á jøvnum, er atkvøða formannsins avgerandi. Útvarpsfyristoðumaðurin hevur sæti í fundum útvarpsnevndarinnar og hevur har rætt at fáa orðið og seta fram uppskot men hevur ikki atkvøðurætt. Hann skal seta fram uppskot til dagsskrá, harundir uppskot til fyrilestrar og samtalar og musikk- og sangútvarp.

Tað skuldi verið eyðsæð, at bæði lógin um Útvarp Føroya og um útvarpsnevndina frongdu til at verið endurskoðaðar, tí broytingin innan útvarpið frá tí tað var sett á stovn og til nú er so stór, at tað er illa hugsandi, at alt tað sum hóskaði, tá útvarping mest var ein roynd, er líka væl hóskandi, nú sent verður stóran part av degnum, ella í hvussu so er hvert kveld og hesar sendingar eru numandi meira fjølbroyttar, enn tá útvarpið var sett á stovn.

Sum grund fyri framleiðingina av lógini visir landsstýrið á, at útvarpinum tørvar ein nógvan pening til nýtt útvarpshús.

Nevndin h var viðgjørt málið, og skal gera landsstýrið varl við, at nevndin, sum sett var, tá hefta lovví av fyrstan tíð var givið, ikki longur situr og ikki hevði lokið arbeiði sítt undan lögtingsvalinum. Annars tekur nevndin undir við uppskoti landsstýrisins og mælir tinginum til at samtykkja tað.

2. og 3. viðgerð 2. apríl 1971.

Landsstýrisins uppskot samtykt 24--0.

42. Broyting í fyriskipanini um fiski- vinnu á Norður-eystara Atlantshavi

Ár 1971, 18. mars legði Eli Nolsøe landsstýrismaður fram soljóðandi

Uppskot til samtyktar.

Løgtingið mælir ríkisstýrinum til:

- I. at viðlagda uppskot til kongiliga fyriskipan um eftirlit við fiskiskap-
inum á norður-eystara partinum av Atlantshavinum verður lýst at
galda í Føroyum við fylgjandi broyting í § 3, 1. stk.: orðini «... som
slæbes eller hales henover eller i nærheden af havbunden, såfremt
maskestørrelsen i nogen del af nettet er mindre end fastsat i §§ 4-6,
jfr. dog §§ 7-9» verða broytt til «..... som slæbes gennem vandet,
såfremt maskestørrelsen i nogen del af nettet er mindre end fastsat i
§§ 4-7, jfr. dog §§ 8-10».
- II. at hesi uppiskoyti verða gjørd til artikul 7 (2) í millumandasátt-
málanum:
 - a. øll tiltøk sum kunnu regulera støddina av heildarveiddi og býti av
henni millum sáttmála londini eitt hvørt fjðarskeið og
 - b. øll tiltøk sum kunnu regulera støddina av fiskimagni og býti tess
millum sáttmálalondini eitt hvørt fjðarskeið.

Viðmerkingar:

ad I.

Sum úrslit av samráðingunum í London í mai mánaða 1970 samtykti
millumlanda nevndin fyri fiskiskapinum í norður-eystara partinum av At-
lantshavinum hesi bæði filmæli:

1. Laksur.

- a. Fiskiveiða eftir laks í konventiónsøkjunum 1 og 2 uttanfyri fiski-
mark verður ikki loyvd í fjðarskeiðinum 1. juli til 5. mai. Økið
millum 63° og 68° N og eystanfyrir 0° og okið eystanfyrir 22° E, alt
uttanfyrir fiskimark, verður stongt fyri laksaveiðu alt árið.
- b. Minstamarkið verður 60 cm.
- c. Meskaviddin fyri gorn verður 160 mm sum minimum.
- d. Ikki verður loyvt at fiska við trolu og monofilamentgørnum.

- e. Húkar skulu í minsta lagi vera 1,9 cm viðir og teymurinn hafa einn styrki svarandi til í minsta lagi 0,6 monofil nylon.
- f. Hætt verður á t y lond, sum fiska laks bert á viðum havi, at luttaka í arbeiðinum at seta laks út.

Mælt verður til at hesar avmarkingar koma í gildi 1. januar 1971 og verða at kanna, tá ið tvey ár eru umliðin ella áðrenn, um størvegis bróytingar verða í laksaveiðuni.

2. Sild (*clupea harengus*).

- a. Fiskiveiða eftir sild verður ikki loyvd í Norðsjónum og Skag rakk í mai mánaða og frá 20. august til 30. september.
- b. Undir serligum umstøðum kann limalaud, um boðað var nevdini frá áðrenn 1 juli 1970, geva loyvi til, at veidd verða upp til 1000 tons, men bert til konsum og agn.
- c. Ullan mun til regluna í punkt a kunnu upp til 10 % av vektini av hvørjari veiðu verða sild.
- d. Norðsjógvurin og Skagerakk eru í hesum sambandi alt konventións-økið millum 62° N og 1° W til skotska stórundina og øystureftir og í Ernasundi frá 1° W og øystureftir til eina linju frá Skagen til Pater Noster vítan.

Hesar avmarkingar eru galdandi frá 1. mars 1971 til 28. februar 1972. Til bróytingina er at siga, at hon eisini er samtykt á Londonfundinum.

ad II.

Millumlanda nevdin hevur á teinum seinastu fundinum viðgjørt spurningin um ikki fliri tiltøk enn tey, sum eru nevnd í artikul 7 (1) í sáttmálanum, eru neyðug at verja fiskastovnin, serliga er hugsað um toska- og hýsustovnin undir Norður-Noreg og síldina í Norðsjónum. Londonfundurin samtykti við neyðugum ¾ meiriluta at mæla til, at tey tiltøk, sum nevnd eru í artikul 7 (2), eisini skulu vera millum tiltøkini í artikul 7 (1). Í hesum sambandi varð eisini samtykt, at í framtíð av hesum nýggju tiltøkum vil nevdin í samsvar við vanligan praksis hennara grunda avgerðirnar á vitskapligar kanningar aftaná at hava tikið við sjónarmiðini og fíggarligu áhugamálini hjá limalondunum.

Fotokopi av artikul 7 og 8 er viðlagt.

1. viðgerð 23. og 2. apríl legði fiskivinnunevdin fram söljóðandi

Alt

Ein meiriluti (Hákon Djurhuus, Leon Joensen, Poul J. Olsen og Tór-

álvur Møller Olsen) er av teirri áskoðan, at tað er nógv sum ber á tað borðið, at fiskistovnurin minskar, vit kunnu bert hyggja at veiðutølutunum tey seinastu árin, at ein orsøkin til at minni er at veiða á ymsum økjum kann vera hin intern fiskiskapurin við nýggjum og meira effektivum fiskireiðskapi. Vit kunnu bert vísa á, at veiða eftir sild norðanfyri Føroyar, sum bert fyri fáum árum síðani var ein týðandi láttur í búskapi okkara fyri at taka eitt ár sum 1966 sum útgangspunkt er minnað úr 44.000 tons sum til niður í onki tey seinastu tvey árin. At veiðan av hesum sildastovni er minnað so nær sum niður í onki í mun til, hvat hon var, hava hini londini, sum veitt hava av stovninum, Ísland, Noreg og Russland serliga, eisini á samað.

Hóast Føroyar eru fiskiveiðutjóð burturav, so er tað ikki veiða okkara, sum er avgerandi fyri, um ein fiskistovnur verður týndur, men sum fiskiveiðutjóð hava vit størsta áluga fyri at luttaka í tí millumlanda arbeiði har ansað verður eftir og haðani uppskot koma um at verja stovnin, tá vandi er fyri honum. Luttaka vil ikki í arbeiðinum at verja fiskastovnar kunnu vit koma út fyri tí, at møguleikarnir at selja framleiðslu okkara verða skerdir í mótfylløkum.

Eftir tí sum nú liggur fyri er vandi fyri sildastovninum í Norðsjónum. Tey tiltøk, sum skolin eru upp eru kanska ikki tey hepnastu men onnur loysn kundi ikki finnast, tá 14 lond skuldi taka seg saman um eina felagsstøðu.

Nevndin hevur havt fund við fiskifrøðingin og mælir hann til at samtykkja tilløkini.

Meirilutin mælir til at samtykkja uppskot landsstýrisins.

Minnilutin (Ove Mikkelsen) færir fram:

So lítil sum fiskiveiða føroyinga er samað við heildarveiðuna á hesum leiðum, mugu vit fráskriva okkum alla skuld í teirri týning av fiskastovninum, sum menn haldi hevur verið.

Víst verður á, at vit føroyingar hava bert sjógvin og ríkidømi hans at lila á. Svíkur helta lívsgrundarlag ella verður tað gjørti trengri, ber ikki til at tryggja landsins fólki livikor.

Vit styðja tiltøk, ið miða ímóti vernd av fiskistovnum, men tær avmarkingar ella hann móti fiskiveiðu, sum til tess verða hildin neyðug, nýtast ikki og mugu ikki av fyrrnevndu orsøkum nerva føroyska veiðu á víðum havi, ella skerja launa.

Mælt verður frá at samtykkja hetta uppskot.

2. viðgerð 2. apríl 1971.

Landsstýrisins uppskot var sett undir atkvøðu við navnakall:

Ja atkvøddu: Agnar Nielsen, Hilmar Kass, J. Sundstein, D. Hentze, K. Wang, H. Djurhuus, Tr. Samuelson, Leon Joensen, A. Djurhuus, Jógvan Olsen, John Olsen, Hilmar Bech, Poul J. Olsen, Haldor Hansen, Tórálvur Olsen, Martin Joensen, Atli Dam og J. Fr. Øregaard.

Nei atkvøddu: Signar Hansen, H. v. Høgadalsá, Finnabogi Isaksen, E. Patursson, Jógvan Djurhuus og Ove Mikkelsen.

Burtur: Sigfried Skaale og Kjarlam Mohr.

Uppskotið samtykt 18—6.

43. Milluml. reguleringstiltøk viðv. fiskiskapi

Ár 1971, 18. mars legði Eli Nolsøe landsstýrismaður fram soljóðandi

**Uppskot
til
samtyktar.**

Løgtingið mælið ríkisstýrinum til, at viðlagda uppskot til «lov om internationale reguleringsforanstaltninger vedrørende fiskeri» verður framt og lýst at galda í Føroyum.

Viðmerkingar:

Við heimild í lóg nr. 111 frá 26. apríl 1961 «om regulering af fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav» kunnu eftir samráð við heimastýrið gerast reglur um regulering av fiskiskapinum á nevnda øki. Tílikar forskriftir eru gjørdar, jfr. kongiliga fyriskipan nr. 589 frá 15. december 1969 (løgtings-

mál nr. 20/1969). Føroyar eru eisini partur í millundanda sáttmálanum fyri norður-vestara partin av Atlantshavinum, og talan er um, at Føroyar skulu undir millundanda avtaluna frá 1. juni 1967 um ordansreglur fyri fiskiskopin í norðara partinum av Atlantshavinum (Lgl. 1967, bls. 255). Á hesum økjum er ikki lóggáva, sum gevur heimild at fremja tey tilløk, sum eru ella verða samtykt. Lógaruppskotið leggur øll avtaluøki saman í eina heimildarlóg.

Víst verður annars til viðmerkingarnar til lógaruppskotið.

Lagt verður altur at, at ríkisstýrið, síðuni ymisk tilløk eftir sáttmálanum viðvíkjandi norðurvestara partin av Atlantshavinum skulu setast í gildi í ár (laksurin undir Vestur-Grønlandi) og sum sagt, ongin heimildarlóggáva er, biður um skjóta viðgerð.

Forslag til

Lov om internationale reguleringsforanstaltninger vedrørende fiskeri.

§ 1.

Regeringen kan afslutte internationale overenskomster gældende såvel uden for som inden for dansk fiskeriterritorium, hvorved følgende foranstaltninger aftales: forskrifter om ordensregler for fiskeriet, mindstemål på fisk og krebsdyr samt dele af sådanne, fredningstider på fisk og hvirvelløse havdyr, oprettelse af fredede områder for fisk og hvirvelløse havdyr, indretning og brug af fiskeredskaber og tilbehør, herunder mindstemåske-størrelser i net, forbud mod brug af bestemte redskaber, redskabstyper eller fiskemetoder, iværksættelse af kunstigt opdræt og omplantning af fisk, begrænsning af fangstmængde og/eller fangstindsats, samt international kontrol med overholdelsen af sådanne forskrifter.

Stk. 2. Fiskeriministeren udfærdiger forskrifter til opfyldelse af internationale overenskomster, der afsluttes i henhold til stk. 1, og til opfyldelse af beslutninger eller henstillinger, vedtaget i henhold til sådanne overenskomster, herunder forskrifter om national fordeling af fangstmængde og/eller fangstindsats.

§ 2.

I forskrifter, der udfærdiges i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af forskrifterne.

Stk. 2. Halvdelen af bøderne tilfalder statskassen, medens resten efter nærmere bestemmelse i de i § 1 nævnte forskrifter anvendes til hjælp til vanskeligt stillede fiskere og deres efterladte.

Stk. 3. Der kan i forskrifterne fastsættes bestemmelser om konfiskation

af ulovligt anvendte redskaber og af omhordværende fangst, herunder bestemmelser om, at fangst kan konfiskeres, selv om det ikke med sikkerhed kan godtgøres, at den i det hele hidrører fra det ulovlige forhold.

§ 3.

For Grønlands vedkommende fastsættes de i § 1 nævnte forskrifter efter forhandling med ministeren for Grønland. For Færøernes vedkommende fastsættes forskrifterne, for så vidt angår det færøske fiskeriterritorium, med samtykke af Færøernes landsstyre og i øvrigt efter forhandling med landsstyret.

§ 4.

Loven træder i kraft den 00.

Lov nr. 111 af 26. april 1961 om regulering af fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav samt § 24 i lov nr. 195 af 26. maj 1965 om saltvandsfiskeri ophæves, dog således at forskrifter udstedt i henhold til disse bestemmelser forbliver i kraft.

1. viðgerð 23. mars og 2. apríl legði fiskivinnunevndin fram soljóðandi

Álit

Ein meiriluti (Leon Joensen, Poul J. Olsen og Tórálvur Mohr Olsen) vísir til álitið í lögtingsmáli nr. 42/1970 har fært verður fram, hvønnu lýðning tað hevur fyri búskap Føroya, at fiskistovnarnir verða vardir, og at vit luttaka í millumlanda tilløkunum at verja stovnarnar. Sum eitt lið í hesari verju er «Forslag til lov om internationale reguleringsforanstaltninger» at skilja. Meirilutin tekur undir í uppskoti landsslýrisins.

Ein minniluti (Hákon Djurhuus) vísir til viðmerkingarnar hjá meirilutanum og ferir annars fram, at tá verjureglur samhætt § 1 í lógaruppskotinum verða ásettir á landleiðini her hjá okkum, skal eftir § 3 landsstýrið samtykkja, men annars skulu samráðingar verða ferdar við landsstýrið.

Her heldur minnilutin, at tað skuldi verið rimuligari, ja, beinleiðis neyðugt í hesum lýðningarnikka máli, at orðið heimastýrið, tað vil siga lögting og landsstýri, kom at standa í báðum forum í staðin fyri landsstýrið og setir tí broytingaruppskot hesum samsvareandi.

Ein annar minniluti (Ove Mikkelsen) ferir fram:

So lítt sum fiskiveiða føroyinga er samanhoríð við heildarveiðuna á hesum leiðum, mugu vit fráskriva okkum alla skuld í teiri týning av fiskistovninum, sum menn halda hevur verið.

Víst verður á, at vit føroyingar hava bert sjógvin og ríkidømi hans at lífa á. Svíkur helta lívsgrundarlag ella verður tað gjort frengri, ber ikki til at tryggja landsins fólki lívikor.

Vit stýðja tiltøk, ið miða imóti vernd av fiskistovnum, men lær avmarkingar ella bann móti fiskiveiðu, sum til fess verða hildin neyðug, nýtast ikki og mugu ikki av fyrrnevndu orsøkum nerva føroyska veiðu á víðum havi, ella skerja hana.

Uppskot

Frá meirilutanum: Løgtingið samtykkir uppskot landsstýrisins.

Frá minnilutanum (Hákon Djurhuus): Løgtingið samtykkir uppskot landsstýrisins við hesi broyting:

Í § 3 verður í staðin fyri «Færøernes landstyre» sett «Færøernes hjemmestyre» og í staðin fyri «landstyret» sett «hjemmestyret».

Frá minnilutanum (Ove Mikkelsen): Mælt verður frá at samtykkja uppskot landsstýrisins.

2. viðgerð 2. apríl 1971.

Formaðurin legði fram **Broytingaruppskot** frá Hákon Djurhuus o. fl.:

Broytingaruppskot

í løgtingsmáli nr. 43/1970: **Millumlanda reguleringstiltøk viðvíkjandi fiskiskapi.**

Í § 3 verður aftaná orðið «med» í síðstu reglu sett: «og samtykke af».

Broytingaruppskotini frá H. Djurhuus samtykt 17- 0.

Landsstýrisins uppskot so broytt samtykt 17- 0.

44. Vegir og lendingar

Ár 1971, 26. mars legði havna- og veganevndin fram soljóðandi

Álit

Havna- og veganevndin hefur viðgjört tær o.a. 60 umsóknirnar um studning til byggingar av lendingum og smærri havnum, sum innkomnar eru.

I. Vegir.

Á fíggjarlógini eru settar av 12,0 mill. kr. til vegabyggingar og umsiting av landsvegum; heruppi er umtór- og benzínjældini frá kommunum, ið øll fara í vegagrunnin.

Viðvíkjandi nýtsluni av hesum peningi skal nevndin loyva sær at seta fram soljóðandi

Uppskot

A. Til útbygging av og ábøtur á landsgevanetini og umsiting teirra; har- umframt til atløgubrugv og fergulegu, sum ikki er rímuligt at rokna sum kommunala havna- ella lendingabygging	kr. 11.576.250
B. Til niðanfyri nevndu arbeiði	kr. 423.750
	kr. 12.000.000

Kommuna	Arbeiði	Studningur ¾ av kr.
Svínoyar		
Abotur á vegin til Eiðið		20.000,—
Hvannasunds		
Vegur á Norðloftum		40.000,—
Vegur í Múla		10.000,—
Húsa		
Vegur í Syðradali		20.000,—
Ranavíkar		
Fykajáttan til ovura veg í Ranavík		40.000,—

Haldórsvíkar	
Vegur í Vík	50.000,-
Kaldbaks	
Vegur út á Dalstöðna í Kaldbaksbotni	20.000,-
Tórshavnar uttanbýggja	
Gøtan til Norðadals og brúgv um Gjónna	25.000,—
Gøtan frá Oyggjarvegnum til Norðara skarð í Syðradali	10.000,—
Tórshavnar	
Frámhald av vegi í Havnadali	60.000,—
Miðvágs	
Brúgv á Vatnsoyrum	40.000,—
Sørvágs	
Vegur frá skúlavegnum í Bíggjarvegin	60.000,-
Bíggjar	
Vegur vestur frá Bø	30.000,—
Húsavíkar	
Breiðking av vegi í Dali	20.000,-
Porkeris	
Vegur í Porkeri	60.000,—
Vágs	
Ovasti vegur í Vági (endarnar saman)	60.000,—
Tilsamans $\frac{3}{4}$ av kr.	565.000,—
= kr.	423.750,-

II. Lendingar.

Játtanir, sum farnar eru til gjalddingar undan $\frac{1}{4}$ 1971, men sum ikki er bygt fyri, eru tilsamans $\frac{3}{4}$ av o.ú. 2.000.000 kr. = o.ú. 1.500.000 kr.

Játtanir fyri fíggjarárið 1971/72, sum samtyktar eru áður, eru hesar:

Kommuna	Arbeiði	Staðningur ¾ av kr.
Fugloyar		
Lending við Trøllagjógv (3. árgjald av 3 ára játtan) bygt		25.000,—
Svínoyar		
Lending við Svínøysareiði (2. árgjald av 6 ára játtan) ikki bygt		50.000,—
Viðareiðis		
Veg oman í Eiðsvík (2. árgjald av 2 ára játtan) í bygging		25.000,—
Hvannasunds		
Lendibrúgv í Hvannasundi (3. árgjald av 4 ára játtan) bygt		30.000,—
Lendibrúgv í Hvannasundi (2. árgjald av 5 ára játtan) bygt		40.000,—
Klakksvíkar		
Koyriveg til lendibrúgv í Árnafirði (3. árgjald av 3 ára játtan) í bygging		30.000,—
Bátahavn í Klakksvík (2. árgjald av 8 ára játtan) ikki bygt		100.000,—
Húsa		
Leinging av lendibrúgv á Syðrendali (4. árgjald av 4 ára játtan) bygt		30.000,—
Veg frá lendingini niðan til húsa (2. árgjald av 2 ára játtan) ikki bygt		50.000,—
Fuglafjarðar		
Uppiskoyti til havnajíttan (5. árgjald av 5 ára játtan) bygt		130.000,—
Bryggju vestanfyrri (2. árgjald av 8 ára játtan) í bygging		70.000,—

Gøtu

Strandveg í Norðrugøtu	
(3. árgjald av 4 ára játtan) bygt	25.000,—
Bátahyl í Norðrugøtu	
(2. árgjald av 4 ára játtan) í bygging	40.000,—
Uppfylling fyri byggjoki við havnina	
(1. árgjald av 5 ára játtan) í bygging	80.000,—

Nes

Fergulega á Toftum	
(5. árgjald av 6 ára játtan) bygt	90.000,—
FykJáttan til bryggju í Oyrunum	
(4. árgjald av 4 ára játtan) ikki bygt	40.000,—
Fergulegu við Toftagjógv	
(4. árgjald av 6 ára játtan) bygt	120.000,—
Dýpan av bátahavn	
(2. árgjald av 5 ára játtan) ikki bygt	40.000,—

Runavíkar

Leinging av bryggju á Høgabóli	
(4. árgjald av 5 ára játtan) bygt	60.000,—
Uppískoyti til havnaráttan	
(5. árgjald av 5 ára játtan) bygt	120.000,—
Lending við Kráargil	
(2. árgjald av 3 ára játtan) bygt	20.000,—
Bátahavn á Glyvrum	
(2. árgjald av 6 ára játtan) í bygging	70.000,—
Bátahavn í Seldarfirði	
(2. árgjald av 6 ára játtan) í bygging	35.000,—
Útbygging av Gomlustøð í Løndu	
(2. árgjald av 5 ára játtan) bygt	30.000,—

Skála

Leinging og breiðkan av lendibrúgv í Skálabotni	
(2. árgjald av 6 ára játtan) ikki bygt	50.000,—

Sjóar

Bátahyl við Skálafjørðin (á Strondum)	
(6. árgjald av 6 ára játtan) bygt	80.000,—
Verjugarð á Slatrað	
(2. árgjald av 3 ára játtan) ikki bygt	25.000,—

Sunda		
Lendibrúgv á Norðskála		
(2. ársgjald av 6 ára játtan) í bygging		30.000,—
Hvalvíkar		
Styrking av bryggju í Hvalvík		
(2. ársgjald av 6 ára játtan) í bygging		50.000,—
Kollafjarðar		
Bátahavn innanvert Sjógv		
(2. ársgjald av 8 ára játtan) ikki bygt		60.000,—
Kvívikar		
Stallagjógv í Leynum		
(2. ársgjald av 3 ára játtan) ikki bygt		25.000,—
Kaldbaks		
Bátahavn í Bíggjastøð		
(2. ársgjald av 4 ára játtan) bygt		50.000,—
Tórshavnar uttanbyggjar		
Dýping av bátahyli og hækkan av verjugarði á Argjum		
(4. ársgjald av 5 ára játtan) ikki bygt		20.000,—
Bátahavn á Argjum		
(2. ársgjald av 5 ára játtan) ikki bygt		40.000,—
Lendingarábøtur í Hoyvík		
(2. ársgjald av 2 ára játtan) ikki bygt		25.000,—
Ilests		
Bryggju í Koltri og bátastøð í Ilesti		
(3. ársgjald av 4 ára játtan) bygt		25.000,—
Nólsoyar		
Viðkan av havnarplássi		
(3. ársgjald av 5 ára játtan) ikki bygt		40.000,—
Bøtan av havnarviðurskiðnum		
(2. ársgjald av 5 ára játtan) ikki bygt		200.000,—
Sándavágs		
Bátastøð v.m.		
(5. ársgjald av 8 ára játtan) bygt		20.000,—
Bátahavn		
(2. ársgjald av 8 ára játtan)		120.000,—

Miðvágs/Sandavágs	
Uppkoyring frá havuini í Miðvági	
(4. ársgjald av 4 ára játtan) bygt	60.000,—
Miðvágs	
Leinging av bryggju úti á Kletti	
(5. ársgjald av 5 ára játtan) ikki bygt	20.000,—
Sørvágs	
Bátahavn	
(2. ársgjald av 8 ára játtan) ikki bygt	50.000,—
Mykines	
Bátastøð	
(2. ársgjald av 3 ára játtan) í bygging	20.000,—
Skálavíkar	
Bátahavn	
(6. ársgjald av 6 ára játtan) bygt	80.000,—
Húsavíkar	
Lending á Skarvaskeri	
(4. ársgjald av 5 ára játtan) í bygging	40.000,—
Lendingarábøtur í Dali	
(2. ársgjald av 5 ára játtan) ikki bygt	30.000,—
Hvalbiar	
Bátahavn við Býggjargarð	
(2. ársgjald av 2 ára játtan) bygt	40.000,—
Froðbiar	
Bátahavn í Trongisvági	
(2. ársgjald av 8 ára játtan) ikki bygt	80.000,—
Fámjins	
Lendingarábøtur	
(2. ársgjald av 3 ára játtan)	30.000,—
Hovs	
Bátahavn	
(5. ársgjald av 5 ára játtan) bygt	50.000,—

Vágs		
Vágsciði		
(4. ársgjald av 5 ára játtan) ikki bygt		30.000,—
Summar		
Bryggju í Løpra		
(4. ársgjald av 10 ára játtan) í bygging		120.000,—
	Tilsamans $\frac{3}{4}$ av kr. 2.860.000,—	
	= kr. 2.145.000,—	
Bundnar í studningi eru solciðis		
kr. 1.500.000 + kr. 2.145.000	=	3.645.000,—
í gruninum eru	÷	765.000,—
A figgjarlógaruppskotinum fyri 1971/72	2.500.000,—	1.735.000,—
Hallið er		kr. 1.910.000,—

Hetta er nógv størsti munur, sum verið hevur á játtaðum studningum og tí peningi, sum hevur verið til taks at rinda studningin við. Og kemst hella av, at havna- og veganevndin, ið var seinasta ár, helt verða av samfelagsligum týðningi at veita studning til bátahavnir og tí reyndi at koma flestu ynskjunum um stuðul til tilíkar á møti.

Fyri at ikki skal verða neyðugt at vaksa um lendingakontoina út um rímuligt mark, hevur nevndin hildið vera neyðugt at halda eitt sindur aftur í ár.

Viðvíkjandi nýjáltanum skal nevndin loyva sær at scla fram soljóðandi

Uppskot

A.	Arbeiði	Studningur $\frac{3}{4}$ av kr.
Kommuna		
Fugloyar		
Lendingarábøtur á Kirkju og í Hattarvík		
$\frac{3}{4}$ av 40.000 kr./árið í 3 ár		40.000,—

Hvannasunds

Leiðing av lendibrúgv í Norðlepli (við flakavirkid)	
$\frac{3}{4}$ av 40.000 kr./árið í 4 ár	40.000,—
Lendibrúgv í Hvannasundi. í jáltanini frá 1968/69 verða	
4 ár broytt til 6 ár.	

Kunoyar

Vegur niðan frá lendibrúnni í Kunoyar bygd	
$\frac{3}{4}$ av 25.000 kr./árið í 4 ár	25.000,—

Húsa

Spæl og rennistrong á Húsum	20.000, -
Þýkastudningur til lendibrúgv á Syðradali	12.000,-

Elduvíkar

Bryggja í Funningsfirði	
$\frac{3}{4}$ av 80.000 kr./árið í 6 ár	80.000,—

Fuglafjarðar

Bátahavn í Fuglafirði	
$\frac{3}{4}$ av 60.000 kr./árið í 6 ár	60.000,—

Gøta

Bátahavn í Syðrugøtu (eykajáttan)	40.000,—

Sjóar

Planering av øki við bátahylin á Strondum	40.000, -
Úlbygging av Heyggssteð til bilflutnings	
$\frac{3}{4}$ av 50.000 kr./árið í 3 ár	50.000,—

Sunda

Lendibrúgv á Norðskála	
Verandi játtan broytt til $\frac{3}{4}$ av 45.000 kr./árið frá 1971/72	15.000,—

Eiðis

Lendibrúgv í Svínáum	
$\frac{3}{4}$ av 30.000 kr./árið í 2 ár	30.000,-

Gjáar

Rudding í Gjónni	20.000,—

Hósvíkar

Leingjan av lendibrúgv í Hósvík	
$\frac{3}{4}$ av 100.000 kr./árið í 5 ár	100.000,—

Kaldbaks

Lendibrúgv í Kaldbaksbotni	
$\frac{3}{4}$ av 25.000 kr./árið í 2 ár	25.000,—

Tórshavnar uttanhyggjar

Játtanin frá 1969/70 til lendingarábøtur í Hoyvík longd
til 4 ár

Hests

Lendingarábøtur (cykajáttan)	12.000,—

Sandavágs

Lendingarábøtin
 $\frac{3}{4}$ av 40.000 kr./árið í 2 ár frá 1972/73

Sørvágs

Játtanin frá 1969/70 til bátahavn broytt til $\frac{3}{4}$ av 80.000 kr./árið frá 1971/72	30.000,—

Húsavíkar

Lending á Skarvanesi	
$\frac{3}{4}$ av 60.000 kr.	60.000,—

Skúvoyar

Leingjan av atløgubryggju í Skúvoy	
$\frac{3}{4}$ av 50.000 kr./árið í 4 ár	50.000,—

Hvalbiar

Bátahavn við Býggjargarð	
$\frac{3}{4}$ av 35.000 kr./árið í 4 ár	35.000,—
Bátaspæl í Sandvík	10.000,—

Fámjins

Lendingarábøtur og trygging av siglingarrennuni	
$\frac{3}{4}$ av 40.000 kr./árið í 4 ár	40.000,—

Hövs**Lendingarábætur**

$\frac{3}{4}$ av 30.000 kr./árið í 2 ár	30.000,—

Porkeris

Bátadráttur og -spæl	30.000,—

Sunnbjar**Bátahrúgv í Öyrnavík**

$\frac{3}{4}$ av 60.000 kr./árið í 6 ár	60.000,—

Bátaspæl í Sunnba

$\frac{3}{4}$ av 30.000 kr.	30.000,—

$\frac{3}{4}$ av kr.	984.000,—

= kr.	738.000,—

og viðvirkjandi gjøllari viðgerð av ávísam misóknarmálum, at

B. Landsverkfæðinginum verður álagt at gera kanningar í

1. málinum um øking av bátahavnini í Skálavík,
2. málinum um betri verju fyri bátahylin í Kaldbak.

2. viðgerð 30. mars 1971.

Formaðurin legði fram 5 hroytingaruppskot:

1) frá K. Wang o. fl.

Í uppskotinum á 1. síðu verður undir B. millum «Kaldbaks» og «Tórs-havnar uttanbýggja» sett:

Kirkjubæur

Framhald av vegi norður í Fossdal	25.000,—

2) frá Hilmar Beeh o. fl.

Undir I: Vegir, verður skoytt uppí:

Froðbiar sóknar

Ovari samferðsluvegur	100.000, -

3) frá H. Djurhus o. fl.

Sum nýjáttan verður sett undir A nýjáttan til lendingar:

Mikladals sóknar kommunar:

Mikladalur til lendingarumv.	16.000, —
Trøllanes til endingarumv.	25.000, —

4) frá Ove Mikkelsen o. fl.

Síðu 6

Hovs Lendingarábøtur

$\frac{3}{4}$ av 30.000 kr./árið í 2 ár	30.000, —
verður broytt til:	

Hovs Lendingarábøtur

$\frac{3}{4}$ av 60.000 kr./árið í 1 ár	60.000, -

Viðmerkingar:

Av tí at bátahylurin í Hovi roynist so illa, sjá bræv frá Hovs sóknarstýri til Føroya lögting daterað 13. mars 1971.

Hylurin bleiv teknaður og gjørdur av landsverkfæðinginum, kom at vera 107.000 kr. dýrari enn ætlaður, vísur seg at vera ónýtiligur vegna brim, ið ikki var fyrr. Tað, sum bleiv planerað omanfyri og hylin og fylt út við leysum skervi og sandi er burturskolað og má betongast um tað skal vera til nakran gagn, eins og væl drátturin má lekkast.

Sum nú er standa bátarnir á Tvoroyri. Fyri 30.000 fáast tær ætlaðu ábøtur ikki gjørdar. Kommunan hevur so stór lán frammanundan, at teir ikki siggja seg færa at átaka sær meiri. Við bátahylinum hava teir havt eina eykaútgift uppá stívliga 100.000 kr. bara í rentum. Heitt verður á, at tær játtaðu 60.000,- kr. vera goldnar uppá eingang nú í ár, so menn

kunna fáa sínar bátar aftur til Høvs fyrir heyst- og vetraróður. Við hert 30.000 kr. kemst ikki nokk á leið, og verður í so fall eingin útróður mögugur í Høvi utan á hásumri, 2 ár framvirk.

5) frá J. F. Øregaard o. fl.

Løgtingið hevur fyrr samtykt gerð av veg millum Funning og Funningsbotn, millum Húsar og Mykladal, men hesa vegagerð er enn einki gjørt við. Figgjarnevndin hevði nú um dagarnar fund við sóknarstýrini við Gjógv og í Funningi saman við landsverkfrøðinginum, sum segði at her vóru ongur fyrireikingar gjørdar, men hann metti leysliga vegin millum Funning og Funningsbotn at koma at kosta umleið 7 milliónir. Verður vegurin millum Húsar og Mykladal at kosta umleið tað sama, er tað skilligt, at tað ikki er gjørligt at gera hesar vegir í brúskundi, uttan so, at nógur peningur verður tikin av tí konto, sum ætlað er til nýgerð og umvølan av høvuðsvegum.

Spurningurin er tí, um ein ávis peningahædd skuldi verið sett av á figgjartógini til hesar og líknandi vegir, og arbeiði so kundi byrja heinanvegin.

Mælt verður tí til, at landsstýrið saman við landsverkfrøðinginum umhugsar henda spurning og setur á komandi figgjartóg tann neyðuga pening, so henda vegagerð kann verða byrjað, og setur fram fylgjandi uppskot:

Undir H. B, sum punkt 3, verður sett:

Landsstýrið saman við landsverkfrøðinginum verður biðið um at kunna møguleikarnar fyri at seta í verk gerð av t.í. m. vegum, sum tingsamtykt er gjørd um at gera.

Broytingaruppskot 1 og 2 fullu 7 - 0.

— 3 samtykt 17 - 0.

— 4 fall 10 - 0.

- 5 samtykt 21 - 0.

Uppskot frá nevndini: Vegir samtykt 24 - 0.

Uppskot frá nevndini: Lendingar samtykt 25 - 0.

45. Uppskot til eina uppbyggingarætlan fyri Suðuroynna

Ár 1971, 23. mars legði Ove Mikkelsen lögtingsmaður fram soljóðandi

Uppskot til samtyktar.

Føroya løgting áleggur búskaparráðnum at gera uppskot til eina uppbyggingarætlan fyri Suðuroynna samsvarandi tí í framløguskrivinum frágreidda og/ella líknaði uppskot.

- I Tiltøk fyri at útvega flakavirkjum í øynni ráevni.
- II Skipabygging í Suðuroy.
- III Samskipan av virkjum í øynni.
- IV Flakavirkini verða útbygd tíðarhóskandi.
- V Driftin av ferlarnum «Leivur Øssursson» og «Vábbingur» verður umskapað.
- VI Stovnsetan av solumiðstoð fyri landbúnaðarvørur.
- VII Stovnsetan av solumiðstoð fyri heimavirkaðum vörum.
- VIII Frenjan av turismu.
- IX Frenjan av ídunað.
- X Almenn útbygging.
- XI Skúlaútbygging.

Viðmerkingar:

Fyri betur at lýsa støðuna í suðri í dag er útylgjandi tøl ferd fram, tøl ið tosa teirra egna mál, og sum skilliga vísa, hvussu ovirrhonds stór afturgongdin hevur verið í hesi einarð so vinnandi oyggj, meðan restin av Føroya landi samstundis er framfarið á somu økjum:

M a n n t a l

Árstal	Allar Føroyar	Suðuroy
1930	24.200	5.424
1935	25.744 + 1.544	5.592 + 178
1945	29.178 + 3.434	5.991 + 394
1955	32.456 + 3.278	6.182 + 191
1960	34.596 + 2.140	6.045 + 137
1966	37.122 + 1.559	5.744 + 301
1970	38.681 + 1.559	5.584 + 160

Herav sæst at í fíðarskeiðinum 1930 til 1970 er fólkatalið í Føroyum vaksið við ca. 14.480, meðan í suðri berst við 160 fólkun.

Hetta hevur býtt seg yvir her ymisku sóknirnar soleiðis:

Ár	Hvalba	Froðja	Fámjin	Hóvi	Þorkei	Vág	Sumba	Vikabyrgi
1930	779	1950	218	188	414	1276	599	47
1935	758	1930	220	191	416	1170	604	12
1950	817	2104	226**	195**	452**	1730	689	
1955	851**	2019	219	193	445	1782	674	
1960	824	2038**	185	184	406	1739	651	
1965	766	1994	190	186	377	1651	625	
1970	787	2006	150	182	336	1554	569	10
Minkað:	÷ 64	÷ 32	÷ 76	÷ 13	÷ 116	÷ 228	÷ 120	÷ 37
frá tí fólkatalið var lægst.							(** lægst)	

Saltfiskur landaður í Føroyum.

1932:

Allar Føroyar 25.202 t., herav í Suðri 9.591 t. = 38,5%.

Saltfiskur veiddur á fjarleiðum.

1970:

Allar Føroyar 22.202 t herav av suðuroyggja skipum 3.591 t. = 16,2%
(prosentvis farið meiri enn niður í helvt).

Feskfiskalandingar í Føroyum.

1932:

Allar Føroyar 3.509 t. herav í suðri 1.124 t. = 32%.

1970:

Allar Føroyar 31.864 t. herav í suðri 3.311 t. = 10,4%.

Herav sæst at afturgongdin í saltfiski hevur verið frá 38,5% av samlaðu veiðuni til 16,2%, og í feskfiski frá 32% til 10,4%.

Tonnage-listi.

Fiskiskip á fjarleiðum.

1932:

Allar Føroyar 150 skip = 13.656 t. við 4.500 manns, veiddu 25.527 t.

Herav í suðri 63 skip = 5.596 t. við 1.545 manns, veiddu 9.638 t.

$$\underline{42\% \text{ skip} = 41\% \text{ t. við } 34,3\% \text{ manns, veiddu } 33,1\% .}$$

1955:

í suðri 76 skip og dekkshar = 7.377 t. (herav 2 hvalabátar og 6 trolarar)

1960:

Allar Føroyar ?? = 33.970 t.

Herav í suðri 56 = 6.722 t. (herav 1 hvalabátur og 2 trolarar.)

$$\underline{? \% = 19,8\% \text{ tonsatal}}$$

1970:

Allar Føroyar 177 skip = 45.314 t.

Herav í suðri 52 skip = 6.647 t. (herav 2 trolarar)

$$\underline{23,2\% \text{ skip } 14,7\% \text{ tonsatal}}$$

Herav sæst at frá 1932 til 1970 er skipatalið sammett við alt landið, í suðri farið niður frá 42% til 23,2%. Tonsatalið frá 41% til 14,7%.

Akfør.

1932 íalt í Føroyum 96 herav 46 last-voruvagnar

1932 íalt í Suðri 19 herav 16 last-voruvagnar

$$\underline{19,8\% \quad 34,8\%}$$

1971 íalt í Føroyum 3273 herav 624 last-voruvagnar.

1971 íalt í Suðri 334 herav 65 last-voruvagnar

$$\underline{10,2\% \quad 10,4\%}$$

Procentvís eru akførini í suðri minkað við íalt ein heit og fyri lastvøruvagnar vóru í 1932 triðingur í suðri, men nú bert ein fíggjundapartur.

Neytatalið í Suðuroy.

Kommuna:	Arstøl og tal av neytum.									
Hvalbiar	1952	96	1955	96	1968	71	1969	90	÷	6
Fámjns:	—	13	—	11	—	22	—	22	÷	21
Vágs:	—	99	—	80	—	32	—	28	÷	71
Sumbiar:	—	85	—	76	—	21	—	21	÷	64
Porkeris:	—	55	—	52	—	22	—	15	÷	40
Høvs:	—	27	—	34	—	16	—	17	÷	20
Frøðbiar	—	126	—	118	—	66	—	69	÷	57
								íalt	÷	279

Neytatalið er minkað við 279 neytum síðan 1952.

Uppskot til uppbyggingarætlan fyri oynna:

I TILTØK FYRI AT ÚTVEGA FLAKAVIRKJUNUM Í OYNNI RÆVNI.

Flakavirkini í Vági, Tvøroyri verða at útvega nóg mikið og støðugt rævni. Sjálvt um talið á teim størri deksferum frá 15 til 30 t. hevur verið støðugt vaksandi í oynni, so slær hetta ikki til. Av tí at heimaróður við minni ferum er so viðbrekin fyri veður og vind, ikki hóskandi til longri sigling ella at liggja úti við, er tað neyðugt við fleiri størri ferum ca. 100 t fyri at tryggja vickjunum javnan tilførsil.

Hetta kann gerast við:

- at tey skip og teir bátar í oynni, ið hava almennan stuðul ella kommunalt veðhald treytast at landa veiðuna, so vítt gjørligt í Suðuroynni til sama prís og somu sondir sum aðrar staðir í landinum. Almennur og serstakliga kommunustudningur og veðhald er jú tilskilað at vera arbeiðsskapandi fyri tey ávísu plássini.
- Nýbyggingarætlan av hóskandi ferum.

II SKIPABYGGING Í SUÐUROY

Ein skipabyggi-ættan yvir umleið 5 ár verður fyrri oyttu, har einir 10 stálbátur uppá umleið 100 t. verða bygdir í oytti. Skipasmiðjurnar á Tvoroyri og í Vági eru báðar forar fyrri at byggja slík for, og vildi hetta givið staðngt arbeiði og inntøku fyrri væl av fólki á hesum størri byggunum. Hvalin kundi verið bygt á Tvoroyri og hin helvin í Vági.

Fíggingingin av hesi bygging kann fáast til vegna, við tað at lógfingið hækkar studningslánið 40%. Kommuna ella kommunurnar í felag lata 10% sum studningslån ella partapening, og eginpeningurin verður 10%. Hesin eginpeningur kundi verið frílikin fyrri skattaskyldu. So stótt verður báturin niðurskrivaður við 60%, t.v.s. at kostar ein bátur 1 millión, kemur hann niður í 400.000 kr. og skuldi tá verið betri møguleikar fyrri, at hann har s.g. Hevur kommunan ikki tokan pening til slíkan studning, verður biligt lán at útvegast frá landskassanum til hetta endamál. Tá bátarnir verða bygdir á plássinum og avreiða til virkini í oytti, verður hetta arbeiðsskapandi og uppá longri sikt ein eyka skattainntøka til bæði kommunu og landið.

III SAMSKIPAN AV FLAKAVIRKJUNUM Í OYNNI

Treyt verður lögð á flakavirkini í Vági, Tvoroyri og Hvalba at samarbeiði kemur í lag tærra millum, soleiðis at um eitt virki hevur meira av rávaru á goymslu, enn ráðiligt er at liggja ínni við, verður at landa til annað virki í oytti. Virkini kunnu eisini specialisera seg til ymiska framleiðslu, so sum at eitt mest viðgjøri lbs. pakkur, annað blókk o.s.fr. Hetta vildi gjørt virkini meira rentabul og kappingarfor.

IV FLAKAVIRKINI VERÐA ÚTBYGD TÍÐARHÓSKANDI

a) Í Vági verður Suður-fisk útbygt við m.a. stórr frystiorku og kulda-goymslu og ráfiskagoymslu.

Skal virkið svara seg, má stórr frystiorka til, og tann ífrystari útvegast. Sum nú er, kann slógv ikki frystast, og virkið fær ikki viðgjørt svartkalva ella fladfisk lønandi. Tað hevur bert eina frystigoymslu, og har má minst ein afturat. Hóskandi goymsla til ráfisk má eisini gerast.

Ag- og stampagoymsla er eingin á sjálvum virkinum og ei heldur ísgerð ella ísgoymsla. Hetta er á «Pernafrost», ið Føroya banki eigur og kann nú yvirtakast til ein rimuligan prís, ella má

«Suður-fisk útbýggjast, so virkið eisini hevur nevndu goymslurúm og ísvirki.

Hesa útbýggjan og evi. yvirloku av «Permafrost» ger landið og leir virkið fáa hóskandi arbeiðspenning. Virkið verður so latið aftur til teir upprunaliga eigararnar. Yvirskot frá virkinum verður í fyrstu syftu nýtt til afturgjaldan av tí peningi, ið útróðarmenn og bátaeigarar og arbeiðsfólkið mistu, tá felagið fór í líkvidation. Annars verður komandi yvirskot brúkt, so vítt tað er møguligt at gjalda landinum sin pening aftur. Við tíðini vil henda loysn vera stórar vinningar og janteka harði fyri kommunu og landið gjøgnum størri skattainntøku og harav størri skatti.

- b) Á Tvøroyri verður, so skjótt joyn tilforsa av ráevni er tryggjað, farið undir at byggja nýtt og tíðarhóskandi virki á okinum á kaiuni, sum upprunaliga var ætlað til hetta endamál. Her kann landið seta partapenning í, útvega kommununi partapenning og lata virkið fáa lagaligar treytir.
- c) Í Ilvalba verður virkið á sama hátt, við stuðli frá landinum útbýgt, so at nakað av fiski kann viðgerðast á staðnum, í samvinnu við hini virkini.
- d) Í samband við eitt av nevndu virkjum verða útbýgdar roykiøvnar, so fiskur kann takast til roykingar. Hermetikvirki í minni mál verður eisini tilknýtt einum av flakavirkjunum, soleiðis at sila og annað kann leggjast í dósir. Tað skal eisini kunna taka skelfisk til niðurleggjar og líkt.

V DRIFTIN AV TROLARANUM «LEIVI ØSSURSSYNI» OG «VABBINGI» VERÐU RUMSKIPAD

Trolarin «Leivur Øssursson» verður afturlatin til upprunaliga felagið á Tvøroyri.

«Vábbingur» fær ásett «dysis» á skrávuna og báðir bátarnir verða útgjördir við nýmótans flótiltról og lónum harfil.

Tað má treytast - áleggjast, at báðir bátarnir so vítt møguligt leggja fiskin upp ávíkavist á Tvøroyri og í Vági. Endamálið við hesum trolarum var jú upprunaliga, at teir skuldu vera arbeiðsskapandi fyri tey pláss, teir vóru latin til, og ikki baseraðir á at skaffa Eshjerg stórarbeiði. Er tað talan um at manningin fær meira burtúr, við at landa úttanlanda má loysn fáast fyri tí, so at sami prísur, sum her á landi, verður tryggjaður. Í fjør t.d. var ikki ein einasti stertur av av salfiski lagdur upp í Vági yvirhøvdur.

At trolarar í bestu fiskitíð fara t.d. til Eshjerg at landa ger at ov

nógv tíð fer til spillis. Sum dømi kann nevast, at í fjør fóru «Skálaberg» og «Vábbingur» samtíðis av fellinum eystanfyri. «Skálaberg» legði upp í Klakksvík, meðan hin fór til Esbjerg. Tá «Vábbingur» var aftur á Vági niðri frá hevði «Skálaberg» fiskað 240 t. av nýggjum tóri.

VI STOVNSETTAN AV SØLU MIÐSTØÐ FYRI LANDBÚNAÐARVØRUR Í SUÐUROY

Sølu miðstöð fyri landbúnaðarvørur má setast á stovn og hóskaandi hús verða bygt ella keypt.

Húsið krevur at hava:

1. Høli til viðgerð av mjólk og neyðug amboð so sum centrifugu, pasteuriseringsanlegg og pakkmaskinu til mjólkapappílot.
2. Høli har allar tenaður kann slaktast.
3. Kølirúm til mjólk, Kølirúm til rotur, epli og annað grønmeti. Fyrstirúm til róma, Frystirúm til kjølvørur.
4. Goymslurúm til kraftfóður, kunsttøð og tilíkt.
5. Lastbil við langa til mjólkaavheintan.

Slík sølu miðstöð skuldi verið sett á stovn - bygd og útgjörd fyri landsins rokning og leigað til kooperativt felag, stovnað av neyta/seyðaeigarum og øðrum framleiðarum, fyri rímliga leigu og felagið fingið høvi til at yvirtaka miðstöðina.

Í samband við miðstöðina verður handil til innkeyp av kraftfóðuri og kunsttøðum og øðrum neyðugum vörum til landbúnaðin, og eisini til at útvega allar maskinur og onnur landbúnaðaramboð. Í sambandi við sølu miðstöðina skuldi ein ella tvær maskinstøðir verið settar upp í oynni við tí fyri eyga at leiga út amboð sum traktorar, plógvir, slámaskinur, larkiovnar til hoyggj og tilíkt.

Sum sæst av omanfyristandandi statistikki yvir neytahaldið, minka neytini ógvuliga nógv í allari oynni. Tað er tungt, torført og lítið lønandi arbeiði at fáast við neytahald, og ofta er trupult at sleppa av við mjólkina, tá einans verður selt til privatfólk. Í Sumba til dømis slepst ikki av við mjólk til tíðir. Um ein sølu miðstöð, ið gav rímligan prís, avheintaði mjólkina dagliga við tangabili, vildi hetta stímbra til størri mjólkaframleiðslu. Til dømis eru nú 30 neyt í Øravík, men vóru viðurskiftini øðrvísi, kundi har lættliga verið tað dupulta. Til at rokja støðina nýtast dagliga tvey fólk í fastum starvi, annars leys arbeiðsmegi, tá slakt ella tilíkt er fyri. Útflyggjan av mjólk í pappílotum til

keypmenn og handlar liggur viel fyri, av tí at gott rúkusamband er millum flestu bygdir í oynni. At framleiðararnir sjálvir standa fyri og reka slíka miðstöð á cooperatívvum basis er sjálvandi besta loysn, og vinningurin kemur framleiðaranum mest møguligt til góðar. Neyð-ug niðurkøling frá mjólkking til avheintan kann gerast við køldum rennandi vatni. Av góðum grundum útvegar slíkt andeitsfelag (luta-felag) limum sínum biligt kraftfóður, kunsttøð og tilíkt.

Maskinstøð (maskinpark), ið kann hjálpa minni brúkum til nýtslu av nýmótans amboðum er tiltrond. Slík amboð, nevniliga maskin-amboð eru dýr at keypa, og skuldi tí ringist til leigu.

Hvat ein økt mjólkaframleiðsla ella økt framleiðsla av landbúnaðar-vørum sum heild hava at týða fyri okkara samfelag er øllum greitt. Hetta vildi ikki bert minna munandi um innflutningin, men eisini útvega smábygdunum betri vinnu og harvið betri livimøguleikar.

VII STOVNSETAN AV SØLUMIÐSTØÐ Í SUÐUROY FYRI HEIMA-VIRKAÐAR VØRUR

Søلميðstöð fyri allar heimagjærdar vørur átti at verið sett á stovn. Nógv av teimum pløggum, sum í dag verða virkað á bygd, verða seld til keypinum í býti við vørur. Var ein søلميðstöð, ið kundi tikið allar heimagjærdar vørur til sámuligan prís, hevði hetta stuðlað heimafóðnaðin munandi, so at annað varð virkað úr ullini enn posa-troyggjur. Heimagjærdar vørur standa høgt í prísí allastaðni, men havast má í huga, at tíðir broytast og siðir skifta. Pløgg og aðrir lutir mugu virkast og skapast í tíðarhóskandi sniði. Føroyskar troyggjur eru komnar í gott orð, men føroyskar kvinnur duga eisini at veva, seyma og «smyrna». Tað mundi ivaleyst komið viel við hjá teimum, um tað hevði borið til at økt um virkseini og selt vørurnar annaðhvørt í Føroyum ella uttanlanda. Nógv av teppum, koddum og øðrum verður vovið og smyrnað, og til seinastnevnda krevst ikki finasta slag av tógvi, ístaðin fyri at tey kundu verið í einum holi, arbeitt eftir eini skipan, fingið meir av skafti og arbeiði v. rið til fleiri hendur. Hjá teimum, ið ikki sleppa frá húsnum kandi nógv verið gjørt eftir lotum inni, og um landið fekk í lag eina søلميðstöð við ráðgevandi kvinnu ella manni, var hon øllum hent. Vørurnar kundu verið seldar har fyri sámuligan prís, og nógv heimavirkað vildi tikið seg upp, m.a. eisini tilvirkan av seyðaskinum og lutir úr roð. Søلميðstöðin kundi eisini útvegað neyðugar rávørur og amboð.

Við hesum kundu bygdirnar fingið nakað av inntøku, um ikki overhonds nógv, og hetta kundi samstundis verið grundarlagið fyri einum vaksandi útflutningi til frama fyri alt landið.

VIII FREMJAN AV TURISMU Í SUÐUROYNNI

1. Skotið verður upp at gistingarhúsið í Øravík fær allan tann almenna stuðul og tey lán, ið eigarin ynskir fyri víðari útbygging av hesum frálíka tilfaki.
2. Landið hjálpir til at onnur hús í oynni verða keypt ella leigað og útgjörd tí at býsa turistum, eftir líknandi sniði sum í Øravík. Fleiri hóskaði hús eru tøk, m.a. eigur SEV ta gomlu el-støðina í Botni.

Suðuroyggin liggur sera væl fyri turistum, av tí at tað er koyrandi líka til eggina á fleiri fuglabjörgum, til dømis á Skúvanesi, sunnan fyri Lopra og ikki minst á Beinivørði. Eisini til fleiri vøtn við siluni er nærum koyrandi. Tað er ikki nokk, ut landið stuðlar turismuna við bert at stuðla turistreklamu. Meiri má til og millum annað má ferðafólkið sleppa út at gista í náttúruni og ikki bert í Havn. Hvát líggjarligan týðning onnur lond leggja í turismuna víta væl allir tingmenn, og einaferð má miðvíst farast undir at gera nakað fyri hetta. Her kann so í smáum byrjast í Suðuroynni fyri lítlar pengar.

IX FREMJAN AV ÍÐNAÐ Í SUÐUROY

1. Verandi íðnaður verður stuðlaður mest møguligt.
2. Nýggjur íðnaður fær munandi stuðul frá tí almenna.
Sama verður skotið upp viðvíkjandi virkjum og fyrítøkum í oynni. Er almennur stuðul neyðugur, so mugu tey hjálpast og nýggjar fyrítøkur møta almennari vælvild.

X ALMENN ÚTBYGGING Í SUÐUROY

Vegasambandið má gerast nýtiligt og útbyggjast.

1. Vegurin úr Høvi til Sumbiar má asfalterast sum skjótast. Sum nú er, er hesin vegur ikki nýtiligur og kostar nógv í viðlíkahaldi.
2. Landsvegur skal gerast eftir allari oynni. Har ætlanin er at gera nýggjan veg, má tað fáast í lag og verða gjørt skjótast, og har hin gamli vegurin skal nýtast, má hann breiðkast og rættast út, har

neyðugt er. Sum nú er, hevur vegurin úr Høvi til Sumbiar og vegurin Lopra/Akrar akkurát bilbreidd við fáum og ongum mótella vikiplássum. Er ætlanin at vegur nakrantíð skal koma til Víkarbyrgis, má hann gerast, áðrenn fólkíð er burturflutt.

Nú ætlan er at útbyggja telefonsamhandið, má tryggjast nóg nukið av linjum, ikki bert til oyuma, men eisini út av oyggj. Tað má gerast so, at Telex samband fæst í lag frá teinum størru bygdonum. Tað hevur verið latan um bert 35 kanalar norður til Havnar, men er hetta alt ov lítið til automatiska nýtslu. Talið má minst upp á tað dupulta.

XI SKÓLAÚTBYGGING Í SUÐUROY

Húsarhaldsskúli átti at verið settur á stovn og bygdur í Suðuroynni skjótast til ber.

Bygdaskúlarnir mugu útbyggjast meiri og betur.

Eisini fróttin eigur at verða stuðlað, bæði tann núverandi og serstakliga eitt hvørt nýtt tiltak ella hugsjón á hesum øki.

Suðuroyggjin er okkara 3 størsta oyggj, og ein býr har umleið ein slakur sjeyndapartur av Føroya fólki (í 1930 búði 1/5).

Í einum hvørjum samfelagi hendir tað, at ein landspartur av og á og av ymiskum orsøkum kemur til afturs viðumligja sæð, og fólkíð noyðist at flyta burtur fyri at søkja sær vinnu.

Tá slíkt kemur fyri í øðrum londum, ger man so tað, at tað almenna traðkar til og uppá ymiskar mátar hjálpi vinnulivinum upp á fótur aftur. Fyrst verður orsøkin kannað, hví landsluturin hevur afturstígt, og síðan, hvat ið kann gerast fyri at fáa hann upp á fótur aftur. So verður hjálpt, ikki bert við smávegis lappari, men so munandi, at hjálpin ikki verður steinur omaná byrðu. Nettupp til slíkt endamál kom tann av navni kendi «Egnsudvikling» í lag.

Allir menn eru samdir um, at um tað almenna bara situr hendur í fæva og letur standa til, er hetta skeivur kortskygdur politikkur. Longri, ið verður drálað, tyngri verður lakið, ikki bara fíggjarliga sæð, men fólkíð í bestu árum er burturflutt.

Landsunsiting má sigggjast út frá einum landshúsarhalds sjónarmiði. Er ein áður vinnandi landslutur, ein áður innløgukelda í landskassan við at broytast til ein yrkisloysis og útgiftslut fyri landið, so má tað almenna traðka til og hjálpa, um hjálp kann fáa vend í aftur.

Hetta er støðan í Suðuroynni í dag. Egnsviðviklingsfond er í landinum, men enn er ikki eitt oyra dottið niður á Suðuroynna. Her verður heilt á landsstýrið um at kanna møguleikarnar fyri realisering av framlagda uppskoti, evt. í samband ella gjøgnum búskaparráðið, ella at landsstýrið sjálvt kemur við einum líknandi uppskoti.

Fíggarliga er henda uppbyggingarætlan forsvarlig, tí henda p nínigaliga hjálp vil koma inn altur í landskassan margfalda, gjøgnum munandi hægri skattainntøku úr allari oygni, og gera stítt til munandi størri útflutning og so stítt vera ein góð investering.

Oyggjin liggur í nærum totalum yrkisloysi fyri alla vinnu á landi. Fjoldin av tí breiða fólkinum hevur harst við arbeiðsloysi, so gott sum totala í árávis. Flestu tingmenn eru neyvan greiðir yvir, hvussu ringið støðan er fyri henda part av Føroya fólki, ið enn býr í suðri.

Tað vil suðuroyingar hrita á tað høga ting fyri, er fyrst og fremst vilja til at skilja støðu okkara, og síðan eina hjálpanði hond til hjálvhjálp. Pengar eigur oyggjin ongur, men ómukið av tónum arbeiðsforum hondum.

1. viðgerð 24. mars og 2. apríl legði fíggarnevndin fram soljóðandi

Álit

Fíggarnevndin hevur viðgjørt málið og havt fund við búskaparráðið, har allir limir ráðsins vóru við.

Av tí at tað í uppskotinum stendur at «Føroya lögting áleggur búskaparráðnum at gera uppskot til eina uppbyggingarætlan fyri Suðuroy og samsvarandi tí í framløguskrivinum frágreidda ella líknandi», varð búskaparráðið spurt, um ráðið kundi átaka sær hetta. Uppá henda spurning var svarað, at tað sá ráðið seg ikki ført fyri, so um málið var sent teinum, vildi tað ætlandi blíva burturlagt.

Annars upplýsti ráðið, at fyri Suðuroy var fullfíggað ætlan gjord fyri útbygging av flakavirkjun. Fyri flakavirkið í Vági, tað sokallaða Suðurfisk, gjørdi «virkisnevndin» saman við búskaparráðnum eina slíka ætlan, men hetta felag nýtti rakstrarpeningin til iløgur og kom millum annað av hesi orsök í líkviditetstrupulleikar.

Fyri útbyggjan av flakavirki á Tvøroyri fyriliggur fullfíggað útbyggingarætlan, so har er bara at fara undir arbeiði.

Viðvíkjandi «tiltøkum at útvega flakavirkjunum í oygni rávøru», so eru somu lógir galdandi fyri Suðuroy, sum fyri hin partin av Føroyum, bæði um studning og lán til skipakeyp ella skipabygging, so við hetta mál fær búskaparráðið einki gjørt út yvir tað sum er møguligt í dag. Búskaparráðið er vitandi um, at suðuroyingar eisini gera brúk av hesum møguleikum.

Viðvíkjandi skipabygging í Suðuroy, so hevur búskaparráðið hetta mál til viðgerðar í lètuni og arbeiðir við at fáa finansiering til viðkom av og økjan um byggikapasitetin innan skipabygging, eisini hevur búskaparráðið á seinasta fundi givið tilmæli um skipabygging har.

Viðvíkjandi sølumiðstøð fyri búnaðarvørur, so helt búskaparráðið, at felagið Grøði, hevur fingið almennan stuðning fyri at loysa hesar uppgávur og at virki teirra eisini skuldi rokkið Suðuroy um ynski var um tað.

Viðvíkjandi trolarunum, so er tað privatvirkið sum eigur Vágbing, sum nú skuldi verið fult afturgoldin og felagið hevur ikki biðið um ráð frá búskaparráðnum.

Búskaparráðið helt seg ikki kunna átaka sær tað í uppskotinum nevndu uppgávur, tað mátti heldur vera eitt ella fleiri konkret mál, um teir skuldu gera nakað. Hildu annars, at vegagerðin og havnagerðin var í hondum hjá kommununum og landsverkfrøðinginum, og skúlabýggingin eisini undir øðrum stovnum, meðan ferðamannafelagið ætlandi vildi verið suðuroyingum til hjálpar viðvíkjandi turismu.

Men vóru tað einstøk konkret mál, so var búskaparráðið altíð til hjálpar og arbeiðdi í lètuni, sum fyrr sagt, bæði við ætlan um útbyggjan av byggjorkuni innan skipabygging og við byggjan av fiskiskipum.

Aftaná at hava fingið hesar upplýsingar frá búskaparráðnum setir meirilutin (J. Fr. Øregård, Hilmar Kass, Trygve Samuelsen, Andreas Djurhuus og Knút Wang) einki uppskot fram.

Í fyrstu syftu mælið minnilutin (Hanus við Høgadalsá og Erlendur Patursson) til at samtykkja uppskotið.

Í aðru syftu setir minnilutin fram fylgjandi

Uppskot

Løgtingið áleggur landstýrinum at lata búskaparráðið gera uppbyggingarætlan fyri Suðuroy, ið m.a. leggur dent á tiltøk til frama fyri vinnulívið í oyuni, fiskivinnu, idnað, handverk, landbúnað og annað, tiltøk, ið miða í móti at samskipa sølu av landbúnaðarvörum og heimaggjordum vörum, tiltøk, ið miða móti at bota um samferðshviðurskiptini, har undir vegabygging, havnarbygging og lendingarárbøtur, og tiltøk, ið miða móti at bota um skúlahviðurskiptini.

2. viðgerð 2. apríl 1971.

Uppskot til samtyktar fall 7—0.

Uppskot frá minnilutanum fall 8—0.

46. Bygging av ferðamannaskipum til siglingina Føroyar/Danmark

Ár 1971, 23. mars legði Ovi Mikkelsen lögtingsmaður fram soljóðandi

Uppskot til samtyktar

Løgtingið letur fíggiarnevndina saman við landsstýrinum kanna møguleikarnar fyri at byggja ferðamannaskip at røkja siglingina millum Føroya og Danmark og/ella europeiska havn og síðan at leggja málið aftur fyri løgtingið.

Viðmerkingar:

At flutningurin av ferðamannafólkið millum Føroyar og útheimin nú øll er á útlendskum hondum, harmar flestu føroyingar. Væl hevur Mærsk Air o.a. fingið rætt til flúgvng, so at ein ber til at ferðast loftvegis, men tað er langt frá øll, bæði útlendingar og føroyingar, ið dáma at flúgva, men heldur vildu ferðast sjóvegis. Væl fer D.F.D.S. at taka upp aftur sigling í summar við emigrantskipi, men eisini her er bópur av ferðafólki, ið kundi hugsað sær annað slag av ferðaskipi.

Allir tingmenn eru eisini væl vitandi um, hvussu tørført tað til tíðir er at fáa ferðaseðil til og úr Føroyum.

Tað er eisini lítið skil í, at landið letur p nng til bókar og tilki um turistreklamu fyri Føroyar, og so útlendingar, ið vísa størri og størri áhuga fyri at koma henda vegin, ongur møguleikar hava fyri at sleppa til Føroyar, vegna dyrt og vánaligt ferðasamband. Tað eru eisini mong ferðafólk, ið hava hug at hava bilin við sær. Henda møguleikan kunnu vit heldur ikki bjóða teimum, so her er tørvur á hóskandi ferðamannaskipi til at røkja siglingina Føroya og útheimin.

Um lögtingið tekur undir við at stuðla hetta tiltak, er atlanin at stovna eitt partafelag og tekna partapening kring all landið og soleiðis, at landið eigur minst helmingin av partapeninginum.

1. viðgerð 24. mars og málið beint til fíggiarnevndina.

47. Verjutiltøk móti dálking av natúr og luft

Ár 1971, 23. mars l. gðí H. Djurhuus lögtingsmaður farni soljóðandi

Uppskot til samtyktar.

Alagt verður landsstýrinum á sínum umsitingaræki um hileftirlit, fabriks- og maskineftirlit og um neyðugt lógargerð at taka undir í verki við tí áhuga og virkseni, ið um allan heim ger vart við seg í ymiskum verjutiltøkum móti vandanum, ið dálking av náttúru og luft ber í sær fyri mannættina.

Viðmerkingar:

Tað var tann tíð, tá fólk hildu, at teir vandar, ið kanska kunnu standast av osa og royki úr rúkanli skorsteinum, osandi motorum og eitrandi spillievní frá eini ídnaðarúthygging, ið skuldi økjast úr frá úri, og dag frá degi, var nakað, ið lá í einari skjúldari framtíð, nógv ættarlið frummi í tíðini.

Í dag vita vit, at hesir vandar ikki kanska koma at gera vart við seg í eini fjarari framtíð, men teir gera um seg í dag og koma at gera meira um seg í morgin, um ikki av álvara verjutiltøk verða gjørd, ið kunnu minka um teir.

Tí eru um allan heim menn farnir í hernað móti hesum vandanum, ið eru ein hóttan móti øllum lívi og harimillum lívinum hjá mannættini, ið ikki er tað minnst viðkvæma av tí livandi, ið heldur til her á jørð.

Roynt verður at vekja ans og áhuga hjá hvørjum einstaklingi fyri, hvussu umráðandi tað er at fylkjast í bardaga móti h sum stúkjandi vandanum, og er árið í ár av altjóða felagsskapi valt til av álvara at fáa gjørt nakað til muns, ið kann verða til bati í hesum álvarsmáli, hvørs stovn-
hald tað er at halda luftina reina og verja náttúruna móti eitrandi evnum, ið kunnu oyða og drepa.

At vit færoyingar eisini hava okkara ábyrgd á hesum vandanum og eiga at gera okkara til, at úrslitið av hesum «heimsbardaga» móti áðurnevndu vandanum verður lítt besta, sigur seg sjálv.

Eisini í hesum stórmáli geldur orðtakið, at allur bati betur.

Bara tað at kunna gjørt fólki greitt, at osandi bílmotorar og aðrir til

dæmis í löngongd í löngri tíð óneyðugt, bæði er hrot óbeinleiðis móti andanum í ferðslulógini og ein øking av hóttanini av dálkaðari luft eisini móti teimum sjálvum, ið ikki geva slíkari líkastu ans, men at ein minking av hesum ókógvi vildi hjálpt til at flutt svarið tann rætta vegin.

Verjing av náttúruni er síðsta brotið í Fólkafløksins stevnuskrá, og er tað soljóðandi:

Fólkaflokkurin viðurkennir verjutiltøk móti dálking av luft og náttúru sum almennar skyldur og vil styðja slík verjutiltøk.

1. viðgerð 23. mars og 2. viðgerð 30. s.m.

Uppskotið samtykt 24—0.

48. Broyting um útvarpsnevnd

Ár 1971, 23. mars legði H. Djurhuus lögtingsmaður fram soljóðandi

Uppskot til

løgtingslóg um broyting í lögtingslóg nr. 11 frá 14. februar 1957 um útvarpsnevnd.

§ 1.

Som stk. 2 í § 1 verður sett:
Samstundis verða eisini valdir
5 tiltaksmenn.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi heinan v. gin.

lagtingslov om ændring i lagtingslov nr. 11 af 14. februar 1957 om radioudvalg.

§ 1.

Som stk. 2 i § 1 tilføjes:
Samtidig bliver også valgt 5
suppleanter.

§ 2.

Denne lov træder i kraft
straks.

Viðmerkingar:

Fyri at útvarpsnevndin allíð skal kunna verða fullmannað verður mælt til, at tiltaksmenn verða valdir, samstundis sum lögtingið velur limir sínar í nevndina.

1. viðgerð 24. og 2. viðgerð 30. mars.

Formaðurin legði fram soljóðandi

Broytingaruppskot

frá H. Djurhuus o.f.

Í lógarnavninum verður í báðum lekslunum sett aftaná útvarpsnevnd og radioudvalg:

v. seinni broytingum

m. senere ændringer

og í grein 1 aftaná tiltaksmenn og suppleanter:

, og eftir tilráðing frá lurtarafeløg-
unum við tilráðingarheimild velir
landsstýrið tiltaksmann til sín lim.

, og efter indstilling fra lytterfor-
eningerne med indstillingsret væl-
ger landsstyret suppleant til sit
medlem.

3. viðgerð 1. apríl 1971.

Broytingaruppskotið samtykt 22--0.

Lógaruppskotið so broytt samtykt 23—0.

49. Veðhald fyrri lánum til smærri ídnaðarvirkir

Ár 1971, 23. mars lagði J. Lindenskov landsstýrismaður fram sjóðandi

Uppskot

til

løgtingslóg um veðhald av lánum til smærri ídnaðarvirkir.

lagtingslov om garanti for lån til mindre industrivirksomheder.

§ 1.

Landsstýrinum er heimilt landskassans vegna í fíggjarárinum 1971/72 at veðhalda fyrri lánum upp til 1 milj. kr. til smærri ídnaðarvirkir.

§ 1.

Landsstyret benyttes til på landkassens vegne i finansåret 1971/72 at garantere for lån indtil 1 mill. kr. til mindre industrivirksomheder.

§ 2.

Hesi lán verða at nýta til stovnan av nýggjum virkjum, vðkan og nútímanisgerð av gomlum o.l.

Láuni mugu ikki fara uppum 70% av tí virði, sum nýggju iløgurnar hava eftir meting og skulu vera tryggjað við panti innanfyri 70% av tí virði, pantsettu lutirnir hava.

§ 2.

Disse lån skal anvendes til nyetablering af virksomheder, udvidelse og modernisering af ældre o.l.

Lånene må ikke overstige 70% af nyinvesteringernes værdi i henhold til vurdering og skal sikres ved pant indenfor 70% af de pantsatte genstandes værdi.

§ 3.

Henda lóg fær gildi heinan vegin.

§ 3.

Denne lov træder straks i kraft.

Viðmerkingar:

31. mars 1971 fer úr gildi lögtingslóg nr. 19 frá 9. mai 1968 um veðhald fyrri lánum til smærri ídnaðarvirkir, sum gav landsstýrinum heimild at veðhalda fyrri lánum upp til 1,5 milj. kr. hvørt fíggjarárið.

I fíggjarárinum 1970/71 eru samlaðu veðhaldstilsagnirnar uppá umleið 1 milj. kr.

Sjálvt um nýstovnaði ídnaðargrunnurin helst skuldi kunna loyst hesa veðhaldsskipan av, so heldur landsstýrið tað korluni vera klókast at hava

tílika heimild fyrsta árið íduaðargrunnurinn virkar. Tó verður skotið upp, at veðhaldsheimildin verður avmarkað til 1 milj. kr.

1. viðgerð 24. 2. 30. mars og 3. viðgerð 1. apríl 1971.

Uppskotið frá landsstýrinum samtykt 24—0.

50. Minstaløn verkamanna.

Ár 1971, 23. mars legði Erlendur Patursson lögtingsmaður fram so-
ljóðandi

Uppskot til

**løgtingslóg um minstutímaløn
verkamanna.**

§ 1

Minstatímaløn verkamanna og verkakvinnna má onga tíð koma niður um 15,80 kr. og handverks-
manna og handverkskvinnna onga tíð niður um 18,74 kr. --- prístals-
viðgjörd.

§ 2.

Henda lóg fær gildi frá 1. mai
1971.

Greinagerð:

Nú ætlingin sýnist at vera í stórum at hækka embætismanna-, starvs-
manna-, landsstýrismanna- og lögtingsmannalønir, eigur ikki minni at
verða hugsað um aðrar lønarstættir uppi á landi — verkamenn, verka-
kvinnur, handverksmenn og handverkskvinnur. Hesar vinnu- og lønar-

stættir hava verið og eru fyrri stórum órætti í inntökubýti samfélagsins, og er mismunurinn í lönarlagnum hér á landi verðinn alsamt stærri og stærri. Samtíðis sum aðrar skættir kunna sigast hava hampilíg lívikor, summar óvurgóð, verða vinnu- og lönarstættirnar hildnar niðri á lægsta lívistigi.

Í tí velferðarsamfélagi, sum vit skulu eitast at hava, kann hesin mikli mismunur ikki halda fram, men má fáa ein enda.

Sum eitt lið í starvinum fyrri at fáa henda mismun og henda órætt burtur verður hetta uppskot lagt fram. Uppskotið heinir eisini fyrri tí órimiliga og órættvísa, at kvinnur - - sum er - - fáa lægri lön enn mennfólk. Eftir uppskotinum skulu kvinnur hava sama lön sum mennfólk.

Núgildandi tímalønir í Tórshavn eru hesar: verkamenn 10,53 kr. handverksmenn 12,49 kr. og verkakvinnur 8,82 kr. Uppskotið her við sær 50% hækking í verkanna- og handverksmannalønunum og 60% hækking í kvinnulønini.

1. viðgerð 25. mars og 2. viðgerð 30. mars 1971.

Uppskotið fall 6—0.

51. Stuðul til Húsálánsgrunnin

Ár 1971, 24. mars legði fjóðveldisflokkurin fram soljóðandi

Uppskot til

løgtingslóg um broyting í lóg nr. 36 frá 15. juni 1967 um spariskipan hjá ikkiuppihaldarum.

om lagtingslov om ændring af lov nr. 36 af 15. juni 1967 om opspæringsanordning for unge ikke-for-sørgere.

§ 1.

I lóg nr. 36 frá 15. juni 1967 verða gjørdar hesar broytingar:

§ 1.

I lov nr. 36 af 15. juni 1967 foretages disse ændringer:

- 1) § 5, stk. 1, fær hetta orðaljóð:
«Sparikonti eftir § 1. nevnd
sparikonti hjá ikkiupphaldar-
um, verður stovnað í Húsáláns-
grunninum».
- 2) Í 6. §, 2. stk. ganga orðini «við-
komandi peningastovnur» út,
og «Húsálánsgrunnurin» kem-
ur í staðin.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan-
vegin.

- 1) § 5, stk. 1 fær denne ordlyd:
«Denne i § 1 omhandlede
sparingskonti, der betæxnes
opsparingskonti for ikke-for-
sørgere, oprettes i «Húsáláns-
grunninum»».
- 2) I § 6, stk. 2 udgår ordene «ved-
kommende pengelinstitut» og
«Húsálánsgrunnurin» sættes i
stedet.

§ 2.

Denne lov træder i kraft
straks.

Viðmerkingar:

Samhætt galdandi lóg um tvungna uppsparing, skal hitt unga fólkid seta ávísar peningauðgið árliga inn í føroyskan banka ella sparikassa. Ongar freytir eru við, hvussu banki ella sparikassi skulu nýta tann innsetta peningin.

Tjóðveldisflokkurin heldur, at lógin um tvungna uppsparing yvirhøvur er óhóskandi, um uppskot frá flokkinum um at taka hesa lóg av er fallið fyrr í hesi tingsetu.

Flokkurin heldur tí, at so leingi, henda lóg er galdandi, er rímiligari at binda peningin til eitt endamál, sum kemur tí unga fólknum, fyrst og fremst, til gagns. Her verður tí sett fram uppskot um, at peningur, ið verður settur inn samhætt lógina um tvungna uppsparing, fer í Húsálánsgrunnin. Hesum stovni tørvar framvegis nógvan pening til útlánsvirki sitt. Í tvungnari uppsparing eru higartil goldnar 4,1 milj. kr., og innistandandi í peningastovnum eru í løtuni 1,9 milj. kr.

Hildið verður, at hesin peningur í ein vissan mun kann vera ein stuðul til Húsálánsgrunnin.

1. viðgerð 31. mars og 2. viðgerð 1. apríl 1971.

Uppskotið fall 6—0.

52. Afturlatingarlógin

Ár 1971, 26. mars legði Eli Nolsæ landsstýrismaður fram soljóðandi

Uppskot

til

**løgtingslóg um afturlatingartíðir
fyri krambúðir v.m.**

§ 1.

Smásøla er bert loyvd gerandisdagar frá kl. 7 til kl. 17.30, leygardag tó bert til kl. 12. Seinastu 6 dagarinn áðrenn jólaaftan kann smásøla fara fram til kl. 20. Flaggdagin og grundlógardagin skulu krambúðir lata aftur kl. 20.

2. stk. Krambúðir, sum selja í smásølu, mugu ikki hava opið fyri fólki í afturlatingartíðini.

3. stk. Móttøka av bíleggingum er loyvd í afturlatingartíðini, men útflyggjan má í fyrsta lagi fara fram, tá ið opið verður aftur.

§ 2.

Lógin er ikki galdandi fyri sølu av:

- 1) Heiluvágur frá apotekum og handkeypssølum.
- 2) Útgerð til skip, bátar og flogfør.
- 3) Benzin, olja, petroleum, gas, o.t.l. og sølu frá benzinstøðum av eykalutum og øðrum tilhoyrt til akfør.
- 4) Feskum fiski, grind og fugli, um so er at hetta ikki fer fram frá vanligum handilshøllum.
- 5) Landbúnaðarvørum og húsdýrum av egnari framleiðslu.
- 6) Vørum frá automatum.

**løgtingslóg um lukketider for
butikker m.v.**

§ 1.

Detailsalg må finde sted på hverdage fra kl. 7 til kl. 17.30, på lørdage dog kun til kl. 12. De sidste 6 hverdage før juleaften må detailsalg finde sted til kl. 20. Flagdagen og grundlovsdagen skal butikker lukke kl. 12.

Stk. 2. Butikker, hvorfra der foregår detailsalg, må ikke holdes åbne for publikum uden for tilladt åbningstider.

Stk. 3. Optagelse af bestillinger er tilladt i lukketiden, men levering må tidligst ske i den påfølgende åbningstid.

§ 2.

Loven gælder ikke for salg af:

- 1) Medicinvarer fra apoteker og håndkøbsudsalg.
- 2) Udrustning til skibe, både og luftfartøjer.
- 3) Benzin, olie, petroleum, gas o.l. samt salg af serverede og andet tilbehør til motorkøretøjer.
- 4) Fersk fisk, grind og fugle uden for sædvanlig butikshandel.
- 5) Landbrugsvarer og husdyr af egen produktion.
- 6) Varer fra automater.

- 7) Vörum sambært vinnuloyvi til hotel og restaurant.
- 8) Leysafæ, sum selt verður á almennum uppboði.
- 9) Heitum pylsum, smurðum breyði og tilgjörðum máltíðum.

§ 3.

Kioskir kunnu hava opið hvønn dag frá kl. 7 til kl. 23, um so er at læt eisini í vanligu seltíðini — bert selja tilíkar vörur, sum landsstýrið fyrisetur.

2. stk. Bakarfir og breyðsølu kunnu hava opið hvønn gerandisdag frá kl. 7 til kl. 20 og sunnu- og aðrar halgidagar frá kl. 8 til kl. 10, um bert verða seldar tilíkar vörur, sum landsstýrið fyrisetir.

3. stk. Mjólkasølu kunnu sunnu- og aðrar halgidagar hava opið frá kl. 8 til 10.

§ 4.

Landsstýrið kann loyva frávik frá reglum í § 1 fyri framsýningar.

2. stk. Kommunustýrið kann geva loyvi at hava opið í serstøkum førum, t.d. í samband við stórnur, størri samkomur ella hátíðarhald, grindadráp ella undir størri fremmandavitjanum.

§ 5.

Vinnurekandi, sum bróta reglurnar í §§ 1 og 3 ella treytirnar í loyvum eftir § 4, verða revsaðir við bót.

§ 6.

Henla lóg kemur í gildi beinanvegin. Samstundis fer úr gildi kgl. fyriskipan nr. 442 frá 21. november 1923 við seinni broytingum um

- 7) Varer i henhold til næringsbrev til hotel og restaurant.

- 8) Løsøre, der afhændes ved offentlig auktion.

- 9) Varer pølser, smørrebrød og tilberedte retter.

§ 3.

Kiosker kan holdes åbne hver dag fra kl. 7 til kl. 23, såfremt de — også i den almindelige åbnings-tid — alene fører sådanne varer, som landsstyret fastsætter.

Stk. 2. Bagerier og brødsalg kan på hverdage holdes åbne fra kl. 7 til kl. 20 og på søndage og andre helligdage fra 8 til kl. 10, såfremt de alene fører sådanne varer, som landsstyret fastsætter.

Stk. 3. Mælkesalg kan på søndage og andre helligdage holdes åbne fra kl. 8 til kl. 10.

§ 4.

Landsstyret kan for udstillinger undtage fra bestemmelserne i § 1.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan tillade udvidelse af åbningsfider i særlige tilfælde, f.eks. i forbindelse med folkefester, større sammenkomster eller festligheder, grinde-drab eller ved større turistbesøg.

§ 5.

Erhvervsdrivende, der overtræder bestemmelserne i §§ 1 og 3 eller vilkår for tilladelser efter § 4, straffes med bøde.

§ 6.

Denne lov træder i kraft straks. Samtidig ophæves kgl. anordning nr. 442 af 21. november 1923 med senere ændringer om lukketid for

afturlatingartíðir fyri krambúðir og goymslur v.m.

2. stk. Serstøk loyvir, sum givin eru eftir higartil galdandi lóg, verða framvegis galdandi í upp til 1 ár aftaná at lógin er komin í gildi.

butikker og lagre m.v.

Stk. 2. De i henhold til den tidligere lov udstedte særlige tilladelser bevarer deres gyldighed indtil 1 år efter lovens ikrafttræden.

Viðmerkingar:

Við lögtingslóg nr. 72 frá 21. september 1970 varð landsstýrið heimiðað at seta 3 mannanevnd at kanna afturlatingarlógina.

Í nevndina vóru hesir limir valdir: Anna Malena Gilstón, telefonistur, Jalgrim Hildberg, fulltrúi og Niels Wang, keyprmaður, øll úr Tórshavn.

Nevndin hevur gjørt framanfyrri standandi uppskot til nýggja afturlatingarlóg, sum landsstýrið tekur undir við.

Til uppskotið hevur nevndin hesar viðmerkingar:

Eftir kgl. fyriskipan nr. 442 frá 21. november 1923 skulu krambúðir, goymslur, verkstøð v.m. hava afturlatið fyri fólkið frá kl. 7 á kvøldi til kl. 6 á morgni.

Við lögtingslóg nr. 16. frá 13. apríl 1954 vórðu afturlatingartíðirnar broyttar soleiðis: Mánadag til hósdag kl. 17.30, fríggjadagar kl. 19.00 og leygardagar kl. 14.00 (í vetrarhálvárinum tó til kl. 16.00). Lógin var bert galdandi fyri Tórshavn, men kundi landsstýrið seta reglurnar í lógini í gildi fyri aðrar bygdir eftir áheitan frá avvarandi sóknarstýri. Henda lógin er síðani sett í gildi í øllum teimum størstu kommununum (16 í tali).

Reglurnar um afturlatingartíðir eru ikki galdandi fyri kioskir, sum bert selja ávísir, liðarrit, brævørk, frimerkir, konvoluttar, pennar, blekk og blýantar. Tær kioskir, sum fingu vinnuloyvi eftir bráðfeingis kunngerð nr. 41 frá 11. oktober 1942, ið var galdandi til 1954, hava tó framvegis eisini loyvi at selja aðrar vørur, m.a. sodavatn, tubbaksvørur, sukurvørur, frukt, kaffi, the og køkur.

Nevndin heldur, at afturlatingarlógin bert eigur at galda fyri sølu heimleðis til forbrúkara, og at aðrir vinnurekandi ikki koma undir lógina, sum til dømis heilsøluhandil, verkstøð, friserstovur v.m.

Eftir uppskotinum verða afturlatingartíðirnar mánadag til hósdag óbroyttar, fríggjadagar broyttar frá kl. 19.00 til kl. 17.30 og leygardagar frá kl. 14.00 (í vetrarhálvárinum frá kl. 16.00) til kl. 12.00. Heimíkin at hava longri opið fríggjadagar hevur verið lítið ella einki nýtt.

Síðani bráðfeingis kunngerð nr. 41 frá 11. december 1942 um størri kioskloyvir varð sett í gildi við lögtingslóg nr. 23 frá 6. september 1954, hevur eingin heimild verið at givið tey størri kioskloyvini og heldur ikki at endurnýggja tílik loyvir hjá einkju eftir loyvishavara.

Nevndin heldur tað vera sera tvørhigt, at fólk ikki kunnu keypa eitt, ella annað njólandi aftaná vanligu afturlatingartíð og haldidagar, serstakliga nú ferðslan millum bygdir og oyggjar er nógv vaksandi.

Skotið verður tí upp, at kioskir, sum bert selja merri tilskilaðar vørur, kunnu hava opið hvønn dag til kl. 23.00, í uppskoti til kunningar er tilskilað, hvørjar vørurnar eiga at vera. Hetta skuldi ikki nerva vanligum handlum stórvægis.

Nevndin hevur tingast við Føroya Keypmannafelag og Kvinnufelags-samskipan Føroya um málið. Aftaná at ymsar broytingar vóru gjørdar í upprunaliga uppskotinum, siga feløgin seg kunna taka undir við lógaruppskotinum.

Viðmerkingar til tær einstøku greinirnar:

ad. § 1. Lógaruppskotið umfatar bert smásølu, t.v.s. sølu heinleiðis til forbrúkara. Heilsøla, verkstað, friserstovur v.m. kemur mólvægis núgaldandi reglum at falla uttanfyri lógina.

Ad. § 2. Í hesi grein verður vørusølan, ið fellur uttan fyri lógina tilskilað.

Ad. § 3. Eftir uppskotinum eru afturlatingartíðirnar fyri kioskir tær somu sum kioskir við víðkaðum loyvi nú hava. Bakariir kunnu eftir galdandi lóg hava opið hvønn dag (eisini haldidagar) til kl. 8 á kvøldi. Eftir uppskotinum verður afturlatingartíðin gerandisdagar óbroytt, meðan bert verður loyvt at hava opið sunnu- og aðrar haldidagar frá kl. 8 til kl. 10.

Hildið verður hentast, at tað í serligari kunningar verður tilskilað, hvørjar vørur kioskir og bakariir skulu hava loyvi at selja. Viðlagt fylgir uppskot til tilika kunningar.

Ad. § 4. Fyrsta stykki í hesi grein viðvíkur bert framsýningum, har sèla ella upptaka av bíleggingum á staðnum skal fara fram. Tað framgongur av § 1, stk. 2, í uppskotinum at móttøka av bíleggingum aftaná afturlatingartíð bert kann fara fram skrivliga ella pr. telefon.

Uppskot til

kunngerð um vörur sum kioskir og bakaríir hava løyvi at selja.

Við heimild í § 3, 1. og 2. stk. í løgtingslóg nr. 52 frá 26. mars 1971 um afturlatingartíðir verður fyrisett:

§ 1.

Kioskir og bakaríir, sum hava longri opið enn vanligar krambúðir, hava bert løyvi at selja niðanfyrri tilskilaðu vörur:

Kioskir:

Bløð, tíðarrit, bókur, postkort, frimerkir og skrivitilfar
tubhaksvørur, pípur og røykitilfar
filmar og blítzperur
kambar og sólbríllur
souvenirs og heimagjærdar lutir
chokolátu- og sukurvørur og ís
frukt og fruktkonserves
keks, biskuits, vaflir, smákøkur, the og kaffi
leskidrikkir (tó ikki øl).

Bakaríir:

Breyð og køkur
mjólk, róma og turrmjólk
chokolátu- og sukurvørur og ís
cacaopulvur, kaffi, the, marmulátu, smør og margarin
frukt og fruktkonserves
leskidrikkir (tó ikki øl).

§ 2.

Henda kunngerð kemur í gildi

1. viðgerð 29. mars og 1. apríl legði sociala nevndin fram soljóðandi

Álit

Landsstýrið hevur sett fram uppskot til løgtingslóg um afturlatingartíðir fyri krambúðir v.m. Málið var við 1. viðgerð beint í socialnevndina.

Nevndin hevur undir viðgerðini av málinum havt fund við 3-matna-nevndina, sum av landsstýrinum var sett at kanna afturlatingarlógina.

Nevndin er sámd um at mæla finginum til at samtykkja uppskot landsstýrisins við hesum broytingum.

Uppskot

§ 1 verður orðað soleiðis:

Smásøla er bert loyvd gerandisdagar frá kl. 7 til kl. 17.30, tó ein av teim 5 fyrstu døgnum í vikuni til kl. 19 og leygardag til kl. 14. Seinastu 6 dagarnar áðrenn jólaaftan kann smásøla fara fram til kl. 20.

Flaggdagin og grundlógardagin skulu krambúðir lata aftur kl. 12.

Ólavsøkuaftan kunnu krambúðir lata aftur kl. 12 og Ólavsøkundag hava afturlatið alla dagin.

Stk. 2 og 3 ganga út.

Í § 2 9) aftaná orðini «Heitum pylsum» verður skotið inn «turtum fiski o.t.».

§ 3, stk. 2 verður orðað soleiðis:

Bakaríir og breyðsølar kunnu hava opið hvønn gerandisdag frá kl. 7 til kl. 20 og sunnu- og aðrar halgidagar frá kl. 8 til kl. 12 og frá kl. 15 til kl. 18 um bert verða seldar tilíkar vørur sum landsstýrið fyrisetir.

Sum nýtt stk. 4 í § 3 verður sett:

Blómuhandlar kunnu sunnu- og halgidagar hava opið frá kl. 8 — kl. 11 og frá kl. 13 til kl. 15.

2. viðgerð 2. apríl.

3. viðgerð 3. apríl 1971.

Lógaruppskotið við broytingum frá nevndini samtykt 21 0.

§ 1 affattes således:

Detailsalg må kun finde sted på hverdage fra kl. 7 til 17.30, dog en af de første 5 dage i ugen til kl. 19 og lørdage til kl. 14. De sidste 6 dage før juleaften kan detailsalg finde sted til kl. 20.

Flagdagen og grundlovsdagen skal butikker lukke kl. 12.

Oljefteften kan butikker lukke kl. 12 og Oljedag have lukket hele dagen.

Stk. 2 og 3 udgår.

I § 2 9) efter ordene «Varme pølser» indskydes «tør fisk o.l.»

§ 3 stk. 2 affattes således:

Bagerier og brødsalg kan på hverdage holde åbne fra kl. 7 til kl. 20 og søn- og andre helligdage fra kl. 8 til kl. 12 og fra kl. 15 til kl. 18 såfremt de alene fører sådanne varer som landsstyret fastsætter.

Som nyt stk. 4 i § 3 sættes:

Blomsterhandlende kan på søndage og andre helligdage have åben fra kl. 8 til kl. 11 og fra kl. 13 til kl. 15.

53. Stuðul til skúlabygging

Ár 1971 26. mars lagði H. Djuvhuus lögtingsmaður fram soljóðandi

Uppskot til

**lögtingslóg um stuðningsveitan
til fólkkaskúlabygging.**

**lagtingslov om tilskud til opførelse
af folkeskoler.**

§ 1.

Stk. 1. Til byggingar av nýggjum fólkkaskúlum v rða úr landskassanum veitt 30% í stuðningi av byggingakostnaðinum. Peningurin fellur til gjaldirar, tá skúlin er góðkendur og endaligur reiðinskapur er gjørdur yvir kostnaðin.

Stk. 2. Undir somu stuðningsskipan sum nevnd í stk. 1 kemur aftrathygging ella viðking um verandi skúla við nýbygningi.

§ 2.

Teir fólkkaskúlar, sum nú eru liðugt bygdir og góðkendir innanfyri tey trý seinastu árin, áðrenn henda lóg kom í gildi, skulu aftrat teimum úr landskassanum játtaðu stuðningum hava eina uppiskoytisjáttan uppá 10% av byggingakostnaðinum. Hesin eykastuðningur verður allur at gjalda b innanvegin, henda lóg er komin í gildi.

§ 3.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

§ 1.

Stk. 1. Til opførelse af nye folkeskoler ydes der af landskassen et tilskud på 30% af byggeomkostningerne. Tilskudet forfalder til betaling, når skolen er godkendt, og endeligt regnskab foreligger over omkostningerne.

Stk. 2. Under samme tilskudsordning som nævnt i stk. 1 kommer tilbygning eller udvidelse af eksisterende skole med nybygning.

§ 2.

De folkeskoler, som er opført og godkendt indenfor de tre sidste år, før denne lov trådte i kraft, skal udover de allerede af landskassen bevilgede tilskud, ydes et tillægstilskud på 10% af byggeomkostningerne. Dette tillægstilskud forfalder i sin helhed til betaling, straks denne lov er trådt i kraft.

§ 3.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Síðani seinna heimsbradaga eru stórbroytingar farnar fram innan okkara skúlaskap, og hava hesar broytingar ført við sær, at teir gomlu skúlararnir ikki lúka tey krøv, sum tíðin sefir fyri skúlaskap í dag. Tað gjørdist tí neyðugt hjá kommununum stundhvørt einsæris ella í felagsskapi at

fara undir at byggja nýggjar skúlar. Hesir skúlar eru sera dýrgoldnir, tí klassarið og onnur rúm skulu vera nógv og harafturat krevt nógv útgærð til ein lílíkan skúla. Harafturat er sjálvur raksturinn sera peningakrevjandi.

Studningsveitanin til kommunurnar hevur verið lán, at staturin hevur latið 20% av byggikostnaðinum treytað av, at úr landskassanum hevur verið lán ein tilsvarendi upphædd. Játtanin frá statinum hevur verið goldin lutvís, meðan byggingin er farin fram og restpeningurin, tá byggingin er liðug og góðkend. Løgtingsstudningurin hevur ikki fallið til gjaldingar, fyrr enn byggingin er liðug, og tá yvir 5 ár. Kommunurnar hava tí verið noyddar til sjálvar at syrgja fyri meginpartinum av finansieringini til langfreistað lán hava fingist, og eru tí kommar at dragast við einari sera tungari rentubyrða. Við tí skipan, landsstýrið nú hevur við at gjalda sín part av studninginum, verður lítil hjálp í honum, tá mest parturin fer at gjalda finansieringsrentur. Hjá flestu kommunum eru fólkaskúlarnir tí vorðnir ein sera tung fíggjarlig byrða, so kommunurnar hava ílt við at røkja allar átroðkandi kommunalar uppgávur. Tað má haldast vera eisini ein landsuppgáva, at fólkaskúlin fær góð kor og at landskassin tí ber størri lut av kostnaðinum enn hann nú ger.

Tað verður mælt til, at teimum skúlum, sum koma ella eru í gerð, verður veittur ein studningur uppá 30% av byggikostnaðinum og at hesin studningur fellur til gjaldingar, tá skúlin er góðkendur og reiðmskapur yvir kostnaðin fyriliggur. Teimum skúlum, sum játtað er 20% í studningi, og sum eru bygdir trý tey seinastu árin, verður mælt til, at teir fáa eina eykajátan uppá 10%, og at hesin eykastudningur verður goldin beinanvegin.

1. viðgerð 29. og 2. viðgerð 31. mars 1971.

Uppskotið fall 11--0.

54. Berghol gjøgnum Gotursháls

Ár 1971, 26. mars legði Jógvan Durhuus lögtingsmaður fram soljóðandi

Uppskot til samtyktar

Álagt verður landstýrinum at virka fyri:

- 1) at vegurin til Leynavatn verður framhildin í Berghol gjøgnum Gotursháls og til Vestmanna.
- 2) at farið verður undir hesa projektering heimanvegin.
- 3) at kostnaðarmetan fyriliggur á Ólavseku í ár.

Viðmerkingar:

Asannandi tann vøxtur í akfarsferðsluni um allar Føroyar nú vegnandi er víðkað, so loyvi eg mær vegna undirritaðu tingman at seta hetta uppskotið fram.

Tá ynski er um at fáa vegin í Berghol gjøgnum Gotursháls, so er nógv, ið bendir á, at hetta er rætta leið at fara.

Vegalongdin frá Leynavatni til Vestmanna er í dag 17 kilometrar. Um vegurin verður lagdur eftir omanfyri nevnda uppskoti, so fer vegalongdin at verða frá Leynavatni til Vestmanna umleið 9 kilometrar, t.v.s., at vegalongdin á nevnda strekki verður stytta við umleið 8 kilometrum. Hetta eru tøl, ið tala, og vónandi skilja menn, at her er nógv at spara, um henda leið verður gingin.

Henda vegastytting kemur ikki bert Vestmanna tilgóðar, men fær øll Vágoyggjin gagn av henni og harvið eisini flogvøllurin.

Sjálvt um farandi er eftir oyggj úr Vestmanna til Kollafjarður og Havnar í dag, so er ikki sjáldan á vøtri, at ikki er koyrandi vegna kava; eisini her vil henda stytting verða til gagns, við tað at minni verður at grava, bæði í at vegalongdin verður stytta og við tað at hesin vegur kemur at liggja numandi lægri enn tann vegur sum nú er.

Eín kundi hildið átrun at reksa upp fyrimunir av hesum tillaki, men skuldi tað ikki verið neyðugt, tá menn yvirbøvur duga at gera sær eina mynd av hesi sjálffylgju.

1. viðgerð 29. mars og 2. viðgerð 31. s.m.

Formaðurin legði fram soljóðandi Broytingaruppskot frá J. Djuurhuus o.fl.:

Í stk. 1) gangur út orðið virka og í staðin verður sett . . kanna líkindini.
Stykki 2) gangur út.
Stykki 3) verður stykki 2).

Broytingaruppskotið samtykt 24 - 0

og uppskotið so broytt samtykt 24 - 0.

55. Almennur partapeningur í føroyskt ídnaðarvirki

Ár 1971, 26. mars legði J. Lindenskov landsstýrismaður fram soljóðandi

Uppskot til

løgtingslóg um almennan partapening í elektrotekniska verk-smiðju.

lagtingslov om offentlig aktiekapital i en elektroteknisk fabrik.

§ 1.

Landsstýrinum er heimilt eftir samráð við fíggjarnevndina landskassans vegna at seta upp til 2 mill. kr. í partapeningi í felag, sum verður stovnað við tí endamáli at byggja og reka eina elektrotekniska verksmiðju í Føroyum.

Landsstýrinum er eisini heimilt at taka lán til nevnda endamál.

§ 2.

Henda lóg fær gildi beinanvegin.

§ 1.

Landsstyret bemyndiges til efter forhandling med finansudvalget på landskassens vegne at sætte indtil 2 mill. kr. som aktiekapital i et selskab, som måtte blive stiftet med det formål at bygge og drive en elektroteknisk fabrik på Færøerne.

Landsstyret bemyndiges endvidere til at optage lån til det nævnte formål.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Landsstýrið og búskaparráðið hava sum eitt lið í kannanini av møguleikumum fyri at seta á stovn størri ídnað í Føroyum latið gera fyribils prosjekt til eina elektrotekniska verksmiðju, sum tað møguliga vil loysa seg at byggja og reka. Hetta prosjektið visir m.a. at tað vil verða neyðugt at útvega ein eginpening uppá 5-6 mill. kr. Tá einki kann sigast um hvussu nógvur privatur partapeningur verður teknaður, tá boðið verður til tekningar, ynskir landsstýrið sær hesa heimild til at seta pening í, so ikki manglandi eginp. n. skal forða fyri, at verksmiðjan verður veruleiki.

Stovnan av einum partafelag við hesum endamáli er í umbúna, í fyrstu syftu við mínni partapeningi enn sjálv verksmiðjan krevur, men mest fyri at kunna føra neyðugar samráðingar og gera endaligar kanningar. Landsstýrið er sinnað fyribils, um neyðugt, at seta upp til 50.000 kr. í hetta felag av játtanini uppá 500.000 kr. á komandi fíggjarlóg til landsstýrið at ráða yvir í ídnaðarmálum.

1. viðgerð 29. mars og 1. apríl legði fíggjarnevndin fram soljóðandi

Álit

Nevndin hevur viðgjørt málið og er samd um at mæla tinginum til at samtykkja, at landsstýrið saman við fíggjarnevndini fær nevndu heimild, men mælir til at § 1 verður orðað soleiðis:

§ 1.

Landsstýrinum er heimilt eftir samráð við fíggjarnevndina landskassans vegna at seta upp til 2 mill. kr. í partapeningi í felag, sum verður stovnað við tí endamáli at byggja og reka eina elektrotekniska verksmiðju í Føroyum, og at taka lán til nevnda endamál.

§ 1.

Landsstyret bemyndiges til efter forhandling med finansudvalget på landskassens vegne at sætte indtil 2 mill. kr. som aktiekapital i et selskab, som måtte blive stiftet med det formål at bygge og drive en elektroteknisk fabrik på Færøerne, og til at optage lån til nævnte formål.

2. viðgerð og 3. viðgerð 3. apríl 1971.

Lógaruppskotið við broyting frá nevndini samtykt 21-0.

56. Trolveiða á landleiðini

Ár 1971, 26. mars legði Eli Nolsæe landsstýrismaður fram soljóðandi

Uppskot til

**løgtingslóg um undantaksloyvi
til trolveiðu á landleiðini.**

§ 1.

Uðast reglurnar í § 3 í løgtingslóg nr. 12 frá 12. mars 1964 um forboð móti trolveiðu á landleiðini verður landsstýrið heimilað at geva Fiskirannsóknarstovuni loyvi at leiga 6—10 bátar undir 35 br. reg. lons at veiða við trol á landleiðini millum 6 og 12 fjórðingar úr grundlinjunum.

§ 2.

Landsstýrið setir nærri treytir fyri veiðuni v.m.

§ 3.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin og er galdandi árið út.

løgtingslóg um tilladelse til trawl-fiskeri på fiskeriterritoriet.

§ 1.

Uanset bestemmelseerne i § 1 i lögtingslov nr. 12 af 10. mars 1964 om forbud mod trawlfiskeri på fiskeriterritoriet bemyndiges landsstyret til at give Fiskerilaboratoriet tilladelse til at leje 6—10 både under 35 br. reg. lons til fiskeri med trawl på fiskeriterritoriet mellem 6 og 12 sømil fra basislinierne.

§ 2.

Landsstyret fastsætter nærmere betingelser for fiskeriet m.v.

§ 3.

Denne lov træder i kraft straks og gælder året ud.

Viðmerkingar:

I skrivi dagfest 1. mars 1971 til løgtingið og landsstýrið hava umleið 30 bátacigarar søkt um loyvi at nýta trol á landleiðini millum 6 og 12 fjórðingar úr andi.

Fiskirannsóknarstovan hevur í 1969 og 1970 gjørt trolroyndir á landleiðini við «Jens Chr. Svabo» og leigaðum ferum í summarmánaðunum. Hesar royndir hava víst, at nógvur fiskur kann vreiðast á landleiðini við trolí, sum ikki fast við línu ella sneri. Í bóklinginum «Fiskirannsóknir 2» hevur fiskirannsóknarstovan greitt nærri frá royndunum í 1969.

A sumri fáa flakavirkini ov lítið av rávørn. Tað hevði lí verið av stør-

um lýðningi fyri flakavirkini og tað fólki, ið har arbeiðir, um loyvi varð givið til troling á sunni, tá ið virkini hava ov lítið at gera.

Fyri at kunna hava tørvandi eftirlit við veiðuni, heldur landsstýrið ikki, at tað ber til at geva ov stórum tali av bátum loyvi at trola á landleiðini.

Landsstýrið heldur tað vera rættast, at Fiskirannsóknarstovan stílar fyri veiðuni við at leiga 6-10 trolbátar í tíðarskeiðinum 15. mai til 15. august og at fiskiskapurin fer fram undir n.a. hesum freytum:

- 1) at landsstýrið á økinum millum 6 og 12 fjórðingar kann avseta ávísari avmarkingar,
- 2) at dagbók verður førd yvir veiðuna,
- 3) at galdandi reglur um minstamat, meskavídd v.m. verða hildnar,
- 4) at ikki verður trolað, har útróðrarbátar eru í nánd,
- 5) at syrgt verður fyri, at veiðan verður býtt millum flakavirkini,
- 6) at manningin umframt fasta lön fær prosentpart av veiðuni men ikki prísstudning og hægri 6-part fyri flatfisk enn fyri rindan fisk og
- 7) at tað í leigusáttmálinum verður tilskilað, at teir verða uppsagdir uttan ávarðing, um freytnar ikki verða hildnar.

Yvirskotið av veiðuni er ætlanin at leggja í grunnin til fiskirannsóknir.

1. viðgerð 29. mars og 2. apríl legði fiskivinnuneyndin fram soljóðandi

Álit

Neyndin hevur viðgjørt málið og havt fleiri fundir saman við fiski-frøðinginum Jákup Sv. Joensen og umboðsmenn fyri útróðrarfeløgin, flakavirkini og teir, ið áhuga hava fyri trolveiðu á landleiðini við smærri førum.

Meirilutin (Lion Joensen, Ove Mikkelsen og Tórálvar Mohr Olsen) færir fram:

12. mars 1964 var fiskimarkið flutt út á 12 fjórðingar eftir beinum línjum, síðani tá hava royndir verið gjørdar at fiska reyðtunga og reyðsprøkn inni á landleiðini við góðum úrsliti.

Haldast má, at tíðin skuldi verið komið at lati smærri fær útgjerd við trolu undir strangum eftirliti sleppa at royna á ávísun økjum til ávísar tíðir eftir hesum virðismikla fiski, ið ikki kann fangast á annan hátt.

Tíðin at veiða hesi fiskasløg skuldi verið best um summarið, tá slakari er við øðrum útróðri. Onki er at ivast í, at flakavirkir okkara høvdu fitt at gjørt burtur úr av ráveru júst ta tíðina, tá lítið annað leggst til.

Sum löngu nortíð við verður neyðugt að avmarka hessa fisking á landleiðinni soleiðis, að ekki verður leyvt að reynauttan á ávísun skilfuga avmarkaðum leiðum, og bert eina snögt avmarkaða tíð av árinum – einar 3 mánaðir mitt á sumri.

Helst verður það eisini neyðugt að avmarka leyvi til eitt fátal av forum. Það kann ekki haldast, að soleiðis avmarkað veiðing av flöfiski á teinum okjum har hesin fiskur er, verður til naktan skaða, tvörturímóti siga fiskifrøðingar, að tynning av stovninum av reyðtungu og reyðspröku gerst neyðug til að fremja vöxsturin av hesum báðum fiskaslögum og öðrum fiskaslögum ekki minni.

Her er als ekki talan um að ganga frá nokkum frøðingarsjónarmiði innan fyri fiskimarkið, men talan er um neyðuga rækt og hagræðan av landgrunni okkara.

Meirilutin heldur, að her áttu vit, að latið smásið larið og latið okkum verið sanðar um að tikið eitt royndarár. Í hesum s rslaka fori er ekki talan um oyðing av yugli á landleiðinni, að það fortred það ger fyri öðrum fiskiskapi, má haldast að verða so minnalt, að það ekki er vert að taka uppá tungu, um teir ið leyvi fáa eru so mikið að sær komur, að teir í øllum forum halda tær reglur, ið fyriskrivaðar eru:

Skotið verður upp, að fiskifrøðingurin saman við öðrum serkønum á hesum øki ávísir og fastleggur ley øki, har trolloyvi kann g vast.

Meirilutin mælir tó til broytingar í uppskoti landsstýrisins.

Viðvíkjandi teim av landsstýrinum í framløguskrivnum nevndu treytum, mælir meirilutin landsstýrinum til að broyta tær soleiðis:

ad 1: ið staðin fyri kann eigur að standa: skal avseta ávísar avmarkingar.

ad 4: að stykkið 4 verður strikað

ad 7: að her verður skoytt uppi: og báfurin fær ekki leyvið allur.

Minnlutin (Hákan Djurhans og Poul J. Olsen) vísir á ta einmæltu avgjördu mótstöðu móti troling á landleiðinni, ið umboðni fyri útróðrarfelögin í Norðoyggjum, styðjaði av öðrum útróðrarfelögum, søgdu frá undir samráðingunum við fiskivinnuávundina.

Teirra sjónarmið var, að her var talan um að geva ein «littlafingur» til trol- og netveiðureiðskapin á landleiðinni, og að fylgjan fór að verða, að hesir veiðubættir um stökkuta tíð fóru að fara við allari «bondin».

Hetta kundi lætt komið að fært við sær, að til dømis línuveiðan varð skúgvað so til viks, að hon ekki fekk royndarlíkindi og skuldu allir bátarnir skifta yvir til trol- og netveiðu, kundi það koma að standa á tí fiskistovni, vit bert fyri fáum árum síðani hildu það vera so umráðandi að verja, að vit lögdu doyðin á fyri að fáa fiskimarkið flutt út.

Minniltuin setir tí eiuki uppskot til landsstýrisuppskotið fram í hesum máli, men setir í staðin fram uppskot til samtyktar.

Uppskot

frá meirilutanum: Mælt verður til, at lögtingið samtykkir uppskot landsstýrisins við hesum broytingum:

í § 1 verður í staðin fyri «6-10 bátar» sett «minst 10 hægst 15 bátar» og í staðin fyri »35 br. reg.tons» verður sett «50 br.reg.tons.»

«6-10 báde» sett «10 høgst 15 báde» og í staðin fyri «35 br.reg.tons» verður sett «50 br.reg.tons.»

frá minnilutanum:

uppskot
til
samtyktar

álagt verður landsstýrinum at kanna hjá útróðrarfeløgum og útróðramonnum, hvar gærn standa eftir í sjónum og gera útvegir fyri, at hesar fiskaoyðandi deyðsfellur verða dreggjaðar upp.

2. viðgerð 5. apríl.

Formaðurin legði fram

Broytingaruppskot

frá J. F. Øregaard o. fl.:

Mælt verður til at samtykkja uppskot landsstýrisins við hesum broytingum:

§ 1 verður broytt soleiðis, at tað stykkið, sum kemur aftaná: «landsstýrið heimilað» og «benmyndiges landsstyreð» verður orðað soleiðis:

«i samráð við og eftir tilmáli frá Fiskirannsóknarstovuni at geva loyvi til í mesta lagi 20 bátar undir 55 br. reg tons at veiða við trolí á landleiðini uttanfyri 6 fjórðingar úr landi.»

«i samráð med og efter indstilling fra Fiskerilaboratoriet at give tilladeles til højst 20 både under 55 br. reg. tons til fiskeri med trawl på fiskeriterritoriet udenfor 6 sømil fra land.»

Broytingaruppskotið fall 9—0.

Broytingaruppskot frá meirilutanum í neyndini samtykt 19—0.

Uppskotið frá landsstýrinum so broytt samtykt 19—0.

Uppskot til samtyktar frá minnilutanum í neyndini samtykt 19—0.

3. viðgerð 5. apríl 1971.

Formaðurin legði fram soljóðandi

Broytingaruppskot

frá Leon Joensen o.fl.

Í meirilutauppskotinum verður í staðin fyri «minst 10 hægst 15 bátar» sett «hægst 15 bátar», og danska tekstin verður orðað solciðis:

Í § 1 sættes í stedet for «6-10 både» «højst 15 både» og i stedet for «35 br. reg. tons» sættes «50 br. reg. tons».

Broytingaruppskotið samtykt 19—0.

Lógaruppskotið so broytt samtykt 19—2.

57. Broyting í lögtingslóg um spariskipan hjá ikki-uppihaldarum

Ár 1971, 30. mars legði P. fer F. Christensen landsstýrismaður fram soljóðandi

Uppskot til

løgtingslóg um broyting í lögtingslóg um spariskipan hjá ikki-uppihaldarum.

løgtingslov om ændring i lagtingslov om opsparingsordning for unge ikke-forsørgere.

§ 1.

I lögtingslóg nr. 36 frá 15/6 1967 um spariskipan hjá ikki-uppihaldarum verður § 7, 2. stk., 1. punktur orðað soleiðis:

«Þrógar kontohavari, at hann rekur sjálvstøðuga vinnu ella hevur hann keypt hús ella byggir, kann landsstýrið loyva, at innskotið peningur verður loystur.»

§ 2.

Henda lóg fær gildi heinan vegin.

§ 1.

I lagtingslov nr. 36 af 15/6 1967 om opsparingsordning for unge ikke-forsørgere formuleres § 7, stk. 2, punkt 1, således:

«Godtgør kontohaver, at han driver selvstændig virksomhed eller at han har købt eller opfører hus, kan landsstyret tillade, at opsparede beløb frigives.»

§ 2.

Denne lov træder straks i kraft.

Viðmerkingar:

I lógini um bundna uppsparing hjá ikki-uppihaldarum eru reglur um, at spararnir í vissum förmum kunnu fáa uppsparðan pening leysan fyrr enn hann principielt skuldi verið loysur (25 ára aldur).

Landsstýrið yð halda, at umframt at loysa sparipening í teim í lógini nevndu förmum átti eisini at verið loyst, tá ið sparari fær sær hús, tí at spara upp í húsum kann ikki vera verti uppsparing enn í peningi, og setir landsstýrið ú fram uppskot til neyðuga lógarbroyting.

Orðingin í lógini er ætlað soleiðis, at lógin eisini kann virka aftur eftir.

2. og 3. viðgerð 2. apríl 1971.

Lógaruppskotið samtykt 24 -0.

58. Broyting í skattalógini

Ár 1971, 29. mars legði Peter F. Christiansen landsstýrismaður fram
soljóðandi

Uppskot til

**løgtingslóg um broyting í løgtings-
lóg um landsskatt og
kommunuskatt.**

§ 1.

Í løgtingslóg nr. 50 frá 2. juli
1963 um landsskatt og kommunu-
skatt við seinri broytingum verð-
ur í § 4 sett sum nýtt nr. 13:

«Ellisviðbót eftir § 10,

persónlig viðbót eftir § 14 og

hjálp-, røktar- og avlamsvið-
bót eftir § 16

í lóg nr. 58 frá 15. mars 1967 um
fólkapensjón við seinri broyting-
um,

avlamsgjöld eftir § 4, 2. stk.,

hjálp- og røktarviðbót eftir
§ 11,

persónlig viðbót eftir § 15,

avlamsveiting, hjálp- og røkt-
arviðbót hartil eftir § 16,

veitingar eftir §§ 31 og 32 og

avlamsviðbót og hjálparviðbót
eftir § 45

**løgtingslov om ændring i lögtings-
lov om landsskat og
kommuneskat.**

§ 1.

Í lögtingslov nr. 50 af 2. juli
1963 om landsskat og kommune-
skat med senere ændring indføres
i § 4 som nyt nr. 13:

«Alderstillæg efter § 10,

personligt tillæg efter § 14 og

bistands-, pleje- og invaliditets-
tillæg efter § 16

í lov nr. 58 af 15. marts 1967 om
folkepension med senere ændrin-
ger,

invaliditetsb løb efter § 4, stk. 2,

bistands- og plejetillæg efter
§ 11,

personligt tillæg efter § 15,

invaliditetsydelse, bistands og
plejetillæg hertil efter § 16,

ydelser efter §§ 31 og 32 og

invaliditetstillæg og bistandstil-
læg efter § 45

í lóg nr. 55 frá 15. mars 1967 um
avlámspensjón v.m. við seinri
broytingum og

veiting eftir § 14, § 14 A og

persónligar viðbætur eftir §§ 9,
15, 22 og 29

í lóg nr. 56 frá 15. mars 1967 um
almenna försorg, sum henda lóg er
broytt við lóg nr. 224 frá 27. maí
1970.»

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi frá og
við skattaárinum 1972/73.

í lov nr. 55 af 15. marts 1967 om
invalidpension m.v. med sene-
re ændringer samt

ydelser i henhold til § 14, § 14
A og

personlige tillæg efter §§ 9, 15,
22 og 29

í lov nr. 56 af 15. marts 1967 om
offentlig försorg, som denne er
ændret ved lov nr. 224 af 27. maj
1970.»

§ 2.

Denne lov træder i kraft fra og
med skatteåret 1972/73.

Viðmerkingar:

Í viðmerkingunum til lögtingsmál nr. 30/1970 (velrætt) um broyting
í skattalógini (persónfrádrátt og barnafrádrátt) varð sagt, at landsstýrið
umhugsaði broyting í skattareglunum viðvíkjandi sósíalun veitingum,
men at henda broyting av tekniskum grundum ikki kundi fremjast til
líkningina 1971/72.

Um hesar broytingar skulu koma í gildi til líkningina 1972/73, má
neyðug lógarbroyting verða gjørd nú, tí E.D.V. má umskipast skjótast
gjørligt.

Uppskot verður tí nú sett fram um, at viðbæturnar, sum eru afturat
sósíalu veitingunum, verða skattafriar eina og tær eru aðrastaðnis, t.d. í
Danmark. Hetta verður gjørt tí hesi uppskoti til fólkapensjón, avlámis-
pensjón v.m. eina mest fara til beinleiðis útreiðslur uttanum tað, sum
annars gongur til beinleiðis lívsupphaldið, so sum frummandahjálp til
hjálpaleys, protesir, læknaváttanir, uppiskoyti har onki er uttan fólka- ella
avámspensjónin o.t.

Sósíala deild ríkisumboðsins upplýsir, at fyrri í ár eru hesi uppiskoyti og
viðbætur, sum ætlaðar eru skattafriar, umleið soleiðis:

Persónlig viðbót til fólkapensjón.

125 upphaldarar, ið fáa u.l. 2.700 kr. hvør og

35 leys, ið fáa u.l. 2.500 kr. hvør.

Avlamisviðbót til fólkapensjón.

225 upphaldarar, ið fáa u.l. 1100 kr. hvør og
75 leys, ið fáa tað sama.

Avlamisgjald til avlamispensjón.

520 upphaldarar, ið fáa u.l. 3.700 kr. hvør og
180 leys, ið fáa tað sama

Avlamisviðbót til avlamispensjón.

75 upphaldarar, ið fáa u.l. 1.100 kr. hvør.

Hálvt avlamisgjald til avlamispensjón.

75 upphaldarar, ið fáa u.l. 1.800 kr. hvør.

Hjálpar- og avlamisgjald til avlamispensjón.

80 upphaldarar, ið fáa u.l. 3.700 kr. hvør.

Røktar- og avlamisgjald til avlamispensjón.

20 leys, ið fáa u.l. 7.500 kr. hvør.

Avlamisveiting.

35 upphaldarar, ið fáa u.l. 3.700 kr. hvør, umframt tað, sum latið verður fyri læknaváttanir, protesir og persónligar viðbøtur í serliga átroðkandi forum.

Í peningi verður lættin tilsamans u.l. 4,5 mill. kr., og fer hann ættandi at ávirka landsskattin við einum 800.000 kr., kommunuskattin við einum 450.000 kr. og fólkapensjónsgjaldið við umleið 150.000 kr. ella við tilsamans í skattalæta einar 1,4 mill. kr.

1. viðgerð 31. mars og 2. apríl legði skattanevndin fram soljóðandi

Álit

Landsstýrið hevur lagt uppskotið á ting 29. mars 1971, og við 1. viðgerð 31. mars varð málið beint í skattanevndina, ið hevur viðgjørt uppskotið, sum miðjar imóti, at viðbøturnar, sum brekað og ónnur fáa alfrat sosialu veitingunum, verða skattalætar.

Við tað, at h. sár viðbøtur, talan er um, verða nýttar til fremmandahjálp til hjálparleys, uppskotið har einki annað er uttan fólka- ella avlamis-

pensjón, prótesir, læknaváttavír o.a. so heldur nevndin, at grund er til at lætta um skattin í slíkum fornum.

Nevndin mælir tí til at samtykkja uppskotið frá landsstýrinum.

2. viðgerð 2. og 3. viðgerð 3. apríl 1971.

Lógaruppskotið samtykt 23—0.

59. Nýggj læraralønarlóg

Ár 1971, 30. mars legði S. Petersen landsstýrismaður fram soljóðandi

Uppskot til samtyktar.

Løgtingið góðkennir viðlagda uppskot til «lov om tjenestemænd m.fl. i folkeskolen på Færøerne» við fylgjandi broytingum:

- 1) Í § 1, stk. 1 verður skoytt uppí, «jfr. dog stk. 2».
- 2) § 3 verður orðað soleiðis:
«Tjenestemænd nehævnas af kongen eller af Færøernes skoledirektion i overensstemmelse med reglerne i lov om folkeskolen på Færøerne.»
- 3) Í § 33 verður aftaná orðini «på Færøerne gælder», sett «efter endelig godkendelse af landsstyret».
- 4) § 35 verður orðað soleiðis:
«Indtil aftale er eller måtte blive truffet som omhandlet i denne lovs § 33, aflønnes tjenestemænd i folkeskolen på Færøerne efter reglerne i lov nr. 13 af 18. juni 1969 om tjenestemandslønninger m.m. og klassificering af tjenestemandstillinger i staten, folkeskolen og folkekirken med de ændringer, der følger af, at loven først får virkning fra 1. juli 1971 at regne, jfr. § 49 stk. 3. De i klassifikations-

lovens kapitler 3 og 4, kapitel 6, kapitel 10, kapitel 11 §§ 35, 37 og 43 - 45 har dog ingen virkning for tjenestemænd, der aflønnes efter nærværende lov.

Indplaceringen i lønramme, indtil anden aftale er truffet, således:

Hidtidig lønkl. i lærerlønnings- lov	Stillings- betegnelse	Lønramme
1.	Småbørnslærerinde	7
	—	13
	—	17
2/4	Lærer	13
	—	19
	Overlærer	22
5.	Skolekonsulent	23
	—	24
	—	27
5.	Leder af specialundervisning	23
	—	24
	—	27
5.	Viceinspektør	23
	—	24
	—	27
6.	Konsulent for specialundervisning	31
6.	Skoleinspektør	27
	—	29
	—	31
7.	Landsskolekonsulent	34

Iøvrigt gælder de i klassifikationslovens § 26 stk. 2 fastsatte regler med de ændringer, der følger af ovenstående bestemmelser om indplaceringen.

Til lønningerne ydes særlig ferietgodtgørelse samt generelle og specielle tillæg efter de i nævnte lov indeholdte regler.

For hver fulde 12 points' udsving i det færøske pristal ud over 400 forhøjes eller nedsættes lønningerne i henhold til klassifikationslovens § 2 med 3 %. Eventuelle overskydende points henstår til næste regulering.

Pristallet for januar og juli benyttes ved dyrdsreguleringen henholdsvis 1. april - 30. september og 1. oktober - 31. marts.

Ved udbetaling af lønning pr. 1. juli 1971 forhøjes lønnen alene

med halvdelen af forskellen mellem den hidtidige løn og indplaceringslønnen.

Den udbetalte løn pr. 1. januar 1972 forhøjes med de overskydende halvdelen.»

5) § 36 verður orðað soleiðis:

«De i lov nr. 202 af 18. juni 1969 om tjenestemandspension og lov nr. 81 af 12. marts 1970 om pensioner efter tidligere tjenestemandsløve m.v. fastsatte bestemmelser om pension og efterindtægt finder fra 1. juli 1971 at regne tilsvarende anvendelse for pensionister og tjenestemænd i folkeskolen på Færøerne samt deres efterladte.

6) I § 41, stk. 3, ganga orðini «med 3 måneders varsel ved et skoleårs udgang» út og í staðin verður sett: «efter reglern i for tjenestemænd på prøve, jfr. lov om tjenestemænd i staten § 33, stk. 2».

7) § 44 verður orðað soleiðis:

«Det bestemmes på skoleplanen, i hvilket omfang der skal gives lærere, der underviser ved flere skoler, et særligt tillæg. I tvivlstilfælde træffes afgørelsen af skoledirektionen efter forhandling med de pågældende forhandlingsberettigede organisationer.

8) I § 45, stk. 1 verða gjørdar hesar broytingar:

nr. 11) verður orðað soleiðis: «Vikarudgifter, der skyldes, at en tjenestemand, timelærer eller fast vikar på grund af sygdom eller andre ham utilregnelige forhold ikke kan varetage sin gerning samt vikarudgifter under en tjenstemands suspension».

nr. 12) verður orðað soleiðis: «Godtgørelse i henhold til § 22».

nr. 12) verður nr. 13).

nr. 13) verður nr. 14).

9) § 49 verður orðað soleiðis:

«Denne lov træder i kraft straks.

Stk. 2. Bestemmelserne i §§ 12 - 13 og § 31 finder dog kun anvendelse på tjenestemænd, som er ansat eller udnævnt i anden stilling efter lovens ikrafttræden. Andre tjenestemænd er undergivet de hidtil gældende regler.

Stk. 3. De i lov indeholdte lønningsregler og dermed samhørende bestemmelser har virkning fra 1. juli 1971 at regne for tjenestemænd m.fl., der var ansat den nævnte dato, og fra ansættelsestidspunktet for tjenestemænd m.fl., der er ansat efter nævnte dato.

Stk. 4. Pensioner og ventepenge i henhold til lov nr. 210 af 18. maj 1960 om lønninger m.fl. til lærere ved folkeskolen på Færøerne, jfr. lønnings- og pensionsloven af 1958 og pensioner efter lov om pensioner, der er fastsat i henhold til de før 1. april 1959 gældende lønnings- og pensionslove, ydes indtil 1. juli 1971 efter de hidtidige

regler með tillæg í henhold til § 46, stk. 2 og 3, í lov nr. 13 af 18. juni 1969 om tjenestemandslønninger m.m. og klassificering af tjenestemandssstillinger i staten, folkeskolen og folkekirken.

10) Í § 50 verður sett sum nýtt stk. 3:

«Bestemmelserne om tjenestetid, der ved nærværende lovs ikraft træden er fastsat i henhold til kap. 10 i lov om tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken, finder først anvendelse på tjenestemænd i folkeskolen på Færøerne jfr. § 33, fra et af Færøernes landstyre fastsat tidspunkt».

Núverandi stk. 3, 4 og 5 verða ávikavist 4, 5 og 6.

Viðmerkingar:

Hjálagda uppskot til nýggja færoyska læraralønarlóg er gjørt av skúlastjórnini, ið aftaná ummæli frá Føroya lærarafelag einmælt hevur mælt landstýrinum til at fremja málið.

Uppskotið byggir á nýggju danska lænastuamannalógina frá 1969, sum nú eisini umfatar fólkskúlalærarar. Viðvíkjandi lønar- og øðrum starvs-treyttum og eftirlønarviðurskiftum vísir uppskotið beinleiðis til reglurnar í dansku lænastuamannalógini.

Eftir uppskotinum fær lógin afturvirkandi kraft til 1. juli 1969. Í fyrribils reglum er tá tilskilað, at ongin pr. 1/7 1969 kann fáa eina lønarframing uppá meira enn 3 %, meðan ræstbækkingin kemur til útgjalding við hølvtini frá 1. apríl 1970 og hinari hølvtini 1. oktober 1970.

Landskassans partur av meirátreiðslunum til læraralønir verður góðar 900.000 kr. árliga. Meirátreiðslur til yvirtímar vegna eina møguliga lækking av skylduga tímatalinum eru ikki viðroknaðar.

Dansku lærarnir hava fingið arbeiðstíðina niðursetta til 30 lektioner um vikuna á 50 min. ella 1500 min. um vikuna. Føroysku lærarnir hava góðtikið at hava 34 lektioner á 45 min. um vikuna ella 1530 min. um vikuna. Tá tímatalið hjá børnunum verður niðursett ger hetta, at lønarútreiðslurnar fyri yvirtímar ikki broytast stórvegis.

Harafturimóti má roknað við einari lækking av normeraðum lærarastørvum, av tí at 8., 9. og 10. flokkarnir verða fleiri enn nú.

Høvnðsorsøkin til tær størri meirátreiðslurnar er tann, at teir høgstlønna fáa eina munandi lækking av lønini og samuleiðis skúlastjórnir, meðan eldri lærarar bert fáa ein minni lønarbata.

Tað hevur víst seg tørført at fáa skúlastjórstovrini sett, av tí at nógvir meina, at lønarfyrinumurin ikki, hóast niðursetta tímatalið, samsvarar við øktu arbeiðshyrðina í starvinum.

Eftir læraralønarlógini frá 1949 og 1960 hava færoyskir lærarar verið nokurlunda javntstillaðir við lærarar í danska fólkskúlanum, og er lands-

stýrið av teirri áskoðan, at hella framvegis er neyðugt, um fólkaskúlin skal røkjast væl, men tá skatturin á háinntøku í Føroyum er minni enn í Danmark, hevur landsstýrið skotið upp (smb. § 35), at føroyskir lærarar, við undantak av limum, sum eru á byrjunarstigi, verða settir í lægri lønarráttum enn lærarar í Danmark.

Lækkingin er henda:

	Føroyska lógin Lønarráttur	Danska lógin Lønarráttur
Lærarar/yvirlærarar	13, 19, 22	13, 21, 23
Leiðarar av serundirvísing, varaskúla- stjóra og skúlaráðgevarar	23, 24, 27	24, 27, 29
Ráðgevni í serundirvísing	31	34
Landsskúlaráðgevni	34	36

Skotið verður eisini upp, at lønirnar verða dyrtíðarviðgjørdar eftir føroyskum prístali.

Eftir uppskotinum kemur lógin at fáa gildi frá 1. juli 1971, men lønarmunurin kemur bert til útgjaldingar við helvtini frá 1. juli 1971 og hinari helvtini 1. januar 1972.

(Sí annars skjal 7)

1. viðgerð 1. og 2. april legði fíggingarnevndin fram soljóðandi

Alit

Undir viðgerðini hevur nevndin fingið at vita, at skylduga tímatalið hjá lærarum verður 30 lektioner á 45 minuttir um vikuna ella 1.350 min. og ikki sum í viðmerkingunum tilskilað 34 lektioner á 45 min. Skylduga vikutímatalið hjá lærarum í Danmark er sett at vera 27 lektioner á 50 min., ella 1.350 min. pr. viku.

Nevndin hevur viðgjørt málið og bytt seg í ein meiriluta og 2 minnilutar.

Meirilutin (J. Fr. Øregaard, Trygve Samuelson, Andreas Djurhuus og Hilmar Kass) mælir til at samtykkja uppskotið frá landsstýrinum, tó við teirri broyting, at undir nr. 4) aflaná «Indplacering i lønramme» verður sett «sker».

Minnilutin (Knút Wang) setir onki uppskot fram.

Minnilutin (Erlendur Patursson og Hápus við Högadalsó) setir einki uppskot fram.

2. viðg. rð 3. og 3. viðgerð 5. apríl 1971.

Broytingaruppskot frá meirilutunum í neyndinni samtykt 14 - 0.

Uppskotið frá landsstýrinum so broytt samtykt 18 - 0.

60. Broyting í lögtingslóg um innflutningsgjöld v. m. (Bensingjöld)

Ár 1971, 31. mars legði Peter F. Christiansen landsstýrismaður fram soljóðandi

Uppskot til

broyting í lögtingslóg um
innflutningsgjöld v.m.

ændring í lagtingslov om
indførselsafgift m.v.

§ 1.

§ 1 í lögtingslóg nr. 23 frá 11. februar 1950 um innflutningsgjöld v.m. við seinni broytingum verður broytt soleiðis:

1. Benzin og benzinblandingar.
1.01 1 litur 0,80 kr.

§ 2.

Hædda lóg fær gildi beinanvegin.

§ 1.

§ 1 í lagtingslov nr. 23 af 11. februar 1950 om indførselsafgift m.v. med senere ændringer ændres således:

1. Benzin og benzinblandinger.
1.01 1 liter 0,80 kr.

§ 2.

Denne lov træder straks i kraft.

Viðmerkingar:

Í álitni til lögtingsmál nr. 1/1970 (vetrarting): Fíggjarlögtingslóg 1971/72 sigur fíggjarnevndin að § 13.1.2: Samferðslumál, benzingjöld, að hon reknar við, að 10 oyru á líturinn verða lögð afturat í gjaldi. Gjaldið er nú 0,70 kr.

1. viðgerð 1., 2 og 3. viðg. rð 2. apríl 1971.

Landsskýrisins uppskot samtykt 14 -0.

61. Hækking av partapeninginum í P/f Flogsamband

Að 1971, 31. mars legði lögmaður fram soljóðandi

Uppskot til

**løgtingslóg um partapening
í p/f Flogsamband F.F.**

§ 1.

Landsskýrinum verður heimilað landskassans vegna at seta upp til 1.722.000 kr. afturat sum partapening í p/f Flogsamband F.F.

2. stk. Til lutvísu rindan av partapeninginum verður landsskýrinum heimilað at nýta grunnin til fløgferðslu og annars at taka upp neyðug lán.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

**løgtingslóg um aktiekapital
í p/f Flogsamband F.F.**

§ 1.

Landsskýri t. bemyndiges til på landskassans vegne at tegne yderligere op til 1.722.000 kr. i aktiekapital i p/f Flogsamband F.F.

Stk. 2. Til delvis betaling af aktiekapitalen bemyndiges landsskyret til at trække på fonden til luftfart og ellers at optage nødvendige lån.

§ 2.

Denne lov træder straks i kraft.

Viðmerkingar:

P/f Flogsamband F.F. hevur viðtikið at hækka partapeningin við 1.722.000 kr. upp í 3 milj. kr. fyri at felagið skal kunna gerast førl fyri at kunna taka aktivan lut í flúgvíngini.

Partapeningurin er nú 1.287.000 kr., harav landið eigur 650.000 kr. Eftir lögtingslóg nr. 36 frá 27. mai 1968 var treylin fyri, at landið setti pening í felagið, at tað kom at eiga í minsta lagi helvtina av partapeninginum. Fyri framvegis at eiga meirilutan má landið so stutt seta seg fyri minst helvtini av hækkingini ella 861.000 kr.

Í grunninum til fløgferðslu verða pr. 1. apríl 1971 380.000 kr.

1. viðgerð 1. og 2. og 3. viðgerð 2. apríl 1971.

Lógaruppskotið samtykt 20---0.

62. Ymsar ríkislógir

Ar 1971, 1. apríl legði lógarnevndin fram soljóðandi

Alit

Landsstýrið hevur lagt fyri löglingið lógarkunngerð nr. 40 frá 4. februar 1970 av «Lov om offentlig auktion ved auktionsledere» og mælir til at lógarkunngerðin verður lýst at gálða í Føroyum.

Við kgl. fyriskipan nr. 224 frá 5. oktober 1936 er lóg nr. 132 frá 16. apríl 1935 um «offentlig auktion ved auktionsledere» kunngjörd í Føroyum eins og lógarbroytingar frá 1951 og 1956 eru kunngjördar í Føroyum við kgl. fyriskipan nr. 133 frá 7. mai 1958.

Tær nýggju broytingar, ið her er talan um viðvíkja broytingum í gjøldum, heimild til upphøðsleiðara til eisini at hava upphøð við tvangs-sølu, tá talan er um leysafæ.

Sorinskrivarin hevur havt málið til ummælis og hevur givið sitt viðmæli. Málið varð av tinginum beint í lógarnevndina, ið er samd um at mæla tinginum at gera hesa

t i n g s a m t y k t

Lógarkunningurð nr. 40 frá 4. februar 1970 av «Lov om offentlig auktion ved auktionsledere» verður lýst at galda í Føroyum.

2. viðgerð 2. apríl 1971.

Uppskotið samtykt 17—0.

63. Broyting í lögtingslóg um serstakt innflutningsgjald

Ár 1971, 31. mars legði Peter F. Christiansen landsstýrismaður fram soljóðandi

Uppskot til

løgtingslóg um broyting í lögtingslóg um serstakt innflutningsgjald.

§ 1.

Í lögtingslóg nr. 9 frá 27. apríl 1961 við seinu broytingum verður sett sum nýtt stk. í § 2:

«Landsstýrinum verður heimlað at veita gjaldfrán innflutning undir eftirliti av skipsmotor-

lagtingslov om ændring i lagtingslov om særlig importafgift.

§ 1.

I lagtingslov nr. 9 af 27. april 1961 med senere ændringer indsættes som nyt stk. i § 2:

«Landsstyret bemyndiges til at yde toldfri indførsel under tilsyn af skibsmotorer og andre større

um og øðrum størri lutum til útlendsk skip, ið koma til umvælingar í Føroyum.»

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

dele til udenlandske skibe, der anløber Færøerne for reparation.»

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Tað hevur víst seg, at íslendskir skipaeigarar hava stóran áhuga fyri at fáa fiskifer teirra umvæld, herundir útskiptan av motorum, læði høvuðs- og ljósmotorum og øðrum lutum, á føroyskum skipasmiðjum.

Men við tað at hesir motorar og lutir yvichøvar, ið nýtast skulu til hesi arbeiðir, koma undir tað serstaka innflutningsgjaldið, sum í lätuni er 13%, kann tað ikki loysa seg hjá útlendingum at koma til Føroyar at fáa hesi arbeiðir gjørd, og lata tað heldur gera, t.d. í Noreg, har gjald ikki verður kravt í tilkum forum.

Landsstýrið heldur, at tað er neyðugt at fáa nevndu reglu broytta, soleiðis at tað verður møguleiki hjá teimum føroysku skipasmiðjunum at gerast kappingarførar við útlendskar skipasmiðjur um nevndu arbeiðir. Harafturat missir landið inntøku av arbeiði, sum kundi verið gjørt her, og mælir tí landsstýrið til at samtykkja frammánfyri nevnda uppskot.

1. viðgerð 31. mars og málið beint til fíggarnevdina.

64. Broyting í lögtingslóg um endurnýgging av fiskiskipaflotanum

Ar 1971, 31. mars legði J. Lindenskov landsstýrismaður fram soljóðandi

Uppskot til

løgtingslóg um broyting í lögtingslóg um endurnýgging av fiskiskipaflotanum.

§ 1.

Í lögtingslóg nr. 28 frá 30. mai 1970 um endurnýgging av fiskiskipaflotanum verða gjørdar hesar broytingar:

1. § 2, 1. stk. verður orðað soleiðis:
«Studningslån og/ella lån til bygging av deksfiskifari ella opnum útróðrabáti kann veitast við upp til 20% tilsamans av virði skipsins ella bátsins við maskinu og øðrum tilhoyri. Verður skip ella bátur bygdur aðrastaðni enn í Føroyum, er tað fíggingarnevndin saman við landsstýrinum, sum taka avgerð um studningslån ella lån verður veitt.»
2. Í § 2, 2. stk. verður aftaná orðið «studningslån» skotið inn «og/ella lån» og «30%» verður broytt til «25%».
3. § 2, 3. stk. gengur út.
4. § 4, 1. stk. verður orðað soleiðis:
«Studningslån og/ella lån verður tryggjað við pantirætti í

løgtingslov om ændring i lögtingslov om fornyelse af fiskerflåden.

§ 1.

I lögtingslov nr. 28 af 30. maj 1970 om fornyelse af fiskerflåden foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 1 affattes således:
«Tilskudslån og/eller lån til bygning af deksfiskefartøj eller åben fiskerbåd kan ydes med indtil 20% tilsammen af skibets eller bådens værdi med maskine og andet tilhøør. Såfremt skib eller båd bygges andetsteds end på Færøerne, er det finansudvalget sammen med landsstyret, der træffer afgørelse, om tilskudslån eller lån skal ydes.»
2. I § 2, stk. 2 indføjes efter ordet «tilskudslån» ordene «og/eller lån» og 30%» ændres til «25%».
3. § 2, stk. 3 udgår.
4. § 4, stk. 1 affattes således:
«Tilskudslån og/eller lån sikres ved pant i fiskefartøjet indenfor 90% af værdien. Til-

fiskifarinum innanfyri 90% av vörðinum. Studningslån er rentu- og avdráttarfrítt og verður avskrivað um grunnin í upp til 20 ár.»

skudslán er rentu- og afdragsfrí og afskrives over ronden i indtil 20 år.»

5. Í § 6 verður aftaná orðið «Studningslån» skotið inn «og/ella lån» og aftaná orðið «deksfiskifar» skotið inn «ella opnan útróðrabát.»

5. I § 6 indføjes efter ordet «Tilskudslån» ordene «og/eller lån» og efter ordet «deksfiskefartøj» ordene «eller åben fiskebåd.»

§ 2.

Heinta lóg kemur í gildi beinanveg.

§ 2.

Denne lov træder straks i kraft.

Viðmerkingar:

Í uppskotinum eru hesar broytingar í mun til galdandi skipan:

1. Vanligt lån kann veitast í staðin fyri ella saman við studningsláni upp til hámarkið eftir lógini, bæði tá ið talan er um skip og um bát.
2. Hámarkið fyri studningslån (og lån) verður lækkað úr 25 í 20%, fyri fiskifar millum 40 og 100 BRT til útróður í Føroyum tá úr 30 í 25%.
3. Opnir útróðrabátar kunnu fáa studningslån til maskinu og aðrar tekniskar innleggingar innleggingar eftir somu reglum sum deksfiskifar.

Í innngini av broytingini, at lån kann veitast saman við ella í staðin fyri studningslån, er ætlanin at byrja við, at helvtin verður veitt í vanligum láni og hin helvtin í studningsláni. Orsakin til broytingina er, at rakstrartøluni fyri tey nýggju skipini í seinastuni hava broytt seg farn vegin, at tað um raksturin skuldi verið gjørligt at galdið ein part aftur av tí, sum higartil er latið í studningsláni. Broytingin skuldi ikki nerva byggifinansieringina.

Tey lán ætlanin er at lata í staðin fyri studningsláni, heldur landsstýrið skulu vera rentu- og avdráttarfrí í t.d. tvey ár, síðan kunnu hesi lán gjaldast aftur yvir 15 ár við árligari rentu, $1\frac{1}{2}\%$ lægri enn latið verður av lánum Realkreditstovnsins t.e. í lotuni 5% p.a.

Ætlanin er ikki at broyta skipanina fyri bygging av opnum útróðrabátum og tekniskum innleggingum so leingi hesar ikki eru ov peningakrevjandi, men við tað, at margar umbyggingar eru meira peningakrevjandi enn nýbyggingar heldur landsstýrið tað vera beint at eisini í hesum føri kann partur latast sum lán h. h. k. enn sum studningar.

Viðvíkjandi byggingum, sum kommandifølg lata gera, har eingin persónlig ábyrgd stendur aftanfyri lán og studningar, heldur landsstýrið

ikki tað er beint at lata studning, við tað at limir kommanditefagsins frammanundan hava persónligar fyrimunir hvat skattíng viðvíkir. Fyri tó ikki at steðga ov bráðliga á heldur landsstýrið, at her kann lalast tað sama í láni sum onnur feløg fáa, tað vil vanliga siga heyltina av útgaldandi studningsupphædd.

Hvat byggingum uttanfyri Føroyar viðvíkir, ætlar landsstýrið at samráðast við fíggjarnevndina um at til ílíkar verður latið 5% minni enn til byggingar í Føroyum.

Verður henda skipanin ikki framd, harestir ein partur av stuðlinum úr landskassanum kemur inn aftur í lánum, er útlit til, at játtanirnar á fíggjarlógini til grunnin mugu hækkað minnandi, kanska upp í einar 20- 30 milj. kr. árliga.

ad 1 og 2. Umframt at skotið verður upp, at lán kann veitast í staðin fyri ella saman við studningsláni verður skotið upp, at heimildin í serstøkum før, at veita upp í 25 % í studningi, fellur burtur, og samfundis verður hámarkið fyri skip millum 40 og 100 BRT lekkað úr 30 í 25 %.

ad. 3. Eftir uppskotinum verða reglurnar tær somu fyri opnar bátar sum fyri deksfiskifør. Reglurnar fyri bátarnar eru tí fluttar undir § 2, 1. stk.

ad 5. Av tekniskum installationum kunnu opnar bátar bert fáa studningslán til radar, ekkolodd og telefon. Skotið verður upp, at reglurnar her eisini verða tær somu sum fyri deksfør og at lán kann veitast saman við ella í staðin fyri studningslán.

1. viðgerð 5. apríl og málið beint til fíggjarnevndina.

65. Landsvegir

Ár 1971, 3. apríl lagði lögmaður frammi soljóðandi

Uppskot til

lögtingslóg um landsvegir.

§ 1.

Landsvegirnir eru bygðavegirnir og vegir frá bygð til bryggju ella brúgv, ið mest hevur týdning fyri samferðsluna oyggjanna millum tey strekki, sum ganga gjøgnum bý ella størri bygð og eru veruligar býargøtur ella býargøtukend, tó undantikin.

Gjøgnum bygð og millum grannabygdir kann bert ein vegur verða landsvegur.

Í seinasta lagi 1. apríl 1972 og síðan tríðja hvørt ár kunngjevur landsstýrið fullfíggjaða skrá yvir landsvegirnar. Føroyamálaráðið, um vegir ella vegastrekki skal skrásetast sum landsvegur, ger landsstýrið hetta av, aftaná at avvarðandi kommunustýri og lögtingsins vega- og havnnevnd hava havt høvi til at siga sína hugsan.

Landsvegir, sum verða bygdir ella fullførdir aftaná, at skrá er lýst, verða skrásettir so hvørt, teir eru liguir, og tey vegastrekki, hesir møguliga koma í staðin fyri, samfundis avlýstir. Broytingar annars í skránni kunnu bert fara fram í sambandi við áðurnevndu kunngerðir.

§ 2.

Landið ger og heldur landsvegir.

§ 1.

Sum landsveje regnes bygðevejene og veje fra bygð til kaj eller bro, der hovedsagelig har betydning for trafikken mellem øerne; de strækninger, der går gennem by eller større bygð og i realiteten er bygader eller har karakter af sådanne, dog undtaget.

I gennem en bygð og mellem nabobygder kan kun een vej henføres under landsvejene.

Senest den 1. april 1972 og siden hvert tredje år offentliggør landstyre en fuldstændig fortegnelse over landsvejene. Tvivlsspørgsmål om, hvorvidt en vej eller vejstrækning henhører under landsvejene, afgøres af landstyre, efter at vedkommende kommunalbestyrelse og lagtingets vej- og havneudvalg har haft lejlighed til at udtale sig.

Landsveje, der bygges eller fuldføres, efter at en fortegnelse er offentliggjort, optages i denne efterhånden, som de er færdigbygget, og de vejstrækninger, disse eventuelt erstatter, samtidig afløst. Ændringer i fortegnelsen hvirigt kan kun ske i forbindelse med fornævnte bekendtgørelser.

§ 2.

Landet anlægger og vedligeholder landsveje.

§ 3.

Kostnaðurinn af vegagerð og veghaldi, herundir keyp og rakstur af umboðum, lönir til leiðslu á skrivstofu landsverkfræðingsins tö undantiknar, verður rindaður úr vegagrunninum í tann mun, hann ekki verður goldin við lánum.

Í henda grunn fara:

1. Bilgjöldini,
2. benzingjaldið,
3. árlegar inngjaldingar frá kommununum svarandi til:
 - a. fyri kommunur, har landsvegur gengur ella verður lagdur til, gjøgnum ella fram við bygd, $\frac{2}{5}$ líkningsprocent avvarðandi ár,
 - b. fyri hinar kommunurnar $\frac{1}{5}$ líkningsprocent avvarðandi ár og harumframt,
 - c. uphædd svarandi til 20% av tí, gjaldingarnar undir a. og b. úlvega tilsamans. Hetta gjald verður áliknað kommununum í mun til longdina av landsvegi í tí einstøku kommununi.

Tað sum kommunan rindar tilsamans eftir ásetingunum undir a., b. og c., skal tó ikki fara upp um 10% av tí, álíkningin vildi verið avvarðandi ár við líkningsprocenti 8.
4. Inn gjaldingar frá kommununum til gerð og umvælingar av vegrinum:
 - a. Fyri hvørja nýggja vegrin í landsvegi skal avvarðandi kommuna rinda 10.000 kr.,
 - b. í teimum kommunum, har vegrin (-ir) er (-u) í landsvegi, skal kommunan rinda

§ 3.

De med anlægs- og vedligeholdelsesarbejdere forbundne udgifter, herunder indkøb og drift af materiel, lønninger til ledelsen på landsingeniørens kontor dog undtaget, afholdes af vejfonden i den udstrækning, de ikke dækkes ved lån.

I nævnte fond indgår:

1. Bilafgifterne,
2. benzinafgiften,
3. årlige indbetalinger fra kommunerne svarende til:
 - a. for kommuner, hvor landsveje ligger eller lægges til, gennem eller forbi en bygd, $\frac{2}{5}$ ligningsprocent vedkommende år,
 - b. for de øvrige kommuner $\frac{1}{5}$ ligningsprocent vedkommende år, og desuden,
 - c. et beløb svarende til 20% af de samlede indbetalinger under a. og b. Denne afgift pålignes kommunerne i forhold til længden af landsvej i den enkelte kommune.

En kommunes samlede indbetaling i henhold til bestemmelserne under a., b. og c. skal dog ikke overstige 10% af det beløb, påligningen ville have andraget ved en ligningsprocent 8 vedkommende år.
4. Indbetalinger fra kommunerne til etablering og vedligeholdelse af vejriste:
 - a. For hver ny vejrist i en landvej skal vedkommende kommune erlægge 10.000 kr.
 - b. i de kommuner, hvor der er vejrist (-e) i en landsvej, skal kommunen betale for

fyrir hverju rist árliga 600,- kr. til umvælingar og endurnýggingar av henni.

Liggur vegríst í kommunumarki, rindar hver kommuna sína helvt av neyndu upphæddum.

Tæc undir a. og b. neynda upphæddir kann landsstýrið við kunngerð hækka ella lækka, um og í tann mun kostnaðargrundarlagið verður fyrí broytingum.

5. Inntøkur av útleiging av vega-byggingar- og umsitingartólum landsins, av sølu av gróti og skervi og av arbeiðum fyrí onnur t.d. kommunur.
6. Møguligar játtanir á lögtingsfiggjarlógunum.

§ 4.

Av útreiðslunum til landsvegasamband millum grannabygdir, sum fullfærd eru í tíðarskeiðinum 1. apríl 1955 — 31. mars 1971 rindar avvarðandi kommuna (-ur) í tann mun, skuldin ikki er greidd framvegis sín (teirra) part sambært reglunum í línigmáli nr. 4 í vetrarþingsetuni 1958, samtykt 23. apríl 1959.

§ 5.

Lóg nr. 69 frá 7. mai 1881 om forpligtelse til jords afgivelse til offentlige veje, havne og landingssteder samt til offentlige skoler på Færøerne við seinri uppískoytum verður at galda elsin í færum, har ið landsstýrið hevur fyrí neyðini at øgha sær bygt sum óbyggt lendi

hver síðan 600,- kr. árlig til dens vedligeholdelse og fornyelse.

Før vejriste, d r ligger i kommunegrænse, betaler de pågældende kommuner hver sin halvdel af de nævnte beløb.

De under a. og b. anførte beløb kan landstyre ved komdgørelse forhøje eller formindske, ifald og i det forhold grundlaget for omkostningerne undergår ændringer.

5. Indtægter af udlejning af landets vejbygnings- og vedligehold læsmateriel, af salg af sten og skærver og af arbejder for andre, f.eks. kommuner.
6. Eventuelle bevillinger på lagtingsfinanslovene.

§ 4.

Af udgifterne til landsvejforbindelser mellem nabobygder, der er fuldført i tidsrummet 1. april 1955 — 31. marts 1971, betaler vedkommende kommune (-er) i den udstrækning, gælden ikke er betalt til bestemmelse rne i lagtingssag nr. 4 i samlingen vinteren 1958, vedtaget den 23. april 1959.

§ 5.

Lov nr. 69 af 7. maj 1881 om forpligtelse til jords afgivelse til offentlige veje, havne og landingssteder samt til offentlige skoler på Færøerne med senere tilføjelser skal gælde også i tilfælde, hvor landstyre finder fornødent at erhverve grundareder, bebyggede

ella tilfar í sambandi við landsvegagerð og -hald.

Nevnda lóg verður somuleiðis at gulda í förum, har landsstýrið heldur vera fyrri neyðini, fyrri at tryggja teim koyrandi forsvarligt yvirhit, at eki verður lækkað niður til ávíst hæddarmark í mun til vegin, ella at lagdur verður servituttur á tilíkt eki, um at tað, á ella í tí stendur, verður sett ella plantað, ikki má fara upp um sama hæddarmark.

§ 6.

Við tí endamáli at kunna koma tørvinum hjá eini vaksandi ferðslu á mæti og at kunna gera umstøðurnar hjá teim ferðandi so góðar sum gjørligt, verður landsstýrið heintilað

1. at áseta, hvussu langt frá landsvegi bygt skal verða,
2. á bygging framvið tilíktum veg at leggja treylir, sum hava samband við endamálið í hesi grein,
3. at forbjóða atgongd til landsveg á ávísun strekkjum ella avmarki talið av atgongdum,
4. at forbjóða, at annar vegur verður bundin í landsveg á ávísun strekkjum ella at avmarka íbúðingarnar og
5. at leggja forboð fyrri, at kommunustýri (bygginevnd) innan fyrri ávíst tíðarskeið gevur byggiloyvi á økjum, har arbeiði verður við byggjætlan fyrri nýggjum landsvegi, umbygging

sævel som ubebyggde, eller materialer i forbindelse med bygning og vedligeholdelse af landsveje.

Nævnte lov skal gælde også i tilfælde, hvor landsstyret finder fornødent for at sikre trafikanterne forsvarlige oversigtsforhold, at et areal nivelleres ned til en højde over vejen, eller en servitut om, at det, som står på, anbringes eller plantes i arealet ikke må røge op over samme højdeniveau.

§ 6.

Med det formål at kunne imødekomme en voksende trafiks behov samt skabe så betryggede forhold for trafikanterne som muligt, bemyndiges landsstyret til

1. at fastsætte, i hvilket afstand fra landsvej, bygning eller anlæg skal placeres,
2. i forbindelse med planen om opførelse af bygning eller udførelse af anlæg ved landsvej at stille sådanne relevante betingelser, som måtte anses for påkrævede,
3. at forbyde adgang til landsvej på nærmere angivne strækninger eller at begrænse adgangen antal,
4. at forbyde, at anden vej tilsluttes landsvej på nærmere angivne strækninger eller at begrænse sådanne tilslutningers antal og
5. at nedlægge forbud mod, at kommunalbestyrelse (bygningsskommision) inden for et vist tidsrum udsteder byggetilladelse på område, indenfor hvilket der arbejdes med projekter for

ella umlegging av einum tilíki-
um. Tilíkt forboð kann tó ikki
rækka longur enn 3 ár fram.

§ 7.

Aðrenn kommunalur byggi-
myndugleiki gevur loyvi til bygg-
ing framvið landsvegi, skal málið
leggjast fyri vegamyndugleikar
landsins, og skulu tey krøv, hesir
seta til byggingina, verða knýtt
sum treytir at byggiloyvinum.

Eisini ætlanir um tilíkar bygg-
ingar, til hvørjar vanligar ella í
summun kommunum ikki krevst
kommunalt loyvi, eitt nú ræltir,
seyðahús og súrhoyggjabrunnar
og septictangar verða at leggja fyri
nevndu vegamyndugleikar og
teirra krøv at fylgja.

§ 8.

Henda lögtingslóg kemur í gildi
beinan vegin, og samstundis fara
úr gildi lögtingslóg nr. 17 frá 7.
mars 1957 um ognartøku til sam-
ferðsuegir og lögtingslóg nr. 54
frá 28. juni 1963 um umsiting av
landsvegum. Somuleiðis fer fram-
manfyri nevnda lögtingssamtýkt
frá 23. apríl 1959 um part kommun-
anna í útreiðslunum til landsvega-
bygging úr gildi, í tann mun tað
ikki stríðir imóti § 4 í hesi lög-
tingslóg.

Viðmerkingar:

Tær reglur fyri býtinum av útreiðslunum til bygging av landsvegum,
sum samtýktar vórðu í tingmáli nr. 4 í vetrartingsetuni 1958 eru og verða
nýttar í sambandi við teim landsvegasambandum, sum fullfærd eru í tíð-
arskeiðinum 1/4 1955 — til 31/3 1971; men nú vegirnir í teim einstøku

ny landsvej, ombygning eller
omlægning af en sådan. Et så-
dant forbud kan dog ikke ud-
strækkes ud over en 3-årig
periode.

§ 7.

Inden en kommunal byggemyn-
dighed giver tilladelse til opførelse
af bygning eller udførelse af anlæg
ved landsvej skal andragendet fo-
relægges landsvejmyndighederne,
og vil de krav, som disse måtte
stille, være at anføre i byggetilla-
delsen som betingelser for dette.

Planer om opførelse af bygning-
er, hvortil der almindeligvis eller
i nogen kommuner ikke kræves
byggemyndighedens tilladelse, så-
som færefolde, færehuse, ensilage-
brønde og septiktanke vil ligeledes
være at forelægge nævnte vjmynd-
igheder, og de krav, disse måtte
stille, at følge.

§ 8.

Denne lagtingslov træder i kraft
straks, og samtidig ophæves lag-
tingslov nr. 17 af 7. marts 1957
om ekspropriation til samfærdsels-
vej og lagtingslov nr. 54 af 28.
juni 1963 om vedligeholdelse af
landsveje. Ligeledes mister oven-
nævnte lagtingsbeslutning af 23.
april 1959 om kommunernes andel
i udgifterne til bygning af lands-
veje sin gyldighed i den udstræk-
ning, det ikke er i steid med § 4 i
nærværende lagtingslov.

oyggjunum eru bundnar saman í heildir, og allar stórru bygdirnar eru tengdar uppí veganetini, verða uppgávurnar framvífr at asfaltera vegirnar, umbyggja og breiðka hevnðsferðslulinjurnar, binda landsparlar og oyggjar saman og gera tryggingartilflok o.t., og fá hóskar ikki longur, at landið og kommuna býta útreiðslurnar sínámillum av teim arbeiðum, ið framt eru innanfyri avvarðandi kommunu.

Um kommunurnar framvegis skulu taka sín part av landsvegabyggingini, mega læt takast sum ein heild, t.e. hvor kommuna má eftir eini hverjari reglu rinda til eina pulju, sum fer til byggingina.

Burtursæð frá at tílík skipan helst er einasta, sum nýtandi er í praksis, so er stóðan eisini soleiðis í dag, at ábøturnar á landsvegirnar og fullfíggingin av veganetinum er nógv meir eitt samfelagsmál enn ein fyrinmur fyri ta einkultu kommununa, har ábótin ella fullfíggingin verður framt, og skuldi tað tí verið náttúrligt, at kommunurnar rinda árliga í ein grunu eftir ávísari reglu uttan mun til, um arbeiðið verður framt júst í avvarðandi kommunu ella ikki.

Hvør regla skal liggja til grund fyri hesi gjalding, kann meim vera á ymiskum máli um. Til umsitingina av landsvegum rinda kommunurnar eftir førinum t.e. skattainntøka. Tað var ikki órímuligt, um sama grundarlag varð nýtt viðvíkjandi vegagerðini, men rættari var kanska, um ein partur av gjaldirum varð býttur í mun til landsvegalongdina í tein einstøku kommunum; tí deils lættir ein stór longd av landsvegum vanligu um byggingina av kommunalrum vegum í avvarðandi kommunu, og deils er møguleikin hjá íbúgvunum í tílíkari kommunu størri at fáa lønandi arbeiði t.e. at skattainntøkan hjá kommununi h íst verður nakað størri, enn hon annars vildi verið.

Amar spurningur er, hvussu nógv kommunurnar skulu rinda tilsamans. Verður gjaldið til vegagerðina stórt sæð tað sama sum til umsitingina, vildi árliga gjaldingin, sum nú er, svara til 7-8% av tí, landskassin rindar beinleiðis til íleggingar í og til avdrátt og rentu av lánum til landsvegagerð. Verða umsiting og vegagerð tíkin undir einum, koma kommunurnar at rinda um 10% av tí, landskassin rindar.

Vegristirnar eru ein spurningur fyri seg. Sambært lótingslóg nr. 25 frá 31. mars 1949 um broyting í lóg nr. 171, 18. mai 1937 um hegn og markfrið skulu kommunurnar halda portur um almennan veg, har tað er neyðugt til frama fyri jarðarbeiði at seta upp hegn um tílíkan veg. Á samferðsluvegum skal vegrist nýttast.

Síðan seinasta kriggj hevur úr vegagrunninum verið latið studniur til gerð av vegristum; í fyrstani røðini beinleiðis ella vírði av teinum. Síðan er vaksið nakað um lann partin, landið hevur latið.

Vegristirnar eru 100 í tali, og nýggj vegrist kostar frá 10.000 - 15.000 kr., alt eftir hvussu breiður vegurin er, og hvussu umstøðurnar eru; verður

vegrist lögð samstundis, sum vegur verður bygdur ella umbygdur, verður hon tó nakað hýligari.

Hildið verður rættast, at landið ger allar vegrir í landsvegum og umsitur lær, men at avvarðandi kommunu rindar ávísa upphædd t.d. 10.000 kr. fyri hvørja nýggja rist, t.e. ávíst árligt gjald, t.d. 600 kr. fyri hvørja rist, sum er í kommununi, til umsiting og endurnýggjing av teini. Har rist verður lögð í kommunumark, verða avvarðandi kommunur at rinda hvør sína helvt av omanfyri nevndu upphæddum.

Viðvíkjandi í lendi, sum fer undir vegin, hevur praksis stórt sæð verið, at landið keypir ella ognartekur tað, sum neyðugt er, og at útreiðslurnar verða taldar uppí byggikostnaðin, og heimild fyri hesum er í lögtingslóg nr. 17 frá 7. mars 1957 um ognartøku til samferðsluvegir.

Tá kommunurnar nú skulu rinda ávíst árligt gjald til vegabygging, er eingin grund, til at kommunurnar hava nakað við spurningin um úlvegan av lendi undir v. g. at gera ella taka lut í útreiðslunum í hesum sambandi.

Tá landsvegur skal breiðkast ella reguleras, er tíðan neyðugt at flyta ella taka niður hús av einum hvørjum slag, um hann annars skal líkjast nøkrum, ella tey koyrandi hava rímuligt yvirhít. Hetta eru oftast úthús: hjallar, hoyggjhús o.t., av og á eitt seyðahús og onkuntíð er illt at sleppa uttan um eitt gamalt s. thús. sum í síni tíð er sett heilt út í vegjaðaran, ella sum vegurin er lagdur heilt inn inní.

Sum kunningt er ikki loyvt at ognartaka hús í sambandi við vegagerð, uttansó at góðkend býarskipan er galdandi fyri økið, har hann liggur; men av tí at landsvegir, sum rímuligt er, allir at kalla liggja uttan fyri øki, sum eru ella verða býarskipað, er veruleikin faan, at tílík hús kundu bert útvegast, um tíkið verður við prisi og øðrum treytum, eigarin selir á.

Er ein nøyddur at taka við óríttuligari treyt, tað verði seg rinda alt ov høgan pris ella byggja nýtt fyri gamalt og ringt, her tað við sær, at eisini eigarar, sum helst vildu verið rímuligir, eisini taka dyggan til, tá ið prisur skal nevast.

Eitt annað er, at eigararnir kunnu verða nógvir og spjaddir, so torført ella ógjørligt er at fáa veruliga samráðing um keyp í lag.

Vísandi til tað, sum frammanfyri er tilskilað og til, at landsvegirnir eru nú verðnir ein so týðandi táttur í øllum samferðsluviðurskiptum, verður hildið, at pára ótíðarhóskandi er ikki at kunna ognartaka hús, ið forða fyri, at landsvegur verður forsvarliga bygdur. Tí er skotið upp, at heimila landsstýrinum lílika ognartøku.

Tann gamla byggilóggávan og umsitingin av henni hóskar heldur ikki rættuliga til nútíðar viðurskipti, og fyri at ikki kommunustýrir og bygginevndir, ið tíðan eru lítið kunnug við tað problemkompleks, ið knýtt er at bygging í dag, og sum onga faktliga hjálp hava, skulu geva byggiloyvi, sum allir partar aftaná síggja vóru betur ógivin, eru í uppskotinum settar

reglur um, at vegamyndugleikar landsins skulu góðtaka tilik loyvi, sum nema við landsveg.

Gerð av fullliggjæðari byggjætlan fyri nýggjum landsvegi, umbygging ella umlegging av einum tilikum tekur sína tíð; tað er tí vanligt aðrastaðni, at á tí øki, har møguleikarnir verða kannaðir, kann loyvi til bygging verða noktað eina ávísu tíð, so ikki kommunu við at veita byggiloyvi, meðan projekteringin fer fram, kann forkoma møguleikumum fyri at fáa líkinda veg ígjøgnum.

Í uppskotinum er tí heimilað landsstýrinum at áleggja tilíkt bann fyri hóskandi tíðarskeið, sum íó ikki má fara út um 3 ár.

Royndur lutur er, at tá ið vegur verður bundin í landsveg ella høvuðsveg, endar hann, fyri at hann, ið eigur, kann sleppa sum biligast, oftast úti á koyribreytini, ávikavíst inni í henni, fer síðan brátt upp ella niður frá høvuðsvegnum; at hetta er til ampa fyri høvuðsvegin, til vanda fyri ferðsluna og ger, at bert ein lítill breiðking av høvuðsvegnum verður sera kostnaðarmikil, tí hon krevur, at tíðan stór longd av síðuvegnum má umbyggjast, verður ikki lagt lag í.

Áseti er tí í uppskotinum, at áðrenn farið verður undir at byggja veg, ið bindast skal í landsveg, má góðkenning av byggjætlanini fyriliggja frá vegamyndugleikum landsins.

Í Føroyum sum aðrastaðni vildu tær einkultu bygdinar, tá vegabyggingin tók seg upp, ikki hoyra um, at millumbygda vegur varð lagdur fram við bygdini; hann skuldi beint ígjøgnum. Hildið varð, at stórir vinningur slóðst av at fáa hann inn millum húsini.

Hesum sjónarmiði er farið frá aðrastaðni; nú vilja fólk, at tann parturin av ferðsluni, sum ikki hevur ørindi í teirra býi ella bygd, skal fara uttanum, og er hetta sjálvandi til stórt gagn fyri báðar partar, serliga nú ferðslan er vaksin so nógv.

Akferðslan hjá okkum er nógv økt og støðugt vaksandi, so eisini her er tímin at føra ta ferðslu, sum skal ta longu leiðina, uttanum bygdinar. Hetta er gjørt í onkrum fari longu, og ætlan er at ganga hesa leið fram-yvir, har tað er gjørligt og rimuligt, men so má lóggávan gerast, sum kann forða fyri, at bygdin ikki bara breiðir seg tvørtur við nýggja vegnum og ger ætlanina til einkis, so úrslitið verður, at bilur, sum skal úr einum enda av oyggj í annan, størri partin av vegnum má líka seg fram millum tvinnar húsarekkjur.

Sambært uppskotinum er tí heimilað landsstýrinum at nokta ella avmarka bygging framvið og binding av øðrum vegum í ávísum landsvegastrekk.

1. viðgerð 5. apríl og málið beint til fíggingarnevndina.

LANDSKASSIN

Rakstrarroknskapur

og

fíggjarstandur 1969/70

Rakstrarroknskapur landskassans fyri fíggjarárið 1969/70

(Samandráttur)

	Roknskapur	Fíggjarlóg
INNTØKUR:		
§ 1. Skattir	37.091.140,87	30.750.000,00
§ 2. Toll- og framleiðslugjöld	54.349.204,40	54.700.000,00
§ 3. Onnur gjöld	1.739.185,11	1.701.000,00
§ 4. Inntøkur av spæli	97.004,77	32.000,00
§ 5. Rentur og vinningsbýti	2.106.941,52	2.985.000,00
§ 6. Landsstovnar	1.370.455,32	211.000,00
§ 7. Partur av avlopiðanska Gjærbankans	726.362,92	2.000.000,00
§ 8. Ymsar inntøkur	4.449,67	5.000,00
Kassamunur	7.865,06	
	<u>90.537.815,96</u>	<u>85.992.000,00</u>

	Roknskapur	Fíggjarlóg
ÚTREIÐSLUR:		
§ 10. Løglingið	949.387,00	990.700,00
§ 11. Landsumsitingin	6.053.513,11	5.535.000,00
§ 12. Heilsumál	7.124.194,21	7.720.340,00
§ 13. Samferðslumál	12.361.767,10	10.700.000,00
§ 14. Skúlamál	11.186.328,20	10.687.410,00
§ 15. Vísind, bókmentir og list	1.756.856,55	1.817.530,00
§ 16. Fiskivinna, sígling o. t.	19.440.995,73	20.946.000,00
§ 17. Landbúnaður og matvæling	1.754.188,88	1.762.600,00
§ 18. Handil, ídnaður o. t.	685.515,68	752.500,00
§ 19. Almenn forðorg	13.180.153,70	12.843.500,00
§ 20. Pensiónsútreiðslur	187.983,30	170.500,00
§ 21. Effektivar veðhaldsbindingar	5.000.000,00	5.000.000,00
§ 22. Aðrar og óvissur útreiðslur	310.934,86	279.000,00
§ 23. At leggja í ymsar grunnar v. m.	1.153.518,62	770.000,00
§ 24. Avdráttir av lánum	4.815.689,88	4.600.000,00
§ 25. Avskrivningar	1.280.529,00	1.300.000,00
§ 26. Ymsar ognarútreiðslur	29.655,69	65.000,00
§ 29. Yvirskot	3.266.604,45	31.834,00
	<u>90.537.815,96</u>	<u>85.992.000,00</u>

Fíggjarstöða landskassans pr. 31. mars 1970

(Samandráttur)

OGNIR:

§ 30.	Fastar Ognir (hús v. m.)	58.325.832,27
§ 31.	Skip	1.087.031,56
§ 32.	Virðisskjøl	1.806.826,00
§ 33.	Útlán	15.415.222,69
§ 34.	Kassa-, banka-, sparlkassa- og giropeningur	19.669.465,18
§ 35.	Tilgóðar í millumrokning (komm. & landsstovn.)	19.493.304,97
	Aðrar millumrokn. forskot & ágóðar	7.281.273,02
§ 36.	Inntøkueftirstøður	26.774.577,99
§ 37.	Inntøkur viðv. 1969/70 aftaná 1. apríl 1970	18.091.016,38
	Góddið útreiðslur viðv. 1970/71, áðrenn 1. apríl 1970	31.220.285,25
		3.600.161,84
§ 38.	Aktivir hjá grunnum	53.333.041,25
§ 39.	Aktivir hjá deponentum	15.000,00
		<u>229.338.060,41</u>

SKULD:

§ 40.	Lán	60.046.016,83
§ 41.	Skuld í millumrokning	8.254.748,27
§ 42.	Deposita	253.442,35
§ 43.	Inntøkur viðv. 1970/71 áðrenn 1. apríl 1970	392.168,86
	Útreiðslur viðv. 1969/70 aftaná 1. apríl 1970	31.636.860,46
§ 44.	Ymsir grunnar	76.021.436,44
§ 45.	Avskrivningarhútturleggingar	15.157.945,03
§ 46.	Kapítalkonto	36.161.864,24
§ 47.	Rakstraravlop í 1969/70:	
	Flutt til grunn til endurnýggjan av skipaflotanum	1.633.302,23
	Flutt til kapítalkonto	1.633.302,22
		3.266.604,45
		0,00
§ 50.	Vinaulánsgrunnurin	1.413.577,93
		<u>229.338.060,41</u>

Ábyrgdir pr. 31/12 1969, samb. spesifikatión: kr. 150.220.868,00

FØROYA GJALDSTOVA, tann 25. september 1970,

N. Rasmussen.

Spesifikatióinir

til rakstrarroknskapin fyri fíggjarárið 1969/70

INNTØKUR

			Roknskapur	Fíggjarlóg
INNTØKUR:				
§ 1. SKATTIR:				
1. Landsskattur:				
1. Høvuðsálfikning : barnatilskot	34.417.390,00			
2. Tilflytarar	882.113,37			
3. Hækkanir	1.507.444,94			
	36.806.948,31			
4. Lækkanir og dupult skattað	1.172.471,76			
5. Stríkað v/andlát ella giftu	79.273,01			
6. Stríkað vegna búflutning	566.224,86			
7. Føroya Landsstýri eftirg.	149.250,64			
8. Úrslitaleys innheimtan	113.982,97	2.081.203,24	34.725.745,07	29.000.000,00
2. Sjómannsskattur:				
1. Inngingin sjómannsskattur			1.331.336,00	850.000,00
3. Rentuskattur:				
1. Inngoldin rentuskattur			1.034.059,80	900.000,00
			37.091.140,87	30.750.000,00
§ 2. TOLL- OG FRAMLEIÐSLUGJØLD:				
1. Tollinntøkur:				
1. Farmagóðstøllur	41.748.978,01			
2. Posttøllur	12.358.423,54			
3. Ferðagóðstøllur	54.671,88			
4. Ferðagóðstøllur (flúgvípl.)	19.319,80			
6. Partur landskassans í tollseklinn	14.867,50			
7. Tøkupeningur	3.125,96			
	54.199.386,69			
8. Afturrindingar til ymisk framleiðsluv.	204.600,79			
9. Afturrindan til skúlar, kirkjur o. a.	3.309,92			
10. Afturrindan v/bygging av stats-sjúkrahúsinum	400.068,50			
11. Útreiðslur til postverkið og finansministerið	177.680,00	785.659,21	53.413.727,48	53.700.000,00
2. Framleiðslugjald:				
1. Øl og mineralvatn	763.701,75			800.000,00
2. Sukurvørur	175.444,83			200.000,00
	939.146,58			
3. Afturrindingar	3.669,66		935.476,92	(1.000.000,00)
			54.349.204,40	54.700.000,00

	Roknskapur	Figgjarlóg
§ 3. ONNUR GJELD:		
1. Stuttleikaskattur	727.195,65	600.000,00
2. Gjald fyri spiritusskamtarnarkort	35.180,00	30.000,00
3. Valtutagjald	727.758,95	800.000,00
4. Loyvisgjald	62.557,00	95.000,00
5. Bøtur	0,00	1.000,00
6. Arvavgjald	104.578,62	100.000,00
7. Lestagjald	81.914,89	75.000,00
	<u>1.739.185,11</u>	<u>1.701.000,00</u>
§ 4. INNTØKUR AV SPÆLE:		
1. Hlappadrátturin	60.947,80	27.000,00
2. Burturlutingargjald	9.910,72	5.000,00
3. Gjald av totalisatori	26.146,25	0,00
	<u>97.004,77</u>	<u>32.000,00</u>
§ 5. INNTØKUR AV RENTUM OG VINNINGSBÝTI:		
1. Rentuinntøkur:		
1. Sektarrentur av skatti	595.409,42	450.000,00
2. Pantigjald	38.064,19	30.000,00
2a. Sektarrentur av motorgjaldi	23.453,72	0,00
3. Rentur av banka-, sparikassa- og giroþeningi	744.369,97	450.000,00
4. Rentur av útláni og annar ágóði	573.177,49	450.000,00
5. Rentur av obligatiónum	1.360,00	1.000,00
6. Vinningsbýti av partabrevum	13.000,00	34.000,00
	<u>1.988.834,79</u>	<u>1.415.000,00</u>
2. Rentuútreiðslur:		
1. Rentur av fastum lánum	1.970.123,14	
2. Rentur av 1958 brævaláni	36,00	
3. Rentur av 1959 brævaláni	24.928,66	
4. Rentur av 1962 brævaláni	28.198,91	
5. Rentur av 5 x 4 mill. lánum	315.105,75	
6. Rentur av 1963 brævaláni	19.866,31	
8. Rentur av 60 mill. grunninum	888.820,89	
9. Rentur av uppt. lánum til stímbran av líkvid.		
Landskassans	848.696,65	4.095.776,31
		<u>2.106.941,52</u>
		<u>1.415.000,00</u>
§ 6. LANDSSTOVNAR:		
1. Strandfaraskip landsins:		
1. (hall)	1.957.940,19	1.100.000,00
2. Tjaldurs Apotek:		
1. (vinningur)	219.019,15	270.000,00
3. Telefonverkið:		
1. (vinningur)	405.065,00	250.000,00
4. Útvarp Føroya:		
1. (vinningur)	279.434,47	0,00
5. Oljugoymslur:		
1. (vinningur)	53.177,84	64.000,00
6. Hvalastøðin við Áir:		
1. (hall)	20.607,35	45.000,00
	<u>At flyta</u>	<u>1.021.851,08</u>
		<u>1.561.000,00</u>

	Flutt	Roknskapur	Fíggiarlóg
7. Sildaoljuverksmiðjan:		÷ 1.021.851,08	: 561.000,00
8. Flogvøllurin:		0,00	0,00
9. M/S Leivur Øssursson:			
1. (hull)		: 964.504,68	0,00
10. Asfalteringsverk:			
1. (vinningur)		615.900,44	350.000,00
		<u>: 1.370.455,32</u>	<u>: 211.000,00</u>
§ 7. PARTUR AV AVLOPI TJÓÐARBANKANS Samb. lóg:			
1. Avlop 1969/70		726.362,92	2.000.000,00
		<u>726.362,92</u>	<u>2.000.000,00</u>
§ 8. YMSAR INNTØKUR:			
1. Traðarleiga		440,00	
2. Skúrðleiga		1.733,30	
3. Bókasøla		2.030,00	
4. Annað		246,37	
		<u>4.449,67</u>	<u>5.000,00</u>
		<u>90.537.815,96</u>	<u>85.992.000,00</u>

ÚTREIÐSLUR

		Roknskapur	Fíggiarlóg
§ 10. LØGTINGIÐ:			
1. Løgtingsmenn:			
1. Tingmannalønir	663.082,98		655.000,00
2. Dagpening til nevndarlímir	3.145,37		20.000,00
3. Ferðaútreiðslur	100,00		500,00
4. Aðrar útreiðslur	275,10		
		666.603,45	(675.500,00)
2. Løgtingshúsið:			
1. Hiti, ljós og reingerð	13.602,69		12.000,00
2. Viðlíkahald	11.682,64		10.000,00
3. Aðrar útreiðslur	30.283,76		14.000,00
		55.569,09	(36.000,00)
3. Løgtingsfóðindi og kunngerðarsavn:			
1. Prenting	29.368,35		55.000,00
2. ÷ Inntøkur av sølu	5.263,00		5.500,00
		24.105,35	(49.500,00)
4. Grannskoðan:			
1. Statsautoriserað revisjón		185.100,00	170.000,00
5. Landsskattanevndin:			
1. Samsýningar	12.269,79		9.200,00
2. Skrivstovulutir o. n.	147,00		500,00
		12.416,79	(9.700,00)
6. Norrøna Ráðið:		5.592,32	50.000,00
		<u>949.387,00</u>	<u>990.700,00</u>

			Roknskapur	Fíggarlóg
§ 11. LANDSUMSITINGIN:				
1. Lögmaður og landsstýri:				
1. Lønir		268.671,18		250.000,00
2. Borðfæ		15.000,00		07.000,00
3. Innbúgv v. m.		6.103,75		11.000,00
			289.774,93	(295.000,00)
2. Landsskrivstofan:				
1. Tænastumenn		342.254,41		327.000,00
2. Skrivstofufólk		324.668,84		280.200,00
3. Honorarir		15.399,65		34.000,00
5. Skrivstofuhald		37.381,03		40.000,00
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.		61.963,88		40.000,00
7. Aðrar útreiðslur		12.810,88		10.000,00
			794.478,69	(731.000,00)
3. Fiskivinnustovan:				
1. Tænastumenn		47.819,22		42.000,00
2. Skrivstofufólk		33.838,26		44.400,00
5. Skrivstofuhald		5.948,42		5.000,00
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.		13.396,46		18.000,00
7. Aðrar útreiðslur		3.614,10		3.200,00
			104.616,46	(114.200,00)
4. Uttanríkisáætt:				
	Róm:	Aberdeen:		
1. Tænastumenn	52.223,65	43.919,28		85.100,00
2. Skrivstofufólk	0,00	36.762,00		17.000,00
4. Húsaútreiðslur av eignum og øðrum hølum	21.231,10	14.214,94		19.000,00
5. Skrivstofuhald	781,10	2.657,37		2.500,00
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.	2.543,54	31.854,48		50.000,00
7. Aðrar útreiðslur	24.262,02	4.575,41		7.000,00
8. Ferða- og dagpeningur	13.514,05	10.935,65		20.000,00
9. Útivistót	13.200,00	26.400,00		52.800,00
		171.319,13		
10. - Leiguinntøka		763,20		763,00
	127.755,46	170.555,93	298.311,39	(252.637,00)
5. Líkningarráð:				
1. Tænastumenn		56.654,76		50.500,00
2. Skrivstofufólk		196.868,89		200.000,00
3. Honorar		6.000,00		6.000,00
5. Skrivstofuhald		30.867,70		30.000,00
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.		9.126,10		4.500,00
7. Aðrar útreiðslur		7.122,00		4.000,00
			306.639,45	(295.000,00)
6. Mannfalsstofa:				
2. Skrivstofufólk		55.929,70		56.000,00
3. Honorar		22.580,95		23.000,00
5. Skrivstofuhald		3.687,85		4.500,00
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.		275,50		1.000,00
7. Aðrar útreiðslur		705,80		700,00
			83.179,80	(85.200,00)
7. Gjaldstofa:				
1. Tænastumenn		278.041,78		305.000,00
2. Skrivstofufólk		1.097.868,64		1.050.000,00
3. Honorar		4.164,00		4.000,00
4. Húsaútreiðslur		70.091,50		60.000,00
5. Skrivstofuhald		108.894,46		125.000,00
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.		193.675,80		175.000,00
	At flyta	1.752.736,18	1.877.000,72	1.719.000,00

		Roknskapur	Liggjarlóg
	Flutt	1.752.736,18	1.877.000,72
7. Aðrar útreiðslur	31.340,74		100.000,00
7a. Kostnaður av dataviðgerð	99.167,40		
	1.883.244,32		
8. ÷ Endurgjald Jarðarráðsins	4.000,00		4.000,00
9. ÷ Endurgjald kommunanna	154.883,75		141.838,00
10. ÷ Endurgjald ríkiskassans	431.090,14	589.971,89	418.290,00
		1.293.270,43	(1.254.872,00)
8. Gjaldstovudeild í Klakksvík:			
2. Skrivstovufólk	102.370,20		103.000,00
4. Húsaútreiðslur	13.881,83		13.000,00
5. Skrivstovuhald	2.092,75		2.000,00
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.	2.641,85		4.000,00
7. Aðrar útreiðslur	342,60		500,00
		121.329,23	(122.500,00)
9. Gjaldstovudeild í Saltangará:			
2. Skrivstovufólk	81.776,65		82.500,00
4. Húsaútreiðslur	15.198,09		15.500,00
5. Skrivstovuhald	2.216,33		1.000,00
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.	5.419,82		5.500,00
7. Aðrar útreiðslur	487,01		1.000,00
		105.097,90	(105.500,00)
10. Gjaldstovudeild í Fuglafirði:			
2. Skrivstovufólk	58.878,21		57.500,00
4. Húsaútreiðslur	7.031,75		8.500,00
5. Skrivstovuhald	1.109,46		1.000,00
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.	2.934,25		2.000,00
7. Aðrar útreiðslur	9.293,97		3.800,00
		79.247,64	(72.800,00)
11. Gjaldstovudeild á Tvøroyri:			
2. Skrivstovufólk	64.119,04		72.000,00
4. Húsaútreiðslur	5.588,19		15.000,00
5. Skrivstovuhald	3.080,50		2.000,00
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.	2.141,85		2.500,00
7. Aðrar útreiðslur	204,80		2.000,00
		75.134,38	(93.500,00)
12. Endurgjald til sýslunnar fyri skrivstovuhald:		53.371,34	45.000,00
13. Tølleftirlitið:			
1. Tænastumenn & hjálpitollarar	421.029,32		415.000,00
3. Honorar	16.985,00		19.200,00
4. Húsaútreiðslur	21.411,93		20.000,00
5. Skrivstovuhald	1.554,25		2.000,00
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.	9.493,13		7.500,00
7. Aðrar útreiðslur	12.349,95		8.000,00
8. Ferða- & dagpeningur	5.061,26		2.000,00
		487.884,84	(473.700,00)
14. Valuta- og prísráð:			
2. Skrivstovufólk	103.534,94		111.600,00
3. Honorar	14.119,16		13.000,00
4. Húsaútreiðslur	11.191,07		11.000,00
5. Skrivstovuhald	6.110,40		7.000,00
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.	6.938,65		12.000,00
7. Aðrar útreiðslur	475,40		500,00
8. Ferða- og dagpeningur	26.039,88		17.000,00
		168.409,50	(172.100,00)
At flyta		4.260.745,98	4.113.009,00

	Flutt . . .	Roknskapur 4.260.745,98	Fíggarlög 4.113.009,00
15. Landsverkfræðingsskrivstovan:			
1. Landsverkfræðingurinn o. a.	655.937,69		660.000,00
2. Skrivstofufólk	282.681,59		264.000,00
4. Húsaútreiðslur	111.790,20		55.000,00
5. Skrivstovuhald	39.920,83		45.000,00
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.	32.310,72		32.000,00
7. Aðrar útreiðslur	13.096,94		30.000,00
8. Ferða- og dagpeningur	78.733,98		50.000,00
	1.214.471,95		
9. - Leiguinntöku	2.055,20		1.123,00
10. - Endurgjald frá kommununum vegna veg- & havnaprójekt.	0,00		150.000,00
		1.212.416,75	(984.877,00)
16. Lønarráð:		2.428,98	3.500,00
17. Búskaparnið:			
1. Lönir	58.685,08		65.000,00
2. Húsaútreiðslur	6.500,55		4.500,00
3. Skrivstovuhald	0,00		4.000,00
4. Aðrar útreiðslur	3.412,80		1.000,00
		68.598,43	(74.500,00)
18. Ferða- og dagpeningur:		136.259,54	68.000,00
19. Innheitingarútreiðslur:		8.926,00	12.500,00
20. Ögnir Tinganes:			
1. Ljós, brenni, reingerð v. m.	79.611,81		65.000,00
2. Viðlíkahald og ýmskar umbyggingar	152.049,02		80.000,00
3. Aðrar útreiðslur	17.787,23		6.000,00
	249.448,06		
5. Leiguinntökur frá fremmandum	25.290,00		13.000,00
		224.158,06	(138.000,00)
21. Hagtal:			
2. Skrivstofufólk	126.164,20		125.000,00
5. Skrivstovuhald	10.450,77		12.000,00
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.	1.643,25		1.500,00
7. Aðrar útreiðslur	1.721,15		2.000,00
		139.979,37	(140.500,00)
		6.053.513,11	5.535.086,00

§ 12. HEILSUMÁL:

1. Landssjúkrahúsið (D. A. H.):

Útreiðslur	11.498.951,48		
- Sjúklingagjald	872.591,86		
- Ríkisstudning	5.444.832,06	6.317.423,92	5.181.527,56
			5.208.125,00

2. Klakksvíkar sjúkrahús:

Útreiðslur	3.019.603,35		
- Sjúklingagjald	195.655,20		
- Ríkisstudning	1.860.116,49	2.255.771,69	763.831,66
			1.149.625,00
At flyta		5.945.359,22	6.357.750,00

	Flutt	Roknskapur	Fíggarlóg
		5.945.359,22	6.357.750,00
3. Suðuroyar sjúkrahús:			
Útreiðslur	2.135.616,99		
: Sjúklingagjald	164.224,65		
: Ríkisstudning	1.211.981,46	1.376.206,11	928.290,00
4. Tuberklastæðin		89.500,75	90.000,00
5. Læknatútreiðslur		120.651,16	122.400,00
6. Ljósmeður		103.489,02	105.000,00
7. Farsóttir		5.213,33	2.500,00
8. Karantenuútreiðslur		0,00	100,00
9. Sjúkrahjálpi		1.007,00	2.000,00
10. Hvíldarheimið »Naina«		80.000,00	70.300,00
11. Skúlatannlæknastovur		0,00	25.000,00
12. Barnakonuferðir		2.282,00	5.000,00
13. Difteritis- & stívrampakoppseting		7.984,90	13.000,00
14. Ferðaútr. barnakonum		9.295,95	0,00
		<u>7.124.194,21</u>	<u>7.720.340,00</u>

§ 13. SAMFERÐSLUMÁL:

1. Vegir og brýr og berghol	11.629.956,70		
: figgjað við lánum	5.488.542,95		
	6.141.413,75		
Asfaltoring	2.741.962,22	8.883.375,97	10.900.000,00
Vegagrunnurin:			
Útreiðslur	4.442.971,75		
Inntøkur:			
Bilgjöld	1.979.194,98		1.500.000,00
Benzingjöld	4.158.539,40		4.000.000,00
Endurgj. komm.	707.944,49		650.000,00
Aðrar inntøkur	9.400,00	6.855.078,87	2.412.107,12
Amboðsgrunnurin:			
Útreiðslur	3.286.096,60		
Inntøkur	3.345.598,35	59.501,75	
		6.411.767,10	(4.750.000,00)
2. Havnagerð, í grunn		4.300.000,00	4.300.000,00
3. Lendingar, í grunn		1.400.000,00	1.400.000,00
4. Flogvøllur, í grunn		250.000,00	250.000,00
		<u>12.361.767,10</u>	<u>10.700.000,00</u>

§ 14. SKÚLAMÁL:

1. Fólkaskúlin:

1. Lærarlønir	5.951.449,40	5.800.000,00
2. Skúlaráðgevarar	109.967,50	105.900,00
3. Partvis rindan av eftirlønuni læraranna	192.689,31	185.000,00
4. Skúlabarnaflutningur	165.144,05	130.000,00
5. Aðrar útreiðslur	41.973,48	37.000,00

6.461.223,74 (6.257.900,00)

2. Studentaskúlin:

1. Lærarlønir	1.411.068,19	1.172.000,00
3. Studningur til næmingar	53.800,00	53.000,00
4. Søvnini	24.240,15	25.000,00
5. Ognarútreiðslur	301.638,82	196.000,00
6. Skúlabókasavn	18.881,08	20.000,00
7. Aðrar útreiðslur	28.063,58	21.500,00
	1.837.691,82	

8. Kostdeildin:

8a Lønir	126.922,84
8b Matur	76.059,68
8c Innbúgv	18.877,80
8d Brenni og ljós	36.172,98
8e Telefon í viðlíkahald	37.069,96
8f Amboð til køkin	2.146,64
8g Aðrar útreiðslur	4.500,00
	301.749,90

8f Næmingagjald	174.430,00

127.319,90

135.120,00

9. Ekskursiónir

810,00

3.000,00

1.965.821,72

10. : Leiguinntøka

13.049,08

6.400,00

1.952.772,64 (1.619.220,00)

3. Føroya sjómannsskúli:

1. Lønir	439.353,10	480.000,00
2. Amboð	11.450,82	12.000,00
3. Ognarútreiðslur	38.297,04	92.500,00
4. Aðrar útreiðslur	71.226,41	33.000,00

560.327,37

(617.500,00)

4. Klakksvíkar sjómannsskúli

105.748,75

105.000,00

5. Føroya Fólkaháskúli:

1. Rakstrarstudningur	198.905,85	147.150,00
2. Rentustudningur	5.000,00	5.000,00
3. Næmingastudningur	68.950,00	108.640,00

272.855,85

(260.790,00)

6. Kvøldskúlar

135.717,16

105.000,00

7. Ítróttur:

1. Studningur til fimleikargrunnin	150.000,00	150.000,00
2. Studningur til Í. S. F.	24.500,00	24.500,00
3. Studningur til ferðir innanoyggja	35.000,00	35.000,00

209.500,00

(209.500,00)

8. Ymiskir studningar:

1. Grunnurin til lærdan lestur	100.000,00	100.000,00
2. Grunnurin til læraraskúlanæmingar	20.000,00	20.000,00
3. Grunnurin til annan lestur	60.000,00	60.000,00
4. Uttanbyggjanæmingar í realsk.	35.150,00	35.000,00

At flyta

215.150,00

9.698.165,51

215.000,00

	Flutt	Roknskapur 9.698.168,51	Higgjarlóg 215.000,00
5. Lærlingar	215.150,01		130.000,00
6. Landbúnaðaræmingar	130.000,00		4.000,00
7. Ymisk Ítrahaldsundirvísing	1.000,00		7.000,00
8a. Skúlabarnaferðir: úttanlands	5.300,00		40.000,00
8b. Skúlabarnaferðir: innanoyggja	42.431,50		50.000,00
9. Skúlabýggigrunnur	43.943,50		800.000,00
10. Ymiskir studningar	800.000,00		3.000,00
11. Læraraskeið	0,00		3.500,00
12. Næmingastudningur til listamenn	3.500,00		8.000,00
13. Føroya skúlasavn	8.000,00		5.000,00
14. Meginfelag Føroyska studenta	5.000,00		11.000,00
15. Studningur til fremmand, ið lesa føroyskt mál í Føroyum	11.000,00		10.000,00
16. Skúlastjórnin at ráða yvir	3.200,00		10.000,00
17. Landstýrinum at ráða yvir	6.953,08		10.000,00
18. Grunnur til lærlingaheim	6.684,61		200.000,00
19. Norrøna Felagið	200.000,00		6.000,00
	6.000,00		
		1.488.162,69	(1.512.500,00)
		<u>11.186.328,20</u>	<u>10.687.410,00</u>

§ 15. VÍSIND, BÓKMENTIR OG LIST:

1. Landsbókasavnið:			
1. Tænastumenn	48.715,36		48.000,00
2. Aðrar lønir	104.713,70		139.000,00
3. Bókakeyp og innbinding	80.493,50		75.000,00
4. Ognarútreiðslur	65.000,49		53.000,00
5. Skrivstovuhald	3.031,14		5.000,00
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.	6.712,84		1.000,00
7. Aðrar útreiðslur	1.042,40		5.500,00
	309.709,43		
8. : Sektir	50,00		: 1.500,00
		309.659,43	(320.500,00)
2. Fólkabókasavn:			
1. Umsjón	7.716,21		4.500,00
2. Rakstrarstudningur	98.306,15		258.450,00
3. Nýstovnan av bygðabókasavnum	0,00		15.380,00
4. Til rithøvundar	9.697,50		10.000,00
		115.719,86	(288.330,00)
3. Landsskjalasavnið:			
1. Lønir	62.064,00		61.800,00
4. Húsuútreiðslur	1.201,58		4.200,00
5. Skrivstovuhald	799,84		1.100,00
6. Porto, telefon v. m.	1.174,22		1.200,00
7. Aðrar útreiðslur	257,50		1.600,00
8. Ferða- og dagpeningur	384,91		900,00
		65.882,05	(70.800,00)
4. Fornminnissavnið:			
1. Lønir	66.133,19		59.000,00
2. Útgrevstur	54.369,74		20.000,00
3. Staðarnavnasavn	500,00		500,00
4. Húsuútreiðslur	23.748,35		9.500,00
5. Aðrar útreiðslur	25.588,40		25.000,00
6. Umsiting av fornminnum	42.416,55		35.000,00
7. Rækt av Skansanum	6.535,37		4.000,00
8. Amboð og umskipan	13.863,01		11.000,00
		233.154,61	(164.000,00)
At flyta		724.415,95	843.630,00

		Roknskapur 724.415,95	Figgjarlóg 843.630,00
5. Fiskirannsóknarstovan:	Flutt		
1. Tænastumenn	71.818,56		60.000,00
2. Annað starvsfólk	137.052,21		123.500,00
4. Leiga av færum, amboð, hjálp o. t.	84.575,25		90.000,00
5. Húsaútreiðslur	25.582,55		25.000,00
7. Aðrar útreiðslur	6.536,83		6.000,00
8. Ferðaútreiðslur	3.843,89		6.000,00
	329.409,29		
9. Ríkiskassans endurrinding	164.704,64		155.250,00
		164.704,65	(155.250,00)
6. Fuglakanningarstöð		3.491,31	3.000,00
7. Náttúrgrípasavnið:			
1. Lønarendurgjald til ríkiskassan	0,00		36.500,00
2. Aðrar lønir	40.851,64		40.000,00
4. Húsaútreiðslur	7.545,15		9.500,00
5. Skrivstovuhald	4.651,72		4.000,00
6. Aðrar útreiðslur	985,20		800,00
7. Ferðapeningur, arbeiðshjálp v. m.	6.116,39		6.000,00
8. Umsitingar á Debesartreð	14.971,66		17.500,00
		75.121,76	(114.300,00)
8. Fróðskaparsetur Føroya:			
1. Tænastumenn	89.334,60		80.500,00
2. Aðrar læraralønir	26.672,90		21.000,00
3. Skrivstovufólk	29.524,94		38.000,00
4. Húsaútreiðslur	9.614,11		11.000,00
5. Skrivstovuhald	4.987,72		4.500,00
6. Bókakeyp o. t.	8.070,12		8.000,00
7. Aðrar útreiðslur	24.598,78		20.000,00
8. Árligur byggistudningur	12.000,00		12.000,00
		204.803,17	(195.000,00)
9. Fiskilíðnaðarstovan:			
1. Tænastumenn	56.089,80		52.200,00
2. Aðrar lønir	25.764,00		26.000,00
3. Skrivstovuhald	1.547,76		2.000,00
5. Húsaútreiðslur	18.967,83		14.400,00
6. Royndir og tól	2.457,59		7.000,00
7. Aðrar útreiðslur	2.756,00		2.000,00
	107.582,98		
8. Endurgj. kannan av sild	3.208,68		
		104.374,30	(103.600,00)
10. Ymiskir studningar:			
1. Barnabløð	2.000,00		2.000,00
2. Tórshavnar musikkskúli	25.000,00		25.000,00
3. Mentunargrunnurin (M. F. L.):			
1. Til stovnsfæið	10.000,00		10.000,00
2. Til útgávu av bókum o. a.	30.000,00		30.000,00
4. Føroya Listasavn	20.000,00		20.000,00
5. Útgáva av tingbókum	3.000,00		3.000,00
6. Sæmdurpeningur	24.000,00		25.600,00
7. Landsstýrinum at ráða yvir	71.013,06		60.000,00
8. Doyvan av radioóljóði	43.342,10		10.000,00
9. Útvarpsgrunnurin	25.000,00		25.000,00
10. Skúlabókaútgáva:			
Rentust. v. m. til Føroya skúlabókagrunn	30.000,00		30.000,00
Útgáva av orðabókum, í grunn	25.000,00		25.000,00
At flyta		1.276.911,14	1.680.380,00

	Flutt	Roknskapur 1.276.911,14	Figgjarlóg 1.680.380,00
12. Sjonleikarhús, í grunn	50.000,00		50.000,00
13. Landsbóka- & skjalasavn, í grunn	100.000,00		100.000,00
14. Føroya kvæði	0,00		7.150,00
		458.355,16	(422.750,00)
11. Fróðskaparsetur Føroya:			
1. Løn		21.590,25	25.000,00
		<u>1.756.856,55</u>	<u>1.837.530,00</u>

§ 16. FISKIVINNA, SIGLING o. l.:

1. Vrakarastovnurin:			
1. Løn til yvirvrakara og vrakieftirlitsmenn	311.277,13		267.500,00
2. Ferðaútreiðslur v. m.	94.804,79		100.000,00
3. Endurgj. fyri skrivning av avskipingarskjølum	13.600,00		13.600,00
		402.481,92	(363.900,00)
2. Nautisk royndarkamar:			
1. Útreiðslur	5.746,30		8.000,00
2. Inntøkur	860,00		2.000,00
		4.886,30	6.000,00
3. Sjómannsheim uttanlanda		37.500,00	47.500,00
4. Vaktar- og bjargingarskip:			
Hall í 69/70		276.483,33	150.000,00
5. Landsstýrinum at ráða yvir		71.361,03	50.000,00
6. Mínstaløn og annar stuðul til fiskivinnuna		16.093.793,07	17.750.000,00
7. Studningur til endurnýggjan av skipaflostanum:			
Játtan fl. í grunn		2.500.000,00	2.500.000,00
8. Grindir:			
1. Útreiðslur	28.154,84		
2. Inntøkur	19.267,93		
		8.886,91	15.000,00
9. Eftirlit við ymsum trolarafeløgum		4.224,58	3.600,00
10. Prisásetingarnevndir fyri salt- og ráfisk		41.378,59	60.000,00
		<u>19.440.995,73</u>	<u>20.946.000,00</u>

§ 17. LANDBÚNAÐUR OG MATRIKULERING:

1. Djórakennin, løn v. m.	85.078,28		94.000,00
2. Seyðaráðgevin	8.253,21		8.000,00
		93.331,49	(102.000,00)
At flyta		93.331,49	102.000,00

	Flutt	Roknskapur 93.331,49	Figgjarióg 102.000,00
2. Útskiðing & Matrikulatovan:			
Lønir	670.883,08		589.000,00
Bønafólk	9.996,75		20.000,00
Húsnútreiðslur	76.373,59		
Porto, telefon, telegr. og lýsingar	12.987,15		15.000,00
Tíllar til skrivst. tekn.	19.207,80		70.000,00
Tíllar til uppmáling	7.304,03		
Últek. luftfoto	114.988,65		100.000,00
Ferða- og dagpeningur	57.066,06		50.000,00
Amboð, keyp	13.595,67		30.000,00
Amboð, umsiting og endurnýgging	12.403,21		
Aðrar útreiðslur	5.751,02		10.000,00
	1.000.557,01		
: Inntøkur	448.457,36		375.000,00
		552.099,65	(109.000,00)
3. Røynðarstöðin í Høgvík:			
Útreiðslur:	180.849,70		
Inntøkur	34.093,71		
	146.755,99		
Ísáðingurstøðin	82.185,40		
Neytaeftirlitið	68.564,27		
	297.505,66		
Maskinstøðin	37.398,92		
Leiga av Traðardali	100,00		
	37.498,92		
		260.006,74	294.000,00
4. Fyriskipanir móti munn- og kleyvsótt		0,00	1.000,00
5. Ymiskir studningar:			
1. Húsdjóraaling	26.000,00		26.000,00
2. Nýdyrking	100.000,00		100.000,00
3. Rentustudningar til landbónaðarlán	43.000,00		43.000,00
4. Studningar til fløgging í landbónaðin	150.000,00		150.000,00
5. Studningar til neytahald	430.000,00		430.000,00
6. Súrhoyggjibrunnar	65.000,00		65.000,00
7. Træplanting	35.000,00		35.000,00
8. Oyðing av ravn og kráku	386,00		1.600,00
9. Landsstýrinum at ráða yvir	0,00		6.000,00
	849.386,00		
11. Söla av marknaðrøvum	635,00		
		848.751,00	(856.600,00)
		1.754.188,88	1.762.000,00
§ 18. HANDIL, IDNADUR o. l.:			
1. Ravmagnsmál:			
1. Ravmagnsnevndin	1.200,00		2.000,00
2. Studningar til S. E. V. í grunn	225.000,00		225.000,00
		226.200,00	(227.000,00)
2. Fabriks- og ketilumsjón		55.049,17	50.000,00
3. Motorkønur eftirlitsmaður:			
1. Útreiðslur	83.283,60		82.000,00
2. Inntøkur	92.209,75		77.000,00
	8.926,15		
3. í byggigrunn	150.000,00		150.000,00
		141.073,85	(155.000,00)
At flyta		422.323,02	432.000,00

	Flutt	Roknskapur 422.323,02	Fíggiarlóg 432.000,00
4. Skipaskráseting og uppmáling:			
1. Skipaskrá	12.384,44		5.000,00
2. Skipauppmáling:			
Útreiðslur	11.689,94		10.000,00
Inntøkur	3.104,00	8.585,94	(15.000,00)
		20.970,38	
5. Semingsmannaskipanin		8.396,80	12.000,00
6. Kolagrefstur		69.849,96	120.000,00
7. Føroya Ferðamannafelag		64.000,00	64.000,00
8. Landsstýrinum at ráða yvir		17.068,07	20.000,00
9. Læturáðið		28.655,58	23.000,00
10. Nevndin til kannan av øktum virkismøguleikum		54.251,87	66.500,00
		<u>685.515,68</u>	<u>752.500,00</u>

§ 19. ALMENN FORSORG:

1. Fólkapensión:			
1. Útgoldin fólkapensión	20.718.928,59		20.600.000,00
2. : Fólkapensiónsgjald	4.443.086,99		4.000.000,00
	16.275.841,60		
3. : Partur rikiskassans	9.300.480,92		9.450.000,00
4. : Kommunanna partur	1.162.560,12	10.463.041,04	1.175,00
		5.812.800,56	(5.975.000,00)
2. Avlispensión:	10.771.237,55		9.850.000,00
2. : Partur rikiskassans	5.385.618,77		4.925.000,00
3. : Kommunanna partur	897.603,13	6.283.221,90	825.000,00
		4.488.015,65	(4.100.000,00)
3. 1. Barnastyrk til stakar upphaldarar:	810.541,00		880.000,00
2. : Partur rikiskassans	405.270,50		370.000,00
	405.270,50		
3. Partur landskassans alment:	122.793,03		
	528.063,53		
4. : Kommunanna partur	88.010,60		85.000,00
		440.052,93	(425.000,00)
4. 1. Einkjupensión:	729.740,67		720.000,00
2. : Partur rikiskassans	364.870,33		360.000,00
3. : Kommunanna partur	60.811,72	425.682,05	60.000,00
		304.058,62	(300.000,00)
5. 1. Ymisk hjálp eftir § 9:	577.031,99		660.000,00
2. : Partur rikiskassans	144.257,99		165.000,00
	432.774,00		
3. Endurgj. til st. kommunur	132.224,91		
	564.998,91		
4. : Kommunanna partur	94.166,48		85.000,00
		470.832,43	(410.000,00)
At flyta		11.515.760,19	11.210.000,00

	Flutt	Roknskapur	Figgjarlóg
6. 1. Viðkað hjálp eftir § 15:	233.661,88	11.515.760,19	11.210.000,00
: Partur ríkiskassans	116.830,94		240.000,00
: Kommunanna partur	116.830,94		120.000,00
		97.359,12	(100.000,00)
7. 1. Einkjúbjálpi eftir § 22:	286.658,00		400.000,00
2. : Partur ríkiskassans	71.664,50		100.000,00
	214.993,50		
3. Endurgjald til kommunur	59.517,00		
	274.510,50		
4. : Kommunanna partur	45.751,75		50.000,00
		228.758,75	(250.000,00)
8. Barnaforsorg:			
Føroya partur	316.028,11		330.000,00
Kommunanna partur	52.671,35		55.000,00
		263.356,76	(275.000,00)
9. Styrkveiting		101.906,04	100.000,00
10. Barnaheim: Rakstrarstudningur		267.471,19	200.000,00
11. Elfisheim		7.041,65	10.000,00
12. Alv eftir landsstýr, avgerð		50.000,00	50.000,00
13. Ymiskir studningar:			
1. Fráhalðsfeløgini	15.000,00		15.000,00
2. Felagið »Reyði krossur«	13.500,00		13.500,00
3. Óarbeiðsfarir fiskimenn	50.000,00		50.000,00
4. Barnahjálpargrunnurin	20.000,00		20.000,00
5. Sjúkragrunnur verkamanna	50.000,00		50.000,00
6. Húsalánsgrunnurin	500.000,00		500.000,00
		648.500,00	(648.500,00)
		<u>13.180.153,70</u>	<u>12.843.500,00</u>
§ 20. PENSIÓNSÚTREIÐSLUR:			
1. 1. Eftirlønir	91.607,22		97.500,00
2. 1. Bløipeningur	96.376,08		73.000,00
		187.983,30	(170.500,00)
		<u>187.983,30</u>	<u>170.500,00</u>
§ 21. ÚTREIÐSLUR Í SAMBAND VÍÐ EFFEKTIVAR VEÐHALDSBÍNDINGAR:			
1. Flutt í grunn		5.000.000,00	5.000.000,00
		<u>5.000.000,00</u>	<u>5.000.000,00</u>
§ 22. AÐRAR OG ÓVISSAR ÚTREIÐSLUR:			
1. Útreiðslur av vali	9.748,68		10.000,00
2. Landsstýrinum at ráða yvir:			
1. Frømandavitjan	87.437,89		45.000,00
2. Annað	41.039,66		90.000,00
3. 1. Dóms- & lagreglumál	7.708,63		4.000,00
4. Studningur til politiska upplýsing	165.000,00		130.000,00
		310.934,86	(279.000,00)
		<u>310.934,86</u>	<u>279.000,00</u>

		Roknskapur	Figgiarlög
§ 23.	AT LEGGJA Í YMSAR GRUNNAR v. m.:		
	1. 1. Avlopið hjá apotekinum	219.019,15	270.000,00
	2. Avlopið hjá telefonverkinum	405.065,00	250.000,00
	3. Avlopið hjá útvarpinum	279.434,47	0,00
	4. Til kirkjugarðinn	250.000,00	250.000,00
		1.153.518,62	(770.000,00)
		<u>1.153.518,62</u>	<u>770.000,00</u>
§ 24.	BURTURLEGGINGAR:		
	1. Avdráttir og lánum	4.815.689,88	4.600.000,00
		<u>4.815.689,88</u>	<u>4.600.000,00</u>
§ 25.	AVSKRIVINGAR:		
	1. Avskrivningar, bygningar & anlegg.	1.280.529,00	1.300.000,00
		<u>1.280.529,00</u>	<u>1.300.000,00</u>
§ 26.	YMSAR OGNAÐÚTREIÐSLUR:		
	Ymsar ognarútreiðslur	33.405,69	
	- Gólfur leiga (yvirtæknahúsið)	3.750,00	29.655,69
			65.000,00
			<u>29.655,69</u>
			<u>65.000,00</u>
§ 29.	YVIRSKOT:		
		3.266.604,45	31.834,00
		<u>3.266.604,45</u>	<u>31.834,00</u>
		<u>90.537.815,96</u>	<u>85.992.000,00</u>

Spesifikatióinir til statusroknskapin

Konto nr.			Serupphæddir	Samtals
30	FASTAR OGNIR V. M.:			
	Sethús:			
30-1-1	Keyp av Glasheyggi (til Útvarp Føroya)		81.417,62	
30-1-2	Húsin í Stórustøvi:			
	Saldo 1/4 1969	66.061,00		
	Avskrivað	7.212,00	58.849,00	
30-1-3	Húsin við Landavegin:			
	Saldo 1/4 1969	40.875,00		
	Avskrivað	1.725,00	39.150,00	
30-1-4	Matr. nr. 1025a (Müllers troð)		315.000,00	494.416,62
30-2	Ognir í almennari nýtslu:			
30-2-1	Føroya hagri skúli í Høydølum:			
	Saldo 1/4 1969	7.574.119,57		
	Útlagt í 1969/70	46.669,00		
		7.620.788,57		
	Avskrivað	355.000,00	7.265.788,57	
30-2-2	Yvirlæknahús við Bróstsjúkrahúsið:			
	Saldo 1/4 1969	20.140,00		
	Avskrivað	4.030,00	16.110,00	
30-2-3	Løgtingshúsið		48.283,43	
30-2-4	Landsbókasavnið		70.000,00	
30-2-5	Laboratorið við studentaskúlan:			
	Saldo 1/4 1969	37.706,00		
	Avskrivað	7.542,00	30.164,00	
30-2-6	Skúlabarakkir í Kongagøtu:			
	Saldo 1/4 1969		1,00	
30-2-7	Skansin		8.000,00	
30-2-8	Umboðsmannahúsið í Aberdeen:			
	Saldo 1/4 1969	73.026,00		
	Avskrivað	10.604,00	62.422,00	
30-2-9	Tinganesognirnar:			
	Saldo 1/4 1969	453.528,00		
	Avskrivað	70.705,00	382.823,00	
30-2-11	Fornminisavnið & Náttúrgripasavnið í matr. nr. 1026a (Neystið):			
	Saldo 1/4 1969	298.000,00		
	Avskrivað	35.400,00	262.600,00	
30-2-12	Føroya Sjómannsskúli:			
	Saldo 1/4 1969	1.723.160,00		
	Avskrivað	81.160,00	1.642.000,00	9.788.192,00
30-3	Hús í gerð:			
30-3-1	Byggjan av F. M.-støðum v/ Útvarp Føroya		1.956.642,45	
30-3-4	Føroya Maskinistiskúli, útgerð til laboratoríð:			
	Saldo pr. 1/4 1969		57.570,57	2.014.213,02
30-4	Aðrar ognir:			
30-4-1	Royndarstøðin í Høyyvík og á Sandi:			
	Saldo 1/4 1969	83.700,00		
	Avskrivað	9.250,00	74.450,00	
30-4-2	Flogvøllur í Vágum		50.260,00	
	At flyta		124.710,00	12.296.821,64

Konto nr.	Flutt		Scrapphæddir 124.710,00	Samtals 12.296.821,64
30—4—3	Oljugeymskur í Sædarfirði og Særvági:			
	Saldo 1/4 1969	182.886,00		
	Avskrifað	36.582,00	146.304,00	
30—4—3a	Annleggsbrúgv í Sædarfirði:			
	Saldo 1/4 1969	298.425,00		
	Avskrifað	59.685,00	238.740,00	
30—4—4	Hvalastæðin við Áir:			
	Saldo 1/4 1969	215.100,00		
	Avskrifað	23.935,00	191.165,00	
30—4—5	Siklaoljufabrikkinn í Kollafirði:			
	Saldo 1/4 1969	49.860,00		
	Avskrifað	5.545,00	44.315,00	
30—4—6	Asfalleringsverk og etablering av sonur:			
	Saldo 1/4 1969	4.018.032,47		
	Útlagt í 1969/70	502.799,05		
		4.520.831,52		
	Avskrifað	455.654,00	4.065.177,52	4.810.411,52

ÍLEGGINGARÚTREIÐSLUR TIL
AVSKRIVINGAR YVIR FLEIRI ÁR:

30—5	Íleggingar vegna bygging av sjúkrahúsum:			
30—5—1	Landssjúkrahúsið:			
	Saldo 1/4 1969	12.969.671,99		
	Partur landskassans í 1969/70	1.455.000,00	14.424.671,99	
30—5—2	Klakksvíkar sjúkrahús:			
	Saldo 1/4 1969	1.564.496,98		
	Avskrifað í 1969/70	89.644,00	1.474.852,98	15.899.524,97
30—6	Íleggingar, partvis goldnar við lánsþeningi úr Tryggingarsambandinum:			
30—6—1	Oyggjarvegurinn:			
	Saldo 1/4 1969	400.000,00		
	Avskrifað 15%	50.000,00	350.000,00	
30—6—2	Vegurinn Oyragjógv-Fótaklett:			
	Saldo 1/4 1969	650.000,00		
	Avskrifað 15%	50.000,00	600.000,00	950.000,00
30—7	Íleggingar goldnar av 4×5 mill. láninum:			
30—7—1	Bergholið Hvalbæ-Tvøroyri:			
	Saldo 1/4 1969	1.339.435,70		
	Avskrifað 10%	433.237,06	906.198,64	
30—7—3	Oyggjarvegurinn úr Kollafirði og suðureftir:			
	Saldo 1/4 1969	1.192.939,59		
	Avskrifað 10%	293.806,04	899.133,55	
30—7—4	Oyggjarvegurinn norð eftir móti Bøllireyni:			
	Saldo 1/4 1969	815.664,20		
	Avskrifað 10%	174.228,93	641.435,27	
30—7—5	Hvannasundsvegurinn:			
	Saldo 1/4 1969	243.805,34		
	Avskrifað 10%	53.400,00	190.405,34	
30—7—6	Húsavík-Dalsvegurinn:			
	Saldo 1/4 1969	158.335,60		
	Avskrifað 10%	34.249,34	124.086,26	
30—7—7	Fótaklett-Oyragjógv:			
	Saldo 1/4 1969	640.409,97		
	Avskrifað 10%	142.804,57	497.605,40	3.258.864,46
	At flyta			37.215.622,59

Konto nr.	Flutt		Serupphæddir	Samtals
30—8	Íleggingar goldnar úr 60 mill. grunninum:			37.215.622,59
	Bergholið á Borðoy:			
	Saldo 1/4 1969	6.750.000,06		
	Avskrivað 15%	500.000,00	6.250.000,06	
30—8—2	Oyndarfjarðarvegurin:			
	Saldo 1/4 1969	1.750.000,00		
	Útlagt í 1969/70	58.333,33	1.691.666,67	
30—8—3	Breiðkan av vegnum Miðvág og Sandavág:			
	Saldo 1/4 1969	1.700.000,00		
	Útlagt í 1969/70	113.333,34	1.586.666,66	
30—8—4	Gerð av Oyggjarvegnum —Miðparturin:			
	Útlagt í 1969/70		3.000.000,00	
30—8—6	Viðkan av vegnum Kollafj.-Vestmanna:			
	Útlagt í 1969/70		2.339.092,02	
30—8—5	Viðkan av vegnum Rúnarvík-Fuglafj.:			
	Útlagt í 1969/70		2.300.000,00	
30—8—7	Viðkan av vegnum Rúnarvík-Toftir:			
	Útlagt í 1969/70		849.450,93	18.016.876,34
30—9—1	Asfaltoring av ymsum landsvegum:			
	Saldo 1/4 1969		3.200.000,00	
	Útlagt í 1969/70		106.666,66	3.093.333,34
				<u>58.325.832,27</u>

31 SKIP:

31—3	Strandferðsluskipini (bókaði í millumrokning við Strandferðsluna)			
31—4	»Jens Chr. Svabo«:			
	Saldo 1/4 1969	1.165.000,00		
	Útlagt 1969/70	38.531,56		
		1.203.531,56		
	Avskrivað í 1969/70	116.500,00		1.087.031,56
				<u>1.087.031,56</u>

32 VIRÐISSKJØL:

32—1	Partabrev:			
32—1—1	P/f Skipafelagið Føroyar	70.000,00		
	P/f Sjóvinnubankin	600,00		
	P/f Færøssít	1,00		
	P/f Føroya mek. Grótidnaður	46.875,00		
	P/f Tvøroyra skipasmiðja	165.000,00		
	P/f Havsíki, Fuglafjørð	100.000,00		
	P/f Suðurfisk, Vágur	150.000,00		
	Skopunar Útróðrafelag	50.000,00		
	P/f Flogsbund	450.000,00	1.012.476,00	
	Lutabrev:			
	L/f Grønlandsfelagið	550.000,00		
	Obligationir & brevulán:			
	Statspremiuobligationir	8.350,00		
	Vegagrunnurin (Landmandsbankin)	216.000,00	224.350,00	1.806.826,00
				<u>1.806.826,00</u>

Konto nr.			Samþætting	Samtals
33	ÚTLÁN:			
33—1	Útlán til kommunar:			
	Havnalán:			
33—1—1	Miðvágs kommuna:			
	Saldo 1/4 1969	16.205,94		
	+ Goldnir avdráttir	4.090,78	12.115,16	
33—1—2	Skopunar kommuna:			
	Saldo 1/4 1969	68.563,91		
	+ Goldnir avdráttir	2.041,24	66.522,67	78.637,83
33—2	Útskiptingarlán:			
33—2—1	Tórshavnar kommuna		200.000,00	
33—2—2	Sørvágs kommuna:			
	Saldo 1/4 1969	56.000,00		
	+ Goldnir avdráttir	26.080,00	29.920,00	
33—2—3	Sunnblar kommuna:			
	Saldo 1/4 1969	29.700,00		
	+ Goldnir avdráttir	9.900,00	19.800,00	
33—2—4	Miðvágs kommuna:			
	Saldo 1/4 1969	179.113,52		
	+ Goldnir avdráttir	44.643,52	134.470,00	
33—2—5	Sandavágs kommuna:			
	Saldo 1/4 1969	267.864,00		
	+ Goldnir avdráttir	52.365,00	215.499,00	
33—2—6	Skálavíkar kommuna:			
	Saldo 1/4 1969	102.343,54		
	+ Goldnir avdráttir	15.906,54	86.437,00	
33—2—8	Tórshavnar Býráð		99.450,00	
33—2—15	Tórshavnar kommuna:			
	Stovnsetan av fólkbókasavni		128.869,20	
	Avdráttareftirstæður		22.700,00	937.145,20
33—3	Vegalán:			
	Tórshavnar kommuna (Oyggjarvegurin)			27.920,00
33—4	Lán til fiskivinnunnar:			
	Kurslán:			
	Saldo 1/4 1969		2.228.342,78	
	Veitt lán í 1969/70		188.745,00	
			2.417.087,78	
	+ Afturgoldið	282.364,05		
	+ Avskrivað	281.280,45	563.644,50	1.853.443,28
33—5—1	Studningslán til skip (4 x 5 mill.):			
	Saldo 1/4 1969		4.024.200,00	
	Avskrivningar		278.900,00	3.745.300,00
33—6—1	Studningslán til endurreising av vissum trolarafelögum:			
	Saldo 1/4 1969		2.344.555,37	
	Avskrivningar		181.444,44	2.163.110,93
33—7—1	Studningslán til útróðrarbátar:			
	Saldo 1/4 1969		110.386,22	
	Avskrivningar		39.999,66	70.386,56
33—8	Lán til annar fiskiskip:			
33—8—1	Saldo pr. 1/4 1969		3.050.710,19	
33—8—2	Veitt lán í 1969/70		388.625,60	3.439.335,79
	At flyta			12.315.279,59

Konto nr.		Flutt	Scrúppaðir	Samtals
33-9	Onnur útlán:			12.315.279,59
33-9-2	Tenastumannalán:			
	Saldo 1/4 1969	4.124,98		
	÷ Goldið	2.354,16	1.770,82	
33-9-3	Lønarskott (lån):			
	Saldo 1/4 1969	132.205,85		
	Veitt forskot í 1969/70	58.700,00		
		190.905,85		
	÷ Goldið	37.838,20	153.067,65	
33-9-4	Sjóvinnubankin, ábyrgðarpeningur:		2.500.000,00	
33-9-7	Lán til frystivirkir:			
	Saldo 1/4 1969	16.025,00		
	÷ Goldnir avdráttir	8.190,00	7.835,00	
33-9-8	Keypt av bílum til landsvegir:			
	Saldo 1/4 1969	4.423,80		
	Veitt nýtt lán	12.000,00		
		16.423,80		
	÷ Goldnir avdráttir	5.923,80	10.500,00	
33-9-9	Føroysk kirkjumál v/ Føroya bisp:			
	Saldo 1/4 1969	15.250,00		
	÷ Goldnir avdráttir	3.050,00	12.200,00	
33-9-10	Onnur ymisk útlán:			
	Saldo 1/4 1969	86.336,39		
	÷ Goldnir avdráttir	11.844,16		
		74.492,23		
33-9-12	Rentueftirstøður	77,40	74.569,63	2.759.943,10
33-10	Innskotspeningur í reiðarir			140.000,00
33-11	Studningslán til P/í Grøði, Tórshavn			200.000,00
				<u>15.415.222,69</u>

34 KASSA-, BANKA-, SPARIKASSA- & GIROPENINGUR:

34-1	Kassapeningur:			
34-1-1	Høvuðskassin			562.073,12
34-1-5	Ymsir forskotskassar o. a.:			
	Landssjúkrahúsið (Bonnevie)	3.000,00		
	Klakksvíkar sjúkrahús	3.000,00		
	Suðuroyar sjúkrahús (N. J. Thomsen)	2.000,00		
	Suðuroyar sjúkrahús (E. Bonnevie)	1.000,00		
	Landsskrivstovan	2.000,00		
	Fiskivinnuskrivstovan	1.000,00		
	Likningarráðið	1.000,00		
	Skattadeildin	2.000,00		
	Torkildshøj, pantífúti	150,00		
	Sólsker, pantífúti	150,00		
	Tølleftirlitið, Tórshavn	500,00		
	Tølleftirlitið, Klakksvík	200,00		
	Tølleftirlitið, Tveroyri	200,00		
	Prísráðið	1.000,00		
	Landsverkfrøðingurin	2.000,00		
	Búskaparráðið	500,00		
	Føroya hægri skúli	2.000,00		
	Landsbókasavnið	2.000,00		
	Skjalasavnið	250,00		
	Fróðskaparsetrið	1.500,00		
	At flyta	25.450,00		562.073,12

Konto nr.	Flutt	Serupphæddir	Samtals
		25.450,00	562.073,12
	Virkisnevndin	1.000,00	
	Nátúrgripasavnið	500,00	
	Formmunnisvnið	500,00	
	J. P. Joensen, (Fløgvl.)	200,00	
	Hagdeildin	200,00	
	Fiskildnaðarstovan	500,00	
34—1—5A	Odmar Skarðhamar, Aberdeen	2.615,99	
34—1—5B	Trúgví Johansen, Rom	20.000,00	
34—1—5C	Føroya Maskinskúli	44.013,09	
34—1—5D	Nautisk Royndarkamar	823,02	
34—1—5E	Royndarstøðin í Hoyvík	400,00	
34—1—5F	Føroya Sjómannsskúli	0,00	
34—1—5G	Kostuleik Stúdentaskúlsins	5.443,03	
34—1—5H	Ymisk ferðaforskot	0,00	
34—1—5J	J. A. Næs	1.250,00	102.895,13
34—2	Bankapeningur:		
34—2—1	P/f Sjóvinnubankin:		
	Innistøða á konto 2—49	4.300.628,59	
34—2—1A	Innistøða á konto 1—827	103.024,88	
34—2—1D	Innistøða á konto 2—431	5.316.468,60	9.720.122,07
	P/f Føroya Banki:		
34—2—2	Innistøða á konto 70121—1	2.662.080,69	
34—2—3	Innistøða á konto 70274—9	3.033.852,81	
34—2—4	Innistøða á konto 70240—4	783.134,10	
34—2—8	Innistøða á konto 70304—4	75.788,63	6.554.856,23
34—3	Sparikassapeningur:		
34—3—1	Føroya sparikassi (62026—6)	374.622,86	
34—3—2	Norðoya sparikassi (D81)	280.165,13	
34—3—3	Suðuroyar sparikassi (8013)	334.501,61	
34—3—4	Norðoya sparikassi (B3714)	85.120,08	
34—3—5	Norðoya sparikassi (4133)	697.637,40	1.772.047,08
34—4	Giropeningur:		
34—4—1	nr. 58800	809.222,80	
34—4—2	nr. 139913	72.567,03	
34—4—3	nr. 12299	75.281,72	957.071,55
			<u>19.669.065,18</u>

35 TILGÓÐAR Í MILLUMROKNING:

35—1	Loypandi millumrokningar:		
35—1—1	Kommunurnar		
	Saldo 31/3 1970	2.632.027,36	
35—1—2	Útlagt fyri komm. til tekniskar skúlar í Danmark + handilsskúlar	163.302,95	
	Bókað millumroku. til skuldar	163.302,95	0,00
35—1—3	Froðbiar komm. v/ A. T.-láni:		
	Útlagt í 1969/70	17.341,82	
	+ Goldið	17.341,82	0,00
35—1—4	Froðbiar komm. v/ Bergholið til Hvalbiar:		
	Saldo 1/4 1969	117.161,60	
	+ afturgoldið	77.000,00	40.161,60
	At flyta	2.672.188,96	

Konto nr.		Flutt	Serupphæddir 2.672.188,96	Samtals
35—1—6	Part. rikiskassans í byggingu av Maskínistakólumum:			
	Saldo 1/4 1969		121.583,66	
35—1—7	Maskínistakólin til rakstur:			
	Útlagt	55.948,56		
	: Afturgoldið	55.948,56	0,00	
35—1—10	Klakksvíkar komm. v/ Norðnya berghol:			
	Saldo pr. 1/4 1969	900.000,00		
	Útlagt í 1969/70	186.569,44		
		1.086.569,44		
	: goldið	160.000,00	926.569,44	
35—1—11	Hvannasunds komm. v/ vegnum Klakksvík, Norðdepli & bergholið:			
	Saldo 1/4 1969	250.000,00		
	Útlagt í 1969/70	16.438,64		
		266.438,64		
	: goldið	20.000,00	246.438,64	
35—1—12	Kollafjarðar komm. v/ Dalavegin:			
	Saldo 1/4 1969	100.000,00		
	: goldið	34.000,00	66.000,00	
35—1—13	Sandavágs komm. v/ Sandavág-Fútakleff:			
	Saldo 1/4 1969	175.000,00		
	: Goldið	33.000,00	142.000,00	
35—1—14	Hvalvíkar komm. v/ vegagerð Hvalvík-Langasand & Við Áir-Hvalvík:			
	Saldo 1/4 1969	100.000,00		
	: Goldið	35.000,00	65.000,00	
35—1—15	Hósvíkar komm. v/ Hósvíkarvegin:			
	Saldo 1/4 1969	70.000,00		
	: Goldið	21.000,00	49.000,00	
35—1—16	Kvívíkar komm. v/ Kollafjörð-Vestmanna:			
	Saldo 1/4 1969	260.000,00		
	: Goldið	22.000,00	238.000,00	
35—1—17	Haldórsvíkar komm. v/ Haldórsvík & Tjörnsvíkarvegnum			
	Saldo 1/4 1969	145.000,00		
	: Goldið	22.000,00	123.000,00	
35—1—18	Tórshavnar uttanb. komm. v/ Hvítanesvegin:			
	Saldo 1/4 1969	190.000,00		
	: Goldið	55.000,00	135.000,00	
35—1—19	Vestmanna komm. part. í vegagerð:			
	Saldo 1/4 1969	80.000,00		
	: Goldið	44.000,00	36.000,00	
35—1—20	Götu komm. part. í Oyndarfjarðarvegnum:			
	Saldo 1/4 1969	180.000,00		
	: Goldið & avskr.	170.000,00	10.000,00	
35—1—21	Viðareiðis komm. part. í Hvannasund-Viðareiðisvegnum:			
	Saldo 1/4 1969	100.000,00		
	: Goldið	19.800,00	80.200,00	
35—1—22	Hvalbjar komm. part. í Sandvíkar-bergholinum:			
	Saldo 1/4 1969	200.000,00		
	: Goldið	44.000,00	156.000,00	
35—1—23	Miðvágs komm. part. í vegbreiðkan: Miðvág-Sandavág:			
	Saldo 1/4 1969	75.000,00		
	: Goldið	33.000,00	42.000,00	
35—1—24	Fuglafj. komm. part. í Oyndarfjarðarvegnum ..		367.321,99	
35—1—25	Oyndarfj. komm. part. í Oyndarfjarðarvegnum ..		69.940,82	
	At flyta		5.546.243,51	

Konto nr.			Serupphæddir 5.546.243,51	Samtals
		Flutt		
35-1-40	Fuglafjarðar komm. asfaltering í bygdini:			
	Saldo 1/4 1969	99.097,07		
	: Goldið	99.097,07	0,00	
35-1-41	Skála komm. asfaltering í bygdini:			
	Saldo 1/4 1969	65.580,89		
	: Goldið	65.580,89	0,00	
35-1-42	Vestmanna komm. asfaltering í bygdini:			
	Saldo 1/4 1969	74.970,97		
	+ Goldið	40.000,00	34.970,97	5.581.214,48
35-2	Millumrokn. við landskassastovnar:			
35-2-1	Strandferðsla lögtingsins:			
	Saldo 1/4 1969	6.285.406,80		
	Útlagt 1969/70 úr landsk.	1.470.146,26		
		7.755.553,06		
	Hall samb. roknskap	1.957.940,19	5.797.612,87	
35-2-3	Matrikulstovan:			
	Saldo 1/4 1969	783.776,39		
	Útlagt & inng. 1969/70	441.602,56		
		1.225.378,95		
	Partur landskassans bókað á rakstrarkonto	552.099,65	673.279,30	
35-2-8	Landssjúkrahúsið		19.199,54	
	(Henda peningánægd svarar til tað, ið er útlagt fyri vørur á goymslu 31/3 1970)			
35-2-9	Klakksvíkar sjúkrahús		5.163,75	
	(Henda peningánægd svarar til tað, ið er útlagt fyri vørur á goymslu 31/3 1970)			
35-2-10	Suðuroyar sjúkrahús, Tvøroyri		18.098,02	
	(Henda peningánægd svarar til tað, ið er útlagt fyri vørur á goymslu 31/3 1970)			
35-2-11	Tuberklastøðin:			
	Útlagt í 1969/70	179.001,49		
	Partur landskassans bókað á 17-4	89.500,75	89.500,74	
35-2-12	Nýbyggjan av landssjúkrahúsinum:			
	Saldo 1/4 1969	1.263.496,59		
	Lagt út í 1969/70	2.814.396,33		
		2.550.899,74		
	: Ríkiskassastudningur	1.455.000,00		
		1.095.899,74		
	: Landskassans partur	1.455.000,00	1.359.100,26	
35-2-14	Millumrokning við A/S N. J. Mortensen, Tvøroyri:			
	Saldo 1/4 1969	1.932.282,90		
	Útlagt í 1969/70	1.478.680,21		
		3.410.963,11		
	Hall 1969/70 samb. roknskap	964.504,68	2.446.458,43	
35-2-15	Útvarp Føroya:			
	Saldo 1/4 1969	104.869,72		
	Avlop í 1969/70	279.434,47	384.304,19	
35-2-16	Telefonverk Føroya løgting:			
	Saldo 1/4 1969	4.430.408,91		
	Avlop í 1969/70	405.065,00	4.835.473,91	
35-2-20	Gjaldstovudeild í Klakksvík:		100,00	
35-2-21	Gjaldstovudeild í Saltangará:		500,00	
35-2-22	Gjaldstovudeild í Fuglafirði:		1.000,00	
35-2-23	Gjaldstovudeild á Tvøroyri:		500,00	13.912.090,49
	At flyta			19.493.304,97

Konto nr.		Flutt	Serupphæddir	Santals
				19.493.304,97
35 3	Ymisk útleigg:			
	Væðhald:			
35—3—1	P/f O. V. A., Sandavág (Vilma):			
	Saldo 1/4 1969	57.107,00		
	Útlagt í 1969/70	58.980,00		
		116.087,00		
	Avskr. sum tap	116.087,00	0,00	
35—3—2	Føroya mek. Grótidnaða:			
	Saldo 1/4 1969		50.000,00	
35—3—3	Føroysk kirkjumál:			
	Saldo 1/4 1969		4.509,00	
35—3—4	P/f Húkavirkið á Tvøroyri:			
	Saldo 1/4 1969		75.592,24	
35—3—5	Mads Poulsen, spinnari, Tórshavn:			
	Saldo 1/4 1969	140.508,06		
	Útlagt í 1969/70	16.384,00	156.892,06	
35—3—6	Klakksvíkar bílverkstað, Klakksvík:			
	Saldo pr. 1/4 1969	77.900,00		
	Útlagt í 1969/70	17.980,00	95.880,00	
35—3—7	P/f Frøstvirki, Norðdepli:			
	Saldo 1/4 1969	8.643,22		
	Afturgoldið	8.643,22	0,00	
35—3—8	Jens J. Joensen, entreprenurur, Fuglafjørð:			
	Saldo 1/4 1969		4.350,00	
35 3 9	Poul Poulsen, Saltangará:			
	Útlagt í 1969/70	2.320,00		
	Afturgoldið	2.320,00	0,00	387.223,30
35—4	Onnur útleigg fiskivinnuni viðv.:			
35—4—1	P/f Havsilvur, Rituvík:			
	Saldo 1/4 1969	185.993,80		
	Útlagt í 1969/70	419.374,01		
		605.367,81		
	Flutt til lánikonto 33—8—11	40.591,55		
	Avskrivað sum tap	564.774,26	605.367,81	0,00
35—4—2	D. P. Højgaards eftf., Tøftir v/ m/s »Havaldunir»:			
	Saldo 1/4 1969	135.444,71		
	Útlagt í 1969/70	78.712,56		
		214.157,27		
	Goldið v/ mótrokningum	50.450,09	163.707,18	
35—4—3	Meinhardt Jacobsen, Glögv:			
	Saldo 1/4 1969	461,52		
	Avskr. sum tap	461,52	0,00	
35—4—4	P/f Treyst, Tórshavn:			
	Saldo 1/4 1969	100.000,00		
	Avskr. sum tap	100.000,00	0,00	
35—4—5	P/f Dávur í Gerðum, Klakksvík:			
	Saldo 1/4 1969	58.048,55		
	Útlagt í 1969/70	83.512,40		
		141.560,95		
	Goldið v/ mótrokningum	10.510,80	131.050,15	
35—4—6	Erland Midjord o. fl.:			
	Saldo 1/4 1969	1.911,40		
	: Goldið	1.911,40	0,00	
35—4—7	P/f Bergið, Porkeri:			
	Útlagt í 1969/70		306.449,15	
35—4—8	Fyri útróðrarmenn í Eggersø 1966:			
	Saldo 1/4 1969		18.798,00	
	At flyta		620.004,48	19.880.528,27

Konto nr.	Flutt	Seruppluaddir 620.004,48	Samtals 19.880.528,27
35—4—9	Jens Toftegaard o. fl. Saldo 1/4 1969	1.997,40	
35—4—10	M/s »Leivur Epleni«: Útlagt í 1969/70 19.684,16 Afturgoldið 13.309,16 Avskr. sum tap 6.375,00 19.684,16 0,00		
35—4—11	P/f Suðurfisk, Vágur	12.000,00	
35—4—12	P/f Fuglafjarðar Trolarafelag, Fuglafjörður: til Realkreditstovnin 1.443.628,12 til Fiskaribankan 10.660,47 1.454.288,59		
35—4—13	Hilmar Højgaard, Tofur: Saldo 1/4 1969	6.913,69	
35—4—14	W. Holm Jacobsen, Tórshavn: Útlagt í 1969/70	55.200,00	
35—4—15	P/f Rúlafelli, Vági: til Realkreditstovnin 2.332.668,10 til Fiskaribankan 490.386,39 2.823.054,49		
35—4—16	Frostvirkið, Norðdepli: Útlagt í 1969/70 600,00 Afturgoldið 600,00 0,00		
35—4—19	Sandrin Müller, Tofur: Saldo 1/4 1969	3.598,57	
35—4—21	P/f Hvørn, Tórshavn: Saldo 1/4 1969 13.856,00 Útlagt í 1969/70 120.434,27 134.290,27		
35—4—22	P/f Saturn, Vestmanna: Saldo 1/4 1969 148.421,50 Útlagt í 1969/70 234.751,56 383.173,06		
35—4—23	P/f Varðberg, Miðvág: Saldo 1/4 1969 316.881,48 Útlagt í 1969/70 584.049,38 900.930,86 Inngoldin leiga 50.950,67 849.980,19 Sølupeningur 690.000,00 í kontant við yvirtøku 60.000,00 630.000,00 219.980,19 Ymisk inngjald 29.217,03 Avskr. sum tap 190.763,16 219.980,19 0,00		
35—4—25	P/f Hamar, Gøtu: Saldo 1/4 1969 65.065,00 Útlagt í 1969/70 58.516,25 123.581,25		
35—4—26	Suðuroyar Fiskildnaður, Tvøroyri: Saldo 1/4 1969 278.509,09 Útlagt í 1969/70 150.252,22 428.761,31 Avskr. sum tap 428.761,31 0,00		
35—4—27	m/s »Havørnin« v/ Petur Weihe's eftf., Saldarfjörð: Saldo 1/4 1969 35.478,96 Útlagt í 1969/70 31.839,75 67.318,71		
35—4—28	m/s »Porkerningur« v/ P/f Kambur, Porkeri: Útlagt í 1969/70 399.896,19 Inng. av teim nýggju áðarunum 60.000,00 399.896,19 6.025.316,70 At flyta 25.905.844,97		

Konto nr.	Flutt	Scrupphæddir	Samtals
			25.905.844,97
35—5	Aðrar millumrokningar, forskot, ágóðar o. l.:		
35—5—1	Læknakannan av þinkubörnum:		
	Saldo 1/4 1969	201.701,18	
	Útlagt í 1969/70	234.524,84	
		436.226,02	
	: Endurgj. ríkisk. 1968/69	100.850,59	
	Partur komm. fl. 35—1—1	100.850,59	201.701,18
			234.524,84
35—5—2	Kannan av barnakönum:		
	Saldo 1/4 1969	116.136,95	
	Lagt út í 1969/70	144.138,95	
		260.275,90	
	: Endurgj. ríkisk. f. 1968/69	116.136,95	144.138,95
35—5—3	Poliovaccinación:		
	Saldo 1/4 1969	46.843,23	
	Útlagt í 1969/70	55.344,90	
		102.188,13	
	: Endurgj. ríkisk. f. 1968/69	46.843,23	55.344,90
35—5—4	Difteri- og stivkrampavaccinación:		
	Saldo 1/4 1969	31.939,58	
	Útlagt í 1969/70	39.113,72	
		71.053,30	
	: Endurgjald fyrir 1968/69:		
	Ríkiskassinn	15.969,79	
	Landskassinn	7.984,90	
	Kommunurnar	7.984,89	
		31.939,58	39.113,72
35—5—5	Ven. sjúkur í 1969/70	9.260,33	
	Ríkiskassinn endurgoldið	9.260,33	0,00
35—5—6	Farsóttir:		
	Útlagt í 1969/70	10.426,65	
	Landsk. partur fl. til § 12—7	5.213,33	
	Ríkiskassinn endurgoldið	5.213,32	10.426,65
			0,00
35—5—7	Skúlalæknar og skúlasjúkru systur:		
	Útlagt í 1969/70	27.776,88	
	Fl. til millumrokna við komm.	27.776,88	0,00
35—5—8	Partur komm. rakstrarhelli í Hvíldarhefmsins í 1969/70		50.600,00
35—5—9	Vegna rottutúning:		
	Saldo 1/4 1969	5.370,82	
	Útlagt í 1969/70	34.501,70	
		39.872,52	
	Álíknað komm.	39.872,52	0,00
35—5—10	Samsýning fyrir umsjón við P/f Buealan, Tórshavn:		
	Saldo 1/4 1969	23.000,00	
	Útlagt í 1969/70	12.000,00	35.000,00
35—5—12	Skulabókagrunnurinn:		
	Saldo 1/4 1969	282.915,76	
	Útlagt í 1969/70	136.131,17	
		419.046,93	
	: Afturgoldið	121.291,43	297.755,50
35—5—13	Viðv. props:		
	Saldo 1/4 1969	993,00	
	Goldið	993,00	0,00
35—5—17	Forútgoldið depositum fyrir postgjöld:		
	Saldo 1/4 1969		2.500,00
35—5—18	Valútreiðslur:		
	Saldo 1/4 1969	300,00	
	Útlagt í 1969/70	5.625,00	
		5.925,00	
	Ríkiskassinn endurgoldið	5.925,00	0,00
	At flyta	858.977,91	25.905.844,97

Konto nr.	Flutt	Samtals
	858.977,91	25 905.844,97
35--5--19	Útlagt fyri hýrsvognsmerkjur:	
	Saldo 1/4 1969	10.840,11
	Inngoldið fyri seld merkjur	1.085,00
		9.755,11
		868.733,02
		<u>26.774.577,99</u>
36	INNTØKUEFTIRSTØÐUR:	
36--1	Skattur:	
36--1--1	Viðv. skattaárinum 1963/64 o. e.	37.534,03
36--1--2	Lands- & kommunusk. 1964/65	74.430,70
36--1--3	Lands- & kommunuskattur 1965/66	213.415,58
36--1--4	Lands- & kommunuskattur 1966/67	778.568,29
36--1--5	Lands- & kommunuskattur 1967/68	1.702.406,60
36--1--6	Lands- & kommunuskattur 1968/69	3.265.704,50
36--1--7	Lands- & kommunuskattur 1969/70	10.888.432,93
		16.960.492,63
	Avlamsgrunnurin	50,00
36--2--2	Landssjúkrahúsið:	
	Viðv. 1967/68 o. e.	413,00
	Viðv. 1968/69	2.582,75
	Viðv. 1969/70	179.703,01
		182.698,76
36--2--3	Klakksvíkar sjúkrahús:	
	Viðv. 1967/68 o. e.	29,00
	Viðv. 1968/69	1.743,00
	Viðv. 1969/70	68.173,60
		69.945,60
36--2--4	Suðuroyar sjúkrahús:	
	Viðv. 1967/68 o. e.	36,00
	Viðv. 1968/69	230,00
	Viðv. 1969/70	33.767,00
		34.033,00
36--2--5	Motnrgjald	7.499,50
36--2--7	Saltfiskagjald	9.879,05
36--2--8	Adrema	95,00
36--2--9	Landsverkfrøðingurin	822.552,84
36--2--11	Ísáðingarstøðin	3.770,00
		<u>18.091.016,38</u>
38	AKTIVIR HJÁ GRUNNUM:	
38--1	Eftirlønargrunnur lögtingsins:	
38--1--1	Føroya Sparikassi nr. 34008--5	933.096,06
38--1--2	Føroya Sparikassi nr. 58002--7	1.279.004,83
		2.212.100,89
38--3	Eftirlønargrunnur sjúkrahúsanna:	
38--3--1	Føroya Sparikassi nr. 34015--8	808.511,62
38--3--2	Føroya Sparikassi nr. 58003--5	852.669,80
		1.661.181,42
38--6	Aktivir hjá eftirlønargrunni læraranna:	
38--6--2	Føroya Sparikassi nr. 58001--9	209.360,81
38--6--3	4% obligationir	359.000,00
38--6--4	Føroya Banki nr. 31227--0	66.251,06
38--6--5	8% Bævalán Klakksvíkar kommunu	14.000,00
38--6--6	9,6% Bævalán Klakksvíkar kommunu	26.000,00
		674.611,87
38--7	Sjónvarpsgrunnurin:	
38--7--1	Føroya Sparikassi nr. 29627--2	748,39
	At flyta	4.548.642,57

Konto nr.		Flutt	Serupphæddir	Samtals
				4.548.642,57
38—10	Apotekaragrunnurin:			
	Innistandandi í apotekinum:			
	Saldo 1/4 1969	3.047.178,95		
	Rentur í 1969/70	119.530,70		
	Rakstraryvirskot í 1969/70	219.019,15		
	Ymisk útgjöld	1.800,00		
		3.387.528,80		
	Inngjöld	150.000,00		
		3.237.528,80		
38—10—2	Føroya Sparikassi nr. 29490—3	802.673,97		4.040.202,77
38—11	Mentunargrunnurin:			
38—11—1				
38—11—2	P/f Sjóvinnubankin nr. 229	42.870,46		
38—11—3	Lánsbrøv Telefonverk. 1963	52.000,00		
38—11—4	Føroya Sparikassi nr. 11867—5	24.984,53		
38—11—5	7% Lánsbrøv K. D. Fiskeribank	199.000,00		
38—11—6	8% Lánsbrøv Telefonverk. 1966/81	12.000,00		
38—11—7	Føroya banki nr. 32842	1.506,44		
38—11—8	10% Føroya Banki nr. 32842 1969	50.000,00		
38—11—9	10% Føroya Banki nr. 32842 1969	55.000,00		437.361,43
38—12	Útgrefstrargrunnurin:			
38—12—1	Føroya Sparikassi nr. 29068—1			4.874,73
38—13	Kvæðaskrivingargrunnurin:			
38—13—1	Føroya Sparikassi nr. 29045—2			9.438,30
38—14—1	Grunnur fyri nýtt landsbóka- & skjalasavn:			
	P/f Sjóvinnubankin nr. A 3423			310.242,06
38—15	Grunnur til viðlíkahald av grindagarni í Vestmanna:			
38—15—1	Føroya Sparikassi nr. 29070—3			48,00
38—17	Havnaættan:			
38—17—2	Skopunar havn:			
	P/f Sjóvinnubankin nr. 7093			143.165,40
38—18	Grunnur til byggjan av nýggjum skólum:			
	P/f Sjóvinnubankin nr. 228			1.678.844,38
38—19	Grunnur til byggjan av búnaðarskúla:			
38—19—1	P/f Sjóvinnubankin nr. 226			312.485,21
38—22	Sjúkrahúsbyggingargrunnurin:			
38—22—1	Føroya Sparikassi nr. 29004—5			186.796,00
38—23	Fimleikargrunnurin:			
38—23—1	P/f Sjóvinnubankin nr. 274	181.998,14		
38—23—2	Lán til Ítróttarsamband Føroya	10.000,00		191.998,14
38—24	Gistingarhúsgrunnurin:			
38—24—1	P/f Sjóvinnubankin nr. 272	199.295,38		
38—24—2	Veitt til lán Klakksvikar sjómannsheim	18.000,00		
38—24—3	Veitt lán til Benadikt Davidsen, Míkines	7.600,00		
38—24—4	Veitt lán til Jens J. Nielsen, Miðvág	4.500,00		
38—24—5	Veitt lán til H. og P. Einarsson, Tvøroyri	10.739,26		
38—24—7	Veitt lán til H. E. Mortensen, Tvøroyri	20.833,35		
38—24—8	Veitt lán til John Sivertsen, Tórshavn	50.000,00		310.967,99
38—25	Grunnur til byggjan av nýggjum lögtingshúsi:			
38—25—1	Føroya Sparikassi nr. 34019—0	65.728,61		
38—25—2	Føroya Sparikassi nr. 58004—3	1.696.051,08		1.761.779,69
	At flyta			13.936.846,67

Konto nr.	Flutt	Serupplæddir	Samtals
			13.936.846,67
38—26	Fritíðargrunnurin:		
38—26—1	Føroya Sparikassi nr. 29066—5		651.205,45
38—27	Grunnur til endurnýggjan av skipafflotanum:		
38—27—1	Stuðningslån	25.759.195,14	
38—27—2	P/f Sjóvinnubankin nr. 4676—2	79.176,11	
38—27—3	Trygdarlån	2.116.453,86	27.954.825,11
38—29	Byggjan av nýggjum Sjótleikarhúsi:		
38—29—1	P/f Føroya Banki nr. 12829		216.471,28
38—31	Grunnur til endurbætan og varðveitslu av dómkirkju- mórinum í Kirkjubø:		
38—31—1	Føroya Banki nr. 1424 (grundfæ)	25.000,00	
38—31—2	Innskrivingar. L. A. fol 129 (grundfæ)	2.800,00	
38—31—3	Føroya Sparikassi nr. 340212 (grundfæ)	12.200,00	
38—31—4	Føroya Sparikassi nr. 294180 (rakstrarp.)	17.868,81	57.868,81
38—32	Grunnur til dýping av Streyminum:		
38—32—1	Føroya Banki nr. 2310—6		88.190,73
38—33	Grunnur til yvirtøku av sermálum:		
38—33—1	P/f Sjóvinnubankin nr. 485		1.510.423,45
38—34	Byggigrunnur strandferðslu landsins: (Gáva úr Grønlandi)		
38—34—1	P/f Sjóvinnubankin nr. 279		848,05
38—35	Grunnur til keyp av radiotólum til gomul og sjúk:		
38—35—1	P/f Føroya Banki nr. 12958—0		5.656,03
38—36	Grunnur til Føroyska framsýning í Norðanlondum:		
38—36—1	P/f Sjóvinnubankin nr. 271		83.980,71
38—37	Grunnur til byggjan av fløgvalli:		
38—37—1	P/f Sjóvinnubankin nr. 273		188.550,27
38—38	Byggigrunnur: Hús til motoreltírfitið:		
38—38—1	P/f Føroya Banki bók nr. 2 13119		436.600,40
38—42	Grunnur til byggjan og rakstur av lærlingaheimi í Havn:		
38—42—1	P/f Sjóvinnubankin bók nr. 4771	212.247,62	
38—42—2	Føroya Sparikassi bók nr. 29616—7	208.304,93	420.552,55
38—43	Lestrargrunnurin:		
38—43—1	Lån til læraraskólanaemingar	9.500,00	
38—43—2	Lån til hægri lestur	229.495,00	
38—43—3	Lån til annan lestur	59.090,00	
38—43—4	P/f Føroya Banki nr. 11570	131.382,70	429.467,70
38—44	Lærlingagrunnurin:		
38—44—2	P/f Sjóvinnubankin nr. 6162		79,92
38—45	Grunnurin viðv. útgávu av føroysku dansku orðubókini:		
38—45—1	P/f Sjóvinnubankin nr. 6187		25.147,72
38—46	Elverk á bygd:		
38—46—1	P/f Sjóvinnubankin nr. 6355		60.078,07
38—47	Grunnur til fiskiroyndir:		
38—47—1	P/f Føroya Banki nr. 14104		69.773,99
38—49	Ídékapping um Tinganes:		
38—49—1	Føroya Sparikassi nr. 29630—2		11.521,79
	At flyta		46.148.088,70

Konto nr.	Flutt	Serupphæddir	Samtals
38—51	Umveitan av skunsantum:		46.148.088,70
38—51—1	P/f Sjóvinnubankin nr. 6356		61.419,71
38—54	Grunnur til lærdan stovni í føroyskum:		
38—54—1	P/f Sjóvinnubankin nr. 6187		1.218,77
38—57	Ílegging til S. E. V., Vestmanna:		
38—57—1	P/f Føroya Banki nr. 13907		184.918,22
38—58	Grunnur til byggjan av nýggjum vaktarskipt:		
38—58—1	P/f Sjóvinnubankin nr. 3092		6.937.395,85
			<u>53.333.041,25</u>
39	AKTIVIR HJÁ DEPONENTUM:		
39—1	Peningur tilhoyrandi deponentum:		
39—1—2	Lutabrev í Ógnarfelagnum		15.000,00
			<u>15.000,00</u>

Konto nr.			Scrúpphæddir	Samtals
SKULD				
40	UPPTÍKIN LÁN:			
40—1	Uppt. lán úr P/F Sjóvinnubankanum:			
40—1—2	Veðhaldslán nr. 8—2016:			
	Saldo 1/4 1969		623.000,00	
	: Goldnir avdráttir		89.000,00	534.000,00
40—3	Uppt. lán úr Føroya Sparikassa:			
40—3—3	Müllers træ við J. C Svabosgøtu:			
	Saldo 1/4 1969		267.377,00	
	Nýupptøka		41.200,00	
			308.577,00	
	: Goldnir avdráttir		6.075,00	302.502,00
40—4	Uppt. lán úr Føroya Búagrunni:			
40—4—2	Til nýggja Sjómannsskúlan:			
	Saldo 1/4 1969	50.000,00		
	: Goldnir avdráttir	20.000,00	30.000,00	
40—4—3	Til nýggja Sjómannsskúlan:			
	Saldo 1/4 1969	136.000,00		
	: Goldnir avdráttir	34.000,00	102.000,00	132.000,00
40—5	Upptikin lán úr Tryggingarsambandinum Føroyar:			
40—5—1	Tinganesognirnar:			
	Saldo 1/4 1969	279.000,00		
	: Goldnir avdráttir	31.000,00	248.000,00	
40—5—2	Til Portugalstrokararnar:			
	Saldo 1/4 1969	15.000,00		
	: Goldnir avdráttir	15.000,00	0,00	
40—5—3	Til gerð av Oyggjarvegnum:			
	Saldo 1/4 1969	400.000,00		
	: Goldnir avdráttir	50.000,00	350.000,00	
40—5—4	Til breiðkan og umbygg. av norð. parti av Fútalettsvegnum:			
	Saldo 1/4 1969	650.000,00		
	: Goldnir avdráttir	50.000,00	600.000,00	1.198.000,00
40—6	Upptikin lán úr Ríkiskassanum:			
	Landssjúkrahúsið:			
40—6—1—25	Saldo 1/4 1969	13.000.410,07		
	Nýupptøka í 1969/70	1.455.000,00	14.455.410,07	
40—7	Klakksvíkar sjúkrahús:			
40—7—1—17	Saldo 1/4 1969	1.562.601,06		
	: Goldnir avdráttir	89.644,00	1.472.957,06	15.928.367,13
40—8	Vega- havnagerð- og skipabygging (5 & 4 mill. gr.):			
40—8—1—4	Saldo 1/4 1969		6.350.000,00	
	: Goldnir avdráttir		1.900.000,00	4.450.000,00
40—9—1	Uppt. lán úr INV-fonden (60 mill. gr.):			
40—9—1	Bergholið á Borðoy:			
	Saldo 1/4 1969	6.750.000,06		
	: Goldnir avdráttir	500.000,00	6.250.000,06	
40—9—2	Veg. Skálabotn-Funningsbotn-Oyndarfjørð:			
	Saldo 1/4 1969	1.750.000,00		
	: Goldnir avdráttir	58.333,31	1.691.666,67	
	At flyta		7.941.666,73	22.544.869,13

Konto nr.		Flutt	Scrúpphæddir	Samtals
40—9—3	Breiðkan av vegnum Miðvág-Sandavág:		7.941.666,73	22.544.869,13
	Saldo 1/4 1969	1.700.000,00		
	: Goldnir avdráttir	113.333,34	1.586.666,66	
40—9—4	Gerð av Oyggjarvegnum (strekkid miðpart. Tórsh.Kollafj.):			
	Saldo 1/4 1969	1.500.000,00		
	Uppt. í 1969/70	1.500.000,00	3.000.000,00	
40—9—5	Viðkan og reg. av vegnum Fuglafjörð-Runavík:			
	Uppt. í 1969/70		2.000.000,00	
40—9—6	Viðkan og reg. av vegnum Kvivík-Kollafjörð-Vestmanna:			
	Uppt. í 1969/70		1.800.000,00	
40—9—7	Veg. Tøftir-Runavík:			
	Uppt. í 1969/70		750.000,00	
40—9—10	Asfaltering av ymsum landsvegum:			
	Saldo 1/4 1969	1.600.000,00		
	Uppt. í 1969/70	1.600.000,00		
		3.200.000,00		
	: Goldnir avdráttir	106.666,66	3.093.333,34	20.171.666,73
40—11	Lán úr Kongeriget Danmarks Fiskeribank til keyp av J. Chr. Svabo:			
40—11—1	Saldo 1/4 1969		154.700,00	
	: Goldnir avdráttir		23.800,00	130.900,00
40—12	BRÆVALÁN:			
40—12—2	Lán til Studenta- & kostskúla (1959):			
	Saldo 1/4 1969	413.400,00		
	Úttrekt lánsbrøv	67.400,00	346.000,00	
40—12—3	Vegagerð- og skipabygging (1962):			
	Saldo 1/4 1969	400.000,00		
	Úttrekt lánsbrøv	100.000,00	300.000,00	
40—12—4	Føroya Banki til viðhaldslán (1963):			
	Saldo 1/4 1969	272.000,00		
	Úttrekt lánsbrøv	68.000,00	204.000,00	
	Ikki innlöst lánsbrøv 1958		18.800,00	
	Ikki innlöst lánsbrøv 1959		8.400,00	
	Ikki innlöst lánsbrøv 1962		6.000,00	
	Ikki innlöst lánsbrøv 1963		12.000,00	
	Ikki innlöstir rentuseðlar 1959		3.432,00	
	Ikki innlöstir rentuseðlar 1962		560,00	
	Ikki innlöstir rentuseðlar 1963		3.045,00	902.237,00
40—13—1	Danmarks skibskreditfond, København viðv. »SMYRIL«:			
	Saldo 1/4 1969		2.560.000,00	
	: Goldnir avdráttir		380.000,00	2.180.000,00
40—14	Likviditetslán:			
40—14—1	Privatbanken, København		2.650.000,00	
40—14—2	Kjøbhy. Handelsbank		2.650.000,00	
40—14—3	Fællesbanken		2.650.000,00	
40—14—4	Landmandsbanken		2.650.000,00	
			10.600.000,00	
	: Goldnir avdráttir		1.060.000,00	9.540.000,00
40—15—2	P/E Sjóvb., kassakreittur til skúlabókagrunnin:			
	Saldo 1/4 1969		43.266,95	
	Rentur og kreditivgjald		5.352,57	48.619,52
	At flyta			55.518.292,38

Konto nr.		Flutt	Scrupphæddir	Samtals
				55.518.292,38
40—16—1	Privatbanken, Aalesund tyvirtøka av láninum í m.s. »Kletur«:			
	Saldo 1/4 1969	404.600,00		
	: Goldin avdráttir:	53.437,55		351.162,45
40—17	Lán úr Kreditforening af komm. til Føroya hægri skúla:			
40—17 1	Upptøka	3.175.000,00		
	: Goldin avdráttur	198.438,00		2.976.562,00
40—18	Lán úr 60-mill. grunnum:			
40—18 1	Byggjan av FM-støðum v. m. hjá ÚTVARP FØROYA:			1.200.000,00
				<u>60.046.016,83</u>
41	SKULD Í MILLUMRØKNING:			
41—1	Millumrøkning við kommun. v/kommunuskatti:			
	Saldo 1/4 1969	7.663.537,99		
	Álikning 1969/70 í broyt.	30.627.901,87		
		38.291.439,86		
	Útgoldið komm. á conto	29.911.961,85		
	Partur í innkrevjing	154.883,75	30.066.845,60	8.224.594,26
	(fyri 1964/65)	38.434,21		
	(fyri 1965/66)	111.522,68		
	(fyri 1966/67)	400.227,77		
	(fyri 1967/68)	890.328,65		
	(fyri 1968/69)	1.992.473,00		
	(fyri 1969/70)	4.791.607,95		
		(8.224.594,26)		
41—2	Aðrar millumrøkningar:			
41—2—1	Óavroknaðar tollsektir:			
	Saldo 1/4 1969	650,00		
	Inngoldnar tollsektir í 1969/70	28.785,00		
		29.435,00		
	Flutt landskassans part til § 2	14.867,50		
	Útgoldið part tollmanna	13.867,50	28.735,00	700,00
41—2 5	Happadrátturin:			
	Saldo 1/4 1969			90.505,55
41—2 6	Inngoldin sjómánnsskattur til landskassan og kommunar í 1969/70:	2.899.812,00		
	Partur kommunanna	1.211.786,00		
	Partur landskassans	1.338.649,00		
	Útgoldið barnatilskot	114.036,00		
	Pensiónsgjöld	231.673,00	2.896.144,00	3.668,00
41—2—8	Mentunargrunnurin: (Annars verðir vist til roknskap Mentunargrunnsins):			36.053,85
41—2—16	Føroya Járðarráð			100.773,39
				<u>8.254.748,27</u>
42	KREDITORAR FYRI DEPONERAÐAN PENING:			
42—1—2	Deposita viðv. tolli	240.979,28		
42—1—3	Gjaldstovudeildin í Klakksvík	1.668,16		
42—1—4	Gjaldstovudeildin í Saltangará	6.719,91		
42—1—5	Gjaldstovudeildin í Fuglafirði	4.075,00		253.442,35
				<u>253.442,35</u>

Konto nr.		Serupphæddir	Samtals
44	YMSIR GRUNNAR OG BURTURLEGGINGAR V. M.:		
44—1	Eftirlønargrunnur lögtingsins:		
44—1—1	Saldo 1/4 1969	1.999.376,98	
44—1—2	Eftirlønargjald tenastumanna	87.528,49	
44—1—3	Eftirlønargjald landskassans	144.567,28	
44—1—4	Rentuinntøkur	114.665,75	
		2.346.138,50	
44—1—5	Útgoldnar eftirlønir	125.932,84	2.220.205,66
44—3	Eftirlønargrunnur sjúkrahúsanna:		
44—3—1	Saldo 1/4 1969	1.509.143,61	
44—3—2	Landsjúkrahúsið	39.424,26	
44—3—2	Klakksvíkur sjúkrahús	15.108,04	
44—3—3	Suðuroyar sjúkrahús	24.071,67	
	Sparikassarentur	85.637,25	1.673.384,83
44—4	Kirkjugrunnurin:		
	Saldo 1/4 1969	166.911,25	
	Inntøkur:		
	Endurgjald fyri úggjun	7.800,00	
	Studningur úr landskassanum	250.000,00	
		424.711,25	
	Útreiðslur:		
	Viðlíkahald av kirkjum	180.773,86	
	Útreiðslur viðv. kirkjugærdum	31.500,00	
	Partur í prestaflutningi	25.469,00	
	Tryggingar og aðrar útreiðslur	7.713,75	
	Studningur til nýggjar kirkjur	34.000,00	
	Viðv. Ólavskirkjuni í Kirkjubø	18.290,00	
		297.746,61	126.964,64
44—6	Eftirlønargrunnur læraranna:		
	Eginøgn		674.611,87
44—7	Tollur av sjónvarpum, smb. lögtingslóg nr. 26 av 8. mai 1969:		748,39
44—8	Útvarpsgrunnur Føroya		41.722,98
44—10	Apotekarugrunnurin:		
	Saldo 1/4 1969	3.672.533,89	
	Rentur av sparikassapeningi	27.319,03	
	Rentur av innistandandi í apotekinnum	119.530,70	
	Rakstrarvirskot í 1969/70	219.019,15	4.038.402,77
44—11	Mentunargrunnurin:		
	Saldo 1/4 1969	429.892,50	
	Játtan í 1969/70	10.000,00	439.892,50
44—12	Útgrevstrargrunnurin:		
	Saldo 1/4 1969	4.688,42	
	Sparikassarentur	186,31	4.874,73
44—13	Kvæðaskrivngargrunnurin:		
	Saldo 1/4 1969	9.077,56	
	Sparikassarentur	760,74	9.438,30
44—14	Landsbóka- og skjalasavn:		
	Saldo 1/4 1969	200.000,00	
	Játtan 1969/70	100.000,00	
	Sparikassarentur	10.242,06	310.242,06
	At flyta		9.540.488,73

Konto nr.		Flutt	Serupphæddir	Samtals 9.540.488,73
44—15	Grindagarnið í Vestmanna:			
	Saldo 1/4 1969		46,17	
	Sparikassarentur		1,83	48,00
44—16	Tiltaksgrunnurinn:			
	Saldo 1/4 1969			394.688,84
44—17—1	Til havnagerð:			
	Saldo 1/4 1969		2.684.407,71	
	Sett av samb. fíggjarlóg 1969/70		4.300.000,00	
			6.984.407,71	
	Útgoldnir studningar		4.730.781,25	
			2.253.626,46	
44—17—2	Skopunar havn:		143.165,40	2.396.791,86
44—18	Skúlabbyggigrunnurinn:			
	Saldo 1/4 1969		1.961.666,37	
	Játtan 1969/70		800.000,00	
	Bankarentur		42.029,21	
			2.803.695,58	
	÷ Studning til skúlar og lærarahús		331.078,80	2.472.616,78
44—19	Byggjan av búnaðarskúla:			
	Saldo 1/4 1969		297.486,76	
	Bankarentur		14.998,45	312.485,21
44—20	Byggjan av studenta- og kostskúla í Hóydølum:			
	Saldo 1/4 1969			500.000,00
44—21	Hyggjan av bókasøvnun á bygd:			
	Saldo 1/4 1969			30.000,00
44—22	Sjúkrahúsbyggigrunnurinn:			
	Saldo 1/4 1969		179.656,25	
	Sparikassarentur		7.139,75	186.796,00
44—23	Fimleikargrunnurinn:			
	Saldo 1/4 1969		150.538,47	
	Bankarentur		6.459,67	
	Játtan 1969/70		150.000,00	
			306.998,14	
	÷ Útgoldnir studningar		130.000,00	176.998,14
44—24	Gistingarhúsgrunnurinn:			
	Saldo 1/4 1969		248.442,44	
	Rentur av útlánum		4.247,37	
	Bankarentur		7.924,52	260.614,33
44—25	Grunnur til byggjan av nýggjum lögtingshúsi:			
	Saldo 1/4 1969		1.661.947,14	
	Sparikassarentur		99.832,55	1.761.779,69
44—26	Fritíðargrunnurinn:			
	Saldo 1/4 1969		717.958,23	
	Søla av fritíðarmerkum í 1969/70		708.295,00	
	Sparikassarentur		23.073,60	
			1.449.326,83	
	÷ Innløystar fritíðarmerkisbøkur	737.741,38		
	÷ Prentan av merkjum v. m.	2.650,00		
	÷ Samsýning til postverkið	6.652,12	747.043,50	702.283,33
	At fylla			18.735.590,91

Konto nr.	Flut	Scrupphæddir	Samtals
			18.735.590,91
44—27	Grunnur til endurnýggjun av skipaflotunum:		
	Saldo 1/4 1969	22.978.358,84	
	Sett av samb. figgjarlóg 1969/70	2.500.000,00	
	50 % av yvirskotinum fyrí figgjarárið 1969/70	1.633.302,23	
	Bankarentur	336.103,94	
	Inngoldið av fyrr avskr. skatti	524,25	
		27.448.289,26	
	: Avskrivning av lánum	1.836.260,07	
	: Samsýning til skipasýnismenn	4.551,00	
	: Fundargjöld v. m.	7.115,25	
	: Byggistudning til skipasmiðjur	1.190.806,75	3.038.733,07
			24.409.556,19
44—28	Grunnur til yvirtøku av postverkinum:		50.000,00
44—29	Grunnur til nýtt sjónleikarhús:		
	Saldo 1/4 1969	159.902,32	
	Játtan 1969/70	50.000,00	
	Bankarentur	6.568,96	216.471,28
44—30	Marshallpeningur til kolanám		29.411,93
44—31	Endurbætan og varðveitsla av dómkirkjuntúrinum í Kirkjubø:		
	Grundfæið	40.000,00	
	Rakstrarpeningur	17.868,81	57.868,81
44—32	Dýpan av Streyminum:		
	Saldo 1/4 1969	121.768,93	
	Bankarentur	12.231,83	
		134.000,76	
	Útgoldið í 1969/70	45.810,03	88.190,73
44—33	Grunnurin til yvirtøku av sermálum:		1.510.423,45
44—34	Byggigrunnur strandferðslu landsins:		
	Saldo 1/4 1969	1.000.016,66	
	Bankarentur	40,63	1.000.057,29
44—35	Inngoldið av Danmarks radio til keyp av radio + T.V. til gomul og sjúk		5.656,03
44—36	Føroysk framsýning í Norðanlondum:		83.980,71
44—37	Grunnur til byggjan av flogvølli:		
	Saldo 1/4 1969	433.840,17	
	Játtan 1969/70	250.000,00	
	Bankarentur	9.702,52	
		693.542,69	
	Útgoldið	510.649,05	182.893,64
44—38	Byggigrunnur til motoreftirlitið:		
	Saldo 1/4 1969	313.586,56	
	Játtan 1969/70	150.000,00	
	Bankarentur	12.947,30	
		476.533,86	
	: Útgoldið	39.933,46	436.600,40
	At flyta		46.806.701,37

Konto nr.		Flutt	Serupphæddir	Samtals
				46.806.701,37
44—39	Sett av til tap av lánum, veðhaldi v. m.:			
	Saldo 1/4 1969		15.229.177,54	
	Játtan á fliggjarlóg 1969/70		5.000.000,00	
	Afturg. fyrr. avsk. við. »Klettur«		29.577,96	
			20.258.755,50	
	Partur landskassans ábyrgd A. T.	16.341,83		
	Avskr. útlegg m/s »Varðberg«	388.559,23		
	Avskr. útlegg m/s »Dagstjórnar«	39.237,83		
	Avskr. útlegg »Sildrekin«	729.137,23		
	Avskr. útlegg ymisk veðhald	651.684,83		
	Leiga av m/s »Finnur Friðir«	146.974,00		
	Avskr. viðv. lærl. á tekn. skólum	2.381,05	1.974.316,00	18.284.439,50
44—41	Ikki brúkt játtan til lendingar:			
	Saldo 1/4 1969		÷ 242.479,31	
	Játtan á fliggjarlóg 1969/70		1.400.000,00	
			1.157.520,69	
	÷ Útg. studningar		1.353.188,94	÷ 195.668,25
44—42	Grunnur til byggjan og rakstur av lærlingaheimi í Tórshavn:			
	Saldo 1/4 1969		212.145,21	
	Játtan 1969/70		200.000,00	
	Bankarentur		8.407,34	420.552,55
44—43	Lestrargrunnurin:			
	Saldo 1/4 1969		150.095,22	
	Játtan 1969/70		180.000,00	
	Bankarentur		1.392,48	
			331.487,70	
	Útg. studningar	13.900,00		
	Avskr. lán	3.150,00	17.050,00	314.437,70
44—44	Lærlingagrunnurin:			
	Saldo 1/4 1969		÷ 11.137,64	
	Játtan 1969/70		130.000,00	
	÷ Bankarentur		560,12	
			119.422,48	
	÷ Útg. studningar		141.840,00	÷ 22.417,52
44—45	Grunnur viðv. útgávu av føroysk-donsku orðabókini:			
	Saldo 1/4 1969		0,00	
	Játtan 1969/70		25.000,00	
	Bankarentur		147,72	25.147,72
44—46	Grunnur v/ef-verk á bygd:			
	Saldo 1/4 1969		57.740,77	
	Bankarentur		2.337,30	60.078,07
44—47	Grunnur til fiskiröyndir:			69.773,99
44—48	Sett av til avskrivningar av ognuni:			
	Saldo 1/4 1969			878.806,04
44—49	Idékapping um Tinganes:			
	Saldo 1/4 1969		65.000,00	
	Bankarentur		165,29	
			65.165,29	
	Útgoldið		53.643,50	11.521,79
	Flutt			66.653.372,96

Konto nr.	Flutt	Scrúpphæddir	Samtals
44—50	Ábyrgdargrunnurin:		66.653.372,96
	Saldo 1/4 1969		20.000,00
44—51	Grunnur til umvælan av Skansanum:		
	Saldo 1/4 1969	59.183,13	
	Bankarentur	2.236,58	61.419,71
44—54	Grunnurin til lærdan stovn í føroyskum:		
	Saldo 1/4 1969	1.174,47	
	Bankarentur	44,30	1.218,77
44—55	Grunnurin til avskri. av studningslánum til endurreisan av vissum trolarafeløgum, samb. lögtingslóg nr. 16, 29/3 1963:		
	Saldo 1/4 1969	2.344.555,37	
	Avskrivningar	181.444,44	2.163.110,93
44—57	Fløgging til S.E.V.:		
	Saldo 1/4 1969	77.310,00	
	Játtan á flggjarlóg 1969/70	225.000,00	
	Bankarentur	818,22	
	Útgoldið S. E. V.	303.118,22	
		118.200,00	184.918,22
44—58	Grunnurin til byggjan av nýggjum vaktarskipi:		
	Saldo 1/4 1968	6.567.864,46	
	Bankarentur	369.531,39	6.937.395,85
			<u>76.021.436,44</u>
45	AVSKRIVINGAR BURTURLEGGINGAR:		
	Saldo 1/4 1969	12.710.858,08	
	Avskrivningarburturleggingar	4.815.689,88	
	P/f Grøði	50.000,00	
		17.576.547,96	
	Avskrivað skipsstudningslån	278.900,00	
	Avskrivað lán til útróðrarbátar	39.999,66	
	Gjoldnir avdráttir í 1969/70	2.099.703,27	2.418.602,93
			<u>15.157.945,03</u>
46	KAPITALKONTO:		
	Saldo 1/4 1969	28.194.422,41	
	1/2 av yvirskotinum í 1969/70	1.633.302,22	
	Komm. part í ymsum vegarb. í undanfara árum	521.173,51	
	P/f Flogsamband	450.000,00	
	Fólkabókasavnid	143.188,00	
		30.942.086,14	
	Eginogn Útvarpsins	384.304,19	
	Eginogn Telefonverksins	4.835.473,91	
			<u>36.161.864,24</u>
47	RAKSTRARVINNINGUR í 1969/70:		
	Yvirskot 1969/70	3.266.604,45	
	Flutt til gr. endurnýggjan av skipafli	1.633.302,23	
	Flutt til kapitalkonto	1.633.302,22	3.266.604,45
			<u>0,00</u>
			<u>0,00</u>
50	VINNULÁNSGRUNNUR FØROYA LØGTINGS		<u>1.413.577,93</u>

Vinnulánsgrunnurin pr. 31/3 1970

		Tap	Vinningur	Ogn	Skuld
50---1--1	Rentuinntøkur		958,09		
2	Rentuútreiðslur	583,31			
3	Ymiskar útreiðslur	7.500,00			
4	Ymiskar inntøkur		19.265,00		
7	Resthøvuðsstólar av útlánum			12.300,00	
8	Eftirstøður av avdráttum			284,00	
9	Eftirstøður av rentum			261,56	
10	Rentuleys lán til skúrar í Grønlandi			3.462,54	
16	Ábyrgdir			5.423,20	
18--23	Uppstikin lán úr Búagrunninum ..				4.666,57
27	Ábyrgdir				5.423,20
28	Tap- & vinningskonto				1.413.079,68
		8.083,31	20.223,09	21.731,30	1.423.169,45
	Tap at flyta til taps- & vinnings-				
	konto	12.139,78			12.139,78
	Landskassin innist. í vinnuláns-				
	grunninum			1.413.577,93	
		20.223,09	20.223,09	1.435.309,23	1.435.309,23

Landskassans ábyrgd fyrir lánum pr. 31/12 1969

Kommunulán sambært yvirlit tilsamans	kr.	26.073.502
Aðrar ábyrgdir sambært yvirlit tilsamans	-	124.147.366
	kr.	<u>150.220.868</u>

Kommunulán við lögtingsábyrgd

Eiðis	Kommuna	kr.	438.023
Elduvíkar	---	-	6.068
Fárnjós	---	-	625
Frøðbiar	---	-	1.106.462
Fuglafjarðar	---	-	4.108.359
Hesís	---	-	21.250
Hvalbiar	---	-	141.185
Hvannasunds	---	-	27.500
Kollafjarðar	---	-	5.839
Klakksvíkar	---	-	5.138.842
Lorvíkar	---	-	104.325
Miðvágs	---	-	227.175
Mykines	---	-	900
Runavíkar	---	-	748.500
Sandavágs	---	-	132.682
Sands	---	-	282.137
Skúvoyar	---	-	75.000
Skála	---	-	91.359
Skálavík	---	-	100.000
Skopunar	---	-	85.202
Sunnbiar	---	-	35.000
Tórshavnar	---	-	12.100.661
Vágs	---	-	843.190
Vestmanna	---	-	253.218
			<u>26.073.502</u>

Kommuna:	Lángevari:	Lániár:	Upprunalig lánistødd:	Restlån pr. 31/12 1969:
			kr.	kr.
Eiðis	Kreditforeningen af kommuner i Danmark	1963	95.000	33.023
---	---	1963	122.000	122.000
---	---	1963	283.000	283.000
				<u>438.023</u>
Elduvíkar	Føroya sparikassi	1950	20.000	<u>6.068</u>
Fámjins	---	1950	25.000	<u>625</u>
Froðbiar	---	1942	170.000	13.930
---	---	1956	487.652	268.208
---	Arbejdernes Landsbank	1952	301.685	101.586
---	Statsanstalten for Livsforsikring	1952	303.180	103.081
---	Kreditforeningen af kommuner i Danmark	1960	135.000	88.642
---	Føroya Banki	1964	250.000	131.500
---	---	1965	210.000	137.515
---	--- obl.	1966	373.000	262.000
				<u>1.106.462</u>
Fuglafjarðar	Føroya Sparikassi	1954	421.951	210.000
---	---	1957	15.000	2.580
---	---	1962	100.000	56.661
---	---	1963	320.000	339.966
---	---	1963	320.000	2.560
---	Kreditforeningen af kommuner i Danmark	1969	783.000	757.326
---	---	1964	200.000	58.820
---	---	1964	110.000	32.348
---	---	1964	89.000	89.000
---	---	1964	184.000	184.000
---	---	1967	1.327.586	1.232.758
---	Føroya Banki	1965	750.000	750.000
---	---	1965	100.000	58.840
---	Sjóvinnubankin	1966	750.000	333.500
				<u>4.108.359</u>
Hests	Føroya Sparikassi	1967	40.000	<u>21.250</u>
Hvalbiar	---	1951	75.000	1.185
---	Sjóvinnubankin	1965	200.000	140.000
				<u>141.185</u>
Hvannasunds	Føroya Sparikassi	1968	27.500	<u>27.500</u>
Kollafjarðar	---	1947	52.000	4.496
---	---	1950	53.750	1.343
				<u>5.839</u>
Klakksvíkar	Føroya Sparikassi	1950	500.000	25.000
---	Kreditforeningen af kommuner i Danmark	1960	685.000	666.486
---	---	1957	589.000	571.151
---	---	1963	270.000	270.000
---	---	1963	230.000	67.640
---	---	1963	189.000	189.000
---	---	1960	400.000	210.000
---	Statsanstalten for Livsforsikring	1962	337.000	283.165
---	Livsforsikr. A/S Hafnia	1965	1.000.000	726.000
---	Brevalán, Føroya Banki	1964	250.000	400
---	Norðoya Banki	1964	1.000.000	842.000
---	Sjóvinnubankin	1967	500.000	430.000
---	Føroya Banki brevalán	1967	1.000.000	858.000
				<u>5.138.842</u>

Kommuna:	Lángevari:	Lániár:	Upprunalig línistødd:	Restlín pr. 31/12 1969:
Lorvíkar	Kreditforeningen af kommuner i Danmark	1961	kr. 107.000	kr. 104.325
Miðvágs	— — —	1959	233.000	227.175
Mykines	Føroya Sparikassi	1951	12.000	900
Runavíkar	— — —	1950	200.000	7.500
—	— — —	1950	150.000	5.000
—	Føroya banki obl.	1968	830.000	736.000
				748.500
Sandavágs	Kreditforeningen af kommuner i Danmark	1959	136.000	132.682
Sands	Føroya Sparikassi	1942	25.000	2.080
—	Kreditforeningen af kommuner i Danmark	1964	93.000	29.057
—	— — —	1964	80.000	80.000
—	— — —	1964	171.000	171.000
				282.137
Skála	Føroya Banki	1961	400.000	91.359
Skálavíkar	Føroya Sparikassi	1968	100.000	100.000
Skopunar	— — —	1941	16.000	1.202
—	— — —	1948	25.000	4.500
—	Sjóvinnubankin	1966	140.000	23.000
—	— — —	1966	75.000	56.500
				85.202
Skúvoyar	Føroya Sparikassi	1968	112.500	75.000
Sunnblar	— — —	1962	100.000	35.000
Tórshavnar	Føroya Sparikassi	1950	400.000	228.553
—	— — —	1952	600.000	386.789
—	— — —	1967	450.000	365.000
—	Bikuben	1950	1.000.000	383.333
—	Obligationsslán F. B.	1951	1.000.000	50.000
—	Kreditforeningen af kommuner i Danmark	1958	647.000	637.010
—	— — —	1962	510.000	113.324
—	— — —	1962	340.000	340.000
—	— — —	1963	2.125.000	500.000
—	— — —	1963	1.875.000	1.875.000
—	— — —	1968	1.900.000	1.750.000
—	— — —	1968	1.800.000	1.421.052
—	Ríkiskassin	1966	1.310.000	1.126.600
—	— — —	1966	3.400.000	2.924.000
				12.100.661
Vágs	Føroya Banki	1964	220.000	118.884
—	Føroya Sparikassi	1951	350.000	10.500
—	— — —	1955	370.000	152.206
—	Kreditforeningen af kommuner i Danmark	1969	572.400	561.600
				843.190
Vestmanna	Føroya Sparikassi	1948	175.000	49.572
—	— — —	1947	50.000	12.495
—	— — —	1950	50.000	11.000
—	— — —	1963	230.000	180.151
				253.218

Lántakari:	Lángevari:	Lániár:	Upprunalig lánistædd: kr.	Restlán pr. 31/12 1969: kr.
P/F Agnavík, Hvalba	Føroya Banki	1969	140.000	<u>131.526</u>
P/F Akraberg, Sumba	Fær. Realdreidtinstitut Danmarks Fiskeribank	1966 1967	285.000 114.000	85.500 96.900 <u>182.400</u>
P/F Bacalao, Tórshavn	Sjóvinnubankin	1968	2.500.000	<u>2.500.000</u>
P/F Bergið, Porkeri	Færøernes Realkreditinstitut	1968	168.000	157.000
—	Føroya Banki	1968	100.000	100.000
—	—	1969	67.200	67.200 <u>324.200</u>
Johan Dahl, Vági	—	1969	43.000	<u>41.248</u>
J. G. Dahl, Vági	Suðuroyar Sparikassi	1964	91.500	<u>41.175</u>
Hans Hilmar Dam Tórshavn	Føroya Banki	1968	189.000	<u>189.000</u>
Einars Prent	—	1962	125.000	<u>46.647</u>
Farnasigling	—	1966 1966	720.000 198.000	659.000 146.942 <u>805.942</u>
Fiskamjøl	—	1968	490.000	490.000
Syðrugøtu	—	1967	402.955	381.697 <u>871.697</u>
Fiskavirkid, Syðrugøtu	Sjóvinnubankin	1961 1964	105.000 45.000	95.500 45.000 <u>140.500</u>
J. P. Fjallsbak, Klaksv.	Bøndernes Bank A/S, Stavanger	1964	1.428.700	714.350
—	Sjóvinnubankin	1964	408.200	272.500 <u>986.850</u>
Frost, Lørvik	Føroya Banki	1964	400.000	216.982
—	—	1966	200.000	163.194 <u>380.176</u>
Frostv., Norðdepli	—	1964	91.580	58.907
—	Norðoya Sparikassi	1964	30.000	12.000
—	Føroya Banki	1966	133.000	106.862
—	—	1967	100.000	88.099 <u>265.868</u>
Fuglafj. Samvinnuf.	Ríkiskassin (Fiskeribanken)	1963	764.859	38.033
—	Fær. Realkredit.	1963	2.308.474	177.574 <u>215.607</u>
Fær. Jarðargrunnur	Føroya Brunatrygging	1963	200.000	<u>80.000</u>
Føroya Lærarafelag	Føroya Sparikassi	1958	38.000	<u>5.700</u>
Føroya Skúlabókagr.	—	1963	175.000	<u>162.918</u>

Lántakari:	Lángevart:	Lániár:	Upprunalig lánistødd: kr.	Restlán pr. 31/12 1969: kr.
Garnavirkid, Oyri	Føroya Banki	1958	30.000	3.483
Dávur úr Gerðum		1966	175.000	187.734
---		1967	90.000	38.915
---		1967	500.000	500.000
				<u>726.649</u>
Grafia	Føroya Sparikassi	1964	87.500	61.236
Grønlandsfelagið	Danmarks Fiskeribank	1965	300.000	220.000
	Færøernes Realkreditinstitut	1965	845.000	422.500
				<u>642.500</u>
Gøtu Samvinnufelag	Danmarks Fiskeribank	1966	100.000	73.900
---	Føroya Banki	1967	144.000	69.045
	Fær. Realkredit.	1967	250.000	134.614
				<u>277.559</u>
P/F Hamar, Gøtu	---	1964	845.000	422.500
	Danm. Fiskeribank	1965	300.000	220.000
				<u>642.500</u>
Eivind Hansen, Gøtu	Sjóvinnubankin	1969	216.148	216.148
H. Hansen & Synir, Míðvágur	Føroya Banki	1966	234.000	171.373
		1966	726.000	684.000
				<u>855.373</u>
Havnar Fiskacentralur	Sjóvinnubankin	1967	67.500	27.500
---	Føroya Banki	1967	45.000	8.557
				<u>36.057</u>
I/S Havsbrún, Fuglafj.	---	1968	1.050.000	550.157
---	Sjóvinnubankin	1968	1.050.000	1.050.000
				<u>1.600.157</u>
P/F Hjalur, Tórshavn		1969 n.kr.	996.000	996.000
Húsalánsgrunnurin	Føroya Brunavrygging	1969	500.000	500.000
P/F Hvítanes, Tórsh.	Føroya Banki	1968	2.575.000	1.289.256
D. P. Højgaard's eftf.	Fær. Realkredit.	1964	727.000	363.500
---	Danm. Fiskeribank	1965	267.000	195.800
---	Føroya Banki	1967	300.000	36.029
				<u>595.329</u>
Eiler Jacobsen, Tórsh.	Usteinsvik mek. verkst.	1969 n.kr.	870.800	870.800
F. Jacobsen, Sørvági	Sjóvinnubankin	1964	31.500	8.000
J. E. Jacobsen, Sørv.	Føroya Banki	1965	55.300	37.103
Rólandt og Hans Jacobsen, Glyvrar		1969	130.000	120.942

Lántakari:	Lángevart:	Lániár:	Upprunalig lánistædd:	Restlán pr. 31/12 1969:
			kr.	kr.
W. H. Jacobsen, Tórsh.	---	1966	936.000	780.000
— — —	— — —	1968	365.000	365.000
				<u>1.145.000</u>
J. J. Joensen, Fuglafj.	— — —	1963	21.000	<u>6.404</u>
H. Justinussen, Tórsh.	— — —	1965	75.000	<u>57.112</u>
P/F Kambur, Porkeri	— — —	1965	85.000	<u>44.338</u>
P/F Kenn, Glyvna	Sjóvinnubankin	1969	300.000	<u>300.000</u>
Kirkjubæar kirkja	Føroya Sparikassi	1967	72.000	<u>42.000</u>
P/F J. F. Kjølbro	Sjóvinnubankin	1968	315.000	<u>177.500</u>
P/F Klakkur, Klaksv.	Úlsteinsvík mek. verkst.	1969 n.kr.	617,680	<u>573.560</u>
Kl. Bílverkstaður	Føroya Banki	1966	238.000	<u>201.971</u>
Kl. Prentsmíðja	— — —	1965	39.683	<u>21.084</u>
P/F Kvørn, Tórshavn	Søviknes Verft	1964	1.787.128	893.567
— — —	Sjóvinnubankin	1968	130.000	84.600
				<u>978.167</u>
P/F Lynfrost, Saltang.	Føroya Banki (Br. I)	1969	1.000.000	<u>1.000.000</u>
P/F Norðis, Eiði	Sjóvinnubankin	1966	548.000	<u>542.500</u>
P/F Norðoya Sam- vinnufelag, Klaksvík	Føroya Banki	1968	3.225.000	<u>623.810</u>
Mads Poulsen, Tórsh.	Hjørring Diskontobank	1964	205.000	<u>149.000</u>
P. Poulsen, Saltangará	Føroya Banki	1960	17.500	<u>10.769</u>
Stig G. Rasmussen, Syðrugøta	Føroya Banki	1968	84.000	<u>90.323</u>
Rútafelli, Vági	Fær. Realkredit.	1963	2.308.474	177.574
— — —	Danm. Fiskeribank		930.000	426.383
				<u>603.957</u>
P/F Sandgrefstur, Fuglafjørður	Sjóvinnubankin	1969	16.500	16.500
— — —	Danmarks Fiskeribank	1969	104.025	104.025
				<u>120.525</u>
Samløguf. 1968 v/ O. Nielsen og J. Dam, Tórshavn	Sjóvinnubankin	1969	538.000	538.000
P/F Samvinna, Tvør.	Føroya Banki	1968	17.200	<u>14.653</u>
Saturn, Vestmanna	Sjóvinnubankin	1967	800.000	800.000
— — —	Fær. Realkredit.	1966	3.175.000	2.063.750
				<u>2.863.750</u>

Lánatakari:	Lángeviri:	Lániár:	Upprunalig lániðædd:	Restlán pr. 31/12 1969:
			kr.	kr.
S. E. V.	Føroya Sparikassi	1967	3.834.793	3.648.882
—	Norðoya Sparikassi	1958	100.000	23.560
—	—	1950	100.000	67.480
—	—	1950	100.000	45.000
—	—	1956	300.000	111.792
—	Suðroya Sparikassi	1957	100.000	81.100
—	Føroya Banki obl. 1961	1953	1.000.000	292.000
—	Ríkiskassin	1954	7.000.000	4.760.000
—	—	1964	27.350.000	27.350.000
—	Obligatióslán	1953	1.000.000	464.000
—	—	1961	1.000.000	680.000
—	—	1962	1.000.000	720.000
—	—	1963	1.700.000	1.292.000
—	Kreditforeningen af kommuner i Danmark	1956	1.041.000	1.041.000
—	—	1958	1.564.000	1.535.519
—	Sparekassen for København & Omegn	1959	2.500.000	1.666.666
—	Nye Danske af 1864	1950	250.000	60.000
—	Statsanstalten for Livsforsikring	1951	500.000	191.666
—	60 mill. Grunnurin	1966	9.500.000	9.500.000
—	60 mill. Grunnurin	1967	4.200.000	4.200.000
—	60 mill. grunnurin	1969	1.500.000	1.500.000
				<u>59.230.665</u>
H. J. av Skarði, Tórsh.	Sjóvinnubankin	1969	8.400	<u>7.000</u>
Skipafel. Føroyar	Føroya Banki	1965	525.000	465.000
—	—	1969	5.130.000	2.631.109
				<u>3.096.109</u>
P/f Stella, Klaksvík	Sunnøre kreditbank, Álesund	1968	n.kr. 6.729.195	6.729.195
—	—	1969	n.kr. 7.197.800	7.197.800
—	Føroya Banki	1968	1.511.500	1.511.500
				<u>15.438.545</u>
P/F Suðurfisk, Vági	—	1968	639.800	639.800
—	—	1968	150.000	150.000
—	Sjóvinnubankin	1968	639.800	639.800
—	—	1968	150.000	150.000
				<u>1.579.600</u>
P/F Suðuroyar fiski- idnaður, Tvøroyri	Brævalán Sjóvinnubankin	1967	840.000	<u>588.000</u>
Suðuroyar Støypivirki, Tvøroyri	Sjóvinnubankin	1968	157.500	<u>157.500</u>
S. M. Sørensen, Viðar.	—	1962	46.200	<u>39.000</u>
Telefonverk Fær. Løgt.	Føroya Sparikassi	1945	200.000	26.513
—	—	1948	225.000	2.175
—	—	1949	200.000	6.667
—	—	1951	300.000	17.500
—	—	1957	200.000	26.667
—	Brævalán	1957	850.000	118.800
—	—	1958	450.000	100.800
—	—	1960	450.000	180.000
—	—	1963	700.000	280.000
—	—	1965	1.000.000	573.000
—	—	1966	800.000	500.000
				<u>1.832.122</u>

At flyta . . .

Lántakari:	Lángevari:	Lániár:	Upprunalig lánistødd:	Restlán pr. 31/12 1969:
			kr.	kr.
	Flutt			1.832.122
— — —	—	1966	2.050.000	1.640.000
— — —	60 mill. grunnurin	1966	1.850.000	1.665.000
— — —	Búagrunnurin	1968	300.000	270.000
— — —	Brævalán	1968	1.000.000	955.000
— — —	—	1969	2.300.000	2.300.000
— — —	60 millióna grunnurin	1969	500.000	500.000
				<u>9.162.122</u>
Sám. Thorsteinsson, Klakksvík	Norðoya Sparikassi	1958	30.000	8.000
— — —	Føroya Banki	1960	32.000	4.169
— — —	— — —	1962	140.000	44.238
— — —	— — —	1967	294.000	269.074
				<u>325.481</u>
Tórsh. Trolarafelag	Sunnøre kreditbank	1969 n.kr.	939.510	805.295
— — —	Sjóvinnubankin	1969	550.000	550.000
				<u>1.355.295</u>
Júst í Táni, Toftir	Føroya Banki	1968	94.500	<u>94.500</u>
Útróðraskúrar í Grøn.	Sjóvinnubankin	1962	53.100	3.700
— — —	— — —	1966	12.000	900
				<u>4.600</u>
Varðberg, Tórshavn	Danmarks Fiskeribank	1965	267.000	195.800
— — —	Fær. Realkredit.	1965	727.000	281.585
— — —	Sjóvinnubankin	1967	286.200	286.200
				<u>763.585</u>
Vestm. Fiskavirkjó	—	1965	350.000	192.500
— — —	Finansministeriet	1965	663.460	424.600
				<u>617.100</u>
P/F Vestm. Skipasm.	Føroya Banki	1968	115.000	114.922
— — —	— — —	1969	203.000	155.302
				<u>270.224</u>
P/F Vestmenningar	—	1966	297.000	227.008
— — —	Flekkefj. shipp og maskinf.	1969 n.kr.	2.844.000	2.844.000
				<u>3.071.008</u>
P/F Vørn, Gøtu	Danmarks Fiskeribank	1965	310.000	246.041
— — —	Fær. Realkredit.	1964	850.000	484.925
— — —	Føroya Banki	1966	225.000	147.251
— — —	— — —			6.281
				<u>884.498</u>
E. Waag, Klakksvík	— — —	1963	84.000	<u>26.145</u>
Jacob Weihe, Tórsh.	Sjóvinnubankin	1967	42.000	<u>37.800</u>
P. Weihe, Sældarfjørður	—	1966	310.500	103.000
— — —	Danmarks Fiskeribank	1966	93.000	67.620
— — —	Sjóvinnubankin	1967	150.000	150.000
— — —	Fær. Realkredit.	1967	267.000	123.000
				<u>443.620</u>

Løgtingsmál nr. 1/1970: Fíggjarløgtingslóg 1971/72

Uppskot til Fíggjarløgtingslóg fyri árið Finanslagtingslov for året 1971/72

Yvirlit yvir rakstrarætlan fyri fíggjarárið 1971/72

Oversigt over driftsbudgettet for finansåret 1971/72

	Inntøkur Indtægter kr.	Útreiðslur Udgifter kr.
§ 1. Skattir Skatter	39.300.000	
§ 2. Toll- og framleiðslugjöld Told- og fremstillingsafgifter	60.950.000	
§ 3. Onnur gjöld Andre afgifter	1.755.500	
§ 4. Inntøkur av spæli Indtægter ved spil	95.000	
§ 5. Rentur og vinningsbýti v. m. Renter og udbytte m. v.		3.124.000
§ 6. Landsstovnar Landsvirksomheder	98.000	
§ 7. Partur av avlopi danska tjóðarbankans Andel i den danske Nationalbanks overskud	700.000	
§ 8. Ymsar inntøkur Diverse indtægter	2.000	
	102.900.500	3.124.000
§ 9. Nettoinntøka/Nettoindtægt		99.776.500
	102.900.500	102.900.500

	kr.
§ 10. Lögtingið Lagtinget	1.129.000
§ 11. Landsumsitingin Landsadministrationen	7.814.987
§ 12. Heilsnmál Sundhedsvæsenet	8.773.293
§ 13. Samferðslumál Kommunikationsvæsen	9.750.000
§ 14. Skúlamál Undervisningsvæsen	12.846.000
§ 15. Vísind, bókmentir og list Videnskab, litteratur og kunst	2.794.280
§ 16. Fiskivinna, sigling o. t. Fiskeri, søfart o. l.	22.496.900
§ 17. Landbúnaður og matrikulering Landbrug og matrikulering	2.280.800
§ 18. Handil, ídnaður o. t. Handel, industri m. v.	604.500
§ 19. Almenn forðorg Sosialvæsen	16.400.000
§ 20. Pensjónsútreiðslur Pensionsudgifter	205.000
§ 21. Útreiðslur í samband við effektivar veðhaldsbindingar Udgifter i forbindelse med effektive garantiforpligtelser	5.000.000
§ 22. Aðrar og óvissar útreiðslur Andre og uvisse udgifter	278.000
§ 23. At leggja í ymsar grunnar v. m. Henlæggelser til forskellige fonds m. v.	1.329.000
§ 24. Avdráttur av lánum Afdrag på lån	6.500.000
§ 25. Avskrivningar Afskrivninger	1.281.000
§ 26. Ymsar ognarútreiðslur Diverse ejendomsudgifter	65.000
	Tilsamans/alt 99.547.760
	Meirinntøka/Merindtægt 228.740
	<u>99.776.500</u>

Yvirlit yvir flytingar á ognar- og kapitalkonti
í fíggjarárinum 1971/72

Oversigt over bevægelser på formue- og kapitalkonti
i finansåret 1971/72

	Brutto inntøka inntægt kr.	Brutto útreiðsla udgift kr.	Netto inntøka indtægt kr.	Netto útreiðsla udgift kr.
§ 30. Fastar ognir og annlegg Fast ejendom og anlæg	1.956.000	12.700.000		10.744.000
§ 31. Skip Skibe	117.000	300.000		183.000
§ 32. Virðisbrøv Værdipapirer		150.000		150.000
§ 33. Útlán Udlån	860.000	300.000	560.000	
§ 34. Kassakonto Kassekonto	1.901.260		1.901.260	
§ 35. Millumrokningar til góðar Mellemregning til gode	9.983.000	11.980.000		1.997.000
§ 36. Inntøkueftirstøður Indtægtsrestancer		1.070.000		1.070.000
§ 37. Millumrokning við nýtt fíggjarár Mellemregning med nyt finansår		7.300.000		7.300.000
§ 38. Aktivir hjá grunnum Aktiver tilhørende fonds	22.508.000	22.466.000	42.000	
§ 39. Aktivir hjá deponentum Aktiver tilhørende deponenter		250.000		250.000
§ 40. Lán Lån	12.330.000	6.500.000	5.830.000	
§ 41. Millumrokning, skuld Mellemregning, gæld	500.000		500.000	
§ 42. Deposita Deposita	225.000		225.000	
§ 43. Millumrokning við nýtt fíggjarár Mellemregning med nyt finansår	7.300.000		7.300.000	
§ 44. Grunnar Fonds	22.346.000	22.888.000		542.500
§ 45. Burturleggingar og avskrivningar Henlæggelser og afskrivninger	6.500.000	1.581.000	4.919.000	
§ 46. Kapitalkonti Kapitalkonti	958.740		958.740	
	87.485.000	87.485.000	22.236.000	22.236.000

INNÞÖKUR INDTÆGTER

Landskassans inntøkur í fíggjarárinum 1971/72 verða mettar sum tilskilað í §§ 1—8.
Í finansáret 1971/72 beregnas landskassens indtægter som anslået i §§ 1—8.

§	1.	Skattir: Skatter:	kr.	kr.	kr.
	1.	Vanligur landsskattur Sæðvanlig landsskat	37.000.000		
	2.	Fólkapensiónsskattur, si § 19—1—1 Folkepensionsskat, se § 19—1—1			
	3.	Sjómannsskattur Sømandsskat	1.300.000		
	4.	Rentuskattur Renteskat	1.000.000	39.300.000	
§	2.	Toll- og framleiðslugjöld: Told- og fremstillingsafgifter:			
	1.	Tollgjöld Toldafgifter	60.000.000		
	2.	Framsleiðslugjöld: Fremstillingsafgifter:			
	1.	Øl og sodavatn Øl og sodavand	800.000		
	2.	Sjokoláta og tilíkt Chokolade m. v.	150.000	950.000	60.950.000

	kr.	kr.	kr.
§ 3. Onnur gjöld:			
Andre afgifter:			
1. Stuttleikagjöld	725.000		
Forlystelsesafgifter			
2. Gjöld fyri spiritusskamtanarkort	30.000		
Afgifter for spiritusrationeringskort			
3. Valutagjöld	750.000		
Valutagebyrer			
4. Loyvisgjöld	70.000		
Afgifter for bevillinger			
5. Bøtur	500		
Bøder			
6. Arvagjöld	100.000		
Arveafgifter			
7. Lestagjöld	80.000	1.755.500	
Skibsafgift			
§ 4. Inntøkur av spæli:			
Indtægter ved spil:			
1. Gjöld við útgjalding av happadráttarvinningum	20.000		
Afgifter ved udbetaling af lotterigevinster			
2. Avlop av happadrátti	40.000		
Overskud ved lotteri			
3. Gjöld av vinningum	35.000	95.000	
Afgift af gevinster			
§ 5. Rentur og vinningsbýti v. m.:			
Renter og udbytter m. v.:			
1. <i>Rentuinntøkur:</i>			
<i>Renteindtægter:</i>			
1. Straffrenta fyri ov seint goldnan skatt ..	600.000		
Straffrenter for for sent betalt skat			
2. Pantigjöld viðv. landsskatti	35.000	635.000	
Pantegebyr vedr. landsskat			
3. Rentur av banka- og sparikassainniðum		750.000	
Renter af bank- og sparekasseindestående			
4. Rentur av útláni og annar ágóði		575.000	
Renter af udlån og andre tilgodehavender			
5. Rentur av obligationum		1.000	
Renter af obligationer			
6. Vinningsbýti av partabrevum		15.000	
Udbytte af aktier			
		1.976.000	
2. <i>Rentuútreiðslur:</i>	5.100.000	3.124.000	
<i>Renteudgifter:</i>			

		kr.	kr.	kr.
§ 6.	Landsstovnar:			
	Landsvirksoniheder:			
1.	<i>Strandfaraskip landsins:</i>			
	<i>Lagtingets kysifart:</i>			
1.	Inntøkur	2.600.000		
	Indtægter			
2.	÷ Útreiðslur	3.800.000	÷ 1.200.000	
	÷ Udgifter			
2.	<i>Tjaldurs Apotek:</i>			
	<i>Tjaldurs Apotek:</i>			
1.	Inntøkur	1.974.000		
	Indtægter			
2.	÷ Útreiðslur	1.755.000	219.000	
	÷ Udgifter			
3.	<i>Telefonverkið:</i>			
	<i>Telefonværket:</i>			
1.	Inntøkur	6.900.000		
	Indtægter			
2.	÷ Útreiðslur	6.500.000	400.000	
	÷ Udgifter			
4.	<i>Útvarpið:</i>			
	<i>Radiofonien:</i>			
1.	Inntøkur	1.100.000		
	Indtægter			
2.	÷ Útreiðslur	770.000	330.000	
	÷ Udgifter			
5.	<i>Oljugoymslur:</i>			
	<i>Olleanlæg:</i>			
1.	Inntøkur	74.000		
	Indtægter			
2.	÷ Útreiðslur	10.000	64.000	
	÷ Udgifter			
6.	<i>Hvalastøðin við Áir:</i>			
	<i>Hvalstationen við Áir:</i>			
1.	Inntøkur	15.000		
	Indtægter			
2.	÷ Útreiðslur	30.000	÷ 15.000	
	÷ Udgifter			
7.	<i>Sildaoljuverksmiðjan, Kollafirði:</i>			
	<i>Sildeollefabriken, Kollafirði:</i>			
1.	Inntøkur	1.000		
	Indtægter			

		kr.	kr.	
2.	÷ Útreiðslur	1.000	0	
	÷ Udgifter			
8.	<i>Flogvellur:</i>			
	<i>Flyveplads:</i>			
1.	Inntøkur	0		
	Indtægter			
2.	÷ Útreiðslur	0	0	
	÷ Udgifter			
9.	<i>Leivur Øssurson:</i>			
	<i>Leivur Øssurson:</i>			
1.	Inntøkur	3.500.000		
	Indtægter			
2.	÷ Útreiðslur	3.500.000	0	
	÷ Udgifter			
10.	<i>Asfaltverk:</i>			
	<i>Asfaltfabrik:</i>			
1.	Inntøkur	3.000.000		
	Indtægter			
2.	÷ Útreiðslur	2.700.000	300.000	98.000
	÷ Udgifter			
§ 7.	Partur av avlopi danska tjóðarbankans smb. lóg:		700.000	
	Andel i den danske Nationalbanks overskud ifølge lov:			
§ 8.	Ymsar inntøkur:		2.000	
	Diverse indtægter:			
	Samanløgð inntøka/ Samlede indtægter		100.176.500	

ÚTREIÐSLUR:
UDGIFTER:

Landskassans útreiðslur í fjággjafarárinum 1971/72 ætlast sum tilskilað í §§ 10—26
í finansárcet 1971/72 anslás landskassans udgifter som anført i §§ 10—26

§ 10. Lögtingið:			
Lagtinget:			
1. Lögtingsmenninir:		kr.	kr.
<i>Lagtingets medlemmer:</i>			
1. Lønir	760.000		
Lønninger			
2. Dagpeningur til nevndarlimir	15.000		
Dagpenge til udvalgsmedlemmer			
3. Ferðaútreiðslur	500		
Rejseudgifter			
4. Formauðsskapinum at ráða yvir	5.000	780.500	
Til presidiets disposition	-----		
2. Lögtingið:			
<i>Lagtingsbygningen:</i>			
1. Hití, ljós og reingerð	14.000		
Varmu, lys og renholdelse			
2. Viðlíkahald	35.000		
Vedligeholdelse			
3. Aðrar útreiðslur	10.000	59.000	
Andre udgifter	-----		
3. Lögtingstíðindi og kunngerðarsavn:			
<i>Lagtingstidende, og kundgørelsessamlingen:</i>			
1. Prenting v. m.	45.000		
Trykning m. v.			
2. ÷ Inntøkur av sølu	6.000	39.000	
÷ Indtægter ved salg			
4. Grannskoðan:		185.000	
<i>Revision:</i>			

	kr.	kr.
5. <i>Landskattanevndin:</i> <i>Landsskatteudvalget:</i>		
1. Samsýningar Vederlag	15.000	
2. Skrivstovutillfar o. t. Kontorrekvisitter m. v.	500	15.500
6. <i>Norrøna Ráðið</i> <i>Nordisk Råd</i>		50.000
		1.129.000
§ 11. Landsfyriritingin: Landsadministrationen:		
1. <i>Løgmaður og landsstýri:</i> <i>Lagmand og landstyre:</i>		
1. Lønir v. m. Lønninger m. v.	330.000	
2. Borðfæ Repræsentationstillæg	15.000	
3. Innbúgv v. m. Indbo m. v.	10.000	355.000
2. <i>Landsskrivstovan:</i> <i>Landskontoret:</i>		
1. Tænastumenn v. m. Tjenestemænd m. v.	440.000	
2. Skrivstovufólk Kontorpersonale	355.000	
3. Honorar v. m. Honorarer m. v.	35.000	
5. Skrivstovuhald Kontorhold	40.000	
6. Porto, telefon, lýsingar v. m. Porto, telefon, annoncer m. v.	65.000	
7. Aðrar útreiðslur Andre udgifter	15.000	950.000
3. <i>Fiskivinnustova</i> <i>Fiskerikontor</i>		
1. Tænastumenn Tjenestemænd	57.600	
2. Skrivstovufólk Kontorpersonale	42.200	
5. Skrivstovuhald Kontorhold	6.000	

	kr.	kr.
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.	15.000	
Porto, telefon, annonser m. v.		
7. Aðrar útreiðslur	3.200	124.000
Andre udgifter		
 4. <i>Uttanríkistænasta:</i> <i>Udenrigstjeneste:</i>		
1. Tænastumenn	160.000	
Tjenestemænd		
2. Skrivstovufólk	44.000	
Kontorpersonale		
4. Útreiðslur av eignum og øðrum höfum .	45.000	
Ejendoms- og andre lokaleudgifter		
5. Skrivstovuhold	6.000	
Kontorhold		
6. Porto, telefon, fjarrit, lýsingar v. m. ...	50.000	
Porto, telefon, telegr., annonser m. v.		
7. Aðrar útreiðslur	7.000	
Andre udgifter		
8. Ferða- og dagpeningaútreiðslur	25.000	
Rejse- og dagpengeudgifter		
9. Útviðbót	26.400	
Udstationeringstillæg		
10. ÷ Leiguinntøkur	763	362.637
÷ Lejeindtægter		
 5. <i>Líkningarráð</i> <i>Ligningsråd</i>		
1. Tænastumenn	59.000	
Tjenestemænd		
2. Skrivstovufólk	275.000	
Kontorpersonale		
3. Honorar	6.000	
Honorarer		
5. Skrivstovuhold	35.000	
Kontorhold		
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.	10.000	
Porto, telefon, annonser m. v.		
7. Aðrar útreiðslur	55.000	
Andre udgifter		
8. Ferða- og dagpeningur	8.000	448.000
Rejse- og dagpenge		
 6. <i>Manntalsstofa:</i> <i>Folkeregister:</i>		
2. Skrivstovufólk	66.000	
Kontorpersonale		

	kr.	kr.
3. Honorar	24.000	
Honorarer		
5. Skrivstovuhald	5.000	
Kontorhold		
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.	1.000	
Porto, telefon, annonser m. v.		
7. Aðrar útreiðslur	8.000	
Andre udgifter		
8. E. D. V.	300.000	404.000
E. D. B.		

7. Gjaldstovan:

Oppebørselskontoret:

1. Tænastumenn	335.000	
Tjenestemænd		
2. Skrivstovufólk	1.415.000	
Kontorpersonale		
3. Honorar	4.500	
Honorarer		
4. Húsaútreiðslur	70.000	
Lokaleudgifter		
5. Skrivstovuhald	110.000	
Kontorhold		
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.	200.000	
Porto, telefon, annonser m. v.		
7. Aðrar útreiðslur	150.000	
Andre udgifter		
8. ÷ Jarðarráðið, endurgjald	4.000	
÷ Refusion frá jordfonden		
9. ÷ endurgjald frá kommununum	175.000	
÷ Refusion frá kommunerne		
10. ÷ Ríkiskassin, endurgjald	526.250	1.579.250
÷ Refusion frá statskassen		

8. Gjaldstovudeildir:

Oppebørselsfilialer:

2. Skrivstovufólk	467.000	
Kontorpersonale		
4. Húsaútreiðslur	60.500	
Lokaleudgifter		
5. Skrivstovuhald	12.500	
Kontorhold		
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.	16.500	
Porto, telefon, annonser m. v.		
7. Aðrar útreiðslur	9.500	566.000
Andre udgifter		

	kr.	kr.
9. <i>Endurgjald til sýslurnar fyrir skrivstovuhald</i> <i>Kontorholdsgodtgæðing til sýslarne</i>		25.000
10. <i>Tolleftirhlutur:</i> <i>Toldvæsenet:</i>		
1. Tænastumenn og hjálpitollrarar	484.000	
Tjenestemænd og assisterende toldere		
3. Honorar	20.100	
Honorarer		
4. Húsaútreiðslur	28.000	
Lokaleudgifter		
5. Skrivstovuhald	5.000	
Kontorhold		
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.	9.500	
Porto, telefon, annoncer m. v.		
7. Aðrar útreiðslur	12.000	
Andre udgifter		
8. Ferða- og dagpeningaútreiðslur	5.000	563.600
Rejse- og dagpengeudgifter		
11. <i>Valuta- og prísráð:</i> <i>Valuta- og prísráð:</i>		
2. Skrivstovufólk	148.000	
Kontorpersonale		
3. Honorar	13.500	
Honorarer		
4. Húsaútreiðslur	13.400	
Lokaleudgifter		
5. Skrivstovuhald	6.000	
Kontorhold		
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.	7.000	
Porto, telefon, annoncer m. v.		
7. Aðrar útreiðslur	500	
Andre udgifter		
8. Ferða- og dagpeningur	26.000	214.400
Rejse- og dagpenge		
12. <i>Landsverkfræðingsskrivstovan:</i> <i>Landsingeniørenes kontor:</i>		
1. Tænastumenn og verkfræðingar	900.000	
Tjenestemænd og ingeniører		
2. Skrivstovufólk	330.000	
Kontorpersonale		
4. Húsaútreiðslur (herundir í Stórustovu)	100.000	
Lokaleudgifter (herunder i Stórustovu)		

	kr.	kr.
5. Skrivstovuhald Kontorhold	40.000	
6. Porto, telefon, lýsingar v. m. Porto, telefon, annonser m. v.	35.000	
7. Aðrar útreiðslur Andre udgifter	15.000	
8. Ferða- og dagpeningur Rejse- og dagpenge	75.000	
9. ÷ Húsaleiga (húsin í Stórustovu) ÷ Husleje (huset i Stórustovu)	8.400	1.486.600

13. Lønarráð: Lønningsråd:		3.000
14. Ráskaparráðið: Økonomisk råd:		
1. Samsýning til limir Vederlag til medlemmer	80.000	
2. Skrivstovufólk Kontorpersonale	235.000	
4. Húsaútreiðslur Lokaleudgifter	14.000	
5. Skrivstovuhald Kontorhold	15.000	
6. Porto, telefon, lýsingar v. m. Porto, telefon, annonser m. v.	4.000	
7. Aðrar útreiðslur Andre udgifter	12.000	360.000

15. Ferða- og dagpeningur innan- og utanlands: Rejse- og dagpenge inden- og udenlands:		135.000
16. Innheintingarútreiðslur: Udgifter ved inkasso:		12.500
17. Ögnin Tinganes: Ejendommen Tinganes:		
1. Ljós, brænni, reingerð v. m. Lys, brændsel, renholdelse m. v.	80.000	
2. Viðlíkahald, ýmskar umbyggingar v. m. Vedligeholdelse, forskellige restaureringer m. v.	150.000	
3. Aðrar útreiðslur Andre udgifter	20.000	
4. ÷ Leiguinntøkur frá fremmandum ÷ Lejeindtægter fra fremmende	24.000	226.000

		7.814.987

	kr.	kr.	kr.
§ 12. Heilsumál:			
Sundhedsvæsenet:			
1. <i>Landssjúkrahúsið (D. A. H.):</i>			
<i>Landssygehuset (D. A. H.):</i>			
1. Útreiðslur	13.073.486		
Udgifter			
2. ÷ Sjúklingagjald	732.000		
÷ Patientbetaling			
3. ÷ Ríkisstudning	6.090.743		
÷ Statstilskud			
4. ÷ Aðrar inntøkur	160.000	6.982.743	6.090.743
÷ Andre indtægter			
2. <i>Klakksvíkar sjúkrahús:</i>			
<i>Klakksvík sygehus:</i>			
1. Útreiðslur	2.787.000		
Udgifter			
2. ÷ Sjúklingagjald	325.600		
÷ Patientbetaling			
3. ÷ Ríkisstudning	1.196.200		
÷ Statstilskud			
4. ÷ Aðrar inntøkur	69.000	1.590.800	1.196.200
÷ Andre indtægter			
3. <i>Suðuroyar sjúkrahús:</i>			
<i>Suðerø sygehus:</i>			
1. Útreiðslur	2.224.700		
Udgifter			
2. ÷ Sjúklingagjald	148.200		
÷ Patientbetaling			
3. ÷ Ríkisstudning	1.020.400		
÷ Statstilskud			
4. ÷ Aðrar inntøkur	35.700	1.204.300	1.020.400
÷ Andre indtægter			
4. Tuberklastøðin			93.000
Tuberkulosestationen			
5. Læknar			143.000
Læger			
6. Ljósmeður			110.000
Jordemødre			
7. Farsóttir			5.500
Epidemiske sygdomme			
8. Karantenuútreiðslur			100
Karantæneudgifter			
9. Sjúkrahjálpi			1.100
Sygehjælp			
10. Hvíldarheimið »Naina«			74.750
Hvilehjemmet »Naina«			

	kr.	kr.	kr.
11. Studningur til skúlatannlæknastovur Tilskud til skoletandlægeklinikker			5.000
12. Barnakonuferðir Barselsfærd			4.000
13. Difteritis- og stivkrampakoppseting Vaccinationsudgifter vedr. difteri og stivkrampe			19.500
14. Ferðaútreiðslur til barnakonur Rejseudgifter til gravide kvinder			10.000
			8.773.293

§ 13. Samferðslumál:

Kommunikationsvæsen:

1. Nýggir vegir og brýr, breiðkan av brúm og umsiting av vegum Nye veje og broer, udvidelse af broer og vedligeholdelse af veje		11.500.000	
1. ÷ Bilgjöld 2.300.000 ÷ Motorafgifter			
2. ÷ Bensingjald 4.800.000 ÷ Bensinafgift			
3. ÷ Kommunna partur 1.400.000 ÷ Kommunernes andel		÷ 8.500.000	3.000.000
2. Havnagerð, í grunn Havnebygning, henlægges i fond:			4.000.000
3. Lendingar, í grunn: Landingspladser, henlægges i fond:			2.000.000
4. Fløgferðsla, í grunn: Flyvetrafik, henlagt i fond:			250.000
5. Dýpan av Streyminum Uddybning af Streyminum			500.000
			9.750.000

§ 14. Skúlamál:

Undervisningsvæsen:

1. Fólkaskúlin:

Folkeskolen:

1. Læraralønir Lærerlønninger	6.600.000
2. Skúlaráðgevarar Skolekonsulenter	142.000
3. Partvis rindan av eftirlønnum lærara ... Delvis dækning af lærernes pension	220.000

	kr.	kr.
4. Skúlabarnaflutningur	250.000	
Kørsel af skolebørn		
5. Aðrar útreiðslur	65.000	7.277.000
Andre udgifter	— — —	
2. <i>Studentaskúlin:</i>		
<i>Gymnasiet:</i>		
1. Læralønir	830.000	
Lærerlønninger		
2. Vikarlønir, yvirtímar v. m.	700.000	
Vikarlønninger, overtimer m. v.		
3. Studningur til næmingar	75.000	
Tilskud til elever		
4. Søvni	16.000	
Samlingerne		
5. Ognarútreiðslur	274.500	
Ejendomsudgifter		
6. Aðrar útreiðslur	36.000	
Andre udgifter		
7. Kostdeild	228.000	
Kostafdeling		
8. Ekskursiðir	2.000	
Ekskursioner		
9. ÷ Leiguinntøkur	6.400	2.155.100
÷ Lejeindtægter		
3. <i>Føroya sjómannsskúli:</i>		
<i>Færøernes Navigationsskole:</i>		
1. Lønir	557.000	
Lønninger		
2. Amboð	24.000	
Redskaber		
3. Ognarútreiðslur	82.400	
Ejendomsudgifter		
4. Aðrar útreiðslur	48.000	711.400
Andre udgifter		
4. <i>Klakksvíkar sjómannsskúli:</i>		
<i>Klaksvík Navigationsskole:</i>		
1. Studningur (viðm.)		65.000
Tilskud (anm.)		
5. <i>Føroya Fólkaháskúli:</i>		
<i>Færøernes Folkehøjskole:</i>		
1. Rakstrarstudningur	200.200	
Driftstilskud		

	kr.	kr.	kr.
2. Rentustudningur		5.000	
Rentetilskud			
3. Studningur til næmingar		128.300	333.500
Tilskud til elever			
6. Kvøldskúlar:			125.000
Aftenskoler:			
7. Itrótt:			
Idræt:			
1. Studningur til fimleikagrunnin		250.000	
Tilskud til ídrætsfonden			
2. Studningur til Í. S. F.		24.500	
Tilskud til Í. S. F.			
3. Studningur til ferðir innanoyggja		40.000	314.500
Tilskud til indenøs rejser			
8. Ymiskir studningar:			
Diverse tilskud:			
1. Grunnurinn til lærdan lestur		140.000	
Studiefonden			
2. Grunnurinn til læraraskúlanæmingar ...		25.000	
Fonden til seminarieelever			
3. Grunnurinn til annan lestur		65.000	
Fonden til anden læsning			
4. Uttanbýggja næmingar í realskúlum ...		35.000	
Udenbys elever i realskoler			
5. Lærlingar		200.000	
Lærlinge			
6. Landbúnaðarnæmingar		5.000	
Landbrugselever			
7. Ymisk framhaldsundirvísing, ...		10.000	
Diverse forsættelsesundervisning			
8. Skúlabarnaferðir:			
Skolebørns rejser:			
1. Uttanlands	40.000		
Udenlands			
2. Innanoyggja	50.000	90.000	
Indenøs			
9. Skúlabýggigrunnurinn		1.000.000	
Skolebyggefonden			
10. Ymiskir studningar		3.000	
Diverse tilskud			
11. Læraraskið		3.500	
Lærerkursus			
12. Næmingastudningur til listamenn		8.000	
Tilskud til kunstneres uddannelse			

	kr.	kr.	kr.
13. Føroya skúlasavn		25.000	
Færøernes skolesamling			
14. Meginfelag føroyska studenta		14.000	
Meginfelag føroyska studenta			
15. Studningur til fremmand, ið lesa í Føroyum		10.000	
Tilskud til ikke-færingar, der studerer på Færøerne			
16. Skúlastjórnin at ráða yvir (viðm.)		10.000	
Til disposition for skoledirektionen (anm.)			
17. Landsstýrinum at ráða yvir		15.000	
Landsstyret at råde over			
18. Grunnur til lærlingaheim		200.000	
Fond til lærlingehjem			
19. Studningur til Norrøna Felagið		6.000	1.864.500
Tilskud til Norrøna Felagið			
			12.846.000

VIÐMERKINGAR

ANMÆRKNINGER

Til § 14.4.1.

Heraf 20.000 kr. um árið í 6 ár í byggi-
studningi, hetta er 4. rata.

Heraf 20.000 kr. om året i 6 år i bygge-
tilskud, dette er 4. rate.

Til § 14.8.16.

Tað er ein freyt, at ríkiskassin letur tilsva-
randi studning.

Det er en forudsætning, at statskassen yder
et tilsvarende tilskud.

§ 15. Visind, bókmentir og list:
 Videnskab, litteratur og kunst:

1. Landsbókasavnið:
Landsbiblioteket:

1. Tænastumenn	60.000
Tjenestemænd	
2. Aðrar lønir	163.000
Andre lønninger	
3. Bókakeyp og innbinding	112.000
Bogkøb og indbinding	
4. Ognarútreiðslur	60.000
Ejendomsudgifter	
5. Skrivstovuhold	3.500
Kontorhold	
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.	6.500
Porto, telefon, annoncer m. v.	

	kr.	kr.
7. Aðrar útreiðslur Andre udgifter	2.000	
8. ÷ Sektir ÷ Bøder	100	406.900
2. <i>Fólkabókasavn:</i> <i>Folkebiblioteker:</i>		
1. Umsjón Tilsyn	12.000	
2. Rakstrarstudningur Driftstilskud	283.350	
3. Nýstovnan av bygðabókasøvnum Oprettelse af bygdebiblioteker	15.380	
4. Til rithøvundar Til forfattere	10.000	320.730
3. <i>Landsskjalasavnið:</i> <i>Landsarkivet:</i>		
1. Lønir Lønninger	75.000	
4. Húsaútreiðslur Lokaleudgifter	20.000	
5. Skrivstovuhald Kontorhold	1.000	
6. Porto, telefon v. m. Porto, telefon m. v.	1.200	
7. Aðrar útreiðslur Andre udgifter	500	
8. Ferða- og dagpeningur Rejse- og dagpenge	500	98.200
4. <i>Føroya fornminnisavni:</i> <i>Færøernes museum:</i>		
1. Lønir Lønninger	126.000	
2. Útgrefstur Udgravninger	80.000	
3. Húsaútreiðslur Lokaleudgifter	10.000	
4. Aðrar útreiðslur, herundir skrivstovuhjálpi Andre udgifter, heri kontormedhjælp	25.000	
5. Umsiting av fornminnum og keyp av fornlutum (viðm.) Vedligeholdelse af fortidsminder og køb af oldsager (anm.)	82.000	
6. Røkt av Skansanum Vedligeholdelse af Skansen	6.000	
7. Amboð og umskipan Redskaber og forandringer	11.000	340.000

	kr.	kr.
5. <i>Fiskirannsóknarstovan:</i> <i>Fiskeribiologisk laboratorium:</i>		
1. Tænastumenn Tjenestemænd	120.000	
2. Aðrar lönir Andre lønninger	140.200	
4. Leiga av forum, amboð, hjálp v. m. Leje af skibe, redskaber, assistance m. v.	90.000	
5. Húsaútreiðslur Lokaleudgifter	25.600	
7. Aðrar útreiðslur Andre udgifter	6.500	
8. Ferðaútreiðslur Rejsendgifter	9.000	
9. ÷ Ríkiskassans endurrinding ÷ Refusion fra statskassen	195.650	195.650
6. <i>Fuglakanningarstöð v. m.:.....</i> <i>Ornitologisk station m. v.:</i>		13.000
7. <i>Náttúrgripasavnid:</i> <i>Naturhistorisk samling:</i>		
1. Lønarendurgjald Refusion af løn	42.000	
2. Aðrar lönir Andre lønninger	50.000	
4. Húsaútreiðslur Lokaleudgifter	9.000	
5. Skrivstovuhald Kontorhold	5.000	
6. Aðrar útreiðslur Andre udgifter	1.000	
7. Ferðapeningur, arbeiðshjálp v. m. Rejsepenge, assistance m. v.	9.000	
8. Umsitingar á Debesartreð..... Vedligehold på Debesartreð	20.000	136.000
8. <i>Fróðskaparsetur Føroya:</i> <i>Færøernes Akademi:</i>		
1. Tænastumenn Tjenestemænd	147.000	
2. Aðrar læraralönir Andre lærerlønninger	110.000	
3. Skrivstovufólk o. a. Kontorpersonale o. a.	33.000	
4. Húsaútreiðslur Lokaleudgifter	11.000	
5. Skrivstovuhald Kontorudgifter	6.500	

		kr.	kr.
6.	Bókakeyp o. t. Bogkøb o. l.	8.000	
7.	Aðrar útreiðslur Andre udgifter	23.500	
8.	Árligur byggistudningur: Árligt byggetilskud:		
1.	Útreiðslur Udgifter	49.800	
2.	÷ Leiguinntøkur ÷ Lejeindtægter	37.800	12.000 351.000
9.	<i>Flskildnaðarstovan;</i> <i>Flskeriets forsøgslaboratorium;</i>		
1.	Tænastumenn Tjenestemenn	71.000	
2.	Aðrar lönir Andre lønninger	32.000	
3.	Skrivstovuhold Kontorhold	1.800	
5.	Húsaútreiðslur Lokaleudgifter	19.000	
6.	Royndir og tól Forsøg og instrumenter	6.000	
7.	Aðrar útreiðslur Andre udgifter	2.000	
8.	÷ Inntøkur ÷ Indtægter	3.000	128.800
10.	<i>Ymskir studningar:</i> <i>Forskellige tilskud:</i>		
1.	Barnablöð Børneblade	2.000	
2.	Tónleikur og sangur Musik og sang	50.000	
3.	Mentunargrunnurin (MFL): Mentunargrunnurin (MFL):		
1.	Til stovnsfæið Til grundkapitalen	10.000	
2.	Til útgávu av bókum o. ø. (viðm.) . Til udgivelse af bøger m. v. (anm.)	30.000	40.000
4.	Føroya Listasavn Færøernes kunstsamling	50.000	
5.	Útgáva av tingbókum Udgivelse af tingbøgerne	5.000	
6.	Sømdarpeningur til skald og listamenn (viðm.) Hædersgaver til digtere og kunstnere (anm.)	24.000	
7.	Landsstýrinum at ráða yvir Landsstyret at råde over	80.000	

	kr.	kr.
8. Doyvan av radioóljóði Udryddelse af radiostøj	45.000	
9. Útvarpsgrunnur Radiofonifond	25.000	
10. Skúlabókaútgáva Udgivelse af skolebøger	70.500	
11. Útgáva av orðabókum, í grunn Udgivelse af ordbøger, henlægges i fond	12.500	
12. Sjonleikarhús, í grunn Tentre, henlægges i fond	50.000	
13. Landsbóka- og landsskjalasavn, í grunn Landsbibliotek og landsarkiv, henl. i fond	350.000	804.000
		2.794.280

VIÐMÆRKingAR

ANMÆRKNINGER

Til § 15.4.5.

Í eykastudningi verður veitt:
Umvæling av Blásastovu, Norðagøtu, 12.500
kr. um árið í 2 ár. Hetta er 2. rata.
Keyp av bygðini Fossá, 12.500 kr. um árið í
2 ár. Hetta er 2. rata.

Ekstraordinært ydes følgende tilskud:
Reparation af Blásastovu, Norðagøtu, 12.500
kr. om året i 2 år. Dette er 2. rate.
Erhvervelse af bygden Fossá, 12.500 kr. i
2 år. Dette er 2. rate.

Til § 15.10.3.2.

Landsstýrið ger av eftir hvørjum reglum,
studningur verður latin. Av studninginum
verða tó um 12.000 kr. at nýta til útgávu av
barnabókum á føroyskum, útgivnar av bóka-
nevnd Føroya Lærarafelags.

Landstyret afgør efter hvilke regler tilskud
ydes. Af tilskudet anvendes dog ca. 12.000
kr. til udgivelse af børnebøger på færøsk, ud-
givet af den færøske Lærerforenings bogud-
valg.

Til § 15.10.6

Sømdargávur fyri skaldskap og list:

	kr.
S. J. Mikines	2.400
Hans Jacob Jacobsen	1.600
Janus Kampan	1.600
William Helnesen	1.600
Ingálvur av Reyni	1.600

Hædersgaver vedrørende litteratur og kunst:

	kr.
Sigmund Petersen	1.600
Richard Long	1.600
Hans Jacob Højgaard	1.600
Valdemar Poulsen	1.600
Robert Joensen	1.600

	kr.	kr.
§ 16. Fiskivinna, sigling o. t. Fiskeri, søfart o. l.		
<i>1. Vrakarastovmurin: Vragerinstitutionen:</i>		
1. Løn til yvirvrakara og vrakieftirlitsmenn Løn til overvrager og vragerkontrollører	365.000	
2. Ferðalaufreiðslur Rejseudgifter	95.000	
3. ÷ Endurgjald fyri skiving av avskipingarskjølum ÷ Vederlag for udfærdigelse af afskibningsdokumenter	÷ 3.600	456.400
<i>2. Nautisk royndarkamar: Nautisk prøvekammer:</i>		
1. Útreiðslur Udgifter	8.200	
2. ÷ Inntøkur ÷ Indtægter	1.200	7.000
<i>3. Sjómansheim (viðm.): Sømandshjem (anm.):</i>		56.000
<i>4. Vaktar- og bjargingarskip: Vagt- og bjergningsskib:</i>		
1. Útreiðslur Udgifter	550.000	
2. ÷ Inntøkur ÷ Indtægter	187.000	363.000
<i>5. Landsstýrimum at ráða yvir: Landsstyret at råde over:</i>		50.000
<i>6. Minvtaløn og annar stuðul til fiskivinnuna: Mindkteløn og anden støtte til fiskerierhvervet:</i>		16.000.000
<i>7. Studningur til grunnin til endurn. av skipaflotanum: Tilskud til fonden til fiskerflådens fornyelse:</i>		5.500.000
<i>8. Grindlr: Grindefangst:</i>		10.000
<i>9. Eftirlit við ymsum trolarafelögum: Tilsyn med visse trawlerselskaber:</i>		4.500
<i>10. Prísásetingarnevndir fyri salt- og ráfisk: .. Udvalg til fastsættelse af fiskepriser:</i>		50.000
		22.496.900

VIDMERKINGAR

Uppi í studningstalnum er 4. gjöld av 4 ára játtan til sjómansheim í Vestmannaoyggjunum upp á 40.000 kr. í rakstrarstudningi til arbeiðið í Reykjavík og Grimsby 10.500 kr. og í rakstrarstudningi til arbeiðið í Vestmannaoyggjunum og Aberdeen 10.500 kr.

Í byggistudningi til sjómansheimið í Runavík verður veitt 25.000 kr. um árið í 4 ár. Hetta er 2. rata.

Til § 16.3

ANMÆRKNINGER

I tilskudet er indeholdt et 4. rata af 4 årig bevilling til sømandshjem på Vestmannaøerne på 40.000 kr. I driftstilskud til arbejdet i Reykjavik og Grimsby 10.500 kr. og i driftstilskud til arbejdet på Vestmannaøerne og Aberdeen 10.500 kr.

I byggetilskud til sømandshjemmet i Runavik ydes 25.000 kr. om året i 4 år. Dette er 2. rate.

§ 17. Landbúnaður og matrikulering.
Landbrug og matrikulering.

	kr.	kr
1. <i>Tenastumenn o. a.:</i> <i>Tjenestemænd o. a.:</i>		
1. Landsdýralækni, lön, ferðapeningur v. m. Landsdyrlæge, lön, rejsepenge m. v.	103.500	
2. Seyðaráðgevari Fåreaviskonsulent	8.000	111.500
2. <i>Útskipting og matrikulstova:</i> <i>Udskiftning og matrikelkontor:</i>		
1. Lönir Lønninger	883.000	
2. Ferðaútreiðslur Rejseudgifter	70.000	
3. Skrivstovuútreiðslur Kontorudgifter	80.000	
4. Hjálpmenn Assistenten	20.000	
5. Amboð Redskaber	30.000	
6. Tíllar, loftfotografering v. m. Arbejdsmaterialer, luftfotografering m. v.	150.000	
7. Porto, telefon v. m. Porto, telefon m. v.	15.000	
8. Aðrar útreiðslur Andre udgifter	8.000	
9. ÷ Inntökur ÷ Indtægter	450.000	806.000

	kr.	kr.
3. <i>Royndarstöðin í Høyvík:</i> <i>Forsøgsstationen i Høyvík:</i>		
Útreiðslur	345.100	
Udgifter		
÷ Inntøkur	52.000	293.100
÷ Indtægter		
4. <i>Fyrirskiptanir móti munn- og kleysótt:</i> <i>Foranstaltninger mod mund- og klovsyge:</i>		1.000
5. <i>Aðrir studningar:</i> <i>Andre tilskud:</i>		
1. Húsdjóraaling	40.000	
Husdyropdrætning		
2. Nýdyrking v. m.	100.000	
Nyopdyrkning m. v.		
3. Rentustudningur til landbúnaðarlán (viðm.)	43.200	
Rentetilskud til landbrugslán (anm.)		
4. Studningur til flegging í landbúnaðin ..	200.000	
Financieringstilskud til landbruget		
5. Studningur til mjólkaframleiðslu (viðm.)	530.000	
Tilskud til mælkeproduktion (anm.)		
6. Studningur til súrhöyggjbrunnar (viðm.)	85.000	
Tilskud til græssiloer (anm.)		
7. Træplanting	60.000	
Plantning af træer		
8. Minking av ravní og kráku	1.000	
Bekræmpelse af ravne og krager		
9. Landsstýrinum at ráða yvir	10.000	1.069.200
Til Landstyret at råde over		
		2.280.800

VIÐMERKINGAR

Játtan verður tó ekki at nýta til sethúsa-
bygging.

Til § 17.5.3.

Fíggiarnevndin ger av eftir tilmæli frá lands-
stýrinum, hvussu studningur verður at veita.
Studningarnir verða umsitnir av jarðarráð-
num.

Til § 17.5.5. og 6.

ANMÆRKNINGER

Bevilningen må dog ikke anvendes til op-
førelse af beboelseshuse.

Finansudvalget afgør efter indstilling fra
landsstyret, hvorledes tilskudene ydes.
Tilskudene administreres af landbrugsrådet.

		kr.	kr.
§ 18.	Handil, idnaður o. t. Handel, industri m. v.		
1.	Ravmagnsmál: Elektricitetsvæsen:		
1.	Ravmagnsnevndin Elektricitetsudvalget	1.500	
2.	SEV, studningur til rentur og til smærri elverk, í grunn SEV, tilskud til renter og til mindr. el-værk., heni, í fond	225.000	226.500
2.	Fabriks- og ketilumsjón v. m. Fabriks- og kedeltilsyn m. m.		150.000
3.	Motorkønur eftirlitsmaður: Motorsagkyndig tilsynsmand:		
1.	Útreiðslur Udgifter	90.000	
2.	Inntøkur Indtægter	90.000	0
4.	Skipaskrá og -uppmáting: Skibsregistrering og -opmåling:		
1.	Skipaskrá Skibsregistrering	10.000	
2.	Skipanuppmáting: Skibsopmåling:		
1.	Útreiðslur Udgifter	12.000	
2.	÷ Inntøkur ÷ Indtægter	3.000	9.000
5.	Semingsmannaskipanin: Forligsinstitutionen:		10.000
6.	Kolagrevstur: Kulbrydning:		60.000
7.	Føroya Ferðamannafelag: Færøernes Turistforening:		75.000
8.	Landsstýrinum at ráða yvir: Landsstyret at råde over:		35.000
9.	Læruráðið: Lærerddet:		29.000
			604.500

	kr.	kr.
§ 19. Almenn forsorg. Socialvæsen.		
1. Fólkapenslón: Folkepension:		
1. Fólkapenslón	25.600.000	
Folkepension		
2. ÷ Fólkapensiónskattur	5.200.000	
÷ Folkepensionsskat		
3. ÷ Partur ríkisins	12.800.000	
÷ Statskassens andel		
4. ÷ Partur kommunanna	1.300.000	6.300.000
÷ Kommunernes andel		
2. Avlamispenslón: Invalidepension:		
1. Avlamispenslón	13.000.000	
Invalidepenslón		
2. ÷ Partur ríkisins	6.500.000	
÷ Statskassens andel		
3. ÷ Partur kommunanna	1.100.000	5.400.000
÷ Kommunernes andel		
3. Barnastyrkur til stakar upphaldarar: Bornebúdrag til enlige forsørgere	1.040.000	
1. ÷ Partur ríkisins	450.000	
÷ Statskassens andel		
2. ÷ Partur kommunanna	100.000	490.000
÷ Kommunernes andel		
4. Einkjupenslón	880.000	
Enkepension		
1. ÷ Partur ríkisins	440.000	
÷ Statskassens andel		
2. ÷ Partur kommunanna	75.000	365.000
÷ Kommunernes andel		
5. Vanlig forsorg:	980.000	
Almindelig forsorg		
1. ÷ Partur ríkisins	245.000	
÷ Statskassens andel		
2. ÷ Partur kommunanna	125.000	610.000
÷ Kommunernes andel		

	kr.	kr.
6. <i>Viðkað hjálp</i>	440.000	
<i>Udvidet hjælp</i>		
1. ÷ Partur ríkisins	220.000	
÷ Statskassens andel		
2. ÷ Partur kommunanna	40.000	180.000
÷ Kommunernes andel		
7. <i>Einkjuhjálp</i>	720.000	
<i>Enkehjálp</i>		
1. ÷ Partur ríkisins	180.000	
÷ Statskassens andel		
2. ÷ Partur kommunanna	90.000	450.000
÷ Kommunernes andel		
8. <i>Barnaþorsorg</i>		
<i>Børneþorsorg</i>		
1. Føroya Partur	550.000	
Færøernes andel		
2. ÷ Partur kommunanna	90.000	460.000
÷ Kommunernes andel		
9. <i>Styrkveiting</i> :		100.000
<i>Understøttelse</i> :		
10. <i>Barnaheim</i> : (<i>viðm.</i>)		105.000
<i>Børnehjem</i> : (<i>anm.</i>)		
11. <i>Ellisheim</i> :		35.000
<i>Alderdomshjem</i>		
12. <i>Alv eftir landsstýrisins avgerð</i>		30.000
<i>Alv: efter landstyreets afgørelse</i>		
13. <i>Ymsir studningar</i> :		
<i>Forskellige tilskud</i> :		
1. Fráhalðsfeleg	20.000	
Afholdsforeninger		
2. »Reyði Krossur«	10.000	
»Reyði Krossur«		
3. Hjálpargrunnurin fyri óvinnuførar fiskimenn	50.000	
Fonden for uarbejdsdygtige fiskere		
4. Barnahjálpargrunnurin	20.000	
Barnahjálpargrunnurin		
5. Sjúkragrunnur verkamanna	50.000	
Arbejdernes sygefond		
6. Húsalánsgrunnurin	1.500.000	
Húsalánsgrunnurin		
7. <i>Arbeiðsloysisgrunnur</i> <i>Havnar Arbeiðsmannafelag</i>	75.000	
<i>Arbejdsløshedsfond</i> <i>Havnar Arbeiðsmannafelag</i>		

	kr.	kr.
8. Arbeiðsloysisgrunnur Klakksvíkar Arbeiðsmannafelag	75.000	
Arbejdsløshedsfond Klakksvíkar Arbeiðsmannafelag		
9. Arbeiðsloysisgrunnur Føroya Arbeiðarafelag	75.000	1.875.000
Arbejdsløshedsfond Føroya Arbeiðarafelag		
		16.400.000

VIÐMERKINGAR

Til § 19,10

Til keyp av húsi til teir størri dreingirnir í samband við Føroya Barnaheim eru veittar 30.000 kr. í 1968/69 og síðani 15.000 kr. um árið í 5 ár, fyrstu ferð í 1969/70. Hetta er 3. rata. Til bygging av húsum til fyrstaðumannin verður veitt í studningi 90.000 kr.

ANMÆRKNINGER

Til køb af hus til de større drenge i forbindelse med Føroya Barnaheim er bevilget 30.000 kr. i 1968/69 og derefter 15.000 kr. om året i 5 år, første gang i 1969/70. Dette er 3. rate. Til bygning af hus til forstanderen bevilges 90.000 kr.

§ 20. Pensiónsútreiðslur.
Pensionsudgifter.

1. Pensiórnir	105.000	
Pensioner		
2. Biðipeningur	100.000	205.000
Ventepenge		

§ 21. Effektivar veðhaldsbindingar í grunn. 5.000.000
Effektive garantiforpligtelser henlagt i fond.

§ 22. Aðrar og óvissar útreiðslur.
Andre og uviste udgifter.

1. Útreiðslur av vali	10.000	
Udgifter vedrørende valg		
2. Landsstýrinum at ráða yvir		
Landsstyret at råde over		
1. Frenmandavitjan.....	60.000	
Fremmedbesøg		
2. Annað	70.000	130.000
Andet		
3. Dóms- og lögreglumál	8.000	
Retsvæsen og politi		
4. Studningur til politiska upplýsing	130.000	278.000
Tilskud til politiskt oplysningsarbejde		

	kr.	kr.
§ 23. At leggja í ymsar grunnar v. m.:		
Henleggelse til forskellige fonds m. v.:		
1. Avlopið hjá apoteknum lagt í apotekaragrunnin	219.000	
Apotekets overskud henlagt til apotekerfonden		
2. Avlopið frá Telefonverkinum	400.000	
Telefonværkets overskud		
3. Avlopið frá útvarpinum	330.000	
Radiofonien's overskud		
4. Til kirkjugrunnin (viðm.)	380.000	1.329.000
Til kirkefonden (anm.)		

VIÐMERKINGAR

Í byggistudningi til nýggja kirkju í Tórshavn verður latið 100.000 kr. um árið í 10 ár. Hetta er 2. rata.

Til § 23.

ANMÆRKNINGER

I byggetilskud til en ny kirke i Tórshavn ydes 100.000 kr. om året i 10 år. Dette er 2. rate.

§ 24.	Burturleggingar til avdráttir av lánum. Henleggelser til afdrag på lån.	6.500.000

§ 25.	Avskrivningar. Afskrivninger.	
	Avskrivningar, bygningur og anlegg:	1.281.000
	Afskrivninger, bygninger og anlæg:	

§ 26.	Ymsar ognarútreiðslur. Diverse ejendomsudgifter	65.000
	Samanlagdar útreiðslur/ Samlede udgifter	99.547.760
	Munur/Balance	228.740
		99.776.500

Flytingar á ognar- og kapitalkonti landskassans
í fíggjarárinum 1971/72

Bevægelse på landskassens formue- og kapitalkonti
i finansåret 1971/72

		Inntøkur Indtægter kr.	Útreiðslur Udgifter kr.
§ 30.	Fastar ognir og anlegg: Fast ejendomme og anlæg:		
1.	<i>Sethús: Beboelseshuse:</i>		
1.	Avskrivningar Afskrivninger	8.940	
2.	<i>Ognir í almennari nýtslu: Ejendomme i offentlig brug:</i>		
1.	Avskrivningar Afskrivninger	565.000	
2.	Keyp av lendi í Hóydølum Køb af areal i Høydal		100.000
3.	<i>Hús í gerð: Bygninger under opførelse:</i>		
1.	Sjúkrahús Sygehus		1.000.000
2.	Løgtings- og landsfyrisingarhús Lagtings- og administrationsbygning Grunnurin Fonden	1.000.000 ÷ 1.000.000	
3.	Landsbókasavn og landsskjalasavn Landsbibliotek og landsarkiv Grunnurin Fonden		500.000 500.000
4.	Bygging á royndarstöðini Byggeri på forsøgsstationen Grunnurin Fonden		400.000 300.000
5.	Hús til motorsakkøna Bygning til den motorsagkyndige Grunnurin Fonden	200.000 ÷ 200.000	
4.	<i>Anlegg: Anlæg:</i>		
1.	Avskrivningar Afskrivninger	591.000	

		Inntøkur Indtægter kr.	Útreiðslur Udgifter kr.
2.	Vegir og havnir finansierað við lántøku Veje og havne finansieret ved optagelse af lån		10.700.000
		1.956.000	12.700.000
§ 31.	Skip: Skibe:		
1.	Bygging av vaktarskipi Bygning af et vagtskib Grunnurin Fonden	500.000 ÷ 500.000	
2.	Bygging av strandfaraskipi Bygning af kystfartøj Grunnurin Fonden	500.000 : 500.000	
3.	Nýggjan læknabát til Klaksvíkar Ny lægebåd til Klaksvig		300.000
4.	Avskrivningar Afskrivninger	117.000	
		117.000	300.000
§ 32.	Virðisbrøv: Værdipapirer:		
1.	Teknan av partapeningi í feløg Aktietegning i selskaber		150.000
			0 150.000
§ 33.	Útlán: Udlån:		
1.	Kommunur: Kommuner:		
1.	Avdráttur Afdrag	250.000	
2.	Ymisk lán: Diverse lån:		
1.	Avdráttur Afdrag	300.000	
2.	Avskrivningar Afskrivninger		
3.	Kurslán: Kurslån:		
1.	Avdráttur Afdrag	310.000	

	Inntøkur Indtægter kr.	Útreiðslur Udgifter kr.
4. Útgöldin lán Udbetalte lán	860.000	300.000
§ 34. Kassakonto: Kassakonto:	1.901.260	
§ 35. Miðlunrokningar til góðar: Mellemregninger til gode:		
1. <i>Kommunur:</i> <i>Kommuner:</i>		
1. Inngoldið Indbetalt	3.100.000	
2. Útlagt Udlagt		3.800.000
2. <i>Strandferðslan:</i> <i>Kystfarten:</i>		
1. Útlagt Udlagt		1.700.000
2. Undirskot sambært rakstrarættan Underskud i henhold til driftsbudg.	1.200.000	
3. <i>Telefonverkið:</i> <i>Telefonværket:</i>		
1. Yvirskot sambært rakstrarættan Overskud i henhold til driftsbudget		400.000
4. <i>Útvarpið:</i> <i>Radiofonien:</i>		
1. Yvirskot sambært rakstrarættan Overskud i henhold til driftsbudget		330.000
5. <i>Matrikulstofan:</i> <i>Matrikelkontoret:</i>		
1. Útlagt Udlagt		750.000
2. Flutt frá rakstrarættan Overførsel fra driftsbudget	673.000	

	Inntøkur Indtægter kr.	Útreiðslur Udgifter kr.
6. <i>Væðhald:</i>		
<i>Garantíforpligtelser:</i>		
1. Útlagt		5.000.000
Udlagt		
2. Avskrifað upp á fyrr goldin útleigg	4.000.000	
Afskrevet på tidl. indfrieðe garantíforpligtelser		
3. Goldið upp á fyrr goldin útleigg	10.000	
Betalt på tidl. indfrieðe garantíforpl.		
	9.983.000	11.980.000

§ 36. Inntøkueftirstøður:
 Indtægtsrestancer:

1. <i>Skatt: Nýggj állkning:</i>	80.000.000	
<i>Skat: Ny påligning:</i>		
<i>Skatt: Goldin eftirstoða:</i>	79.000.000	1.000.000
<i>Skat: Betalte restancer:</i>		
2. <i>Sjúkrahús:</i>		
<i>Sygehuse:</i>		
Gjöld	1.460.000	
Takster		
Goldið	1.440.000	20.000
Betalt	-----	
3. <i>Avdráttur- og rentueftirstøður: nýggjar ...</i>		50.000
<i>Afdrags- og renterestancer: nye</i>		
		1.070.000

§ 37. Millumrokning við nýtt fíggjarár:
 Mellemregning med nyt finansår:

1. <i>Inntøkur viðv. 1971/72, ið verða goldnar aftaná 1. apríl 1972.</i>	5.000.000
<i>Indtægter vedr. 1971/72, først betalt efter 1. april 1972.</i>	
2. <i>Útreiðslur fyri 1972/73, ið verða goldnar áðrenn 1. apríl 1972</i>	2.300.000
<i>Udgifter vedr. 1972/73, betalt inden 1. april 1972.</i>	
	7.300.000

	Inntøkur Indtægter kr.	Útreiðslur Udgifter kr.
§ 38. Aktivir tilhoyrandi grunnum: Aktiver tilhørende fonde:		
1. <i>Apotekaragrunnurin:</i> <i>Apotekerfonden:</i>		
1. Rentur Renter		119.000
2. Yvirskot Overskud		219.000
2. <i>Grunnurin til endurn. av skipaflotanum:</i> <i>Fonden til skibsflådens fornyelse:</i>		
1. Rentur Renter		0
2. Burturlagt samb. rakstrarætlan Henlagt i henhold til driftsbudget		5.500.000
3. Avskrivað studningslån Afskrevet på tilskudslån	2.000.000	
4. Aðrar útreiðslur Andre udgifter	2.000.000	
3. <i>Byggigrunnur strandferðsla landsins:</i> <i>Byggefonden for kystfarten:</i>		
1. Rentur Renter		0
2. Burturlagt samb. rakstrarætlan Henlagt i henhold til driftsbudget		0
3. Nýtt úr grunninum Forbrug af fonden	500.000	
4. <i>Aðrir grunnar:</i> <i>Andre fonde:</i>		
1. Rentur og gjöld Renter og bidrag		1.300.000
2. Játtan Bevilling		14.828.000
3. Binding av fyrr játtaðum peningi Båndlægnig af tidligere bevillinger		500.000
4. Nýtt úr grunninum Forbrug af fondene	18.008.000	
	22.508.000	22.466.000

		Inntøkur Indtægter kr.	Útreiðslur Udgifter kr.
§ 39.	Aktivir hjá deponentum: Aktiver tilhørende deponenter:		250.000
§ 40.	Lán: Lån:		
1.	<i>Avdráttur:</i> <i>Afdrag:</i>		6.500.000
2.	<i>Nýupptikin lán:</i> <i>Nyoptagne lån:</i>		
1.	Til sjúkrahús Til sygehuse	1.000.000	
2.	Til vegir og havnir o. t. Til veje og havne o. l.	10.700.000	
3.	Til nýggjan læknabát í Klakksvík Til ny lægebåd i Klaksvig	130.000	
4.	Onnur lán Andre lån	500.000	
		12.330.000	6.500.000
§ 41.	Millunrokning, skuld: Mellemregning, gæld:		
1.	<i>Ymisk millunrokningarkonti vaksa við:</i> ... <i>Diverse mellemregningskonti forøges med:</i>	500.000	
		500.000	
§ 42.	Deposita: Deposita:		
1.	<i>Geldið av deponentum</i> <i>Betalt af deponenter</i>	225.000	
		225.000	

	Inntøkur Indtægter kr.	Útreiðslur Udgifter kr.
§ 43. Millumrokning við nýtt fíggjarár: Mellemregning med nyt finansår:		
1. <i>Inntøkur viðv. 1972/73, ið eru goldnar áðrenn 1. apríl 1972</i>	2.300.000	
<i>Indtægter vedr. 1972/73, betalt inden 1. april 1972</i>		
2. <i>Útreiðslur viðv. 1971/72, ið verða goldnar aftaná 1. apríl 1972:</i>	5.000.000	
<i>Udgifter vedr. 1971/72, betalt efter 1. april 1972:</i>		
	7.300.000	
§ 44. Grunnar: Fonds:		
1. <i>Apotekaragrunnurin: Apotekerfonden:</i>		
1. Rentur	119.000	
Renter		
2. Yvirskot	219.000	
Overskud		
2. <i>Grunnurin til endurn. skipaflotans: Fonden til skibsflådens fornyelse:</i>		
1. Rentur	0	
Renter		
2. Játtan	5.500.000	
Bevilling		
3. Avskrivað studningslán		2.000.000
Afskrevet tilskudslán		
4. Aðrar útreiðslur		2.000.000
Andre udgifter		
3. <i>Byggigrunn strandferðshu landsins: Byggefond for kystfarten:</i>		
1. Rentur	0	
Renter		
2. Játtan	0	
Bevilling		
3. Nýtt úr grunninum		500.000
Forbrug af fonden		

	Inntøkur Indtægter kr.	Útreiðslur Udgifter kr.
4. <i>Kirkjufundurinn:</i> <i>Kirkefonden:</i>		
1. Játtan	380.000	
Bevilling		
2. Nýtt úr grunninum		380.000
Forbrug af fonden		
5. <i>Aðrir grunnar:</i> <i>Andre fonds:</i>		
1. Rentur og gjöld	1.300.000	
Renter og bidrag		
2. Játtan	14.828.000	
Bevilling		
3. Nýtt úr grunninum (viðm.)		18.008.000
Forbrug af fondene (anm.)		
	22.346.000	22.888.000

VIÐMERKINGAR

ANMÆRKNINGER

Til § 44.6.3.
Grunnurinn til sjúkrahúsbygging verður nýttur til bygging av læknabæti til Klaksvíkar sjúkrahús

Fonden til opførelse af sygehuse anvendes til bygning af lægebåd til Klaksvík sygehus.

§ 45. Burturleggingar og avskrivningar:
Henlæggelser og afskrivninger:

1. <i>Avskrivningar- og avdráttargrunnur viðv. lánsþeningi:</i> <i>Afskrivnings- og henlæggelsesfond vedrørende lån:</i>		
1. Avdráttarburturleggingar 5×4 mill. kr. lán	2.000.000	
Afdragshenlæggelser vedr. 5×4 mill. kr. lán		
2. Avdráttarburturleggingar, onnur lán ..	4.500.000	
Henlæggelser vedr. afdr. på andre lán		
3. Avskrivningar, studningslán		300.000
Afskrivninger, tilskudslán		
4. Avskrivningar, vega- og onnur annleggsbygging		1.281.000
Afskrivninger vedr. veje og andre anlægsarbejder		
	6.500.000	1.581.000

		Inntøkur Indtægter kr.	Útreiðslur Udgifter kr.
§ 46.	Kapitalkonti: Kapitalkonti:		
1.	Yvirskot telefonverksins Telefonværkets overskud	400.000	
2.	Yvirskot Útvarpsins Radiofoniens overskud	330.000	
3.	Yvirskot frá rakstrarætlanini Overskud på driftsbudgettet	228.740	
		958.740	--

FØROYA LANDSSTÝRI, JULI 1970.

K. Djurhuus
løgmaður.

/ *J. Djurhuus.*

Uppskot
til
Figgjarlögtingslóg fyrir árið
Finanslagtingslov for året
1971/72

Yvirlit yfir rakstrarætlan fyrir líggjarárið 1971/72
Oversigt over driftsbudgettet for finansåret 1971/72

	Inntøkur Indtægter kr.	Útreiðslur Udgifter kr.
§ 1. Skattir Skatter	42.500.000	
§ 2. Toll- og framleiðslugjöld Told- og fremstillingsafgifter	63.950.000	
§ 3. Önnur gjöld Andre afgifter	1.155.500	
§ 4. Inntøkur av spæli Indtægter ved spil	95.000	
§ 5. Rentur og vinningsbýti v. m. Renter og udbytte m. v.		3.124.000
§ 6. Landsstovnar Landsvirksomheder	98.000	
§ 7. Partur av avlopi danska tjóðarbankans Andel i den danske Nationalbanks overskud	700.000	
§ 8. Ymsar inntøkur Diverse indtægter	2.000	
	108.500.500	3.124.000
§ 9. Nettoinntøka/Nettoindtægt		105.376.500
	108.500.500	108.500.500

	kr.
§ 10. Lögtingið Lagtinget	1.206.000
§ 11. Landsumsitingin Landsadministrationen	8.704.502
§ 12. Heilsumál Sundhedsvæsenet	10.193.252
§ 13. Samferðslumál Kommunikationsvæsen	10.050.000
§ 14. Skúlamál Undervisningsvæsen	13.712.500
§ 15. Vísind, bókinentir og list Videnskab, litteratur og kunst	3.089.280
§ 16. Fiskivinna, sigling o. t. Fiskeri, søfart o. l.	22.606.900
§ 17. Landbúnaður og matrikulering Landbrug og matrikulering	2.309.200
§ 18. Handil, iðnaður o. t. Handel, industri m. v.	1.269.500
§ 19. Almenn forðorg Sosialvæsen	18.415.000
§ 20. Pensjónsútreiðslur Pensionsudgifter	300.000
§ 21. Útreiðslur í samband við effektivar veðhaldsbindingar Udgifter i forbindelse med effektive garantiforpligtelser	3.500.000
§ 22. Aðrar og óvissar útreiðslur Andre og uvisse udgifter	278.000
§ 23. At leggja í ymsar grunnar v. m. Henlæggelser til forskellige fonds m. v.	1.329.000
§ 24. Avdráttur av lánum Afdrag på lån	6.500.000
§ 25. Avskrivningar Afskrivninger	1.281.000
§ 26. Ymsar ognarútreiðslur Diverse ejendomsudgifter	95.000
Tilsamans/lalt	104.839.134
Meirinntøka/Merindtægt	537.366
	105.376.500

Yvirlit yvir flytingar á ognar- og kapitalkonti
í fíggjarárinum 1971/72

Oversigt over bevægelser på formue- og kapitalkonti
i finansåret 1971/72

	Brutto inntøka indtægt kr.	Brutto útreiðsla udgift kr.	Netto inntøka indtægt kr.	Netto útreiðsla udgift kr.
§ 30. Fastar ognir og annlegg Fast ejendom og anlæg	1.956.000	12.700.000		10.744.000
§ 31. Skip Skibe	117.000	300.000		183.000
§ 32. Virðisbrøv Værdipapirer		150.000		150.000
§ 33. Útlán Udlån	860.000	300.000	560.000	
§ 34. Kassakonto Kassekonto	1.592.634		1.592.634	
§ 35. Millumrokningar til góðar Mellemregning til gode	9.983.000	11.980.000		1.997.000
§ 36. Inntøkueftirstøður Indtægtsrestancer		1.070.000		1.070.000
§ 37. Millumrokning við nýtt fíggjarár Mellemregning med nyt finansår		7.300.000		7.300.000
§ 38. Aktivir hjá grunnum Aktiver tilhørende fonds	22.508.000	23.966.000		1.458.000
§ 39. Aktivir hjá deponentum Aktiver tilhørende deponenter		250.000		250.000
§ 40. Lán Lån	12.330.000	6.500.000	5.830.000	
§ 41. Millumrokning, skuld Mellemregning, gæld	500.000		500.000	
§ 42. Deposita Deposita	225.000		225.000	
§ 43. Millumrokning við nýtt fíggjarár Mellemregning med nyt finansår	7.300.000		7.300.000	
§ 44. Grunnar Fonds	23.846.000	22.888.000	958.000	
§ 45. Burturleggingar og avskrivningar Henlæggelser og afskrivninger	6.500.000	1.581.000	4.919.000	
§ 46. Kapitalkonti Kapitalkonti	1.267.366		1.267.366	
	88.985.000	88.985.000	23.152.000	23.152.000

INNTØKUR INDTÆGTER

Landskassans inntøkur í líggjarárinum 1971/72 verða mettar sum tilskilað í §§ 1—8.
I finansåret 1971/72 beregnest landskassans inntægter som anslået i §§ 1—8.

§	1.	Skattir:	kr.	kr.	kr.
		Skatter:			
	1.	Vanligur landsskattur	40.000.000		
		Sæðvanlig landsskat			
	2.	Fólkapensjónsskattur, sl § 19—1—1			
		Folkepensionsskat, se § 19—1—1			
	3.	Sjómannsskattur	1.500.000		
		Sømandsskat			
	4.	Rentuskattur	1.000.000	42.500.000	
		Renteskat			
§	2.	Toll- og framleiðslugjöld:			
		Told- og fremstillingsafgifter:			
	1.	Tollgjöld	63.000.000		
		Toldafgifter			
	2.	Framleiðslugjöld:			
		Fremstillingsafgifter:			
	1.	Øl og sodavatn	800.000		
		Øl og sodavand			
	2.	Sjokoláta og tilíkt	150.000	950.000	63.950.000
		Chokolade m. v.			

	kr.	kr.	kr.
§ 3. Omor gjöld:			
Andre afgifter:			
1. Stutleikagjöld (viðm.)	725.000		
Forlystelsaafgifter (anm.)			
2. Gjöld fyri spiritusskamtanarkort	30.000		
Afgifter for spiritusrationeringskort			
3. Valutagjöld	150.000		
Valutagebyrer			
4. Loyvisgjöld	70.000		
Afgifter for bevillinger			
5. Bøtur	500		
Bøder			
6. Arvagjöld	100.000		
Arveafgifter			
7. Lestagjöld	80.000	1.155.500	
Skibsafgift			

VIÐMERKINGAR

Til § 3.1

Ein fjórðingur av stutleikagjaldinum fer í grunn til mentunarmál.

ANMÆRKNINGER

Til § 1.3

En fjerdedel af forlystelsesaften henlægges i fond til kulturelle formål.

§ 4. Inntøkur av spæli:			
Indtægter ved spil:			
1. Gjöld við útgjalding av happadráttarvinningum	20.000		
Afgifter ved udbetaling af lotterigevinster			
2. Avlop av happadrátti	40.000		
Overskud ved lotteri			
3. Gjöld av vinningum	35.000	95.000	
Afgift af gevinster			
§ 5. Rentur og vinningsbýti v. m.:			
Renter og udbytter m. v.:			
1. Rentuinntøkur:			
Renteindtægter:			
1. Straffrenta fyri ov seint goldnan skatt . .	600.000		
Straffrenter for for sent betalt skat			
2. Pantigjöld viðv. landsskatti	35.000	635.000	
Pantegebyr vedr. landsskat			
3. Rentur av banka- og sparikassainmistøðum	750.000		
Renter af bank- og sparekasseindestående			
4. Rentur av útláni og annar ágøði	575.000		
Renter af udlån og andre tilgodehavender			
5. Rentur av obligatiónum	1.000		
Renter af obligationer			
6. Vinningsbýti av partabrøvum	15.000		
Udbytte af aktier			
		1.976.000	
2. Rentuútreiðslur:	÷ 5.100.000 ÷ 3.124.000		
Renteudgifter:			

	kr.	kr.	kr.
§ 6. Landsstovnar: Landsvirkisomheder:			
1. <i>Strandfaraskip landsins:</i> <i>Lagtingets kystfart:</i>			
1. Inntøkur	2.600.000		
Indtægter			
2. ÷ Útreiðslur	3.800.000 ÷ 1.200.000		
÷ Udgifter			
2. <i>Tjaldurs Apotek:</i> <i>Tjaldurs Apotek:</i>			
1. Inntøkur	1.974.000		
Indtægter			
2. ÷ Útreiðslur	1.755.000	219.000	
÷ Udgifter			
3. <i>Telefonverkið:</i> <i>Telefonværkett:</i>			
1. Inntøkur	6.900.000		
Indtægter			
2. ÷ Útreiðslur	6.500.000	400.000	
÷ Udgifter			
4. <i>Útvarpið:</i> <i>Radiofonten:</i>			
1. Inntøkur	1.100.000		
Indtægter			
2. ÷ Útreiðslur	770.000	330.000	
÷ Udgifter			
5. <i>Oljugoymslur:</i> <i>Olieanlæg:</i>			
1. Inntøkur	74.000		
Indtægter			
2. ÷ Útreiðslur	10.000	64.000	
÷ Udgifter			
6. <i>Hvalastøðin við Áir:</i> <i>Hvalstationen við Áir:</i>			
1. Inntøkur	15.000		
Indtægter			
2. ÷ Útreiðslur	30.000	÷ 15.000	
÷ Udgifter			
7. <i>Sildaoljuverksmiðjan, Kollafirði:</i> <i>Sildeoliefabriken, Kollafirði:</i>			
1. Inntøkur	1.000		
Indtægter			

		kr.	kr.	
2.	÷ Útreiðslur	1.000	0	
	÷ Udgifter			
8.	<i>Flogvøllur:</i>			
	<i>Flyveplads:</i>			
1.	Inntøkur	0		
	Indtægter			
2.	÷ Útreiðslur	0	0	
	÷ Udgifter			
9.	<i>Leivur Øssurson:</i>			
	<i>Leivur Øssurson:</i>			
1.	Inntøkur	3.500.000		
	Indtægter			
2.	÷ Útreiðslur	3.500.000	0	
	÷ Udgifter			
10.	<i>Asfaltverk:</i>			
	<i>Asfaltfabrik:</i>			
1.	Inntøkur	3.000.000		
	Indtægter			
2.	÷ Útreiðslur	2.700.000	300.000	98.000
	÷ Udgifter			
§ 7.	Partur av avlopi danska tjóðarbankans smb. lóg:		700.000	
	Andel i den danske Nationalbanks overskud ifølge lov:			
§ 8.	Vmsar inntøkur:		2.000	
	Diverse indtægter:			
	Samanløgð inntøka/ Samlede indtægter		105.376.500	

ÚTREIDSLUR:
UDGIFTER:

Landskassans útreiðslur í fíggjarárinum 1971/72 ætlast sum tilskilað í §§ 10—26
Í fjánsári 1971/72 anslás landskassens udgifter som anført i §§ 10- 26

§ 10. Lögtingið:			
Lagtinget:			
1. Lögtingsmennirnir:		kr.	kr.
<i>Lagtingets medlemmer:</i>			
1. Lønir	836.000		
Lønninger			
2. Dagpeningur til nevndarlímur	15.000		
Dagpenge til udvalgsmedlemmer			
3. Ferðaútreiðslur	500		
Rejsoudgifter			
4. Formansskapinum at ráða yvir	20.000	871.500	
Til presidiets disposition			
2. Lögtingið:			
<i>Lagtingsbygningen:</i>			
1. Hiti, ljós og reingerð	15.000		
Varme, lys og renholdelse			
2. Viðlíkahald	35.000		
Vedligeholdelse			
3. Aðrar útreiðslur	10.000	60.000	
Andre udgifter			
3. Lögtingstíðindi og kunngerðarsavn:			
<i>Lagtingsútdende, og kundgørelsessamlingen:</i>			
1. Prenting v. m.	45.000		
Trykning m. v.			
2. ÷ Inntøkur av sølu	6.000	39.000	
÷ Indtagter ved salg			
4. Grannskoðan:		185.000	
<i>Revision:</i>			

	kr.	kr.
5. <i>Landsskattanevndin:</i> <i>Landsskattendvalget:</i>		
1. Samsýningar Vederlag	15.000	
2. Skrivstovutilfar o. t. Kontorrekvisitter m. v.	500	15.500
6. <i>Norrønu Ráðið</i> <i>Nordisk Råd</i>		35.000
		1.206.000
§ 11. Landsfyrirsitingin: Landsadministrationen:		
1. <i>Løgmaður og landsstýri:</i> <i>Lagmand og landsstyre:</i>		
1. Lønir v. m. Lønninger m. v.	442.860	
2. Borðfæ Repræsentationstillæg	15.000	
3. Innbúgv v. m. Indbo m. v.	10.000	467.860
2. <i>Landsskrivstovan:</i> <i>Landskontoret:</i>		
1. Tænastumenn v. m. Tjenestemænd m. v.	484.000	
2. Skrivstovufólk Kontorpersonale	390.500	
3. Honorar v. m. Honorarer m. v.	35.000	
5. Skrivstovuhald Kontorhold	40.000	
6. Porto, telefon, lýsingar v. m. Porto, telefon, annoncer m. v.	65.000	
7. Aðrar útreiðslur Andre udgifter	15.000	1.029.500
3. <i>Fiskivinnustova</i> <i>Fiskerikontor</i>		
1. Tænastumenn Tjenestemænd	63.360	
2. Skrivstovufólk Kontorpersonale	46.420	
5. Skrivstovuhald Kontorhold	6.000	

	kr.	kr.
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.	15.000	
Porto, telefon, annóncer m. v.		
7. Aðrar útreiðslur	3.200	133.980
Andre udgifter		
4. <i>Uttanríkisstænasta:</i>		
<i>Udenrigstjeneste:</i>		
1. Tænastumenn	176.000	
Tjenestemænd		
2. Skrivstovufólk	48.400	
Kontorpersonale		
4. Útreiðslur av eignum og øðrum hólum .	45.000	
Ejendoms- og andre lokaleudgifter		
5. Skrivstovuhald	6.000	
Kontorhold		
6. Porto, telefon, fjarrit, lýsingar v. m. ...	50.000	
Porto, telefon, telegr., annóncer m. v.		
7. Aðrar útreiðslur	7.000	
Andre udgifter		
8. Ferða- og dagpeningaútreiðslur	25.000	
Rejse- og dagpengeudgifter		
9. Útviðbót	26.400	
Udstationeringstillæg		
10. ÷ Leiguinntøkur	763	383.037
÷ Lejeindtægter		
5. <i>Líkningarráð</i>		
<i>Ligningsråd</i>		
1. Tænastumenn	64.900	
Tjenestemænd		
2. Skrivstovufólk	302.500	
Kontorpersonale		
3. Honorar	6.000	
Honorarer		
5. Skrivstovuhald	100.000	
Kontorhold		
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.	10.000	
Porto, telefon, annóncer m. v.		
7. Aðrar útreiðslur	55.000	
Andre udgifter		
8. Ferða- og dagpeningur	8.000	546.400
Rejse- og dagpenge		
6. <i>Mannatalsstova:</i>		
<i>Folkeregister:</i>		
2. Skrivstovufólk	72.600	
Kontorpersonale		

	kr.	kr.
3. Honorar	24.000	
Honorarer		
5. Skrivstovuhald	5.000	
Kontorhold		
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.	1.000	
Porto, telefon, annonser m. v.		
7. Aðrar útreiðslur	8.000	
Andre udgifter		
8. E. D. V.	300.000	410.600
E. D. B.		
7. Gjaldstovan:		
Oppebørselskontoret:		
1. Tænastumenn	368.500	
Tjenestemænd		
2. Skrivstovufólk	1.556.600	
Kontorpersonale		
3. Honorar	4.500	
Honorarer		
4. Húsuútreiðslur	70.000	
Lokaleudgifter		
5. Skrivstovuhald	110.000	
Kontorhold		
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.	200.000	
Porto, telefon, annonser m. v.		
7. Aðrar útreiðslur	195.000	
Andre udgifter		
8. ÷ Jarðarráðið, endurgjald	4.000	
÷ Refusion fra jordfonden		
9. ÷ endurgjald frá kommununum	175.000	
÷ Refusion fra kommunerne		
10. ÷ Ríkiskassinn, endurgjald	581.375	1.744.125
÷ Refusion fra statskassen		
8. Gjaldstovudeildir:		
Oppebørselsfilialer:		
2. Skrivstovufólk	513.700	
Kontorpersonale		
4. Húsuútreiðslur	60.500	
Lokaleudgifter		
5. Skrivstovuhald	12.500	
Kontorhold		
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.	16.500	
Porto, telefon, annonser m. v.		
7. Aðrar útreiðslur	9.500	612.700
Andre udgifter		

	kr.	kr.
9. <i>Endurgjald til sýslurnar fyrir skrivstovuhald</i> <i>Kontorholdsgótgærelse til systemne</i>		25.000
10. <i>Tolleftirlitid:</i> <i>Toldvæsenet:</i>		
1. Tænastumenn og hjálptollrarar	532.400	
Tjenestemænd og assisterende toldere		
3. Honorar	10.100	
Honorarer		
4. Húsaútreiðslur	28.000	
Lokaleudgifter		
5. Skrivstovuhald	5.000	
Kontorhold		
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.	9.500	
Porto, telefon, annoncer m. v.		
7. Aðrar útreiðslur	12.000	
Andre udgifter		
8. Ferða- og dagpeningaútreiðslur	5.000	612.000
Rejse- og dagpengeudgifter		
11. <i>Valuta- og prisráð:</i> <i>Valuta- og prisráð:</i>		
2. Skrivstovufólk	135.300	
Kontorpersonale		
3. Honorar	13.500	
Honorarer		
4. Húsaútreiðslur	13.400	
Lokaleudgifter		
5. Skrivstovuhald	6.000	
Kontorhold		
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.	7.000	
Porto, telefon, annoncer m. v.		
7. Aðrar útreiðslur	500	
Andre udgifter		
8. Ferða- og dagpeningur	26.000	201.700
Rejse- og dagpenge		
12. <i>Landsverkfrøðingsskrivstovan:</i> <i>Landsingenlørrens kontor:</i>		
1. Tænastumenn og verkfrøðingar	990.000	
Tjenestemænd og ingeniører		
2. Skrivstovufólk	363.000	
Kontorpersonale		
4. Húsaútreiðslur (herundir í Stórustovu)	100.000	
Lokaleudgifter (herunder i Stórustovu)		

	kr.	kr.
5. Skrivstovuhald Kontorhold	40.000	
6. Porto, telefon, lýsingar v. m. Porto, telefon, annonser m. v.	35.000	
7. Aðrar útreiðslur Andre udgifter	15.000	
8. Ferða- og dagpeningur Rejse- og dagpenge	75.000	
9. : Húsaleiga (húsinu í Stórustovu) ÷ Husleje (huset i Stórustovu)	8.400	1.609.600
 13. Lønarråd: Lønningsråd:		3.000
 14. Búskaparráðgjafi: Økonomisk råd:		
1. Samsýning til limir Vederlag til medlemmer	88.000	
2. Skrivstovufólk Kontorpersonale	368.500	
4. Húsaútreiðslur Lokaleudgifter	14.000	
5. Skrivstovuhald Kontorhold	15.000	
6. Porto, telefon, lýsingar v. m. Porto, telefon, annonser m. v.	4.000	
7. Aðrar útreiðslur Andre udgifter	12.000	501.500
 15. Ferða- og dagpeningur innan- og utanlands: Rejse- og dagpenge inden- og udenlands:		135.000
 16. Innheimtingarútreiðslur: Udgifter ved inkasso:		12.500
 17. Ögnin Tínganes: Ejendommen Tínganes:		
1. Ljós, brenni, reingerð v. m. Lys, brændsel, renholdelse m. v.	80.000	
2. Viðlíkahald, ymiskar umbyggingar v. m. Vedligeholdelse, forskellige restaureringer m. v.	200.000	
3. Aðrar útreiðslur Andre udgifter	20.000	
4. ÷ Leiguinntökur frá fremmantum ÷ Lejeindtægter fra fremmende	24.000	276.000
		8.704.502

	kr.	kr.	kr.
§ 12. Heilsumál:			
Sundhedsvæsenet:			
1. Landssjúkrahúsið (D. A. II.):			
Landssygehuset (D. A. H.):			
1. Útreiðslur	14.610.614		
Udgifter			
2. ÷ Sjúklingagjald	820.000		
÷ Patientbetaling			
3. ÷ Ríkisstudning	6.804.807		
÷ Statstilskud			
4. ÷ Aðrar inntøkur	181.000	7.805.807	6.804.807
÷ Andre indtægter			
2. Klakksvíkar sjúkrahús:			
Klakksvík sygehus:			
1. Útreiðslur	3.737.392		
Udgifter			
2. ÷ Sjúklingagjald	305.100		
÷ Patientbetaling			
3. ÷ Ríkisstudning	1.679.346		
÷ Statstilskud			
4. ÷ Aðrar inntøkur	73.600	2.058.046	1.679.346
÷ Andre indtægter			
3. Suduroyar sjúkrahús:			
Sudorø sygehus:			
1. Útreiðslur	2.612.297		
Udgifter			
2. ÷ Sjúklingagjald	135.500		
÷ Patientbetaling			
3. ÷ Ríkisstudning	1.226.148		
÷ Statstilskud			
4. ÷ Aðrar inntøkur	24.500	1.386.148	1.226.149
÷ Andre indtægter			
4. Tuberklastøðin			110.000
Tuberkulosestationen			
5. Læknar			143.000
Læger			
6. Ljósmeður			110.000
Jordemødre			
7. Farsóttir			5.500
Epidemiske sygdomme			
8. Karantenuútreiðslur			100
Karantæneudgifter			
9. Sjúkrahjálpi			1.100
Sygehjælp			
10. Hvíldarheimið »Naina«			74.750
Hvilehjemmet »Naina«			

	kr.	kr.	kr.
11. Studningur til skólatannlæknastovur Tilskud til skoletandlægeklinikker			5.000
12. Barnakonuferðir Barselsfærd			4.000
13. Difteritis- og stívkrampakoppseting Vaccinationsudgifter vedr. difteri og stívkrampe			19.500
14. Ferðaútreiðslur til barnakonur Rejseudgifter til gravide kvinder			10.000
			10.193.252

§ 13. Samferðslumál:

Kommunikationsvæsen:

1. Nýggir vegir og brýr, breiðkan av brúm og umsiting av vegum Nye veje og broer, udvidelse af broer og vedligeholdelse af veje	12.000.000	
1. ÷ Bilgjöld ÷ Motorafgifter	2.300.000	
2. ÷ Bensingjald ÷ Bensinafgift	6.500.000	
3. ÷ Kommunna partur ÷ Kommunernes andel	1.400.000	
	- 10.200.000	1.800.000
2. Havnagerð, í grunn Havnebygning, henlægges i fond:		5.000.000
3. Lendingar, í grunn: Landingspladser, henlægges i fond:		2.500.000
4. Flogferðsla, í grunn: Flyvetrafik, henlagt i fond:		250.000
5. Dýpan av Streyminum Uddybning af Streyminum		500.000
		10.050.000

§ 14. Skúlamál:

Undervisningsvæsen:

1. Fólkskúlin: Folkeskolen:	
1. Læraralønir Lærerlønninger	7.200.000
2. Skúlaráðgevarar Skolekonsulenter	155.000
3. Partvís rindan av eftirlønnum lærara ... Delvis dækning af lærernes pension	242.000

	kr.	kr.
4. Skúlabarnaflutningur	270.000	
Kørsel af skolebørn		
5. Aðrar útreiðslur	65.000	7.932.000
Andre udgifter		
 2. <i>Studentaskúlin:</i> <i>Gymnasiet:</i>		
1. Lærarlønir	870.000	
Lærerlønninger		
2. Vikarlønir, yvirtimar v. m.	735.000	
Vikarlønninger, overtimer m. v.		
3. Studningur til næmingar	75.000	
Tilskud til elever		
4. Søvni	16.000	
Samlingerne		
5. Ognarútreiðslur	274.500	
Ejendomsudgifter		
6. Aðrar útreiðslur	36.000	
Andre udgifter		
7. Kostdeild	228.000	
Kostafdeling		
8. Ekskursiónir	2.000	
Ekskursioner		
9. ÷ Leiguinntøkur	6.400	2.230.100
÷ Lejeindtægter		
 3. <i>Føroya sjómannsskúli:</i> <i>Færøernes Navigationsskole:</i>		
1. Lønir	587.000	
Lønninger		
2. Amboð	24.000	
Redskaber		
3. Ognarútreiðslur	82.400	
Ejendomsudgifter		
4. Aðrar útreiðslur	48.000	741.400
Andre udgifter		
 4. <i>Klakksvíkar sjómannsskúli:</i> <i>Klakksvik Navigationsskole:</i>		
1. Studningur (viðm.)		107.000
Tilskud (anm.)		
 5. <i>Føroya Fólkaháskúli:</i> <i>Færøernes Folkehøjskole:</i>		
1. Rakstrarstudningur	200.200	
Driftstilskud		

	kr.	kr.	kr.
2. Rentustudningur		5.000	
Rentetilskud			
3. Studningur til næmingar		128.300	333.500
Tilskud til elever			
6. Kveldskúlar:			125.000
Aftenskoler:			
7. Itrótt:			
Idræt:			
1. Studningur til fimleikagrunnin		250.000	
Tilskud til ídrætsfonden			
2. Studningur til Í. S. F.		45.000	
Tilskud til Í. S. F.			
3. Studningur til ferðir innanoyggja		65.000	360.000
Tilskud til indenøs rejser			
8. Ymiskir studningar:			
Diverse tilskud:			
1. Grunnurinn til lærdan lestur		140.000	
Studiefonden			
2. Grunnurinn til læraraskúlanæmingar . . .		25.000	
Fonden til seminarieelever			
3. Grunnurinn til annan lestur		65.000	
Fonden til anden læsning			
4. Uttanbýggja næmingar í realskúlum . . .		35.000	
Udenbys elever i realskoler			
5. Lærlingar		200.000	
Lærlinge			
6. Landbúnaðarnæmingar		5.000	
Landbrugselever			
7. Ymisk framhaldsundirvísing		10.000	
Diverse forsættelsesundervisning			
8. Skúlabarnaferðir:			
Skolebørns rejser:			
1. Uttanlands	40.000		
Udenlands			
2. Innanoyggja	50.000	90.000	
Indenøs			
9. Skúlabyggigrunnurinn		1.000.000	
Skolebyggefonden			
10. Ymiskir studningar		3.000	
Diverse tilskud			
11. Læraraskeið		3.500	
Lærerkursus			
12. Næmingastudningur til listamenn		12.000	
Tilskud til kunstneres uddannelse			

	kr.	kr.	kr.
13. Føroya skúlasavn		30.000	
Færøernes skolesamling			
14. Meginfelag føroyska studenta		14.000	
Meginfelag føroyska studenta			
15. Studningur til fremmand, ið lesa í Føroyum		10.000	
Tilskud til ikke-færinger, der studerer på Færøerne			
16. Skúlastjórnin at ráða yvir (viðm.)		10.000	
Til disposition for skoledirektionen (anm.)			
17. Landsstýrinum at ráða yvir		15.000	
Landsstyret at råde over			
18. Grunnur til lærlingaheim		200.000	
Fond til lærlingehjem			
19. Studningur til Norrøna Felagið		6.000	
Tilskud til Norrøna Felagið			
20. Lærugrunnur Føroya		10.000	1.883.500
Lærugrunnur Føroya			
			13.712.500

VIÐMERKINGAR

ANMÆRKNINGER

Til § 14.4.1.

Heraf 20.000 kr. um árlø i 6 ár i byggi-
studningi, hetta er 4. rata.

Heraf 20.000 kr. om året i 6 ár i bygge-
tilskud, dette er 4. rate.

Til § 14.8.16.

Tað er ein treyt, at rikiskassin letur tilsva-
andi studning.

Det er en forudsætning, at statskassen yder
et tilsvarende tilskud.

§ 15. Vísind, bókméntir og list:
Videnskab, litteratur og kunst:

1. Landsbókasavnið:
Landsbiblioteket:

1. Tænastumenn	66.000
Tjenestemænd	
2. Aðrar lönir	225.000
Andre lønninger	
3. Bókakeyp og innbinding	112.000
Bogkøb og indbinding	
4. Ognarútreiðslur	120.000
Ejendomsudgifter	
5. Skrivstovuhald	3.500
Kontorhold	
6. Porto, telefon, lýsingar v. m.	6.500
Porto, telefon, annoncer m. v.	

	kr.	kr.
7. Aðrar útreiðslur Andre udgifter	2.000	
8. ÷ Sektir ÷ Bøder	100	534.900
 2. <i>Fólkabókasavn:</i> <i>Folkebiblioteker:</i>		
1. Umsjón Tilsyn	12.000	
2. Rakstrarstudningur Driftstilskud	283.350	
3. Nýstovnan av bygðabókasøvnum Oprettelse af bygdebiblioteker	15.380	
4. Til rithøvundar Til forfattere	10.000	320.730
 3. <i>Landskjalasavnló:</i> <i>Landsarkivet:</i>		
1. Lønir Lønninger	83.000	
4. Húsaútreiðslur Lokaleudgifter	37.000	
5. Skrivstovuhalð Kontorhold	2.000	
6. Porto, telefon v. m. Porto, telefon m. v.	1.200	
7. Aðrar útreiðslur Andre udgifter	500	
8. Ferða- og dagpeningur Rejse- og dagpenge	500	124.200
 4. <i>Føroya fornminnissavn:</i> <i>Færøernes museum:</i>		
1. Lønir Lønninger	139.000	
2. Útgrefstur Udgravninger	100.000	
3. Húsaútreiðslur Lokaleudgifter	10.000	
4. Aðrar útreiðslur, herundir skrivstovuhjálpi Andre udgifter, heri konformmedhjælp	25.000	
5. Umsiting av fornminnum og keyp av fornlutum (viðm.) Vedligeholdelse af fortidsminder og køb af oldsager (anm.)	82.000	
6. Røkt av Skansanum Vedligeholdelse af Skansen	6.000	
7. Amboð og umskipan Redskaber og forandringer	11.000	373.000

	kr.	kr.
5. <i>Fiskirannsóknarstovan:</i> <i>Fiskeribiologisk laboratorium:</i>		
1. Tænastumenn Tjenestemænd	120.000	
2. Aðrar lönir Andre lønninger	140.200	
4. Leiga av færum, amboð, hjálp v. m. ... Leje af skibe, redskaber, assistance m. v.	90.000	
5. Húsaútreiðslur Lokaleudgifter	25.600	
7. Aðrar útreiðslur Andre udgifter	6.500	
8. Ferðaútreiðslur Rejseudgifter	9.000	
9. ÷ Ríkiskassans endurrinding ÷ Refusion fra statskassen	195.650	195.650
6. <i>Fuglakanningarstøð v. m.:</i> <i>Ornitologisk station m. v.:</i>		13.000
7. <i>Náttúrgripasavnið:</i> <i>Naturhistorisk samling:</i>		
1. Lønarendurgjald Refusion af løn	42.000	
2. Aðrar lönir Andre lønninger	50.000	
4. Húsaútreiðslur Lokaleudgifter	10.000	
5. Skrivstovuhald Kontorhold	5.000	
6. Aðrar útreiðslur Andre udgifter	31.500	
7. Ferðapeningur, arbeiðshjálp v. m. Rejsepenge, assistance m. v.	10.000	
8. Umsitingar á Debesartrøð Vedligehold på Debesartrøð	20.000	168.500
8. <i>Fróðskaparsetur Føroya:</i> <i>Færøernes Akademi:</i>		
1. Tænastumenn Tjenestemænd	147.000	
2. Aðrar læraralönir Andre lærerlønninger	110.000	
3. Skrivstovufólk o. a. Kontorpersonale o. a.	33.000	
4. Húsaútreiðslur Lokaleudgifter	11.000	
5. Skrivstovuhald Kontorudgifter	6.500	

		kr.	kr.
6.	Bókakeyp o. t. Bogkøb o. l.	8.000	
7.	Aðrar útreiðslur Andre udgifter	53.500	
8.	Árligur byggistudningur: Árligt byggetilskud:		
1.	Útreiðslur Udgifter	49.800	
2.	÷ Leiguinntøkur ÷ Lejeindtægter	37.800	12.000 381.000
9.	<i>Fiskildnaðarstovan:</i> <i>Fiskeriets forsøgslaboratorium:</i>		
1.	Tænastumenn Tjenestemenn	78.000	
2.	Aðrar lönir Andre lønninger	35.000	
3.	Skrivstovuhald Kontorhold	1.800	
5.	Húsaútreiðslur Lokaleudgifter	19.000	
6.	Royndir og töl Forsøg og instrumenter	14.000	
7.	Aðrar útreiðslur Andre udgifter	2.000	
8.	÷ Inntøkur ÷ Indtægter	3.000	146.800
10.	<i>Ymskir studningar:</i> <i>Forskellige tilskud:</i>		
1.	Barnabløð Børneblade	2.000	
2.	Tónleikur og sangur Musik og sang	50.000	
3.	Mentunargrunnurin (MFL); Mentunargrunnurin (MFL):		
1.	Til stovnsfæið Til grundkapitalen	20.000	
2.	Til útgávu av bókum o. ø. (viðm.) , Til udgivelse af bøger m. v. (anm.)	30.000	50.000
4.	Føroya Listasavn Færøernes kunstsamling	50.000	
5.	Útgáva av tingbókum Udgivelse af tingbøgerne	5.000	
6.	Sømdarpeningur til skald og listamenn (viðm.) Hædersgaver til digtere og kunstnere (anm.)	24.000	
7.	Landsstýrinum at ráða yvir Landsstyret at råde over	80.000	

	kr.	kr.
8. Doyvan av radioóljóði	45.000	
Udryddelse af radiostøj		
9. Útvarpsgrunnur	25.000	
Radiofonifond		
10. Skúlabókaútgáva	88.500	
Udgivelse af skolebøger		
11. Útgáva av orðabókum, í grunn	12.500	
Udgivelse af ordbøger, henlægges i fond		
12. Sjonleikarhús, í grunn	50.000	
Teatre, henlægges i fond		
13. Landsbóka- og landsskjalasavn, í grunn	350.000	831.500
Landsbibliotek og landsarkiv, henl. i fond		
		3.089.280

VIDMERKINGAR

Í eykastudningi verður veitt:
 Umvæling av Blásustovu, Norðagøtu, 12.500 kr. um árið í 2 ár. Hetta er 2. rata.
 Keypt av bygðini Fossá, 12.500 kr. um árið í 2 ár. Hetta er 2. rata.

Til § 15.4.5.

Ekstraordinært ydes følgende tilskud:
 Reparation af Blásustovu, Norðagøtu, 12.500 kr. om året i 2 år. Dette er 2. rate.
 Erhvervelse af hygden Fossá, 12.500 kr. i 2 år. Dette er 2. rate.

Til § 15.10.3.2.

Landsstýrið ger av eftir hvørjum reglum, studningur verður latin. Av studninginum verða tó um 12.000 kr. at nýta til útgávu av barnabókum á føroyskum, útgivnar av bóka-nevnd Føroya Lærarafelags.

Landstyret afgør efter hvilke regler tilskud ydes. Af tilskudet anvendes dog ca. 12.000 kr. til udgivelse af børnebøger på færøsk, udgivet af den færøske Lærerforenings bogudvalg.

Til § 15.10.6

Sømdargávur fyri skaldskap og list:

	kr.
S. J. Mikines	2.400
Hans Jacob Jacobsen	2.400
Janus Kamban	1.600
William Helnesen	1.600
Ingálvur av Reyni	1.600
Sigmund Petersen	1.600
Richard Long	1.600

Hædersgaver vedrørende litteratur og kunst:

	kr.
Hans Jacob Højgaard	1.600
Valdemar Poulsen	1.600
Robert Joensen	1.600
M. S. Viðstein	1.600
Adrian Johansen	1.600
Jens Pauli Helnesen	1.600
Jóannes Kristiansen	1.600

	kr.	kr.
§ 16. Fiskivinna, sigling o. t. Fiskerl, safart o. l.		
1. Vrakarastovnurin: Vragerinstitutionen:		
1. Løn til yvirvrakara og vrakieftirlitsmenn	400.000	
Løn til overvrager og vragerkontrollører		
2. Ferðaútreiðslur	95.000	
Rejseudgifter		
3. ÷ Endurgjald fyri skrivning av avskipingarskjølum	÷ 3.600	491.400
÷ Vederlag for udfærdigelse af afskibningsdokumenter		
2. Nautisk royndarkamar: Nautisk prøvekammar:		
1. Útreiðslur	8.200	
Udgifter		
2. ÷ Inntøkur	1.200	7.000
÷ Indtægter		
3. Sjómansheim (viðm.):		56.000
Sømandshjem (anm.):		
4. Vaktar- og bjargingarskip: Vagt- og bjergningssskip:		
1. Útreiðslur	550.000	
Udgifter		
2. ÷ Inntøkur	187.000	363.000
÷ Indtægter		
5. Landsstýrslum at ráða yvir:		125.000
Landsstyret at råde over:		
6. Minstaløn og annar stuðul til fiskivinnuna:		13.000.000
Mindsteløn og anden støtte til fiskerierhvervet:		
7. Studningur til grunnin til endurn. av skipaflotarum:		8.500.000
Tilskud til fonden til fiskerflådens fornyelse:		
8. Grindir:		10.000
Grindefangst:		
9. Eftirlit við ymsum trolarafelögum:		4.500
Tilsyn med visse trawlerselskaber:		
10. Prísásetingarnevndir fyri salt- og råfisk: ..		50.000
Udvalg til fastsættelse af fiskepriser:		
		22.606.900

VIÐMERKINGAR

Uppl. í studningstulinum er 4. gjöld úv 4 ára játtan til sjómansheim í Vestmannaoyggjunum upp á 40.000 kr. Í rakstrarstudningi til arbeiðið í Reykjavík og Grimsby 10.500 kr. og í rakstrarstudningi til arbeiðið í Vestmannaoyggjunum og Aberdeen 10.500 kr.

Í byggistudningi til sjómansheimið í Runavík verður veitt 25.000 kr. um árið í 4 ár. Hetta er 2. rata.

Til § 16.3

ANMÆRKNINGER

Í tilskudet er indeholdt et 4. rata af 4 årig bevilling til sømandshjem på Vestmannøerne på 40.000 kr. I driftstilskud til arbejdet i Reykjavik og Grimsby 10.500 kr. og i driftstilskud til arbejdet på Vestmannøerne og Aberdeen 10.500 kr.

Í byggetilskud til sømandshjemmet i Runavik ydes 25.000 kr. om året i 4 år. Dette er 2. rate.

§ 17. Landbúnaður og matrikulering.
Landbrug og matrikulering.

	kr.	kr
1. <i>Tænastumenn o. a.:</i> <i>Tjenestemænd o. a.:</i>		
1. Landsdjóralækní, lön, ferðapeningur v. m. Landsdyrlæge, lön, rejsepenge m. v.	110.000	
2. Seyðaráðgevari Fåreavlskonsulent	8.000	118.000
2. <i>Útskipting og matrikulstova:</i> <i>Udskifning og matrikelkontor:</i>		
1. Lönir Lønninger	900.000	
2. Ferðaútreiðslur Rejsendgifter	70.000	
3. Skrivstovuútreiðslur Kontorudgifter	80.000	
4. Hjálparmenn Assistenten	20.000	
5. Amboð Redskaber	30.000	
6. Tilfar, luftfotografering v. m. Arbejdsmaterialer, luftfotografering m. v.	150.000	
7. Porto, telefon v. m. Porto, telefon m. v.	15.000	
8. Aðrar útreiðslur Andre udgifter	8.000	
9. ÷ Inntækur ÷ Indtægter	450.000	823.000

	kr.	kr.
3. <i>Royndarstöðin í Høyvík:</i>		
<i>Forægsstationen i Høyvík:</i>		
Útreiðslur	350.000	
Udgifter		
÷ Inntøkur	52.000	298.000
÷ Indtægter		
4. <i>Fyriskipanir móti munn- og kleyvsótt:</i>		1.000
<i>Foranstaltninger mod mund- og klovsyge:</i>		
5. <i>Aðrir studningar:</i>		
<i>Andre tilskud:</i>		
1. Húsdjóraaling	40.000	
Husdyropdrætning		
2. Nýdyrking v. m.	100.000	
Nyopdyrkning m. v.		
3. Rentustudningur til landbúnaðarlán (viðm.)	43.200	
Rentetilskud til landbrugslán (anm.)		
4. Studningur til ílegging í landbúnaðin ..	200.000	
Financieringstilskud til landbruget		
5. Studningur til mjólkaframleiðslu (viðm.)	530.000	
Tilskud til mælkeproduktion (anm.)		
6. Studningur til súrhöyggjbrunnar (viðm.)	85.000	
Tilskud til græssiloer (anm.)		
7. Træplanting	60.000	
Plantning af træer		
8. Minking av ravni og kráku	1.000	
Bekæmpelse af ravne og krager		
9. Landsstýrinum at ráða yvir	10.000	1.069.200
Til Landstyret at råde over		
		2.309.200

VIDMERKINGAR

ANMÆRKNINGER

Til § 17.5.3.

Játtan verður tó ekki at nýta til seihúsa-
bygging.

Bevillingen må dog ikke anvendes til op-
førelse af heboelseshuse.

Til § 17.5.5. og 6

Figgjarnevndin ger av eftir tilmæli frá lands-
stýrinum, hvussu studningur verður at veita.
Studningarnir verða umsitnir av jarðarráð-
num.

Finansudvalget afgør efter indstilling fra
landsstyret, hvorledes tilskudene ydes.
Tilskudene administreres af landbrugsrådet.

		kr.	kr.
§ 18.	Handil, idnaður o. t. Handel, industri m. v.		
1.	Ravmagnsmál: Elektricitetsvæsen:		
1.	Ravmagnsnevndin Elektricitetsudvalget	1.500	
2.	SEV, studningur til rentur og til smærri elverk, í grunn SEV, tilskud til renter og til mindr. el-værk., henl. í fond	225.000	226.500
2.	Fabriks- og ketilumsjón v. m. Fabriks- og kedeltilsyn m. m.		150.000
3.	Motorkomur eftirlitsmaður: Motorsagkyndig tilsynsmand:		
1.	Útreiðslur Udgifter	90.000	
2.	÷ Inntøkur Indtægter	90.000	0
4.	Skipaskrá og -uppmáling: Skibsregistrering og -opmåling:		
1.	Skipaskrá Skibsregistrering	10.000	
2.	Skipauppmáling: Skibsopmåling:		
1.	Útreiðslur Udgifter	12.000	
2.	÷ Inntøkur ÷ Indtægter	3.000	9.000
5.	Semingsmannaskipanin: Førligsinstitutionen:		10.000
6.	Kolagrevstur: Kulbrydning:		60.000
7.	Føroya Ferðamannafelag: Færøernes Turistforening:		75.000
8.	Landsstýrinum at ráða yvir: Landsstyret at råde over:		50.000
9.	Læruráðið: Lærerådet:		29.000
10.	Stuðul til ldnadarsfremjandi endamál: Støtte til industrifremmende formål:		500.000
11.	At leggja í gistlingarhúisgrunnin: Henlæggelse i hotelfonden:		50.000
12.	Skelðvirksemi: Kursusvirksomhed:		100.000
			1.269.500

		kr.	kr.
§ 19.	Almenn forsorg. Socialvæsen.		
1.	<i>Fólkapensión:</i> <i>Fólkepension:</i>		
1.	Fólkapensión	27,800.000	
	Fólkepension		
2.	÷ Fólkapensiónsskattur	5,350.000	
	÷ Fólkepensionsskat		
3.	÷ Partur ríkisins	13,900.000	
	÷ Statskassens andel		
4.	÷ Partur kommunanna	1,425.000	7,125,000
	÷ Kommunernes andel		
2.	<i>Avlámispensión:</i> <i>Invalldepension:</i>		
1.	Avlámispensión	14,500.000	
	Invaliddepension		
2.	÷ Partur ríkisins	7,250.000	
	÷ Statskassens andel		
3.	÷ Partur kommunanna	1,210.000	6,040,000
	÷ Kommunernes andel		
3.	<i>Barnastyrkur til stakar upphaldarar:</i> <i>Børnebidrag til enlige forsørgere</i>	1,200.000	
1.	÷ Partur ríkisins	490.000	
	÷ Statskassens andel		
2.	÷ Partur kommunanna	120.000	590,000
	÷ Kommunernes andel		
4.	<i>Einkjupensjón</i>	980.000	
	<i>Enkepension</i>		
1.	÷ Partur ríkisins	490.000	
	÷ Statskassens andel		
2.	÷ Partur kommunanna	80.000	410,000
	÷ Kommunernes andel		
5.	<i>Vanlig forsorg:</i>	1,210.000	
	<i>Almindelig forsorg</i>		
1.	÷ Partur ríkisins	300.000	
	÷ Statskassens andel		
2.	÷ Partur kommunanna	150.000	760,000
	÷ Kommunernes andel		

	kr.	kr.
6. <i>Viðkað hjálp</i>	500.000	
<i>Udvidet hjælp</i>		
1. ÷ Partur ríkisins	250.000	
÷ Statskassens andel		
2. ÷ Partur kommunanna	40.000	210.000
÷ Kommunernes andel		
7. <i>Finkjuhjálp</i>	920.000	
<i>Enkehjælp</i>		
1. ÷ Partur ríkisins	230.000	
÷ Statskassens andel		
2. ÷ Partur kommunanna	115.000	575.000
÷ Kommunernes andel		
8. <i>Barnaforsorg</i>		
<i>Børneforsorg</i>		
1. Føroya Partur	550.000	
Færøernes andel		
2. ÷ Partur kommunanna	90.000	460.000
÷ Kommunernes andel		
9. <i>Strykkeveiting:</i>		130.000
<i>Understøttelse:</i>		
10. <i>Barnaheim: (viðm.)</i>		105.000
<i>Børnehjem: (anm.)</i>		
11. <i>Ellisheim:</i>		35.000
<i>Alderdomshjem</i>		
12. <i>Alv eftir landsstýrisins avgerð</i>		100.000
<i>Alv: efter landsstyrets afgørelse</i>		
13. <i>Ymsir stuðningar:</i>		
<i>Forskellige tilskud:</i>		
1. Fráhalðsfeløg	20.000	
Afholdsforeninger		
2. »Reyði Krossur«	10.000	
»Reyði Krossur«		
3. Hjálpargrunnurin fyri óvinnuførar fiskimenn	50.000	
Fonden for uarbejdsdygtige fiskere		
4. Barnahjálpargrunnurin	20.000	
Barnahjálpargrunnurin		
5. Sjúkragrunnur verkamanna	50.000	
Arbejdernes sygefond		
6. Húsálansgrunnurinn	1.500.000	
Húsálansgrunnurinn		
7. Arbeðsloysisgrunn. arbeiðsmannafelaga	225.000	1.875.000
Arbejderforeningers arbejdsløshedsfonds		
		18.415.000

VIÐMERKINGAR

Til § 19.10

ANMÆRKNINGER

Til keyp av húsi til teir størri dreingirnir í samband við Føroya Barnaheim eru veittar 30.000 kr. í 1968/69 og síðani 15.000 kr. um árið í 5 ár, fyrstu ferð í 1969/70. Hetta er 3. rata. Til bygging av húsum til fyrstæðumannin verður veitt í studningi 90.000 kr.

Til køb af hus til de større drenge i forbindelse med Føroya Barnaheim er bevilget 30.000 kr. i 1968/69 og derefter 15.000 kr. om året i 5 år, første gang i 1969/70. Dette er 3. rate. Til bygning af hus til forstanderen bevilges 90.000 kr.

§ 20. Pensiónsútreiðslur.
Pensionsudgifter.

1. Pensióinir	150.000	
Pensioner		
2. Bífóipeningur	150.000	300.000
Ventepenge		

§ 21. Effektivar veðhaldsbindingar í grunn. 3.500.000
Effektive garantiforpligtelser henlagt i fond.

§ 22. Aðrar og óvissar útreiðslur.
Andre og uviste udgifter.

1. Útreiðslur av vali	10.000	
Udgifter vedrørende valg		
2. Landsstýrinum at ráða yvir		
Landsstyret at råde over		
1. Fremmandavitjan.....	60.000	
Fremmedbesøg		
2. Annað	70.000	130.000
Andet		
3. Dóms- og lögreglumál	8.000	
Retsvæsen og politi		
4. Studningur til politiska upplýsing	130.000	278.000
Tilskud til politiskt oplysningsarbejde		

	kr.	kr.
§ 23. At leggja í ymsar grónnar v. m.:		
Henleggelse til forskellige fonds m. v.:		
1. Avlopið hjá apotekinum lagt í apotekaragrunnin Apotekets overskud henlagt til apotekerfonden	219.000	
2. Avlopið frá Telefonverkinum Telefonværkets overskud	400.000	
3. Avlopið frá útvarpinum Radiofoniens overskud	330.000	
4. Til kirkjugrunnin (viðm.) Til kirkefonden (anm.)	380.000	1.329.000

VIÐMERKINGAR

I byggistudningi til nýggja kirkju í Tórshavn verður latið 100.000 kr. um árið í 10 ár. Hetta er 2. rata.

Til § 23.

ANMÆRKNINGER

I byggetilskud til en ny kirke i Tórshavn ydes 100.000 kr. om året i 10 år. Dette er 2. rate.

§ 24.	Burturleggingar til avdráttir av lánum. Henlekkelse til afdrag på lån.	6.500.000
§ 25.	Avskrivningar. Afskrivninger. <i>Avskrivningar, bygninger og anlegg: Afskrivninger, bygninger og anlæg:</i>	1.281.000
§ 26.	Ymsar ognarútreiðslur. Diverse ejendomsudgifter Samanlagdar útreiðslur/ Samlede udgifter Munur/Balance	95.000 104.839.134 537.366 105.376.500

Flytingar á ognar- og kapitalkonti landskassans
í fíggjarárinum 1971/72

Bevægelser på landskassens formue- og kapitalkonti
i finansåret 1971/72

		Inntøkur Indtægter kr.	Útreiðslur Udgifter kr.
§ 30.	Fastar ognir og anlegg: Fast ejendomme og anlæg:		
1.	<i>Sethús:</i> <i>Beboelseshuse:</i>		
1.	Avskrivningar Afskrivninger	8,940	
2.	<i>Ognir í almennari nýtslu:</i> <i>Ejendomme i offentligt brug:</i>		
1.	Avskrivningar Afskrivninger	565,000	
2.	Keyp av lendi í Hoydølum Køb af areal i Høydal		100,000
3.	<i>Hús í gerð:</i> <i>Bygninger under opførelse:</i>		
1.	Sjúkrahús Sygehus		1,000,000
2.	Løgtings- og landsfyrisingarhús Lagtings- og administrationsbygning Grunnurin Fonden	1,000,000 ÷ 1,000,000	
3.	Landsbókasavn og landsskjalasavn Landsbibliotek og landsarkiv Grunnurin Fonden		500,000 500,000
4.	Bygging á royndarstöðini Byggeri på forsøgsstationen Grunnurin Fonden		400,000 300,000
5.	Hús til motorsakkøna Bygning til den motorsagkyndige Grunnurin Fonden	200,000 ÷ 200,000	
4.	<i>Annlegg:</i> <i>Anlæg:</i>		
1.	Avskrivningar Afskrivninger	591,000	

	Inntøkur Indtægter kr.]	Útreiðslur Udgifter kr.
2. Vegir og havnir finansierað við lántøku Veje og havne finansieret ved optagelse af lån		10.700.000
	1.956.000	12.700.000
§ 31. Skip: Skibe:		
1. Bygging av vaktarskipi Bygning af et vagtskib Grunnurin Fonden	500.000 ÷ 500.000	
2. Bygging av strandfaraskipi Bygning af kystfartøj Grunnurin Fonden	500.000 ÷ 500.000	
3. Nýggjan læknabát til Klaksvíkar Ny lægebåd til Klaksvig		300.000
4. Avskrivningar Afskrivninger	117.000	
	117.000	300.000
§ 32. Virðisbrøv: Værdipapirer:		
1. Teknan av partapeningi í feløg Aktietegning i selskaber		150.000
	0	150.000
§ 33. Útlán: Udlån:		
1. Kommunar: Kommuner:		
1. Avdráttur Afdrag	250.000	
2. Ymisk lán: Diverse lån:		
1. Avdráttur Afdrag	300.000	
2. Avskrivningar Afskrivninger		
3. Kurslån: Kurslån:		
1. Avdráttur Afdrag	310.000	

	Inntøkur Indtægter kr.	Útreiðslur Udgifter kr.
4. Útgöldin lán Udbetalte lán	860.000	300.000
§ 34. Kassakonto: Kassekonto:	1.592.634	
§ 35. Millumrokningar til góðar: Møllenregninger til gode:		
1. Kommunnur: Kommuner:		
1. Inngoldið Indbetalt	3.100.000	
2. Útlagt Udlagt		3.800.000
2. Strandferðslan: Kystfarten:		
1. Útlagt Udlagt		1.700.000
2. Undirskot sambært rakstrarætlan Underskud i henhold til driftsbudg.	1.200.000	
3. Telefonverkið: Telefonværket:		
1. Yvirskot sambært rakstrarætlan Overskud i henhold til driftsbudget		400.000
4. Útvarpið: Radíofonlen:		
1. Yvirskot sambært rakstrarætlan Overskud i henhold til driftsbudget		330.000
5. Matrikulsiovan: Matrikelkontoret:		
1. Útlagt Udlagt		750.000
2. Flutt frá rakstrarætlan Overførsel fra driftsbudget	673.000	

	Inntøkur Indtægter kr.	Útreiðslur Udgifter kr.
6. <i>Veðhald:</i>		
<i>Garantiforpligtelser:</i>		
1. Útlagt		5.000.000
Udlagt		
2. Avskrifað upp á fyrr goldin útlegg	4.000.000	
Afskrevet på tidl. indfrieðe garantiforpligtelser		
3. Goldið upp á fyrr goldin útlegg	10.000	
Betalt på tidl. indfrieðe garantiforpl.		
	9.983.000	11.980.000

§ 36. **Inntøkueftirstöður:**
Indtægtsrestancer:

1. <i>Skatt: Nýggj álíkning:</i>	80.000.000	
<i>Skat: Ny pålíkning:</i>		
 <i>Skatt: Goldin eftirstöða:</i>	79.000.000	1.000.000
<i>Skat: Betalte restancer:</i>		
2. <i>Sjúkrahús:</i>		
<i>Sygehuse:</i>		
Gjöld	1.460.000	
Takster		
Goldið	1.440.000	20.000
Betalt		
3. <i>Avdráttur- og rentueftirstöður: nýggjar ...</i>		50.000
<i>Afdrags- og renterestancer: nye</i>		
		1.070.000

§ 37. **Millumrokning við nýtt figgjarár:**
Mellenregning med nyt finansår:

1. <i>Inntøkur viðv. 1971/72, ið verða goldnar aftaná 1. apríl 1972.</i>	5.000.000	
<i>Indtægter vedr. 1971/72, først betalt efter 1. april 1972.</i>		
2. <i>Útreiðslur fyri 1972/73, ið verða goldnar áðrenn 1. apríl 1972</i>	2.300.000	
<i>Udgifter vedr. 1972/73, betalt inden 1. april 1972.</i>		
		7.300.000

	Inntøkur Indtægter kr.	Útreiðslur Udgifter kr.
§ 38. Aktivir tilhoyrandi grunnum: Aktiver tilhørende fonds:		
<i>1. Apotekaragrunnurin: Apotekerfonden:</i>		
1. Rentur Renter		119.000
2. Yvirskot Overskud		219.000
<i>2. Grunnurin til endurn. av skipuflotanum: Fonden til skibsflådens fornyelse:</i>		
1. Rentur Renter		0
2. Burturlagt samb. rakstrarætlan Henlagt i henhold til driftsbudget		8.500.000
3. Avskrivað studningslån Afskrevet på tilskudslån	2.000.000	
4. Aðrar útreiðslur Andre udgifter	2.000.000	
<i>3. Byggigrunnur strandferðslu landsins: Byggefonden for kystfarten:</i>		
1. Rentur Renter		0
2. Burturlagt samb. rakstrarætlan Henlagt i henhold til driftsbudget		0
3. Nýtt úr grunnum Forbrug af fonden	500.000	
<i>4. Aðrir grunnar: Andre fonds:</i>		
1. Rentur og gjöld Renter og bidrag		1.300.000
2. Játtan Bevilling		13.328.000
3. Binding av fyrr játtaðum peningi Båndlægning af tidligere bevillinger		500.000
4. Nýtt úr grunnum Forbrug af fondene	18.008.000	
	22.508.000	23.966.000

		Inntøkur Indtægter kr.	Útreiðslur Udgifter kr.
§ 39.	Aktivir hjá deponentum: Aktiver tilhørende deponenter:		250.000
§ 40.	Lán: Lån:		
1.	<i>Avdráttur:</i> <i>Afdrag:</i>		6.500.000
2.	<i>Nýupptekin lán:</i> <i>Nyoptagne lån:</i>		
1.	Til sjúkrahús Til sygehuse	1.000.000	
2.	Til vegir og havnir o. t. Til veje og havne o. l.	10.700.000	
3.	Til nýggjan læknabát í Klakksvík Til ny lægebåd i Klaksvig	130.000	
4.	Ommur lán Andre lån	500.000	
		12.330.000	6.500.000
§ 41.	Millumrokning, skuld: Mellemregning, gæld:		
1.	<i>Ymisk millumrokningarkonti vaksa við: ...</i> <i>Diverse mellemregningskonti forøges med:</i>	500.000	
			500.000
§ 42.	Deposita: Deposita:		
1.	<i>Goldið av deponentum</i> <i>Betalt af deponenter</i>	225.000	
			225.000

	Inntøkur Indtægter kr.	Útreiðslur Udgifter kr.
§ 43. Millumrokning við nýtt fíggjarár: Mellenregning med nyt finansår:		
1. <i>Inntøkur viðv. 1972/73, ið eru goldnar áðrenn 1. apríl 1972</i>	2.300.000	
<i>Indtægter vedr. 1972/73, betalt inden 1. april 1972</i>		
2. <i>Útreiðslur viðv. 1971/72, ið verða goldnar aftaná 1. apríl 1972:</i>	5.000.000	
<i>Udgifter vedr. 1971/72, betalt efter 1. april 1972:</i>	7.300.000	
§ 44. Grunnar: Fonds:		
1. <i>Apotekaragrunnurin: Apotekerfonden:</i>		
1. Rentur	119.000	
Renter		
2. Yvirskot	219.000	
Overskud		
2. <i>Grunnurin til endurn. skipaflotans: Fonden til skibsflådens fornyelse:</i>		
1. Rentur	0	
Renter		
2. Játtan	8.500.000	
Bevilling		
3. Avskrivað studningslán		2.000.000
Afskrevet tilskudslán		
4. Aðrar útreiðslur		2.000.000
Andre udgifter		
3. <i>Byggi grunn strandferðslu landsins: Byggefond for kystfarten:</i>		
1. Rentur	0	
Renter		
2. Játlan	0	
Bevilling		
3. Nýtt úr grunninum		500.000
Forbrug af fonden		

	Inntøkur Indtægter kr.	Útreiðslur Udgifter kr.
4. <i>Kirkjugrunnurin:</i> <i>Kirkefonden:</i>		
1. Játtan	380.000	
Bevilling		
2. Nýtt úr grunninum		380.000
Forbrug af fonden		
5. <i>Aðrir grunnar:</i> <i>Andre fonds:</i>		
1. Rentur og gjöld	1.300.000	
Renter og bidrag		
2. Játtan	13.328.000	
Bevilling		
3. Nýtt úr grunninum (viðm.)		18.008.000
Forbrug af fondene (anm.)		
	23.846.000	22.888.000

VIÐMERKINGAR

ANMÆRKNINGER

Grunnurin til sjúkrahúsbygging verður nýttur til bygging av læknaþáti til Klaksvíkar sjúkrahús

Til § 44.6.3.

Fonden til opførelse af sygehuse anvendes til bygning af lægebåd til Klaksvík sygehus.

§ 45. **Burturleggingar og avskrivningar:**
Henlæggelser og afskrivninger:

1. <i>Avskrivningar- og avdráttargrunnur viðv. lánsþeningi:</i> <i>Afskrivnings- og henlæggelsesfond vedrørende lån:</i>		
1. Avdráttarburturleggingar 5×4 mill. kr. lán	2.000.000	
Afdragshenlæggelser vedr. 5×4 mill. kr. lán		
2. Avdráttarburturleggingar, onnur lán . .	4.500.000	
Henlæggelser vedr. afdr. på andre lán		
3. Avskrivningar, studningslán		300.000
Afskrivninger, tilskudslán		
4. Avskrivningar, vega- og onnur annleggsbygging		1.281.000
Afskrivninger vedr. veje og andre anlægsarbejder		
	6.500.000	1.581.000

		Inntøkur Indtægter kr.	Útreiðslur Udgifter kr.
§ 46.	Kapitalkonti: Kapitalkonti:		
1.	Yvirskot telefonverksins Telefonvarkets overskud	400.000	
2.	Yvirskot Útvarpsins Radiofoniens overskud	330.000	
3.	Yvirskot frá rakstrarætlanini Overskud på driftsbudgettet	537.366	
		1.267.366	---

FÍGGJARNEVNDIN, MARS 1971

THIS IS THE END

FYLGISKJØL

til

FÍGGJARLØGTINGSLØG 1971/72

the 'information' and 'communication' fields. The 'information' field is defined as:

...the study of the nature, sources, uses, and management of information, and the study of the communication of information. (p. 1)

The 'communication' field is defined as:

...the study of the nature, sources, uses, and management of communication, and the study of the communication of information. (p. 1)

These definitions are not mutually exclusive, and the two fields overlap significantly.

The 'information' field is defined as:

...the study of the nature, sources, uses, and management of information, and the study of the communication of information. (p. 1)

The 'communication' field is defined as:

...the study of the nature, sources, uses, and management of communication, and the study of the communication of information. (p. 1)

These definitions are not mutually exclusive, and the two fields overlap significantly.

The 'information' field is defined as:

...the study of the nature, sources, uses, and management of information, and the study of the communication of information. (p. 1)

The 'communication' field is defined as:

...the study of the nature, sources, uses, and management of communication, and the study of the communication of information. (p. 1)

These definitions are not mutually exclusive, and the two fields overlap significantly.

The 'information' field is defined as:

...the study of the nature, sources, uses, and management of information, and the study of the communication of information. (p. 1)

The 'communication' field is defined as:

...the study of the nature, sources, uses, and management of communication, and the study of the communication of information. (p. 1)

1) ad § 1-1: Vanligur landsskattur.

Hóast vánaliga áttíð fyrra part av árinum 1969 gav árið væl betur úrslit enn 1968 og knaði metingin av landsskattinum á ólavsøku uppá 29 mill. kr. verða hækkað til 33,5 mill. kr. undir viðgerðini í mars 1970, meðan endaliga úrslitið varð 34,4 mill. kr. ella um 9 % hægri enn árið fyrri.

Soleiðis sum inntøkuvíðurskiðini hava verið higar til í 1970 og út frá, at seinri partur av árinum vanliga roynist betur enn fyrri, skuldi inntøkan til líkningina 1971/72 kunna verið eini 5 -10 % hægri enn til 1970/71 og verður landsskatturin fyri árið 1971/72 tí mettur til 37 mill. kr., ið er ein hækking uppá 9 %.

Skattainntøkan hevar seinasta 5 skattaárin verið henda:

1966/67:		202	mill. kr.
1967/68:		219	- -
1968/69:		218	-- --
1969/70:		236	--- ---
1970/71		255	--- ---

2) ad § 2: Toll- og framleiðslugjöld.

	R	I	U
	69/70	70/71	71/72
1. Tollgjöld	n. 53.400.000, -	57.000.000, --	60.000.000, --
2. Framleiðslugjöld	n. 935.000,	1.050.000,	950.000, -

1. stigi í avtrappingini av verjutelli á teimum vörum, sum eru av týðningi í hesum sambandi, og úljavningin av muninum millum framleiðslugjöld og innflutningsgjöld eftir tí, sum liggur fyri í løtu, kemur í gildi pr. 31. december 1972. Broytingarnar hava tí onga ávirkan í fjárgjavarárinum 1971/72.

Annars er budgjeturað við óbroyttum gjöldum.

- 3) ad § 5-2: Rentuútreiðslur og
ad § 24: Burturleggingar til avdráttir av lánum.

Samr. skriv frá gjaldstovuni 25. juni 1970.

	Upprunalig stødd	Restlån pr. 1-4-71	At gjalda í 1971/72	
			Avdráttir	Rentur
Sjóvinnubankin	895.000,00	115.000,00	89.000,00	50.000,00
- - - - -	300.000,00	?	?	?
Føroya banki	300.000,00	?	?	?
Føroya sparikassi	317.300,00	290.352,00	6.075,00	14.600,00
Búagransurin	300.000,00	10.000,00	20.000,00	1.800,00
- - - - -	340.000,00	85.000,00	34.000,00	6.500,00
Tryggingursambandið	620.000,00	217.000,00	31.000,00	40.000,00
- - - - -	750.000,00	300.000,00	50.000,00	18.500,00
- - - - -	750.000,00	550.000,00	50.000,00	38.000,00
Ríkiskassin (Landsjúkrah.)	14.705.410,07	?	?	1.200.000,00
Ríkiskassin (Klukkav. sjúkrahús) ..	2.137.157,57	1.295.564,98	89.644,00	105.000,00
Ríkiskassin (20 mill. lán)	20.000.000,00	3.150.000,00	1.500.000,00	275.000,00
Ileggingargrunnurin:				
Borðoyarbergholið ..	7.250.000,00	5.250.000,00	500.000,00	375.000,00
Oyndarfjarðarvegurin	1.750.000,00	1.516.666,68	116.666,66	105.000,00
Milðvág - Sundavág ..	1.700.000,00	1.173.333,32	113.333,34	100.000,00
Oyggjavegurin	3.000.000,00	3.000.000,00	200.000,00	195.000,00
Pugladjórð/Runavík	2.000.000,00	2.000.000,00	133.333,33	100.000,00
Kollafjørð/Vestmanna	1.800.000,00	1.800.000,00	120.000,00	95.000,00
Todtir-Runavík	750.000,00	750.000,00	50.000,00	50.000,00
Asfalting	3.200.000,00	2.986.666,67	213.333,34	165.000,00
Útanpið (FM-støðir)	1.200.000,00	?	?	?
Fiskeribanken	261.800,00	107.100,00	23.800,00	6.000,00
Skilskredittfonden ..	2.750.000,00	1.800.000,00	380.000,00	135.000,00
«Likviditetlån»	10.000.000,00	8.480.000,00	1.060.000,00	750.000,00
Privatbanken, Aalesund	404.600,00	244.287,35	106.875,00	25.000,00
Kreditt. af kommun. i Danmark	3.175.000,00	2.778.124,00	306.876,00	175.000,00
Gravslån 1959	1.000.000,00	278.600,00	67.400,00	19.500,00
- 1962	1.000.000,00	200.000,00	100.000,00	15.000,00
- 1963	680.000,00	204.000,00	68.000,00	15.000,00
- - - - -	83.936.267,51	39.211.695,00	5.519.336,67	4.074.960,00

Sun lað sæst, so er gjafstovan ekki fær fyri viðv. dýra lánum at siga bokað um restlán, avdráttir og rentur.

Viðmerking frá landsstýrinum:

Roknað er við at nýggj lán verða upptákin í 1971/72 serliga til samferðslu-endaáál, vøgr og strandfaraskip, tils. um 15 mill. kr. Lagt er tí upp fyri bæði til rentu og avdrátt ávikevist um 1.025.000 kr. og 1.000.000 kr.

4) ad § 6-1: Strandfaraskip landsins.

Sembr. skriv frá strandferðstuni.

Fyribils uppstilling 1969/70

	Smyril & Dagstjarnan	Másin & Sildherin	Pride & Líshøvdi	Súlan	Ialt
Inntøkur:					
Farnagjald	351.904,45	185.095,94	204.271,49	.	741.271,88
Ferðuseðlar	748.331,50	202.364,50	358.067,00	1.928,-	1.310.689,00
Postskuld.	120.000,00	83.500,00	110.000,00	24.752,-	338.852,00
Fykoðirar	8.900,00	5.720,00	2.400,00	2.600,	19.620,00
Kiosk, caf.					
Smyril	426,01				426,01
	1.229.561,96	476.680,44	675.338,49	29.278	2.410.858,89
Útreiðslur:					
Mannagánhýsur	820.756,73	289.707,89	395.999,85	13.198,35	1.519.663,82
Kostarhald	24.768,72	13.698,00	17.426,34	- -	55.893,06
Olja vtr.	186.850,85	34.599,07	53.865,22	1.022,99	276.338,73
Únsiting	222.299,12	169.078,94	156.834,11	13.439,90	561.652,07
Trygging	182.334,18	45.844,07	45.981,11	6.900,00	281.059,36
Sams. avgr.	22.925,00	15.040,00	44.127,02		82.092,02
Fykoðar	17.400,00	14.642,16	137.930,00	2.870,	172.842,46
Postskuld.	42.880,00	19.938,00	62.507,57		125.325,57
Munco vorur ..	3.166,42	932,95	3.207,29		7.306,66
Havnagjald	33.225,20	9.222,90	6.655,60	362,00	49.465,70
Avskp.	208.930,00	68.353,08	108.688,00	9.320,40	395.291,48
Ymsar útr.	54.301,40	10.998,90	34.315,56	781,84	100.397,70
	1.819.837,62	692.056,86	1.067.537,97	47.896,18	3.627.328,63

Hiti og ljós	2.891,98
Lønir starvsfólk	207.848,35
Húsaleiga	8.823,00
Rentur	138.191,13
Skrivstovnútr.	82.030,53
Pakkhúsið	20.023,84
Grannskoðing	8.200,00
Ymsir munir	269,22
	
	468.278,05
+ inntøkur v. ferming, uppsk. og	
verugjald	37.305,10
	
	430.972,95
	

Viðmerking frá landsstýrinum:

Eftir fyrirlýst reksskapið er rakstrarúrslitið 1969/70 helld:

Útreiðslur:	3.627.328,93
Inntøkur:	2.410.858,89
	
	1.216.470,04
Fyrirsíðingin	430.972,95
	
Hall	1.647.442,99
	

Millum útreiðslutöluni eru útreiðslur til klassing og umbygging av m/s Dagstjórnuni, sum ikki koma fyrri í 1971/72.

Farmagjöldini eru frá 1. apríl 1970 hækkaði við 15% og samráðingar eru við postverkið um, at hækka gjaldið fyrri postflutning munandi.

Viðv. ferjuni millum Lørvík og Klaksvík, sum óivað er ein veruleiki í 1971/72 er illt at meta um rakstrarútreiðsluúrslitið, men roknað er við javnvág.

Eftir hesum verður rakstrarhallið fyrri strandfararsiglingina í 1971/72 meti lægri enn í 1969/70 ella til 1.200.000 kr.

5) ad § 10-1: Lögtingsmenn.

	R	J
	69/70	70/71
1. Tingmannalönir	663.082,98	726.000,-
2. Dagpeningur til nevndarlönir	3.145,37	15.000,—
3. Ferðatréðslur	100,-	500,-
4. Förmannsskapinum at ráða yfir	275,10	5.000,-

ad 1. Tingmannalönir:

Lönir pr. 1/4-1970:

18 tingmenn á 20.844,00	270.972,-
13 tingmenn á 30.075,96	390.987,48

Lönir í 1969/70	661.959,48
Tiltaksmenn	1.123,50

663.082,98

6) ad § 10-2: Lögtingið.

	R	J
	69/70	70/71
1. Hiti, ljós, reingerð	13.602,69	14.000,—
2. Viðlíkahald	11.682,64	10.000,—
3. Aðrar útreiðslur	30.283,76	14.000,-

ad 1. Hiti, ljós, reingerð

Hiti	4.500,00
Ljós	918,02
Reingerð	8.154,07

13.602,69

ad 2. Viðlíkahald.

Løn (J. Hansen) 12x200	2.400,00
Umvæling (G. Mouritsen, Demich o.a.)	9.282,64
	11.682,64

ad 3. Aðrar útreiðslur.

Telefon og útvarpsgjöld	2.411,70	
Trygging og lútsaskattur	1.126,00	
Ymiskar úrvælingar	20.968,10	
	= 1.947,09	19.021,01

Carl Reynheim, arb. völlin	3.000,00	
Ingabaur af Reyni	2.800,00	
Koyring, umboðan v.m.	1.925,05	

		30.283,76

7) eðl § 10-3: Lögtingstíðindi og kunngerðarsavn.

	R	J
	69/70	70/71
1. Prenting, porto v.m.	29.368,35	56.000,—
2. Söla	5.203,00	6.500,—

eðl 1. Prenting v.m.

Lögtingstíðindi	7.956,25
Kunngerðarsavn	4.872,50
Landskassarökenskapanir og uppskot til fíggar- lögtingslóg	13.385,00
Felagsútr. til pappír v.m.	3.154,60

	29.368,35

ad 2. Söla.

Lögtingstíðindi og kunngerðarsavn	5.203,00

8) ad § 10-4: Grannskoðan

Smb. skriv frá J. Sundstein 16. júní 1970.

..... skal og siga frá, at eg meti hessa útreiðslu til að blíva kr. 185.000,00.
Til sammetingar skal upplýsast, at á fíggarlögtingslógini 1970/71 er hessin
póstur mettur til kr. 175.000,00.

9) ad § 10-5: Landsskattgævndin.

Smb. skriv 18. júní 1970.

	R	J	U
	69/70	70/71	71/72
1. Samsýningar	12.269,79	11.500,00	12.000,—
2. Skrivstofn tilfar o.a.	147,00	500,00	500,—

Viðmerking frá landsstýrinum:

Samsýningin hjá fornuminum er lækkað. Hækkingin er ekki tikið við í uppskotinum hjá nevndinni.

10) ad § 11-1: Lögmaður og landsstýri.

	R	J
	69/70	70/71
1. Lønir v.m.	268.671,18	300.000,—
2. Borðfræ	15.000,00	16.000,—
3. Innbúgv v.m.	8.103,75	10.000,—

ad 1. Lønir og vistarhald.

Lögmaður	75.931,92
Landstýrismenn	192.739,26
	268.671,18

ad 3. Innbúgv.

Útgerð av skrivstofu

til landsstýrismann V. Sørensen:

H. Jensen: 1 stól	410,00	
N. Bókhandil: 1 kassettu til skrivstofuborð	410,00	
Farodane: 2 skrivumaskinar	2.116,50	
A. Isheim parlur í rökning	180,50	3.117,—

Innbúgv til niðara húis:

H. Jensen: stól og borð	545,00	
hillar	94,00	
N. Bókhandli: reol	190,00	
A. Elriksstof: innveining	230,00	1.059, -

Umvæling av innbúgví til lögmannshúðina:

J. Næss: rúknug	1.736,75	
Th. Dam & co. glæs	80, -	
Ymiskt annað	111, -	
		6.103,75

11) ad § 11-2: Landsskrivstovan.

	R 69/70	J 70/71
1. Tænastumenn	342.254,41	365.000, -
2. Skrivstovufólk	324.668,84	311.000, -
3. Honorar	15.399,55	35.000, -
5. Skrivstovuhold	37.381,03	46.000, -
6. Porto, telefon, lýsingar	61.963,88	45.000, -
7. Aðrar útreiðslur	12.810,88	10.000, -

Lønir pr. 1. apríl 1970.

ad 1 Tænastumenn		7% gjald
Skrivstovustjóri	72.666,00	5.065,62
Fulltrúi av 1. stigi v/c.p.	57.561,00	4.068,48
Fulltrúi av 2. stigi v/c.p.	45.348,00	3.153,36
Fulltrúi av 2. stigi v/c.p.	52.308,00	
Fulltrúi av 2. stigi u/c.p.	41.316,00	2.873,22
Fulltrúi sáttmálasellar v/c.p.	48.424,10	
eftirlønning	491,13	4.342,45 (10%)
		19.943,13
1. fulltr. honorar fyri at vera til laks ..	1.164,00	
	322.311,28	
+ eftirlønargjald landsskassans	19.943,13	
	342.254,41	

ad 2. Skrivstofufólk.

1 skrivstofufulltrúi	38.046,00	
1. skrivstofufólk av 1. stigi	32.226,00	
1. skrivstofufólk av 1. stigi	32.226,00	
1 skrivstofufólk av 1. stigi	23.520,00	
1 skrivstofufólk av 1. stigi	22.490,66	
1 skrivstofufólk av 1. stigi	22.431,85	
1 skrivstofufólk av 1. stigi	17.429,00	
1 skrivstofufólk av 1. stigi	28.280,01	
1 honorarlönt skrivstofufólk		
(27 tíma viku)	20.903,52	
1 honorarlönt skrivstofufólk (full. dag)	13.848,00	
1 næmningur	9.405,80	
1. skrivstofufólk av 1. stigi	32.226,00)	kommunalt
1 skrivstofufólk av 1. stigi	31.642,00)	efirlit
	324.668,84	

ad 3. Honorarir.

Honorar til ein fulltrúa	
fyrí umsetingarárbeði:	4.164,00
do. Asbjørn Joensen v/fl.	3.631,52
do. Nic. Rasmussen v/fl. fyrí nevndarárb.	
viðv. komm. og tarifieringsarb.	7.604,13
	15.399,65

ad 5. Skrivstofuhald.

Duplikator, skrivmask., diktafon	
o.a. inventar	9.330,30
Túllar til fotokopiering	5.181,00
Haldaragjöld	873,55
Prentutir, serprent o.t.	7.155,00
Pappír o.a. útr. av skrivst.	7.026,93
Umvælingar o.a. útr.	7.814,25
	37.381,03

ad 6. Porto, telefon, lýsingar.

Telefon	48.365,04
Porto	10.542,40
Lýsingar	3.055,54

	61.963,88

ad 7. Aðrar útreiðslur.

Eykarb., næmingakosni., heilsur, trygg- ing, koyring, tubbak, kommunneftir- bidsarb. o.t.	8.810,88
serligt grannskoðaraarb.	4.000,00

	12.810,88

Viðmerking hjá landsstýrinum.

ad konto 1. Tænastumenn. So hvørt skilt aðmennar tekur fleiri og fleiri upp-
gávur uppá seg ella fyrisøtur reglur um ymisk samfelagsviðurskifti økjast
krøvini til fyrisitingina. Sama er tíffeltið, nú luttøka Føroya í norrønnum og
nillumlandu samarbeiði veksur. Stórar partur av hesum vøkstri fellur á lands-
skrivstovuna, og tað er ein spurningur, um hon ikki átti at verið unskipað t.d.
í lvar deildir, eina deild, sum hevði við vanlig avgreiðslumál at gera og eina
aðra, sum serliga hevði lóggávu- og nillumlandu arbeiði um hend.

Arbeiðið er so mikið vaksið, at tað helst er neyðugt at seta einar tveir full-
trúar afturat við akademiskum prógevi, men er bert annar tókin við í fyriliggj-
andi uppskoti.

ad 2. Tað sita ymsar nevndir, o.a. nevndin viðv. endurskoðan av kommunalu
lóggávuni, nevndin til kanna av spurninginum um meirivirðisgjald og nevndin
til kanna av skattalógini. Í hevussu er summar av nevndunum komu at starv-
ast í 1971/72.

12) að § 11-3: Fiskivinnustovan.

Smb. skriv 9. júlí 1970.

	R	J	U
	69/70	70/71	71/72
§ 11-3-1 Tænastrumenn	47.819,22	52.300,00	52.300,-
§ 11-3-2 Skrivstofufólk	33.838,26	35.200,00	45.000,-
§ 11-3-3 Honorar	-	-	-
§ 11-3-4 Húsaútreiðslur	-	-	-
§ 11-3-5 Skrivstofuhúld	5.948,42	6.000,00	6.000,-
§ 11-3-6 Porto, hf., lýsingar	13.396,16	15.000,00	15.000,- *)
§ 11-3-7 Aðrar útr.	3.614,10	3.200,00	3.200,- **)
§ 11-3-8 Ferða- og dagpeningur	-	-	-
	104.616,46	111.700,00	121.500,-

*) Includerað útreiðslur av telex, harav landsstýrið og maskineftirlitið eina ein part.

**) Ætlað keyp av skrivstofuamboðum.

Viðmerking frá landsstýrinum:

ad konto 2: Ongin mótivering er fyri lækkingini frá 35.200 kr. til 15.000 kr. Gingið er til út frá talinum 35.200 kr. sum grundtal.

13) að § 11-4: Uttanríkisráðgjafi.

Smb. skriv 17. júní 1970.

	R	J	U
	69/70	70/71	71/72
1. Tænastrumenn	43.919,22 ⁽¹⁾	165.000,00	45.473,- ⁽²⁾
2. Skrivstofufólk	36.762,00 ⁽²⁾	38.000,00	38.121,- ⁽¹⁾
4. Útreiðslur av eignum og øðrum holum	14.219,13	25.000,00	12.500,-
5. Skrivstofuhúld	2.658,91	3.000,00	3.000,-
6. Porto, telefon, fjarrit, lýsing, v.m.	31.725,69	50.000,00	30.000,-
7. Aðrar útreiðslur	4.579,96	7.000,00	5.000,- ⁽⁵⁾
8. Ferða- og dagpeningaútreiðslur ..	10.938,51	20.000,00	10.500,-
9. Ritvæðing	26.400,00	52.800,00	26.100,-
10 ÷ leigutættur	763,20	763,00	763,-
	170.410,02	360.037,00	170.231,-

Viðmerkingar:

(¹) **Konto 1** á rekskapinu fyrir 1969/70: Bruttulohnin hjá tenastuamönnum kr. 41.006,00 + eftirlønargjald landskassan til eftirlønargrunna (7%) kr. 2.873,22 (kr. 43.919,22).

(²) **Konto 2:** Løn til skrivstovumanna kr. 34.662,00 ÷ samþýning kr. 2.100,00 (kr. 36.762,00).

(³) Á **konto 1** í uppskiptinu 1971/72 er bruttolohnin sett til 42.498,00 kr. (45.472,86 kr.).

(⁴) **Konto 7:** Í telnum 5.000 krónum er íroknað ca. kr. 3.900,00, sum skrivstovan skal gjalda fyrir skrivstovumannin til: National Insurance Graduated Contribution £ 47 og Selective Employment Tax £ 125 (sum gjöldini eru í lötun).

Rekskapartöl hjá sendifubúðunum í Róm.

	R
	69/70
1. Tenastumenn	0
2. Skrivstofufólk	52.223,65
4. Útreiðslur av hólum	21.231,10
5. Skrivstofuhald	781,10
6. Porto, telef., telegr. lýsingar v.m.	2.543,54
7. Aðrar útreiðslur	24.262,02
8. Ferða- og dagpeningar	13.514,05
9. Úliviðbót	13.200,00
10. ÷ Leiguinntökur	0
	127.755,46

14) ad § 11-5: Lífningarráð.

Smb. skriv 1. júlí 1970.

	R	J	U
	69/70	70/71	71/72
1. Tænastumenn	56.651,76	61.000,00	59.000,-
2. Starvsfólk	196.868,89	196.000,00	250.000,-
3. Honorar	6.000,00	6.000,00	6.000,-
4. Húsnútreiðslur	0,00	0,00	0,-
5. Skrivstovuhald	30.867,70	30.000,00	35.000,-
6. Porto, telefon, lýsingar o.t.	9.126,10	7.000,00	10.000,-
7. Aðrar útreiðslur	7.122,00	6.000,00	55.000,-
8. Ferða- og dagpeningur	0,00	0,00	8.000,-
Skrivstovuúlfylling		40.800,00	
Hjálpari		34.650,00	
Hjálpari		34.650,00	
Hjálpari		34.650,00	
Hjálpari		25.100,00	
Hjálpari		24.100,00	
Hjálpari		23.600,00	
Næmingar		19.800,00	
Eykanarbeiði		12.350,00	
		250.000,00	

ad nr. 2: Vilt mislu ein hjálpara á hægsta stigi og er átroðkandi neyðugt að fá annan aftur sum skjótast. Talið á hjálparfólki verður so stótt tað sama sum í fjór.

ad. nr. 5 og 6: Skrivstovuhald, porto, telefon og lýsingar eru lækkað, tí allir prísir eru lækkað.

ad nr. 7: Avsettar eru 50.000 kr. til granskoðarahljápi. Hetta er neyðugt og er stórir fíggjarligur vinningar í hesari útreiðslu.

Roknað er við 6 dýrbíðarviðbótum eftir núverandi. Hvort ár er neyðugt við nakað av eykanarbeiði, og er her roknað við ca. 12.350 kr.

ad nr. 8: Avsettar eru 8.000 kr. til ferða- og dagpening, og kemur hetta í staðin fyri tað sum fyrr var á konto 7, eins og roknað verður við, at tveira verður brúkt enn í 1969/70.

- 15) ad § 11-6: Mannfélsskova,
Smb. skriv 1. júlí 1970.

	R	J	U
	69/70	70/71	71/72
2. Starvsfólk	55.929,70	55.600,00	59.850,-
3. Honorarir	22.580,95	23.700,00	24.000,—
4. Húsaútreiðslur	0,00	0,00	0,—
5. Skrivstovnhald	3.687,85	4.000,00	5.000,—
6. Porto, telefon, lýsingar v.m.	275,50	1.000,00	2.000,—
8. E.D.V.		300.000,00	300.000,-

ad 2: Skrivstovufólk.

Hjálpari	31.650,00	Roknað er við 6 dýrtíðarviðbótum aftrat núverandi.
Hjálpari	25.200,00	

- ad 5:** Vegna fólkateljning í 1970 og eftirkanning í 1970/71 verða helst viðt síndur
stærri útreiðslur.

- ad 6:** Hetta sama verður við post- og telefonútreiðslum.

- ad 7:** Fólkateljningin og eftirkanningin fer að krevja yvirarbeiði ella eykaarbeiði
fyri at verða liðug skjótast gjørligt.
Hetta sama var við seinustu fólkateljning.

- ad 8:** 300.000 kr. eru avsettar í 1970/71 til dagaviðgerð av fólkeyvirlitinum,
men verða helst ikki brúktar í hesum ári. Tað eru tær somu, sum roknaðar
eru við í 1971/72.

Viðmerking frá landsstýrinum:

- ad konto 8:** Áðanin er at samráðast við bæði E.D.V. virkini í Tórshavn um
samanlegging og samarbeiði við landsstýrið helst soleiðis, at hitt almenna verður
ar partur í einum felagsskapi. At framtíðin læsa allan krevst peningar bæði at
skjóta inn sum eiginpening og til loysan av teimum uppgávu, sum gívnar
verða vinkinum at loysa.

16) ad § 11-7: Gjaldstovan.

Smtbr. skriv 16. júní 1970.

	R 69/70	J 70/71	U 71/72
1. Tænastumenn	278.041,78	308.000,00	290.200,-
2. Skrivstofufólk	1.097.858,64	1.178.000,00	1.180.000,—
3. Honnvar	4.161,-	4.100,00	4.500,-
4. Hásmítrefðslur	70.091,50	62.000,00	70.000,—
5. Skrivstofuhald	108.894,46	125.000,00	110.000,-
6. Porto, telefon, lýsingar v.m.	193.675,80	175.000,00	200.000,—
7. Aðrar útreiðslur	130.508,14	125.000,00	150.000,—
8. + Jarðarráðið	+ 4.000,00	+ 4.000,00	+ 4.000,—
9. + Kommunnar	+ 154.883,75	+ 153.000,00	+ 175.000,—
10. + Ríkiskassinn	+ 431.090,14	+ 455.025,00	+ 456.425,—
	1.293.270,43	1.365.075,00	1.369.275,—

Sundurliðing av § 11-7-1: Tænastumenn.

	Bruttolön	7% afhl. gjald.	Tilsamans
Skrivstofustjórin	60.660,00	4.225,00	64.885,20
Fulltrúi	48.576,00	3.379,32	51.955,32
Bókhalðari	47.460,00		47.460,-
Kassameistari	42.798,00		42.798,-
Kassakontrollorur	0,00		0,-
Fulltrúi á skattaðeildinni	40.188,00		40.188,-
Fulltrúi á tollaðeildinni	40.188,00	2.730,84	42.918,84
	279.870,00	10.335,36	290.205,36

Sundurliðing av § 11-7-2: Skrivstovufólk.

Tolldeildin (norm. 9).

Skrivstovufólk á 1. stigi	27.699,44	
Skrivstovufólk á 1. stigi	26.004,00	
Skrivstovufólk á 1. stigi	24.585,00	
Skrivstovufólk á 1. stigi	24.585,00	
Skrivstovufólk á 1. stigi	23.137,98	
Skrivstovufólk á 1. stigi	22.950,00	
Skrivstovufólk á 1. stigi	22.710,00	
Skrivstovufólk á 1. stigi (tollavskriv.)	23.027,25	
Næmingur	11.027,25	205.864,21

Bókhaldið (norm. 6).

Skrivstovufulltrúi	34.344,00	
Skrivstovufólk á 1. stigi	32.235,00	
Skrivstovufólk á 1. stigi	30.136,00	
Skrivstovufólk á 1. stigi	26.004,00	
Skrivstovufólk á 1. stigi	26.004,00	148.723,00

Aðrar tætur, telefon, adrema.

Skrivstovufólk á 1. stigi	27.780,00	
Skrivstovufólk á 1. stigi	27.216,00	
Skrivstovufólk á 1. stigi	26.490,00	81.486,00

Skattadeildin (norm. 18).

Skrivstovufulltrúi	34.344,00	
Skrivstovufólk á 1. stigi	33.318,00	
Skrivstovufólk á 1. stigi	33.348,00	
Skrivstovufólk á 1. stigi	33.082,00	
Skrivstovufólk á 1. stigi	33.318,00	
Skrivstovufólk á 1. stigi	29.760,00	
Skrivstovufólk á 1. stigi	28.317,00	
Skrivstovufólk á 1. stigi	27.456,00	
Skrivstovufólk á 1. stigi	27.456,00	
Skrivstovufólk á 1. stigi	26.976,00	
Skrivstovufólk á 1. stigi	26.004,00	
Skrivstovufólk á 1. stigi	25.454,00	
Skrivstovufólk á 1. stigi	25.754,00	
Skrivstovufólk á 1. stigi	23.872,00	

Skrivstofufólk á 1. stigi	23,872,00	
Skrivstofufólk á 1. stigi	23,960,00	
Skrivstofufólk á 2. stigi	21,348,00	
Næmingar	10,933,00	488,662,00

Pantifútar (3).

Skrivstofufulltrúi	39,360,00	
Skrivstofufulltrúi	35,916,00	
Skrivstofufulltrúi	35,916,00	111,192,00

Býboð

7,200,00

Feruljól og yvirhúð

138,500,00

1,179,827,21

ad § 11-7-1: Tænastumenn.

Roknað er við nógaldandi lönun við komandi aldursviðbótum. Tað skal viðmerkjast, at kassakontrollarstarvið hevur verið ósett síðan 1. juni 1968, tá ið H. P. Hansen fór frá vagna seldur.

ad § 11-7-2: Skrivstofufólk.

Roknað er við nógaldandi lönun við komandi aldursviðbótum. Av tí at eitt skrivstofufólk á tolldeildini arbeiddir við kassaapparatið, manglar eitt fólk á nevndu deild. Hetta starvið hevur higartil ikki verið sett, orsakað av at allar lönir, ið verða góðnar um landskassan, fara at verða DATA-avgreiddar, og hetta vil viðandi fara við sær, at arbeiðið við lönun fer at minka so mikið, at skrivstofufólk kann flytast til tolldeildina.

ad § 11-7-4: Húsnútreiðslur.

Roknað er við nógaldandi útreiðslum.

ad § 11-7-6: Porto, telefon, lýsingar v.m.

Roknað er við øktum portoútreiðslum, av tí at andargjaldið nú verður góðið við postlýsingum, sum verða sendar út av gjaldstovni og landskassin rindar portoina.

ad § 11-7-7: Aðrar útreiðslur.

Tað verður í lotuni arbeitt við at fáa landskassalønirnar DATA-avgreiddar, og er av hesum orsøkum roknað við øktum útreiðslum.

17) ad § 11-8: Gjaldstovudeildir.

Snrbr. skriv 15. júní 1970.

a) Klaksvík.

	R	J	U
	69/70	70/71	71/72
2. Skrivstovufólk	102.370,20	111.000,00	112.000,00
4. Húsaútreiðslur	13.881,83	13.000,00	14.000,00
5. Skrivstovuhald	2.092,75	1.500,00	2.000,00
6. Porto, telefon, lýsingar	2.641,85	3.000,00	3.000,00
7. Aðrar útreiðslur	342,60	500,00	500,00
	121.329,23	129.000,00	131.500,00

ad § 11-8-2: Skrivstovufólk.

Skrivstovufulltrúi	37.777,00	
Skrivstovufólk 1. stig	29.380,00	
Skrivstovufólk 2. stig	22.560,00	
Skrivstovufólk 2. stig	21.288,00	
	111.005,00	+ yvirlifð
		1.000 kr.

Roknað er við núgaldandi lönun við komandi aldursviðbótun.

17b) Runavík.

	R	J	U
	69/70	70/71	71/72
2. Skrivstovufólk	81.776,65	92.000,00	88.500,00
4. Húsaútreiðslur	15.198,09	17.500,00	16.000,00
5. Skrivstovuhald	2.216,33	1.500,00	2.500,00
6. Porto, telefon, lýsingar	5.419,82	5.500,00	5.500,00
7. Aðrar útreiðslur	187,01	1.000,00	1.000,00
	105.097,90	117.500,00	113.500,00

ad § 11-8-2: Skrivstovufólk (norm. 3).

Skrivstovufulltrúi	34.606,00
Skrivstovufólk á 1. stigi	27.056,00
Skrivstovufólk á 2. stigi	21.018,00
Perluavloysari + yvirtíð	6.000,00
	88.680,00

Roknað er við nágaldandi lönun við komandi aldursviðbóttun í 1971/72.

c) Fuglafjarð.

	R	J	U
	69/70	70/71	71/72
2. Skrivstovufólk	58.878,21	59.500,00	60.000,00
4. Húsaútreiðslur	7.031,75	8.500,00	11.000,—
5. Skrivstovuhalld	1.109,46	3.000,00	2.000,—
6. Porto, telefon, lýsingar	2.934,25	2.500,00	3.000,—
7. Aðrar útreiðslur	9.293,97	5.000,00	5.000,—
	79.247,64	78.500,00	81.000,—

ad § 11-8-2: Skrivstovufólk (norm. 2).

Skrivstovufulltrúi	36.203,00
Skrivstovufólk á 1. stigi	23.696,00
	59.899,00

ad § 11-8-4: Húsaútreiðslur.

Deildin er flutt í nýggju húsin hjá p/f Føroya Banka í Fuglafirði, og er tí roknað við øktari leiguútreiðslu.

ad § 11-8-7: Aðrar útreiðslur.

Her er roknað við útlislaðarútreiðslum orsakað av ferju.

d) Tverøyr.

	B	J	U
	69/70	70/71	71/72
2. Skrivstovufólk	64.119,04	72.000,00	71.000,-
4. Húsnútreiðslur	5.588,19	11.000,00	11.000,—
5. Skrivstovuhald	3.080,50	2.000,00	3.000,—
6. Ponto, telefon, lýsingar	2.141,85	2.500,00	2.500,00
7. Aðrar útreiðslur	204,80	2.000,00	1.000,-
	75.134,38	89.500,00	88.500,-

ad 2. Skrivstovufólk.

Skrivstovufólkfrú	39.360,00
Skrivstovufólk á 1. stigi	28.498,00
Ferluæðloysari	3.000,00
	70.858,00

Roknað er við núgaldandi lönun og alflursviðbótun fyrir fjággjarsárið 1971/72.

ad 4. Húsnútreiðslur.

Ongin húsaleiga er goldin í 1969/70. Froðbiar kómunna hefur tovað at fáa leigusáttmálan greiddan.

e) Vágur.

	B	J	U
	69/70	70/71	71/72
2. Skrivstovufólk	0	58.700,00	58.700,-
4. Húsnútreiðslur	0	8.500,00	8.500,-
5. Skrivstovunútreiðslur	0	3.000,00	3.000,-
6. Ponto, telefon, lýsingar	0	2.500,00	2.500,-
7. Aðrar útreiðslur	0	2.000,00	2.000,-
	0	74.700,00	74.700,-

Deildin er ikki sett á stovn ein, men verður tað ætlandi í hesum fjággjarsári.

18) ad § 11-10: Tolleftelendið.

Shbr. skriv frá gjaldstovuni 15. júní 1970.

	R 69/70	J 70/71	U 71/72
1. Tænastumenn og hjálptollarar	421.029,32	469.000,00	440.000, -
3. Honorar	16.985,00	20.000,00	20.100, -
4. Húsaútreiðslur	21.411,93	28.000,00	28.000, -
5. Skrivstofuhald	1.554,25	5.000,00	5.000, -
6. Porto, telefon, telegramm	9.493,13	8.000,00	9.500, -
7. Aðrar útreiðslur	12.349,93	12.000,00	12.000, -
8. Ferða- og dagpening.	5.061,26	4.000,00	5.000, -
	487.884,84	546.000,00	519.600, -

Sundurliðing av § 11-10-1: Tænastumenn.

	Bruttuløn	7% eftirl. gjald	Tilsamans
Yfiutollarin	39.900,00	2.721,60	42.621,60
Tollari	34.122,00	2.317,20	36.439,20
Tollari	34.122,00	2.317,20	36.439,20
Tollari	33.792,00	2.294,04	36.086,04
Tollari	33.006,00	2.239,08	35.245,08
Tollari	33.006,00	2.239,08	35.245,08
Tollari	29.986,00	2.027,62	32.013,62
Tollari	33.822,00	2.317,20	36.139,20
Tollari	33.822,00	2.317,20	36.139,20
Tollari	33.192,00	2.294,04	35.786,04
Tollari	33.822,00	2.317,20	36.139,20
Hjálptollari	28.091,52		28.091,52
Reinavloysari	13.500,00		13.500, -
	444.483,52	25.401,40	469.884,98

ad § 11-10-1: Tænastumenn.

Roknað er við núverandi mæning og við núgaldandi lönun og mögulegum aldursviðbótum.

ad § 11-10-1: Húsaútreiðslur.

Av M at tollfrelsið í Tórshavn skal leiga helir í tí nýggja húsinum hjá Tórshavnar havn, er roknað við oklari leiguútreiðslu.

ad § 11-10-5: Skrivstovuhald.

Tá ið tollfrelsið í Tórshavn skal flyta í húsið hjá Tórshavnar havn, verður allandi neyðugt at keypa nakað innbúgv. Roknað er við hesum í uppskotinum.

10) ad § 11-11: Valuta- og prístáðið.

Samt, skriv 3. juli 1970.

	R	J	U
	69/70	70/71	71/72
1. Tænastumenn			
2. Skrivstovufólk	108.534,94	108.000,00	120.162,—
3. Honorar	14.119,16	13.500,00	13.500,—
4. Húsaútreiðslur	11.191,07	11.000,00	11.000,—
5. Skrivstovuhald	6.110,40	7.000,00	6.000,—
6. Porto, telefon, lýsingar o.f.	6.038,65	12.000,00	7.000,—
7. Aðrar útreiðslur	475,40	500,00	500,—
8. Ferða- og dagpeningur	26.039,88	23.000,00	26.000,—
	168.409,50	175.000,00	190.162,—

Punkt 2. Skrivstovufólk, kemur fram soleiðis:

Formaður	9.324,00
Prisansari	37.281,00
Prisansari (skrivstovuh.)	2.400,00
Skrivstovukvinna	40.800,00
Skrivstovukvinna	26.340,00
Skrivstovukvinna	20.784,00
Ferðuæloysari	0,00
Reingeringskvinna	2.400,00

139.332,00

+ 13.170,00

126.162,00

stør verður goldið av
Hercornes realkre-
ditinstitut.

Brýting á punkt B kemur því, at við eru givin við lýsingun viðv. pristalimum.
Punktur B. Ferða- og dagpeningur, her er íroknað peningur til organisationsfólk
fyri at mæta til útrokning av pristalimum.

Viðmerking frá landsstýrinum:

Lønin til reingering er flutt til konto 4.

20) ad § 11-12: Landsverkfrøðingsskrivstovan.
Smb. skriv 7. juli 1970.

	R	J	U
	69/70	70/71	71/72
1. Landsverkfrøðingur o.a.	655.937,60	697.000,00	959.773,00
2. Skrivstovufólk	282.681,59	275.000,00	321.946,—
4. Húsaútreiðslur	111.790,20	70.000,00	120.000,—
5. Skrivstovuhald	39.920,83	35.000,00	45.000,—
6. Porto, telefon, lýsingar o.t.	32.310,72	30.000,00	35.000,—
7. Aðrar útreiðslur	13.096,95	20.000,00	25.000,—
8. Ferða- og dagpen.	78.733,98	50.000,00	80.000,—
9. - Húsaleiga	+ 2.055,20	+ 1.123,00	+ 8.400,—
	1.212.416,76	1.175.877,00	1.578.319,—

	Løn - ogis offilmonarbyg- ingarjahl	Landskassans partar til offilmonar- gjørd ella stúðonart.	Tilssamans
ad § 11-12-1.			
Landsverkfrøðingur	75.240,00	5.267,00	80.507,—
Verkfrøðingur cand.polyt.	50.000,00	5.000,00	55.000,—
Verkfrøðingur cand.polyt.	73.453,00	6.276,00	79.729,—
Verkfrøðingur	64.123,00	6.352,00	70.475,—
Verkfrøðingur	79.040,00	6.213,00	85.253,—
Verkfrøðingur	58.146,00	5.754,00	63.900,—
Verkfrøðingur	58.910,00	5.831,00	64.741,—

Verkfræðingur	61.968,00	6.137,00	68.105,—
Verkfræðingur	40.000,00	4.000,00	44.000,—
Konstruktorur	54.210,00		54.210, -
Konstruktorur	54.210,00		54.210, -
Konstruktorur	42.534,00		42.534, -
Konstruktorur	42.531,00		42.531, -
Konstruktorur	37.252,00		37.252, -
Tekn. hjálparmaður	29.490,00	2.043,00	31.533, -
Tekn. teknari	35.790,00		35.790, -
Tekn. teknari	25.000,00		25.000, -
Tekn. teknari	25.000,00		25.000, -
	906.000,00	62.873,00	968.873,—

ad § 11-12-2.

Fulltrúi við embætisprógv	45.000,00	45.000, -
Skrivstovufulltrúi	39.360,00	39.360, -
Skrivstovufulltrúi	39.360,00	39.360, -
Skrivstovufólk á 1. st.	33.348,00	33.348,00
Skrivstovufólk á 1. st.	33.348,00	33.348,00
Skrivstovufólk á 1. st.	28.708,00	28.708, -
Skrivstovufólk á 1. st.	25.804,00	25.804, -
Skrivstovufólk á 2. st.	23.018,00	23.018, -
Skrivstovufólk á 1. st.	25.000,00	25.000, -
Skrivstovufólk á 1. st.	22.000,00	22.000, -
Skrivstovulærlingur	7.000,00	7.000, -
	321.946,00	321.946,00

Viðmerking frá landsstýrinum:

ad konto 1: Í næst til uppskotið 1970/71 frá landsverkfræðinginum eru hesar broytingar:

Verkfræðingar cand. polyt.	talid lækkað við 1
Verkfræðingar cand. polyt.	talid lækkað við 1
Tekn. teknarar	talid lækkað við 1

Síðani landsverkfræðingurinn helst ekki fær alt tað fólkid, hann sokir um normering til er uppskotið hjá honum lækkað við 55.000 kr.

ad konto 2. Normering er bert fyri 6 skrivstovufólkum, meðan landsnevndarfróðingurin skjýtur upp, at normeringstalið verður 7. Hesum tekur landsstýrið ikki undir í.

21) ad § 11-13: Lønarráðið.

Smbr. skriv 30. juni 1970.

Verður aftarsent Føroya landsstýri. Roknað verður við, at útreiðslur-
nar ikki fara upp um tað, ið avsett varð fyri seinasta fíggarár.

R	J
69/70	70/71
2.264,82	3.500,—

22) ad § 11-14: Búskaparráðið.

Smbr. skriv 15. juli 1970.

	R	J	U
	69/70	70/71	71/72
1. Tænastunemi	0	0	0
2. Skrivstovufólk*)	163.584,22	167.000,00	196.000,*)
3. Honorar	58.685,08	75.500,00	75.000,—
4. Húsnútreiðslur	12.193,47	9.500,00	14.000,—
5. Skrivstovuhald	11.079,87	23.000,00	20.000,00
6. Postgjald, flf. od.	2.834,51	8.000,00	1.000,—
7. Aðrar útreiðslur	9.814,81	8.000,00	10.000,—
8. Ferða- og dagpeningur	4.637,71	0	10.000,—
	262.829,67	291.000,00	335.000,00

*) Sundurbýti:

Skrivstovufólk 1	38.500,00
Skrivstovufólk 2	38.500,00
Skrivstovufólk 3	43.200,00
Skrivstovufólk 4	26.400,00
Skrivstovufólk 5	49.400,00
	196.000,00

Tølini eru øll fyri vinkisnevndina, hagdeildina og búskaparráðið.

23) ad § 11-15: Ferða- og dagpeningur.

	R	J
	69/70	70/71
	135.897,50	100.000,00

24) ad § 11-16: Innheltingarútreiðslur.

Sembr. skriv 15. júní 1970.

....., at innheltingarútreiðslurnar í föggjarárinum 1971/72 verða mettar soleiðis:

Til safðfæravar o.l.	5.000,00
Til bankar og spæríkassar fyrir skattainnheiting ..	7.500,00
	12.500,00

Til samnælingar kaun upplýsast, at reknskapartölíni fyrir 1969/70 eru ávíka-
vist 2.559,50 kr. og 6.366,50 kr., og at játtanin á föggjarlógini 1970/71 er 12.500 kr.

25) ad § 11-17: Tinganesognirnar.

	R	J
	69/70	70/71
1. Ljós, hiti, reingerð v.m.	79.611,81	75.000,--
2. Viðlíkahald, umbygglingar	152.019,02	140.000,--
3. Aðrar útreiðslur	17.787,23	20.000,--
4. + Leiguinntøkur	25.290,00	22.000,--
	264.738,06	213.000,--

ad 1. Ljós, hiti, reingerð v.m.

Ljós	6.088,60
Hiti	8.624,48
Lømr fyrir reingerð	29.670,00
Lømr fyrir hovuðsreingerð, fíðlíðarpeningur og fíð- líðaravloysar.	13.788,73
Reingeringstólfar, ljóspenur, koyring v.m.	21.440,00
	79.611,81

ad 2 Viðlíkahald, ymsar umbyggingar.

Løn til umsjónarmenn og afleysarar	37.187,99
Brunaþrygging og húskattur	8.423,13
Tilfar, restaureningar og stórrí unnvælingar	109.110,94

	152.049,02

ad 3. Aðrar útreiðslur.

Leiga av húsum til landsstýrismenn	10.000,00
Ymsar útreiðslur	7.787,23

	17.787,23

ad 4. Leiguinntøkur.

Leiguinntøka samb. sáttmálar:

Lögmaður 12×350 kr.	4.200,00
Landsstýrismaður 12×350 kr.	4.200,00
Landsstýrismaður 10×350 kr.	3.500,00
Portugalið	4.200,00
H. Poulsens hús	1.200,00
Joni Olsens hús	2.100,00
Prestagerðurin	3.000,00
Pakkhúsið í Rakka	1.825,00

	24.225,00

Viðmerking frá landsstýrinum:

ad konto 2. Av teimum 150.000 kr., sum eru settar av, eru 50.000 kr. ætlaðar til lønir o.t. og restin til ymsar unnvælingar.

26) að § 12-1: Landssjúkrahúsið (D.A.H.)

F
70/71

INNTÖKUR:

1. upphaldsgjald	560.000,00
2. ambulantar viðg.	27.000,00
3. ambulantar rænsk.	110.000,00
4. flutningur	35.000,00
5. ríkisstudningur	1.406.520,00
6. aðrar inntøkur	160.000,00
7. landskassastudningur	7.714.966,00

	13.073.486,00

ÚTFREIÐSLUR:

10. launir	6.429.010,00
11. kostnaðir	912.150,00
12. ljós og hiti	570.200,00
13. umsitning av húsum v.m.	296.500,00
14. medicín, bind v.m.	889.900,00
15. röntgendeildin	622.800,00
16. reingerð	860.250,00
17. vaskæfið	429.500,00
19. tryggingar, gjöld v.m.	100.000,00
20. aksítingin	617.750,00
21. leiknabáturinn	139.900,00
22. sjúkrahúsin	15.600,00
23. leyrning	15.000,00
24. aðrar útfreiðslur	129.000,00
25. afskrivingar	
26. eftirlunar gjald	299.150,00
30. sjúkrahússtraskúlin	142.100,00
31. leiga av húsum	85.100,00
33. grannsóknir	10.000,00
35. rentu og afskriving av felagsvinkjum	478.576,00

	13.073.486,00

27) ad § 12-2: Klaksvíkar sjúkrahús.

F
70/71

INNTØKUR:

1. uppihaldsgjald	245.500,00
2. ambulantar viðg.	57.400,00
3. ambulantar ranns.	13.500,00
4. flutningar	9.200,00
5. námsstudningur	1.521.102,00
5. aðrar inntøkur	69.000,00
7. landskassastudningur	808.298,00
	2.787.000,00

ÚTREIÐSLUR:

10. lönir	1.252.000,00
11. kostarhald	309.900,00
12. fjós og hiti	104.200,00
13. umsiting av húsum	124.000,00
14. medicín v.m.	171.500,00
15. röntgen	23.500,00
16. reingerð	242.300,00
17. vaskaríð	96.000,00
18. seymistovan	9.400,00
19. trygging og gjöld	31.000,00
20. umsiting	111.100,00
21. lokaubáturin	147.200,00
22. sjúkrabilurin	12.400,00
23. koyring	2.000,00
24. ymiskar útreiðslur	21.500,00
26. eftirlønargjald	67.000,00
28. Makkreðir	
30. Sjúkrasystaskúlin	30.000,00
31. ognir hjá sjúkrabúsinum	35.000,00
33. grannskoðan	4.000,00
	2.787.000,00

28) að § 12-3: Suðuroyar sjúkrahús.

	F 70/71
INNTØKUR:	
1. uppihaldsgjald	89.500,00
2. ambulantar viðgerðir	20.000,00
3. ambulantar rannsóknir	36.200,00
4. flutningar	2.500,00
5. ríkisstudningur	1.026.516,00
6. aðrar inntøkur	35.700,00
7. landskassastudningur	925.981,00
	2.136.400,00

ÚTREIÐSLUR:

10. lønir	869.000,00
11. kostarhald	252.600,00
12. ljós og hiti	88.400,00
13. umsiting av húsum v.m.	125.600,00
14. medicín, bind v.m.	144.200,00
15. renigendeildin	25.700,00
16. reingjerð	206.200,00
17. vaskarið	73.500,00
19. tryggingar, gjöld v.m.	20.000,00
20. umsiting	106.600,00
22. sjúkrubilarin	7.300,00
23. koyring	4.000,00
24. ymiskar útreiðslur	13.000,00
26. eftirlønargjald	54.000,00
29. eftirlønir	13.500,00
30. sjúkrasysturaskúlin	32.800,00
	2.136.400,00

29) ad § 12-4: Læknar.

Smbt. skriv frá ríkisumboðnum 24. júní 1970.

.....

R	B	F
69/70	70/71	71/72
120.634,49	132.400,00	143.000,00

Ovennævnte finanslovsforslag er baseret på kommunetegelønnen pr. 1. april 1970.

30) ad § 12-6: Ljósmeður.

Smbt. skriv frá ríkisumboðnum 24. júní 1970.

.....

R	B	F
69/70	70/71	71/72
103.489,02	105.000,00	110.000,00

Ovennævnte finanslovsforslag er baseret på jordemoderlønningerne pr. 1. april 1970.

31) ad § 12-7: Farsóttir.

Smbt. skriv frá ríkisumboðnum 24. júní 1970.

.....

R	B	F
69/70	70/71	71/72
5.213,00	2.500,00	5.500,00

Da beløbet ifølge sagens natur er vanskeligt at anslå, har man fundet det rigtigst at lade det for 1969/70 anførte regnskabstal være vejledende for forslaget 1971/72.

32) ad § 12-9: Sjúkrahjálþ.

R	J
69/70	70/71
1.007,00	2.000,00

33) ad § 12-10: Hvíldarheimið «Naina».

Smb. skriv 26. júní 1970.

Hjálagt senda vit fíggjarættlan fyrir hvíldarheimið «Naina» fyrir 1971/72.

Partur landskassans og kommunurnar skuldi eltir hosi meting verið 149.500,00 kr.

Hetta tal finna vit fram til við at rokna við 5.600 sjúkradögum á 12,00 kr.

Útreiðslur		229.700,00
5.600 sjúkradagar á 12,00 kr.	67.200,00	
Tórshavnar kommuna	12.000,00	
Meginfelagið	1.000,00	80.200,00
	-----	-----
		149.500,00

Samstundis nýta vit høvi til at takka Tyri stuðning veittur hvíldarheiminum í ár.

Fíggjarættlan 1. apríl 1971 — 31. marts 1972 fyrir hvíldarheimið «Naina».

ÚTREIÐSLUR:	69/70	71/72
Lønir	96.088,78	104.000,00
Kostnaðar	45.778,36	52.000,00
Hiti	5.063,74	6.500,00
Ljós	3.573,50	6.000,00
Vask og reingæði	7.919,35	8.000,00
Viðlíkahald	19.396,88	20.000,00
Inventarútreiðslur	7.381,85	9.000,00
Rentur	5.475,31	5.000,00
Skattir og tryggingar	1.125,00	1.000,00
Skrivstovuhalð	679,45	700,00
Telefonútreiðslur	1.501,71	1.800,00
Læknaútreiðslur	10.500,08	10.000,00
Medisin	1.442,35	1.500,00
Revisión	900,00	900,00
Koyring	267,00	300,00
Avdráttir av láni	3.000,00	3.000,00
	210.393,39	229.700,00

INNTÖKUR:

Upphaldsgjöld fyri sjúklingar 67.200,00

STUDNINGUR:

Landskassin og kommunur	149.500,00
Tórshavnar kommuna	12.000,00
Meginfelag sjúkrakassanna	1.000,00

	229.700,00

Viðmerking frá landsstýrinum:

Við hølvtarbyði av hallinum millum landskassa og kommunur verður partur landsins 74.750 kr.

34) ad § 12-11: Tannlæknastovur.

R	J
69/70	70/71
0	25.000,00

Tannlæknastovur eru nú í øllum læknadønum, spurningurin er tí um kontoin skal strikast. Hugsast kann tó, at summar stovur skulu gerast størri við fleiri stólum. Sattar eru tí av 5.000 kr.

35) ad § 12-12: Barnakonufecðir.

R	J	U
69/70	70/71	71/72
2.282,00	8.000,00	1.000,00

36) ad § 12-13: Difteritis- og stivkrampakoppseting.

Smbr. skriv frá ríkisumboðnum 23. juni 1970.

R	B	F
69/70	70/71	71/72
19.995,33	10.000,00	19.500,00

Det bemærkes, at Ferðernes oppehørselskontor har oplyst, at landskassen indtil nu i finansåret 1969/70 forskudsvis har udlagt et beløb på 39.000,- kr., hvoraf 25 % vil været at afholde som endelig udgift for landskassen - formentlig i finansåret 1970/71.

Under hensyn hertil samt det for finansåret 1969/70 bogførte regnskabstal har man ment at burde foreslå afsat 19.500 kr. til det nævnte formål i 1971/72.

37) ad § 12-14: Ferðaútfreiðslur hjá barnakönunum.

R	J
69/70	70/71
9.205,95	0

Kontoinn hefur í reknskapunum verið býtt millum tærfar profylaktisku kann-ingarnar og ferðirnar. Eftir hesum verður sama býtið á fíggarættlanini.

38) ad § 13: Samferðslumál.

Samr. skriv frá landsverkfr. 4. juli 1970.

	R		P	U
	69/70		70/71	71/72
1. Nýggir vegir og brýr	10.900.000.		9.200.000	12.000.000
+ Bilgjöld	4.983.187,48	1.500.000		2.000.000
+ Benzíngjöld	4.158.539,40	4.400.000		4.600.000
+ Kommunanna partur ..	725.321,49	1.300.000	+ 7.200.000	1.400.000
	4.033.151,63		2.000.000	1.005.000
2. Havnagerð, í grunn	1.300.000,00		3.000.000	4.800.000
3. Lendlingar, í grunn	1.400.000,00		2.000.000	2.000.000
4. Fløgferðsla, í grunn	250.000,00		250.000	250.000
5. Dýpan av Streyminum ..			700.000	500.000

Viðmerkingar:

ad § 13-1. Víst verður til hjáløgda skjál.

ad § 13-2: Stundringur, sum fellur til gjaldirnar í 1971/72, er um 4,46 mill. kr. Havnarframt verður pr. 31/3 1971 eitt hali á havnastjórnslingskontoinni (-grunninum) uppá um 4,21 mill. kr. Nakkið av hesum hali má verða tikið við á fíggarættlógini 1971/72, um landskassin skal kunna svør sínar skyldur.

a) Viðmerkingar til § 13-1.

Til nýggjar vegir og brýr eru játtaðar í 1968/69: 10,6 mill. kr.

1969/70: 10,9 mill. kr.

1970/71: 9,2 mill. kr.

og vísir hetta, at meðan prísir og lønir eru stórliga hækkanði -- arbeidslønin er soleiðis frá várinum 1968 til juli 1970 hækkað frá 8,32 kr. til 10,43 kr., t.e. við góðum 25 % -- verður frá politiskari síðu roynt samstundis at minka um játtanirnar til vegabyggingina.

Inntøkurnar frá bilgjøldunum og benzingjaldinum vaksu frá ári til ár, men ikki so nógv at enn kann verða skorið niður uppá tað, sum av skatta- og toll-inntøkunum verður játtað til vegir. Tað er hetta, landsstýrið og ting hava roynt hesi seinastu 2 árin -- 1968/69: 7,00 mill. kr., 1969/70: 4,75 mill. kr. og 1970/71: 2,00 mill. kr. -- og er og verður úrslitið, at planlegging kann eingin verða, og framstígin verða so fá og smá, at vegastandardurin sum heild verður lækkandi í mun til krøvini frá ferðsluni, t.e. vinnulív, umsiting o.a. ikki fáa eina batnandi kommunikation, sum frá liður heldur hin vegin.

Hiðani verður tí skotið upp, at ið hvussu er fyrstu 5 árin verða 4 mill. kr. settar av um árið, soleiðis at vegabyggingin hevur hesar afturat tí, sum inn kemur í vegagrunnin frá bilgjøldunum, benzingjaldinum og kommununum.

Vit hava higartil roynt at hjálpt okkum við at nýta gømlu síðaðjuverk-smiðjuna í Kollafirði sum verkstað og goymslu til maskinlutir o.t. fyri at so nógv sum møguligt av tí taka peningin hevur kunna farið til sjálva vegabyggingina; men hetta ber av nógvum orsøkum ikki til longur, so farið má verða undir at byggja nýtt verkstað.

Bygningurin er sera vánaligur, og hartil so lítil styrki í nógvum av konstruktiónspørtunum, at ikki er frítt fyri, at passast má uppá, hvar lunnir lutir o.a.t. verður sett.

At styrkja húsini og broyta innrættingina kann ikki betula seg.

Húsini eru stutt sagt í tilíkkum standi, at sera ófámligt er at hava tey sum arbeidsplass bæði heilsuliga fyri fólki, har arbeidir, og arbeidsliga, tí ógjørligt er at skipa seg soleiðis, at arbeidsgangdin har verður hin rætta, t.e. at nú lønirnar eru farnar so nógv upp, kostar tað mettuliga nógv eyka, at hava tilíkt ófíðarhóskandi arbeidsplass.

Nýggjur verkstaðsbygningur við garagum og goymslurúmum v.m. verður mettur at kosta í minsta lagi 2 mill. kr. Til projektering, útvegan av lendi og regulering av tí, gerð av klørkkum og fundamentum o.a. er ætlað at brúka 0,5 mill. kr. av játtanini 1971/72.

Bisni verður neyðugt í 1971 at skipa radiotelefonsamband millum stæðir og koyrandi amboð og bílar. Tilíkt samband kostar 150-200.000 kr.

b).

Nú byggifelagið Pihl & Søn gjøllari hevur kannað, hvussu teir skulu fara fram í arbeiðinum viðvíkjandi dýpingini norðuri við Streym, eru teir komnir til tað úrslit, at einasta holla loysn er at byggja eina byrging tvørtur um norðan fyri, har dýpast skal, so spreinging kann fara fram í at kalla deyðavatni.

Byrgingin verður bygd úr gróti, sum verður tikið burtur aftur, tá ið dýpingararbeiðið er liðugt.

Tá farið verður fram á henda hátt, hevur tað minni at siga, hvussu breið rennan er, og hava vit tí heitt á felagið at geva ein prís uppá 25 m breiða rennu. Tílik renna krevur burturtøku av tilfari, sum í nøgd er 2½ ferðir so nógv sum við 15 m breiðari rennu.

Tilboðið ljóðar uppá	1.150.000 kr.
Hitt fyrra var uppá	735.000 kr.
Munurin verður	415.000 kr.

Men tá dættur fyrivarni, sum tikið varð viðvíkjandi undirtilboði frá Jóannes Andreassen, Oyri, fyri upptøkuna av grótinum við «Streymi», burtur, so veruligi munurin verður millum 350-400.000 kr.

Tær 350.000 kr.*) nýtast ikki at verða goldnar fyrr enn 1. juli 1971, t.e. í næsta fíggjarári.

Vit skulu mæla til, at tikið verður við hesum seinra boðnum, tí tað er stórir fyrimunur fyri teir, ið sigla Streymin, at rennan verður 25 m breið í staðin fyri 15 m.

*)

Afturat teim 350.000 kr. koma útreiðslur, ið standast av lønarmækkingum, eykaarbeiðum m.m., tí eru settar av í uppskotinum 500.000 kr.

Viðmerking frá landsstýrinum:

ad konto 1. Nýggir vegir v.m. Í mun til fíggjarlógina 1970/71 verður skotið upp at játta 2.500.000 kr. meira, og soleiðis at bilgjöld og kommunur bera tær 1.500.000 kr. og landskassin annars tær 1.000.000 kr. av hækkanini.

ad konto 2. Havnagerð. Játtanin er hækkað við 1.000.000 kr. í mun til 70/71. Møgulig meirnýtsla verður at leggja út úr landskassanum, og gerast tað neyðugt av líkviditetsorsøkum, má lán upptakast. Samsvara nýtsla og játtan ikki, verður einaferð neyðugt at játta tað, sum ov lítið er sett av, annaðhvørt beinleiðis ella í avdrátt og rentu av lánum.

- 39) ad § 14-1: Fólkaskúlin og
ad § 14-6, 8-9, 8-11, 8-13 og 8-16.
Smb. skriv frá 20. juli 1970.

	R	B	F
	69/70	70/71	71/72
1. Lærarlønningar	5.951.449,-	6.500.000,-	6.600.000,-
2. Skolekonsulenter	109.968,-	135.000,-	142.000,-
3. Delvis dækning av lærernes pension	192.689,-	260.000,-	220.000,-
4. Transport af skolebørn	129.944,-	220.000,-	250.000,-
5. Andre udgifter	41.973,-	58.000,-	65.000,-
§ 14-6.			
Aftenskoler	95.865,-	120.000,-	125.000,-
§ 14-8.			
9. Skolebyggefonden	800.000,-	1.200.000,-	1.500.000,-
11. Lærerkursus	3.500,-	3.500,-	3.500,-
13. Føroya skúlasavn m.m.	5.000,-	5.000,-	60.000,-
16. Til disposition for skoledirektionen	6.953,-	10.000,-	10.000,-
	Ialt 7.337.341,-	8.511.500,-	8.775.500,-

Idet man henviser til vedlagte fotokopier af oppehørselskontorets skrivelser af henholdsvis 16. juni 1970 vedrørende § 14-6 og af s.d. vedrørende § 14-8-16 samt af 23. juni 1970 vedrørende § 14-1, punkt 1-5, skal man til den foreslåede forhøjelse af landsstyrets udgifter for finansåret 1971/72 på godt 260.000 kr. bemærke følgende:

ad § 14-1, punkt 1. lærerlønninger.

Ved udarbejdelsen af forslaget til landskassens andel af lærerlønningerne for finansåret 1971/72 har man beregnet lønningerne på grundlag af de pr. 1. april 1970 anvendte satser. Man har endvidere medregnet de pr. 1. august 1970 foretagne nyordninger samt et skønnet antal nynormeringer pr. 1. august 1971, idet der såvel pr. 1. august 1970 som pr. 1. august 1971 sker en forøgelse af undervisningen først og fremmest på grund af de forøgede muligheder for undervisning udover det 7. skoleår.

Der er ikke i forslaget medregnet forventede lønstigninger på grund af dyrtidsregulering efter 1. april 1970 eller på grund af ændrede lønvilkår.

Under henvisning til foranstående skønner man, at landskassens andel af udgifterne til lærerlønninger for finansåret 1971/72 vil blive 6,6 mill. kr.

ad § 14-1, punkt 2. Skolekonsulenterne.

Det foreståede beløb kan specificeres således:

Tilskud til landsskolekonsulentens lønning 45%	30.700,-
Tilskud til specialkonsulentens lønning 45%	27.000,-
Tilskud til kontorhold m.m., 50%	77.700,-
	— — — — —
ialt	142.000,-
	— — — — —

Forhøjelsen af landskassens andel af tilskuddet til kontorhold skyldes udover løn- og prisstigninger nødvendigheden af, at konsulenterne får mulighed for i perioder at få pædagogisk medhjælp.

ad § 14-1, punkt 4. Transport af skolebørn.

Forhøjelsen skyldes udover prisstigninger en forøgelse af skolebørnskørselen i forbindelse med de forøgede muligheder for skolegang udover de 7. skoleår.

ad § 14-1 punkt 5 Andre udgifter.

Det foreståede beløb kan specificeres således:

Understøttelse	9.000,-
Tilskud til 8. og 9. klasse	55.400,-
	— — — — —
ialt	65.000,-

ad § 14-8, punkt 8. Skolebyggefonden.

På indevarende tidspunkt skønner man, at der efter 1. april 1971 foreligger godkendte eller under behandling og udarbejdelse værende projekter svarende til et tilskudsbeløb på ca. 3 mill. kr. Når henses hertil, må det påregnes, at der i finansåret 1971/72 vil være behov for et tilskud til skolebyggefonden på 1,5 mill. kr.

Man har ikke herved taget hensyn til den formue, der indestår i skolebyggefonden eller til det forhold, at landskassens tilskud udbetales efter regnskabsafleggelsen ofte i flere årlige rater. For kommunerne vil det være en stor fordel, såfremt landskassens tilskud blev udbetalt senest ved regnskabsafleggelsen og helst a conto under byggeriet.

ad § 14-8, punkt 13. Føroya skúlasavn.

Skolesamlingen har hidtil fået et årligt tilskud på 5.000 kr. fra landskassen og et tilsvarende tilskud fra statskassen. Da der er stort behov for en udvidelse af skoleamlingens arbejde, foreslår skoledirektionen en betydelig udvidelse af bevillingen hertil. Bevillingen skulle endvidere anvendes til støtte

for oprettelsen af skolebiblioteker. Der er endnu ingen lovgivning herom, med det ville være formålstjenligt forinden nogen egentlig lovgivning søges gennemført, i en forsøgsperiode at yde hjælp til skolebiblioteker.

Landskassens udgifter skønnes, såfremt der gennemføres skolebiblioteker i de fleste kommuner, at kunne holdes indenfor 60.000 kr.

Endvidere vil der i et vist omfang blive tale om, at læreres arbejde med skolebibliotekerne vil kunne indgå i de pågældendes pligtige timetal.

Endelig bemærkes, at man på indeværende tidspunkt skønner, at der efter 1. april 1971 vil være behov for tilskud til anlæg af idrætspladser m.v. på ca. 200.000 kr. Man er bekendt med projekter til en samlet investering på 1 mill. kr. Dette beløb er ikke medtaget under skolebyggefonden.

Viðmerking frá landsstýrinum.

ad konto 1. Tað er landsstýrinum kunnugt, at skúlastjórnin hevur samtykt uppskot til nýggja lønarlóg, uppskotið er ikki enn sent landsstýrinum og verður tað helst ikki lagt fyri lögtingið fyrr enn aftaná valið. Meirkostnaðurin til lønir vegna broyting í lønarlagnum er tó ikki tikin við, men eftir fyribils upplýsingum verður hann einar 600-800 kr. árliga til landskassan.

ad konto 14-8-9. Í grunninum eru pr. 16. júlí 1970 3.226.554,58 kr., av teimum standa um 2,2 mill. kr. á bók. Landsstýrið umhugsar so langt grunnurin røkkur at gjalda givnar játtanir beinanvegin og ikki, sum vanligt hevur verið, tá talan hevur verið um størri upphæddir, eftir nøkrum árum.

ad konto 14-8-13. Nevnd sett av skúlastjórnini hevur sett uppskot fram um skúlabókasøvn. Uppskotið er ikki enn góðkent. 20.000 kr. eru táknað við fyri fyrst til nevnda endamál og loyvir landsstýrið sær at venda aftur til spurningin, tá málið er komið longri ávegis.

40) ad § 14-2: Studentaskúlin.

Smbr. skriv 1. júlí 1970.

	R	J	C
	69/70	70/71	71/72
1. Læraralönir (fastar		810.000.	830.000.
brutto)	1.411.068,19		
2. Vikanlönir, yvirlíð van.		700.000.	700.000.
3. Naemingastudningar	53.800,00	55.000.	85.000,-
4. Sönn	31.240,15	16.000.	16.800.
5. Ögnarútreiðslur	301.638,82	205.000.	366.455,-
7. Aðrar útreiðslur	28.063,58	22.000.	50.000,-
8. Kostdeild	127.319,90	281.500.	228.000,-
9. Félakursiðir	810.	3.000.	2.000,-
10. ÷ Leigulánatökur	÷ 13.049,08	÷ 6.400.	÷ 6.400,-
	-----	-----	-----
	1.952.772,64	2.086.400.	2.271.055,-
	-----	-----	-----

Viðmerkingar:

ad 1 og 2: Læraralönir van.

Bruttolönir (+ yvirlíð) pr. 1/4 1970.

Landskassans partur af
atvirlonarygggingini.

		7%	10%
rektor	75.240,00	5.245,80	
lektor	70.776,00	4.933,32	
lektor	70.776,00	4.933,32	
adjunktor	48.276,00	3.379,32	
adjunktor	39.768,15	2.783,76	
adjunktor	52.791,72	3.695,42	
adjunktor	31.893,60	2.232,55	
adjunktor	48.276,00	3.379,32	
adjunktor	37.927,08	2.654,88	
adjunktor	38.251,92	2.677,63	
adjunktor	58.321,44		5.865,84
adjunktor	38.745,00		
skólalegnari	28.704,00	2.009,28	

lærari	43.230,00	4.323,00
lærari	60.666,72	7.627,65
lærarinna	29.159,04	
hjálpamaður	23.160,00	
	795.965,97	
Vikarlönir, yvirtíð v.m. pr. 1. apríl 1970 ..		647.885,52
Lönir tilsamans: 795.965,97 + 647.885,52 ..		1.443.851,49

Roknskapartöluni frá gjaldstovuni pr. 1/4-1970 vísa kr. 1.411.068,19. Játtanin fyrir 1970/71 er kr. 810.000 + 700.000 eða kr. 1.510.000. Munurinn, kr. (+)98.931,81, stendur av, at fliggjarnævndin legði upp fyrir, so játtanin gjørdist væl størri enn eg hevði metti í januar 1970 (eg metti tá kr. 1.468.000). Men fyrri tað er ikki at ivast í, at lønarvøksur fer at gera seg galdandi í komandi ári; harafturat koma 2 nýggjar lærarlønir á kr. 3.230 = kr. u. 77.520. Tilsamans verður skotið upp kr. 830.000 + 700.000 = kr. 1.530.000 og annars, at talið verður ført ájour pr. 1. januar 1971.

ad 3. Studningur til avhygdanæmingar.

Roknskapurin fyrir 1969/70 vísir kr. 53.800. Í ár er studningurin kr. 55.000. Við tað at talið á næmingunum er vaksandi og prísavøksturinn stóðugt minkar um peningavirðið, verður nevnda tal hildið alt ov lítið. Skotið verður tí upp kr. 85.000 til hotta endamál.

ad 4. Søvnni.

Roknskapurin fyrir 1969/70 vísir kr. 24.240,15, meðan játtanin var kr. 25.000. Játtanin fyrir 1970/71 er kr. 16.000, og sama tal verður skotið upp fyrir 1971/72. Útreiðslan til søvnini fer annars til viðlíkahaldi av natúrsøgu- og fysikkamboðum og til viðkan av søvnunum annars, til musikkamboð (m.a. plátur, bænd), fimleikalutir v.m.

ad 5. Ognarútreiðslur.

Roknskapurin fyrir 1969/70 vísir kr. 301.638,82; játtanin var kr. 196.000. Hesin stóri munur, kr. 105.638,82, stendur fyrri meginpartin av asfalteringini utan um skúlan, sum völdi størri trupulleikar og útreiðslur enn roknað kundi verða við, men arbeiðið var neyðugt. — Til asfaltering í 1970/71 er játtað kr. 45.000, og verða játtaðar fyrir 1971/72. Hesum verður tíkið undir við í hesum uppskoti. —

Til útskiðing av heittvatnsrørum til kopar á skúlanum og dreingjakostdeildini varð fyr 1970/71 skotið upp kr. 59.000. Hotta varð av lundsstýrinum

minkað niður í kr. 30.000, men samstundis skotið upp at nýta kr. 30.000 yvir 2 fylgjandi fíggjarár; tí verður kr. 30.000 skotið upp fyri 1971/72 til hetta endamál.

Til reingerð, hita, viðlíkahald v.m. verður skotið upp, smb. tøl frá skúla-tænanum kr. 134.000. Til el-nýtslu kr. 12.875. Til tryggingar kr. 7.580.

Um til ognina, sum er keypt frá arvingunum eftir Hans Simonsen, Hoyvík, verður roknað í rentum og avdráttum yvir 20 ár. kr. 15.000 um árið, verður hetta tal at taka uppi.

Til nýggjar talvur og ønnur ambød krevst kr. 3.000. Til prýði av skúlanum innan (list) verður skotið upp kr. 5.000. Til viðalundina v.m. verður (eftir meting og samrøðu við Leivur Hansen, umsjónarmann) skotið upp kr. 7.000.—

Viðvíkjandi hygging av rektarahúsum loyvi eg mær at halda, at hóast eini tilík kanska ikki eru bráðneyðug í løtuni, eigur ein upphædd at verða sett av til hetta endamál, og skotið verður upp einaferð enn kr. 300.000 yvir 3 ár, fyri 1971/72 so staft kr. 100.000. Ognarútreiðslur tilsamans kr. 366.455. (sí uppískoyti aftast).

ad 7. Aðrar útreiðslur.

Roknskapurin fyri 1969/70 visir kr. 28.063,58; játtanin var kr. 21.500. Munurin stendur av prísvøkstrinum yvirhøvur (talið er sjálvandi eftir meting). Upp í hesar útreiðslur hoyrir t.d. skrivstovuhjálp, telefonir, skrivstovulutir, frímærkir, útreiðslur til próvtøkur og upptøkuroynd til realkeldina, ársritið, flutningur av sangkórnum við buss til og úr Hoydølum eitt kvøld um vikuna, krit. eykaundirvísing í tónleiki o.a.m. Til alt hetta er í galdandi fíggjarlóg játtað kr. 22.000. Skotið verður upp kr. 26.000 fyri 1971/72. — Annars stendur í boði at nýta ta nýggju ítróttarhøllini nakrar ferðir um vikuna til fótbólt v.m. Hetta er eisini neyðugt hjá okkum, tí ov lítið er við bert einari fimleikarhøll. Smb. upplýsingar frá Leif Waagstein, landsrættarsakførara, roknar leiðslan har við einum árligum leigugjaldi frá skúlanum í Havn stórt kr. 120.000. Í okkara part fyri 6 tímar um vikuna verður hetta t. kr. 24.000. Ganga landsstýri og fíggjarnevnd við til hetta, verður nevnda tal skotið upp. Møguliga tá, tá ið nakað er fráliðið, verða tingast nærri um bíligari treytir. Samanlagt: kr. 26.000 + 24.000 = kr. 50.000.

ad 8. Kostdelldin.

Sí fylgiskjal.

ad 9. Ekskursiónir.

Roknskapurin fyri 1969/70 visir kr. 810,00; játtanin var kr. 3.000. Skotið verður upp kr. 2.000 (natúrfrøðisligar útfærðir).

ad 10. Leiguinntökur.

Læraraíðbúðirnar hjá A. Højgaard, kr. 2.374,42, Á. Johannesen, kr. 1.934,45, Sv. Tausen, kr. 2.087,30, tilsamans kr. 6.396,17. — Rókskapurinn 1969/70 vísir kr. 13.049,08. Hetta mun standast av húsunum í Brøttelid, sum 2 lærarar búðu í, men haðani teir eru fluttir nú.

Uppískoyti til pkt. 5. Ognarútreiðslur.

Til samkomuhøllina krævt eitt ventilationsannlegg eins og tað, vit hava fingið í fínleikahøllini. Til hetta verður skotið upp kr. 7.000. Ognarútreiðslur tilsamans kr. 366.455,00. (Tær 7.000 eru roknaðar við frammansfyri).

Uppskot til fíggarættan fyri rakstarin av kostdeild studentaskúlans 1971/72.

ÚTREIÐSLUR:

Lønar:

14-2-8-A: Húsnóðir	10.000,00	
Rokkur	30.000,00	
Assistentur	15.000,00	
5 arbeiðsgentur	42.000,00	
4 vaskikonur	36.000,00	
Fyrikahjálpi	12.000,00	
Vaktarmaður	3.000,00	148.000,00

Matur: 14-2-8-B	170.000,00	
÷ søla av mati	80.000,00	110.000,00

Innbúgv: 14-2-8-C	20.000,00	
Brenni og ljós: D	25.000,00	
Telofon: E	5.000,00	
Vask og reingerð / renovation F	20.000,00	
Arbeiði til køkin: G	10.000,00	
Viðlíkahald av kostdeildarhúsum: H	60.000,00	
Aðrar útreiðslur: I	10.000,00	

408.000,00

INNTØKUR:

Nærningagjald: 14-2-8-K	180.000,00	

Munur at lata úr landskassanum	228.000,00	

Viðmerkingar:

Viðvíkjandi *konti 14-2-8-A, B, C, D, E, F* er ekki gjörd stórvægis frávik frá fyrrverandi uppskotum. Tó eru havdar í huga væntandi prís- og lönarhækkingar.

Konto 14-2-8-G: Amboð til køkin, er av praktiskum orsökum sett upp sum serskild konto. Upphæddin byggir á töl frá farnum árum.

Viðvíkjandi *konto 14-2-8-H*, viðlíkahald av kostdeildarhúsunum. Her er ógvuliga ringt at meta um tann veruliga tørvin. Víst er tó, at vindeyguni í Gamla húsi (dreingjadeildini) eru ógvuliga vánalig — á niðaru síðu heilt kassabul. Stáplarnir dotta úr, so neyðugt hevur verið at seta seym í fleiri vind-eygu, og kunnu hesi so stalt ikki latast upp.

Hvussu langt tær uppsettu kr. 60.000,— fara at røkka dugi eg illa at meta um.

Viðvíkjandi *konto 14-2-8-K* Næmingagjald: Kostgjaldið er sett til tað sama, sum í farna skúlaári: kr. 3.000,— fyri árið. Av royndum vita vit tó, at sjálvt um fullskipað er við byrjun av skúlaárinum, minskar talið av næmingum nakað gjøgnum skúlaárið. So stalt er roknað við 60 gjaldandi næmingum í staðin fyri maksimalt 65.

Viðmerking frá landsstýrinum.

ad konto 5. Møguligar rentur og avdrátt av láni til keyp av trønni hjá arvingunum eftir Hans Simonsen, verða ikki bókaðar undir skúlanum, men ávíkavist á konto 5-2 og konto 24, ÷ 15.000 kr.

Viðv. møguligum rektarahúsi eru settar av 30.000 kr. til projektering. ÷ 70.000 kr.

Onki er sett av til nýtt ventilatíonsanlegg í samkomuhøllini. Málið er landsstýrinum ókunnugt og verður tí neyðugt, at skúlin lýsir málið gjøllari. ÷ 7.000 kr.

ad konto 7. Vanligt er, at tá ið landið og stuturin lata studning til fimleikar- og ítróttarhøllir hjá feløgum, at ein treytin er, at skúlarnir fáa loyvi at nýta tær ókeypis, tó mugu skúlarnir helst gjalda fyri reingerð, ljós og varma. Talið er tí lækkað við 14.000 kr.

41) ad § 14-3: Føroya Sjómansskóli.

Smlr. skriv 7. juli 1970.

	R	J	U
	69/70	70/71	71/72
1. Lønir	639.353,10	513.000.	485.000. -
2. Amboð	11.451,02	10.000.	24.000.
3. Ognarútreiðslur	83.591,67	72.700.	82.400. -
4. Aðrar útreiðslur (próvald)	43.931,78	40.000.	48.000.
	578.327,57	635.700.	639.400.

ad 1. Lønir.	Lønir má. mán.	Lønir má. apríl	Effirlønar- gald lands- kassans um árið	Tilsammas 1971/72
1. Fyrstoðumaður	5.055,-	60.660.	4.225,20	64.885,20
2. Navigatiónslærari	4.185,-	50.220.	3.494,40	53.714,40
3. Navigatiónslærari	4.185,-	50.220,-	3.494,40	53.714,40
4. Navigatiónslærari	3.446,-	41.352.	2.873,64	44.225,64
				216.539,64
5. Tímalærari (12 mánaðir)	4.270,-	51.240.		51.240,00
6. Tímalærari (9 mánaðir)..	3.736,-	33.624.		33.624,00
7. Tímalærari 11 mánaðir ..	4.003,-	44.033.		44.033,00
8. Mállærari 12 mánaðir	3.886,-	46.632.		46.632,00
9. Heilsulærari 11 mánaðir..	1.150,-	12.650.		12.650,00
10. Sjóvæðislærari 11 mánaðir	2.100,-	23.100.		23.100,00
11. Yvirlínur	4.100,-	49.200.		49.200,00
12. Fríttíðarløn (7 % av 113.400)		7.938,-		7.938,00
		470.869,-	14.087,64	484.956,64

Deild 1). Lønir.

Skúlin vit í 1971/72 ætlandi hava 3 fastar lærarar umframt stjóran. Lønir teirra eru við tí í lötuni galdandi prístali og lønarlag:

Roknaðar fyri 1971/72	kr.	216.539,--
Tær vóru í rønskapaárinum 1969/70	kr.	161.066,-

Ein hækkan, sum kemst av at talið av føstum lærarum verður ein meira enn í 1969/70.

Tímalærarar.

Roknað verður við, at tað verða 4 fastir tímalærarar fyri 1971/72. Við samlaðum tímatáli uml. 260 vikutímar, verða tímalærarar at hava gott 30 tímar um vikuna hvør.

Samlaðu lønir til tímalærarar og yvirtímagjald til lærarar er

sett til	kr.	268.417,—
Útreiðslurnar vóru í roknskaparárinum 1969/70	kr.	278.286,—

Ein lækkan, sum stendst av, at tað til 1971/72 bert eru settir 4 tímalærarar — ein minni — og harav verður tímalæraratímatálið ósini minni.

Læraralønir tilsamans verða so stutt settar uml. kr. 45.000, meira enn á roknskapinum fyri 1969/70.

Eg vil gera vart við, at allar læraralønir eru settar pr. 1/4 1970, svarandi til prístál 556. Tá prístalið er hækkað síðani og óivað fer at hækka enn meira, má leggjast upp fyri hesa prishækkan — møguliga eini 10 %.

Deild 3) Ognarútreiðslur.

Umsjónarútreiðslur eru settar kr. 10.000,— minni enn seinasta ár. Løn til reingering, hita- og el-veiting, trygging, skattur og viðlíkahald mega roknaast at verða kr. 10.000,— meira.

Samlaðu útreiðslur eru settar til	100.400,—
frádrigið verður fyri leigu av stovum til maskinskúlan	18.000,—
Útreiðslur	82.400,—
Útreiðslur í roknskaparárinum 1969/70 vóru	83.591,—

Deild 2) Amboð til undirvísingar til kr. 24.000,—.

Tørvur er á m.a.: Loranmóttakara, móttakara til veðurkort og fysikkfól. Ein partur av hesum má keypast í 1971/72. Tí er útreiðslan sett kr. 12.000,— meira enn fyri roknskapin 1969/70.

Deild 4) Aðrar útreiðslur.

Møgiparturin av hesum útreiðslum er próvhaldsútreiðslur.

Tær eru settar til kr. 48.000, ,

sum er í minna lagi. Hesar útreiðslur eru í løtuni fyri próvhald 3 ferðir um árið: $3 \times 17.000,— =$ kr. 51.000,— um árið.

Eftir hesum verður uppskotið fyri 1971/72 kr. 4.000,— meira enn játtanin 1970/71.

ad 3) Eignarútreiðslur	1000 kr.	1971/72
a) Umsjón og reingerð.		
At hafa umsjón við reingerðing, viðlíkahald, mið- stöðuhúðaveiting o.a.		
1 fólk	18.000,00	
3 reingerðisfólk, hvor af teim fær kr. 700 um mán- aðin í 12 mánaðir; $700 \times 3 \times 12$	25.000,00	
Reingerðingstilfar	3.000,00	46.200,00
		—
b) Hiti og el-veiting.		
Ársnýtla av olju (40 t. fuel)	10.500,00	
Ársnýtla av el-veiting, ljós og kraft	5.500,00	16.000,00
		—
c) Trygging, skattur og viðlíkahald.		
Tryggingargjald fyri hús og innbúgv	3.000,00	
Húsaskattur	6.000,00	
Viðlíkahald av húsi, lofti og innvi, og viðlíkahald av innviðunum	16.000,00	
Keyp av skúlastólum og -borðum	5.000,00	30.000,00
		—
d) Skrivstovuútreiðslur.		
Skrivstovuhjálp (1 fólk) ($12 \times 450,-$)	5.400,00	
Skrivstovutílfar, telefon, lýsingar o.a.	2.800,00	8.200,00
		—
Tilsamans		100.400,00
Frádrigið verður fyri leigu av skúlastovum til maskínskúlan: Húsaleiga, 12 mánaðir á 1.500 kr.		18.000,00
		—
Tilsamans		82.400,00

42) ad § 14-4: Klaksvíkar sjómannaskúli.

Smb. skriv 29. 1970.

Vit loyva okkum hervið at søkja um rakstrarstudning til Klaksvíkar Sjómannsskúla fyri figgjarárið 1971/72, kr. 110.000 + kr. 20.000 sum 4. rata av fyrr játtaðum kr. 120.000, t.v.s. tilsamans fyri figgjarárið 1971/72 kr. 130.000,00.

Annars skulu vit siga frá, at vit hava fingið játtað lán frá Norðoya sparikassa uppá kr. 40.000,— og frá Sjóvinnubankanum kr. 40.000,— móti transporti í teimum 80.000 kr., sum eru eftir av tí játtaða studningi til innrætting av skúlastovum. Hesin transportur verður sendur til átekningar fyrsta dagin og biðja vit um at fáa hetta avgreitt so skjótt til ber, so at vit kunnu seta arbeiðið í gongd, sum er útboðið og góðtikið av nevndini.

Fíggjarstoða pr. 31. december 1969.

Kassapeningur	8.789,32	
Føroya banki, her	22.029,68	
Norðoya banki, her	47,51	
Norðoya sparikassi	1.339,97	
Rest játtaður studningur Kl. kommunu	30.500,00	
Rest játtaður byggistudningur Kl. kommunu	40.000,00	
Bygningur	386.108,84	
Tól og innbúgv	60.000,00	
Lán Norðoya sparikassa		60.116,00
Lán Norðoya Banka		59.500,00
Lán Norðoya sparikassa		125.608,00
Lán Norðoya sparikassa		10.000,00
Lán Norðoya sparikassa		38.000,00
Eginogn 1/1 1969	150.891,55	
Norðoya Banki	67,51	
Byggistudningur F.L.	20.000,00	
Flutt frá rakstur	54.572,26	225.531,32
		548.815,32 548.815,32

Ómanfyrirstandandi rúnskupur samsvørur við bólar og skjöl skúlsins, sum eg havi granskoðað.

Klaksvík, hin 28. februar 1970.

Rakstur 1. januar — 31. december 1969.

Skúlapeningur	9.750,00	
Húsaleiga	10.900,00	
Góðin studningur Kl. kommuna 1969	4.500,00	
Góðin studningur Føroya landstýri	95.000,00	
Rest jáltaðar studningur Kl. kommuna 1967	2.000,00	
“ “ “ “ “ 1968	13.000,00	
“ “ “ “ “ 1969	15.500,00	
Rentur	547,36	
Lønr	53.278,00	
Bøkur og pappír	664,27	
Lýsingur og skrivstovuútreiðslur	517,35	
Húsaleiga og reingeran	4.500,00	
Skúlaamboð	5.900,80	
Ljós og hiti	2.887,59	
Umsiting	807,80	
Trygging	182,50	
Renta	25.259,11	
Ymiskar útreiðslur	2.597,65	
	96.625,10	151.197,36
Flutt ognarroknskap	54.572,26	
	151.197,36	151.197,36

Klaksvík, hin 1970.

Omanfyri stundandi roknskapur samsvarar við bókur og skjöl skúlans, sum eg havi granskoðað.

Klaksvík, hin 28. februar 1970.

Viðmerking frá landstýrinum:

Eftir roknskapinum er yvirskot uppá um 55.000 kr., t.v.s. at ein studningur frá landinum uppá 40.000 kr. hevði givið javnvág. Eisini er at leggja til merkis, at skúlin eigur hjá Klaksvíkar kommunu í studningum pr. 1. januar 1970 70.500 kr.

Skotið verður tí upp at jálta 65.000 kr. at býta soleiðis:

Til rakstur	45.000,
Byggistudningur	20.000,—

43) ad § 14-5: Føroya Fólkahúskúli.

Smb. skriv 18. juni 1970.

Rakstrarstudningur:

Grundstudningur	3.000,00
Læraralønir 70 % av 206.317 kr.	144.421,90
Skúlaamboð 50 % av 4.000 kr.	2.000,00
Hús og innbúgv 3½ % av 1.150.000 kr.	50.750,00
Tils.	200.171,90
Eftirløn til M. Johannesen ¾ av 36.600 kr.	24.400,00
Rentustudningur	5.000,00

Næmingastudningur:

50 næm. í 5 mån. á 450 kr.	112.500,00
30 næm. í 4½ mån. á 450 kr.	60.750,00
50 næm. á 200 kr. (Erfríðarskeið)	10.000,00
	183.250,00
	128.275,00

Rakstrarstudningurin er hækkaður, og stendst tað av hækkaðum læraralønnum, og serliga av at næmingarnir hava fleiri tímar nú, 54 tímar um vikuna. Í hesum skeiðinum hava teir hækkaðu tímarnir borið góðan ávøkstur, so hildið verður áfram við tí. Teir fastlöntu lærararnir hava roynt at bøtt um hetta við at hava fleiri tímar, men tá haldini eru deild, verða tað nógvir tímar alíkavæl, ið ein má lata eyka fyri.

Ætlanin er í hesum árinum at leggja skeiðini um, soleiðis at skúlin fekk fleiri næmingar og var brúktur eina longri tíð av árinum. Stjórn skúlans er samd í hesum.

Tey seinastu árin er næmingatalið fallið, so neyðugt er at royna nýggjar leiðir og hættir.

Viðmerking frá landsstýrinum:

ad eftirløn. Skúlin hevur pening í eftirlønargrunni og verður hann at brúka, áðrenn játtan verður givin.

44) ad § 14-7-1 og 2: Fimleikagrunnurin og I.S.F.

I fimleikagrunninum vóru pr. 16. juli 1970 kr. 271.552,46.

Skotið er upp at bækkja studningin við 50.000 kr., m.a. orsakað av teimum stóru studningunum til ítróttarhøflirnar í Klaksvík og í Tórshavn.

Ongin umsókn er komin frá I.S.F. Mælt verður tó til at lata studningin standa óbroyttan.

45) ad § 14-7-3: Ítróttiferðir innanoyggja.

R	J
69/70	70/71
35.000,00	35.000,00

46) ad § 14-8-1, 2, 3, og 5: Ymsir lestrargrunnar.

I hesum grunnum vóru pr. 16. juli 1970:

1. Grunnur til hærden lestur, læraraskúlanæmingar og annan lestur	107.552,70
2. Grunnur til lærlingastudning	113.082,48

47) ad § 14-8-2: Grunnurin til læraraskúlanæmingar.

Sembr. skriv 19. juni 1970.

Uppskot læraraskúlans til § 14-8-2 í fíggjarløgtingslógini 1971/72 verður kr. 16.000.

Á hvørjum ári tekur tjak seg upp um, hvussu stóran part av játtaða studninginum til læraraskúlanæmingar, økkara næmingar skulu hava. Vit heita tí aftur á fíggjarnevndina um at tilskila í viðmerkingunum, hvat partur Føroya Læraraskúlans er.

Hvat roknskapinum viðvíkur, skulu vit upplýsa, at seinastu árin hevur studningurin verið nýttur sum uppiskoytisgjald til uttanlandaferð hjá linju-lestrarnæmingunum í 3—4 flokki.

Viðmerking frá landsstýrinum:

I álitinum til fíggjarløgtingslógina 1970/71 verður sagt, at ongin flokkur skal á uttanlandaferð summarið 1971. Tær 16.000 kr. eru tí ikki tiknar við.

48) ad § 14-8-8: Skúlabarnaferðir:

	R	U
	69/70	70/71
1. útlanlands	42.400,00	40.000,00
2. innanoyggja	44.000,00	50.000,00

49) ad § 14-8-12: Næmingastudningur til listamenn.

Sembr. skriv 11. juni 1970.

Vit skjóta upp, at á figgjarløgtingslógina 1971/72 verður sama talið sett sum í 1970/71.

50) ad § 14-8-13: Føroya Skúlasavn.

Sembr. skriv 29. juni 1970.

Skotið verður upp, at studningurin verður hækkaður til 10.000 kr. Studningurin hevur seinastu árin verið 5.000 kr., men stýrið fyri stovninum hevur gjørt av at biðja um, at hann verður hækkaður, so møguleiki verður fyri at fáa hølini innrættað við hóskaði bókahillum og øðrum innbúgvi, keyp av fleiri bókum (eisini norskum, svenskum og íslenskum) og øðrum nútímans undirvísingaramboðum.

Ársroknskapur fyri 1969/70 er hjálagdur*).

*) Til skjals á landsskrivstovuni.

51) ad § 14-8-14: Meginfelag Føroyskra studenta.

Sembr. skriv 29. juni 1970.

....., at vit í figgjarárinum 1971/72 rokna við at fáa summi stuðul frá landsstýrinum sum í hesum figgjarári nevniliga kr. 7.000,00 til rakstur og kr. 7.000 til grunnin til stýri læstrarferðir.

Vit hava áður sent landsstýrinum okkara seinasta ársroknskap.

52) ad § 14-8.17: Landsstýrinum at ráða yfir.

R	J
69/70	70/71
6,684,6t	15,000,00

53) ad § 15-1: Landsbókasavnið.

Snr. skriv 13. júlí 1970.

	R 69/70	Landsbóka- savnad	J 70/71 Vísindas- deildin	Tilsamans
1. Tænustumenn	48.715,36	46.800,00		46.800,00
2. Aðrar launir	104.713,70	(72.900,00)	73.400,00)	146.300,-
3. Bókakeyp og innb.	80.493,50	52.000,00	40.000,00	92.000,-
4. Húsuútr.	65.000,49	25.000,00	25.000,-	50.000,-
5. Skrifstofuhald	3.031,14	2.000,00	1.000,-	3.000,-
6. Porto, telefon, lýsing.	6.712,84	4.000,00	1.000,-	5.000,-
7. Aðrar útr.	1.042,40	500,00	1.500,-	2.000,-
8. ÷ skóttir	50,00	100,00		100,—
	309,659,43	203.100,00	141.900,	345.000,-

		U 71/72 Vísindas- deildin	Tilsamans
1. Tænustumenn	52.000,00		52.000,-
2. Aðrar launir	75.000,00	80.000,00	155.000,-
3. Bókakeyp og innb.	62.000,00	50.000,00	112.000,-
4. Húsuútreiðslur	35.000,00	25.000,00	60.000,-
5. Skrifstofuhald	2.500,00	1.000,00	3.500,-
6. Porto, telefon, lýsingar	5.500,00	1.000,00	6.500,-
7. Aðrar útreiðslur	1.000,00	1.500,00	2.500,-
8. ÷ skóttir	100,00		100,-
Tilsamans	232.000,00	158.500,00	390.400,-

Viðmerkingar frá landsbókasavninum:

§ 15-1-1: Tænastumenn:

Lönin hjá landsbókavörðinum er nú 45.895,20 kr. árlega + 3.191,64 kr. í eftirlønargjaldi. Umframt vanliga lønarhækking verður roknað við einari sáttmálabundnari aldursviðbót 1. september 1971.

§ 15-1-2: Aðrar lönir:

Játtanin á fíggjarløgtingslógini 1970/71 er 10.800 kr. lægri enn uppskotlið hiðani. Munurin er í uppsetingini her býttur javnt millum báðar deildirnar (í klömbum).

Til 1. august 1969 var bókavörður, sum fekk 33.810,00 kr. árliga. Annar bókavörður eigur at verða settur í staðin so skjótt sum hann er til taks. — 1. apríl 1970 var bókasavnsmedhjálpari settur við einari royndar- og lærutíð upp til 4 ár. Hann verður løntur sum skrivstovufólk á 1. stigi við 22.620,— kr. árliga. Skrivstovukvinna á 1. stigi fær 17.809,32 kr. árliga fyri 24 tíma viku. Tað fer framvegis at vera neyðugt við leysari eykahjálpi, ið hvussu er til minst ein bókavörður er fingin aftrat.

Vísindadeildin: Bókavörðurin fær sbt. sáttmála við Magisterforeningen árliga 51.708,— kr. + eftirlønargjald 7.756,20 kr. Deildin hevur haraftrat brúk fyri eykahjálpi fyri umleið 20.000 kr. árliga.

§ 15-1-3: Bókakeyp og innbinding.

Hækkandi íðarríts-, bóka- og innbindingarprísir hava orsakað eina ovnýtslu upp á næstan 5.500 kr. Ein partur av hesum er síðani afturgoldin savninum av fólkabókasøvnum, sum hava fingið bókur úr tvítakssavni landsbókasavnsins. Neyðugt verður at hækka kontoina við 20.000 kr. - 10.000 kr. til hvørja deildina. Útið hølmingurin av hesi hækking fer tælandi til avfotograferingar av handritum í útlendskum søvnum. — Savnið fekk í 1970 frá Dansk-Færøsk Kulturfond 10.000 kr. í studningi til hotta endamál. Av hesum peningi (á § 35-5-14) eru eftir 4.582,00 kr.

§ 15-1-4: Húsaútreiðslur.

Ovnýtslan, 15.000 kr., stavar mest frá umvæling av kjallaragoymsluni og útskipting av 3 vindleygum, sbt. avtalu við landsstýrið. Umvælingin av hitaverkinum kostaði 10.954,57 kr., ið er goldin við eykajáttan sbt. skriv landsstýrisins nr. 323-7-1 frá 5. mars 1970.

Húsini treingja — sum fleiri lerdír nevnt — framvegis til umvælingar. Tað er enn ikki upplýst frá landsverkfrøðingnum, hvussu nógv hesar umvælingar

fara at kosta. Sbrt. viðmerking landsstýrisins til fíggingarlögtingslögina 1970/71 verða útreiðslurnar til hetta at bóka á konto 26.

Lønin fyri reingørð er frá 1. juni 1970 uppfarin úr 350 kr. til 500 kr. um mánaðin, tað er ein árlig meirútreiðsla uppá 1.800 kr.

§ 15-1-5: Skrivstovuhalð.

Henda konto, sum í farna roknskaparárið varð lækkað við 2.500 kr., má orsakað av prísvøkstri lækkast við minst 500 kr. til 3.500 kr.

§ 15-1-6: Porto, telefon, lýsingar.

Lækkingin til 5.000 kr. fyri 1970/71 hevur skilligt verið ov bjartskygd. Meirnýtslan hevur verið 1.212,84. Neyðugt verður at hækka hesa konto aftur til 5.500 kr. *Vísindadeilin*: óbroytt 1.000 kr.

§ 15-1-7: Aðrar útreiðslur.

Hóast kontoinn ikki hevur verið brúkt upp í 1969/70, verður mælt til at hækka hana við minst 500 kr. — *Vísindadeildin*: 1.500 kr. óbroytt.

54) ad § 15-2: Fólkabókasøvn og

§ 15-10-12: Landsbóka- og landsskjalasavn, í grunn.

Sbrt. skriv 13. juli 1970.

	R	J	U
	69/70	70/71	71/72
1. Umsjón og ferðagjaldur	7.716,21	12.000,00	12.000,00
2. Studningur til fólkabókasøvn	98.894,95	258.220,00	283.350,00
3. Nýstovnan av bókasøvnun	0,00	15.380,00	15.380,00
4. Til rithøvundar	9.697,50	10.000,00	20.000,00
	-----	-----	-----
Tilsamans	116.308,66	295.600,00	330.730,00
	-----	-----	-----

Viðmerkingar:

ad 1. Her uppi er serløn til landsbókavørðin, 8.568,00 kr. árliga, fyri eftirlit við bygabókasøvnunum.

ad 2. Útvið 160.000 kr. eru spardar á hesi konto, m.a. av tí at størsta fólkabókasavnið, Býarbókasavnið í Havn, kom ikki undir regluna um landskassastudning til raksturinn í 1969/70. Savnið varð sett á stovn sum kommunalt 1. apríl 1969. Bókakeypið hjá flestu søvnunum var eisini óvanliga lítið í 1968/69, fyrst og fremst tí at landsbókasavnið hevði onga fakliga manning til at taka

sær av hesum. Arbeiðið við bókakeypi og skráseting verður at kalla alt gjørt á landsbókasavninum, uttan fyri Klaksvíkar bókasavn og Býarbókasavnið, sum hava útbúgvið fólk til hesar uppgávur. Nú bókasøvnini eru so mong og ógín kvalifiserað hjálp hevur fingist, er tað ógjørlegt hjá landsbókasavninum sum er at kunna avgreiða hotta arbeiði fyri fólkabókasøvnini til lítar og samstundis røkja allar aðrar uppgávur, ið eru álagdar savninum við lótingslóg nr. 31 frá 2. mai 1952 og nr. 44 frá 27. mai 1968.

Landskassastudningurin til fólkabókasøvnini er 60 % av rakstrarútreiðslunum árið fyri, t.v.s. at studningurin 1971/72 verður roknaður av ætlaðu rakstrarútreiðslunum í 1970/71. Í yvirlitinum niðanfyrri eru rakstrarútreiðslurnar fyri hvørt einstakt savn mettar við seinastu ársfrágreiðingunum hjá hvørjum savni sær sum grundarlagi.

	Ætlaður rakstur 1971/72	Landskassastudningur 1971/72
1. Býarbókasavnið, Tórshavn	233.000.	139.800.
2. Klaksvíkar bókasavn	97.900. -	58.740.
3. Vágs bókasavn	23.000.	13.800.
4. Sorvågs bókasavn	19.500.	11.700.
5. Froðbiar sólenar bókasavn	19.200.-	11.520.
6. Fuglafjarðar bókasavn	19.000. -	11.400.
7. Glyvra bókasavn	14.000.-	8.400.
8. Vestmanna bókasavn	13.300. -	7.980.
9. Sanduvågs-Miðvågs bókasavn	12.200.	7.320.
10. Bókasavnið í Nes kommunu	10.000.	6.000.
11. Sanda bókasavn	5.200.	3.120.
12. Eiðis bókasavn	4.750.-	2.850.
13. Sands barnabókasavn	1.200.	720.
	472.250.	283.350.

ad. 3. Einkí hevur verið nýtt av hesi konto til játtaða endamálið. Gjaldstovan upplýsir kontini, at hon eftir boðum frá landstýrinum, j. nr. 2335-10-3 frá 5. mai 1969 hevur bókað 13.000 kr. á hesa konto fyri løn til hjálparmann á Fróðskaparsetri Føroya. Hetta man vera gjørt av misgáum, ið hvussu er veit landsbókasavnið ikki av tí.

Talan er um at seta bókasavn á stovn í næstum í Kollafirði, Gøtu og á Strøndum.

ad 4. Henda játtan sbrt. lögtingslóg nr. 44 frá 27. mai 1968, §§ 8-9, um samsýning til rithøvundar sum skriva á føroyskum, varð fyrstu ferð bytt út í farna flggjarári. Á fundi 9. mars í ár samtykti nevndin at byta peningin til teir rithøvundar, sum hava avrikað sjálvstøðugt rithøvundastarv í føroyskum máli, sum vóru á lívi 1. januar 1970 og sum vóru umboðaðir í fólkbókasøvnunum við ikki færri enn 20 bókabindum hvør. Peningurin litaðist sostatt 27 rithøvundum, sum vóru umboðaðir við tilsamans 1.293 bókum av 1.653 møguligum. — Mælt verður til at lækka játtanina til minst 20.000 kr og broyta § 8 í omanfyri nevndu lóg, so at játtanin ikki verður læst á 10.000 kr.

Viðvíkjandi § 15-10-13: Landsbókasavn og landsskjalasavn i grunn.

Mínt verður á uppskotið frá í fjør um at kanna líkindini fyri at fáa bygt nýtt bókasavn (møguliga saman við Tórshavnar kommunu) ella bygt upp núverandi bókasavnhúsin. — Vísindadeildin, sum hevur lesistovu og arbeiðshøli í seturshúsunum, hevur fingið at vita, at hon kann verða uppsøgd har rættiliga skjótt.

Viðmerking frá landsstýrinum:

ad konto 4: Játtanin er ikki ætlað sum nøkur samsýning til rithøvundar, men heldur ein viðurkenning. Um peningurin so er 10.000 kr. ella 20.000 kr. telur ikki.

ad § 15-10-13: Skotið er upp at hækka játtanina við 150.000 kr. til 350.000 kr.

55) *ad § 15-3: Landsskjalasavnið.*

Sembr. skriv 12. juni 1970.

	R	J	U
	69/70	70/71	71/72
1. Lønir	62.064,00	68.200,00	70.000,00
4. Húsaútreiðslur	4.178,00	5.000,00	5.000,00
5. Skrivstovuhalld	799,00	1.100,00	1.000,00
6. Porto, telefon v.m.	1.174,00	1.000,00	1.200,00
7. Aðrar útreiðslur	257,00	1.000,00	1.000,00
8. Ferða- og dagpen.	385,00	900,00	900,00
	68.857,00	77.200,00	79.100,00

Lønin hjá skjalavørðinum er kr. 3.541,50 um mánaðin og hjá hjálparmanninum 1.880,00 um mánaðin.

Viðmerking frá landsstýrinum:

ad konto 4: Aftaná at landsskjalasavnið hevur sent inn uppskot til figgjarætlan er loyvi givið at leiga høli til savnið í býnum. Útreiðslan er meti til 15.000 kr.

56) ad § 15-1: Føroya fornminnissavn.

Smbr. skriv 7. juli 1970.

	R	J	U
	69/70	70/71	71/72
1. Lønin	66.133,19	100.000,00	100.000,00
2. Útgjævsur	54.369,74	50.000,00	70.000,00
3. Staðarnavnasavn	500,00		5.000,00
4. Húsnútreiðslur	23.748,35	10.000,00	10.000,00
5. Aðrar útreiðslur	25.588,10	25.000,00	25.000,00
6. Umsiting av fornminnum	42.416,55	80.000,00	80.000,00
7. Røkt av Skansanum	6.535,35	4.000,00	4.000,00
8. Arbeiði og umsiting	13.863,01	11.000,00	11.000,00

Viðmerkingar:

ad 1. Antikvarur kr. 40.000,00, savnvørður kr. ?, savnskrivar kr. 26.808,00.

ad 2. Meirnýtslan er eykajáttan kr. 30.000,00 til rannsókn í Sands kirkju. At tað aftur í ár verður skotið upp at hækka hesa grein, stendst av, at longu nú sæst, at arbeiðslønir og aðrar útreiðslur fara so skjótt upp, at skulu tey arbeiði, sum eru í verki, og tey sum vrantandi koma fyrri næsta ár, verða framduttan at fara út um játtanina, verður helst neyðugt við hesi hækking, sum savnið loyvir sær at biðja um.

ad 3. Nøkur ár hevur litið og einki verið nýtt av hesi grein, av tí at bíðað hevur verið eftir eini ávísari staðarnavnauppskrift, ið hevði kostað nakað í korttilfari. Játtanin í farna figgjarári er nýtt til ymsar úrdráttir til beinleiðis nýtslu á Fornminnissavninum. Henda grein er vorðin strikað í figgjarløgtingslógini 1970/71, men savnið loyvir sær at seta hana inn aftur í hetta uppskot av leimum grundum, at staðarnavnasavnið skal gófast greitt at lata til víðari serkunningar, og at savninum sjálvum og í sambandi við ta nú settu føstu einssavningarnevnd tørvar

serliga játtan til hetta virki og til at keypa lúðir fyrri. Hígar til hefur savníð bara við tókk mega tíkið ímóti tí, sum tað av hending er komið fram á, ella sum fólk av vælvið eru komin í tankar um at lata. Hetta er ein høvuðsatvoldin til, at mangt enn ikki er á savninum, sum sjálvsagt átti at verið, og ikki bara vanlig amboð og búnýti, men smíð, handverk og list, eitt nú verk Argjasmíða, sum vit savna, men til dømis einstakir danskir savningar eiga í stórum tali.

ad 4. Húsaútreiðslur á grein 15-4-4(3), Fornminnissavníð, og á grein 15-7-4, Náttúrugripasavníð, skulu verða býttar javnt støvnanna millum. Tað sum Fornminnissavníð hefur ávíst meira, fær tað afturgoldið frá Náttúrugripasavninum.

ad 6. Meirinytslan er loyvd við eykajáttan.

Viðmerkingar frá landsstýrinum:

ad konto 2. Nú savnsyður er settur, er skotið upp at hækka játtanina við 10.000 kr. afturat tí, sum skotið er upp.

ad konto 5. Umsóknin um 5.000 kr. til staðarnavnasavn er flutt til konto 5 við 2.000 kr.

57) ad § 15-5: Fiskiransóknarstovan.

Sembr. skriv 6. juli 1970.

	R	J	U
	69/70	70/71	71/72
1. Tænastumenn	71.818,56	80.000,00	120.000,-
2. Aðrar lønir	137.052,21	128.000,00	140.200,-
4. Leiga av ferum, amboð, hjálp v.m.	84.575,25	100.000,00	100.000,--
5. Húsaútreiðslur	25.582,55	25.000,00	25.500,-
7. Aðrar útreiðslur	6.536,83	6.000,00	8.500,-
8. Ferðaútreiðslur	3.843,89	7.000,00	9.000,-
9. - Endurrinding ríkiskassans	164.704,61	173.000,00	200.650,-
	164.704,64	173.000,00	200.650,-

Viðmerkingar:

1. Søkt verður um ein fiskifrøðing afturat. Víst verður til hjálagda skriv hesum viðvíkjandi.

8. At so lítið varð brúkt til ferðaútreiðslur í 1969/70 kemur m.a. av, at ein ætlað ferð til Danmarkar varð av ongum. Um ein fiskifrøðingur verður settur afturat, má ræknast við størri ferðaútreiðslum. Tí verður skotið upp at játta kr. 9.000,—.

Viðmerkingar frá landsstýrinum:

ad konto 1. Landsstýrið styðjar umsóknina um at settur verður ein fiskifrøðingur afturat. Skulu vit sum fiskivinnuljóð meira enn nøkur ønnur gera okkum von um, at sjónarmið okkara telja í millumlanda samráðingum, er tað neyðugt, at vit m.a. kunnu føra vitskaplig og statistisk argumentir fram.

58) ad § 15-6: Fuglakanningarastøð v.m.

Til fuglakanningarstøðina í Nólsoy eru sum vant settar 3.000 kr. av.

Í 1970/71 vórðu umframt 3.000 kr. játtaðar til kanningar av lomvigastovnum, kanning sum lögtingið hevur samtykt í samband við áheitan, at lomvigin verður friðaður til ávísar tíðir, og forboð verður sett fyri ávísan veiðuhátt, jfr. Lgt. 1968, bls. 154.

Skotið verður upp, at í 1971/72 verða 10.000 kr. settar av til framhald av kanningunum.

Kl.

59) ad § 15-7: Náttúrugrúpasavnið,

Smhr. skriv 13. juli 1970.

	R	J	U
	69/70	70/71	71/72
1. Lomrendargjald		12.000,00	
2. Lomir	40.851,69	46.000,00	50.000,—
4. Húsnáttúreislur	7.545,15	10.000,00	10.000,—
5. Skrivstovuhald	4.651,72	4.000,00	5.000,—
6. Aðrar útreiðslur	985,00	800,00	1.000,—
7. Sværarbeiði (viðv. innrætting, innsavning, magasineriing) flutningar, ferðapeningur innanoyggja o.l.	6.116,39	10.000,00	10.000,—
8. Umsiting av Debessartroð	13.321,06	18.000,00	20.000,—

Viðmerkingar:

1. Tað er fyrr gjørt vart við, at lønarendurgjald ikki er goldið nú í meira enn 2 ár upp í slag.
2. Hetta tal verður hækkað, við tað at ov lítið er til leysa arbeiðshjálp, so vit sjálvir mega taka vaktir við framsýningina.
4. Henda konto er felags við Førmunnissavnið og verður uppgjört seinri.
8. Ov lítið nýtt, tá maðurin hevur ikki fingið løn eitt árið og kommunan kemurandi í vegin við vega- og brúgvaarbeiði. Løn til umsjónarmannin kr. 15.000,— + kr. 5.000,— til hegn og útreiðslur viðv. planting.

Viðmerking frá landsstýrinum:

ad konto 1. Helvtarbyti er millum lands- og statskassa av lønini til deildar-geologin. Rætt er, at landsstýnið seinastu tvey árinu ikki hevur fingið áheitan um refusið. Heltt verður á ríkisstýrið um at fáa hesi viðurskifti í rættlag.

60) ad § 15-8: Fróðskaparsetur Føroya.

Sembr. skriv 14. júlí 1970.

	R	J
	69/70	70/71
1. Tjenastumenn	89.334,60	90.000,
2. Aðrar lønaraløni (eykajáttan)	26.673,10	171.800,
3. Skrivstovufólk	38.514,94	13.000,
4. Húsaútreiðslur	9.614,11	11.500,
5. Skrivstovuhald	4.987,72	6.500,
6. Bókakeyp	8.070,12	8.000,
7. Aðrar útreiðslur	16.598,78	20.000,
8. Byggistudningur (húsaleiga fyri máldelidina)	12.000,00	12.000,
	205.793,37	332.800,

FRÓÐSKAPARSETUR FØROYA
Academia Feroensis

Tórshavn, 14. juli 1970.

Viðv. figgjarættan 1971/72 fyri konto 15-8.

Sundurhýti av undirkonti til samvælingar við uppskotið 1971/72 (við teirri munaræði, gjaldstovan ynskir):

	R 69/70	J 70/71
1. Tænastumenn:		
Professari	89.331,60	90.000,- -
Hjálparleikari og orðabókari (sáttmálatøtur)	22.000,00	47.800,- -
	111.331,60 (el. 50.800,- -)*)	
		137.800,- -
		(el. 140.800,- -)*)
2. Aðrar lønir.		
Falltrúi	12.764,66	13.000,- -
Skrivari v/ máldeildina	7.394,87	7.000,- -
Útskrivingarfólk	9.355,41	9.000,- -
	29.514,94	29.000,- -
3. Samsýningar.		
Filísófikun	0,00	80.000,- -
Býkaherættur við Føroyamálsdeildina	2.561,00	2.000,- -
Náttúrufrøðideildin	1.655,60	12.000,- -
Kvøldundirvísing	9.771,50	11.000,- -
Annað	0,00	3.000,- -
	13.988,10 (el. 0,- -)*)	
		108.000,- -
		(el. 105.000,- -)*)

4. Húsaútreiðslur.

Reingerð	5.713,05	5.500,--
Ljós og hlíf	3.379,28	4.000,-
Bányllur o.a.	1.842,18	2.000,-
Umisjónatæðni	1.332,18	1.200,-
+ inntøkur (húsaleiga)	+ 1.320,40	
	10.946,59	12.700,-

5. Skrivstofuhald. 1.210,60 2.000,-

6. Porto, ill. lýsingar 4.529,37 4.500,-

7. Aðrar útreiðslur

Tölsavæingurnevnd	9.407,09	10.000,-
Perðaðútreiðslur	2.441,90	5.000,-
Fyrilestravísanýting	0,00	1.500,--
Ymist	2.350,06	2.300,-
	14.199,09	18.800,-

8. Bókakeyp

8.070,12 8.000,-

9. Húsaleiga f/ máldeildina 12.000,00 12.000,-

Tilsamtals 205.793,37 332.800,-

FRÓÐSKAPARSETUR FØROYA

Academia Færoensis

Tórshavn, 14. juli 1970.

Uppskot til figgjarættan 1971/72 fyri konto 15-8.

1. Tænastumenn.

Professari (sbr. løn + eftirlønargjald 1/4 1970)	92.380,92	
Hjálparleikari og orðabókavirðistjóri (sáttmálakontur - - br. løn 1/4-70 49.067, -)	53.973,70	146.354,62*)

2. Aðrar lønir.

Fulltrúi (sbr. løn 1/4-70 13.108,80)	15.000,00*)	
Skrivari við máldæildina	8.000,00*)	
Útskrivingarbók	10.000,00*)	33.000, -

3. Samsýningar.

Filosofikum (sbr. lögtingsviðt.)	80.000,00	
Eyðkerarar við Føroya máldæildina	3.000,00*)	
Náttúruforðing	12.000,00	
Kvøldundirvísing	11.000,00	106.000, -

4. Húsnæðisur.

Reingerð	5.500,00	
Ljós og hiti	2.100,00*)	
Búguttur o.a.	2.000,00	
Umsjónarmáður	1.400,00*)	11.000, -

5. Skrivstovuúhald

1.500, - *)

6. Porto, telefon, lýsingar o.f.

5.000, - *)

7. Aðrar útreiðslur.

Innsavning (setrinum at ráða yvir 10.000		
belndæis til nevndina 5.000)	15.000,00*)	
Perðingir	5.000,00*)	
Fyrilestrar-samsýningar	1.500,00*)	
Ymiskt	2.000,00*)	23.500, -

8. Bókakeyp og undirvísingartilfar.	8.000,-
9. Húsaleiga fyri Føroyamálsdeildina	12.000,-
Tilsamans	346.354,62

*) sí viðmerkingar

Viðmerkingar til uppskot til fjggjarætlan 1971/72 fyri konto 15-8.

1. Tænastumenn.

Á hesi konto er lækkingin størst, og skætur hon frá vanligum lønarbækk-ingum fyri professaran og hjálparlæraran, ið samstundis eisini frá 1. apríl 1970 er settur í fast starv.

2. Aðrar lønir.

Fulltrúadæmin er farið upp um jáltannina, og harumframt er neyðugt at hava eitt sindur niðurfylli, við tað at fulltrúaarbeiðið er um at spreingja núverandi rannu. Tí verður søkt um 2.000 kr. aðfrat.

Til skrivaran á máldeildini og útskrivingafólk verður søkt um 1.000 kr. í part aðfrat til vanligar lønarbækkingar. Eisini var jáltanin í 1969/70 ov lítill.

3. Samsýningar.

Søkt verður um 1.000 kr. aðfrat til eykalavvarar við máldeildina, av tí at jáltanin longu í 1969/70 var ov lítill.

4. Húsaútreiðslar.

Ljós og hiti er sett niður við 1.000 kr., ið er ætlað innika fyri leigu av húsnánum o.l.

Úmsjónarmaðurin er settur upp við 200 kr. (lönarbækking).

5. Skrivstovuhalð.

)

)

sæm til jáltannina 1970/71

6. Porto, telefon og lýsingar

)

7. Aðrar útreiðslur.

Setrið vill leggja framvegis til lönsevningararbeiði hafa standandi 10.000 kr., ið kunnu skjást til ávís endamál, men seekir hvarumframt um 5.000 kr. til la lönsevningarnevnd, ið varð sett í ljár við Óhr. Matrus professura sum for-
manni at avloysa la fyrru nevndina og fœra ærbeiddið meira miðvíst víðari. Áttalan er at seinna nevndin til ærbeiddi síll, ið verður meira stœðugt, skal seekja sær peningastuðul frá ymsum stovnum og grunnum, m.a. sebrinum, forunnissameninum, Fróðskaparfelagnum o.s.fr. Setrið loyvir sær í hesum sambandi at vása til la frágreiðing og ærbeiddsættan, sum nevndin um stutta tíð kemur við at leggja fyri landsstýrið.

Hóast eftir roknskapinum 1969/70 berj helvtin verð úyll av ferðapeninginum, loyvir setrið sær at seta sama tøl upp á sum 1970/71, við tað at ferða-
útreiðslurnar eru so ójævnar. - Sama er at siga um fyrilestrarsamsýning. --
Ymist er sett niður við 300 kr.

81) ad § 15-9: Fiskidnaðarstovan.

Sembr. skriv 6. juli 1970.

	R	J	U
	69/70	70/71	71/72
1. Tienastumenn	56.089,80	62.000,00	63.500,—
2. Aðrar lønir	25.764,00	28.000,00	29.000, -
3. Skrivstovuhald	1.547,75	2.000,00	2.000, -
5. Húsaútreiðslur	18.967,83	16.000,00	19.000, -
6. Royndir og tól	2.457,59	7.000,00	7.000, -
7. Aðrar útreiðslur	2.756,00	2.000,00	2.000,- -
8. + inntøkur	3.208,68	1.000,00	3.000, -

Viðmerkingar:

1. Talið er bruttoløn til fyristøðumannin. 7%’s eftirlønargjald landskassans til eftirlønargrunnin er sett í klombrum. Í uppskotinum er lagt úrfyri til 6 dýrtíðarviðbøtur á 20 kr. um mánaðin, sum koma í gildi frá 1. oktober í ár.
2. Løn til hjálparmennin. Her er óisini lagt úrfyri til 6 dýrtíðarviðbøtur á 13 kr. um mánaðin.
5. Húsaútreiðslur. Á lögtingsfíggejarlógini 1969/70 var játtanin 14.400 kr. Grundin til, at brúkið hevur verið um 4.500 kr. hægri enn játtað, kemst av, at gloymt varð at taka útreiðslur til reingerð (1.800 kr. um árið) uppi, at gjald fyri olju varð heldur hægri enn ættað og at einstakar útreiðslur til innrætting komu afturat.

6. Til royndir og töl hevur nýtslan verið minni enn játtað. Biðið skal verða um, at talið 7.000 kr. verður standandi, ti at loyvi er fingið frá landsstýrinum at keypa øtt kontaktermometer at máta kulda í frystum flaki. Hetta töl kostar kr. 2.500.
8. : innlökurnar stava frá eftirlitsarbeiði við vørum i/s Havsbrúnar.

- 62) ad § 15-10-1: Barnablað og
ad § 15-10-3-2: Útgáva av barnabókum
Smb. skriv 4. juli 1970.

Við er lagdur roknskapurin*) hjá Bókadeild Føroya Lærarafelags fyri árið 1969.

Sum tað sæst, so var í fjør rakstraravlop bæði hjá Barnablaðnum og barnabókum, at so er, er fyri stóran part, at háttvirda Føroya landsstýri lat so stóran stuðul til Barnablaðið og barnabøkurnar. Takk fyri stuðulin.

Eg loyvi mær fyri Bókadeild Føroya Lærarafelags at heita á háttvirda Føroya landsstýri um á komandi fíggjarlóg — um gjørligt — at veita Barnablaðnum sama stuðulin sum í fjør og barnabókunum 12.000 kr.

*) Roknskapurin er á landsskrivstovuni.

- 63) ad § 15-10-2: Tónleikur og sangur.
Smb. skriv 11. juni 1970.

Fíggjarætlan musikkskúlans fyri 1970/71 sær soleiðis út:

- 1) Eins og árin frammanundan hevur skúlin fingið mann fyri tíðina frá 15. september til 15. december. Hetta er bratschspælari frá kgl. kapellinum í København, Knud Aage Larsen, sum skal leiða orkestur musikkskúlans og geva undirvísing í violín- og bratschspæli.
- Útreiðslur til hettar vendlast at verða 30.000,00
2. Eisini verður samráðst við mann um eina lóknandi skipan fyri várið 1971 30.000,00
3. Ferðaútreiðslur fyri tilreisandi 3.500,00
4. Tryggingar, nótar o.a. 1.500,00
- Tilsamans 68.000,00

Til hesar útreiðslur loyvir musikkskúlin sær at søkja um landsstýrisins stuðul við kr. 25.000,00.

Musikkskúlin takkar fyri tann stuðul, sum landsstýrið altíð hevur veitt skúlanum og vónar eisini í hesum føri at møta vælvild háttvirda landsstýrisins.

Viðmerking frá landsstýrinum.

Tær 50.000 kr. byta seg við 25.000 kr. til Tórshavnar Musikkskúla og 25.000 kr. til annan tónleik og sang.

64) ad § 15-10-3: M.F.L.

Sembr. skriv 11. juli 1970.

Viðvíkjandi landsstýrisins brævi av 10. juli í ár um framsending av upplýsingum til brúks til komandi figgjarlógaruppskot verður víst til roknskapin fyri 1969/70, sum í tveimum eintøkum var sendur landsstýrinum 20. mai í ár*), og til ta viðfylgjandi tækk fyri veittan styrk og vón um, at lögtingsstyrkurin má halda fram í sama mun sum higartil.

Annars bað landsstýrið við Esbern Zachariassen, fulltrúi í juni mánað í ár um at fáa til roknskapargranskoðingina tilskilaðar roknskapir, hóast roknskapur hvørt ár er sendur landsstýrinum, tey seinnu árin í tveimum eintøkum. Teir umbidnu roknskapir vóru sendir og líkalíðis gerðabókin til avfotografering av roknskapi, sum onki leyst eintak var eftir av, men sum er klistrað inn í gerðabókina.

*) Fr á landsskrivstovuni.

65) ad § 15-10-4: Føroya Listasavn.

Sembr. skriv 13. juli 1970.

Við tækk fyri skriv landsstýrisins til Listasavnið dgs. 8. juni og 10. juli biði eg landsstýrið halda mær til góðar, at hitt fyrsta brævið ikki er svarað.

Sum eg havi fingið at vita frá Hannusi við Høgadalssá, lögtingsmanni, hevur lögtingið gjørt av at koma Listasavnsins áheitan dgs. 12. februar 1970 á mæti við at veita savninum 2 x 20.000 kr. fyri 1969/70, deils til keyp av føroyskari list, deils til umsiting av savninum.

Váttan av hesum er enn ikki sent Listasavninum.

Eftir því að vit í teinum báðum nefndunum (fyrir Listafelagið og -savníð) kunnu meta, er henda peningahæddin tö óv lítil, um savnið, ið nú er ein landsstovnur í nógv størri mun enn higar til, skal verða regluliga og sámuliga røkt, og hevði tað verið ynskjuligt, um hin almennu stuðulin varð øktur. Vit vilja tí loyva okkum at skjóta upp, at hesin stuðulin fyrir figgjarárið 1971/72 verður hækkaður við 20.000 kr. til ta' 60.000 kr.

Ársroknskapurin fyrir 1969/70 vil verða landsstýrinum sent hesa vikku.

.

Viðmerking frá landsstýrinum.

Skotið er upp at játta 50.000 kr. at býta javnt til keyp av list og til umsiting av savninum, t.e. til rakstur av listaskálanum.

66) ad § 15-10-5: Útgáva av tingbókum.

Studningurin 3.000 kr. hevur staðið við í mong ár høast prívøkstur. Skotið er upp at hækka studningin til 5.000 kr.

67) ad § 15-10-6: Sømdarpeningur til skald og listamenn.

Á listanum 1970/71 eru hesir farnir:

Poul F. Joensen	2.400 kr.
Jóan Chr. Potlsen	1.600 kr.
Richard Thomsen	1.600 kr.

Heitt verður á Listafelagið um at senda landsstýrinum uppskot.

68) ad § 15-10-7: Landsstýrinum at ráða yvir.

B	J
69/70	70/71
71.013,06	80.000,00

69) ad § 15-10-8: Dørvan av radioóljóði.

Sembr. skriv 20. juli 1970.

Sammeti við útreiðslurnar 1969/70 roknar telefonverkið við til

Løn (yvirfíð, feripening og umsifing)	40.000,00
Flutningur við bíli og báti	4.000,00
Vistarhald á byggi	800,00
Aðrar útreiðslur	200,00
	— — — — —
Tilsamans	45.000,00
	— — — — —

Allar útreiðslur vaksa og fólk stillar størri og størri krav til radioóljóðs-efirlítið og má tí roknast við, at henda konto eisini veksur. Við tað at telefonverkið hevur málið dørvan av radioóljóði um hendi, verður landsstýrið í hesum máli biðið um at venda sær beinleiðis til telefonverkið i staðin fyri til Útvarpið.

70) ad § 15-10-10: Skúlabókaútgáva.

Sembr. skriv 30. juni 1970.

Sembr. landsstýrisins skriv dagf. 8. juni 1970 um at senda inn uppskot til figgjarløgtingslóg 1971/72 viðvíkjandi konto 15-10-10 skal Føroya Skúlabókagrunnur eftir at hava kannað um tær útreiðslur, ið ætlandi koma at vera hotta árið, heita á háttvirða landsstýrið um at seta á figgjarløgtingslóg 1971/72 í stuðningi 70.500 kr. --- sjeittitúsund og fimmhundrað ---.

Við at vísa á, at á seinastu figgjarløgtingslóg var avsett til grunin 88.000 kr. og at vit nú vilja vera nøgdir við 70.500 kr. er mest møguligt sparsemi givið gætur í uppskotinum.

Hjálagt verður sent landsstýrinum til upplýsingar:

1. Roknskapur fyri 1969/70*)
2. Yvirliit yvir væntandi útreiðslur 1971/72.*)
3. Yvirliit yvir útgávu av bókum.*)

*) Skjølini eru á landsskrivstovuni.

71) ad § 15-10-11: Útgáfa av orðabókum.

Í grunninum vóru pr. 16. juli 1970 kr. 16.057,47.

72) ad § 16-1: Vrakarastovnurin.

	R	J
	69/70	70/71
1. Lønir	307.077,13	340.000,00
2. Ferðanútreiðslur	94.804,79	85.000,00
3. Endurgjald	+ 3.600,00	+ 3.600,00

73) ad § 16-2: Nautisk royndarkamar.

Sembr. skriv 29. juni 1970.

....., skal hervið siagsi frá, at útreiðslurnar nakað sum seinasta ár kanna segist til:

Reiðskaps- og húsaútreiðslur	1.800,00
Skrivstovuútreiðslur	800,00
Ymiskt viðlíkahald av kompasshúsinum	1.200,00
Umfamt honorar til fyrstæðumannin	4.400,00
	-
	8.200,00
Herfrá ganga próvgjöld undið	1.200,00
	-
	7.000,00

74) ad § 16-3: Sjómansheim.

Sembr. skriv 28. juni 1970.

Kirkjuliga Missiónsfelagið loyvir sær aftur í ár sum undanfarnu ár at søkja um studning til sjómansarbeiðið í Ravnsoynni og Vestmannaoyggjunum.

Til hotta endamál var veittur okkum studningur í alt kr. 10.500,00 kr. í ár, og vildu vit fegin biðið um sumu peningahædd fyri komandi ár.

Av tí at eingin útróður var við Ravnsoyuna í ár, var ikki brúk fyri trúboðara ella sjúkrasystur, soleiðis sum tað hevur verið árinum frammanundan. Skuldi tað hent, at tað verður neyðugt aftur at hava sjúkrasystur við fiskarahólmum í Ravnsoyni, so fara vit at loyva okkum til ta tíð eisini at søkja um studning til hennara.

Vit takka hjartaliga fyri studningin, sum er veittur okkum í ár.

Viðmerking frá landsstýrinum.

Tær 11.000 kr. at senda sjúkrasystur til fiskarahólmum í Ravens Stóroy eru stroknar fyri fyrst.

75) ud § 16-3: Sjómansheim.

Sembr. skriv frá 29. juni 1970.

Vit taka nógv fyri studningin til rakstur av sjómansheiminum í Reykjavík og arbeiðið út frá sjómansheiminum í Grimsby, sum vit fingu eftir fíggarløgtingslóg 1970/71.

Vit loyva okkum at biðja um sama studning til hesi somu arbeiðir á fíggarløgtingslóg 1971/72.

1. til rakstur av sjómansheiminum í Reykjavík og Grimsby — *kr. 10.500,00*
2. til viðkan av sjómansheiminum í Reykjavík (eins og seinasta ár) *kr. 10.000,00.*

ad 1. Sjómansheimið í Reykjavík: rakstur 1969, útr.	28.895,01	
Sjómansheimið í Grimsby: rakstur 1969, útr.	5.360,00	
Inntøkur fallt	7.750,00	
Løgtingsstudningurin	10.500,00	
totalt	16.005,01	
	34.255,01	34.255,01

ad 2. Hér er støðan tann sama, bert tað er komið afturat nú, at vit hava fingið ein langan lista við undirskriftum frá føroyingum í Reykjavík, sum biðja um størri sjómansheim; men enn er einki byggiloyvi.

Viðmerking frá landsstýrinum:

Spurningurinn um nýtt sjómansheim í Reykjavík er tikin við seinastu fíggarárinni, og játtan er givin, men enn er onki byggiloeyvi givið. Játtanin er tí ekki tikin við hessa færð. Tá ið okkurt konkret liggur fyrri, er landsstýrið sinnað at taka spurningin upp aftur um játtan.

76) ad § 16-5: Landsstýrinum at ráða yvir.

R	J
69/70	70/71
71.361,03	60.000,00

77) ad § 16-6: Místaløn og annar stuðul til fiskivinnuna.

Sembr. skriv frá lönjavnungargrunninum 11. juni 1970.

Tá grunnurin berri hevur viðskifti við konto 16-6, verður sagt frá:

at útreiðslurnar fyrri árið 1969/70 vóru til lönarviðbót	3.458.549,47
prísiskoyti til saltfisk í Føroyum	2.704.786,27
prísiskoyti til saltfisk í útlandinum	218.125,01
landingsstuds, til fiski. av bygnstraðum skipum	49.114,70
studning til útróðrafisk	7.421.550,35
studning til saltsildaveiðu	710,94
studning til skip og bátar	1.259.248,06
fríððarløn ættað	350.000,00
eykaprísiskoyti til úthandslandingar	200.000,00
fyrirsæti	310.136,39
rentur	26.230,61
lup	75.514,41
avskrivning o.a.	6.299,04
	16.110.414,78
og at grunnurin hevði rentuinnløka 1969/70	318.711,97
nettoútgjald	15.791.702,81

Um sami fiskiskapur verður 1970/71 verður hetta tal ein litlan mun minni, áá útróðrastudningurinn var útgoldinn 1969/70 við 25, 23 og 16 oyrum.

Til meirútreiðslur er komið 7 oyr. kg. til svartkalva, sildastudningur til 10 tons bátar og 5 oyr. eyka til grönlandsútróður.

Viðmerking frá landsstýrinum:

Tað er ætlanin, at rentuinntøkurnar hjá grunninum skulu ikki ganga inn í millunrokningina við landskassan. Skotið verður annars upp at leggja 500.000 kr. til stovnsfæ grunsins. Eftir roknskapartølunum 69/70 skuldi stovnsfæið ti vaksið við 300.000 kr. + 500.000 kr.

Nevndi peningur um 800.000 kr. skuldi ført við sær, at grunnurin varð betri fyri at røkt forskotsskipanina. Til tað er at viðmerkja, at stýrið uttan at tryggja sær neyðugan pening hevur lækkað forskotið.

Tær 16 mill. kr. býta seg soleiðis:

Stuðul v.m.	15,5 mill. kr.	(budgettal)
Stuðn. til stovnsfæið	0,5 mill. kr.	(føst játtan)

- 78) ad § 16-7: Studningur til grunnin til endurnýggjng av skipaflotanum.
Smbt. skriv frá gjaldstovuni.

Ogn grunsins pr. 17. juli 1970 aflaná avskrivningar uppá studningslån 25.422.323,93
Peningurinn er bundin soleiðis:

Reststudningslån	27.517.637,38
Bundið á serkonto í samband við givnar tilsegningar, men ikki goldið	2.001.208,59*) 29.518.845,97
Trokt úr tókni peningi landskassans	4.096.622,04

*) P/f Stella og p/f Vesturvón 640.329,69 (ógreitt)
P/f J. P. Kjølbro 1.360.878,90

Viðmerking frá landsstýrinum:

Byggjetíðin 1971/72:			Byggipen.	Stæklingur
Vestmanna skipasmíðja	1½ skip		3,0 mill.	1,2 mill.
Tórshavnar skipasmíðja	1½ skip		3,5 mill.	1,4 mill.
Skála skipasmíðja	2 skip		6,0 mill.	1,5 mill.
Smærri skip	3 skip		0,6 mill.	0,2 mill.
Bygging í útandinum	3 skip		8,0 mill.	1,6 mill.
Tekniskar fløggingar				0,4 mill.
Bátar (60)				0,1 mill.
				6,7 mill.

Uppskotið er bert 5,5 mill. kr.

Um byggjetíðina verður framt, er neyðugt at læna pening til nýfløgar og eisini til tað, ið er nýtt úr líkvidu peningi landskassans.

79) ad § 16-8: Grindir.

R	J
69/70	70/71
8.886,91	10.000,00

80) ad § 16-9: Effirlit yll ymsum trólarafeløgum.

R	J
69/70	70/71
4.224,58	3.800,00

81) ad § 16-10: Prísásetingarnevndin fyri salt- og ráfisk.

R	J
69/70	70/71
41.378,59	31.000,00

82) að § 17-1-1: Landadgjóralækni

Smb. skriv 26. júní 1970.

R	J	U
69/70	70/71	71/72
85.078,28	100.000,00	100.056,00

Uppskotið verður seldis samþykkað eftir beslutningu:

1. Løn	79.056,00
2. Ferðaútreiðslur	15.000,00
3. Húsaleiga	3.000,00
4. Töfon, lýsingar, skrifstofulofn	2.000,00
5. Rannsóknir, reynir	1.000,00
	100.056,00

Viðmerkingar:

ad 1. Bruttolönin í løtuni er kr. 70.776,00. Afurð þessum kann roknað við frá 1. október í ár 7 dýrtíðarviðbætur eftir prístalinum kr. 3.108,00 + eftirlønargjald landskassans, 7 %, kr. 5.172,00, tilsamans 79.056,00 kr.

ad 2. Ferðaútreiðslurnar fyrir seinasta ár voru kr. 8.984,10 og seldis um kr. 4.000 minni en mettar til í hægstu lagi. Upp í metanina er líkin fastnaðurinn af mögulegum skeiði í endurútbúgving, sum kann gerast neyðug, m.a. fyrir góðkefning at undirskrifa útflutningsváttnir.

83) að § 17-2: Ötskifting og matrikulstova.

Smb. skriv 10. júlí 1970.

	R	J	U
	69/70	70/71	71/72
1. Lönir	670.883,08	735.000,00	851.057,00
2. ferða- og dagpeningar	57.066,00	70.000,00	70.000,00
3. húsnútreiðslur	70.373,50	75.000,00	80.000,00
4. brennifólk	9.096,75	18.000,00	20.000,00

5. umboð	25.998,88	30.000,00	30.000,00
6. tilfar til skr.-tæknisl.	19.207,80		
tilfar til uppnaðing	7.304,03	100.000,00	150.000,00
útlekning, fotanb. o.a.	114.988,65		
7. porto, telefon, lýsingar o.fl.	12.987,15	15.000,00	15.000,00
8. aðrar útreiðslur	5.751,02	10.000,00	10.000,00
9. e- inntøkur	448.157,36	425.000,00	450.000,00
	— — —	— — —	— — —
	552.099,65	628.000,00	776.057,00
	— — —	— — —	— — —

Viðmerkingar til uppskotið:

ad 1. Mannningin íð starvust á matrikulstöðinni, er henda:

Tænastumenn:

stjóri	10. lemarflokkur
2 landmálara	7.
3 hjálparlandmál.	3.

Starvsfólk:

7 hjálparlandmálara	3. lemarflokkur
3 tæknarar	sáttmálin grein 3 stk. b
1 skrivstofufulltrúi	sáttmálin grein 3 stk. c
2 skrivstofufólk	sáttmálin grein 3 stk. b
1 skrivstofufólk	sáttmálin grein 3 stk. d

Í uppskotinum eru 2 normerað störv, sem ekki eru selt, og er það ógvuliga unráðandi, at stovnurin í minsta lagi fær loyvi til at seta ein útlærðan landmálara, t.d. danskan landinspektör, so skjótt sum tilber, um möguleiki skal verða fyri at fremja útskiiftingar- og matrikuleringstarbeiðið sum higartil, og samstundis rækja unisitararbeiðið og fara undir partiella býarplanslegging í Klaksvík og Fuglafirði.

Lønr.			
tænastamenn:	árlig	7 %	samtlagt
stjóri	63.264,00	4.407,48	67.671,48
landmálari 1	56.508,00	3.934,56	60.442,56
landmálari 2	50.676,00	3.526,32	54.202,32
landmálari 3 (líki sett)	43.116,00	2.997,12	46.113,12
hjálpalandmálari 1	36.690,00	2.547,30	39.237,30
hjálpalandmálari 2	36.690,00	2.547,30	39.237,30
hjálpalandmálari 3 (líki sett)	31.134,00	2.158,38	33.292,38

			340.196,46
starvsfólk			
hjálpalandmálari 4	34.860,00		
hjálpalandmálari 5	34.530,00		
hjálpalandmálari 6	34.447,50		
hjálpalandmálari 7	34.227,50		
hjálpalandmálari 8	34.200,00 (hefur orlof)		
hjálpalandmálari 9	33.330,00		
hjálpalandmálari 10	34.109,00		
hjálpalandmálari 11	34.109,00		
teknikari 1	34.776,00		
teknikari 2	32.420,00		
teknikari 3	32.232,00		
skrivstovufulltrúi	39.570,00		
skrivstovufólk 1	34.738,00		
skrivstovufólk 2	26.202,00		
skrivstovufólk 3	25.734,00		
f. mennskir	17.376,00		510.861,00

			851.057,46

Roknað verður við, at tað koma 7 dýrtíðarviðbøtur afturat, og er hesin lønurvøkstur tikið við í uppskotinum.

ad 2 og 4. Tá fleiri útskiiftingar innangarðs eru byrjaðar, Ld. Svínøi og í øllum bygdunum í Sandoy uttan Skálavík, mugu vit rokna við, at ein ella fleiri av hesum bygdunum verða marknasettar í fíggjarárinum 1971/72, og vil hetta føra til hækking á konto fyri ferða- og dagpening og fyri bónafolk.

Somuleiðis veksur umsitingararbeiðið í stórum og ger hetta, at landmálararnir mugu ferðast meira á bygd enn frammanundan.

ad 3. Húsaútreiðslurnar eru bundnar av leigusúttmála og sáttmála um reingærd, ljós og hita, sbr. röknskapin fyri 1969/70.

ad 5, 6, 7, 8 og 9. Her verður yvirhøvur víst til frágreiðingina til uppskotið fyri 1970/71. Kortini skal, viðvíkjandi konto 6, ið er met til 150. tús. kr., viðmerkjast, at roknað verður við, at fullføra 1.000 ha. í 1:1000 kortum árliga næstu 2 árin, og er prísurin í dag ca. 115 tús. pr. ha. ella 115 tús. kr. árliga.

Harafturat kemur myndatílfar leysliga met til 10 tús. kr. og tílfar til skrivstovu og teknistovu met til 26 tús. kr., sbr. röknskapin fyri 1969/70.

Inntøkurnar í seinasta fíggjarári vóru knappliga 450 tús. kr., ein vøxtur frá árinum fyri, ið er 126 tús. kr. og stendst hesin vøxtur fyri ein stóran part av, at gjøldini eru hækkaði og umsitingararbeiðið vaksið munandi.

Inntøkurnar í 1971/72 verða mettar umtrentliga tær somu sum í seinasta röknskaparári.

Viðmerking frá landsstýrinum:

ad konto 1. Í lønunum er roknað við tí eina landmálaranum, sum hóast normering ikki er seltur. Hinvegin er ikki budgetterað við tí eina húlparlandmálaranum, sum eisini er normeraður, men ikki seltur.

84) ad § 17-3: Royndarstöðin í Hoyvík.

Sembr. skriv 1. juli 1970.

	R	J	U
	69/70	70/71	71/72
Inntøkur 71/72.			
Hugin	10.888,97		12.000,
Fjóslið	15.602,00		11.000,
Aðrar inntøkur	7.199,79		7.500,
Bæurin			1.500,
Isúðing - seld av hili	13.712,00	41.500,00	17.000,
Staðningur	248.457,22	257.100,00	302.300,
	331.859,98	298.600,00	354.300,

Útreiðslur 71/72.

1. Fólkahald	79.251,65	80.000,00	112.000,
2. Bygningar	18.052,93	12.000,00	12.000,
3. Leysafé	11.392,46	9.000,00	9.000,
4. Innistöð	2.730,35	2.400,00	3.200,
5. Fóður	9.171,25	9.000,00	9.500,
6. Sáð	1.909,69	1.000,00	1.500,
7. Tøð	3.543,50	3.000,00	4.500,
8. Skattur og leiga	96,95	100,00	100,
9. Bókasavn	65,56	500,00	1.500,
10. Skrivstofuútreiðslur	7.971,77	2.500,00	2.000,
11. Ferðaútreiðslur	561,50	2.000,00	2.000,
12. Borðfé	1.000,00	1.000,00	2.000,
13. Ísáðingastøðin	127.547,40	111.700,00	131.000,
14. Neytaeftirlitið	68.561,97	64.100,00	64.000,
	331.859,98	298.600,00	354.300,

Lønir	31.367,60
Sáð	48.247,60
Aðrar út.	49.932,11

127.547,40

Tá ið uppskot til figgjarlóg fyri Royndarstöðina í Hovvík skuldi sendast Føroya landsstýri, varð fingið fattur á fylgisskjal til figgjarløgtingslóg 1970/71.

Í hesum fylgisskjali varð m.a. lagt til merkis, at uppskotið frá Royndarstöðini til tøð var lækkað úr kr. 5.000,00 til ks. 3.000,00.

Rætt er tað, at tøðkostnaðurin ikki hevur verið so mikið stórur í tey seinastu árin. Royndarstöðin hevur reynt at fingið fleiri royndir út til bómaðarmenn, bæði av tøðroyndum og kálkroyndum, fyrriuttan at Royndarstöðin er farin undir at kálka innangarðsbøin her í Hovvík - - nakað sum ikki hevur verið gjørt seinasta mannsaldur, og sum er barðliga tilfrongt. Tað er tí eitt lítið vónbrot, at figgjarnevndin ikki hevur góðmikið hetta uppskot. Hóast hetta skal ikki henda lækking í tøðútreiðslunum fáa alvarsamar avleiðingar fyri uppbyggingina av royndararbeiðinum.

Men tað sum verri er, er at útreiðslurnar til fólkahald eru lækkaðar við kr. 12.000,— úr 92.000 til kr. 80.000. Fyri mær er henda lækking júna ófátulig, og dugi eg ikki annað at segja, enn at her er tørvur á enn fleiri upplýsingum um fólkahaldið á Royndarstöðini.

Hesar kr. 92.000 eru ætlaðar sum løn til undirritaða, skrivstovuhjálp, røktara og hjálparfólk á garðinum.

Fyri at taka skrivstovuhjálpinu fyrst, so er at siga, at henda skal taka ta nógva av skrivstovuarbeiðinum hjá búnaðarráðgevaranum, Royndarstøðini, Føroya Neytaeffirliti, Ísáðingastøðini og Maskinstøðini. Arbeiðið við hesum er vorðið so mikið, at avgjørt neyðugt er við fólki til hetta burturav.

Av hesum kr. 92.000 er eisini roknað við løn til undirritaða.

Røktarin hevur umleið 15-25 neyt at røkja, umframt viðlíkahald av øllum bygningum, ymiskar jarðarabøtur innangarðs, røkt av tveimum størstum urtagørðum, royndararbeiði og fjøllbruytt innangarðsarbeiði.

Afturat hesum er roknað við umleið kr. 3.000 til tímalønt arbeiði í summarhálvárinum.

Hetta sigur seg sjálv, at her er ovítíð av arbeiðsfólki, um nakað munandi skal henda Royndarstøðini viðvíkjandi, og er eisini uppskot sett fram um størri studning til fólkahald á figgjarlógini 1971/72.

At arbeiðið hóast hetta hevur gingið tvey tey seinastu árin, skyldast einahelst ein avbera góðan arbeiðsvilja av fólkinum her á Royndarstøðini.

Fyri meg sjálvan má vera loyvt at siga, at eg havi arbeitt ein stóran part av tíðini við arbeiði, sum skuldi hoyrt øðrum fólki til at gjørt, og er hetta gjørt uppá bekostning av øðrum uppbyggjandi fakarbeiði. Tað eru trý ár hin 1. august, síðan eg byrjaði at arbeiða hjá tí almenna, og enn havi eg ikki kunna tillátíð mær nakra feriu, fyrriuttan at annar hvør leygardagur og hálgidagur byrja at verða eitt nærur ókent frítíðarbegreb.

Av tí at lækkingin av útreiðslunum til fólkahald eru gjørdar við kr. 12.000 og at henda er mær ófatulig, vil eg spyrja Føroya landsstýri, hvussu vit skulu arbeiða fyri kr. 80.000 og samstundis hava uppbygging.

Tað er so mikið meiri ófatuligt, at meðan uppskotið í hesi figgjarlóg liggur á tingi og verður niðurskorið, samstundis verður starvið sum landbúnaðarráðgevari lagt afturat stovninum, sum eitur Royndarstøðin.

Royndarstøðin hevur roynt at verið sparin á øllum økjum hesi seinastu tvey árin, og verið ógvuliga varin við uppskot til nýggja figgjarlóg, nakað sum skiliga sæst, m.a. við at samanbera útreiðslurnar til fólkahald við undanfarið ár.

Royndarstøðin vil biðja um, at henda lækking av útreiðslunum til fólkahald má broytast til ta upprunaliga uppskotið, og at Royndarstøðin fer avgerðina at vita skjótast gjørligt, tí sum er, verður arbeitt við eini kalkulation uppá kr. 92.000 til fólkahald.

Viðmerking frá landsstýrinum:

I mun til uppskotið eru hesar broytingar:

konto 1:	:	7.000 kr.
konto 4:	+	200 kr.
konto 9:	+	500 kr.
konto 11:	:	500 kr.
konto 12:	:	1.000 kr.
	— — — — —	
	+	9.200 kr.
	— — — — —	

Ommer skjøl eru á landsskrivstovuni.

85) ad § 17-5-1, 2, 3, 4, 5 og 6: Húsdjóraaling v.m.

Smbr. skriv 14. juli 1970.

Viðløgð verður fíggjarætlanin fyri 1970/71 fyri

1. Føroya Jarðargrunn,

og fyri 1971/72 fyri

2. Mjólkastudningin,

3. Súrhoyggjbrunnastudningin,

4. Uppdyrkingarstudningin,

5. Húsdýraalingina,

6. Rentustudningin.

og eru viðmerkingar ráðsins til nevndu ætlanir nærur tær somu sum áriní frammanundan.

a) Til fíggjarætlan jarðargrunnsins er tað at viðmerkja, at meginparturin av lánitilsøgnum fyri 1970/71 er til fjósbygningar og ambodskøyp, og at meginparturin av lánitilsagnunum, umleið kr. 760.000,00, kemur til útgjaldingar í inniverandi fíggjarári, móðvegis árunum frammanundan, tá lánini hava verið finansieraði fyrst við bankaláni. Fyrirreytin er, at studningsskipanin heldur.

Annars verður víst til viðlagda røkskap fyri 1968/69.

- b) Til fíggarættlan fyri mjólkastudningin er tað at viðmerkja, at fíggarættlanin fyri 1969/70, kr. 430.000,00, ikki holt, av tí at mjólkaframleiðslan vaks munandi í 1969/70, soleiðis at samlaði útgoldni studningur pr. 1. juni 1970 fyri 1969/70 var kr. 478.884,68. Neyðugt verður tí at fáa eyka játtað í inniverandi fíggarári, og at hækka studningin frá teimum kr. 430.000,00, ið nú er, upp til minst kr. 530.000,00, um studningsskipanin skal verða hildin.

Sjá viðlagda yvirli, ið vísir, hvussu studningurin er útgoldin.

Nevnt skal verða, at lann fundur, ið vera skuldi miðlunt mjólkasølurnar og ráðið, er hildin, og at úrslitið av hesum fundi varð, at meiaríið í Klaksvík hevur fingig mjólkapakkmaskinu, og meiaríið í Havn töl til at gera ymer o.o. mjólkaproduktir, ið fæir við sær, at avlopsmjólk verður at minna burtur í oinki.

- c) Til súrhoyggjbrunnastudningin er at viðmerkja, at í roknskaparárinum 1969/70 vórðu útgoldnar kr. 124.969,18 sum studningur til súrhoyggjbrunnar, og eru kr. 59.969,18 meira útgoldið enn løgtungsjáttanin. Søkt verður tí um at fáa henda pening, og um at fáa ta árliku játtanina hækkaða, soleiðis at súrhoyggjbrunnabyggingin kann halda fram eftir teirri fyri fáum árum av landstýrinum lýstu skipan.

At súrhoyggjbrunnastudningurin afturat øktum lánimøguleikum grunsins er orsøkin til, at til dømis mjólkaframleiðslan er økt, so at siga hvørt einasta ár nú í eini seks ár, ivast eingin, ið fæst við jarðarbrúk um, og tað afturat, at menn eru hegnigir bæði at byggja, placera, fylla og taka úr brunninum, ger sítt til.

Sum er kundu 40 umsøjarar í ár ikki fáa studning, og eru hetta alt umsøjarar, ið fáast við jarðarbrúk, og sum hava brunnarnar fyri neyðini.

Annars verður víst til tað, sum sagt varð árið fyri, um hetta sama.

- e) Studningarnir verða allir lagnir eftir kunngerð frá 2. februar 1962.
- f) Sum áður sagt frá, hevði jarðargrunnurin ikki verið førur at fígga tey tiltøk, ið hava ávirkað mjólkaframleiðsluna hesi seinru árin, uttan henda skipan varð fingin. Higar til hevur eydnast at lánt kr. 200.000 um árið frá Føroya Brunatrygging til afturrindingar í 10 ár.

Viðmerking frá landsstýrinum.

Tær ymsu fíggjarættanirnar eru á landsskrivstofnun.

Uppskotið hjá jarðarráðnum er hetta, samanbildað við nýtsluna 1969/70.

	J	Brúkt 69/70 1970
*) að konto 1: Húsdjóraaling	13.000,	21.800,
ad konto 2: Nýdyrking v.m.	100.000,	60.000,
*) að konto 3: Rentustudningur til landbúnaðarlúna ..	43.200,	13.000,
ad konto 4: Studningur til flegging í landbúnaðin..	200.000,	150.000,
*) að konto 5: Studningur til mjólkaframleiðslu	530.000,	494.000,
*) að konto 6: Studningur til súrhoyggjbrunnar	100.000,	125.000,

Tey við *) merktu útreiðslutöl eru budgettöl.

Viðv. konto 4 er at siga, at við játtanini 200.000 kr. eru játtaðar tils. 1.700.000 kr. av teimum 2 mill. kr., sum játtaðar vóru á fíggjarlógini 1963/64, jfr. viðm. til § 22-7-7.

86) ad § 17-5-7: Træplanting.

Sembr. skriv 2. juli 1970.

..... skal indstille, at tilskudet til nævnte arbejde for finansåret 1971/72 sættes til 100.000 kr. eller i hvert fald ikke lavere end 80.000 kr.

87) ad § 17-5-8: Oyðing av ravn og kráku.

R	J
69/70	70/71
386,	1.800,

88) ad § 17-5-9: Landsstýrinum at ráða yvir.

R	J
69/70	70/71
0,	10.000,

89) ad § 18-1-1: Rávmagnsnevndin.

Sembr. skriv 29. juni 1970.

....., at der ingen udgifter har været i finansåret 1969/70, idet elektricitetsnævnet ikke har holdt nogen møder.

For finansåret 1971/72 vil udgifterne kunne anslås til ca. 2.000 kr.

R	J
69/70	70/71
1.200,00	2.000.

90) ad § 18-1-2: SEV studn. til rentur og til smærri elverk í grunn.

Tær 225.000 kr. býta søg soleiðis:

Rentustudningur til SEV (Fgt. 1961 bls. 300)	68.000,-
Smærri elverk	157.000.

Tað er ikki landsstýrinum greitt, hvørjar byggjætlanir SEV hevur. Men tað er ein avtala millum íleggjargrunnin fyri Føroyar og landsstýrið, at grunnurin finansierar tey primæru annleggini við 100% og landið tey sekunderu við 50% í studningi og 50% í veðhaldi fyri lánuni.

At døma um hvørji krøvini verða til landskassan er neyðugt at fáa eina finansieringsætlan frá SEV.

91) ad § 18-2: Fabriks- og ketilumsjón.

Sembr. skriv 15. juli 1970.

	R	J
	69/70	70/71
	55.049,17	60.000.
Løn til S. Samuelsen part av árinum atlast		35.000.
Løn til Helmer Christiansen 71/72		26.000.
Løn til nýggjan fyristoðmann 71/72		65.000.
Keyp av dynamometer		20.000.
Aðrar útreiðslur, ferðir v.m.		7.000.
Meir úthyggjan av stovnum, evd. nýggj lóg um arbeidstilsýn		
		153.000.

Viðmerking frá landsstýrinum

Eftirlitið hefur umframt tað, sum fíggjarlógin sigur, eisini verið nýtt og helst meira til møtingar av skipum, ið eru bygd ella komin til lands og til ymsar aðrar møtingar, har landið veðheldur fyri lánunum. Møtingarmaðurin leggur frá sær summarið 1971.

Landsstýrið heldur, at tær uppgávur, ið eru og sum vísa at verða lagdar til stovnin eru so umfatandi, at neyðugt er at krevja av honum, sum situr fyri, at hann hevur hægstu teknisku útbúgving. Hvussu stovnurin verður skipaður er ikki enn greitt, men verður komið aftur til spurningin seinni.

92) ad § 18-3: Motorkønur eftirlitsmaður.

	R	J
	69/70	70/71
1. Útreiðslur	81.963,40	90.000,
2. Inntøkur	92.399,50	83.000,

93) ad § 18-4: Skipaskrá og -uppmáling.

	R	J
	69/70	70/71
1. Skipaskrá	12.394,44	0,000,
2. Uppmáling		
1. Inntøka	11.689,91	12.000,
2. Útreiðsla	5.104,00	5.000,

94) ad § 18-5: Semingsmannaskipanin.

Sembr. skriv 26. juni 1970.

R	J	F
69/70	70/71	71/72
8.396,80	14.000,00	14.000,

Viðmerkingar:

Samsýningin til báðar semingsmenninar er í løtuni kr. 7.963,92. Við somu príshækking sum seinasta ár, verður samsýningin komandi ár um kr. 8.500,00. Tað er ikki gjørligt at meta aðrar útreiðslur, ið standast av sáttmálasamráðingum, uratkvøðum, leiga av fundarhøli o.t.

95) ad § 18-6: Kolagrefstur.

R	J
69/70	70, 71
69,849,96	50,000,

96) ad § 18-7: Føroya Ferðamannafelag.

Sembr. skriv 6. juli 1970.

Felagið loyvir sær aftur í ár at søkja um at koma á fíggjarlógina við studningi til felagsins rakstur. Á seinastu fíggjarlóg var studningurin kr. 64.000,00.

Viðlagi er ársroknskapur *) fyri rakstrarárið 1969, sum balancerar við einum hadli uppá 4.600,06 kr. Hvussu raksturinn í ár vígnast er enn ílt at meta um, men vit standa fyri stórum útreiðslum til útgávu av nýggjum ferðamannahefti til heystar, sum kann vera klárt til útsendan um nýggjarstendið. Hettar verður neutralt, soleiðis at tað kann brúkast av øðrum ferðamannastovum í Føroyum við. Árligu meirútreiðslurnar av hesum tiltaki metast til einar 15.000 kr. Tí vilja vit skjóta upp eisini av tí hækkanði prístalinum, at studningurin verður hækkaður til kr. 75.000,00.

*) er á landsskrivstovuni.

Viðmerking frá landstýrinum.

Lørført er at meta um, hvønn týdning ferðamannafelag hevur landsøkonomiskt, men skulu vit hava tilíkt felag er ongín annar útvegur enn at játta so mikið, at tað livir.

97) ad § 18-8: Landsstýrinum at ráða yvir.

R	J
69/70	70, 71
17,068,07	35,000,00

98) ad § 18-9: Læruráðið.

Sembr. skriv 29. juni 1970.

Samsýning til limirnar	8.000,
Prenting og lýsingar	2.500,
Telefon og telegramm	700,

Løgtingsstiðindi 1970 SKJAL 2 B - - 12.

Ferða- og dagpeningur	2.000,-
Leiga av lokalum	1.500,-
Vaktarhald	4.000,-
Koyring av skuðmeistarum	800,-
Próvtøkahald	1.000,-
Samsýning til skuðmeistarar	16.000,-

	36.500,-
+ Heimildingargjald	7.500,-

	29.000,-

Láttan 1970/71	25.000,-
Ríkisskattur 1969/70	28.655,58

99) ad § 19-1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 og 11: Fólkapensión v.m.

Sembr. skriv frá ríkisumboðnum 14. júlí 1970.

	B 69/70	B 70/71	F 71/72
Fólkepension:			
Samleikis útgifur (§ 19.1.1.)	20.718.928,59	24.400.000,-	20.000.000,-
+ Fólkepensjonsbidr. (§ 19.1.2.)	4.443.086,99	4.500.000,-	---
	-----	-----	-----
	16.275.841,60	19.900.000,-	---
+ Stútskassens andel (§ 19.1.3.)	9.300.430,02	12.200.000,-	12.800.000,-
	-----	-----	-----
Hjónastýrets andel	6.975.360,68	7.700.000,-	12.800.000,-
+ Fólkepensjonsbidr. (§ 19.1.2.)	---	---	4.800.000,-
	-----	-----	-----
	6.975.360,68	7.700.000,-	8.000.000,-
+ Kommunnernes andel (§ 19.1.4.)	1.162.500,12	1.250.000,-	1.300.000,-
	-----	-----	-----
Landskassens útgift	5.812.800,50	6.450.000,-	6.700.000,-
	-----	-----	-----

Invalidepension m.v.:

Samlede udgifter (§ 19.2.1.)	10.771.237,55	12.900.000,-	- 13.000.000,-
+ Statskassens andel (§ 19.2.2.)	5.385.618,77	6.450.000,-	6.500.000,-
Hjemmestyrets andel	5.385.618,78	6.450.000,-	6.500.000,-
+ Kommunernes andel (§ 19.2.3.)	897.603,13	1.100.000,-	1.100.000,-
Landskassens udgift	4.488.015,65	5.350.000,-	5.400.000,-

Børnebidrag til enlige forsørgere m.v.:

Enkebørnsbidrag (§ 19.3.)	810.541,-	900.000,-	900.000,-
+ Statskassens andel (§ 19.3.1.)	405.270,50	450.000,-	450.000,-
Hjemmestyrets andel af enkebørnsbidraget	405.270,50	450.000,-	450.000,-
Hjemmestyrets andel af forskudsvis ud- betalte børnebidrag	122.793,06	140.000,-	140.000,-
	528.063,56	590.000,-	590.000,-
+ Kommunernes andel (§ 19.3.2.)	88.010,60	100.000,-	100.000,-
Landskassens udgift	440.052,96	490.000,-	490.000,-

Enkepension:

Enkepension (§ 19.4.)	729.740,67	830.000,-	880.000,-
+ Statskassens andel (§ 19.4.1.)	364.870,34	415.000,-	440.000,-
Hjemmestyrets andel	364.870,34	415.000,-	440.000,-
+ Kommunernes andel (§ 19.4.2.)	60.811,72	70.000,-	75.000,-
Landskassens udgift	304.058,62	345.000,-	365.000,-

Almindelig underholdshjælp efter § 9:

Udbetalt hjælp (§ 19.5.)	577.031,09	820.000,	780.000,
Refusion til de store kommuner	176.299,88	180.000,	200.000,
	753.331,87	1.000.000,	980.000,
+ Statskassens andel (§ 19.5.1.)	188.332,97	250.000,	345.000,
Hjemmestyrets andel	564.998,90	750.000,	735.000,
:- Kommunernes andel (§ 19.5.2.)	94.166,48	130.000,	125.000,
Landskassens udgift	470.832,42	620.000,	610.000,

Udvidet hjælp efter § 13

og hjælp efter § 14A:

Udbetalt hjælp (§ 19.6.)	233.661,88	360.000,	440.000,
+ Statskassens andel (§ 19.6.1.)	116.839,94	180.000,	220.000,
Hjemmestyrets andel	116.839,94	180.000,	220.000,
:- Kommunernes andel (§ 19.6.2.)	19.471,82	30.000,	40.000,
Landskassens udgift	97.359,12	150.000,	180.000,

Enkehjælp efter § 22:

Udbetalt hjælp (§ 19.7.)	286.658,00	180.000,	570.000,
Refusion til de store kommuner	79.356,00	100.000,	150.000,
	366.014,00	580.000,	720.000,
+ Statskassens andel (§ 19.7.1.)	91.503,50	145.000,	180.000,
Hjemmestyrets andel	274.510,50	435.000,	540.000,
:- Kommunernes andel (§ 19.7.2.)	45.751,75	70.000,	90.000,
Landskassens udgift	228.758,75	365.000,	450.000,

Børneforsorg:

Hjemmestyrets andel af børneværnsudgifter (§ 19.8.1.)	322.787,67	(410.000,)	(555.000,)
+ Børneforsørgsbidrag (§ 19.8.3.)	6.750,56	(10.000,)	(5.000,)
	316.028,11	400.000,	550.000,
+ Kommunernes andel (§ 19.8.5.)	52.671,35	60.000,	90.000,
	263.356,76	340.000,	460.000,
Landskassens udgift			

Alderdoms hjem:

Landskassens udgift (§ 19.11)	7.300,45	10.000,	35.000,

Landskassens samlede udgifter til de nævnte formål kan således anslås til 14.700.000 kr. for 1971/72 mod 14.120.000 kr. for 1970/71 og en udgift på 12.112.535,29 kr. i 1969/70.

Det foreliggende skøn over sociale udgifter i 1971/72 er foretaget på grundlag af de udbetalte ydelser for april-juli 1970, d.v.s. på grundlag af det nuværende antal personer og dyrtidsreguleringen pr. 1. april 1970.

F.s.v. angår folkepensionsbidrag har man benyttet det for indeværende skatteår udskrævede beløb uden nogen forhøjelse.

Stigningen i de samlede folkepensionsudgifter i forhold til 1970/71 skyldes, dels at alderdoms- og plejehjemmet på Vågar forventes taget i brug i 1971/72, dels at merudgiften ved de pr. 1. april 1970 ikrafttrådte ændringer af beregningsregler m.v. har været større end tidligere på skønsmæssigt grundlag anslået.

Stigningen i den forventede udgift til enkehjælp efter § 22 må ses i sammenhængen med nedgangen i den anslåede udgift til almindelig underholdshjælp efter § 9, idet de pr. 1. april 1970 ikrafttrådte ændringer i forsorgsloven har bevirket, at et antal kvinder, som tidligere modtog almindelig underholdshjælp er blevet berettiget til enkehjælp.

Børneværnsudgifter omfatter også landskassens udgift — efter et foreløbigt skøn — til børnehjemmet i overensstemmelse med de ved lov af 27. maj 1970 gennemførte ændringer i børneforsorgsloven. Man vil senere optage forhandlinger med landsstyret om dette spørgsmål.

Det bemærkes, at statskassen udøver udgifterne til foranstående formål til-

lige har udgifter til driftstilskud til færøske børneforsorgsinstitutioner, til tilskud til færøske sygekasser, til drift af Statens specialskole i Tórshavn, til Færøernes ulykkesforsikringsråds virksomhed og til Statens Andsvageforsorgs virksomhed på Færøerne.

Viðmerking frá landsstýrinum.

Eftir uppskotinum hjá ríkisumboðnum er rakstrarstudningurin til barnaheimið tikið við á § 19-8.

Játtanin á konto 19-10 viðvíkur tí bert serliga studninginum til keyp av húsi til teir størri dreingirnar.

Roknskapur 69/70 og fíggjarætlan 70/71 fyri barnaheimið er á landsskrivstovuni.

100) ad § 19-9: Styrkveiting.

R	J
69/70	70/71
101.906,04	100.000,00

101) ad § 19-13-1: Fráhaldsfeløg.

Snabr. skriv 1. júl 1971.

Sum undanfarnu ár loyva vit okkum at biðja um tann studning, sum er møguligur fyri at fremja arbeiði okkara.

Felagsnevndin er upprunaliga íkomin fyri at umsita tann studning, sum hitt almenna lotur til fráhaldsarbeiði. Felagið sjálvt hevur tí ongur innløgsmøguleikar, men hevur eftir førinum stuðla arbeiðinum hjá feløgnum og býtt studningin út til feløginu í mun til tað arbeiði, ið avrikað er, og í serligum føri latið størri studning, um okkurt serstakt hevur verið í umbúna.

Fyri hetta fíggjarárið hava vit gjørt hesa ætlan:

Studningur til feløginu:

Nólsoyar Fráhaldsfelag	300,00
Haldórsvíkar Avhaldsfelag	500,00
Mikladals sóknar Fráhaldsfelag	800,00
Havnar Avhaldsfelag	50,00

NIOGT, umfjølandi 10 lósjur	4.000,00
UFT, Ungtemplarásamband Føroya	2.000,00
Mál og Mentan	2.000,00

	8.000,00
Límagjald:	
Nordiska Nyktershetskomiteen	75,00
Internationali kannløgærstovnurin	750,00
Felagsnevndin at ráða yvir	1.000,00

	11.475,00

Sum tað framgongur av hesum yvirliti er víst hitt størsta sparsemi. Landsstýrið eigur at duga at skilja, at fyri tann nevnda pening kann einki reittuligt arbeiði fáast frá hondini og serliga ikki nú, hvar peningavirði er so skjótt minskandi.

Ein og hvør her á landi, sum kemur ábyrgd, má ásatna, at vit liva í eini brøytlingartíð, hvar tað alt sjónskari kemur fram, at rúsdrekka fer meir og meiri vald í fólki okkara, og serliga millum ungdomin.

Skulu tað vera fráhaldsfeløgini einsamøll, sum skulu stremba ímóti hesum ágangi, so skal meira til enn tað, sum frá almennari síðu higartil hevur verið latið til hetta endamál.

Vit vilja tí heita á landsstýrið at umhugsa hesa umsókn við velvild. Ikki fyri at liva okkum, men heldur fyri, at eitt niðvíst upplýsingararbeiði kann fara fram.

Vit skuldu átt nógvar stovnar, sum skuldu virka á hesum øki. Her verður serliga hugsað um skólarnar. Men hvat verður gjørt?

Fryktandi er fyri, nú sterkt öl og annar rúсандi lögur hevur fingið fastatøkur her hjá okkum, at okkurt verri kemur í kjalarvørrinum. Tí er uppgávan hjá fráhaldsfeløgnum minst líka neyðug nú sum nakrantíð. Vit eiga at virka ímóti nýtsluni av doyvandi evnum og tá alkohol er so lætt atkomiligt, verður hetta helst hin fyrsti spírini til allan óndskap.

Felagsnevndin loyvir sær tí at skjóta upp, at á komandi lögtingsfíggarløg verður játtaður ein studningur ikki minni enn 25.000 kr. í okkara part.

Hvør króna, sum verður latin til slíkt arbeiði, sum fráhaldsfeløgini virka fyri, kemur samfelagnum aftur tilgóðar fleirihaldað.

Vit vísa samstundis til skriv okkara til landsstýrið viðvíkjandi spurninginum um arbeiði í aktívari tænastu millum drankarar.

102) ad § 19-13-1: Fráhaldsfelög.

Sembr. skriv 18. júní 1970.

..... víst verður til skriv félagsins frá 16/2, 18/3 og 25/4 1970.

103) ad § 19-13-3: Barnahjálpargrunnurinn.

Sembr. skriv 15. júlí 1970.

Barnahjálpargrunnurinn sækir aftur í ár um at verða tikið við á fíggjarlógina. Tey seínastu áriní hevur studningurin verið kr. 20.000, sum vit hava verið takksamir fyri; men gott hevði tað verið, um hann vaks í samsvari við virðismínkan krónunnar, ið hvussu er. Annars vilja vit biðja háttvirða landsstýri umhugsa, hvørt studningurin ikki átti at verið um nakað somu hædd, sum tilskotið til grunnin fyri óarbeiðsførar fiskimenn.

Í grunninum vóru pr. 1. janúar 1969 kr. 835.697,89, og gjøgnum árið 1969 býttu vit út í studningum um 90.000 kr. Grunsfæið er nú um 900.000 kr.

Roknskapir grunsins verða granskoðaðir og góðkendir eins og fingsins øgnu roknskapir.

104) ad § 19-13-5: Sjúkragrunnur verkamanna.

Sembr. skriv 12. júní 1970.

..... at seta uppskot fram til fíggjarløgtingslóg 1971/72 viðvíkjandi konto 19-13-5 til sjúkragrunn verkamanna:

U p p s k o t

Játtað verður á fíggjarløgtingslóg 1971/72 § 19-13-5 kr. 100.000 — oítt-hundrað túsund krónur — til sjúkragrunn verkamanna.

Felagið loyvir sær at viðleggja avrit av roknskapinum*) og fíggjarstandinum hjá sjúkragrunninum pr. 1. apríl 1970.

*) er á landsskrivstovuni.

105) ad § 19-13-6: Húsnjóansgrunnurinn.

Skotið verður upp at sama talið verður á fíggjarløgtingslógaruppskotinum 1971/72 sum í 1970/71.

106) ad § 20-1: Penslónir.

Smb. skriv frá gjaldst. 15. júní 1970.

....., at gjaldstovan meir útreiðslurnar til eftirlønir í 1971/72 til 100.000 kr.

Roknað er við núgaldandi útgjaldingum.

Til sammetingar kann upplýsast, at roknskapartalið fyr 1969/70 er 91.607,22 kr., og at játtanin á figgjarlógini 1970/71 er 105.000 kr.

107) ad § 20-2: Biðipeningur.

Smb. skriv frá gjaldst. 15. júní 1970.

....., at teimum, sum í lötuni fáa biðipening, verða bert Olivía Sørensen og Ragnhild Mohr Dam at fáa útgjalding í 1971/72, og við núgaldandi biðipeningi verður hetta 24.195,96 kr.

Í 1969/70 er útgoldið í biðipeningi 96.376,08 kr. og í figgjarárinum 1970/71 er játtað 100.000 kr.

108) ad § 22-1: útreiðslur av valli.

R	J
69/70	70/71
9.748,68	10.000,-

109) ad § 22-2: Landsstýrinum at ráða yvir.

	R	J
	69/70	70/71
1. Fræmannslavittjan	87.437,89	60.000,-
2. Annað	41.039,66	70.000,—
	128.476,55	130.000,-

110) ad § 22-3: Dóms- og lögreglumál.

R	J
69/70	70/71
7.708,63	5.000, .

111) ad § 23-4: Til kirkjagrunnin.

Smbr. skriv frá ríkisumb. 20. júlí 1970.

....., skal man til brug for udarbejdelsen af lagtingsfinanslovsforslaget meddele, at man forventer i 1971/72 at måtte afholde følgende udgifter af kirkefonden:

Almindelig vedligeholdelse	200.000,00
Kirkegårde	50.000,00
Præsternes befordring	30.000,00
Nye kirker (Vestunkirkjan)	100.000,00
Forsikring mv.	8.000,00

Udgifter ialt	388.000,00
Fragår: Tiendeafløsning	8.000,00

Nettoulgifter	380.000,00

Det kan ikke forventes, at der findes disponibel kapital i kirkefonden pr. 1. april 1971.

112) ad § 25: Avskrivningar.

Smbr. skriv frá gjaldstovuni 21. júní 1970.

Avskrivning av landsins eignum.

Sellús og grundóki	8.937,00
Hús í almennari nýtslu	564.441,00
Annlegg	590.651,00
Skip	116.500,00

	1.280.529,00

10% avskrivlog af íleggingum fíggjað við lánum:

Bergsholið í Hvalba	433,237,06
Oyggjarvegurinn úr Kollafirði	293.806,01
Oyggjarvegurinn av Bollureyni	174,228,93
Hvannasundsvegurinn	53,400,00
Hálsavíkur-Dalsvegurinn	34.249,34
Fátaklett-Oyrarjógvi	142,804,57

	1.131,725,94

Hetta verður tilsamans 2.412.254,94 kr., men umframt hettu hefur landskassinn í 1969/70 upptikið lán til vegagerðir og asfaltering av vegum upp á tilsamans 6.150.000 kr., avskrivningin av hesum íleggingum verður 615.000 kr.

Eftir hesum kann avskrivningin í 1971/72 metast til 3.030.000,00 kr.

Viðmerking frá landsstýrinum.

Síðani tær 1.131,725,95 kr. longu eru tiknar við á konto 24, verða tær ikki tiknar við aftur her.

113) ad § 26: Ymsar ognarútreiðslur.

R	J
69/70	70/71
29.655,69	65.000,00

114) ad § 38-5-2 og § 44-6-2. Jáltan til ymsar grunnar.

	Jáltan v.m.
§ 13-2 Hævnagerð	4.000.000,00
§ 13-3 Lendingar	2.000.000,00
§ 13-4 Flogvøllurin	250.000,00
§ 13-5 Dýping av Streyminum	500.000,00
§ 15-10-11 Útgáva av orðabókum	12.500,00
§ 15-10-3 Menningargrunnurin	10.000,00

§ 14-8-9	Skúlabbyggigrunnurinn	1.000.000,00
§ 15-10-10-2	Skúlabókagrunnurinn	70.500,00
§ 14-7-1	Fimleikargrunnurinn	250.000,00
§ 44-24	Grunnur til byggingu av hotellum og ferðamannabúðum	0
§ 44-20	Fréttisagrunnurinn	
§ 14-8, 1-3	Lestrargrunnar	230.000,00
§ 14-8-5	Lærlingagrunnur	200.000,00
§ 14-8-18	Lærlingahelms	200.000,00
§ 44-19	Búnaðar- og royndarstöð	0
§ 18-1-2	SEV	225.000,00
§ 44-58	Grunnurinn: Vaktarskip	0
§ 15-10-9	Ófærðagrunnurinn	330.000,00
§ 15-10-12	Sjónleikahúsi	50.000,00
§ 15-10-13	Grunnur til byggingu av bóka og skjalasavni	350.000,00
§ 21-1	Effektivar veðbaldsbindingar	5.000.000,00
	Ymsir aðrir grunnar	150.000,00

		14.828.000,00

115) ad § 38-5-4 og § 44-6-3: Nýtt úr grunnum.

§ 44-17	Havnagerð	4.000.000,00
§ 44-41	Lendingar	2.000.000,00
§ 44-37	Flogvöllurinn	200.000,00
§ 44-1	Effirlønargrunnur landskassans	150.000,00
§ 44-3	Effirlønargrunnur sjúkrahúsanna	160.000,00
§ 44-6	Effirlønargrunnur læraranna	200.000,00
§ 44-45	Útgáfa av orðabókum	12.500,00
§ 44-11	Mentunargrunnurinn	50.000,00
§ 44-18	Skúlabbyggigrunnurinn	1.400.000,00
§ 15-9-10-1	Skúlabókagrunnurinn	70.500,00
§ 44-19	Búnaðarskúli - Royndarbrúk	400.000,00
§ 44-22	Sjúkrahúsbyggigrunnurinn	170.000,00
§ 44-23	Fimleikargrunnurinn	250.000,00
§ 44-24	Grunnurinn til byggingu av hotellum og ferðamannabúðum	75.000,00

§ 24-25	Löglingshús v.m.	1.000.000,00
§ 44-26	Fréttðargrunnurinn	0
§ 44-43	Lestrargrunnar	230.000,00
§ 44-44	Lærlingagrunnar	200.000,00
§ 44-46	Grunnurinn til SEV og til elverk á bygd....	225.000,00
§ 44-51	Grunnurinn til umvæðan av Skansanum	30.000,00
§ 44-16	Grunnurinn til eitt staada móti tapum av útlánum, veðhaldum v.m.	5.000.000,00
§ 44-58	Grunnurinn: nýtt vaktarskip	500.000,00
	Útvarpsgrunnurinn	230.000,00
§ 44-29	Grunnurinn: sjónleikahús	250.000,00
§ 44-32	Dýping av Streyminum	500.000,00
§ 44-38	Hæli til motorsólukona	200.000,00
	Ymsir aðrir grunnar	5.000,00
§ 44-14	Landsskjalasavn	500.000,00

		18.008.000,00

the 1990s, the number of people in the UK who are aged 65 and over has increased by 1.5 million, and the number of people aged 75 and over has increased by 1.2 million (Office of National Statistics 1999). The number of people aged 85 and over has increased by 0.5 million.

There is a growing awareness of the need to develop services to meet the needs of the ageing population. The Department of Health (1999) has published a strategy for ageing, which sets out the government's commitment to improve the lives of older people. The strategy is based on three main principles: (1) to ensure that older people have the opportunity to live independently; (2) to ensure that older people have access to the services they need; and (3) to ensure that older people are treated with respect and dignity.

The strategy is based on the following assumptions: (1) that older people are a valuable resource; (2) that older people have the right to live independently; (3) that older people have the right to access the services they need; and (4) that older people should be treated with respect and dignity. The strategy is based on the following principles: (1) to ensure that older people have the opportunity to live independently; (2) to ensure that older people have access to the services they need; and (3) to ensure that older people are treated with respect and dignity.

The strategy is based on the following principles: (1) to ensure that older people have the opportunity to live independently; (2) to ensure that older people have access to the services they need; and (3) to ensure that older people are treated with respect and dignity. The strategy is based on the following principles: (1) to ensure that older people have the opportunity to live independently; (2) to ensure that older people have access to the services they need; and (3) to ensure that older people are treated with respect and dignity.

The strategy is based on the following principles: (1) to ensure that older people have the opportunity to live independently; (2) to ensure that older people have access to the services they need; and (3) to ensure that older people are treated with respect and dignity. The strategy is based on the following principles: (1) to ensure that older people have the opportunity to live independently; (2) to ensure that older people have access to the services they need; and (3) to ensure that older people are treated with respect and dignity.

The strategy is based on the following principles: (1) to ensure that older people have the opportunity to live independently; (2) to ensure that older people have access to the services they need; and (3) to ensure that older people are treated with respect and dignity. The strategy is based on the following principles: (1) to ensure that older people have the opportunity to live independently; (2) to ensure that older people have access to the services they need; and (3) to ensure that older people are treated with respect and dignity.

The strategy is based on the following principles: (1) to ensure that older people have the opportunity to live independently; (2) to ensure that older people have access to the services they need; and (3) to ensure that older people are treated with respect and dignity. The strategy is based on the following principles: (1) to ensure that older people have the opportunity to live independently; (2) to ensure that older people have access to the services they need; and (3) to ensure that older people are treated with respect and dignity.

The strategy is based on the following principles: (1) to ensure that older people have the opportunity to live independently; (2) to ensure that older people have access to the services they need; and (3) to ensure that older people are treated with respect and dignity. The strategy is based on the following principles: (1) to ensure that older people have the opportunity to live independently; (2) to ensure that older people have access to the services they need; and (3) to ensure that older people are treated with respect and dignity.

the 1990s, the number of people in the UK who are employed in the public sector has increased by 1.5 million, from 2.5 million in 1980 to 4 million in 1995. The public sector has become a major employer in the UK, and its growth has been a major factor in the overall growth of the economy.

The public sector has also become a major employer of women. In 1980, women made up 40% of the public sector workforce, and by 1995, this figure had risen to 50%. This increase has been driven by a number of factors, including the growth of the public sector, the increasing participation of women in the workforce, and the increasing demand for public services.

The public sector has also become a major employer of people with disabilities. In 1980, people with disabilities made up 1% of the public sector workforce, and by 1995, this figure had risen to 3%. This increase has been driven by a number of factors, including the growth of the public sector, the increasing participation of people with disabilities in the workforce, and the increasing demand for public services.

The public sector has also become a major employer of people from ethnic minorities. In 1980, people from ethnic minorities made up 2% of the public sector workforce, and by 1995, this figure had risen to 5%. This increase has been driven by a number of factors, including the growth of the public sector, the increasing participation of people from ethnic minorities in the workforce, and the increasing demand for public services.

The public sector has also become a major employer of people from the lower social classes. In 1980, people from the lower social classes made up 30% of the public sector workforce, and by 1995, this figure had risen to 40%. This increase has been driven by a number of factors, including the growth of the public sector, the increasing participation of people from the lower social classes in the workforce, and the increasing demand for public services.

The public sector has also become a major employer of people from the lower income groups. In 1980, people from the lower income groups made up 30% of the public sector workforce, and by 1995, this figure had risen to 40%. This increase has been driven by a number of factors, including the growth of the public sector, the increasing participation of people from the lower income groups in the workforce, and the increasing demand for public services.

The public sector has also become a major employer of people from the lower education levels. In 1980, people from the lower education levels made up 30% of the public sector workforce, and by 1995, this figure had risen to 40%. This increase has been driven by a number of factors, including the growth of the public sector, the increasing participation of people from the lower education levels in the workforce, and the increasing demand for public services.

The public sector has also become a major employer of people from the lower health status. In 1980, people from the lower health status made up 30% of the public sector workforce, and by 1995, this figure had risen to 40%. This increase has been driven by a number of factors, including the growth of the public sector, the increasing participation of people from the lower health status in the workforce, and the increasing demand for public services.

The public sector has also become a major employer of people from the lower life expectancy. In 1980, people from the lower life expectancy made up 30% of the public sector workforce, and by 1995, this figure had risen to 40%. This increase has been driven by a number of factors, including the growth of the public sector, the increasing participation of people from the lower life expectancy in the workforce, and the increasing demand for public services.

FYLGISKJØL
til
LØGMANNSTRØÐUNA Á ÓLAVSØKU 1970

a) SKÚLAMÁL OG KOMMUNALMÁL

Við at vísa til tað í fylgiskjali 10 til seinasta fíggjarlógaruppskotið skal her skoylast upp í, at ein partvís miðsavnan av skúlaskapinum er framd viðvíkjandi summum lærugreinum, mest fyri næmingar í 8., 9. og 10. flokki. Hverja lagnu undirvísingin í 10. flokki vil fáa í framtíðini er ilt at meta um í løtuni. Fyri teir skúlar, sum koma at taka hesa lærugrein upp, verður tað kanska torført at geva undirvísingini á hesum aldursstigi eitt munagott innihald, bæði reint fakligt sum siðmenningi.

Skúlabýggingin hevur bilðið fram. Rítuvíkar og Stranda skúli eru liddir og tiknir í brúk. Kollafjarðar skúli er við at vera liðugur, og sama er við Nólsoyar skúla.

Klaksvíkar, Froðbiar, Tórshavnar uttanbýggja, Hvalbiar og Haldórsvíkar kommunur hava fingið tilsøgn um 20% studning úr landskassanum, og tað er ætlan landsstýrisins at gjalda henda stuðul skjótast gjørligt, so kommunurnar ikki skulu missa ein stóran part í rentutapi. Tilsamans er hetta umleið stívar 5 mill. í studningi.

Eins og nevnt varð í fjør, so hava fleiri kommunur vent sær til bæði løgting og landsstýri um at fáa sett studningsveitunna upp. Landsstýrið hevur kunnað møguleikar at fáa ríkismyndugleikarnar at hækka studningin úr 20% upp í 30%, men hetta tykist at liggja heldur tungt fyri teirra viðkomandi. Í uppskotinum til nýggja fíggjarlóg er ætlanin at seta nakað meira av, so landskassin veitir nakað meira, sjálvt um eini meira verður latið úr ríkiskassanum.

Tekniska undirvísingin er inni í einari broytingartíð og ymiskt er, sum hon kann koma at laga seg. Fyribils er helst komið so langt, at skúlar verða bygdir í Tórshavn og Klaksvík, men í fyrsta umfari bert ein partur av hvørjum — ella eitt fyrsta byggistig.

Læringar á ungum aldri hava víst seg at hava heldur tungt við at taka støðu til, hvat yrki teir skulu fara inn í, og mangir hava ynskt at hálsa um, men sum nú er hevur tað næstan verið ógjørligt; tí hevur verið talan um at leggja undirvísingina so til rættis, at tey mugu í fyrsta umfari fáa eina meira hálða almenna útbúgving, áðrenn støða verður tikin

tíl, hvørja leið tey skulu halda innan tær ymsu yrkisgreinirnar. Yrkis-
læran verður lögð um bæði í skúla og hjá meistara.

Í seinastu tingsetu samtykti tingið broytni í lógini um skúlastjórn, men
hefta er ríkislóg, og ein er einki frætt aftur frá henni.

Í hesi tingsetu verður lagt fyri tingið ríkislóg av 4. juni 1970 um hóska-
andi skúlar og eftirskúlar, og somuleiðis at fáa lýst ríkislóg av 4. juni
«om uddannelsessløjte», har eisini er møguleiki at fáa studning hjá teim-
um, sum lesa uttanríkis. Her restar ein reglugerð, sum okkum er ókunnug
enn. Tað hevur gingið sera trupult at fáa studning hjá teimum, ið lesa
í hinum Norðurlondum, men fyri stuttum kom hetta í lag, og nakrir
hava nú fingið peningaligan stuðul.

Um húshaldsskúlar er tað at siga, at løgtingið samtykti í 1968 at fáa
sett í gildi ríkislóg um húshaldsskúlar, men tá hevði fólkatingið í umhúna
at seta nýggja lóg í gildi, og hon er fyrst nú í juni mánaða samtykt á
fólkatingi, og kemur sum sagt aftur nú at verða lögð fyri tingið, hetta
er tað sum hevur seinkað hesa lóggávu. Lógin kann setast í gildi fyri
Føroyar við kongaligari fyriskipan.

Ítróttargrunnurin hevur í ár latið meira stuðul enn árin herfyri. Tað
verður neyðugt at lata ein meira stuðul til ítróttarhús, ítróttarvøllir og
svimjihøllir.

Kommunuviðurskipti.

Fyri væl av tíð síðani samtykti løgtingið at seta nevnd at kanna okkara
kommunallóggávu, og harviðknað samanlegging av kommunum. Henda
nevnd hevur havt væl at gjørt, tí høvuðslógin hjá kommununum í Føroy-
um verður heilt skjótt hundrað ára gomul, og fleiri aðrar hava mong
árin á baki, t.d. byggi- og brandlógin, ognarteknlógin o.s.fr. eru bert fá
ár yngri, og tær broytingar, ið eru gjørdar í hesum lógum, eru ógvuliga
fáar og smáar. Kommunulógin sigur, hvussu skal farast fram viðvíkjandi
sundurtøku av kommunum, men einki um, hvussu skal farast fram, tá ið
kommunurnar verða lagdar saman. Á øllum kommunalum økjum eru
broytingar farnar fram nú í mong ár, og tað er tí átroðkandi neyðugt við
nýggjari lóggávu. Øll lóggáva er vandaligt arbeiði og tekur drúgva tíð,
og ikki minst tá ið hon er vorðin so gomul sum okkara, og nógv er við at
henda á øllum økjum, bæði á teimum stóru sum á teimum smáu bygda-
num. Nógvir spurningar reisa seg eins væl á teimum bygdam, ið vaxsa,
og har tað gengur hin vegin.

Stórt sæð hava kommunurnar ley seinastu árin yvirhøvd fingið størri

inntøkur, men útreiðshurnar eru samstundis vaksandi munandi, og nógv-ur hava stórar uppgávur at loysa. Íløgurnar eru tí eisini stórar til havu-ir, lendingar, skúlabýgging, vatnleiðingar, vegir og kloakgerð o.s.fr. Bankar og sparikassar hava til ein vissan mun hjálpt teimum væl, men tó ikki nóg mikið í mun til tað, sum krevst.

Tann skipan, sum varð fíngin fyri nokkrum árum síðani, at kommunur-nar kundu læna frá Kreditforeningen af Kommuner i Danmark, hevur verið eitt rættuliga fítt ískoyti, men heldur ikki tað hevur løyst hetta mál til fulnar. Veruliga treingja kommunurnar at fáa eina skipan, so tær kunnu loysa sínar uppgávur betur enn higartil.

Hóast tað er sít av nakað av peningi á fíggjarlógini tvey seinni árin til bygging av bóka- og skjalasavni, so rækkur hesin peningur tó ikki langt, tí uppgávan er stór. Mangt annað hevur troðkað seg framum, men nú má henda bygging loysast. Talan hevur verið um at byggja eitt skjala-savn fyri seg, men ivaleyst vildi tað seinni fallið dýrari í rakstri at hava tvey hús hekkur enn eitt. Landsstýrið hevur roynt at fáa eina fíggjan í lag, so farast kann undir byggingina um ikki alt av leingi.

Húsalausgrunnurin hevur fíngið væl meira pening nú enn nakrantíð áður, og hann má tí kunna loysa sína uppgávu betur enn fyrr. Tann sam-tykt, sum fíngið gjørdi um at fáa Realkredit-instituttíð at fíggja størri húsabyggingar, kemur vælsaktans eisini at hjálpa.

Útvarp Føroya er komið undir land við úthyggjanini av teimum F.M. støðum, sum ætlan varð gjørd fyri, og nú er farið undir at útvega lillar, sum ger at sendast kann við stereo. Tað roknað fyri eina lætta uppgávu, sum heldur ikki er kostnaðarmikið.

Talan hevur verið um at sett á stovn fjarsýnissendingar og fíngið er til vega væl av upplýsingum um hetta.

Eín týðandi spurningur í hesum sambandinum kann roknað avgerðin, um útvarpið og fjarsýnið skal leggjast undir somu leiðslu ella hava hvør sína.

b) SOSIALU MÁLINI

Tað eru farnar fram broytingar í sosialu lógnum í hesum landsstýris-skeiði, sum munandi víðka um veitingarmøguleikarnar.

Sosialu lógirnar.

Lógirnar, sum eru broyttar, og komu í gildi 1. apríl 1970, eru:

1. Lóg um barnaforsorg:

Eftir hesari lóg verða útreiðslurnar til rakstur av ymsum stovnum, barnagarðum, veggustovum, privatar dagrøkt o.l., goldnar við 40% av útreiðslunum av statinum, 30% av kommunu og 30% av foreldrum barnanna. Ogmarútreiðslurnar verða goldnar við 4/7 av statinum og 3/7 av kommununi.

Útreiðslurnar til rakstur av uppalíngarheimum verða goldnar við 50% av statinum og 50% av landinum.

Møgulíki er samleiðis nú at skipa dagrøkt fyri børn, eisini privat, og her er serliga hugsað um viðurskiftini á teimum størri plássunum, har trúgðin til barnastovnar er størstur. Hugsað er serliga um viðurskiftini í Tórshavn, soleiðis at eisini stúdingur nú kann verða latin til at haldja børn á veggustovu, barnagarði ella aðrari dagrøkt, sum nú trúgðin er til. Umframt hetta nevndu broytingar eru eisini aðrar, men mest av umsitingarligum sniði.

2. Lóg um avlámispensjón og um fólkapensjón.

Gjerdar eru ymsar broytingar í hesum lógum, umframt tað at grundpensjónin frá 1. apríl 1970 er komin upp á kr. 10.536 árliga fyri hjún, har bæði hava rætt til fólkapensjón og kr. 6.996 árliga fyri einum. Í 1968 var árspensjónin 48,4% av bruttolønini hjá arbeiðsmanni, sum samsvarandi prócentsatsin í Danmark var 48,8%, og í mun til ársinntøku hjá einum fiskimanni var pensjónin 40%. Um hækkingarnar, sum gjøgnumfördar vóru við lógini frá 15. mars 1967 vórðu fullgjøgnumfördar í 1968, hevði árspensjónin í Føroyum verið 57,1% av arbeiðsmannsløn og 47,2% av lønini hjá fiskimanni. Frádráttarreglurnar eru nú broyttar orsakað av at skattur v.m. ikki meira kann dragast frá inntøkuuppgerðini. Upphæddirnar, sum nú eru frádráttarfríar, eru hækkaðar frá kr. 3.500 til kr. 6.400 fyri hjún og frá kr. 2.400 til kr. 3.200 fyri stök (tá prístalið er 100), t.v.s. til somu satsir, sum galdandi eru annars í ríkinum. Frádráttur fyri inntøkurnar umframt frádráttarfríu upphæddina verður settur til 60% t.v.s. sama prócentsats sum galdandi er fyri pensjónarískoytni. Reglurnar fyri gjald til ellisheim og røktingarheim verða broyttar sambært broytingarnar í forsorgarlógini. Nú skal pensjónin - sum ikki var frammanundan - prinsipielt ikki falla burtur, men takast sum partvís gjaldan av upphaldinum. Tó verður peningahæddin svarandi til tað, sum útgoldið verður til egna nýtslu, fyrst drigin frá.

Upphæddin, sum verður at leggja burturav til bygging av ellis- og ansingarheimum, verður hækkað til 4 pet. av tí útgoldnu fólkapensjónini og avlámispensjónini. Hetta er gjørt fyri at tryggja fíggingina til bygging av ellis- og ansingarheimi uppafur betri.

Síðani eru ymsar aðrar smærri umsitingarligar broytingar.

3. Lóg um almenna forörg.

Síðani h. nda lóg varð broytt í 1967, eru gjærdar ýmskar broytingar í hesi forörgarskipanini. M.a. hækking av undirhaldshjálpini, hjálp til upphald av brekaðum børnum heima og greiðari reglur um stuðul til hin einstaka forsyrgjaran.

Tað er eitt sjálvsagt ynski, at fólk fær orientering um tey rættindi tey hava eftir socialu lóggávuni, og møguleikar eru tí nú til tess. Til at geva slíkar vegleiðingar kann selast lervandi fólk í umsitingina (socialráðgevarar).

Støddin á vanligari forörgarhjálp er hækkað til somu stødd sum fólkapensjónin, frammamanundan var forörgarhjálp 85% av fólkapensjónini. Tá mustøðurnar eru so, at einki annað er í at velja enn forörgarhjálpin at verða veitt og ikki minni enn lann peningshædd, sum fólkapensjónistar fáa. Somuleiðis kann nú veitast peningur til gjaldan av sjúkrakassagjaldinum. Nýggj regla er, sum fastsetur, at hann sum hevur brekað barn í heiminum, eigur at fáa meirkostnaðan, sum tað førir við sær at hava br. kað barn heima, endurgoldnan. Oftast er tað so, at foreldur vilja hava barnið hjá sær, ístaðin fyri at lata tað burtur, og tí er rímiligt, at teimum verður veitt hjálp at hava barnið heima. T.d. kann vera neyðugt at hava arbeiðskomu í húsinum.

Einkjuhjálpin er hækkað við 15%. Hendu hjálp hevur higartil bert verið latin til einkjur og einligar kvinnur við børnum, men eftir broytingini eigur hjálp eisini at veitast einkjamonnum, sum sita eftir við børnum. Veitingin verður eisini at lata aftaná separasjón ella sundurskilnað. Stuðul verður somuleiðis at lata sum fyribilsstyrkur í 13 vikur ella í serligum førum uppi ½ ár aftaná deyðsfall. Somuleiðis er møguleiki at geva stuðul til útbúgving ella umskúling og stuðul til at ansa eftir børnum, til upphaldshjálp til lann, sum orsakað av útbúgving, barnapassing, ella orsakað av ringum arbeiðs vnum, ikki fær sína vanligu inntøku av arbeiði ella bert kann arbeiða partvis. Viðurskiftini hjá okkum eru ofta so, at einligur forsyrgjari ofta ikki kann fáa arbeiði í síni bygð, og tá tað í summunum førum er torført at flyta burtur, er gjærdur møguleiki at lata stuðul, tá arbeiðsmøguleiki ikki er tilstaðar.

Einkjupensjónin verður nú hin sama sum fólkapensjónin hjá persónum omanfyri 67 ár.

Húsmeðraavloysari ella heimahjálp.

Hér er hugsað um, at tað í vissum førum er hent hjá møðrum í stuttum millumbilum at fáa stuðul til eina hjálp í heiminum og eisini hjálp hjá avlannum ella fólkapensjónistum, til matgerð, reingerð o.t.

Barnastuðul til stakar forsyrgjarar o.a.

Í hesari lóg eru mest umsitingarligar broytingar gjørdar, soleiðis at barnastyrkur skal verða útgoldin um Gjaldstovuna ístaðin fyri sum higartil, gjøgnum fútan. Somuleiðis eru ymiskar smærri broytingar, eitt nú at barn, sum missir tað av foreldrunum, sum hevur havt foreldramyndugleikan, ikki er fyri skerdum luti.

Í álitinum til lógaruppskotini í vár um sociala lógarbroytingarnar (løgtingsmát nr. 35/69) førir sociala nevnd lögtingsins fram, at somu príppir, sum galda fyri dansku sociallógggávuna, galda fyri føroysku sociallógggávuna, men av tí at tað á Fólkatíngi á hvørjum ári verða gjørdar ábøtur, m.a. samsvaraandi vøxturin í samfelagsins fíggarligu beriorðan, verður ein munur millum tey gjøld, ið verða veitt hjá okkum til treingjandi á ymsum socialum økjum og teim tilsvareandi gjøldum í Danmark.

Fyri at geva føroysku brúkarunum av sociallógggávuv. ítingunum møguleikar til somu gjaldshæddir, ið verða goldnar í Danmark, mælir sociala nevndin til, at hesar umrøddu socialgjaldsreguleringslógir, ið verða samtyktar á fólkatíngi á hvørjum ári, fáa tað uppískoyti, at fær skulu kunna selast í gildi fyri Føroyar við kongaligari fyriskipan, tá lögtingið samtykkir tað. Uppskot, sum áleggur landsstýrinum at virka fyri, at tað sum framløgt er frá nevndini, nýtir frama, varð samtykt av Føroya Løgtingi.

Samlaðu útreiðslurnar sambært fíggarlógini til almenna forsorg í Føroyum eru hesar:

Fólkapensjón	kr. 24.400.000
Avlunispensjón	kr. 12.900.000
Barnastyrkur til stakar upphaldarar.	kr. 1.040.000
Einkjupensjón	kr. 830.000
Vanlig forsorg	kr. 1.000.000
Viðkað hjálp	kr. 360.000
Einkjuhjálp	kr. 580.000
Barnaforsorg	kr. 400.000
Styrkveiting	kr. 100.000
Barnaheldn	kr. 250.000
Ellisheim	kr. 10.000
Alv	kr. 30.000
Ymiskir studningar	kr. 150.000

	kr. 42.050.000

Vanlukkutryggingin.

Landsstýrið legði í síðstu tingsetu fram uppskot um at broyta skipanina um vanlukkutrygging; broytingarnar vóru í høvuðsheitinum:

1. Øll búsitandi í Føroyum, sum hava skyldu at lata inn sjálvuppgávu til líkningarvaldini, hvørt tey verða sett í skatt ella ikki, hava skyldu at tryggja seg móti fylgjum av skaðatilburðum, uttan mun til, um skaðatilburðurin hendir, meðan tey eru í arbeiði ella ikki. Tryggingargjaldið verður kravt inn eftir somu reglum, sum skattur og samant við skattinum.
2. Maksimumsárslønin, sum verður lögð til grund fyri endurgjaldi fyri skaða og dagpeningi, verður minstalønin hjá fiskimonnum.
3. Jarðaførðarhjálpin verður hækkað til kr. 1.200.
4. Statsanstalten for Livsforsikring gongur út í fyriskipanini, og í staðin verður sett Føroya Lívstrygging.

Tá uppskot landsstýrisins í sínum sniði bert innihelt prinsipiellar broytingar og ikki tekstbroytingar, sum landsstýrið h. h. at fyrisítingin átti at orða, varð uppskotið latið landsstýrinum aftur sambært løgtingssamtykt, har landsstýrið verður biðið um at leggja fyri ólavsekutingið 1970 vanlukkutryggingarfyriskipanina við teimum tekstbroytingum, sum landsstýrisuppskotið miðar imóti. Tó var løgtingsnevndin í prinsippinum samed um at fremja málið, sum tað varð lagt fram av landsstýrinum.

Størsta broytingin í uppskotinum er tann, at øll búsitandi í Føroyum og sum hava skyldu at lata inn sjálvuppgávu, verða tryggjað, og at skaðatilburðir, antin teir henda í arbeiði ella utanfyri arbeiði, eisini eru undir tryggingini. Henda víðkan færir við sær, at fleiri skaðatilburðir koma undir tryggingina, at fleiri ivamál fella burtur, tá nú ikki skal skiljast ímillum, um tryggjaði eru í arbeiði ella ikki, men einans um tann er um vanlukkuilburð.

Sjúkrakassalógin.

Frá 1. januar í ár kom nýggja sjúkrakassalóggávan í gildi. Eftir hesi nýggju lóg verða fleiri veitingar aftrat teimum, ið sjúkrakassarnir góvu frammanundan. Tær mest tíðandi broytingarnar eru:

1. Øll skulu vera sjúkratryggjað.
2. Sjúkrakassarnir leggjast saman í størri eindir.
3. Aldursmarkið fyri innliman flutt frá 15 til 16 ár og eitt ár eftir lógin kom í gildi verða øll tey, sum ikki hava skrivað seg sum limir, automatiskt sett sum limir.
4. Jarðamøðrahjálpin verður goldin av sjúkrakassanum og 1% gjaldið fellur burtur.

5. Flutningur er nú vanlig sjúkraveiting.

Í nýggju lógini hevur serliga verið hugsað um tey kor, sum smáplássini eru fyri, har tværligt er at fáa lækna hjálp. Her verður hugsað um flutningsskipanina og avgreiðsluna av medisíni, sum statsstjórnarur eisini verður latin til, og sum annars ikki er galdandi í donsku sjúkrakassalóggávuni.

Tá sjúkrakassarnir í sínari tíð bóðu um at jarðarferð hjálpin eisini varð ein vanlig veiting, fekk hetta mál stóra mótsæði á tingi. Í dag man neyvast vera nakar, sum vil hava hesa hjálp burturtiknað.

Ólbyggingin av samferðsluni hevur gjørt tað lættari at koma til flest allar bygdir. Orsøkin til at smáplássini ikki hava havt so stórar útreiðslur til sjúkrabjálpmann eina mest vera tað sparseni, sum hevur merkt hesi fólk og eisini tað, at tey í mongum førum hava vilja spart læknanum frá torførum ferðunum um fjøll ella eftir sjógv. Á hesum øki er nógv broytt, hugsa vit t.d. um Norðoyar, so er sjón fyri søgu, at læknavitjanin er vaksin nógv í norðurbygduinum síðani tunnellið varð gjørt. Nýggja lóggávan kemur hesum bættu viðurskiftum tilgóðar. Flutningur til lækna skal gjaldast av sjúkrakassanum og í einstøkum føri fyri tann, sum fer við sjúklingi.

Sammenning millum sjúkrakassarnar kemur at hava stórar fyrimunir. Eisini tann í lógini nevnda frívilliga hjálpin, sum ikki hevur verið rættuliga góð í smáum sjúkrakassum, kann tá koma á hædd við tær veitingar, sum fólk á størplássum longu nú fáa.

Specialskúlin.

Løgtingið samtykti í vár at luttaka í byggingini av specialskúla í Føroyum. Síðani 1962 er farið fram undirvísing fyri brekað (handikappað), bæði børn og tilkomnir. Hesin skúli hevur sum kunningt tringar mustæður og varð tí farið undir at gera kaunningar við tí endamáli at finna fram til eina hóskandi framtíðarskipan fyri henda part av skúlaskapi okkara.

Úrslitið varð, at løgtingið samtykti at luttaka í bygging og rakstri av skúla fyri brekað. Nú fara ymiskar fyrireiðingar fram og ætlandi verður farið undir bygging av hesum skúla so skjótt sum projekteringsætlanir eru fingnar til vega.

Men áðrenn endaliga byggingin fer fram, verður málið lagt fyri tingið til góðkenningar.

Landsstýrið er av teirri áskoðan, at teir stovnar, sum taka sær av teimum ófullføru, og teimum sum treingja til serliga undirvísing og hjálp, eiga at vera í Føroyum, serliga við tí í huga, at einstaklingurin hevur størri møguleikar at fáa mest burtúr tilverandi heima, um at verða beindur av landinum, burtur frá sínum.

Væl er tað so, at hetta ikki verður gjørt eftir einum degi, men landsstýrið vil virka fram ímóti hesum, og er hetta tiltakið eitt stig fram á hesi leið.

Ansingarheim — sjúkrahúsviðurskipti.

Landsstýrið hevur sett serkøna nevnd at kanna torvin fyri ansingar- og uppihaldsdeildum ella -heimum. Tað er støðugt stórt trýst á sjúkrahúsin til innleggingar av sjúklingum, sum treingja til røkt. Í byggjan er ansingar- og ellisheim í Vágum, sum væntandi verður liðugt um 2 ár.

Sjúkrahúsin eru enn ikki liðugt útbygd. Á landssjúkrahúsinum fer støðugt fram umbyggjan av tí gamla «*Dronning Alexandrines Hospital*», og sum m.a. skal rúna føðid íld og gynækologiska deild. Landsstýrið hevur roynt at virka fyri at bæta um læknafrótið. Tann fyrribils skipan er roynd at fáa lækna, sum fyri styttri tíð kunnu røkja störv, men hetta er ein dýrur vegur, men er tó nýttur, tá tað hevur verið ógjørlegt at fáa lækna til tey ósettu kommunulæknastørvini. Tey kommunulæknadømi, sum støðugt liggja í læknaleysi og tí bert hava havt lækna fyri styttri tíð eru: Sandoy, Suðuroyar syðra sýsla (Vágur), Vágarnar, Saltaugará. Tað eru fleiri feroingar, sum lesa læknafróði og sum starvast uttanlands. Hóast roynt er eftir at fáa lækna, bæði við lýsingum í tíðarritum í ymsum londum og við persónligum áheitanum, hevur tað ikki eydnast. Á sjúkrahúsinum hevur heldur ikki eydnast at fáa lækna til øll störvini. Tó er nú lækni settur í starvið sum eygnalækni, og kemur hann 1. oktober 1970.

Tað hevur verið norðið við tann møguleikan at samskipa kommunulæknadøminum og at bygt verða sonevnd «*læknasentrum*», soleiðis at sjúklingurin kemur til sentrið, ístaðin fyri at lækni í øllum førum skal fara til sjúklingin. Hetta krevur at bygd verða læknaús við viðgerðarúmum, patientrúmum og at sjúkrasystur er knýtt at slíkum sentri. Á henda hátt hevði læknaviðgerðin óivað verið betri, lækni betri færur fyri at røkja praksis og ein samskipan av læknadøminum kundi farið fram, ið eisini hevði havt tann fyrirun, at t.d. fleiri lækna vóru í sama sentri og kundu so arbeitt saman, skift vaktir o.t.

Ynski er eisini frammi frá sjúkrakassasíðu, eitt nú úr Vágum, at ein tilik skipan fæst í lag, og er tað líkt til, at ein tilik skipan skundaði undir, at lækna komu hendavegin og bætti um arbeiðsumstøðurnar hjá læknanum. Tað er einki at taka seg aftur í, at einsamallur lækni í einum læknadømi hevur úr at gera og skjótt kann verða overvaður. Ein slík skipan hevði eisini verið hentari fyri tey læknasøkjandi.

Barnaheim.

Á Føroya Barnaheimi er tørvur á umbygging. Á komandi fíggarlógaruppskoti verða settar av kr. 90.000 til hesa bygging.

Annars tykir tørvurin ikki at vera vaksin at fáa verjurnaðsbørn á barnaheim, talið á hesum í fjør var 47 og er tað sama í ár. Harafturímóti er tørvur á heimi -- upptøkuheimi -- fyri børn, sum bert fyri styttri tíð skulu vera á heiminum eins og deild fyri ung, sum eru farin uppum barnaheimsaldur. Á tí lendi, sum Barnaheimið hevur, er rúm fyri øllum tilíkum stovnum.

Vistarheim.

Á øðrum øki er at nevna Vistarheimið í Havn, sum í løtuni heldur til í ognini Fr. Petersensgøtu / J. Paturssonargøtu. Á hesum heimi er rúm fyri uppí 10 fólki.

Vistarheimið lekur sær av ófullførtum, sum tørva at vera á slíkum heimi, har tey eisini verða sett til ymiskt hóskað virkseni. Stovnurin kemur í framtíðini at kravja størri pláss, men við teimum hølum, sum tey núverandi, eru umstøðurnar betri, enn tær higartil hava verið.

Alv.

Revalideringsstovnurin ALV hevur nú í mong ár rikið eitt sera týðningarmikið virkseni í samfelágunum. Nú verða umstøðurnar uppafur rúmari fíggarliga og líkindini fyri einari støðugari útbyggjau eftir hóskað viðurskiftum, skuldu verið góðar. Hesin stovnurin er eitt av amboðunum, sum samfelagið eigur til at stuðla fólki, sum av ymsum orsøkum eru tikin burtúrur teirra dagliga vinnu til aftur at gerast før at finna sær hóskaðt arbeiði.

Arbeiðsloysis- sjúkra- dagpeningur.

Nevndin til kaupan av hevum onanfyri nevndu viðurskiftum er ikki liðug, so at álil kann leggjast fram. Tað er torført at siga, hvussu stórar tørvur ta er, men eftir leysligum meiningum kemur ein dagpeningaskipan (arbeiðsloysi og sjúku) at kosta um 3,8 milj. krónur, leysliga mett 2 milj. kr. fyri sjúkradagpening og um 0,8 milj. vanlukkedagpeningur og um 1,0 milj. kr. arbeiðsloysisdagpeningur, men kemur harafturímóti at minka um útreiðslurnar til forsorgarhjálp og útreiðslurnar hjá Vanlukkutryggingini, men hvussu nógv er ílt at siga.

Eykapensjón.

Spurnitugurin um eykapensjón varð reistur eftir at danir høvdu fingið eina ATP-skipan, sum varð sett í verk í Danmark í 1964, men tá eyka-

pensjónin ekki verður þrístalsviðgjörð, hefur henda veiting ekki tann týðning fyrir vanligt fólk, sum hon hevði í byrjanini.

Síðani er skipaður «sosíali grunnurinn», sum fær 1% av innátökunum frá 1971 at rokna og frá 1974 2%, sum skal gjaldast av skattaborgarunum umframt tað vanliga fólkapensjónsgjaldið. Málani er so at grunnurinn skal brúkast til eina pensjónsskipan, ið verður lógskipað sáttur, so skipanin kann selast í verk í 1976. Peningurinn verður nýttur til at keypa virðisbræv, sum so verður endamál grunnsins fyrirlis. Ein skipan lík teirri dansku ATP skipanini kemur skjótt at míssa sítt virði.

Um tað íslaðin varð skipaður ein eykapensjónsgrunnur, hevði ein slíkur verið hentur til ymsa fíggjan, íbúð, húsabygging o.s.f.r.

Ídnaður.

Skilligt er, at vandamikið kann vera, at okkara vinna er ov einlættað. Tað ræður um at skapa vinnulívið soleiðis, at tað er kappingarført á marknaðinum --- og tá rávøran er at kalla hin sama, er vandi fyri, at ólag kann koma í, sum vit eisini hava verið fyri, tá okkara exportídnaður er fyri veiðiloysi. Tað er lí eitt av málunum, sum landsstýrið setti sær fyri, at tryggja landinum eina meiri fjølláttaða vinnu, ídnað, sum ikki hongur bert í einum tátti.

At náa hesum máli er ikki lætuverk. Tað er tvørturímóti drúgvfært, tilik uppbyggjan krevur tíð og tol. Ein fyriritryftin er at útbúgvingslag vinnulívsins er ídnaðarorienterað, at vit hava lekniska útbúgving, ið svarar til tíðarinnar krøv, tey sum eru leggjast at lí at slanda seg í kappingini við aðrar. Her er tekniska skúlingin ein neyðugur lutur, sum dentur má leggjast á at fáa úlbygda.

Spurningurin kann vera m.a. at ávísa møguleikar til ídnað, her eigur samvinnan millum einstaklingar og hitt almenna.

Gjøgnum Búskaparráðið fara fram kanningar um teir ídnaðarmøguleikar, sum vera kunnu fyri okkum, t.d. sum undirleverandørar. Soleiðis verða kanningar gjørdar, hvørjir ídnaðarmøgul íkar, ið kunnu hugsast at vera á nýggjunum okjuni, har vit eiga fólk, sum hefur útbúgving og fegið vil koma heim at virka. Nágreiniligar kanningar fara fram, soleiðis at freytirnar fyri sølu, marknað, rakstri eru tilsteðgar, so at virkir, sum kunnu hugsast at verða stovnst, verða at standa seg í allari kapping.

Tað eigur lí at leggjast størri dentur á at leggja av pening til slíkar kanningar og fáa fólk, sum er útbúgvíð, at standa fyri kanningunum.

Í vár samtykti tingið at leggja pening í ein ídnaðargrunn, har staturin letur ein part eisini. Grunnurinn kemur at hava 4 milj. í grundpeningi í starlinum, men verður møguleiki at viðka grundpeningin, eisini frá statsins síðu.

Í reglugerðini, sum landsstýrið g r, fer at verða lagdur dentur á, at

grunnurin eigur at lata til stovnsseting av ídnað, til gjølligari kauningar um ídnað, til kannan og upplæring, og í einstøkum ferum lagalig lán til rakstur.

Við hesum møguleika afturat áttu føroysku fyriløkurnar at verið væl betri fyri, og í størri mun enn higartil fingið rakstrarlán frá bankunum, sum í dag at kalla lána mest til stovnan av virkjum, men at kalla bert móti landskassaveðhaldi. Állanin er, at hesin grunnur eflir stuttari tíð skal vaksa til 30 - 40 millj. kr. Veðhaldslógin, ið er galdandi, h. vnr verið til stóran bæla fyri føroyska ídnaðin og lógin eigur tí framvegis at verða, hóast grunnurin er stovnssetur.

Aðalreglan undir øllum nýgerðum, sum hjá verandi ídnaði í Føroyum má støðugt verða, at vit stremba imóti at framleiða eina vøru, sum er munin betri enn aðrir gera hana. Henda hugsan vil vera hin einasta, sum kann halda okkum kappingarferar og í øllum ferum er treytin fyri einari framtíð sum ídnaðarframleiðarar.

Ein fyritreytin fyri øllum ídnaði er, at samfelagið investerar í útbúgvingina, í skeiðvirksemi, upplæring, sum heild í framleiðslukunnleika.

c) FISKIVINNUMÁL

Endurnýggjan og økjan av skipafloðanum.

Ein høvuðstátturin í samgonguskjalinum hjá lein, sum fyri 3½ ári síðani myndaðu stjórn, var at lúka í gongd aftur skipabyggingina.

Sum frágreitt av láverandi lögmanni P. M. Dam, bæði á Ólavsoku 1967 og 1968, settu teir sær fyri at loysa henda spurning við nýggjum og rúmari íleggingarskipanum, tí at hugurin til byggjan og áræði hjá monnum ikki treyt, tað visti ein.

Állanir vóru tá eisini skjótt frammi um eina ílegging til nýbyggjan og keyp av skipum upp á 100 - 110 mill. kr. í hesum landsstýrisskeiði.

Hetta var fyrisetningur, sum setti stór krøv til orku landskassans, tí roknað mátti við, at um 20% av hesum skuldi fíggjast beinleiðis av skatlaborgarum landsins, og fyrisetningurin kravdi dirvi til at seta landinum og íbúgvum tess hesa avbjóðing.

Forvitnisligt nú liður mót enda av 4 ára skeiðum at gera upp hvussu skarst:

Samanlagt eru í skeiðinum til dagin í dag komin skip til landið fyri umleið	86 mill. kr.

Játtað av landsstýri og/ella fíggjaparstovni til skip undir

bygging ella kontraheraði til at koma í ár ella næsta ár
fyrir umleið 22 mill. kr.

Fyrir hesar 22 mill. kr. fást:

- I) 4 sokallaðir «íðnaðartrolarar» 100 - 150 tons hvør til
veiðu til íðnaðarvirki -- 2 til Vágs, 1 til Fuglafjarðar
og 2 til Klaksvíkar.
- II) 1 stórir skuttrolari, sum tekur 750 tons av saltfiski til
Klaksvíkar.
- III) 1 stórt sildav. íðnskip betri útgjært enn tey vit hava til
veiðu og goymslu av matnasild og øðrum virðismiklum
fiskasløgum. Tað er felag í Lopra sum byggir hetta skip
á Tórshavnar Skipasmiðju.
- IV) 2 knubátar av Stapaslagnum, men munandi broyttir til
skapan av rationellari arbeiðsgongd og við møguleika
fyrir øðrum veiðuháttum. Tað er Vestmanna Skipa-
smiðja, sum hevur kontrakt við felag á Flði og í
Hvannasundi um hesa bygging.

Tilsamans telur henda nýggjan av flotanum 108 mill. kr.

Keyptir ella byggdir eru harumframt hópin av bátum
um 20 tons og minni. Játtað er eisini til bygging av
5 -- 10 av hesum ferum á Strondum, í Klaksvík og
aðraslaðni. Hesir bátar kosta um 300.000 kr. hvør og
kunnu vit seta hesa ílegging til ikki minni enn 3 mill. kr.

Av stórum opnum maskinbátum er eisini komin hópur.
Til bátar sum studning hava fingið er til 1/4 - 1970
íleggingin 1,8 mill. kr. og við seinastu játtanum til
bátar sum kosta uppi 80.000 kr. verður hetta talið ikki
minni enn 2,5 mill. kr.

Til umbygging, leingjan, yvirdekkjan og umleggjan til
trol og kraftblokk er samlaða íleggingin í skeiðinum
umleið 6,5 mill. kr.

T.v.s. ein nýílegging upp á umleið 120 mill. kr.

Men það líkist ekki að vera linkan í byggihugi ella keypshugi manna, og fyrireikingararbeiði við fíggjan, projekteran, kontraheran o.a. fer stöðugt fram. Fyrirspurningar koma nærri dagliga til landsstýrið hesum viðvikjandi, og balda vil það hafa áhuga að sagt verður frá nokrum av tí, sum í umbúna er.

- I) Til realitetsviðgerð er m.a. umsókn frá felag í Vági um byggjan av spsialskipi á Skála Skipasmiðju til umleið 4,6 mill. kr.

Landsstýrið leggur stóran dent á at fáa bjargað hesum sálmála, li her er talan um at ganga nýggja leið til veiðu við pelagiskum tólum. Roknað verður li við at hetta skip k mur.

- II) Felagið «Hvalnes», sum frammanundan eigur Isborg, og Piler Jacobsen, sum eigur Sólborg, gera fyrireikingar til byggjan av tveimum stórum silðaskipum útgjörd til at veiða allastaðni bugsast kann, um okkara leiðir, við Azorurnar, Grønland ella aðrastaðni. Skipini skulu kunna viðgera veiðuna munandi meira umborð enn vit eru vanir, t.v.s. flaka, freysta ella salta hana.

Kostnaðurin verður millum 10 og 20 mill. kr.

- III) Felagið Stella, sum frammanundan hevur tveir flakastrolarar, er langtíðarni við fyrireikingum til hin triðja. Hann verður mestsum av sama slag sum Vesturvón og Stellurnar báðar, tó størri og betri útgjördur. M.a. skal ikki slógvíð fara burtur, men í mjølvíki. Hann er mettur at kosta umleið 15 mill. kr.

- IV) Tveir nýggir 150 tonsa leubáðarstrolarar til 1,5 mill. kr. hvør av tí slagnum, sum Yónin, Smaragd o.a., tykjast at hava áhuga manna, og verður hetta at kosta umleið 3 mill. kr.

- V) P/f Havsild í Fuglafirði hevur havt samráðingar við skipasmiðjur um bygging av tveimum strolarum á 2 mill. kr. hvør t.v.s. 4 mill. kr.

- VI) Felag við navni «Mars» er stovnað í Vestmanna, og væl av peningi teknað. Áttanin er at byggja bát av sama slag sum Eiðis- og Hvannasundsbátarnir. Her verður so talan um seríubygging 1,5 mill. kr.

- VII) Gøtu Samvinnufelag hefur samráðingar við Skúla Skipasmiðju at byggja síldabát við kølilast fyri umleið 5 mill. kr.

Flestu av hesum projektnum hevur landsslýrið góðar vónir um. Tí verður kanska talan um eina samlaða íløgu ávirkaða í landsslýrisskeiðinum upp á . . 150 . . 170 mill. kr.

Íslaðin fyri tær 120 mill. vil nú vita um við vissu.

Hetta, sum eftir er, er eisini eitt ódnarlak, sum ikki fíggjast eftir einum ári, men tó er roknað við, at tær 3,5 mill. sum avsettar eru í hesum fíggjarári til grunnin til, ndurnýggjan av skipafloktanum, saman við teim 5,5 mill. ætlanin er at seta á fíggjarlógini 1971/72 og tí góða líkviditeti landskassin í løftum hevur, kunnu loysa landskassans part av uppgávinum.

At menn mettu beint, lá teir ikki góvust á hondum hóast dapurt úrslit, men ígjøgnum alla ta ringu tíðina --- ein hin vandamiklasta hjá vinnu, sýnir seg nú, tað einaferð bliðkaði aftur.

Útflutningur okkara er fyrsta hálvárið í ár sum nevnt í sjálvari lóg-mansrøðuni 110,1 mill. kr. eitt tal, vit als ikki kunnu rokkið, ultan at vit spentu okkum so harðt fyri hina ringu tíð, tí tá vóru skipini, hetta úrslit hava ávirkað, ongantíð komin.

Ein øking við sløkum 67% um í mun til fyrra hálvár 1968/og 1969, tann partin av árinum, sum vanliga eigur minsta útflutningin.

Tað eru kraftblokkaskipini, flakatrolararnir, frystiskipini og trolingin eftir ídnaðarfiski, sum saman við heimaútróðrinum, eiga mesta partin av hesum vøkstri. Hetta er at gleðast um, tí júst henda rakstur hava menn havt størsta lugin at investera í.

T.d. kann nevast, at summir av monnum okkara hava verið sera væl fyri.

Við tveimum av kraftblokkaskipunum togar fiskiparturin fyri fyrra hálvár upp ímóti 50.000 kr. og við einum er bert fyrra hálvár omanfyri 70.000 kr. til manningarpart.

Mun at rentabiliteturin hjá hesum skipum hevur verið góður, eigur tó ikki at gera okkum blindað fyri, at hesin rakstur er viðbrekin og skjóttast kann verða rakstur av veiðuminking, tað veri seg av tiltøkum til avmarkan av veiðuni ella minking í fiskistovninum.

Eitt skipaslag, dentur hevur verið lagdur á, er stór yvirleikkað línuskip.

Hesi hava tíverri ikki orkað ta veiðuøking, væntað var. Her vóru vit ov seinir á sjóvarfallinum. Trý, fyra ár fyrr høvdu hesi skip, sum ikki

tørvu so nógvu sigling millum fiskileið og landingarstað sum teir smærru línubátarnir, verið stórt framlop.

Men helga eru jú fyrsta flokks fær, sum vil vónandi fáa stóra nýttu av. Lóggáva er, sum heimilar okkum at hjálpa til umleggjan til veiðuhættir við betri rentabiliteti og størri úrløku til manning. Røynidimar hava nú lært okkum, at áhildni og viljin til at taka stórtøk ber langt á leið, og helga at finna bestu loysn hesum skipum og línuskipunum viðvíkjandi, verður ein av stóruppgávum okkara í sjevtíðrumum.

At leggja øll um til kraftblokk ella troling er valla leiðin, tí sum nevnt eru hesir hættir viðbreknir. Men at finna javnvág, sum ger vinnuna so fleirtáltaða sum gjørligt, verður neyðugt. Her er í at velja:

- 1) Umbygging til frystiskip til veiðu eftir síld, laks, reyðu o.ø.
- 2) Umbygging til skip, har veiðan verður viðgjørd umborð.
- 3) Umleggjan til trolan eftir toski, lýsu og flatfiski.
- 4) Umleggjan til trolan eftir rávøru til iknaðarvirkini (mjøl og lýsi).
- 5) Veiðu av seiði til agn, matna og konserves.
- 6) Umleggjan til kraftblokkafær við kølilast til veiðu av matnasild og øðrum víðismíklum fiski.
- 7) Nýstlu í heimaúfróðrinum til tryggjan av rakstri flakavirkjanna.
- 8) Umbygging til skuttrolarar at royna við flóti- og botntroli.
- 9) Framhald av línudrift, tá agnspurningurin og arbeiðið við egningarmaskinuni eru loyst. o.s.fr. o.s.fr.

Til tess at tryggja, at besta loysnin fæst í hesum spurningi eins og í víðari útbygging okkara av fiskivinnuni, so vit rakka ta fleirtáltaðu vinnu, sum loyvir, at nakrir tættir summi áe müssheppnast, er neyðugt at kanningar verða gjørdar, bæði biologiskar, fíggarligar, rakstrarligar og aðrar.

Landsstýrið hevur sum eitt stig á hesi leið søkt um at fáa útbyggt lann stovnin, sum eitur Búskaparráðið, til tess at gera hann færan fyri til fullnaðar at greiða ráðgevingararbeiðið, registreringsarbeiðið og kanningararbeiðið.

Eitt hitt týðningarmesta kanningararbeiði verður tó tað, sum fiskivinnufrøðingar okkara kunnu avrika. Ásannandi at arbeiðslíkindi teirra eru ov ring við bert einum lítlum skipi, og vitandi at stáurin valla fyrstu árin hyggir stórt skip til at avloysa «Danu», sum júst er umvald fyri umleið 2 mill. kr., hevur landsstýrið yvirfyri ríkisstjórnini reist spurningin um byggjan av einum nútíðans útgjøgnum havransóknarskipi til kanningarnar við Færoyar.

Til vega er fingið tilfar viðvíkjandi einum 120 — 140 fóta skipi til ein

kostnaða upp á 5- 6 mill. kr., og okkara fiskifrøðingar arbeiða nú saman við skipakönunum monnum upp á at fastleggja endaliga projektið.

Ætlan landsstýrisins er at leggja eitt liðugt uppskot fyri ríkisstjórnina og teir dansku fiskifrøðingarnar.

Landsstýrið hevur skotið upp, at kostnaðurin verður álíknaður hvørjum partinum við 50% um.

Hvørvið hetta uppskot ber á mál er ov tíðliga at siga, men givið er, at hetta vildi týtt stórt framtig og verið góður bati eisini tá demir hava bygt teirra stóra nýggja far.

Bera hesi uppskotini ikki á mál, eiga vit sjálvir at loysa spurningin 100% og taka allan kostnaðin á okkum, lí neyðugt verður við gjøllari kannan av framtíðarmøguleikum okkara, serliga hvat viðvíkur veiðan av nýggum fiskasløgum.

Hetta arbeiði kemur eisini at krevja, at í minsta lagi ein fiskifrøðingur verður settur afturat. Á fíggarlógaruppskotinum er lí roknað við, at hesin maður verður settur.

Aðrir stovnar fiskivinnuni viðvíkjandi verður eisini neyðugt at útbyggja.

Til tryggjan av góðskuni av vøruni er neyðugt, at vrakarastovnurin hevur góðar arbeiðsmøguleikar. Hetta sama ger seg galdandi fyri fiski-ídnaðarstovuna.

Afturat hesum kemur, at fiskivinnustova landsstýrisins má fáa møguleika til administrativt at samskipa all tað arbeiði, sum fer fram innan fiskivinnuøkið, tað verði seg viðvíkjandi kanning, eftiransan, statistikki o.ø.

Royndir við nýggjum veiðuamboðum — Aliroyndir.

Landsstýrið hevur til trolaran «Leivur Øssursson» keypt flótitrol og «netsondu», hetta trolíð er roynt. Royndin gekk fyri so vítt væl, men tykist orkan hjá spælmotorinum ikki at vera nóg stór.

Her er annars gongd leið til økjan av veiðukapaciteti vanligu trolaranna. Aðrar tjóðir nýta hesi trol til síðutrolarar.

Fiskirannsóknarstovan arbeiðir við at finna fram til garnslag, sum eignað er til veiðu av flattíski á djúpum vatni, men enn er ov tíðliga at siga nakað um úrslitið.

Forvitnisligt arbeiði við aling av sildum verður gjørt av nýstovnaða parlatelagnum «Fiskaaling». Hesum ventar landsstýrið sær nógv av, útlit er fyri munandi útflutningi um stutt áramál. Ætlanin er at royna aling av øðrum fiskasløgum við.

Einstantlingar gera í samarbeiði við fiskirannsóknarstovuna annað ali-arbeiði. Tað er royndir í Funningsfirði at ala krakling, sum aðrastaðni er roknað sum dýrur matur, niðursjóðaður góð seluværa.

Studningsveitanir til fiskivinnuna.

Tann studningsveitan, sum meirilutin av stjóru Føroya Fiskimannafelags segði seg at vera nøgdur við sum úrskurð í sáttmálatrættini á vári 1969, hevur nú staðið sína roynd í eitt gótt ár, og kann tað nú sigast, at hesin úrskurður hevur roynt væl. Í hvussu er hevur fyrimumurin, fiskimaðurin vann sær, tryggjað okkum sáttmálagrið síðani.

Allir eru tó samdir um, at tilíka skipan, sum skal tryggja monnum eitt minstamál av úrtøku, kann ein aldrin vera nøgdur við sum endaløysn. Tað verður frainvegis at royna at tryggja vinnuni sjálvari so góðar rentabilileismøguleikar, at menn vanligar vinna margfalt minstutøktuna, hægri verða vit tá eisini mentir at seta hefta minstamark, sum ídag, har prísfiskoytið er lagt oman á minstulønina, liggur um 2.000 kr. um mánaðin.

Hetta minstamark er ídag hjá familju eitt lágt mark, men tó var henda broytingin saman við broytingunum í:

- 1) Saltfiskastudninginum til útróðrarmenn
- 2) Sildastudninginum
- 3) Studninginum til landingar uttan fyri Føroyar
- 4) Beinleiðis studninginum til skip og bátar við 10 oyru/ fyri kg fyri 50% av veiðuni

ein hin størsti fíggjarligi bati, fiskimenn nakrantíð hava fingið.

Nýskipanin, sum var mettt at seta útreiðslurnar til minstuløn, prísviðbót o.a. upp í 18 mill. kr., kom at balanceera við 16 mill. kr.

Í vár vóru gjørdar smærri broytingar í hesi lóggávu frá 17. mars 1969.

Landsstýrið skeyt í vár upp, at botnur varð lagdur í útróðrarsludningin soleiðis, at hann ikki kundi fara niður um 15 oyru/kg. Hann stóð tá fyri at fara niður á 12 oyru/kg við tí vaksandi avreiðingarprísi. Skipanin bar við sær, at útróðrarmenn fingu ongan fyrimum av príshækkanini, fyrrum avreiðingarprísurin var hækkaður yvir 30 oyru/kg. Uppskotið varð undir tingviðgerðini broytt til at studningurin kundi broytast niður ella upp við 1 oyru fyri hvørji 3 oyru prísurin hækkaði ella lækkaði, og varð studningurin við hesi útbreking settur til 17 oyru/kg.

Síðan er hann farin niður í 16 oyru/kg og fer óivað um skamma stund niður í 15 oyru. Tað er tó at freast yvir, at henda lækkan sigur frá, at avreiðingarprísurin lí er farin minst 6 oyru upp.

Studningsskipanin øll er umsitin av Lønjavningargrunni Skípsfiskimanna, sum seinni árin er vorðin ein 100% alment fíggjaður stovnur.

Nú hann er vorðin tað, hilt landsstýrið tað vera rimuligt, at stýrislagið bleiv broytt soleiðis, at langfarafiskimenn og útróðrarmenn sum leir ið eru grunninum næstir, og hitt almenna sum fíggjar, fingu leiðsluna í stýri grunnins.

Hövuðsættlanin var tó at brøyla grunnin, sum í dag ongán fastan grunnpening eigur, men má líta á árligu játtaninar og soleiðis teoretiskt kann koma at standa á berum ein dag, til ein veruligan grunn, har stovnsfæið varð ognir felagsins í dag.

Lóggávan vildi so tryggja, at hetta stovnsfrá árliga vaks við at avlopið, sum í dag fellur aftur til landskassan, bleiv lagt aflurat stovnsfænum, og um árliga játtanin ikki rakki til, skuldi landskassin lógarliga verið bundin at goldið tað sum írestaði, so tað ikki, sum í dag, kann takast av ognum felagsins.

Eisini fekk broytti grunnarin møguleika fyri við landskassatrygd at útvega sær bræva- ella onnur lán upp í 3 ferðir stovnsfæið. Tað vildi í fyrstu atlegu týtt um 15 mill. kr., sum aftur kunni verið útlæntar til fiskimannafyrirtekur fyrst og fremst.

Hesa hugsan landsstýrisins góðtók língið ikki.

Henda roynd at víðka um fíggjarvánir fiskivinnunar og fiskiðmáðs fekk ikki undirtøku, spell var tað, tí her vildi so líðandi verið fingin til vega ein fíggjarorka, sum kunni røki tær uppgávur, fiskivinnubankar aðrastaðni røkja, líkasum nýstovnaði ídnaðargrunnurin fer at røkja summar av uppgávunum, ídnaðarbankar røkja aðrastaðni.

Á hesum háðum økjum vildi so verið rúmari hjá verandi bankunum at loyst náttúrliga uppgávur teirra: Fíggjan av rakstri vinnunar.

Tað sum frammi hevur verið, at landsstýrið vildi taka grunnin av, ella vildi taka hann frá fiskimonnum, er ikki beint, talan var um eina broyting av grunninum, eina víðkan av virkisøki hans, og eina tryggjan av soliditeti hans til eitt sosialt og vinnuligt framtig.

Landsstýrið er kunnugt við, at stjórnarlimir fiskimannafelagsins ikki eru eflirspurdur, áðrenn felagsins vegna varð lýst mótmæli innóti lógaruppskoti landsstýrisins.

Vónandi vinnur hetta uppskotið tó frama, tá hugsan landsstýrisins er sðuð hjá monnum.

fleggingarskipanir.

Tær nýggju og rúmari fleggingarskipanir umtalaðar eru komu sum kunnugt at vera:

- 1) at aftur fekkst heimild at veðhalda fyri útlendskum lánum, og komu við hesi skipan nýggj skip, m.a. flakatrolararnir, til landið.
- 2) at kurstapið — sum var 16% — við lánun úr realkreditstovninum var língið burtur eftir samráðingum við ríkisstjórnina. Tjóðarbankan danski gekk við til at keypa obligationir realkreditstovnsins til pari kurs og 6% rentu. Afturat hesum bleiv skipanin langd numandi. Hetta var tað, sum veruliga loysli knútin, og nú komu aftur skipini í hópatali.

- 3) Til byggjan heima í Føroyum fekkst síðani lægri studningar upp í 30% - sum saman við endurgjaldsskipanini fyri umsetningsgjaldið og farmagjaldsstudninginum hava lætt munandi hjá skipasmiðjum okkara.
- 4) Studningurin til installeringar og smærri deksfór varð hækkaður.
- 5) Bætt er um láni- og studningsmøguleikar teirra, sum leggja um til aðrar veiðutættir ella gera tekniskar ábøtur á skip teirra.

Hesar skipanir standa enn í dag treytaleyst við, og tá frummi hevur verið, at broytingar í lántreytum stovnanna eru orsøk til, at trekt hevur gingið við summun sáttmálum til byggingar her heima, er hetta als ikki beint.

Eisini hevur verið kastað landsstýrinum fyri, at tað er orkul yst ella beinleiðis malsjónskt í hesum spurningum. Her er bert at vísa til teir menn, arheitt hava við umrøddu sáttmálum, teir kunnu vátta, at vilji til hjálpar hevur verið, og at eydnast hevur at sketta veg í flestu førum.

Vegna vaksandi sjóþant í gomlu skipunum vóru lánistovnarnir í vár inni á at krevja persónligt veðhald av summun byggilarrum. Landsstýrið tók beinanvegin upp samráðingar og bleiv hetta krav niðurlagt aftur eitt, hetta hevur so ongari bygging forðað.

Tað eru einans tørvandi eginpeningar ella tørvandi semja um sáttmál- ar og skipaslag, sum hava gjørt, at Vestmanna skipasmiðja og Tórshavn- ar skipasmiðja eina tíð ikki hava haft nýbyggingar í gerð.

Men tíðin hevur verið nýtt til projekteringar og fyrireikningararbeiði, sum fyri smiðjurnar og únarar leirra eru lýðandi investeringar og virðis- økingar, og nú er so í báðum støðum í lagi, og skipasmiðjurnar báðar fara nú undir byggingina.

Eftir er einans tað forvitnisliga specialskipið til Vágs, men tað er um- talað fyrr, og væntar landsstýrið at tað gongur í lagi fyrr ella seinni.

Landsstýrið metir sostatt íleggjarskipanirnar lønliga góðar, góðar nokk til, at so stór bygging, sum tann umtalaða, stendur fyri.

Vaktar- og bjargingarskip.

Tað eydnaðist ikki landsstýrinum 1959-63 ella landsstýrinum 1963-1967 at greiða málið um vaktar- og bjargingarskip.

Mót endanum av báðum s. timum lóklisf at vera semja um einu stødd sum linnubátarnir t.v.s. 110-140 fót.

Men tað er eins og tann veruleiki, at ikki ber væl til at fáa eitt tilíkt skip at sigla nógskjótt, hvørja ferð fær tjakið at kykna upp aftur um skipaslagið, og sýnist hetta tjak at hava fingið málið næstan upp í nagga- tódn.

Hetta landsstýri hevur lá arbeitt víðari við málinum og hevur nú í

hyggju at lata hetta skip, sum tey undanfarna landsstýrin vóru sandum, út í licitátión.

Politímyndugleikaspurningurin skuldi verið greiddur, ta n má ein hava eitt skip at knýta myndugleikan at.

Tað kann óivað vera samja um, at nú so stórar fiskiskapur er á heimleiðum, er brúk fyri vaktar-, hjargingar- og hjálparskipinum. At tað ikki kemur at sigla 15-16 mlt vil óivað skapa missnøgd hjá summun, men flestu ásanna væl, at við teim øktu møguleikunum fyri staðfestan av skipapositionini sum helikoptarar, radarí og onnur nútímans tól geva teimum, er neyvan sami tørvur á skjóttgangandi skipi sum fyrr.

Eitt sum veruliga tørvur er eisini eitt eftiránsingarskip, sum við teim krøvum sett eru til línalondini í Norður-Eystur-Atlants Fiskivinnum-Kommissionini kann ansa eftir, at fremmand skip lúka tær freytir settar verða viðvíkjandi veiðureiðsskapi, meskavíddum, mínstamáti og øðrum.

Hesar uppgávur eins og aðrar vaktar- og hjargingaruppgávur kann nevnda skip røkja, og verður tað tí útboðið.

At tað verður útgjørt við kanón, so væl sum øðrum tólum at taka veiðu tjóvar við, er givið.

Søluútlit — Framtíðarútlit.

I dag er fiskur vøru stórar tørvur er á, tí eru prísirnir støðugt vaksandi, og lítið útlit er fyri, at teir falla aftur í bræði.

Hann sum hevur vøru at lata er tí ídag væl fyri, summi fiskasløg mugu keyparar beinleiðis leita eftir, tí eingin hevur tey at lata.

Tað h vur tí gingist serliga væl at sleppa av við alla veiðu í ár, trupulleikar hava tí heldur ikki verið sum onkuntíð fyrr av, at vit hava ymsar fiskascljarar, sum ikki altíð arbeiða ov væl saman.

Ósemja og kapping í sølumarkeðnum hava ofta gjørt okkara støðn veika, og teir góðu møguleikarnir ídag gera ikki eina samskipan av okkara sølu minni neyðuga.

I hesum sambandi má takast til munnugsunar, at vit fáa eina samtøku, sum bæði tekur sær av sølu og veiðuni og keypi av bíligastu útgerð.

Sum fyrr nevnt skal ein duguligur, men peningaliga veikur maður ikki kunna koma út fyri tí, at hann verður neyddur at keypa útgerð sína dýrari enn hin peningasterki.

I vár hava trolarnir cystanfyrí haft góðan fiskiskap, men nú frættist frá fiskaloyvi har. í Grønlandi og við New Foundland er enn á sama hátt, so ílt kann vera at vera ljósskygdur.

Teir stórn møguleikar Grønland og støðirnar har hava goymt eru í lötuni í afturgongd, ja, neyðugt v rður kanska at taka framtíðarlagnu Føroyingalavnauna upp til álvarsviðgerð.

Men hóast hetta er eingin onnur leið fyri okkum eum framvegis at royna og framvegis at finna nýggjar útvegir og nýggjar leiðir.

Framtíðin kennur at seta okkum stóran trygging innan fiskivinnu-økið, tað er eingin ivi um, men tað hugur og tað áreiði, sum rátt hevur til dagin ídag, letur ein heldur ikki ivast í, at hóast andróður verður av og á, so rógvu færoyingar enn teinin.

SAMFERÐSLUMÁL

Í brátt lidna landsstýrisskeiðnum er minandi øking hend í teim almennu íleggingunum innan samferðsluøkið.

Hesum er fyrst og fremst lögtingin sum jättandi stovni fyri at takka, m.a. eisini í stóran mun teim rímkadu láninøguleikum, til vega vóru fingir, tá íleggingargrunnurin — vauliga nevndur 60 millióna grunnum — varð grundaður.

Vegagerðin.

Av meginbyggingum — umframt asfalteringini — framdar eru, skulu nevast:

1. Breiðkan og umbyggjan av oyggjarvegnum og vegasambandinum millum Havnina og Vestmanna, herundir brúgv um Leynará.
2. Liðuggerðan av Tjørnuvíkarvegnum.
3. Liðuggerðan av Borðoyartunellini og vegastrekkjunum í samband við lær.
4. Oyndarfjarðarvegurin.
5. Sandvík fingið samband við veganetið í Suðuroy, tá bergholið har bleiv gjørt.
6. Vegurin Miðvág — Sandavág umbygdur.
7. Umbyggjan av Oyragjáarvegnum.
8. Elduvíkarvegurin væl ávegis gjørdur.
9. Umbyggjan av vegastrekinum Fuglafjørð — Toftir.
10. Vegabreiðkingin av Kollafjarðarvegnum.
11. Viðareiðisvegurin, breiðkan og umbyggjan.

Fyri standa til at fara í gongd í hesum liggjaráti:

1. Sambindingin av veganetinum báðum í Eysturoynni við bergholi og tilkoyrsluvegum, hetta arbeiði byrjar í september.
2. Samanbinding av Streymoy og Eysturoy við brúgv. Arbeiðið upp á brúgvastuðlarnar verður gjørt nú meðan sumrið er typt.

3. Vegurinn við Sjógv í Kollafirði og norðureflir verður vantarandi byrjaður í heyst.
4. Fergulega við Oyrargjógv gjørd í samband við vegabyggingina.
5. Fyribilsfergulega í Vestmanna.
6. Fyribilsfergulega í Klaksvík og Fuglafirði/Lorvík um ferðan verður keypt 1. september.
7. Framhald av breiðkingararbeiðinum ymsa staðni í landinum.

Asfalteringararbeiðið heldur áfram í øktan mun. Her er tað gleðiliga hent, at asfaltering av meginstrekkjunum nú er millum læt uppgávir bilig lán fáast til.

falt eru í skeiðnum millum 80 og 100 kilometrar av veg asfalteraðir, so um stult áramál eru vit somikið áleið komnir, at all vegarutið er asfalterað. Hetta skuldi gjørt okkum viðlíkahaldið biligari, men ikki er tó at vænta, at samlaðu útræðslurnar fara at minna, tí økt bilferðslan vil stöðugt krevja viðkanir og ábøtur av eldra vegarutinum. Eisini má krevjast, at tær fjarskotnu bygdir, møguleiki er fyri at knýta at vegarutinum, fáa henda samfelagsrætt.

Arbeiði, ið standa fyri sum neyðug at gera skjótt, men sum ikki møguleiki er fyri í hesum fíggingarári, eru m.a. Sundsvegurinn og fasta sambandið Norðdepli-Hvannasund.

Tað er at vænta, at so hvørt arbeiðini verða liðug, fer ynski at koma fram um aðrar og alternativar linjuføringar, tí eru á hesum øki enn stórmál at loysa til tess at fáa hina fyri framleiðslu og samfelagsbúskap bestu samferðslu landvegis.

Havnagerðin.

Av havnaarbeiðum eru í landsstýrisskeiðnum m.o. hesi gjørd:

1. Fuglafjarðar ídnaðarbryggja
2. Runavíkar Havn 1 og 2 byggistig
3. Miðvág
4. Tórshavn (Eyslaravág)
5. Bryggja á Toftum
6. Kollafjarðar Havn gjørd liðug
7. Skopun (leingjan av Pieri)
8. Vágs Havn

Hesi byrjað ella framhildin:

1. Tórshavnar Havn
2. Pierur á Skála
3. Bryggja í Fuglafirði (á vestara armi)
4. Havnahylur í Skopun
5. Pierur í Lopra

Herumframt fara í fíggingarárinum hesar byggingar í gongd: **Leirvíkar** Havn, **Rúnarvíkar** Havn, **Sands** Havn og möguliga viðkan av bryggjuní á **Kósini** í **Klaksvík**.

Av lendingum og bátahylum kunnu nevast: **Hattarvík**, **Kirkja**, **Svínoy** (lvar lendingar), **Eiðsvík** (vegur), **Hvannasund**, **Borðoyarvík**, **Syðrugøta**, **Søldarfjørð**, **Streundur**, **Svínáir**, **Kaldbak**, **Kirkjubø**, **Kollur**, **Sandavág**, **Skálavík**, **Húsavík**, **Hvalba**, **Hov** og **Fámjin**. Nýggj havnaættan varð gjørd fyri 1969/1978 upp á 60 mill. kr., og harumframt er játtað til arbeiði uttanfyri havnaættanina, t.d. **Tórshavnar** fiskaríhavn, og vit vita, at enn koma nøkur arbeiði afturat uttanfyri hesa ættan.

Samantikið kann sigast, at eisini á hesum týðandi samfelagsøki eru loystar stóruppgávur og nýggjur fyrisetningur settur. Men ein týðandi fyrisetningur má eisini verða at fáa útbyggt tann stovnin, sum fyrisita skal alla hesa bygging, útbyggt hann somikið at hann í størri mun enn nú verður fríur fyri at gera alternativa projektering, sum serliga hvat havnabyggingini viðvíkur ídag verður gjørd av øðrum.

Henda útbygging verður eisini at umfata eina rationalisering av arbeiðsgongdini m.a. við øktari nýtslu av dataviðgerð. Landsstýrið og landsverkfrøðingurin hava tikið stig til at kanna møguleikarnar fyri eini slíkari rationalisering.

Eftir landsstýrisins metan verður eisini at royna at fáa arbeiðini biligari við í størri mun enn ídag at útbjóða til størri tal av arbeiðstakarum; ymsastaðni í landinum sita arbeiðstakarar, sum ídag ikki koma upp í part, men fó eru færir fyri at átaka sær rættuliga stórar uppgávur.

Høli til umsitan, viðlíkahald og goymslu av teim arbeiðsambodum, landið eigur og framvegis kemur at hava, verður eisini neyðugt at byggja, skulu ikki virði fara fyri skeyti.

STRANDFERÐSLAN

Torført hevur gingið at minka um útreiðshumar, sum standast av einum góðum sambandi sjóvegis, men tað er væl seinka um, at eitt gott samband við øktari sigling er ein av teim skyldum, samfelagið hevur. T.v.s. at ein sigling, sum neyðug er, hon má vera, hóast farma- og flutningsgjöld ikki svara til tað, sum bera kann raksturin.

At vit eru varmir við at hækka gjöldini ov nógv, er til fyrímuns fyri vinnuna eins væl og einstaklingin.

Landið rekur ídag nærum alla siglingina, eftir eru bert einstakar rutur, har koncessión er givin øðrum, men málið er, at hesar so við og við koma undir strandferðslu landsins, t.v.s. undir sonu leiðslu, tað er hóast all hitt mest rationella.

Príde er yvirtikin frá tí felag hesa rutu rak, og væntandi verður aðrar rutur yvirtiknar í bræði.

Hin skjóta broytingin í ferðingarlagnum ger tað eisini torført at hava tíðarhóskandi skip. Hetta at fólk í dag ferðast við bílum sínum, eins og tað, at vit skuldu kunna komið inn á al flutt stóran part av farnunum í kontainarum, ger at okkara skip skjótast gerast ótíðarhóskandi, ja, sjálvt okkara nýggjasta skip lúka í dag ikki tíðarinnar krøv.

Nýggja farið til Sandoyarsiglingina stendur tí eisini í vanda fyri at gerast ótíðarhóskandi, um nannandi broytingar fara fram. T.d. kundi hugsast, at menn á hesi oyggj fara at gera meira fyri at fáa ferðandi tann vegin; økta frítíðin ger at fólk leitar út. Men ikki ber til at lala hesa óvissu steðga útfyggingini.

Hugsað er lo um, at farið verður tíðarhóskandi longst møguligt. Tað flytur upp í 5 bílar eins og kontainarar, og kann lættliga umbyggjast at taka fleiri bílar, eins og møguligt gerast at heinleiðis kann koyrast umborð, um so er, at fergulegur verða gjørdar í Skopun og í Havn ella Kirkjubø.

Ætlanin er at tilboðini frá skipasmiðjunum skulu vera landsstýrinum í hendi seinast í august. Tá ikki einans føroyskar, men eisini týskar, norskar og ein hálendsk skipasmiðja skulu geva boð, er tað ikki tí at landsstýrið heldur byggir uttanlands, men útlitið fyri skjótari avgræðslu frá føroyskari smiðju er ikki hitt besta, tí tær sýnast tibetur at hava og fáa nóg mikið at gera, og landsstýrið leggur stóran dent á skjóta bygging.

Samráðingar eru leingi farnar fram við týskt felag um keyp av størri fari til siglingina Klakksvík-Lorvík/Fuglafjørð. 3. august skal avgerð falla um keypið. Semja er um prísir, men nakrar fáar tekniskar kauningar eru eftir.

Fergulegur eru ongur á hesum plássum, tí verður kanska neyðugt framvegis at lyfta bílarnar umborð, meðan arbeiðt verður upp á legurnar.

Tað kann tí kanska sigast, at her verður keypt nøglin áðrenn bákurin, men so er ikki. Landsstýrið heldur ikki at til h. r. at meta um framtíðartørvin, fyrrenn størri og meira hóskandi far hevur røkt siglingina eina tíð. Skipið, sum er 10 ára gamalt, skuldi verið hóskandi til hesa meting, tað kann ætlandi avskrivast eftir einum 5 árum.

Ein samskipan av allari ferðslu okkara má fara fram. Í tingsetuni varð lógin um setan av nevnd til hetta arbeiði samtykt.

Í løtuni verður fingið til vega nakað av tí tilfari, nevndin skal nýta, og fer hon nú til verka.

Hetta er framslig, men ikki nóg mikið, vit mugu eisini hava menn, sum alla tíðina gera sær metingar um framtíðartørvin, so vit kunnu útfygja so hvørt hesin tørvur veksur.

TELEFONVERKIÐ

Arbeiðið við automatiseran er hildið áfram. Teknisk leiðsla er sett afturat leirri unsitingarlíga, hetta hevur bætt munandi um møguleikan fyri skjótari útbygging av teknisku útgerðini.

Fisini á unsitingarlíga økinum eru bendar hroytingar við tað, at gingið er yvir til dataviðgerð, og lættir tað um hval viðvíkar roknskapi, innkrevjan o.ø.

Landsstýrið søkti um heimild til at lána upp í 12 mill. kr. til teknisku útbyggingina í árunum 1970/71/72. Á hesum øki eru gjørdar ætlanir fyri komandi 5 árinum og ber tí til at arbeiða miðvíst.

Í løtuni standa finna meginútbyggingar fyri, tær eru:

1. Radio- og kaðalmillumbygðasamband fyri høvuðsstrekkini, metti til at kosta 5,3 mill. kr.
2. Nýggjar støðir í Runavík og inni í Sældarfirði fyri umleið 2 mill. kr.
3. Viðkan av lokastøðini í Havn við umleið 1000 telefonum. Umleið 2 mill. kr.
4. Automatiseran av Suðuroynni við uppsetan av støðum í Vági, Tvøroyri og Hvalba umframt á Þroðbiarkambi, o.m. 3,5 mill. kr.
5. Støð í Klakksvík og uppískoytir til aðra bygging, 1,5 mill. kr.

Hetta eru meira enn tær 12 mill. lænast skulu, men er heruppið sjálvfiggjanin hjá telefonverkinum, umframt at peningur frammanundan er fingin til nakað av byggingini.

Rakstrarúrslitið hjá telefonverkinum er í ár ættuliga gott, eitt yvirskot uppá umleið 400.000 kr.; hesum er rationalisering og hækkaðum gjøldum fyri at takka.

Verkið er nú fært fyri sjálvt at útvega sín part av financieringini, og roknað verður við at hesin partur fer at vaksa upp í 1 mill. kr. um árið.

d) ÚTFLUTNINGUR FØROYA

	(1.000 kr.)					
	1965		1966		1967	
EFTA - lond	71.487	: 42%	68.187	: 46%	61.700	: 35%
E.F.C. - lond	52.054	: 30%	37.851	: 25%	54.099	: 30%
Onnur - lond	48.798	: 28%	43.614	: 29%	62.011	: 35%
Total:	172.339	: 100%	149.652	: 100%	177.810	: 100%

	1968	1969	Meðaltal fyri 1965/69
EEFTA - lond	67.515 : 44%	83.827 : 46%	70.543 : 43%
E.E.C. - lond	39.492 : 26%	44.816 : 25%	45.662 : 27%
Onnur - lond	47.103 : 30%	53.510 : 29%	51.007 : 30%
Total	154.110 : 100%	182.153 : 100%	167.212 : 100%

FØROYSKA VEIÐAN

	total tons sild og fiskur		sild	fiskur	herav heima- fiskiskapur
1969	176.300	45.000	131.300	33.000	
1968	166.300	70.000	96.300	25.000	
1967	173.300	70.900	102.400	15.500	
1966	165.400	61.600	103.800	13.300	
1965	144.900	34.600	110.300	11.600	

FISKIVEIÐA FØROYA 1. HALVAR 1970

(fyrirhils uppgjört)

		umreiknað til rundan fisk	
	tons	tons	tons
Ísfiskur		515	567
Heimafiskiskapur		18,000	19,800
Sild og ídnaðarfiskur o.a.		44,000	44,000
Saltfiskur, landaður í Føroyum	6,900		
Saltfiskur, landaður uttalandi	2,100		
Saltfiskur, ikki landaður	2,000		
	11,000		
A goymslu pr. 1/1	3,500	7,500	18,750
Fiskaflak	3,000		
Fiskaflak, ikki landað	1,000	4,000	12,000
Heimarar		83	83
			95,200

VIÐMERKINGAR:**Saltfiskaveiðan:**

fyrir 1. hálvár 1970 var umleið 7.500 tons móti 9.500 tons
fyrir 1. hálvár 1969.

Ársveiðan fyrir 1969 var 24.000 tons

Ársveiðan fyrir 1968 var 30.000 tons

Veiðan við kraftblokkaskipum og trolurum:

fyrir 1. hálvár 1970 var 44.000 tons móti 31.300 tons fyrir
hálvár 1969.

Ársveiðan fyrir 1969 var 67.500 tons

Ársveiðan fyrir 1968 var 70.000 tons

Heimafiskiskapurin:

fyrir 1. hálvár 1970 er umleið 18.000 tons móti 16.000 tons
fyrir hálvár 1969.

Afturat hesum hava íslendsk skip landað umleið 2.500 tons
av feskum fiski til tey ymsu flakavirkini.

Tórshavn, 23. juli 1970.

FISKIVINNUSTOVAN

Tórshavn.

Føroyska veiðan av sild í tíðini frá 1965 til 1969.

	tons				
	1965	1966	1967	1968	1969
Norðan fyri Føroyar:	31.507	44.080	17.008	16.058	-
f Norðsjónum:	3.111	1.491	35.993	49.955	40.640
Við Ísland:	-	9.608	658	-	-
Við Føroyar:	-	6.425	17.213	3.926	4.340
Sild total tons	34.618	61.604	70.872	69.939	44.980

Føroyska veiðan av fiski og sild í tíðini 1965—1969.

Fiskur:	110.252	103.845	102.421	96.332	131.272
Sild:	34.618	61.604	70.872	69.939	44.980
Total tons	144.870	165.449	173.293	166.271	176.252

Útflutningur Føroya 1. hálvár 1970.
(fyrirbils uppgjört)

Ísfiskur	740	1.500
Kalvi	130	800
Hemari	230	1.000
Fiskaflak, fryst	7.000	31.500
Sild og makrelur, feskur	21.200	18.800
Salt- og kryddsild og sildaflak v.m.	2.870	7.000
Klippfiskur	—	—
Saltfiskur og saltflak	11.500	35.500
Sildamjøl og sildalýsi v.m.	7.200	12.000
Aðrar fiskavørur v.m.		2.000
		<u>110.100</u>

krónur:

1. hálvár 1970:	110.100.000,00
1. hálvár 1969:	66.000.000,00
1. hálvár 1968:	66.700.000,00

Fiskivinnustovan, 22. juli 1970.

Tórshavn, 22. juli 1970.

e) LANDSKASSIN, fíggarárið 1970/71.
(Apríl ársfjórðingur 1970).

Inntøkur:

Inngoldin skattur (kommunu- og landsskattur)

gamal skattur	4.113.818,93
nýggjur skattur	13.952.751,42

18.066.570,35

harav landskassin eigur uml. 10.000.000,00
og kommunurnar restina.

Inngoldin tollur og framleiðslugjöld	14.410.845,00
Onnur gjöld	406.483,45
	24.817.328,45

./.. rentuinntøkur ./.. r. utnýttréiðslur 911.340,17

landsstovnar (asfaltverk v.m.)	654.608,22	1.565.948,39
	tils.	<u>23.251.380,06</u>

Útreiðslur:

§ 10. Lögtingið	308.744,79
§ 11. Landsunarsitingin	1.835.196,13
§ 12. Heilsumál	2.136.623,58
§ 13. Samferðsmál	7.033.131,11
§ 14. Skúlamál	4.419.821,57
§ 15. Vísind, bókmént og list	810.953,82
§ 16. Fiskivinna, sigling o.t.	5.104.528,58
§ 17. Landbúnaður og matrikulering	351.253,02
§ 18. Handil, ídnaður o.t.	288.607,65
§ 19. Almenn forðorg	9.459.272,37
§ 20. Eftirlænarútreiðslur	63.268,39
§ 21. Útlagt fyrir veðhald	1.935.614,53
§ 22. Aðrar og óvissar útreiðslur	245.607,24
§ 23. Til kirkjugrúppin	410.000,00
§ 24.) Avdráttarburðurleggingar og avskrivningar,	
§ 25.) (æthað fyrir apríl ársfjórðing)	2.000.000,00
§ 26. Ymsar ognarútreiðslur	440,00

Í hesum útreiðshutølum eru allar játtavir til grunnar
 bókaðar fyrir fullt ár við uml. 12 mill. kr. Verður hetta
 tal býtt í 4 ársfjórðingar, kunnu $\frac{3}{4}$ av 12 mill. ella ..
 dragast frá.

9.000.000,00

27.403.071,80

Uppi í hesum útreiðslum eru eisini útgakðnar lønir og
 socialar útreiðslur fyrir juli við uml.

2.300.000,00

25.103.071,80

Føroyar og europeiski felagsskapurin

(Løgtingsmál nr. 6/1971 (vetrarting))

- a) Røða hildin í Brüssel.
- b) Rapport fra Embedsudvalget vedrørende Færøernes stilling til De europæiske Fællesskaber.
- c) Fortolkning av Rom. traktatens art. 227.
- d) Økonomi- og markedsminister P. Nyboe Andersens tale på det første møde mellem De europæiske Fællesskaber og de fire kandidatlande i Luxembourg den 30. juni 1971.

the 'information' and 'communication' fields. The 'information' field is defined as:

...the study of the processes of information production, distribution, access, use and evaluation, and the study of the social, cultural, economic and political contexts in which these processes take place. (p. 10)

The 'communication' field is defined as:

...the study of the processes of communication production, distribution, access, use and evaluation, and the study of the social, cultural, economic and political contexts in which these processes take place. (p. 10)

The 'information science' field is defined as:

...the study of the processes of information production, distribution, access, use and evaluation, and the study of the social, cultural, economic and political contexts in which these processes take place. (p. 10)

The 'information studies' field is defined as:

...the study of the processes of information production, distribution, access, use and evaluation, and the study of the social, cultural, economic and political contexts in which these processes take place. (p. 10)

The 'information research' field is defined as:

...the study of the processes of information production, distribution, access, use and evaluation, and the study of the social, cultural, economic and political contexts in which these processes take place. (p. 10)

The 'information studies' field is defined as:

...the study of the processes of information production, distribution, access, use and evaluation, and the study of the social, cultural, economic and political contexts in which these processes take place. (p. 10)

The 'information science' field is defined as:

...the study of the processes of information production, distribution, access, use and evaluation, and the study of the social, cultural, economic and political contexts in which these processes take place. (p. 10)

The 'information studies' field is defined as:

...the study of the processes of information production, distribution, access, use and evaluation, and the study of the social, cultural, economic and political contexts in which these processes take place. (p. 10)

The 'information science' field is defined as:

...the study of the processes of information production, distribution, access, use and evaluation, and the study of the social, cultural, economic and political contexts in which these processes take place. (p. 10)

The 'information studies' field is defined as:

...the study of the processes of information production, distribution, access, use and evaluation, and the study of the social, cultural, economic and political contexts in which these processes take place. (p. 10)

The 'information science' field is defined as:

...the study of the processes of information production, distribution, access, use and evaluation, and the study of the social, cultural, economic and political contexts in which these processes take place. (p. 10)

a)

Til tess at siga frá aðalspurninginum, sum standast av møguligum færoyskum tilknýti til felagsmarknaðin, varð á fundi í Brüssel við felagsmarknaðarlondini 2. mars 1971 — áðrenn veruligar samráðingar um einstøku spurningarnar byrja — ljúdagda røða hildin.

Felagsmarknaðurin játtaði at taka hesar spurningar til álvarsviðgerð.

Havn, 12. mars 1971

Atli P. Dam.

Mr. Chairman,

I appreciate this opportunity as head of the Faroese local Government to explain briefly the main problems which arise in connection with the possible adhesion of the Faroe Islands together with Denmark to an enlarged Community.

You are probably aware that the Faroese economy is nearly completely dependent on fisheries. Only through the development of this sector of our economy has it been possible to create living conditions in these islands making it possible for nearly 40.000 people to maintain a standard of living which is comparable to what you find in other Western European countries. For centuries the population of the Faroe Islands was 4 -- 5.000 people, and it is only since the middle of last century when the royal monopoly trade started to buy Faroese salt fish that a basis has been created for a growth of the population. This growth has developed in parallel with the development of the fisheries.

During the last 7 or 8 years a modest fish processing industry has come into existence in the Faroe Islands. It provides jobs for a considerable

number of people, and it is accounting for a growing share of the exports and national product of the Faroe Islands. This part of our economy is entirely dependent on the so-called home fisheries, that is fishing in the territorial waters.

Since the fisheries territory of the Faroe Islands in 1964 was enlarged to 12 nautic miles, Faroese catches in these waters have grown steadily and substantially. This has taken place during a time when fisheries in other parts of the North Atlantic have declined and the relative importance of the home fishing is therefore growing steadily. This is also important because it is getting increasingly difficult to recruit fishermen for the distant water fishing, who have to be away from home for several months at a time.

Mr. Chairman, it is no exaggeration to say that not only the present standard of living but the whole Faroese economy will be vitally affected if the home fisheries were to be seriously reduced which would be the case if the territorial waters were opened to the fishing vessels of other nations. In that case there would no longer be a basis for maintaining a population of the present size, and depopulation would be the inevitable result.

This is why, Mr. Chairman, we place such an overriding importance on finding a solution which will make it possible to maintain the present exclusive right of Faroese fishermen to fish within the territorial waters. We have no fixed ideas on how this should be achieved, and I only want at this time to emphasize as strongly as possible that a solution must be found.

In the Common Fisheries Policy it is recognized that certain coastal populations may have such difficulties in finding alternative employment that a temporary exclusive right to the fishing grounds outside the coastal stretches in question should be ensured.

This solution is insufficient to meet the problem of the Faroe Islands, partly because the fisheries territory of the Faroe Islands is 12 nautic miles and not 3 miles as the exception I have just mentioned refers to; partly because the problem for the Faroe Islands is not a temporary one. Here is not a question of difficulties in finding other employment. There are simply no other alternatives than emigration which means depopulation.

Mr. Chairman, I shall not go into details as regards the other problems on which we would like to negotiate; they are far less important than the one question I have commented upon in such detail. I should just like to say that they concern:

- 1) Our wish for a tariff quota for a special type of Spanish salt which is necessary to achieve the particular good quality of salted fish which we produce;
- 2) We have a need to maintain a certain support to our few farmers, and we would like to discuss with you in which way this could best be done;
- 3) We should also like to discuss certain technical questions in connection with the Common Fisheries Policy but we do believe that solutions to these questions could be found within the rules of the Common Fisheries Policy.

I should like to thank you, Mr. Chairman, and the Council, for this opportunity to present the Faroese views on questions which are of such vital importance to us, and I should like to express the hope that negotiations on these questions will lead to a result which is satisfactory not only to the Faroe Islands but also to the enlarged Community.

Harra formaður

Eg eri fegin, sum leiðari í tí føroyska heimastýrinum, fyri høvi, sum mær er givið í stuttum at greiða frá teim aðalspurningum, sum komu upp í samband við møguligt tilknýti hjá Føroyum saman við Danmark í einum viðkaðum felagsskapi.

Tað er tygum óivað greitt, at føroyskur búskapur nærum altur er treytaður av fiskivinnuni. Bert av at úthyggja hendan partin av búskapi okkara hevur tað verið gjørligt í hesum oyggjumum at skapa tilik livilíkindir, at tað hevur verið møguligt hjá nærri 40.000 íbúgvum at hildið uppi ein livistandard, sum kann metast við teirra í øðrum londum í Vestur-Europa.

Í øldir var fólkatalið í Føroyum bert 4-5000, og líkindini fyri vøkstri í fólkatálinum vóru eingi fyrr enn miðtskeiðis í seinastu øld, tá ið kongalígi einahandilin fór at keypa føroyskan saltfisk.

Hesin vøxturin hevur hildið fram sum fiskivinnan er útbýgd.

Fey seinastu 7-8 árin hevur ein minni fiskafdnaður komið upp í Føroyum. Hann gevur arbeiði til munandi tal av fólki og verður ein størri og størri partur í útflutningi- og tjóðarinntøku Føroya. Hesin parturin í búskapi okkara er altur sum hann er bundin til heima fiskiskapin, tað er fiskivinnuna innanfyri fiskimarkið.

Síðan fiskimarkið um Føroyar varð sett út í 1964 til 12 fjórðingar, hevur føroyska veiðan innanfyri hella økið verið stöðugt og munandi vaksandi.

Hetta er hent í eini tíð, tá ið fiskiskapurin í øðrum partum av Norð-Atlantshavi hevur verið minkandi, soleiðis at týðningurin av heimaðfiskiskapinum uppá seg er støðugt vaksandi. Hetta er eisini av týðningi, nú tað gerst meira og meira trupult at menna fiskiskip til fiskiskap á fjarleiðum, har menn mugu vera heimafrá í fleiri mánaðir í senn.

Harra formaður. Tað er ikki ovikið sagt, at tað ikki er eittans lív-líkindini í dag, men føroyskur búskapur allur sum hann er, ið verður harðliga skerdur, um stórlig afturgongd verður heimaðfiskiskapinum fyri, og hetta vil henda, um fiskiskip úr øðrum londum sleppa innum fiskimark at veiða. Um hetta skuldi hent, er støðið burtur til tess at uppihalda einum fólkatáli sum í dag, og úrslitið, sum ikki kemst uttanum, verður minkandi fólkatál.

Henda er orsøkin, harra formaður, at vit leggja so miklan dentin á eina loysn, sum ger tað møguligt at halda fast um einaréttin, sum vit nú hava, hann hjá føroysku fiskimönnum at fiska innanfyri fiskimarkið. Vit hava onga avgjörda hugsan, hvussu hetta er gjørligt at fremja, og ynski eg tí í lótni eittans so sterkt sum gjørligt at leggja dentin á, at ein loysn má finnast.

Í tí felags fiskivinnupolitikkinum er tað ásannað, at summi fólk, sum liva av sjónum, fara at fáa tað torført at finna aðra vinnu, at tíðarviss einaréttindir til fiskileiðirnar framvið teirra strendir eiga at verða teim vissað.

Hetta er ikki nóg mikið til tess at loysa tey føroysku áhugamálini, lutvist tí tað føroyska fiskimarkið er 12 fjórðingar og ikki 3, sum undantøkin sum eg júst nevndi sipa til, lutvist tí tað fyri Føroyar er ikki ein fyribils spurningur. Her er ikki spurningur um trupulleikar at finna aðra vinnu. Her er onki í at velja uttan at flyta burtur, og vil tað siga íhaldandi minking í fólkatálinum.

Harra formaður. Eg skal ikki koma nærri inn á aðrar spurningar, sum vit fegin vildu tala um, teir hava nógv minni týðning enn hesin eini, sum eg gjøllari havi umrøtt. Eg vil bert bera upp spurningarnar:

- 1) Ynskir okkara um eina tariffkvota fyri tað serstaka slagð av spanskum salti, sum er treytili fyri tað serligu góðskuna av saltfiski, sum vit virka.
- 2) Tað er neyðugt fyri okkum framvegis at stuðla okkara fáu bøndur, og vit vilja fegin tala um, hvussu tað best kann verða gjørt.
- 3) Fegin vildu vit eisini fingið samráðingar um ymsar tekniskar spurningar í samband við tann felags fiskivinnupolitikkinn, men vit halda, at loysnir hesum viðvikjandi eru at finna innanfyri reglurnar fyri felags fiskivinnupolitikkinn.

Eg vil fegin takka tygum, harra formaður, og ráðnum fyri høvi at fáa borið fram feroysku sjónarmiðini í spurningum, sum hava avgerandi tydning fyri okkum, og eg vóni, at samráðingarnar um hesar spurningar bera at úrslitum, sum ikki bert Føroyar, men eisini tann viðkaði felagskapurin, kunnu verða nøgd við.

b)

RAPPORT

fra

Embedsudvalget vedrørende Færøernes stilling til De europæiske Fællesskaber

I. Indledning.

Med henblik på at klarlægge Færøernes stilling til De europæiske Fællesskaber i tilfælde af Danmarks medlemskab blev der i august 1970 nedsat et udvalg bestående af embedsmænd som repræsentanter for henholdsvis de færøske og de danske myndigheder.

Til medlemmer af udvalget blev fra færøsk side udpeget kontorchef Johan Djurhuus, Landsstyret, telefondirektør Sólbjørn Jacobsen, og direktør Sofus Olsen, begge fra Búskaparráðið. Fra dansk side blev udpeget kontorchef Niels Ershøj og konsulent Einar Kallsberg fra udenrigsministeriet og fuldmægtig Birger Sørensen, statsministeriet. Sekretær Finn Erskov har deltaget i udvalgets arbejde. Endvidere har rigsbudsmænd Mogens Wahl deltaget i udvalgets møder som observatør.

Der blev pålagt udvalget inden 1. december 1970 at færdiggøre en rapport, der på grundlag af en vurdering af fordele og ulemper ved Færøernes eventuelle deltagelse i De europæiske Fællesskaber skulle redegøre for de problemer, som bør søges løst i eventuelle forhandlinger med De europæiske Fællesskaber. Problemerne skulle opstilles i prioritetsorden efter deres betydning for varetagelsen af Færøernes samfundsinteresser.

Udvalget har afholdt møder i København den 28. september og i Tórshavn den 20. november og har i fællesskab udarbejdet nærværende rapport, som fremsendes til Færøernes Landsstyre. På grundlag af rapporten fremsætter Færøernes Hjemmestyre sine bemærkninger og konklusioner, der videregendes til den danske regering inden udgangen af januar 1971.

II. Mulighederne for Færøernes tilknytning til Fællesskaberne.

1. De europæiske Fællesskaber omfatter Det europæiske økonomiske Fællesskab (EEG), Det europæiske Kul- og Stålfællesskab (CECA) og Det europæiske Atomenerifællesskab (EURATOM).

Medlemskredsen i Fællesskaberne udgøres af de tilsluttede stater, og traktaterne gælder i princippet i deres helhed for medlemsstaternes europæiske territorier. Da Færøerne er en Del af det danske rige, vil Danmarks medlemskab af De europæiske Fællesskaber også omfatte Færøerne, medmindre der under Danmarks forhandlinger med Fællesskaberne aftales andet.

2. I den erklæring, som den danske regering den 18. juli 1967 tilstillede Fællesskabernes Kommission i forbindelse med den danske medlemsansøgning, er der taget et generelt forbehold med hensyn til Færøernes (og Grønlands) stilling. På åbningsmødet for de europæiske markedsforhandlinger i Luxembourg den 30. juni 1970 erklærede man sig fra dansk side (jfr. bilag 2) rede til at acceptere de tre europæiske traktater, de på grundlag heraf senere truffede beslutninger, fællesskabstraktaternes politiske mål samt planerne for Fællesskabernes videre udvikling. Det blev samtidig understreget, at de særlige naturgivne forhold på Færøerne gjorde det nødvendigt, at man med Fællesskaberne drøftede mulighederne for en særordning for Færøernes eventuelle deltagelse i et udvidet europæisk fællesskab inden for rammerne af Danmarks medlemskab. En orienterende drøftelse af spørgsmålet fandt sted i juli mellem repræsentanter for de danske myndigheder og Kommissionen. Fra dansk side har man senere over for Fællesskaberne oplyst, at man efter drøftelse med de færøske myndigheder i januar 1971 vil overgive Fællesskaberne det danske oplæg til forhandlingerne om Færøernes stilling til De europæiske Fællesskaber.

3. En færøsk stillingtagen i tilfælde af Danmarks indtræden i Fællesskabet er senest tilkendegivet ved en beslutning i Lagtinget den 9. november 1961 foranlediget af de dengang førte forhandlinger mellem Fællesskabet og Danmark. Disse forhandlinger blev afbrudt i januar 1963.

Ved denne beslutning gik et flertal af Lagtinget ind for, at Færøernes interesser bedst ville blive varetaget inden for Fællesskabet, samt at der under optagelsesforhandlingerne blev «lagt største vægt på de forhold, som forårsager, at Færøerne erhvervsmæssigt set så fuldstændig er bundet til fiskerierhvervet, og på Færøernes særlige stilling som folk, nationalt, historisk og styrelsesmæssigt».

4. Med hensyn til Færøernes stilling i tilfælde af, at Danmark bliver

medlem af De europæiske Fællesskaber, er der to principielle muligheder:

a. Færøerne indtræder i Fællesskabet inden for rammerne af Danmarks medlemskab.

Dette vil være den løsning, som vil komme til anvendelse, medmindre Danmark meddeler De europæiske Fællesskaber, at man ikke ønsker, at Færøerne skal indtræde sammen med resten af det danske rige.

b. Færøerne ønsker ikke at følge med Danmark ind i Fællesskabet. I så fald må Danmarks tiltrædelsestraktat klart fastslå, at traktaten ikke omfatter Færøerne, jfr. bilag 1.

Det er muligt, at Færøerne i så fald kan opnå en eller anden særordning med Fællesskabet («associering») omfattende visse dele af fællesskabssamarbejdet. Romtraktaten viser, at man i forbindelse med forhandlingerne om traktatens indgåelse var indstillet på at løse særlige problemer, som opstod såvel for medlemsstaterne som for oversøiske områder med forskellig statsretlig status i forhold til medlemslandene. For så vidt angår de europæiske territorier er alle sådanne særordninger reguleret inden for rammerne af medlemskabet, medens generelle særordninger, som indebærer en anden status end medlemskab, er gennemført for visse ikke-europæiske territorier. Størstedelen af disse særordninger er præget af de pågældende områders karakter af udviklingslande. For så vidt angår de hollandske områder Surinam og Antillerne fik Holland ret til senere at forhandle om de pågældende områders eventuelle associering med Fællesskabet.

Ingen af de pågældende ordninger er velegnede som fortilfælde for en særordning for Færøerne hvad angår det indholdsmæssige, fordi de særlige forhold, naturgivne eller andre, der ligger til grund for ordningerne, afviger fra de særlige færøske forhold. Derimod kan man formentlig henvise til de pågældende ordninger som et stærkt argument for, at der i forbindelse med Danmarks medlemskab gennemføres de konkrete særordninger, som de særlige problemer på Færøerne giver anledning til.

Det må betragtes som tvivlsomt, om man i en eventuel selvstændig ordning uafhængig af Danmarks medlemskab og derfor mindre vidtgående vil kunne opnå alle fordelene af den fælles fiskeripolitik og af de forskellige finansielle bistandsordninger og samtidig opnå en undtagelse for så vidt angår adgangen til fiskeriterritoriet. En sådan ordning vil formentlig lettere kunne tænkes inden for rammerne af medlemskab, som gør det lettere at betragte særordninger som led i et balanceret hele.

Ud fra denne vurdering har udvalget i det følgende redegjort for de problemer og de sider af Fællesskabernes virke, som i særlig grad har

interesse, såfremt Færøerne får den mest vigtigende form for tilknytning til Fællesskabet, nemlig inden for rammerne af dansk medlemskab. I hvilke omfang disse betragtninger vil være relevante i tilfælde af en særlig selvstændig ordning med De europæiske Fællesskaber for Færøernes vedkommende er umuligt at sige, idet dette helt vil afhænge af forhandlingerne med Fællesskaberne. Udvalgte konklusioner er indeholdt i rapportens afsnit XX.

III. Markedsdannelserne.

Siden begyndelse af 1960'erne har Vesteuropa været opdelt i to markedsgrupper. Den ene fællesmarkedet oprettedes den 1. januar 1958 og omfatter Frankrig, Tyskland, Italien, Holland, Belgien og Luxembourg.

For de vesteuropæiske lande, der ikke blev medlemmer af fællesmarkedet, opstod spørgsmålet om, hvorledes det økonomiske samarbejde i Europa kunne få et bredt europæisk grundlag. I første omgang blev dette spørgsmål søgt løst gennem forsøg på at inddrage fællesmarkedet i et stort europæisk frihandelsområde. Da bestræbelserne herpå slog fejl, gik hovedparten af de vesteuropæiske nationer, som stod uden for fællesmarkedet, sammen i dannelsen af Den europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA), der blev oprettet den 3. maj 1960. EFTA kom både i form og indhold til at repræsentere et mindre vidtrækkende samarbejde mellem deltagerne end fællesmarkedet. EFTA's medlemskreds var: Storbritannien, Danmark, Norge, Schweiz, Sverige, Østrig og Portugal. Finland fik i 1961 en særlig tilknytningsaftale med EFTA, og Island blev medlem fra 1. marts 1970. Færøerne har siden 1. januar 1968 været tilsluttet EFTA.

Et af EFTA's hovedmål er at bane vejen for en bred europæisk markedsløsning, og det var i overensstemmelse hermed, at Storbritannien, Danmark og Norge i 1961 ansøgte om medlemskab af fællesmarkedet. Medlemskabsforhandlingerne brød sammen i 1963 som følge af fransk modstand mod Storbritanniens optagelse i Fællesskabet. I 1967 fornyede de samme lande deres ansøgning om optagelse i Fællesskabet, men først på de seks landes topmøde i Haag i december 1969 blev der opnået enighed mellem fællesmarkedslændene om at indlede optagelsesforhandlinger med ansøgerlandene. Medlemskabsforhandlingernes åbningsmøde fandt sted den 30. juni 1970 med deltagelse af ministre fra Storbritannien, Danmark, Norge og Irland og de seks fællesmarkedslænde. Der har siden været afholdt en række forhandlingsmøder såvel på ministerniveau som på embedsmandsplan. Også de øvrige EFTA-lande, der af politiske eller udviklingsmæssige grunde ikke ønsker fuldt medlemskab af et udvidet europæisk fællesskab, har i november 1970 indledt drøftelser med Fælles-

skaberne med henblik på at opnå en form for løsere tilknytning til De europæiske Fællesskaber.

IV. Fællesmarkedssamarbejdet i hovedtræk.

1. Rom-traktaten, som er grundlaget for fællesmarkedet, indholder alene forpligtelser på det økonomiske område, men rummer samtidig en politisk målsætning. I de ca. 13 år, fællesmarkedet har eksisteret, er der opnået ganske betydelige resultater i udbygning af de seks landes økonomiske samarbejde. Derimod er det ikke hidtil lykkedes at etablere et snævrere samarbejde på det udenrigspolitiske område, bortset fra et netop vedtaget forslag om gensidige konsultationer om udenrigspolitiske spørgsmål.

I økonomisk henseende har De europæiske Fællesskabers sigte i første omgang været at skabe et fælles marked, hvilket bl.a. er en forudsætning for, at landene kan udnytte stordriftens fordele. Det er fastslået som fællesmarkedets formål at fremme en harmonisk, vedvarende og stabil udvikelse af den økonomiske aktivitet i fællesmarkedet samt en hurtigere vækst i levestandarden. Midlerne hertil er først og fremmest oprettelsen af det fælles marked og en gradvis samordning af medlemsstaternes økonomiske politik. Det fælles marked indebærer ikke blot, at samtlige varer inden for fællesmarkedet skal kunne passere landegrænserne uhindret, og at indførsel fra udenforstående lande mødes af fælles toldsatser (en toldunion). Det er tillige ensbetydende med, at samtlige produktionsfaktorer, som er nødvendige for varenes fremstilling, frit skal kunne bevæge sig fra det ene land til det andet. Derfor skal landene afvikle de hindringer, som hæmmer arbejdskraftens, tjenesteydelseernes og kapitalens bevægelighed mellem medlemsstaterne.

De nævnte grundprincipper omfatter også landbrugserhvervet og fiskerierhvervet. På disse områder forudsætter Rom-traktaten gennemførelsen af en fælles politik i form af interne markedsordninger, beskyttelse over for import fra omverdenen samt strukturelle reformer.

Det frie økonomiske liv inden for fællesmarkedet, som Rom-traktaten tilsigter, kan begrænses eller modvirkes af private firmaers, organisationers eller statslige myndigheders handlemåde, f.eks. i form af dumping, prisaftaler og monopoler eller statsstøtte af forskellig slags. Rom-traktaten foreskriver derfor gennemførelsen af forholdsregler, som skal sikre, at konkurrencevilkårene mellem medlemsstaterne ikke forvrides.

Et så vidtgående samarbejde på det økonomiske område, som der her er tale om, vil ikke kunne undgå på visse områder at føre til betydningsfulde ændringer i erhvervsstrukturen og beskæftigelsesforholdene i medlemsstaterne. For at lette den tilpasningsproces, der herved nødvendig-

gøres, lægger fællesmarkedet vægt på, at der føres en aktiv struktur- og regionalpolitik, og der er i denne sammenhæng oprettet en investeringsbank og en social fond.

Virkeliggørelsen af fællesmarkedet varetages af en række samarbejdsorganer, hvorefter de vigtigste er Ministerrådet, Kommissionen, Domstolen og Det europæiske Parlament, som er nærmere omtalt nedenfor.

2. Rom-traktaten har karakter af en rammeaftale. Medens traktaten indeholder ret detaljerede regler vedrørende oprettelsen af toldunionen, fastsætter den på de fleste øvrige samarbejdsområder kun generelle målsætninger og retningslinier for samarbejdet, hvis nærmere udformning og iværksættelse det er de fælles instruktioners opgave at træffe beslutning om. Herved får den organisatoriske opbygning af Fællesskabets samarbejdsorganer sin særlige betydning.

V. Institutionerne og beslutningsformerne.

1. Det er kendetegnende for fællesskabet i forhold til de andre eksisterende internationale økonomiske samarbejdsorganisationer, at medlemslandene har afgivet en del af deres nationale beslutningsret til Fællesskabet, således at beslutninger, som tidligere blev truffet af det enkelte medlemslands myndigheder, nu træffes i fællesskab med de andre lande af Fællesskabets kompetente institutioner. Man har endvidere gennemført det princip, at beslutninger og forskrifter, som træffes af Fællesskabets myndigheder, i en række tilfælde er umiddelbart bindende for borgere og selskaber i medlemslandene. Det er dette sidstnævnte princip, som indebærer, at visse af fællesmarkedets beslutninger betegnes som overnationale.

Fællesskabets institutionelle opbygning er i korte træk som følger:

Ministerrådet er den øverste besluttende myndighed. Det består af en regeringsrepræsentant for hver medlemsstat. Traktaten foreskriver, at der i beslutninger om visse centrale spørgsmål kræves et kvalificeret flertal. Hvis ikke andet er fastsat i traktaten, træffer Rådet sine afgørelser med simpelt flertal af medlemmerne, således at hvert land har en stemme. Hidtil har deltagerlandene undgået kampafstemninger, idet udsigten til sådanne har tilskyndet til kompromisløsninger, som har kunnet vedtages enstemmigt.

Kommissionen er den drivende kraft i Fællesskabets organisatoriske apparat. Den varetager fortrinsvis udøvende funktioner, er upartisk og uafhængig af de enkelte deltagerlandes regeringer og har hovedansvaret

for, at udviklingen henimod den økonomiske union fremmes. Kommissionen består af 9 medlemmer, som vælges alene under hensyn til deres almindelige dygtighed og må være absolut uafhængige. Det indgår i de Seks' foreløbige overvejelser, at antallet af kommissionsmedlemmer øges til 14 i forbindelse med udvidelsen af medlemskredsen, hvor hver af de store medlemsstater får 2 og de øvrige seks lande hvert 1 medlem af Kommissionen. Kommissionen har på visse felter besluttende myndighed og virker iøvrigt bl.a. ved at tage initiativer og fremsætte forslag til Rådet med hensyn til alle grene af Fællesskabets arbejdsområder.

Parlamentet (Europaparlamentet) har kontrollerende beføjelser i forhold til Kommissionen og en rådgivende funktion over for Rådet, som skal indhente en udtalelse fra Parlamentet, inden det træffer afgørelser om langt de fleste sager. Parlamentet har derfor endnu ikke beføjelser, der kan sidestilles med en lovgivende forsamling som f.eks. Folketingets eller Lagtingets. Der er dog truffet beslutning om, at Parlamentet i videre omfang får budgetære beføjelser, efterhånden som Fællesskabet får såkaldte «egne midler» med, at indtægten af importafgifter og told tilfalder Fællesskaberne. Det er endvidere vedtaget at gennemføre en undersøgelse af, hvorledes der kan gennemføres direkte valg til Parlamentet i medlemslandene. Parlamentets 142 medlemmer udpeges foreløbigt af de nationale parlamenter. Det er sandsynligt, at Parlamentets medlemstal i et udvidet fællesskab øges til 208 medlemmer, hvoraf Danmark skulle udpege 10 medlemmer.

Domstolen, som består af syv dommere, har til opgave at udøve kontrol med, at de besluttende organer holder sig indenfor de rammer, traktaten har fastlagt, og at de i det hele taget respekterer deres juridiske forpligtelser i medfør af traktaten. Også sager vedrørende virksomheder og privatpersoner kan indbringes for Domstolen.

Ud over de nævnte fire hovedinstitutioner findes dels **Det økonomiske og sociale Udvalg**, hvor erhvervsorganisationer, fagforeninger og andre interessegrupper er repræsenteret, og som har lejlighed til forudgående at udtale sig om en række beslutninger af principiel karakter, dels en række **stående udvalg**. Disse sidste har til opgave at følge med i og rapportere til Rådet og Kommissionen om udviklingen på afgrænsede områder i medlemslandene. Endvidere er administrationen af den fælles landbrugspolitik delvis henlagt til en række forvaltningskomitéer bestående af repræsentanter for Kommissionen og medlemslandene. Tilsvarende komitéer kan forventes oprettet til at administrere visse sider af den fælles fiskeripolitik.

Den besluttende myndighed hos Fællesskabet ligger hos Rådet og Kommissionen. På de fleste sagsområder fastsætter Rom-traktaten, at Rådet træffer beslutning på forslag af Kommissionen, men på en række afgrænsede områder er Kommissionen bemyndiget til selv at træffe afgørelser. I modsætning til Rådet træffer Kommissionen altid sine beslutninger ved simpel flertalsafgørelse blandt medlemmerne.

Fællesskaberne opererer med følgende beslutningsformer:

Forordninger er alment gyldige. De er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i samtlige medlemsstater. Dette vil i tilfælde af, at Færøerne deltager i Fællesskabet, sige, at forordningerne uden vedtagelse af en tilsvarende lagtingslov eller færøsk administrativ forskrift er direkte bindende for enkeltpersoner og selskaber på Færøerne og i alle andre deltagerlande.

Direktiver er med hensyn til det tilsigtede mål bindende for de medlemsstater, de er tilsat, men overlader det til de nationale myndigheder selv at bestemme form og midler for gennemførelsen. Et direktiv til Danmark indebærer derfor, at de færøske myndigheder skal træffe de fornødne foranstaltninger til at opfylde direktivets formål, såfremt sagen falder ind under et område, der i henhold til hjemmeslyreloven er overtaget som færøsk særansvarlig.

Beslutninger er bindende i alle enkeltheder for adressaten. Er denne et eller flere deltagerlande, har beslutningen samme retlige karakter som et direktiv, men er mere detaljeret. Er adressaten enkeltpersoner eller virksomheder, har beslutningen samme retskraft som en forordning.

Henstillinger og udtalelser er ikke juridisk bindende, men følges i praksis af de myndigheder, institutioner eller personer, til hvem de er stilet.

2. På samme måde, som det er tilfælde ved Færøernes deltagelse i EFTA, vil rigsfællesskabet forudsætte, at Færøernes eventuelle tilslutning til det udvidede fællesskab sker inden for rammerne af Danmarks medlemskab. Danmark vil som medlemsstat være berettiget til at udpege én repræsentant til Rådet og de forskellige udvalg og komitéer, som er sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne. Repræsentanter for den danske stat vil således være faldsmænd for danske, færøske og grønlandske interesser i de nævnte besluttende og rådgivende fællesskabsorganer.

Tilsluttes Færøerne Fællesskabet på en sådan måde, at Rom-traktaten i sin helhed, eventuelt med visse specielle undtagelser, kommer til at gæl-

de for Færøerne, vil reguleringen af forholdet til Fællesskabet være undergivet dettes almindelige beslutningsprocedure. Herved opstår spørgsmålet om varetagelsen af færøske interesser i forberedelsen af og ved beslutninger i sager af særlig betydning for Færøerne.

De færøske interesser vil fortrinsvis knytte sig til administrationen af den fælles fiskeripolitik. Hvordan hensyntagen til færøsk interesser sikres bedst muligt, er et spørgsmål, hvis løsning vil bero på forhandlinger mellem danske og færøske myndigheder. I betragtning af, at de relevante **komitéer og udvalg** dækker forholdsvist brede sagsområder, er det naturligt, at talsmanden for rigets interesser som hovedregel er en repræsentant for de danske myndigheder. Det vil være naturligt, at de færøske myndigheder i det omfang, de finder behov herfor, er repræsenteret i de danske delegationer. På områder, hvor færøske interesser er dominerende sammenlignet med det øvrige riges, vil der intet være til hinder for, at en repræsentant for de færøske myndigheder i givet fald optræder som dansk talsmand.

For så vidt angår Rådet vil rigets interesser altid blive varetaget af et medlem af den danske regering. I det omfang, man fra færøsk side måtte ønske det, vil en repræsentant for de færøske myndigheder, f.eks. et medlem af Landsstyret, kunne deltage i den danske delegation ved rådsmøderne.

Til Det europæiske Parlament vil Danmark muligvis kunne udpege 10 delegerede. Spørgsmålet om færøske delegerede til Europaparlamentet må løses ved forhandling mellem Folketinget og Lagtinget.

3. Såfremt Færøerne ikke indtræder i Fællesskabet i forbindelse med Danmarks medlemskab, men får en løsere tilknytning, vil der ikke være grundlag for færøsk deltagelse i de komitéer og udvalg, som medvirker ved udformningen og administrationen af fællesskabssamarbejdet, herunder den fælles fiskeripolitik.

VI. Det fælles varemarked.

A. Toldunion.

Det centrale element i Fællesskabet med henblik på at opnå frie varebevægelser mellem medlemsstaterne er toldunionen, som omfatter alle varer.

Toldunionen er virkeliggjort ved, at mængdemæssige begrænsninger samt told og afgifter med samme virkning som told er afviklet i samhandelen mellem medlemsstaterne. Ligeledes er det ikke tilladt ved eks-

port fra en medlemsstat til en anden at godtgøre eksportøren betalt told af færdigvarer eller af rå- og hjælpestoffer, som er anvendt ved fremstilling af eksportvarer.

Fra 1. januar 1978 skal foruden de enkelte medlemsstaters variable afgifter på importen fra tredjelande af landbrugsvarer, indtægten af den fælles ydre told samt 1 procent-point af momsen alleveres til Fællesskabet og udgøre dets indtægter. Ordningen indføres gradvis fra 1. januar 1971 ved, at stigende andele af de pågældende indtægter tilfalder Fællesskabet.

B. Det færøske afgiftssystem.

Formelt set er der ingen toldlov på Færøerne og derfor ingen import-told eller eksporttold. Det færøske afgiftssystem består af en såkaldt særlig indførselsafgift på 13% af samtlige varer med undtagelse af visse råvarer og skibe, indførselsafgifter af varierende størrelse (punktafgifter) på en lang række forbrugsvarer samt af fremstillingsafgifter (især på sukker-, chokolade- og drikkevarer). Af administrative grunde opkræves afgifterne, bortset fra fremstillingsafgifterne, ved varernes indførsel, hvorved de ligner told.

Indførselsafgifterne opkræves først og fremmest for at skaffe landskassen indtægter. B beskyttelsesmæssige hensyn er ikke fremtrædende, idet den færøske produktion bortset fra fiskevarer omfatter et snævert vareudvalg. Kun i tilfælde, hvor færøsk produktion af varer af samme art som afgiftsbelagte importvarer, er afgiftsfri eller er pålagt en lavere fremstillingsafgift end indførselsvarerne, virker indførselsafgiften som beskyttelsestold.

Landsstyret har en general hjemmel til at tilbagebetale færøske virksomheder betalt indførselsafgift af anvendte rå- og hjælpestoffer, uanset om færdigvaren eksporteres eller afsættes på hjemmemarkedet. Af praktiske grunde ydes refusion for så vidt angår skibsværfter som en procentsats af skibenes vurderingssum. Mængdebegrænsninger for import og eksport findes ikke bortset fra importen af spiritus. Af eksport til ikke-EFTA-lande kræver eksporttilladelse. Inden for EFTA gælder det samme for skibe og visse fiskevarer (saltfisk).

C. Behovet for tilpasning af færøske afgiftsbestemmelser m.v.

Hvis Færøerne tilsluttes Fællesskabet, bliver det nødvendigt at gennemføre dels en toldlov, dels en del ændring i bestående afgiftslove.

1. Ved deltagelse i toldunionen må der på Færøerne vedtages en toldlov, som indeholder Fællesskabets toldtarif, d.v.s. ens toldsats i alle medlemsstater for import fra lande uden for Fællesskabet, og en toldlovgiv-

ning, som harmonerer med den i de øvrige medlemsstater gældende lovgivning, herunder anvendelse af Bryssel-nomenklaturen til gruppeinddeling af varerne. I denne forbindelse opstår spørgsmålet om fællestariffens iværksættelse på Færøerne. Udgangspunktet vil være en told på 0, hvorefter tolden forhøjes i løbet af et åremål (overgangsperioden), til fællestariffens satser. Længden af denne overgangsperiode skal beslattes som led i Fællesskabets udvidelse, og den vil sandsynligvis blive ens for alle ansøgerlandene. Der bliver formentlig tale om en periode på 4-5 år.

I det omfang hidtil ikke afgiftsbelagte varer, som indføres fra lande uden for det udvidede fællesskab, pålægges told, kan dette fordyre den færøske produktion. Havsalt er det væsentligste eksempel herpå.

2. Den beskyttelse af den færøske produktion, som eksisterende indførselsafgifter indebærer, må udvikles gennem en tilpasning af afgifterne, idet færøsk produktion ikke må favoriseres på bekostning af afsætningsmulighederne på Færøerne af andre deltagerlandes produktion. En sådan tilpasning er allerede gennemført af Lagtinget for alle EFTA-varer.

3. Deltagelse i Fællesskabet vil ikke umiddelbart nødvendiggøre, at strukturen i det færøske afgiftssystem ændres bortset fra, at de eksisterende indførselsafgifter omdannes til interne omsætningsafgifter, og at deres beskyttelsesvirkning fjernes. Der vil intet være til hinder for at opkræve produktionsafgifter og belægge tilsvarende importerede varer med en udlignende omsætningsafgift. Under forudsætning af ikke-diskrimination vil de færøske myndigheder frit kunne bestemme niveauet for de interne afgifter. Det bemærkes dog, at adgangen til nationalt at udforme de interne afgifter vil blive beskåret, når den i Rom-traktaten forudsatte harmonisering af medlemsstaternes interne afgifter, herunder af moms-satserne, virkeliggøres. Foreløbig vil de enkelte lande frit kunne bestemme momsprocentens størrelse. Hvornår harmonisering af punktskatter og momssatser vil ske, kan ikke i dag siges præcist. Efter de foreliggende planer skal momssatserne og de vigtigste punktskatter harmoniseres i løbet af 1970'erne, dog formentlig tidligst efter 1975.

4. I det omfang, den gældende refusionsordning for betalte indførselsafgifter indbærer beskyttelse af den færøske produktion, må reglerne ændres, således at beskyttelseselementet fjernes, for så vidt angår eksport til Fællesskabet. Ligesom i EFTA er refusion af betalt told ikke tilladt inden for Fællesskabet ved eksport til andre medlemsstater, men derimod tilladt ved eksport til tredjelande. Ikke-diskriminerende afgifter, som f.eks. moms og punktafgifter, vil kunne godtgøres ved eksport til Fællesskabet.

D. Forslag til tilpasning af færøske afgiftsbestemmelser m.v.

1. Over halvdelen af landskassens indtægter hidrører fra indførselsafgifter og ca. 80% af indførslen kommer fra det udvidede fællesskab. Hensynet til opretholdelse af landskassens indtægter må derfor være tungtvejende ved valg af fremgangsmåde ved iværksættelsen af den fælles ydre toldtarif. På denne baggrund foreslås det, at fællestariffen gennemføres som en overbygning til det eksisterende system af indførselsafgifter. Landskassen vil herved foruden at bibeholde sine indtægter fra de nuværende indførselsafgifter tilføjes nye indtægter. Disse vil dog blive beskedne, dels fordi importen fra tredielande kun andrager ca. 11% af totalimporten, dels fordi fællestariffen skal gennemføres gradvis over et antal år, og endelig skal en stigende del af toldindtægterne (i 1975 det fulde beløb) afleveres til Fællesskabet. Indførelse af fællestariffen vil medføre, at tolden på salt fra Spanien bliver 60 kr. pr. ton, medens salt nu er afgiftsfrit. For at undgå den omkostningsfordyrelse, som fællestariffen for salt vil påføre især saltfiskeproduktionen, har man allerede fra dansk side taget forbehold om et toldfrit kontingent for salt fra tredielande i tilfælde af, at Færøerne indtræder sammen med Danmark. Andre varer af betydning er tømmer fra Sverige. Der er imidlertid ikke med hensyn til denne og øvrige varer fra tredielande tilstrækkeligt grundlag for at ansøge Fællesskabet om undtagelser fra fællestariffen, idet kriteriet er, at der ikke er tilstrækkelige forsyningsmuligheder inden for Fællesskabet.

De eksisterende indførselsafgifter vil som nævnt indtil videre kunne opretholdes bortset fra de udgifter, som indebærer beskyttelse af færøsk produktion. Afviklingen af beskyttelsen vil ikke frembyde større vanskeligheder end dem, som industrien allerede har instillet sig på som følge af aftrapningen af beskyttelsen i henhold til EFTA-medlemskabet. Der ses derfor ikke at være behov for at anmode om en længere overgangsperiode for afviklingen af beskyttelsen af den færøske industri end den generelle overgangsperiode, som måtte blive aftalt for de fire ansøgerlande. Dels af hensyn til behovet for en klar skillelinie mellem den fælles ydre told og de færøske indførselsafgifter foreslås det ved lov at formalisere de eksisterende indførselsafgifter som interne omsætningsafgifter. Dette forhindrer ikke, at afgifterne fortsat opkræves ved varernes indførsel.

2. Forudsætningerne for en ophævelse af mængdebegrænsningen for importen af spiritus er næppe til stede på Færøerne. Det foreslås derfor at søge Fællesskabets tilslutning til ordningens opretholdelse i henhold til Rom-traktatens dispensationsbestemmelse i art. 36 (hensynet til den offentlige moral og orden samt menneskets sundhed). Eksportforbudet for fiskefartøjer foreslås søgt opretholdt af hensyn til bevarelsen af fisker-

flåden, medens der ikke ses at være grundlag for at søge undtagelser fra fællesskabsreglerne om fri adgang til eksport iøvrigt til det udvidede fællesskab. Over for tredielande vil de nævnte restriktioner kunne opretholdes, indtil Fællesskabets harmonisering af handelspolitikken over for tredielande muligvis vil forudsætte ensartede regler for medlemsstaterne på disse områder.

VII. Handelspolitik.

A. Som et naturligt modstykke til den fælles toldpolitik forudsætt Romtraktaten, at medlemsstaterne efter overgangsperiodens udløb skal have tilvejebragt forudsætningerne for en fælles handelspolitik over for udenforstående lande og internationale samarbejdsorganisationer på det økonomiske område. Det handelspolitiske samarbejde skal bl. a. bestå i, at handelsaftaler med tredielande skal forhandles af og omfatte Fællesskabet som helhed, ligesom Fællesskabet skal forhandle med og indgå for alle medlemmer bindende aftaler med internationale organisationer som f.eks. GATT. Endvidere skal samarbejdet omfatte eksportfremmende foranstaltninger på fællesskabsbasis, herunder eksport af fiskeprodukter. Som en undtagelse kan Rådet indtil udgangen af 1972 tillade tosidige forhandlinger mellem medlemslandene og tredielande om handelsaftaler, hvilket især tager sigte på samhandelen med statshandelslande.

Hidtil har det handelspolitiske samarbejde været begrænset, men det er under stadig udbygning. Fællesskabet har indgået enkelte tosidige handelsaftaler med tredielande og aftaler med internationale organisationer (Kennedy-runden). En lang række tosidige handelsaftaler mellem Fællesskabets medlemmer og tredielande er fremdeles i kraft. Fællesskabet har som sådant ikke hidtil afsluttet tosidige handelsaftaler med østlandene.

B. For Færøernes vedkommende ses der ikke at være betænkeligheder ved at deltage i Fællesskabets handelspolitiske samarbejde. Eftersom samhandelen i stadig højere grader blevet liberaliseret, er den færøske eksport kun i begrænset omfang afhængig af Danmarks tosidige handelsaftaler med andre lande. Eksportfremmende samarbejde på fællesskabsbasis har endnu ikke manifesteret sig, men i det omfang sådanne eksportfremmende foranstaltninger måtte blive iværksat navnlig på fiskevareområdet, vil det tjene den færøske eksports interesser.

VIII. Virkninger for Færøernes udenrigshandel.

A. Den fælles ydre told for de fleste arter af frosne fileter og fersk fisk udgør 15--20 %. For fiskemælk er tolden 2 % og for saltfisk, klipfisk og

støkfisk er fællestolden 13 %, men der har hidtil været anvendt et årligt kontingent på 34.000 tons for import fra tredielande, hvilket har muliggjort afvikling af den færøske eksport af saltfisk til Italien uden told. Fra 1. februar 1971 er denne told suspenderet. Den færøske eksport af fersk fisk omfatter fortrinsvis toldfrit salg af sild i danske havne. Fællestolden for fersk sild er 17 % for mængder ud over et toldfrit kontingent på 46.000 tons.

B. Færøernes udenrigshandel er, som det fremgår af herostående oversigt, i væsentlig grad knyttet til det udvidede fællesskabs deltagerlande. Disse aftager over halvdelen af Færøernes eksport og tegner sig som leverandører for 9/10 af Færøernes import.

Færøernes udenrigshandel 1968 og 1969

Procenter	Eksport til		Import fra	
	1969	1969	1968	1969
EEFTA	44	46	94	94
(heraf Danmark)	(15)	(16)	(63)	(63)
EEC (udvidet ¹⁾)	54	48	89	89
Tredielande ²⁾	46	52	11	11
Ialt	100	100	100	100
Ialt mill. kr.	154	182	211	235

- 1) Nuværende Fællesskab samt Storbritannien, Danmark, Norge og Irland.
2) Lande uden for det udvidede fællesskab.

Det fremgår af nedenstående opstilling af de fem vigtigste eksportvaregrupper, som tilsammen i 1969 udgjorde 86 % af totaleksporten, at kun fersk sild, fiskemel og -olie har det udvidede fællesskab som hovedmarked.

Færøernes eksport af de vigtigste varer 1969

Procenter	Udvidet fællesskab	Tredielande	Ialt
Frosne fiskefileter	10	90	100
Saltfisk og klipfisk	28	72	100
Fiskemel og -olie	90	10	100
Saltsild m.v.	24	76	100
Fersk sild	100	—	100

C.

1. Ved indtrædelse i Fællesskabet vil den geografiske fordeling af Færøernes indførsel næppe ændres væsentligt bortset fra, at en del af den i forvejen forholdsvis beskedne import fra tredielande som følge af fordyrelsen ved indførelsen af den fælles ydre told må forventes omlagt til Fællesskabet.

2. For så vidt angår eksporten må en vis omlægning forudses over på markederne inden for Fællesskabet i kraft af den præferencestilling, som toldfriheden giver varer fremstillet inden for Fællesskabet. Det vareområde, hvor deltagelse i Fællesskabet vil fjerne en eksisterende told af væsentlig betydning, er frosne fiskefileter. Eksporten af denne vare har hidtil været beskedne, men er i løbet af 1970 steget stærkt på bekostning af hovedmarkedet i USA. I betragtning af, at det er fordelagtigt at eksportere denne vare til Den tyske Forbundsrepublik til trods for en told på 16,2 %, vil afviklingen af denne told gøre dette ekspanderende marked endnu mere attraktivt. Også syrnede sildfileter, af hvilke produktionen på Færøerne vil øges, vil få fordel af toldfriheden, idet fellestolden udgør 21 %.

Den omstændighed, at det nuværende fællesskab udvides med så betydningsfulde fiskerinationer som Norge, Danmark og Storbritannien, medfører, at medens det nuværende Fællesskab er underforsynet med fisk og fiskevarer, vil det udvidede fællesskab blive et overskudsområde for de fleste fiskevarer. Denne ændrede forsyningssituation kan tænkes at medføre væsentlige ændringer i Fællesskabets nuværende regler for import af fiskevarer. Det må derfor forventes, at de nuværende afsætningsforhold for færøske produkter til deltagerne i det udvidede fællesskab vil forringes, såfremt Færøerne står uden for det udvidede fællesmarked. De væsentlige faktorer i denne forbindelse er, at Norge vil være i stand til at dække efterspørgslen i det udvidede fællesskab efter frosne fiskefileter, hvorved bemærkes, at eksporten til Danmark (og andre medlemslande) af fersk fisk vil blive pålagt told. Også en større del af Italiens saltfiskimport vil eventuelt kunne dækkes af Norge. Udsigten til et fortsat stramt marked i USA for frosne fiskefileter vil muligvis sikre afsætningen af den færøske produktion, hvilket imidlertid ikke formindsker ulempen ved at stå uden for Fællesskabet og derved på glip af præferencestillingen inden for Fællesskabet ikke alene for frosne fiskefileter, men samtlige fiskevarer.

Det må endvidere tages i betragtning, at det udvidede fællesskab nu antages at ville vedtage foranstaltninger til at sikre eksporten til tredielande for den produktion af fiskevarer, som ikke kan afsættes inden for Fællesskabet. Såfremt Færøerne ikke tilsluttes Fællesskabet, risikerer

flerøsk eksport til tredjelande at skulle konkurrere med eventuelt subsidiert eksport fra Fællesskabets overskudsproduktion.

IX. Fællesskabets fiskeripolitik.

A. Generelt.

Den fælles fiskeripolitik, som er forudsat i Romtraktaten, er efter flere års forberedelse vedtaget for så vidt angår dens principielle indhold. Det er besluttet, at fiskeripolitikken på de områder, som der foreløbig er enighed om, skal træde i kraft fra 1. februar 1971. For at muliggøre dette skal Kommissionen forinden udarbejde detaljerede bestemmelser om det nærmere indhold af principbeslutningerne. Der foreligger således ikke på nuværende tidspunkt et fuldstændigt billede af den fælles fiskeripolitik som grundlag for en vurdering af fordele og ulemper for Færøerne i tilfælde af deltagelse i Fællesskabet. De vedtagne principper udgør imidlertid et tilstrækkeligt udgangspunkt til bestemmelse af de vigtigste elementer i den fælles fiskeripolitik.

Udformningen af fiskeripolitikken er baseret på forholdene inden for fiskerierhvervet og fiskeindustrien i det nuværende Fællesskabs medlemsstater. Den tager således ikke hensyn til den helt forskellige fiskeripolitiske struktur i de lande, som søger en medlemskab af Fællesskabet. Hvis udvidelsen af Fællesskabet virkeliggøres, må man forvente, at den vedtagne fælles fiskeripolitik på visse punkter må udbygges eller ændres. En vurdering af betydningen for Færøerne ved at deltage i Fællesskabet må derfor omfatte et skøn over udformningen af den fælles fiskeripolitik efter udvidelsen.

B. Fiskeripolitikens indhold.

Den fælles fiskeripolitik er baseret på to grundlæggende forordninger, som er vedtaget af Rådet. Den ene fastsætter regler for en fælles strukturpolitik, og den anden foreskriver fælles regler for en markedsordning for fisk og fiskeprodukter.

Strukturpolitikken indeholder i første række fælles regler for udøvelse af fiskeri, om beskyttelse af fiskebestanden, om foranstaltninger til forbedring af produktions- og afsætningsstrukturen, herunder effektiviteten i fiskeriet, markedsføring (bl.a. udbygning af lager- og tilvirkningsfaciliteterne) og de sociale vilkår samt om bedre uddannelses- og omskolingsmuligheder og bedre arbejdsforhold ombord på fiskerfartøjerne. Endvidere forudses regler, som endnu ikke er nærmere udførnet, om finansiel støtte fra Fællesskabet til de strukturfremmende foranstaltninger. De enkelte medlemslande afskæres ikke fra at yde støtte til strukturforbedring, men

støtten må være forenelig med de fastsatte generelle retningslinier herfor. I grundforordningen er de strukturfremmende foranstaltninger og de rent sociale aspekter ikke skarpt adskilt. De fornødne ændringer vil fremgå af de gennemførelsesordninger, som er under udarbejdelse.

1. Den ud fra et færøsk synspunkt vigtigste bestemmelse inden for strukturpolitikken er hovedreglen om, at alle fiskeskibe, som fører et medlemslands flag, og som er indregistreret inden for Fællesskabet, skal have lig adgang til at udøve fiskeri inden for de enkelte medlemslandes fiskeriterritorier. Undtagelse fra denne regel skal kunne gives for bestemte fangstpladser i en overgangsperiode på højst 5 år for områder inden for 3 sømil. Disse områder skal kunne beholdes den lokale befolkning, når den i væsentlig grad er afhængig af kystfiskeriet.

En anden bestemmelse af betydning er, at Rådet kan fastsætte begrænsninger med hensyn til fiskeri af bestemte fiskeslag, fiskezoner, fisketider samt fiskemetoder og fiskeredskaber, såfremt fiskeri på et medlemslands territorium udsætter fiskebestanden for overfiskeri. Sådanne foranstaltninger skal være ikke-diskriminatoriske og sigter på at blive bragt i anvendelse i tilfælde af, at de på nationalt grundlag truffne forholdsregler viser sig utilstrækkelige til sikring af fiskebestanden inden for fiskerigrænsen. Det må altså understreges, at de enkelte medlemslande som hidtil kan vedtage begrænsninger med hensyn til fiskeriets omfang og metoder for så vidt angår fiskeriterritoriet. Sådanne begrænsninger skal gælde for alt fiskeri, hvadenten det udøves af landets egne fiskere eller af fiskere fra andre medlemslande.

2. **Markedsordningens** formål er at skabe et fælles marked for fisk og fiskevarer, hvor samhandelen mellem medlemslandene, herunder direkte landinger og omkostninger, skal forløbe frit. De varegrupper, som er omfattet af markedsordningen, er: 1) fersk, kølet eller frosset fisk respektive saltet, tørret eller røget fisk samt krebs og bløddyr, 2) fiskekonserves og fiskemel. Afviklingen af told og mængdemæssige begrænsninger i den interne samhandel samt iværksættelsen af fælles ydre toldsatser for fisk og fiskevarer blev gennemført 1. januar 1970.

Markedsordningens væsentligste bestanddele drejer sig om forbedring af afsætningsstrukturen for Fællesskabets egen produktion, om prissikringsforanstaltninger, om vilkårene for samhandelen med tredjelande samt om de fælles konkurrenceregler.

a. Reglerne om forbedring af afsætningsstrukturen sigter på at tilvejebringe forudsætningerne for et ensartet internt marked. Med henblik herpå skal der være adgang til at foreskrive fælles normer for kvalitet, stør-

relessortering, emballage og øvrige handelsstandard, som skal være opfyldt ved omsætningen af fisk og fiskevarer inden for Fællesskabet. Sådanne normer er udarbejdet for forsk fisk, men er endnu ikke vedtaget af Rådet. Endvidere udestår vedtagelse af reglerne om kontrol med normenes overholdelse.

b. Markedstilpasningen og dermed **prissikringen** tager sigte på at stabilisere fiskepriserne i førstehåndsom sætningen. Dette skal i første række ske ved indgreb (intervention) i markedet i form af støtteopkøb, men der vil også være mulighed for gennem planlægning af fangsterne at regulere tilførslerne. Disse indgreb skal administreres af autoriserede producentorganisationer.

c. **Producentorganisationerne** er sammenslutninger af producenter, hvormed i første række menes fiskere, men også ejere af fiskerfartøjer vil kunne deltage. Producentorganisationerne skal oprettes, hvor de ikke allerede eksisterer. I princippet skal al fangst sælges gennem producentorganisationer og under iagttagelse af de forskrifter, som fastsættes af disse organisationer, men fiskerne har ingen pligt til at være medlemmer. Udenforstående fiskere vil dog ikke kunne opnå fordelene ved at modtage økonomisk godtgørelse i tilfælde af, at salgspriserne bevæger sig under de fastsatte mindstepriser, jfr. nedenfor, og der gennemføres støtteopkøb. Producentorganisationerne vil få hovedparten af de afholdte udgifter til støtteopkøb tilbagebetalt fra Fællesskabet (den fælles landbrugsfond FEOGA). Udgifter herudover skal producentorganisationerne selv tilvejebringe gennem opkrævning af en afgift af al indhandlet fisk. Der er ikke taget stilling til afgiftens størrelse, eller om den skal kunne variere fra land til land eller mellem producentorganisationer. Producentorganisationerne vil især kunne iværksætte fangstbegrænsning og fangstdrøring, såfremt overskudstilførsler truer markedet.

d. Udgangspunktet for prissikringsordningen er de såkaldte **orienteringspriser**, d.v.s. den pris, som man tilstræber, at fiskerne skal få. Disse fastsættes af Rådet årligt for de forskellige fiskearter og med gyldighed for hele Fællesskabet som de tre seneste års gennemsnit af noteringer på repræsentative markeder inden for fællesskabet for bestemte kvaliteter. En særlig **forvaltningskomité** for fiskeriprodukter (sammensat af repræsentanter for medlemslandene og under Kommissionens forsed) skal ligeledes årligt indstille til Kommissionen at fastsætte de maksimale **tilbagekøbspriser**, som produktorganisationerne må anvende for de enkelte fiskearter. Fiskepartier, som i fri handel ikke opnår mindst tilbagekøbsprisen, udlages af markedet (d.v.s. tilbagekøbes af producentorganisa-

tioner) og videresælges til oparbejdelse til fiskemel. Tilbagekøbsprisen vil derved være udtryk for den laveste pris, som fiskerne vil få fangsten afregnet til, d.v.s. en mindstepris.

Det er endnu uafklaret, hvorvidt orienteringspriserne og tilbagekøbspriserne vil kunne variere efter landingssted eller efter fiskens anvendelse til konsum i fersk og afkølet tilstand eller forarbejdnig. Disse spørgsmål aktualiseres betydeligt i forbindelse med udvidelsen af Fællesskabet.

c. Selv om markedsordningen i princippet skal gælde for de allerfleste fiskearter og fiskeprodukter, er foreløbig kun fersk og kølet sild, torsk, kutler og rødfisk, makrel samt enkelte andre fiskearter inddraget under den vedtagne prisstabiliseringsmekanisme. For disse fiskarter fastsættes tilbagekøbspriserne inden for en prisramme på 60-90% af orienteringsprisen. Producentorganisationerne vil af Fællesskabet få refunderet enten 60 eller 55% (afhængigt af tilbagekøbsprisen) af udgifterne til støtteopkøb.

For andre fiskevarer som f.eks. frossen fisk og frosne fiskefileter, saltfisk samt fiskekonserves og fiskemel er der endnu ikke vedtaget regler om støtteopkøb eller anden form for intern prisstabilisering, men sådanne regler er under overvejelse.

3. I det nuværende Fællesskab, hvor selvforsyningsgraden for fisk og fiskevarer er ca. 80%, vil prisniveauet for fisk og fiskeprodukter i betydeligt omfang påvirkes af import fra tredielande. Derfor indeholder den fælles toldtarif forholdsvis høje toldsatser for import af disse produkter fra tredielande. Ud over tolden vil Fællesskabets fiskerier blive beskyttet mod import gennem et system af minimumsimportpriser (såkaldte referencpriser) kombineret med adgang til at iværksætte importstop eller til at opkræve udligningsafgifter.

Import af de fleste ferske, kølede og frosne fisk og fiskevarer skal reguleres gennem dels den fælles ydre told, dels ved udstedelse af importforbud, hvis importprisen er lavere end de fastsatte mindsteimportpriser. For så vidt angår sild vil der ikke blive iværksat importforbud, men opkræves en importafgift, der skal opveje forskellen mellem mindsteimportprisen og den faktiske importpris, hvis den er lavere end mindsteimportprisen.

Det er hensigten i de nærmest kommende måneder at forhandle den nærmere anvendelse af importsystemet med interesserede tredieland med henblik på, at der ikke over for tredielande, som forpligter sig til at overholde minimumspriserne, skal kunne iværksættes henholdsvis importstop eller opkræves udligningsafgifter. Dette importreguleringsystem vil efter det foreliggende ikke blive anvendt for saltfisk og klipfisk.

Det bemærkes, at for saltfisk, saltfiskefileter og klipfisk er den fælles ydre told på henholdsvis 13 og 20% blevet suspenderet for at modvirke prisforhøjelser på disse produkter. Eksport af saltfisk m.v. til Fællesskabet er herefter toldfri også ud over det hidtidige toldfri kontingent på 34.000 tons. Ligeledes er tolden (17%) på fersk og kølet sild suspenderet, i perioden 16.6.-14.2.

Såfremt der til trods for prisstabiliseringen og importreguleringen måtte opstå alvorlige markedskriser, vil der være mulighed for at træffe særlige forholdsregler til at rette situationen op. Det er imidlertid endnu ikke præciseret, hvornår en alvorlig krise foreligger, og hvilke midler der vil kunne bringes i anvendelse.

For så vidt angår eksport til tredielande forudser markedsordningen muligheden af, at der skal kunne ydes eksportgodtgørelse fra fællesskabsmidler, såfremt verdensmarkedspriserne er lavere end markedspriserne inden for Fællesskabet. Konkrete regler på dette område er ikke vedtaget, og behovet herfor er beskedent, eftersom Fællesskabet er nettoimportør. I det udvidede fællesskab får spørgsmål om eksportstøtteordninger derimod væsentlig betydning, idet der bl.a. kan ventes at blive overskudsproduktion af saltfisk, stokfisk og frosne fiskefileter.

4. Anvendelsen af de fælles konkurrenceregler for fiskerierhvervet overvejes af Fællesskabet. Nærmere bestemmelser er endnu ikke udformet. Det følger af de fælles regler, at det er forbudt at yde statsstøtte på en måde, som forrykker konkurrencevilkårene mellem medlemslandene. Direkte pristilskud, som påvirker produktionsomfanget, vil derfor ikke være tilladt.

C. Færøsket regler i hovedtræk.

De gengivne hovedtræk af Fællesskabets fiskeripolitik synes at afvige betydeligt fra den færøske fiskeripolitiks struktur. Prisdannelsen i førstehåndsom sætningen foregår på Færøerne ved, at to udvalg fastsætter priserne for fersk fisk (bortset fra sild) og saltfisk under hensyntagen til udviklingen på afsætningsmarkederne, således at priserne normalt gælder for et tidsrum, indtil markedsudviklingen som helhed betinger ændringer. Styring fra myndighedernes eller organisationernes side af fangstmængde og fangststed er ukendt på Færøerne.

Fra 12. marts 1964 har fiskerigrænsen ved Færøerne været 12 sømil. Inden for denne grænse har kun danske statsborgere tilladelse til at drive fiskeri, omlaste eller udføre anden til fiskerindløvelse knyttet virksomhed. Trawlfiskeri er forbudt inden for fiskerigrænsen.

På Færøerne ydes pristilskud pr. kg fersk eller saltet fisk efter vari-

er. nde regler til fiskerne. Fjere af mindre både og skibe modtager dog også pristilskud for fersk fisk, som landes på Færøerne.

D. Færøerne og den fælles fiskeripolitik.

I tilfælde af Færøernes tilslutning til Fællesskabet, og såfremt den fælles fiskeripolitik i sin helhed gennemføres på Færøerne, vil dette medføre væsentlige ændringer i det færøske fiskerierhverv og vilkårene for dets udøvelse.

1. Det altafgørende problem for iværksættelsen af den fælles fiskeripolitik på Færøerne er åbning af det færøske fiskeriterritorium for andre medlemsstaters fiskerifartøjer. Rækkevidden af dette problem hænger sammen med dels hjemmefiskeriets betydning i den færøske økonomi, dels de begrænsede fiskeforekomster omkring Færøerne.

a. Der foreligger ingen officielle oplysninger om omfanget af det færøske kystfiskeri inden for fiskerigrænsen, men det skønnes at udgøre ca. 2/3 af det samlede hjemmefiskeri. At dette fiskeri er vokset stærkt i de senere år fremgår af, at fangstmængden er næsten fordoblet siden 1963 til i 1969 at udgøre ca. 22% af Færøernes samlede fiskefangst på 176.000 tons. Det er hævet over enhver tvivl, at denne stigning i væsentlig grad skyldes udflytningen i 1964 af fiskerigrænsen fra 6 til 12 sømil. Betydningen for den færøske økonomi af denne udvikling understreges yderligere af, at råvareleverancerne til filetoproduktionen i land stort set udelukkende hidrører fra hjemmefiskeriet. Produktionen af frosne fiskefileter på land er mere end tredoblet siden udvidelsen af fiskerigrænsen, hvilket har haft afgørende beskæftigelsesmæssig betydning. De øgede fangstmuligheder omkring Færøerne har medført en tendens til omlægning fra fjernfiskeri til hjemmefiskeri, hvilket af arbejdsmæssige og sociale hensyn er mere tillokkende for fiskerne og fra et samfundsøkonomisk synspunkt en nødvendig udvikling. Dette beror bl.a. på, at fremtidsmulighederne for det færøske fiskerierhverv i stadig højere grad peger på at satse på produktion af frosne fiskeprodukter.

b. Færøernes landsokkel er forholdsvis lille. Bestanden af fisk omkring Færøerne er begrænset i størrelse og koncentreret på visse afgrænsede fangstpladser. Derfor er grænsen for overfiskeri og svigtende fangstudbytte snæver. Der kan ikke være tvivl om, at Færøerne ved indtrædelse i Fællesskabet opfylder betingelserne for at få tilladelse til at bevare eneret til fiskeri inden for 3 sømil i 5 år. Erfaringerne fra dengang den færøske fiskerigrænse var 3 eller 6 sømil viser imidlertid, at der består en betydelig risiko for, at andre lande (især britiske) trawlere hurtigt ville over-

fiske fiskeforekomsterne ved Færøerne, hvis de fik adgang til et sådant fiskeri. Herved ville grundlaget for den færøske filetindustri forringes med alvorlige økonomiske og beskæftigelsesmæssige følger, idet de implicerede fiskere og ansatte i land ikke har alternative beskæftigelsesmuligheder af betydning.

c. Der er således et åbenbart behov for, at risikoen for overfiskning af fisk bestanden elimineres i tilfælde af Færøernes deltagelse i Fællesskabet. Det er i denne forbindelse væsentligt, at fællesskabsreglerne ikke påfører medlemslandene nogen forpligtelse til at ændre deres fiskerigrænse. Medlemsstaterne vil fortsat kunne bestemme, hvilke forskrifter der skal gælde inden for deres respektive fiskerigrænser, men disse forskrifter må som nævnt ikke diskrimineres mod andre landes fiskere. Der vil som følge heraf intet være til hinder for, at de færøske myndigheder eller indtræden i Fællesskabet opretholder forbud eller indskrænkninger i adgangen til trawlfiskeri eller gennemfører regler til at forebygge kollision af redskaber (langline-fiskegarn). Følgerne af at påtage sig fællesskabsforpligtelser vedrørende fiskeriterritoriet bliver derfor i hovedsagen, at de færøske myndigheder, såfremt de måtte ønske at tillade trawlfiskeri f.eks. med fartøjer under en vis størrelse, også må tilstede andre medlemslandes trawlere samme ret som de færøske, og at andre landes fiskerifartøjer får ret til samme redskaber (langline, håndsnøre og fiskegarn) som færøske fartøjer at fiske inden for fiskerigrænsen.

Det må forudses, at navnlig norske, men måske også skotske fiskefartøjer i langlinedrift vil udvide deres traditionelle fiskeri ved Færøerne, såfremt den lige adgang til fiskeriudøvelse virkeliggøres for Færøerne. I så fald opstår en væsentlig risiko for, at de færøske fiskeres fangstmuligheder vil formindskes som følge af de begrænsede og koncentrerede fiskeforekomster med de tidligere nævnte følger for de færøske fiskere og beskæftigelsen i land. De øvrige strukturalle elementer i den fælles fiskeripolitik vil kunne indebære fordele for Færøerne.

d. Stort set al tilførsel af fersk fisk, som ilandbringes til havne i Fællesskabet af dets egne fiskere, omsættes på auktioner og går til konsum i fersk tilstand. Det er derfor ikke overraskende, at prissikringsordningens udformning tager udgangspunkt i en fri prisdannelse i førstehåndsom sætningen. De daglige prisnoteringer, som bestemmes af tilførsler og efterspørgsel, vil være afgørende for udløsning af støtteopkøb for at stabilisere priserne.

En sådan mekanisme er ikke umiddelbart anvendelig på Færøerne, hvor førstehåndspriserne er fastsat for varierende perioder på baggrund af afsætningsforholdene for de varer, til hvis fremstilling den ferske fisk er

råvare. I en situation, hvor afsætningsforholdene for færdigvarer f.eks. betinger fastsættelse af en indhandlingspris, der ligger under den af Fællesskabet foreskrevne tilbagekøbspris, vil det medføre dels, at de ilandbragte mængder skal opmales til m l, dels at den færøske producentorganisation påføres store udgifter, hvoraf en betydelig del dog refunderes af Fællesskabet. Der er i princippet intet til hinder for, at førstehåndsomsætningen på Færøerne formidles over auktioner. Dette er imidlertid næppe hensigtsmæssigt, idet det vil resultere i prissvingninger og forskellige priser hos de forskellige over aerne spredte opkøbere (filtefabrikerne), hvorefter fiskerierhvervet tilføres et nyt element af ustabilitet både for fiskerne, ejerne af fiskerfartøjerne og beskæftigelsen i land. Det vil derfor være ønskeligt at opretholde systemet med faste indhandlingspriser, hvilket formentlig vil være muligt for så vidt priserne ikke fastsættes lavere end tilbagekøbspriserne. Hvad konsekvensen heraf er med hensyn af den fælles fiskeripolitik's prissikringsordning og derved prisstabiliseringstilskud fra fællesskabsmidler, må nærmere opklares i drøftelser med Fællesskabet. De nævnte ordninger vil imidlertid betyde en prisstabilisering på markederne i det udvidede fællesskab og dermed stabilisere priserne på den færøske eksport til disse markeder, såfremt Færøerne indtræder i Fællesskabet.

e. Hvorledes reglerne i den fælles fiskeripolitik om producentorganisationer skal føres ud i livet på Færøerne må drøftes nærmere med Fællesskabet i forbindelse med gennemførelsesbestemmelserne.

Det ses ikke at frembyde betænkeligheder på Færøerne at åbne mulighed for fangstregulering og dirigering. Beføjelserne i så henseende vil bero hos producentorganisationen. Behovet herfor har hidtil været betydeligt, idet tilførslerne af forsk. fisk kun andtagelsesvis har oversteg, hvad industrien har kunnet forarbejde. Af samme årsag har myndighederne ofte dispenseret fra det gældende forbud mod direkte landinger fra andre landes fiskerfartøjer, hvorfor ophevelse af forbudet for fiskerfartøjer tilhørende det udvidede fællesskab ikke er betænkelige, men snarere en fordel.

f. Den fælles fiskeripolitik's bestemmelser om import fra tredjelande vil bidrage til at stabilisere priserne på fisk og fiskeprodukter inden for Fællesskabet og derfor være fordelagtige for Færøerne i tilfælde af medlemskab. Importtolden og eventuelle udligningsafgifter vil vanskeliggøre direkte landinger på Færøerne for islandske fiskerfartøjer, hvilket i den seneste tid har repræsenteret et ikke uvæsentligt råstofsupplement til den færøske fiskeindustri. Det bemærkes dog, at fællestolden på forsk. sild vil være suspenderet fra 16. juni til 14. februar. For så vidt angår eksporten

til tredielande vil det være en fordel for Færøerne som medlem af Fællesskabet, at der gennemføres en eksportgodtgørelsesordning for overskudsvarer inden for Fællesskabet. De færøske interesser knytter sig hovedsageligt til frosne fiskefileter, sild og saltfisk.

g. Prisstøtforordningerne på Færøerne for fersk fisk og saltfisk, som i finansåret 1969/70 beløb sig til 11,7 mill. kr., er næppe forenelige med forbudet mod tilskud med konkurrencefordrejende virkning, idet pristilskuddene ydes pr. kg og derfor vil kunne påvirke langsmængden. Den pris, som fiskerne modtager afregning til, overstiger således med pristilskuddets størrelse den pris, som markedsforholdene betinger (fastsat af pristævnene). Motiveringen for pristilskuddene er imidlertid ikke at stimulere til øget fiskeri, idet fiskerne i de fleste tilfælde ikke har alternative beskæftigelsesmuligheder, men derimod at sikre fiskerne en i forhold til andre befolkningsgrupper rimelig indkomst. Det vil ud fra dette hensyn være ønskeligt at opretholde det indkomstsupplement for fiskerne, som tilskudsordningerne repræsenterer. Hvorvidt dette kan ske ved opretholdelse af de direkte pristilskud eller ved andre og mere produktionsneutrale former er mindre afgørende. Behovet for pris- eller indkomstilskud vil imidlertid formindskes i takt med den stigning i priserne på fisk og fiskeprodukter, som den fælles fiskeripolitik må forventes at ville give anledning til, og som Færøerne i tilfælde af deltagelse i Fællesskabet vil få del i. De nugældende færøske regler for pristilskud til fersk fisk indebærer en nedtrækning af tilskuddet med stigende fiskepriser, således at pristilskuddet reduceres og eventuelt falde bort, hvis indhandlingsprisen stiger. Iøvrigt skal medlemslandene, herunder Norge, afvikle deres tilskud til fiskepriserne, hvilket vil kunne styrke det færøske fiskerierhvervs konkurrenceevne.

F. Særbestemmelser for Færøerne.

Færøernes deltagelse i den fælles fiskeripolitik indebærer således både væsentlige fordele og rejser betydelige problemer. Fordelene knytter sig først og fremmest til forventede højere priser og det stabilere marked for fisk og fiskevarer inden for Fællesskabet end på markederne udenfor. Sammen med de vedtagne strukturfremmende foranstaltninger skaber dette bedre muligheder for udbygning af det færøske fiskerierhverv.

Det afgørende problem er fiskerigrænsen. Den vitale rolle for Færøernes økonomi og beskæftigelse, som hjemmefiskeriet og filetproduktionen spiller, understreger betydningen af, at det i forbindelse med Færøernes eventuelle tilslutning til Fællesskabet sikres, at adgangen til fiskeri på fiskeriterritoriet forbeholdes færøske fiskere. Gennemførelsen af pris-sikringsordningen på Færøerne vil medføre åbenbare vanskeligheder. Det

vil derfor være ønskeligt at opnå en sådan tilpasning af prissikringsordningen for Færøernes vedkommende, at opretholdelse af systemet med faste priser bliver mulig. Afvikling af prisslotten vil formindske fiskernes indtjening, medmindre priserne på fisk og fiskeprodukter stiger væsentligt. Det bør derfor søges godkendelse af bevarelse af prisslorteordningerne eventuelt på basis af en gradvis aftrapning i takt med stigende fiskepriser svarende til den for pristilskuddet til fersk fisk gældende ordning. Det store fælles marked og de markedsregulerende foranstaltninger vil dog gradvis formindske behovet for pristilskud. I samme retning trækker den gradvise tilvejebringelse af ensartede konkurrenceforhold med hensyn til produktion, anskaffelse og drift af fiskerfartøjer.

Hvis Færøerne forbliver uden for Fællesskabet, kan følgerne af Fællesskabets fiskeripolitik, herunder de importbegrænsende foranstaltninger i form af told, mindst importpriser og udligningsafgifter, på længere sigt blive en betydelig forringelse af de nuværende afsætningsmuligheder for den færøske eksport af fisk og fiskevarer, ikke blot til Fællesskabet, med også til de øvrige markeder. Beskyttelsen vil kunne føre til en stærkere udbygning af fiskerierhvervene i medlemsstaterne, end det ellers ville være naturligt. Bliver Danmark, Norge og Storbritannien medlemmer af Fællesskabet, medens Færøerne bliver udenfor, kan der opstå problemer for eksport af fiskevarer til disse lande, ved at fællestariffen vil gælde for varer, som nu er toldfri i henhold til EFTA-medlemskabet (frosne fileter til Storbritannien og fersk sild til Danmark). Hertil kommer, at på områder, hvor den nuværende Fællesskabs egen produktion er beskeden i forhold til efterspørgslen, og behovet for beskyttelse af egen produktion gennem told og importafgifter følgelig er minimumt (f.eks. saltfisk og fiske- og sildemel), kan situationen ændres væsentligt efter udvidelsen af Fællesskabet. Hvis Norge tilslutter sig Fællesskabet, vil den norske produktion af saltfisk, frosne fileter samt fiske- og sildemel medføre en væsentlig formindskelse af Fællesskabets importbehov og dermed skabe et pres for beskyttelse af den udvidede Fællesskabs produktion af de nævnte varer.

X. Landbruget.

1. De vigtigste landbrugsprodukter, bl.a. æg, mejeriprodukter, oksekød, kalvekød, svinekød og fjerkræ, er undergivet særlige markedsordninger inden for Fællesmarkedet. Grundtanken i disse er, at produktion, handel og forbrug af de omhandlede varer i princippet alene reguleres over priserne, der fastsættes efter ensartede regler af Fællesskabets myndigheder. Producentpriserne skal i princippet være ens inden for Fællesskabet; for at opnå dette reguleres samhandelen med tredjelande ved hjælp af

mindsteimportpriser og importafgifter, lig som der kan foretages intervention i de nationale markeder.

2. **Færøerne** er ikke selvforsynende med landbrugsvarer, og den overvejende del af importen hidrører fra Danmark. Selvforsyningsgraden er dog forholdsvis stor med hensyn til mælk. Af øvrige produkter er kun hjemmeproduktion af kartofler og lamme-kød og æg af væsentlig betydning. Der ydes i øjeblikket tilskud og anden offentlig støtte til opretholdelsen af den færøske landbrugsproduktion. Over finanslovsloven er der således for finansår 1 1970/71 bevilget tilskud på 801.200 kr. Den største udgiftspost er tilskuddet til mælkeproduktionen, der andrager 430.000 kr. Herunder ydes der bl.a. støtte til husdyr-opdrætning og nyopdyrkning, rentetilskud til landbrugslån samt tilskud til landbrugsfonden.

3. Som medlem af Fællesskabet vil markedsordningerne og importreguleringen over for tredjelande også gælde for Færøerne.

Betydningen heraf vil i første række snarere være en forøgelse af importpriserne, idet Fællesskabets prisniveau er væsentligt højere end de verdensmarkedspriser, hvortil Færøerne under de nuværende vilkår importerer landbrugsprodukter fortrinsvis fra Danmark, end at der vil opstå vanskeligheder for den færøske produktion. Størrelsesordenen af denne prisstigning er vanskelig at bedømme. Som en rettesnor kan man formentlig gå ud fra en prisstigning på 20-25 %, som de britiske myndigheder anser for at blive tilfældet for de britiske fødevarerpriser. Stigningen i fødevarerpriserne vil ske over et årsmål, som vil afhænge af længden af overgangsperioden.

Fællesskabet har endnu ikke vedtaget en markedsordning for lamme-kød. Indtil en sådan ordning er trådt i kraft, vil de enkelte lande kunne regulere importen af lamme-kød bortset fra, at tolden er ens for hele Fællesskabet, nemlig 20%. Den nuværende færøske importafgift på 13% for frosset lamme-kød, som hovedsagelig kommer fra Island, skal derfor afløses af den fælles told. Om denne told vil virke prisfordyrende, vil i nogen grad afhænge af, hvilken ordning Island opnår for sin eksport af lamme-kød i de forhandlinger, som Island på et senere tidspunkt vil optage med fællesmarkedet.

Som medlem af fællesmarkedet vil det i almindelighed ikke være tilladt Færøerne at opretholde tilskudsordninger og støtteforanstaltninger, der diskriminerer til fordel for hjemmeproduktionen. Imidlertid fastsætter Rom-traktaten (art. 42), at Rådet kan tillade ydelse af støtte med henblik på at beskytte bedrifter, der er ugunstigt stillet som følge af strukturelle eller naturgivne betingelser, samt som led i økonomiske udviklingsprogrammer. Det må forekomme naturligt, at denne bestemmelse finder

anvendelse på det færøske landbrug. Dette gælder så meget mere, som det færøske landbrug i tilfælde af en situation, hvor Færøerne skulle være afskåret fra forsyninger ude fra af madvarer, må være i stand til i en vis grad at forsyne befolkningen med kød, mælk og kartofler. Man må derfor antage, at det vil blive tilladt Færøerne som medlem på at sikre opretholdelsen af en passende landbrugsproduktion.

Endvidere vil Færøerne som medlem af Fællesskabet have adgang til at søge den fælles landbrugsfond (FEOGA) om støtte til strukturfremmende formål.

XI. Statsstøtte.

1. I henhold til Rom-traktaten er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler, og som forrykker eller truer med at forrykke konkurrencevilkårene i samhandel mellem medlemslandene i almindelighed, ikke tilladt. Der gøres dog visse undtagelser. Det er således ubetinget tilladt at yde støtte af social karakter og støtte, hvis formål er at råde bod på skade, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder. Endvidere vil der kunne ydes støtte til fremme af den økonomiske udvikling af områder, i hvilke levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker alvorlig underbeskæftigelse (egnsudvikling). Støtte vil ligeledes kunne ydes til fremme af udviklingen af visse erhvervs-grene eller økonomiske sektorer. Rådet kan dog fastlægge betingelserne for ydelsen af de sidstnævnte former for støtte. Eksempelvis har Rådet fastsat visse overgrænser for ydelse af støtte til skibsbygningsindustrien.

2. Der ydes i øjeblikket forskellige former for statsstøtte til en række færøske erhverv. I denne forbindelse bemærkes, at den støtte, der ydes af det færøske hjemmestyre til erhvervslivet, må antages at være statsstøtte i Rom-traktatens forstand. For så vidt angår støtten til fiskeri og landbrug henvises til afsnittene om disse spørgsmål.

Endvidere er spørgsmålet om godtgørelse af indførselsafgifter behandlet i afsnit VI.

Til bygning af fiskeskibe m.v. ydes en række former for tilskudslån og garantier. Endvidere modtager de færøske værfter fragttilskud og der ydes lån på gunstige vilkår fra det færøske realkreditinstitut og Danmarks skibskreditfond til bygning af henholdsvis fiskeskibe og fragtskibe.

Til den færøske industri ydes etableringslån på gunstige vilkår samt landsgaranti for etableringslån til mindre, industrielle virksomheder.

3. De nævnte former eller andre former for støtte til det færøske erhvervsliv må antages at ville kunne omfattes af Rom-traktatens undtagelsesbestemmelse for ydelse af statsstøtte. Det gælder dels bestemmelsen om ydelse af statsstøtte. Det gælder dels bestemmelsen om ydelse af statsstøtte til visse næringsgrene og erhvervssektorens økonomiske udvikling, dels bestemmelsen om ydelse af statsstøtte i egnsudviklingsøjemed, idet det må antages, at undtagelse af ydelse af en vis statsstøtte ville kunne føre til en situation med sænket levestandard og underbeskæftigelse.

XII. Restriktive forretningsmetoder.

1. Ifølge Rom-traktaten er konkurrenceregulerende aftaler m.v. forbudt i den udstrækning, de påvirker handelen mellem medlemslandene. Tilsvarende gælder for økonomisk dominerende virksomheder, som på utilbørlig måde udnytter deres magtposition.

2. Hverken på eksportsiden eller på importsiden forekommer konkurrencebegrænsninger af denne art på Færøerne.

XIII. Etablering og tjenesteydelser.

1. Skillelinien mellem etablering og tjenesteydelser går i hovedsagen ud på, at etablering er nedsættelse som selvstændig erhvervsudøvelse i et andet medlemsland, medens tjenesteydelser er virksomhed, hvis udover med bevarelse af sæde i det ene medlemsland betjener en kunde i et andet land.

Grundreglen på etableringsområdet er, at begrænsninger i adgangen for en medlemsstats borgere til at etablere sig i en anden medlemsstat skal ophøre. På tilsvarende måde skal der ske en afvikling af restriktioner, der hindrer fri udveksling af tjenesteydelser inden for Fællesskabet.

Gennemførelsen af den frie etableringsadgang og liberaliseringen af tjenesteydelserne skulle have været tilendebragt ved udløbet af overgangsperioden (pr. 31. december 1969), men endnu har fællesmarkedet ikke kunnet nå en fuldstændig gennemførelse af de mål, man har sat sig, og det er uvist, hvornår det vil ske. Eksempelvis har fællesmarkedet endnu ikke vedtaget regler på bank- og forsikringsområdet, bortset fra et direktiv fra 1964 om liberalisering af etableringsretten og retten til udveksling af tjenesteydelser med hensyn til genforsikring.

2. Der er ikke i øjeblikket fri adgang for udlændinge til at etablere sig eller at udføre tjenesteydelser på Færøerne.

For så vidt angår forsikringsvirksomhed er der ved lagtingslov givet det gensidige færøske forsikringselskab «Tryggingarsambandið Føroyar snámillum tryggingarsamtak» eneret til tegning af forsikring på Færøerne med undtagelse af livsforsikring, og den færøske livsforsikringsanstalt «Føroya Livstrygging» eneret til at drive livsforsikringsvirksomhed på Færøerne. Etablering og tjenesteydelser på forsikringsområdet er endnu ikke fuldt liberaliseret i fællesmarkedet. Det bør i eventuelle forhandlinger indgå, at man fra færøsk side ønsker at opretholde de nugældende ordninger af hensyn til deres kapitaldannende betydning.

3. Ved medlemskab af fællesmarkedet vil Færøerne skulle tillade statsborgere og selskaber i andre medlemsstater at udøve selvstændig erhvervsvirksomhed på de i den færøske lovgivning fastsatte vilkår, som gælder for færinger og færøske selskaber.

De betænkeligheder, som fra et færøsk synspunkt vil kunne gøres gældende over for at påtage sig vidtrækkende forpligtelser på det etableringsretlige område, knytter sig især til frygten for konsekvenserne af, at store udenlandske foretagender måtte etablere sig på Færøerne og derigennem måske opnå en dominerende indflydelse på erhvervslivet og den erhvervsmæssige udvikling. Forskellige faktorer taler imidlertid for, at sandsynligheden for større udenlandske etableringer på Færøerne ikke er stor. For det først er fiskeforekomsterne omkring Færøerne af forholdsvis beskedent omfang, og grænsen for overbeskatning og svigtende fangstudbytte tilsvarende snæver. Et råstofgrundlag af denne karakter vil næppe være tillokkende for store udenlandske foretagender som baggrund for etablering på Færøerne. For det andet er der begrænset udbud af såvel arbejdskraft på land som fiskere på Færøerne, efterhånden som den færøske fiskeforædlingsindustri og den færøske fiskerflåde er blevet væsentligt udbygget. For det tredje vil de færøske myndigheder ikke være afskåret fra at øve indflydelse på gennemførelsen og konsekvenserne af sådanne eventuelle investeringer, idet myndighederne ved forskrifter og bestemmelser blot ikke må stille andre betingelser eller krav til de udenlandske investeringer, end der stilles til færøske investeringer. For det fjerde er knapheden på kapital til erhvervsmæssige investeringer i land udtalt, hvorfor udenlandske investeringer i forædlingsvirksomheder må være ønskelige, så meget mere som der herigennem kunne skabes en ikke alene større, men også mere alsidig færøsk produktion.

Erfaringerne i efterkrigsårene tyder på heretilgælsen af det ovenfor anførte, idet store udenlandske erhvervsinteresser ikke har anset det for attraktivt at etablere sig på Færøerne. Til trods herfor kan man ikke ude-

lukke, at en liberalisering af etableringsreglerne vil kunne skabe oget interesse for udenlandske investeringer på Færøerne. De eksisterende foretagender på Færøerne er forholdsvis små og ofte kapitalsvage. De udenlandske etableringer behøver derfor ikke at være store efter international målestok for at opnå en dominerende position i det færøske erhvervsliv. Det kan derfor være rimeligt for Færøerne fortsat at sikre sig adgang til at kunne styre den potentielle udenlandske investeringsaktivitet. Dette vil i praksis kun omfatte etableringen af udenlandske fiskerindustrivirksomheder. Det vil derfor i tilfælde af Færøernes medlemskab af fællesmarkedet være hensigtsmæssigt at søge gennemført en færøsk lovgivning, hvorefter etablering af fiskeindustri på Færøerne kræver særlig tilladelse, som de færøske myndigheder udsteder på ikke-diskriminatorisk basis på grundlag af en vurdering af behov for etablering af nye fiskerindustrier.

For så vidt angår etablering uden for fiskerisektoren vil der næppe være problemer fra færøsk side ved at acceptere etableringsforpligtelserne. Forpligtelsen til ikke at diskriminere over for andre medlemsstaters borgers adgang til at yde tjenesteydelser i et land ses ikke at medføre vanskeligheder for Færøerne.

På forsikringsområdet vil der kun kunne opstå problemer, såfremt de to færøske forsikringsselskaber en ret til tekning af forsikring på Færøerne udnyttes på en måde, som er uforenelig med fællesmarkedets konkurrenceregler.

XIV. Økonomisk politik, beskatning og kapitalbevægelser.

1. Efter Rom-traktaten skal medlemslandene gennemføre en omfattende samordning af den økonomiske politik.

På det beskatningsmæssige område har medlemslandene vedtaget, at beskatningen skal ske på grundlag af merværdiafgiftssystemet (momsen), og man stiler mod at opnå så små forskelle i afgiftssatserne, at de eksisterende afgiftsgrenser vil kunne afskaffes. Også punktbeskatningen (særbeskatningen af tobak, vin, spiritus, benzin etc.) søger man at harmonisere.

På kapitalområdet har Fællesskabet gennemført en væsentlig liberalisering af kapitalbevægelserne, og man sigter mod en vidtgående frigørelse på dette felt.

2. Færøernes medlemskab af fællesmarkedet vil indebære, at det gældende færøske beskatningssystem må ændres til beskatning efter merværdiafgiftssystemet.

De for Danmark gældende restriktioner over for kapitalbevægelser til

og fra udlandet omfatter også Færøerne. Indtræder Færøerne som medlem af fællesmarkedet, vil der ikke ske nogen ændring i dette forhold. En frigørelse af kapitalbevægelserne mellem Danmark og de øvrige medlemslande af et udvidet fællesskab synes ikke at være til ulempe for Færøerne. Tværtimod vil medlemskabet muligvis rumme en tendens til sænkning af renteniveauet, som alt i alt vil være til Færøernes fordel.

XV. Den europæiske Investeringsbank.

1. Investeringsbankens hovedformål er at give lån og garantier for lån til sådanne projekter, som tager sigte på udbygning af mindre udviklede områder, eller som afhjælper omstillingsvanskeligheder i forbindelse med gennemførelsen af det fælles varemarked eller projekter af fælles interesse for flere medlemsstater. Lånene ydes til markedsrente, som i de senere år har været mærkbart lavere end markedsrenten i Danmark.

2. Ved sin eventuelle indtræden i Fællesskab 1 skal Danmark indbetale et vist beløb til bankens grundkapital. Samtidig opnås en mulighed for lån fra banken til projekter af den angivne art. Såfremt Færøerne opnår medlemskab i Fællesskabet, vil Færøerne have adgang til at udnytte denne lånemulighed. Det forudses ikke, at Færøerne skal bidrage til bankens grundkapital.

XVI. Den sociale Fond.

1. Et vigtigt led i den fælles arbejdsmarkedspolitik er Den sociale Fond, hvis midler hidrører fra årlige bidrag fra medlemsstaternes statskasser. Fondens hovedformål er at fremme beskæftigelsen og arbejdskraftens bevægelighed -- geografisk og mellem erhververne. Investeringsbanken og Den sociale Fond kan siges at supplere hinanden ved, at banken giver støtte til oprettelse af nye arbejdspladser, medens fonden yder støtte til lønmodtagere i form af tilskud til omskoling og flytning af ledig arbejdskraft samt i forbindelse med midlertidig ledighed.

2. Som medlem af Fællesskabet vil Færøerne kunne opnå de fordele, der er forbundet med deltagelse i Den sociale Fond.

XVII. Den europæiske Udviklingsfond.

Fællesskabet har til fordel for en række afrikanske lande og områder samt Frankrigs oversøiske departementer oprettet en udviklingsfond. Dens — forholdsvis betydelige — midler består af bidrag fra medlemsstaterne og skal anvendes hovedsagelig som tilskud til bl.a. investeringer inden for produktion og kommunikation. Modtagerne er ikke-europæiske områder.

XVIII. Regionalpolitik.

1. Rømt-traktaten indeholder enkelte konkrete bestemmelser i relation til regionalpolitikken inden for Fællesskabet. Det gælder således bl.a. de forømttalte undtagelser fra det generelle forbud mod statsstøtte samt en bestemmelse vedrørende landbrugs- og fiskeripolitikken om, at den fælles politik skal tage hensyn til de strukturelle og naturgivne forskelle mellem de forskellige områder. Iøvrigt er investering en et væsentligt led i regionalpolitikken.

Inden for Rømt-traktatens bestemmelser er der mulighed for en aktiv regionalpolitik på nationalt grundlag, som bygger på ydelse af forskellige former for støtte, herunder egentlige statstilskud. Iøvrigt har Kommissionen helliget spørgsmålet om en mere aktiv indsats på fællesskabsbasis på det regionalpolitiske område voksende opmærksomhed. Man sigter bl.a. mod at opstille fælles retningslinier for egnsudviklingspolitikken, herunder ydelse af statsstøtte — incl. fællesskabsmidler — — gradueret efter de enkelte områders industrialiseringsgrad og økonomiske udviklingsniveau iøvrigt.

2. Ved Danmarks indtrædelse i Fællesskabet vil den danske egnsudviklingslov kunne fortsætte i dens nuværende form. Indtræder Færøerne i Fællesskabet, vil Færøerne opnå adgang til at søge støtte til egnsudvikling fra Fællesskabets institutioner. Såfremt fællesmarkedets regionalpolitiske planer realiseres, vil der kunne blive tale om ydelse af støtte af en størrelsesorden, der vil kunne være af betydning for det færøske erhvervsliv.

IX. Øvrige områder.

Færøsk medlemskab af De europæiske Fællesskaber vil berøre Færøerne på en række andre områder end de ovenfor nævnte. Fælles for disse områder er, at de ikke synes at skabe problemer for Færøerne. Det gælder således harmoniseringen af lovgivningen, socialpolitikken, arbejdsmar-

kedsforholdene, industri- og eneripolitikken, transportpolitikken m.v. Endvidere synes Færøernes indtræden i Det europæiske Kul- og Stålfællesskab (CECA) og Det europæiske Atomenergifællesskab (EURATOM) ikke at frembyde problemer.

XX. Konklusion.

Det er udvalgets opfattelse, at de fordele, som er forbundet med deltagelse i et udvidet europæisk fællesskab, i første række adgangen til et stort europæisk told- og afgiftsfrit marked, deltagelsen i den fælles fiskeripolitik's markedsordninger, den forbedrede adgang til kapitaltilførsel og den øgede industrielle udvikling, som må forventes lettet gennem disse fordele, taler for, at man bør søge opnået en tilknytning til fællesmarkedet, såfremt det kan ske på tilfredsstillende vilkår. Det er udvalgets bedømmelse, at ulemperne for Færøerne ved at stå uden for fællesmarkedet på kortere sigt måske ikke i sig selv kan begrunde en beslutning om at deltage, idet disse ulemper det første par år næppe vil forøges væsentligt. På længere sigt mener udvalget, at der kan opstå sådanne ulemper i en sådan situation, først og fremmest for afsætningen af færøske fiskeriprodukter, men også for eksport u af kommende færøsk industriproduktion på andre områder, at også dette taler for, at en ordning søges opnået.

En endelig vurdering af fordele og ulemper ved en tilslutning kan først foretages på grundlag af forhandlinger med De europæiske Fællesskaber. Udvalget henstiller derfor, at sådanne forhandlinger indledes. I disse forhandlinger bør følgende hovedsynspunkter lægges til grund:

A. Forhandlingsproblemer.

1. Det altoverskyggende problem for Færøerne er retten til at bevare fiskeriterritoriet for færøske fiskere, hvilket vil kræve en undtagelse fra den fælles fiskeripolitik's regel om adgang for fiskere fra Fællesskabets medlemslande til fiskeri inden for de enkelte landes fiskeriterritorier.

Udvalget foreslår derfor, at der i forhandlingerne med De europæiske Fællesskaber under henvisning til de særlige naturgivne og erhvervsmæssige forhold på Færøerne søges opnået en ordning, som sikrer færøske fiskere den nævnte eneret.

2. Et andet spørgsmål, som opstår inden for den fælles fiskeripolitik, er fortsættelsen af det nuværende omsætningssystem på Færøerne baseret på fastsættelse af priser i modsætning til den planlagte markedsordning inden for den fælles fiskeripolitik, som er baseret på fri markedsdan-

nelse, men med markedsintervention, som sikrer fiskerne en minimumspris. Da indførelsen af et sådant system vil passe meget dårligt til de strukturelle forhold på Færøerne, foreslår udvalget, at man i forhandlingerne med De europæiske Fællesskaber anmoder om, at der for så vidt angår fisk, som landes på Færøerne, fortsat kan opretholdes en fastprisordning med sigte på at sikre et økonomisk forsvarligt grundlag for produktionen af fiskeriprodukter i land. En sådan ordning skulle kunne begrundes i regionale udviklingshensyn, som i adskillige af Rom-traktatens bestemmelser udgør begrundelse for undtagelsesordninger.

3. Det foreslås endvidere, at man i forhandlingerne med De europæiske Fællesskaber søger disses tilslutning til, at de nuværende færøske støtteordninger til landbruget kan fortsætte i det omfang, det efter Færøernes deltagelse i den fælles landbrugspolitik måtte anses for fornødent.

4. Det bemærkes, at man under Danmarks forhandlinger om medlemskab har anmodet om, at der gennem et toldkontingent eller anden egnet foranstaltning sikres Færøerne fortsat toldfri import af havsalt fra Spanien til brug ved fremstilling af saltfisk.

B. Opklaringsspørgsmål.

I forbindelse med forhandlingerne bør nedenstående spørgsmål søges afklaret. Såfremt disse opklaringsdrøftelser nødvendiggør det, bør disse spørgsmål indgå i forhandlingerne.

1. Den nuværende direkte prisstøtte til fiskerne med henblik på at sikre disse en rimelig løn, vil muligvis ikke blive betragtet som forenelig med den fælles fiskeripolitik's princip om, at der ikke må ydes direkte nationale subsidier med konkurrencefordrejende virkning. Spørgsmålet bør drøftes med De europæiske Fællesskaber.

2. De forskellige statsstøtteordninger på andre områder foreslås ligeledes drøftet nærmere med De europæiske Fællesskaber med henblik på at søge afklaret, i hvilket omfang ordningerne kan opretholdes, og hvilke ordninger der eventuelt må modificeres eller omkægges til andre former for støtte. Umiddelbart skulle der være grund til at tro, at størstedelen af ordningerne kan opretholdes som led i en regional udviklingspolitik.

3. De færøske forsikringsselskabers eneret foreslås taget op til drøftelse med De europæiske Fællesskaber med henblik på at bevare ordningerne.

4. Det vil, som det fremgår af rapporten, være nødvendigt at søge enkelte andre spørgsmål afklaret med henblik på at afgøre, om der her består problemer, som bør indgå i forhandlingerne.

C. Interne forberedelser.

Med henblik på eventuel deltagelse i fællesmarkedet vil en række lovændringer og administrative tilpasninger blive nødvendige. Udvalget henstiller, at der på nedstående områder lages de fornødne forberedende skridt i så henseende. Igangsrettelsen af dette forberedende arbejde bør af hensyn til dets betydelige omfang ikke afvente resultatet af forhandlingerne.

1. Med hensyn til etableringsforpligtelserne foreslår udvalget, at der i givet fald tages skridt til udarbejdelse af en færøsk lov, der bemyndiger Landsstyret til at gøre adgang til erhvervsudøvelse inden for vigtige næringsgrene betinget af Landsstyrets tilladelse. Loven bør indeholde visse vejledende kriterier, som skal lægges til grund for Landsstyrets afgørelser. Disse kriterier bør udformes således, at ansøgerens nationalitet ikke spiller nogen rolle, men at alene sådanne objektive omstændigheder som lokale og regionale forhold, herunder beskæftigelsesforhold, lægges til grund.

2. Med hensyn til Færøernes eventuelle deltagelse i De europæiske Fællesskabers toldunion foreslås det, at der snarest tages skridt til nedsættelse af et udvalg, som kan forberede den lovgivning, som i givet fald bliver nødvendig med henblik på gradvis overgang til toldunionens fælles ydre toldtarif. Det foreslås endvidere, at udvalget får til opgave at udarbejde de fornødne ændringer til de nuværende færøske afgiftslove med henblik på at omdanne indførselsafgifterne til interne afgifter. Endvidere skal udvalget have til opgave at udarbejde en egentlig toldlov indeholdende de administrative bestemmelser vedrørende toldtariffens anvendelse.

3. Udvalget skal henstille, at der snarest tages skridt til at gennemgå den for Færøerne gældende lovgivning med henblik på at klarlægge, i hvilket omfang denne bør ændres på andre områder end de foran nævnte i tilfælde af, at Færøerne sammen med Danmark indtræder i De europæiske Fællesskaber.

4. Det foreslås endvidere, at Landsstyret snarest indleder overvejelser af, hvilke krav til omfang af og struktur i den færøske administration, deltagelse i De europæiske Fællesskaber vil rejse. I denne forbindelse bør det med de danske myndigheder drøftes, hvorledes man bedst tilgodeser

færøske interesser i at være tilstrækkeligt repræsenteret i drøftelser i De europæiske Fællesskabers instruktioner af spørgsmål af særlig interesse for Færøerne.

D. Formen for Færøernes eventuelle forbindelse med fællesmarkedet.

Der foreligger to principielle muligheder med hensyn til formen for Færøernes forbindelse med De europæiske Fællesskaber i tilfælde af, at man fra færøsk side efter forhandlingerne ønsker en sådan forbindelse:

- a. Deltagelse sammen med Danmark, d.v.s. medlemskab med de undtagelser eller særordninger, som kan opnås under forhandlingerne.
- b. En anden form for tilknytning, f.eks. «associering», hvis indhold helt vil bero på, hvad der i så fald måtte kunne opnås under forhandlingerne.

Der er efter udvalgets opfattelse hverken behov eller mulighed for på nuværende tidspunkt at tage stilling til, hvilken af disse to muligheder man fra et færøsk synspunkt i givet fald bør foretrække. Det afgørende er, at forhandlingerne i begge tilfælde må omfatte de samme spørgsmål, og at forhandlingsoplægget derfor ikke på forhånd bør udelukke den ene eller den anden mulighed.

Det fører til, at der på indeværende tidspunkt alene skal tages stilling til

- om forhandlinger m.v. skal indledes og
- om disse forhandlinger m.v. skal omfatte de i nærværende rapport beskrevne spørgsmål med henblik på opnåelse af de foreslåede konkrete løsninger.

Udvalget indstiller:

at Hjemmestyret godkender, at der snarest fra dansk side med fornøden færøsk repræsentation indledes forhandlinger med De europæiske Fællesskaber med henblik på at opnå løsninger på de i rapporten omhandlede problemer efter de angivne retningslinier.

C)

Fortolkningen af Rom-traktatens art. 227.

1. Denne artikel fastlægger i sin nuværende udformning traktatens anvendelsesområde for så vidt angår de oprindelige 6 medlemslande. Artiklen er opbygget således, at det i stk. 1 anføres, at den gælder for de 6 medlemslande betegnet ved deres officielle benævnelser. Stk. 2 indeholder en opregning af de dele af traktaten, der skal gælde for Algeriet og de franske oversøiske departementer. I stk. 3 bestemmes det, at visse oversøiske lande og territorier, som anføres i traktatens bilag IV skal have stilling som associerede i henhold til traktatens afsnit IV. Ifølge stk. 4 skal traktaten finde almindelig anvendelse med hensyn til europæiske territorier, for hvis udenrigsanshiggender et medlemsland er ansvarlig.

Art. 227 tager således udelukkende sigte på de nuværende 6 medlemslande og på territorier m.v. med tilknytning til disse lande, og den er udformet specielt under hensyntagen til disse landes og territoriers særlige situation på tidspunktet for traktatens vedtagelse. Efter en normal fortolkning kan derfor ingen af dens bestemmelser på forhånd have nogen direkte betydning for den retsstilling, der skal tillægges nye medlemslande og territorier m.v. med tilknytning til disse. De pågældende bestemmelser kan følgelig heller ikke med rette siges at udgøre nogen formel hindring for, at der ved et nyt medlemslands optagelse tillægges dette eller en del af dette en retsstilling, som ikke stemmer med det i art. 227 fastlagte system.

2. Systemet i art. 227 kan derimod tænkes at få en indirekte betydning for nye medlemslande og territorier m.v. med tilknytning til disse, såfremt man fra fællesmarkedets side ønsker at lægge dette system til grund ved nye medlemmers optagelse, enten således at artikel 227 ændres i fornødent omfang i forbindelse med nye medlemmers optagelse, eller således at art. 227's system lægges til grund også for det tilfælde, at en anden formel fremgangsmåde benyttes. Udtalelser fra embedsmænd i Kommissionen tyder på, at det foreløbig er tanken, at systemet fra art. 227 skal følges i forholdet til nye medlemslande.

3. Udgangspunktet for en juridisk argumentation må da formentlig være, at bestemmelsen i art. 227, stk. 4, tager sigte på tre konkrete tilfælde, nemlig Monaco, Andorra og San Marino, således som det fremgår af de foreliggende kommentarer til traktaten. Det karakteristiske for disse tilfælde er, at det drejer sig om territorier, der har en særlig statsretslig stilling, som i visse henseender er ensbetydende med formel uafhæn-

gighed, men som dog indebærer, at en anden stat (Frankrig, henholdsvis Italien) varetager de udenrigske anliggender. Når ordet «europæisk» benyttes til at karakterisere dem, er det for at stille dem i modsætning til de stater eller territorier i andre verdensdele, der ved traktatens undertegnelse var protektorater af nogen medlemsstat.

Det afgørende er, at art. 227, stk. 4, handler om territorier, der ikke i lovfatningsretlig henseende er integrerende dele af nogen medlemsstat, specielt Frankrig og Italien. Dele af en medlemsstat, hvad enten disse dele er beliggende i Europa eller udenfor Europa, omfattes af art. 227, stk. 1, medmindre andet udtrykkeligt bestemmes. Artiklens stk. 2 og 3 indeholder sådanne afvigende bestemmelser, og det samme er tilfælde med Protokollen om traktatens anvendelse på de ikke-europæiske dele af Kongeriget Nederlandene. Netop denne protokols ordlyd belyser rækkevidden af art. 227, idet det siges at «par dérogation à l'article 227» tillades det Kongeriget Nederlandene at ratificere traktaten alene for Kongeriget i Europa og Ny Guinea. Hvis de oversøiske dele af Kongeriget (Surinam og Nederlandske Antiller) allerede var undtaget fra art. 227, stk. 1 i kraft af en modsætningsslutning fra stk. 4, ville det ikke have været nødvendigt at skabe særlig hjemmel for, at de skulle kunne holdes udenfor virkningerne af Hollands ratifikation, således som sket ved protokollen.

4. Hvis art. 227 skal tilpasses til Danmarks optagelse som medlem, må det ske ved, at der i stk. 1 indføjes ordene «Kongeriget Danmark». Dette vil have den virkning, at medlemskabet kommer til at omfatte alle bestanddele af det danske rige, nemlig Danmark, Færøerne og Grønland, medmindre andet bestemmes, enten efter modellen i stk. 2 for de franske oversøiske departementer, eller efter modellen i protokollen om de ikke-europæiske dele af Kongeriget Nederlandene.

5. Færøerne har siden 1849 været en ligeberettiget del af det danske rige.

Efter folkerettens almindelige grundsetninger gælder en traktat for hver enkelt deltagerstat med hensyn til hele dens territorium, medmindre andet fremgår af traktaten eller er fastslået på anden måde, jfr. art. 29 i Wiener-konvention af 1969 om traktater.

I overensstemmelse hermed har det traditionelt været den danske regerings standpunkt, at de af Danmark afsluttede traktater med fremmede lande gælder for alle dele af det danske rige, herunder Færøerne, medmindre det modsatte utvetydigt fremgår af deres indhold.

d)

Økonomi- og handelsminister P. Nyboe Andersens tale på det første møde mellem De europæiske Fællesskaber og de fire kandidatlande i Luxembourg den 30. juni 1970.

Hr. Præsident,

I maj 1967 vedtog Folketinget en bemyndigelse til regeringen om at genoptage forhandlingerne om dansk medlemskab af De europæiske Fællesskaber sammen med Storbritannien.

Ved samme lejlighed udtrykte Folketinget forventningen om, at også de øvrige skandinaviske lande løser deres samarbejdsforhold med De europæiske Fællesskaber.

Det er på dette grundlag, at jeg i dag på den danske regerings vegne fremlægger vore synspunkter vedrørende den store opgave, som ligger foran os: at tilvejebringe rammerne for det europæiske samarbejde i de kommende årtier. Der påhviler os et tungt ansvar for, at dette problem nu finder en rimelig og dermed en varig løsning. Min regering er rede til under de kommende forhandlinger at bidrage konstruktivt til tilvejebringelsen af en sådan løsning.

Fra Fællesskabernes side har man opstillet tre hovedbetingelser for medlemskab.

For det første, at de ansøgende lande accepterer de europæiske traktater og de senere truffne beslutninger.

For det andet, at de ansøgende lande accepterer planerne for Fællesskabernes videre udvikling, og

for det tredje, at de ansøgende lande accepterer traktaternes politiske mål.

Danmark er rede til at godkende traktaterne og de senere truffne beslutninger. I denne forbindelse går jeg ud fra, at Fællesskaberne vil erindre, at traktaterne og de senere beslutninger er resultatet af mange og lange forhandlinger, der uundgåeligt har været præget af de seks landes særlige forhold og ønsker på forhandlingstidspunktet. Efterhånden føler selv de nuværende medlemslande et behov for at supplere traktaterne med nye aftaler og beslutninger. Når vi alligevel erklærer os rede til at acceptere Fællesskabernes nuværende aftalemæssige grundlag, er det for det første, fordi vi finder, at de afgørende principper er rigtige, og for det andet fordi vi ønsker at bidrage til et positivt resultat af de forestående forhandlinger. Heri ligger ikke, at vi finder, at alle bestemmelser i traktaterne er lige rimelige eller hensigtsmæssige, og vi håber, at Fællesskaberne udnytter de foreliggende muligheder for at tage hensyn til de særlige problemer, som tilpasningen til traktatkomplekset uundgåeligt skaber for Danmark.

Danmark er ligeledes rede til at acceptere planerne for Fællesskabernes videre udvikling, som vi mener vil kunne bære den europæiske integrations dynamiske karakter. En yderligere udbygning af samarbejdet på det monetære, økonomiske, industrielle og teknologiske område vil efter dansk opfattelse være væsentlige elementer heri. I betragtning af disse spørgsmåls vidtrækkende betydning ønsker vi i forhandlingsperioden at drøfte planernes nærmere konkretisering med Fællesskaberne. En sådan mulighed er allerede tilvejebragt på det teknologiske område, der er en vigtig del af det industripolitiske samarbejde. Vi håber, at der også kan findes passende former for drøftelse af de monetære og økonomiske problemer samt fiskeripolitikken. Tre af ansøgerlandene er som bekendt blandt Vesteuropas største fiskerinationer, og den fælles fiskeripolitik bør udformes med hensyntagen til deres deltagelse i Fællesskaberne.

Danmark er endelig rede til at acceptere Fællesskabstraktaternes politiske mål. De foreløbige forslag vedrørende politisk samarbejde, der er skitseret af den under ledningsministrene nedsatte arbejdsgruppe i overensstemmelse med beslutningen i Haag-kommuniqueets paragraf 15 er ligeledes acceptable for Danmark. Vi har bemærket os, at det er hensigten, at dette samarbejde skal finde sted uden for fællesskabsinstitutionerne. Vi ser et sådant politisk samarbejde som en naturlig og nødvendig konsekvens af den vidtgående integration, der er gennemført eller planlagt inden for rammerne af traktaterne på andre områder.

Lige så vel som vi fra dansk side finder det naturligt og nødvendigt at acceptere det europæiske samarbejde i dets fulde «dybde», finder vi det naturligt og nødvendigt, at det europæiske samarbejde opnår den størst mulige geografiske bredde. Jeg tænker her i første række på de nordiske lande. Denne gruppe på fem lande, hvoraf som bekendt kun Danmark og Norge i denne omgang anmoder om medlemskab, er på pragmatisk grundlag nået frem til et samarbejde, der på mange områder som f.eks. arbejdsmarked, socialforskning, løvharmonisering, undervisning, kulturelle spørgsmål er mere vidtgående end det eksisterende samarbejde inden for Fællesskaberne. Den danske regering ønsker at fremme en fortsættelse og videreudbygning af det nordiske samarbejde, og vi håber og venter, at Fællesskaberne er enige i, at dette er ikke alene en naturlig politik for et nordisk land, men også en politik, der vil tjene fælles europæiske interesser.

Der er mellem EFTA-landene i de forløbne ti år etableret et samarbejde af vidtrækkende betydning. Det er den danske regerings håb, at de nuværende medlemmer af De europæiske Fællesskaber, de fire ansøgende lande og de øvrige EFTA-lande vil vise vilje til at finde løsninger, som sigter mod et nyt og styrket europæisk fællesskab, og som samtidig viderefører de betydelige resultater af europæisk samarbejde inden for EFTA og

mellem de nordiske lande. Det vil være af afgørende betydning for et udvidet Fællesskabs fremtid, at det bliver centrum i en bred og stabil europæisk løsning, som omfatter alle de europæiske lande, som er villig til at deltage. De bør inddrages i samarbejde med Fællesskaberne i så vid udstrækning, som det er praktisk muligt under opbydelse af fantasi og politisk vilje og fremsyn fra alle sider. I modsat fald har vi ikke fuldført vor opgave, og væsentlige dele af det europæiske problem vil fortsat være uløst.

Den danske regering har givet udtryk for, at vi alt taget i betragtning ikke ønsker nogen overgangsperiode og er rede til at påtage os de fulde forpligtelser ved medlemskab straks fra udvidelsestraktaternes ratifikation. Baggrunden for dette standpunkt er den enkle, at Danmark nu i mere end ti år har båret en efter vor mening uforholdsmæssig stor del af ulemperne ved den økonomiske splittelse i Europa, især som følge af skadevirkningerne på vor traditionelle landbrugseksport. Disse vanskeligheder har tvunget os til at fremskynde en strukturel omlægning af vor eksport med stigende vægt på industriprodukter. De vanskelige afsætningsvilkår for landbrugsvarer og de store investeringer nødvendiggjort af den hastige industrialisering har ført til betalingsbalancevanskeligheder og betydelig kapitalimport. Uanset at danske landmænd er yderst effektive producenter, hverken kan eller bør den igangværende strukturomlægning standses. Det ville imidlertid betyde en væsentlig reduktion af vore vanskeligheder, hvis den fælles landbrugspolitik allerede umiddelbart efter ratifikationen fik fuld virkning for de udvidede fællesskaber.

Imidlertid er vi klar over, at andre ansøgerlande ønsker at få en overgangsperiode, og Fællesskaberne er indstillet på dette. Vi må derfor acceptere, at forhandlingerne kan resultere i en overgangsperiode. Til gengæld finder vi det rimeligt, at vore forhandlingspartnere er enige i, at en del af opgaven i forbindelse med at udforme betingelserne for en overgangsperiode bør være at undgå, at den får urimelige konsekvenser for et land, som ikke har noget ønske om, interesse i, endssidige ansvar for en sådan periode, der muligvis skal gennemføres for alle ansøgerlandene.

Hr. Præsident, jeg har nævnt de tilpasninger, som Danmark i lighed med de andre ansøgerlande må igennem i forbindelse med vor indtræden i De europæiske Fællesskaber. Jeg kunne uden større vanskelighed opregne en lang liste over problemer, som melder sig i denne sammenhæng. Det skal jeg afstå fra. Det er min regerings bestemte hensigt at begrænse vore forhandlingsproblemer til et minimum af væsentlige spørgsmål.

Samlidig vil jeg dog gerne allerede nu meddele, at vi på en række områder har behov for med Fællesskaberne at opklare tvivlsspørgsmål med hensyn til den rette fortolkning af de mange bestemmelser og beslutninger, sig som vi ønsker at få opklaret, hvorledes vi på den for begge parter

mest praktiske måde kan gennemføre de ændringer af dansk lovgivning og administration, som nødvendiggøres af vort medlemskab.

De to nævnte grupper af spørgsmål -- forhandlingsemnerne og opklaringsemnerne -- udgør tilsammen substansen af det, som Danmark ønsker at drøfte med fællesskaberne. De er nærmere omtalt i et P.M., som i dag vil blive overgivet til Fællesskaberne og de øvrige kandidatlande. Ved denne lejlighed skal jeg kun kort berøre den første gruppe, forhandlingsproblemerne. Disse forhandlinger kan ifølge vor opfattelse begrænses til nogle få hovedemner.

1. Toldunionen.

Vi forudser ikke alvorlige problemer som resultat af Danmarks deltagelse i toldunionen. Vi er enige i, at den første tilnærmelse til den fælles ydre toldtarif og den første interne toldnedsættelse bør være væsentlig. Vi ønsker, at tilnærmelsen til den fælles ydre toldtarif ikke sker i hurtigere tempo end afviklingen af de interne toldskrænker. Danmark må endvidere i lyset af resultatet af forhandlingerne som helhed, herunder overgangsperiodens udformning, forbeholde sig adgang til at gøre brug af Rom-traktatens artikler om toldkontingenter for visse varer. Endelig er der visse praktiske detaljer i forbindelse med gennemførelsen af toldunionen, som vi ønsker at drøfte.

2. Udformningen af overgangsordninger i landbrugssektoren.

Såfremt det måtte vise sig nødvendig med en overgangsperiode, er de danske hovedsynspunkter, at

den bør være så kort som mulig;

Den bør indledes straks ved tiltrædelsestraktatens ikrafttrædelse med en væsentlig tilnærmelse til Fællesskabernes prisniveauer på linie med den første tilnærmelse på toldområdet;

de nye medlemslande straks fra tiltrædelsen bør nyde godt af en fællesskabspræference;

der bør være parallelitet mellem de voksende fordele, der opnås under overgangsperioden, og det bidrag, som belæses på overgangsperiodens forskellige trin til FEOGA;

etableringsforpligtelserne på landbrugsområdet tidligst bør træde i kraft overgangsperiodens udløb, og endelig

spørgsmålet om afviklingen af Danmarks nuværende rettigheder på det britiske marked i henhold til dansk-britiske aftaler bør vurderes i lyset af overgangsordningernes øvrige indhold og være et emne, som bør drøftes mellem Storbritannien, Fællesskaberne og Danmark.

Naturligvis er Danmark afgørende interesseret i den fortsatte udvikling af den fælles landbrugspolitik, herunder det strukturelle samarbejde. Vi

ser derfor gerne, at vi får lejlighed til på passende tidspunkter at gøre os bekendt med Fællesskabernes planer og at fremlægge vore synspunkter.

3. Det økonomiske og monetære samarbejde.

Jeg har tidligere omtalt vort ønske om at deltage i drøftelser om dette samarbejde, og jeg skal derfor her blot nævne et enkelt aspekt, liberaliseringen af kapitalbevægelser. Det er muligt, at Danmark i lyset af sin betalingsbalancesituation må anmode om, at en overgangsperiode på landbrugsområdet ledsages af en overgangsordning også med hensyn til liberaliseringen af kapitalbevægelser.

4. Færøerne og Grønland.

Disse to områder har på grund af de naturgivne forhold problemer, som gør det nødvendigt med Fællesskaberne at drøfte mulighederne for at opnå særordninger ad modum de arrangementer, som man er enedes om at anvende over for de nævrende medlemslandes oversøiske territorier. Vi forestiller os ikke en associering af Færøerne og Grønland, men en løsning inden for rammerne af Danmarks medlemskab. Den danske regering har allerede anmodet Fællesskaberne om foreløbige opklarende drøftelser med henblik herpå. De to områders problemer er af marginal betydning, set fra Fællesskabernes synspunkt, men deres løsning er af Fællesskabernes synspunkt, men deres løsning er af afgørende betydning for befolkningen i Grønland og på Færøerne, som kun udgør omkring 40.000 indbyggere i hvert område.

5. Institutioner.

Den danske regering forudser ikke særlige problemer, såfremt forhandlingerne herom foregår på grundlag af det i Fællesskabernes Ministerråd drøftede forslag. Min regering erkender, at et udvidet og styrket fællesskab kræver effektive institutioner. Vi anser det endvidere for vigtigt, at Det europæiske Parlament tildeles en stadig mere betydende rolle.

Hvad angår Danmarks bidrag til de fælles fonds og vort medlemsskab af CECA og EURATOM skal jeg begrænse mig til at henviser til de problemer, der er nævnt i det danske memorandum.

6. Endelig må en række mindre spørgsmål tages i betragtning. Et enkelt eksempel er det nordiske arbejdsmarked, som vi ønsker at bevare sideløbende med forpligtelserne i henhold til Fællesskabets regler på dette felt.

Hr. Præsident, når Danmark og Fællesskaberne mødes påny, vil vi komme tilbage til de synspunkter, som De på Fællesskabernes vegne har fremlagt i dag.

Med hensyn til proceduren i de forestående forhandlinger er den danske holdning fleksibel. Jeg vil kun gøre nogle få bemærkninger om det, der kaldes «parallelitet» i ansøgerlandenes forhandlinger. Vi har med tilfredshed noteret os Rådets beslutning om, at forhandlingerne skal starte samtidigt, slutte samtidigt og så vidt muligt føres parallelt. For Danmark betyder parallelitet ikke nødvendigvis det samme antal møder eller møder på samme datoer for alle ansøgerlandene. For os er det centrale i paralleliteten for det første, at problemer, der er af fælles interesse for flere ansøgerlande, ikke anses for løst, før de har været genstand for substansdrøftelser med alle interesserede lande. Visse nærmere definerede områder i forhandlingerne bør der således være enighed om ikke at færdigforhandle med noget enkelt land, uden at andre interesserede lande får en fair chance for at få taget passende hensyn til deres interesser. For Danmarks vedkommende betragter vi overgangsperiodens længde på landbrugsområdet, de finansielle arrangementer, institutionerne, fiskeripolitikken og drøftelserne om nye samarbejdsfelter, i første række den monetære og økonomiske union, som spørgsmål, der uundviger samlede løsninger. Rimelige løsninger på sådanne spørgsmål vil kun kunne findes, hvis de behandles som en helhed og ikke som separate bilaterale problemer. Løsningerne på de enkelte substansproblemer bør ses i sammenhæng som hovedelementer i det kompromis, som bør blive forhandlingernes slutresultat.

For det andet indebærer parallelitetens ønske, at alle kandidatlande bør gives chancen for, at deres forhandlinger kan gøre fremskridt i lige så høj grad som andre landes, således at det bliver muligt, at alle forhandlingerne på ethvert tidspunkt befinder sig på nogenlunde samme «level of completion». Herved vil man lettest kunne sikre, at ensartede, men uafhængige problemer finder ensartede løsninger over for alle forhandlende lande. Vi lægger ligeledes vægt på, at forhandlingerne organiseres således, at de for forhandlingerne ansvarlige repræsentanter for Fællesskaberne får det fornødne samlede overblik over forhandlingerne med alle fire lande.

Vi håber, at forhandlingerne vil kunne afsluttes i løbet af en kort periode og på en sådan måde, at Fællesskabernes fortsatte udvikling ikke forsinkes. Vi håber, at drøftelserne om fremtidens problemer vil blive fortsat, og at de kommende medlemslande vil kunne bidrage til positive resultater.

Hr. Præsident, vi håber alle, at dette møde er indledningen til en proces, som vil blive af historisk betydning for Europa. Resultatet af de forhandlinger, som i dag indledes, vil afgøre, om Europa vil fremslå som et harmonisk hele, opbygget under hensynstagen til de kulturelt og historisk betingede forskelle i levevis og indstilling, som efter min mening er

en del af Europas rigdom og noget, som det må være en fælles opgave at bevare også i integrationsprocessen. Jeg er overbevist om, at kandidatlandene har værdifulde bidrag at yde i denne forbindelse. Evnen til at finde løsninger, der tager hensyn til den nationale baggrund og egenart, vil være af afgørende betydning for vor befolkningers og omverdenens holdning til det udvidede europæiske fællesskab. Kun gennem et større kendskab til de enkelte europæiske landes nationale baggrund og egenart vil man kunne sikre den fulde forståelse mellem de europæiske folk og opnå den brede tilslutning til Fællesskabernes virke, som er så betydningsfuld for deres fremtidige udvikling.

Vi håber derfor, at Fællesskaberne i deres videre planer vil finde mulighed for at tage nye opgaver op, der kan bidrage til at sikre opfyldelsen af dette mål, f.eks. et udvidet samarbejde på sociale, uddannelsesmæssige og kulturelle områder. Det er af afgørende betydning, at sådanne nye opgaver udformes således, at de appellerer til den kommende generation. Her ligger en værdig udfordring for et europæisk fællesskab, som ønsker at leve op til sit ambitiøse navn og at bevare sin dynamik og sin tiltrækningskraft over for kommende generationer.

P.M.

Danmarks forhandlinger med De europæiske Fællesskaber

De spørgsmål, som Danmark ønsker at drøfte med De europæiske Fællesskaber falder i to grupper:

- A) De problemer, som må indgå i forhandlingerne med Fællesskaberne;
- B) De spørgsmål, som kræver opklarende drøftelser med Fællesskabernes myndigheder med hensyn til forståelsen og gennemførelsen af Fællesskabernes bestemmelser.

I det følgende gennemgås de vigtigste spørgsmål inden for grupperne A) og B). Opregningen er ikke udtømmende og spørgsmål fra Gruppe B) kan tænkes overført til gruppe A) som følge af de opklarende drøftelser.

Den fælles fiskeripolitik er ikke omtalt, da der ikke hidtil er vedtaget

beslutninger herom. Danmark ønsker, at kandidatlandene får adgang til at fremsætte deres kommentarer til denne politik, når tiden er inde.

A) Forhandlingsspørgsmål.

1. Toldunionen.

a) Danmark er enig med De europæiske Fællesskaber i, at en overgangsperiode for kandidatlandenes indpasning i den fælles landbrugspolitik må forudsætte, at der gennemføres en overgangsperiode af samme længde og med samme tilpasningstakt for industriens deltagelse i toldunionen.

For Danmark vil antagelse af fællestarifens toldsatser over for tredjelande betyde, at færdigvaretoldsatsene på visse varer må nedsætt s, medens en del råvarer og halvfabrikata, som for øjeblikket er toldfri, vil blive belagt med told. Danmarks tilpasning til den ydre toldtarif bør ikke ske hurtigere end den interne toldafvikling, i første række for at undgå omkostningsforøgelser gennem forhøjelse af tolden på råvarer og halvfabrikata, inden man opnår forbedrede afsætningsforhold gennem den interne toldafvikling.

b) I lys af forhandlingerne med de øvrige kandidatlande og det danske forhandlingsresultat som helhed forbeholder den danske regering sig at gøre brug af Rom-traktatens artikler om opnåelse af toldkontingenter for visse varer.

c) En række praktiske spørgsmål må aftales, i første række følgende:

- - Basistolden for den indre og ydre toldtilnærmelse. Fra dansk side finder man det hensigtsmæssigt, at den fastsættes som de pr. 1. januar 1972 efter Kennedy-runden gældende toldsatser;

- - Basistolden for varer, der i dag i kraft af særlige bestemmelser indføres toldfrit eller med nedsat told i Danmark, bør fastsættes til nul, respektive den nedsatte sats;

— Muligheden for at yde toldgodtgørelse for materialer anvendt i eksporterede varer i overgangsperioden;

— Behandlingen af EFTA-varer, der i en overgangsperiode er indført toldfrit i et nyt medlemsland og i uforarbejdet stand eller forarbejdet stand indføres til et andet medlemsland i De europæiske Fællesskaber.

2. Den fælles landbrugspolitik.

Danmarks principielle synspunkt er, at Danmarks indtræden i forpligtelser og rettigheder i henhold til den fælles landbrugspolitik bør ske uden

overgangsordninger straks fra ikrafttrædelsen af en traktat om dansk medlemskab af De europæiske Fællesskaber.

Såfremt forhandlingerne med andre lande gør det nødvendigt at gennemføre en overgangsordning også for de øvrige kandidatlande, har man følgende danske synspunkter herom:

- a) Man accepterer i princippet Fællesskabernes forslag om, at den fælles landbrugspolitik mekanismer skal anvendes af de nye medlemslande straks fra overgangsperiodens begyndelse, og at kandidatlandene i overgangsperioden gradvis skal antage de fælles priser for landbrugsvarer i Fællesskaberne.
- b) Man ønsker, at overgangsperioden skal være så kort som mulig. Man har fra dansk side ikke lagt sig fast på noget bestemt antal år. Man finder dog, at en overgangsperiode på 5 år vil indebære en sådan forsinkelse i opnåelsen af de fordele, Danmark som betydelig landbrugsproducent må forvente af deltagelsen i den fælles landbrugspolitik, at det vil kunne gøre Danmarks tilpasning til samarbejdet i almindelighed mere vanskelig.
- c) Man ønsker derfor, at den første tilnærmelse til fællesmarkedets prisniveauer bliver så substantiel som muligt. Man foreslår, at de nye medlemslande ved den første tilnærmelse reducerer forskellen mellem deres priser og de fælles priser med $1/3$, at en ny tilnærmelse på $1/3$ finder sted midt i overgangsperioden, og at de fælles priser anvendes fra overgangsperiodens ophør.
- d) Udgangspunktet for pristilnærmelsen må være ansøgerlandenes interne priser ved traktatens ikrafttrædelse eller i en repræsentativ periode forud for denne. Under særlige hjemmemarkedsordninger er der fastsat priser for mejeriprodukter og minimumspriser for oksekød, svinekød, æg og fjærkrækød, der sælges i Danmark. Priserne for de to trediedele af landbrugsproduktionen, der eksporteres, svinger med verdensmarkedspriserne, der som helhed ligger på lavere niveau end hjemmemarkedspriserne. For korn er der aftalt priser, der ligger over verdensmarkedspriseniveauet. Importen af animalske produkter er begrænset ved kvantitative importrestriktioner og af korn ved et importafgiftssystem. Det vil være uhensigtsmæssigt at gøre indføre visse prisstigninger på det danske hjemmemarked i overgangsperiodens første fase og derefter senere foretage prisforhøjelser. Den første pristilpasning til Fællesskabernes prisniveauer bør derfor være så substantiel, at prisniveauet for hele produktionen mindst hæves til hjemmemarkedspriseniveauet, jfr. c).

e) Den gradvis tilnærmelse af de nye medlemslandes priser til de fælles priser nødvendiggør en udligning af prisforskellene mellem det udvidede fællesskabs medlemslande indbyrdes og mellem de nye medlemslande og verdensmarkedet ved hjælp af særlige afgifter og tilskud. Den danske regering forudsætter, at der fra overgangsordningernes ikrafttræden etableres en præference inden for det udvidede fællesskab, og at afgifter og tilskud fastsættes ikke-diskriminatorisk. Hvis præferencen ikke fastsættes tilstrækkelig højt, vil det kunne blive vanskeligt at ophæve de nu gældende kvantitative importbegrænsninger i Danmark.

f) For varer, hvor Fællesskabets beskyttelse alene har form af told, bør der åbnes nye medlemslande, som for disse varer opretholder kvantitative restriktioner, adgang til gradvis afskaffelse af restriktionerne efter regler analoge med Rom-traktatens art. 33.

g) Danmarks bidrag til FEOGA bør svare til de fordele, som Danmark opnår ved den gradvis deltagelse i den fælles landbrugspolitik.

h) Priserne på landbrugsjord og landbrugsejendomme vil først tilpasse sig de højere landbrugspriser i fællesmarkedet efter en overgangsperiodes udløb. Danmark ønsker derfor, at etableringsforpligtelserne i landbrugssektoren tidligst træder i kraft ved overgangsperiodens udløb.

i) Afviklingen af Danmarks nuværende fortrinsstilling på det britiske marked for visse varer i henhold til dansk-britiske aftaler må vurderes i lys af overgangsordningernes øvrige indhold. Spørgsmålet bør drøftes mellem Danmark, Fællesskaberne og Storbritannien. Danmark bør ikke stilles ringere end under den nuværende smærkvotering i Storbritannien. Overgangsordningen må udformes således, at Danmark i det mindste sikres mulighed for at bevare sin afsætning.

3. Danmarks bidrag til Fællesskabernes budget.

Danmarks bidrag i en overgangsperiode for den fælles landbrugspolitik bør fastsættes på baggrund af vore rettigheder under vilkårene i overgangsarrangementerne. Fordelingen af bidragene mellem de nuværende seks medlemslande under de nugældende finansieringsbestemmelser bør efter den danske regerings opfattelse være udgangspunktet for fastsættelsen af de nye medlemslandes bidrag.

I perioden indtil 1978, hvor fællesmarkedet fuldtud opnår »egne indtægter», bør vore bidragsandele ikke fastsættes højere, end de ville have

været, såfremt Danmark havde været medlem af Fællesskaberne fra starten.

4. Det økonomiske og monetære samarbejde.

Danmark er interesseret i at fremme samarbejdet om disse spørgsmål. Danmark ønsker lejlighed til at deltage i udformningen af samarbejdet om økonomiske og monetære spørgsmål, såfremt der skal træffes beslutninger herom i forhandlingsperioden.

Den danske landbrugseksport, der endnu i 1950'erne udgjorde over halvdelen af den samlede danske eksport, har i 1960'erne været stærkt hæmmet af De europæiske Fællesskabers importpolitik over for landbrugsvarer fra tredielande. I samme periode er industrieksporten udvidet meget kraftigt, men den stagnerende landbrugseksport og behovet for import af råvarer til den ekspanderende industri har medført underskud på betalingsbalancen.

Det er den danske regerings målsætning, at dette underskud skal bringes til ophør. Der føres med dette mål for øje en stram penge- og finanspolitik, og der er gennemført reformer med sigte på at fremme opsparringen og opnå en fastere styring af økonomien. Dansk medlemskab af De europæiske Fællesskaber vil betyde, at de senere års diskrimination mod den danske landbrugseksport til Fællesskabets medlemslande vil bortfalde, hvilket vil forøge mulighederne for at tilvejebringe fornøden ligevægt på betalingsbalancen. På denne baggrund vil Danmark være rustet at kunne indgå i et snævrere samarbejde om økonomiske og monetære spørgsmål.

Såfremt fordelene ved fuldt medlemskab udskydes ved beslutning om en overgangsperiode på landbrugsområdet, er det dog muligt, at Danmark må anmode om en gradvis tilnærmelse til Fællesskabernes forpligtelser med hensyn til liberalisering af kapitalbevægelser. Det drejer sig i første række om adgang til indad- og udadgående porteføljeinvesteringer.

Den hidtidige udvikling inden for rammerne af OECD af danske restriktioner for betalinger til og fra udlandet er ikke tilstrækkelig til at opfylde kravene i henhold til de i Fællesskaberne gældende bestemmelser. Under den nuværende betalingsbalancesituation skønner man det ikke fra dansk side hensigtsmæssigt at påbegynde en yderligere gradvis liberalisering i den nærmeste fremtid. De seneste års udvikling har imidlertid vist, at forholdene på disse områder er meget omskiftelige, og man mener derfor fra dansk side, at man først under forhandlingerne og i lys af disses samlede resultater kan tage stilling til dette spørgsmål.

5. Færøerne og Grønland.

Færøernes og Grønlands tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber rejser i første række problemer på følgende områder:

- a) Fiskeripolitikken;
- b) Den generelle økonomiske udvikling;
- c) Etablering og statsstøtte.

Med hensyn til fiskeripolitikken er det afgørende punkt adgangen til fiskeriterritoriet, som ønskes forbeholdt den lokale befolkning, som er henvist til fiskeri som næsten eneste mulighed for erhverv.

De to områders almindelige økonomiske udvikling er præget af bestræbelser på at opbygge en industri, som endnu i adskillige år vanskeligt vil kunne klare sig i konkurrencen i et stort marked. Der må både af denne grund og som led i Danmarks sociale og regionale politik for de to områder skabes grundlag for fortsat dansk statsstøtte.

Etableringsproblemerne opstår i første række på fiskeindustriens område, men også de særlige befolkningsmæssige og geografiske forhold rejser problemer.

Et gen ret problem er de to områders delvise selvstyre og deres begrænsede administrative ressourcer, som i alt fald i de nærmeste år må forudses at ville rejse praktiske vanskeligheder i forbindelse med gennemførelsen af fællesskabsvedtagelser på visse områder.

Før der indledes drøftelser med de færøske og grønlandske myndigheder, vil det være nødvendigt, at man fra dansk side sammen med Fællesskaberne opnår klarhed over, hvorledes disse problemer praktisk kan løses. Med henblik herpå har den danske regering anmodet Fællesskaberne om foreløbige eksplorative drøftelser mellem danske embedsmænd og Fællesskabernes organer og har fremlagt et memorandum, som mere detaljeret beskriver de nævnte problemer.

6. EURATOM og CECA.

Medlemskab af CECA vil ikke frembyde særlige problemer for Danmark.

De væsentligste spørgsmål i forbindelse med dansk medlemskab af EURATOM er følgende:

- a) Man har fra dansk side bemærket sig, at størrelsen af det bidrag, Danmark i givet fald skal erlægge for at opnå adgang til de hidtil opnåede resultater af EURATOM-samarbejdet, vil afhænge af, i hvilket omfang man i Danmark vil være i stand til at drage fordel af disse resultater.

b) Danmark har ligesom flere af de nuværende medlemslande under traktaten om ikke-spredning af kernenvåben forpligtet sig til at indgå en kontroloverenskomst med IAEA. Fra dansk side har man forstået, at det er hensigten at indgå en kontroloverenskomst mellem EURATOM og IAEA. En sådan overenskomst ville løse problemet såvel for Danmark som for de andre kandidatlande, der er i samme situation som Danmark.

c) Danmark har indgået bilaterale aftaler med en række ikke-EC lande. Desuden findes der en række samarbejdsprojekter mellem de nordiske lande. Danmark ønsker at drøfte bevarelsen af det eksisterende samarbejde på dette område med de Seks.

7. Institutionerne.

Fra dansk side har man ikke behov for at fremsætte særlige ønsker på dette område, såfremt forhandlingerne foregår på grundlag af de i Ministerrådet drøftede forslag om de nye landes indpasning i institutionerne.

8. Andre spørgsmål.

I denne gruppe er der bl.a. tale om følgende spørgsmål:

a) Videreførelsen af det frie nordiske arbejdsmarked. Fra dansk side mener man ikke, bevarelsen af det nordiske arbejdsmarked frembyder noget problem, med mindre De europæiske Fællesskabers nuværende regler kræver, at arbejdstagere fra andre medlemslande skal have en absolut fortrinsstilling med hensyn til arbejdsanvisning over for arbejdstagere fra tredjelande.

I betragtning af situationen på det europæiske arbejdsmarked og den betydelige efterspørgsel efter arbejdstagere fra lande uden for området, går man fra dansk side ud fra, at dette spørgsmål af begrænsel praktisk rækkevidde kan finde en tilfredsstillende løsning.

b) På en række områder må der finde forhandlinger sted med henblik på at gøre De europæiske Fællesskabers bestemmelser anvendelige på et større antal medlemslande. Dette gælder f.eks. antallet af fællesskabskvoter for vognmænds adgang til fri kørsel i det udvidede fællesmarked og produktionskvoter for dyrkning af sukker.

c) Endvidere må der forhandles om Danmarks indtræden i de associeringsaftaler og handelsaftaler, som De europæiske Fællesskaber har ind-

gået med en række tredielande, og om justeringen af de toldkvoter, som Fællesskaberne agter at yde til udviklingslandene.

B) Spørgsmål, hvor opklarende drøftelser er nødvendige.

Fra dansk side vil man i oktober 1970 fremlægge en oversigt over de vigtigste spørgsmål, der ønskes gjort til genstand for opklarende drøftelser. Som eksempler herpå nævnes:

— Fællesskabernes regler om social tryghed for vandrende arbejdstagere, som vil nødvendiggøre ændringer i den danske sociallovgivning.

— Tilpasning af en række danske love og bestemmelser, herunder koncessionsaftaler m.v., med henblik på at bringe dem i overensstemmelse med Fællesskabernes regler bør ske i lyset af en overgangsperiode for EØU-unionen og landbrugspolitikken.

the 1990s, the incidence of *S. flexneri* has increased in the United Kingdom [10]. In the United States, *S. flexneri* has been reported to be the most common serotype of *S. flexneri* isolated from children with acute colitis [11].

There is a paucity of data on the epidemiology of *S. flexneri* in the United Kingdom. In the 1970s, *S. flexneri* was reported to be the most common serotype of *S. flexneri* isolated from children with acute colitis in the United Kingdom [12]. In the 1980s, *S. flexneri* was reported to be the most common serotype of *S. flexneri* isolated from children with acute colitis in the United Kingdom [13]. In the 1990s, *S. flexneri* was reported to be the most common serotype of *S. flexneri* isolated from children with acute colitis in the United Kingdom [14].

In the 1970s, *S. flexneri* was reported to be the most common serotype of *S. flexneri* isolated from children with acute colitis in the United Kingdom [12]. In the 1980s, *S. flexneri* was reported to be the most common serotype of *S. flexneri* isolated from children with acute colitis in the United Kingdom [13]. In the 1990s, *S. flexneri* was reported to be the most common serotype of *S. flexneri* isolated from children with acute colitis in the United Kingdom [14].

In the 1970s, *S. flexneri* was reported to be the most common serotype of *S. flexneri* isolated from children with acute colitis in the United Kingdom [12]. In the 1980s, *S. flexneri* was reported to be the most common serotype of *S. flexneri* isolated from children with acute colitis in the United Kingdom [13]. In the 1990s, *S. flexneri* was reported to be the most common serotype of *S. flexneri* isolated from children with acute colitis in the United Kingdom [14].

In the 1970s, *S. flexneri* was reported to be the most common serotype of *S. flexneri* isolated from children with acute colitis in the United Kingdom [12]. In the 1980s, *S. flexneri* was reported to be the most common serotype of *S. flexneri* isolated from children with acute colitis in the United Kingdom [13]. In the 1990s, *S. flexneri* was reported to be the most common serotype of *S. flexneri* isolated from children with acute colitis in the United Kingdom [14].

In the 1970s, *S. flexneri* was reported to be the most common serotype of *S. flexneri* isolated from children with acute colitis in the United Kingdom [12]. In the 1980s, *S. flexneri* was reported to be the most common serotype of *S. flexneri* isolated from children with acute colitis in the United Kingdom [13]. In the 1990s, *S. flexneri* was reported to be the most common serotype of *S. flexneri* isolated from children with acute colitis in the United Kingdom [14].

Lóg um mynstur

(løgtingsmál nr. 9/ 1970 (vetrarting)).

VI FRIEDERIK DEN NIENDE, af Guds Nåde Konge af Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Kapitel I.

Almindelige bestemmelser.

§ 1. Ved mønster forstås i denne lov forbilledet for en vares udseende eller for et ornament.

Stk. 2. Den, som har frembragt et mønster, eller den, til hvem hans ret er overgået, kan i overensstemmelse med denne lov ved registrering erhverve eneret til erhvervsmæssigt at udnytte mønsteret (mønsterret), jfr. § 5.

§ 2. Mønster registreres kun, hvis det væsentligt adskiller sig fra, hvad der var kendt før ansøgningens indleveringsdag.

Stk. 2. Som kendt anses alt, hvad der er blevet almindelig tilgængeligt ved afbildning, udstilling, udbud eller på anden måde. Også et ikke almindelig tilgængeligt mønster anses som kendt, hvis mønsteret fremgår af en ansøgning her i landet om patent eller om varemærke- eller mønsterregistrering og denne ansøgning er eller — efter hvad derom er forskrevet — skal anses som indleveret her i landet før den i stk. 1. nævnte dag, og såfremt mønsteret senere i forbindelse med ansøgningens behandling bliver gjort almindelig tilgængeligt for enhver.

§ 3. Mønster kan registreres, uanset at det inden for de sidste 6 måneder før ansøgningens indlevering er blevet almindelig tilgængeligt, når dette er en følge af

1) et åbenbart misbrug i forhold til ansøgeren eller nogen, fra hvem hans ret hidrører, eller

2) at ansøgeren eller nogen, fra hvem hans ret hidrører, har forevist mønsteret på en officiel anerkendt international udstilling.

§ 4. Mønster registreres ikke,

1) hvis mønsteret eller dets udnyttelse ville stride mod sædelighed eller offentlig orden,

2) hvis mønsteret u hjemlet indeholder

- a) kendetegn eller betegnelser som angivet i § 132 i bøgerlig straffelov eller noget, der kan forveksles hermed,
- b) noget, som er egnet til at opfattes som anden mands firma eller andet forretningskendetegn eller som anden mands navn eller portræt, når der ikke derved sigtes til for længst afdøde personer, eller som indeholder særegent navn på eller afbildning af anden mands faste ejendom,
- c) noget, der er egnet til at opfattes som særegen titel på en andens beskyttede litterær eller kunstneriske værk, eller noget, der krænker en andens ophavsret til sådant værk eller ret til fotografisk billede,
- d) noget, der ikke adskiller sig væsentligt fra mønstre, der er registreret her i landet for en anden.

§ 5. Mønsterretten indebærer med de undtagelser, som nedenfor er angivet, at andre end indehaveren af mønsterretten (mønsterhaveren) ikke u hjemle må udnytte mønsteret erhvervsmæssigt ved tilvirkning, indførsel, udbud, overdragelse eller udlejning af varer, der ikke væsentligt adskiller sig fra mønsteret, eller varer, som indeholder noget, der ikke væsentligt adskiller sig fra dette.

Stk. 2. Mønsterretten omfatter kun varer af samme eller lignende art som den, for hvilke mønsteret er registreret.

§ 6. Den, der udnyttede et mønster erhvervsmæssigt her i landet, da ansøgning om registrering af mønsteret blev indleveret, kan uanset mønsterretten fortsætte udnyttelsen med bibeholdelse af dennes almindelige karakter, hvis udnyttelsen ikke udgjorde et åbenbart misbrug i forhold til ansøgeren eller nogen, fra hvem hans ret hidrører. Sådant ret tilkommer under tilsvarende forudsætninger også den, som har truffet væsentlige foranstaltninger til erhvervsmæssig udnyttelse af mønsteret her i landet.

Stk. 2. Den i stk. 1 omhandlede ret kan kun overgå til andre sammen med den virksomhed, hvori retten er opstået, eller hvori udnyttelsen var tilsigtet.

§ 7. Handelsministeren kan bestemme, at reservedele og tilbehør til luftfartøjer uanset en bestående mønsterret må indføres her til landet for

at anvendes til reparation af luftfartøjer hjemmehørende i en fremmed stat, der indrømmer tilsvarende rettigheder for danske luftfartøjer.

§ 8. Handelsministeren kan bestemme, at ansøgning om registrering af et mønster, som tidligere er søgt beskyttet uden for landet, i forhold til bestemmelserne i § 2 og § 6 på begæring skal anses indleveret samtidig med den tidligere ansøgning.

Stk. 2. Handelsministeren fastsætter de nærmere vilkår for retten til at gøre sådan prioritet gældende.

Kapitel II.

Mønsteransøgninger og deres behandling.

§ 9. Registreringsmyndigheden er direktoratet for patent- og varemærkevæsenet.

§ 10. Ansøgning om registrering af mønstre sker skriftligt til registreringsmyndigheden.

Stk. 2. Ansøgningen skal indeholde angivelse af de varer, for hvilke mønsteret søges registreret. I ansøgningen skal angives, hvem der har frembragt mønsteret. Søges registrering af en anden end den, der har frembragt mønsteret, skal ansøgeren godtgøre sin ret til dette.

Stk. 3. Ansøgningen skal være ledsaget af afbildning, som viser mønsteret. Hvis ansøgeren, inden ansøgningen bekendtgøres i henhold til § 18, også indleverer en model, skal modellen anses for at vise mønsteret. Ansøgningen skal endvidere være ledsaget af en af ansøgeren personlig underskrevet erklæring om, at mønsteret, så vidt det er ansøgeren bekendt, ikke før den dag, da ansøgningen om registrering blev indleveret eller skal anses som indleveret, jfr. § 8, er blevet kendt på en sådan måde, som efter § 2, jfr. § 3, hindrer registrering af mønsteret.

Stk. 4. Ansøgeren skal betale ansøgnings- og tillægsafgifter, jfr. § 18.

§ 11. En ansøgning kan omfatte flere mønstre, hvis de varer, for hvilke mønstrene søges registreret, hører sammen i henseende til tilvirkning og brug. Ansøgning om sådan samregistrering må omfatte højst 20 mønstre og må ikke omfatte ornamenter.

§ 12. Har ansøgeren ikke bopæl her i landet, skal han have en herboende fuldmægtig, som kan repræsentere ham i alt vedrørende ansøgningen.

§ 13. Ansøgning om registrering af mønstre anses ikke for indleveret, før ansøgeren har indgivet afbildning eller model, som viser mønsteret.

Stk. 2. En ansøgning kan ikke ændres til at indgå andet mønster eller andre varer end angivet i ansøgningen.

§ 14. Ved behandlingen af en ansøgning om mønsterregistrering skal registreringsmyndigheden i det omfang, det fastsættes af handelsministeren, undersøge, om betingelserne for registrering af mønsteret er til stede. Har ansøgeren ikke iagttaget de om ansøgningen givne forskrifter, eller finder registreringsmyndigheden ellers, at der er noget til hinder for registrering, skal ansøgeren underrettes herom og opfordres til inden en nærmere angiven frist at udtale sig eller berigtige ansøgningen.

Stk. 2. Undlader ansøgeren inden fristens udløb at udtale sig eller træffe foranstaltninger til berigtigelse af ansøgningen, henlægges denne. Den i stk. 1, 2. pkt., nævnte meddelelse skal indeholde oplysning herom.

Stk. 3. Behandlingen af ansøgningen genoptages dog, hvis ansøgeren inden 2 måneder efter udløbet af den fastsatte frist begærer dette og fremkommer med sit svar eller berigtiger ansøgningen samt inden nævnte frist betaler fastsat genoptagelsesafgift. Genoptagelsen kan kun ske én gang.

§ 15. Finder registreringsmyndigheden, også efter at ansøgerens besvarelse er indkommet, noget til hinder for at imødekomme ansøgningen, og har ansøgeren haft lejlighed til at udtale sig om hindeingen, skal ansøgningen afslås, medmindre registreringsmyndigheden finder grund til på ny at give ansøgeren opfordring som omhandlet i § 14, stk. 1.

§ 16. Påstår nogen over for registreringsmyndigheden, at han og ikke ansøgeren er berettiget til det af ansøgningen omfattede mønster, kan registreringsmyndigheden, hvis den finder spørgsmålet tvivlsomt, opfordre ham til inden en nærmere angiven frist at anlægge retssag herom. Efterkommes opfordringen ikke, kan påstanden lades ude af betragtning ved afgørelse af ansøgningen. Underretning herom skal gives i opfordringen.

Stk. 2. Er der anlagt sag om retten til et mønster, som søges registreret, kan behandlingen af ansøgningen stilles i bero, indtil retssagen er endeligt afgjort.

§ 17. Godtgør nogen over for registreringsmyndigheden, at han og ikke ansøgeren er berettiget til det af ansøgningen omfattede mønster, skal registreringsmyndigheden overføre ansøgningen til ham, såfremt han begærer det. Den, til hvem ansøgningen overføres, skal betale ny ansøgningsafgift.

Stk. 2. Er der fremsat begæring om overførelse af en ansøgning om mønsterregistrering, må ansøgningen ikke ændres, henlægges, afslås eller imødekommes, før der er taget endelig stilling til begæringen.

§ 18. Er ansøgningen i overensstemmelse med forskrifterne, og er der intet fundet til hinder for registreringen, skal den bekendtgøres for at give almenheden lejlighed til at fremsætte indsigelse. På ansøgerens begæring kan bekendtgørelsen dog udsættes i indtil 6 måneder fra ansøgningssagen eller, hvis prioritet er påbegyndt, fra den dag, fra hvilken prioriteten påberåbes, jfr. § 8. Begæring om udsættelse skal fremsættes i ansøgningen.

Stk. 2. Indsigelser mod registreringen skal fremsættes skriftligt til registreringsmyndigheden inden 2 måneder fra bekendtgørelsesdagen.

§ 19. Fra og med den dag, da ansøgningen bekendtgøres, skal akterne i ansøgningssagen holdes tilgængelige for enhver.

Stk. 2. Når 6 måneder er forløbet fra ansøgningssagen eller, hvis der er påberåbt prioritet, fra den dag, fra hvilken prioriteten er påberåbt, jfr. § 8, skal akterne, selv om bekendtgørelse i henhold til § 18 ikke har fundet sted, holdes tilgængelige for enhver. Er der truffet beslutning om henlæggelse eller afslag, må akterne dog ikke holdes tilgængelige, medmindre ansøgeren begærer genoptagelse eller påklager det meddelte afslag.

Stk. 3. På begæring af ansøgeren skal sagens akter gøres tilgængelige tidligere end foreskrevet i stk. 1 og 2.

Stk. 4. Når akterne bliver tilgængelige i henhold til stk. 2 eller 3, skal bekendtgørelse herom udfærdiges.

§ 20. Efter udløbet af den i § 18, stk. 2, fastsatte frist optages ansøgningen til fortsat behandling. Herved finder bestemmelserne i §§ 14-17 anvendelse.

Stk. 2. Er indsigelse fremkommet, skal ansøgeren gøres bekendt hermed. Er indsigelsen ikke åbenbart ubegrundet, skal ansøgeren have lejlighed til at udtale sig om denne.

§ 21. Registreringsmyndighedens afgørelse af en ansøgning om registrering af mønster kan påklages af ansøgeren eller, hvis ansøgningen er imødekommet trods behørigt fremsat indsigelse, af den, som har fremsat indsigelsen. Frafælder sidstnævnte sin klage, kan denne alligevel prøves, når særlige grunde dertil foreligger.

Stk. 2. Afgørelser, hvorved en begæring om genoptagelse efter § 14, stk. 3, er afslået, eller begæring om overførelse efter § 17 er imødekommet, kan påklages af ansøgeren. Afgørelser, hvorved en begæring om overførel-

se af ansøgningen er afslået, kan påklages af den, som har fremsat begæringen.

§ 22. Klage over de i henhold til § 21 trafte afgørelser indgives til handelsministeren senest 2 måneder efter, at registreringsmyndigheden har sendt den pågældende underretning om afgørelsen. Inden samme frist skal fastsat klageafgift betales. Sker dette ikke, skal klagen afvises.

Stk. 2. Klagen afgøres af et af handelsministeren nedsat ankenævn, bestående af en fast formand og to under hensyn til den pågældende sags beskaffenhed udnævnte medlemmer. Den faste formand skal opfylde de almindelige betingelser for at kunne beskikkes til landsdommer og udnævnes for højst 5 år ad gangen.

Stk. 3. Ankenævnets afgørelse kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

Stk. 4. Søgsmål til prøvelse af afgørelser af registreringsmyndigheden, som kan påklages til ankenævnet, kan ikke indbringes for domstolene, forinden ankenævnets afgørelse foreligger, jfr. dog §§ 31 og 32. Søgsmål til prøvelse af afgørelser, hvorved ankenævnet afslår en ansøgning om mønsterregistrering, skal anlægges inden 2 måneder efter, at der er sendt den pågældende underretning om afgørelsen.

§ 23. Når endelig afgørelse om registrering foreligger, skal mønsteret registreres og bekendtgørelse herom finde sted.

Stk. 2. Bliver en ansøgning, som er bekendtgjort i henhold til § 18, endeligt henlagt eller afslået, skal bekendtgørelse herom udfærdiges.

Kapitel III.

Mønsterregistreringens gyldighedstid.

§ 24. Mønsterregistreringen gælder, indtil 5 år er forløbet fra den dag, da ansøgningen om registrering er blevet indleveret, og kan på begæring fornyes for yderligere to 5 års perioder. Hver sådan periode løber fra udgangen af den forudgående periode.

§ 25. Ansøgning om fornyelse af registreringen sker skriftligt til registreringsmyndigheden tidligst 1 år før og senest 6 måneder efter udgangen af den pågældende registreringsperiode. Inden for samme tid skal ansøgeren betale fornyelsesafgift og tillægsafgifter, jfr. § 48. Er afgifterne ikke betalt inden fristens udløb, skal ansøgningen afslås.

Stk. 2. Fornyelse af registreringen skal bekendtgøres.

Kapitel IV.

Licens, overdragelse m.v.

§ 26. Har mønsterhaveren givet en anden ret til erhvervsmæssigt at udnytte mønsteret (licens), må denne ikke overdrage sin ret til andre, medmindre dette er aftalt.

Stk. 2. Indgår retten i en virksomhed, må den dog overdrages i forbindelse med virksomheden, såfremt ikke andet er aftalt, men overdragere hæfter stadig for, at licensaftalen overholdes.

§ 27. Er en mønsterret overgået til en anden eller licens givet eller overgået til en anden, skal dette på begæring og mod en fastsat afgift indføres i mønsterregistret. Godtgøres det, at en i registret indført licens er ophørt, skal indførelsen på begæring slettes.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på tvangslicens og sådan ret som omhandlet i § 32, stk. 2.

Stk. 3. Ved samregistrering kan overgang af mønsterretten til en anden kun indføres i registret, såfremt overgangen omfatter samtlige mønstre.

Stk. 4. Spørgsmål vedrørende et mønster kan altid anlægges mod den, der i registret er indført som mønsterhaver, og meddelelser fra registreringsmyndigheden kan sendes til ham.

§ 28. Den, der uden kendskab til en ansøgning om registrering af mønster og uden med rimelighed at have kunnet skaffe sig sådant kendskab udnyttede mønsteret erhvervsmæssigt her i landet, da ansøgningen blev gjort tilgængelig for enhver, kan, såfremt ansøgningen fører til registrering, få tvangslicens til at udnytte mønsteret, hvis ganske særlige grunde taler herfor. Ret til sådan tvangslicens tilkommer under tilsvarende forudsætninger også den, som havde truffet væsentlige foranstaltninger til erhvervsmæssig udnyttelse af mønsteret her i landet. Sådan tvangslicens kan omfatte tiden forud for mønsterets registrering.

§ 29. Tvangslicens må kun meddeles den, som kan antages at være i stand til at udnytte mønsteret på rimelig og forsvarlig måde og i overensjæmelse med licensen.

Stk. 2. Tvangslicens er ikke til hinder for, at mønsterhaveren selv udnytter mønsteret eller meddeler licens til andre. Tvangslicens kan kun overgå til andre sammen med virksomheden, hvori den udnyttedes, eller hvori udnyttelsen var tilsigtet.

§ 30. Sø- og handelsretten i København afgør i første instans, om

tvangslicens skal meddeles, og bestemmer ligeledes i hvilket omfang mønsteret må udnyttes, samt fastsætter vederlaget og de øvrige vilkår for tvangslicensen. For så vidt forholdene måtte ændre sig væsentligt, kan retten på begæring af hver af parterne ophæve tvangslicensen eller fastsætte nye vilkår for denne.

Kapitel V.

Registreringens ophør m.v.

§ 31. Er et mønster registreret i strid med §§ 1-4, og er registreringshindringen fortsat til stede, kan registreringen ophæves ved dom. En registrering kan dog ikke ophæves af den grund, at den, som har fået registreringen, kun var delvis berettiget til mønsteret.

Stk. 2. Sager, som b. grundes med, at mønsteret er blevet registreret for en anden end den i henhold til § 1 berettigede, kan alene rejses af den, der påstår sig berettiget til mønsteret. Sagen skal rejses inden et år efter, at denne har fået kundskab om registreringen og de øvrige forhold, på hvilke spørgsmålet støttes. Var mønsterhaveren i god tro ved registreringen, eller da mønsterretten overgik til ham, kan sagen ikke rejses senere end 3 år efter registreringen af mønsteret.

Stk. 3. I øvrigt kan sag til ophævelse af en registrering rejses af enhver, som har retlig interesse heri. Sag, som grundes på bestemmelserne i § 4, nr. 1 og nr. 2, litra a, kan også rejses af direktoratet for patent- og varemærkevæsenet.

§ 32. Er et mønster registreret for en anden end den, der i henhold til § 1 er berettiget dertil, skal retten, hvis der nedlægges påstand h. rom af den berettigede, overføre registreringen til denne. Rejses sådan sag, finder reglerne i § 31, stk. 2, anvendelse.

Stk. 2. Har den, som frakendes en mønsterregistrering, i god tro udnyttet mønsteret erhvervsmæssigt her i landet, eller har han truffet væsentlige foranstaltninger hertil, er han berettiget til mod rimeligt vederlag og i øvrigt på rimelige vilkår at fortsætte den påbegyndte eller iværksætte den planlagte udnyttelse med bibeholdelse af dennes almindelige karakter. Sådan ret tilkommer under tilsvarende forudsætninger også indehavere af registrerede licensrettigheder.

Stk. 3. Rettigheder i henhold til stk. 2 kan kun overgå til andre sammen med den virksomhed, hvori de udnyttes, eller hvori udnyttelsen var tilsigtet.

§ 33. Hvis mønsterhaveren skriftligt over for registreringsmyndigheden giver afkald på mønsterretten, skal udslettelse af registreringen finde sted.

Stk. 2. Er der rejst søgsmål om overførelse af registreringen, kan mønsteret ikke udslættes, før søgsmålet er endeligt afgjort.

Kapitel VI.

Oplysningspligt.

§ 34. En ansøger, som over for en anden påberåber sig en ansøgning om mønsterregistrering, inden akterne i ansøgningssagen er blevet tilgængelige for enhver, er pligtig på begæring at give den pågældende adgang til at gøre sig bekendt med akterne.

Stk. 2. Den, som enten ved direkte henvendelse til en anden eller i annonce eller ved påskrift på varer eller deres indpakning eller på anden måde angiver, at et mønster er registreret eller søgt registreret, uden samtidig at angive registreringens eller ansøgningens nummer, er pligtig uden unødigt ophold at give den, der begærer det, sådan oplysning. Angives det vel ikke udtrykkeligt, at et mønster er registreret eller søgt registreret, men er oplysningen egnet til at fremkalde den opfattelse, at dette er tilfældet, skal der på begæring uden unødigt ophold gives oplysning om, hvorvidt mønsteret er registreret eller søgt registreret.

Kapitel VII.

Straf og erstatningsansvar m.v.

§ 35. Gør nogen indgreb i en mønsterret (mønsterretsindgreb), og sker dette forsætligt, straffes han med bøde.

Stk. 2. Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges virksomheden som sådan bødeansvar.

Stk. 3. Påtale sker ved den forudrettede.

§ 36. Den, som forsætligt eller uagtsomt begår mønsterretsindgreb, er pligtig at udrede rimeligt vederlag for udnyttelsen af mønsteret samt erstatning for den yderligere skade, som indgrebet måtte have medført.

Stk. 2. Begår nogen mønsterretsindgreb, uden at det sker forsætligt eller uagtsomt, og har han derved haft vinding, er han, om og i det omfang det skønnes rimeligt, pligtig at udrede vederlag og erstatning efter bestem-

melserne i stk. 1, dog ikke ud over den vinding, han må antages at have haft ved mønsterretsindgrebet.

§ 37. Foreligger mønsterretsindgreb, kan retten efter påstand af den forurettede, i det omfang det skønnes rimeligt, til forebyggelse af fortsat mønsterretsindgreb bestemme, at varer, som er ulovligt fremstillet eller indført her i landet, eller g. nstande, hvis anvendelse ville indebære et mønsterretsindgreb, skal ændres på nærmere angiven måde eller tilintetgøres eller, hvor det drejer sig om ulovligt fremstillede eller indførte varer, udleveres til den forurettede mod vederlag. Dette gælder dog ikke over for den, som i god tro har erhvervet de pågældende varer eller erhvervet rettigheder herover, og som ikke selv har begået mønsterretsindgreb.

Stk. 2. Når ganske særlige grunde dertil foreligger, kan retten, uanset bestemmelsen i stk. 1, efter påstand meddele tilladelse til at råde over ulovligt fremstillede eller indførte varer i mønsterets beskyttelsestid eller en del af denne mod rimeligt vederlag og i øvrigt på rimelige vilkår.

§ 38. Udnytter nogen uljemet erhvervsmaessigt et mønster, som er søgt registreret, efter at akterne i ansøgningssagen er gjort tilgængelige for enhver, og fører ansøgningen til registrering, finder bestemmelsen om mønsterretsindgreb tilsvarende anvendelse. Dette gælder dog ikke bestemmelsen i § 35. Erstatning for skade som følge af indgreb, der er sket, før akterne er gjort tilgængelige for enhver, er den pågældende kun pligtig at udrede i det i § 36, stk. 2, angivne omfang.

Stk. 2. Forældelse af erstatningskrav efter stk. 1 indtræder tidligst 1 år efter mønsterets registrering.

§ 39. I sager om mønsterretsindgreb kan det kun gøres gældende, at mønsteret ikke foreligger, dersom påstand om registreringens ophævelse nedlægges over for mønsterhaveren, eventuelt efter at denne er tilstævnet efter reglerne i § 43. Ophæves registreringen, kommer bestemmelserne i §§ 35-38 ikke til anvendelse.

§ 40. Den, som i de i § 34 nævnte tilfælde undlader at efterkomme, hvad der påhviler ham, eller meddeler urigtig oplysning, straffes med bøde, for så vidt strengere straf ikke er forskyldt efter anden lovgivning, og er pligtig at erstatte derved forvoldt skade i det omfang, der skønnes rimeligt.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 35, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel VIII.

Retsplejebestemmelser.

§ 41. I søgsmål vedrørende retten til et mønster, om ophævelse af en registrering og om overførelse af en registrering til en anden anses ansøgere og mønsterhavere, som ikke har bopæl her i landet, for at have hjemting i København.

§ 42. Den, som ankegger sag om ophævelse af en mønsterregistrering, om overførelse af registreringen eller om tvangslicens, skal skriftligt anfælde dette til registreringsmyndigheden til indførelse i mønsterregistret samt i anbefalet postforsendelse give meddelelse om sagsanlægget til enhver i registret indført licenshaver, der vil anlægge sag om indgreb i mønsterret, skal på tilsvarende måde give meddelelse herom.

Stk. 2. Dokumenterer sagsøgeren ikke på sagens første lægtedag, at anfældelse og meddelelser, som i stk. 1 angivet, har fundet sted, kan retten fastsætte en frist til opfyldelse af betingelserne. Oversiddes den fastsatte frist, afvises sagen.

§ 43. I sager om møsterrretsindgreb anlagt af mønsterhaveren skal sagsøgte give meddelelse efter reglerne i § 42, stk. 1, til registreringsmyndigheden og registrerede licenshavere, såfremt han vil nedlægge påstand om registreringsophævelse. Bestemmelsen i § 42, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse, således at påstanden om registreringsophævelse afvises, hvis den fastsatte frist oversiddes.

Stk. 2. I sager om møsterrretsindgreb anlagt af en licenshaver kan sagsøgte tilstævne mønsterhaveren uden hensyn til dennes værnefing for over for ham at nedlægge påstand om registreringsophævelse. Bestemmelserne i retsplejelovens kapitel 34 finder tilsvarende anvendelse.

§ 44. Udskrift af domme i de i §§ 16, 31-32 samt 35-38 omhandlede sager tilstilles direktoratet for patent- og varemærkevæsenet ved rettens foranstaltning.

Kapitel IX.

Forskellige bestemmelser.

§ 45. En mønsterhaver, der ikke har bopæl her i landet, skal have en Hér bdsat, i mønsterregistret indført fuldmægtig, som på hans vegne kan modtage forkyndelser og andre meddelelser vedrørende mønsteret.

Stk. 2. Har mønsterhaveren ikke sådan fuldmægtig, kan forkyndelser m.v. ske på den i retsplejelovens § 160, stk. 2, angivne måde.

§ 46. Handelsministeren kan under forudsætning af gensidighed bestemme, at reglerne i § 12 eller § 45 ikke skal finde anvendelse over for ansøgere eller mønsterhavere, der er hjemmehørende i andre lande, eller som har en i disse lande bosat og til registreringsmyndigheden her i landet anmeldt fuldmægtig med fuldmagt som omhandlet i nævnte paragraffer.

§ 47. Handelsministeren fastsætter nærmere forskrifter om lovens gennemførelse, herunder om mønsteransøgninger og deres behandling, om mønsterregistrets indretning og førelse, om Registreringstidendes udgivelse og indhold samt om registreringsmyndighedens og ankenævnets forretningsgang. Det kan herunder bestemmes, at registreringsmyndighedens journaler over indkomne ansøgninger skal være tilgængelige for enhver. Handelsministeren kan fastsætte nærmere regler til bestemmelse af, hvilke dage der betragtes som lukkedage for registreringsmyndigheden.

§ 48. I sager vedrørende ansøgning om registrering af mønstre eller om fornyelse af mønsterregistreringer skal ansøgeren foruden ansøgnings- eller fornyelsesafgift betale følgende tillægsafgifter:

- 1) klasseafgift for hver vareklasse ud over den første,
- 2) samregistreringsafgift for hvert mønster ud over det første, jfr. § 11,
- 3) opbevaringsafgift for model,
- 4) bekendtgørelsesafgift for hver afbildning ud over den første.

Stk. 2. Fornyelsesafgift, som betales efter udløbet af den pågældende registreringsperiode, skal erlægges med forhøjet beløb.

Stk. 3. Handelsministeren fastsætter størrelsen af de i loven omhandlede afgifter og fastsætter gebyr for ekspeditioner, udskrifter m.v.

Kapitel X.

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser.

§ 49. Loven træder i kraft den 1. oktober 1970.

Stk. 2. Lov nr. 107 af 1. april 1905 om beskyttelse af mønstre, jfr. lov-bekendtgørelse nr. 193 af 1. september 1936, som ændret ved § 2 i lov nr. 247 af 9. juni 1967, ophæves, jfr. dog stk. 3.

Stk. 3. De ved lovens ikrafttræden foreliggende uafgjorte ansøgninger behandles efter den hidtidige lovgivnings bestemmelser, der også gælder for de i medfør heraf foretagne registreringer, dog således at den i den hidtidige lov om mønstre § 10, stk. 2, nævnte frist forlænges til 6 måneder.

§ 50. Loven gælder ikke for Færøerne, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for øerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Givet på Christiansborg slot, den 27. maj 1970.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl.
FREDERIK R.

Knud Thomsen.

(Lögtingsmál 27/1970 vetrarting)

Álit

frá

nevndini til kannan av lønum tænaðumanna

(løgtingslóg nr. 30 - 27/5 1968)

the 1990s, the number of people in the UK who are employed in the public sector has increased by 1.5 million, from 2.5 million in 1980 to 4 million in 1995. The public sector has also become an important employer of women, with 5.5 million women employed in the public sector in 1995, compared with 4.5 million in 1980.

There are a number of reasons why the public sector has become an important employer of women. One reason is that the public sector has a high proportion of women in its workforce. In 1995, 88% of the public sector workforce were women, compared with 78% in 1980. This is due to a number of factors, including the fact that the public sector has a high proportion of jobs that are traditionally held by women, such as teaching, nursing, and social work.

Another reason why the public sector has become an important employer of women is that it has a high proportion of jobs that are full-time. In 1995, 68% of the public sector workforce were employed full-time, compared with 58% in 1980. This is due to a number of factors, including the fact that the public sector has a high proportion of jobs that are essential to the functioning of the state, such as those in the health and education sectors.

A third reason why the public sector has become an important employer of women is that it has a high proportion of jobs that are well-paid. In 1995, the average salary of a public sector employee was £18,000, compared with £15,000 in 1980. This is due to a number of factors, including the fact that the public sector has a high proportion of jobs that are in the higher grades of the public sector pay scale, such as those in the senior management and professional grades.

There are a number of other reasons why the public sector has become an important employer of women. One reason is that the public sector has a high proportion of jobs that are secure. In 1995, 88% of the public sector workforce were employed on permanent contracts, compared with 78% in 1980. This is due to a number of factors, including the fact that the public sector has a high proportion of jobs that are essential to the functioning of the state, such as those in the health and education sectors.

Another reason why the public sector has become an important employer of women is that it has a high proportion of jobs that are flexible. In 1995, 12% of the public sector workforce were employed on flexible contracts, compared with 8% in 1980. This is due to a number of factors, including the fact that the public sector has a high proportion of jobs that are in the lower grades of the public sector pay scale, such as those in the clerical and support grades.

A third reason why the public sector has become an important employer of women is that it has a high proportion of jobs that are well-located. In 1995, 68% of the public sector workforce were employed in the London region, compared with 58% in 1980. This is due to a number of factors, including the fact that the public sector has a high proportion of jobs that are in the central London area, such as those in the government and public administration sectors.

There are a number of other reasons why the public sector has become an important employer of women. One reason is that the public sector has a high proportion of jobs that are well-located. In 1995, 68% of the public sector workforce were employed in the London region, compared with 58% in 1980. This is due to a number of factors, including the fact that the public sector has a high proportion of jobs that are in the central London area, such as those in the government and public administration sectors.

Another reason why the public sector has become an important employer of women is that it has a high proportion of jobs that are well-located. In 1995, 68% of the public sector workforce were employed in the London region, compared with 58% in 1980. This is due to a number of factors, including the fact that the public sector has a high proportion of jobs that are in the central London area, such as those in the government and public administration sectors.

Eftir lögtingslóg nr. 30 frá 27. mai 1968 varð nevnd sett at kanna lönir tænaðumanna landsins.

Nevndin skuldi hava 9 limir. Av hesum skuldi lögtingið velja 5, landsstýrið 2 og tænaðumannafelagið 2 limir.

Í nevndina vóru valdir hesir limir:

Av lögtinginum: J. Fr. Øregaard, Johan M. Fr. Poulsen, Knút Wang, Hilmar Kass og Zacharias Wang.

Av landsstýrinum: Leivur Lützen og Johan Djurhuus.

Av tænaðumannafelagnum: Hans Thomsen og D. J. Joensen. Í februar 1970 tók Haldor Hansen sæti í nevndini í staðin fyri D. J. Joensen.

Nevndin skipaði seg við Leivur Lützen sum formanni og tók Jalgrim Hildberg sum skrivara.

Galdandi tænaðumannalóg nr. 31 frá 18. mai 1961 við seinni broytingum skal sambært § 42, stk. 3 leggjast fyri lögtingið til revisión 4. hvørt ár, tó fyrstu ferð í 1965. Nøkur vanlig revisión av lógini hevur higartil ikki verið framd, men lógin er broytt nakrar ferðir, m.a. soleiðis at fleiri stærv eru normerað og nøkur stærv eru uppnormerað.

Í lögtingssetuni 1966 (tingmál nr. 9/1966) legði landsstýrið uppskot fyri tingið um eina ájourføring av lógini, men hetta uppskot varð ikki samtykt. Í lögtingssetuni 1967 (tingmál nr. 9/1967) legði landsstýrið aftur uppskot fyri tingið um eina ájourføring, serliga viðvíkjandi flokkingini av tænaðumannastærvum. Uppskotið varð heldur ikki samtykt, men í staðin viðtók tingið at veita tænaðumönnum eina viðbót til grundlønina uppá 10% og at seta niður hesa nevnd.

Tænaðumannalønirnar verða dýrtíðarviðgjørðar eftir føroyskum pristali, umframt at her verða javnaðar við somu sáttmálaviðbótum sum fólkaskúlalærararnir hava og fáa. Føroysku lærararnir fáa nevndu viðbatur hvørja ferð lærarar í Danmark fáa tilíkar viðbatur. Í Danmark er nú komin nýggj tænaðumannalóg, sum eisini umfatar fólkaskúlalærararnar. Eftir hesi lóg eru sáttmálaviðbøturnar burturdrottar og lønin (reallønin) verður javnað á annan hátt. Føroysku fólkaskúlalærararnir og harvið eisini tænaðumenn landsins hava tí ongur sáttmálaviðbatur fingið síðani 1. apríl 1968. Landsstýrismanlønir og tingmannalønir verða eisini javnaðar við somu sáttmálaviðbótum, sum hjá tænaðumönnum, og hava so stutt heldur onga reallønarhækking fingið síðani apríl 1968.

Í tænaðumannalógini eru normeraði 67 störv, harav tey 58 eru sett. Nøkur av teimum ósettu störvunum eru sett við monnum, sum løntir verða eftir sáttmála, meðan 9 av teimum settu störvunum eru uppnormerað, fyri at fáa tey sett.

Landskassans útreiðslur til tænaðumannalønir eru í løtuni umleið 2.500.000 kr. árliga.

Í landsúmsitingini (sermál) arbeiða umleið 80 fólk, sum verða lønt eftir danskum lønarreglum. Hesar lønir liggja væl hægri enn tænaðumannalønir í tilsvareandi störvum. Landskassans lønarútreiðslur til nevndu 80 fólk eru tilsamans góðar 3 mill. kr. árliga.

Í felagsúmsitingini (sjúkrahús, fólkaskúlin v.m.) arbeiða umleið 735 fólk, harav tey 630 verða lønt eftir danskum lønarreglum. Tey sum verða lønt eftir føroyskum lønarreglum eru m.a. reingerðarfólk, handverkarar og læknaskrivarar á sjúkrahúsinum. Landskassans partur av lønarútreiðslunum til felagsmál eru umleið 13 mill. kr. árliga.

Talið av starvsfólkum í landsúmsitingini (sermál), sum lønt verða eftir starvsmannasáttmálanum ella aðrari avtalu við landsstýrið, er umleið 274. Landskassans lønarútreiðslur til hesi starvsfólk er umleið 9 mill. kr. árliga. Aftaná seinastu broytingina av starvsmannasáttmálanum eru endalønirnar komnar á javnt við tær, sum ríkið letur, meðan byrjunarlønirnar eru lægri.

Tað hevur ikki eydnast at fáa fulla samju í nevndini um eitt ávíst uppskot. Nevndin hevur fingið at vita, at nýggj læraralønarlóg, har lønirnar verða ferdar a jour við tær dansku læraralønirnar, skal leggjast tænaðumannalóg, eftirlønarlóg og lønarlóg við dansku lógnum sum fyri tingið í hesi tingsetu, og hevur tí samtykt at gera uppskot til nýggja fyrimynd, soleiðis at tænaðumannalønirnar kunnu viðgerast av tinginum samstundis sum læraralønirnar.

Eftir hesum uppskotum koma lønir tænaðumanna at hækka við umleið 560.000 kr. árliga, smbr. skjal 1 og 2 við yvirlitum yvir nóguldandi lønir og lønnum eftir uppskotinum.

Av tí at lógirnar um samnýning landsstýrismanna og samnýning tingmanna viðvíkjandi reguleringum eru knýttar til tænaðumannalógina og læraralønarlógina og annars treingja til ynsar ábøtur, hevur nevndin viðtikið eisini at taka hesar lógir til viðgerðar.

Annars verður víst til viðmerkingar til hvørt lógaruppskotið sær.

Tórshavn, 29. januar 1971.

Læivur Lützen
nevndarformaður

Uppskot
til

**lögtingslóg um tænastrumenn
landsins.**

1. partur.
**Vanligar fyriskipanir.
Kap. 1. Lógarumráðið.**

§ 1.

Tænastrumaður eftir hesi lóg er hann, ið settur er i landsins tænastru eftir reglunum i hesi lóg.

Kap. 2. Setan.

§ 2.

Tænastrumaður verður at seta i starv á fylgjandi hátt:

- 1) Varug seta.
- 2) Royndarsetan við varugari setan i byggju seinni.
- 3) Setan uppá áramál.

§ 3.

Landsstýrið setir tænastrumenn.

§ 4.

Fyrirtreytin fyrí at verða settur i starv sum tænastrumaður er, at avvarðandi hevur aldur, heilsu og útbúgving, ið ger hann førar fyrí at inna tænastru i avvarðandi starvi. Eru treytir um aldur, heilsu og útbúgving ikki ásettar i aðrari lóg ella við heimild i henni, kunnu tilíkar treytir ásetast av landestýrinum.

§ 5.

Tænastrumannastørv verða sett, aftaná at tey hava verlið lýst leys, uttan so at tey verða sett við ein-

**lagtingslov om landets
tjenestemænd.**

1. del.
**Almindelige bestemmelser.
Kap. 1. Lovens område.**

§ 1.

Som tjenestemand i henhold til denne lov anses enhver, der er ansat i tjeneste efter reglerne i denne lov.

Kap. 2. Ansættelse.

§ 2.

Ansættelse som tjenestemand sker i følgende former:

- 1) Varig ansættelse.
- 2) Ansættelse på prøve med senere varig ansættelse for øje.
- 3) Ansættelse på åremål.

§ 3.

Tjenestemænd udnævnes af landsstyret.

§ 4.

Ansættelse som tjenestemænd forudsætter, at vedkommende efter sin alder, helbredstilstand og uddannelse er i stand til at bestride tjenesten i den pågældende stilling. Hvor betingelser med hensyn til alder, helbredstilstand og uddannelse ikke er fastsat i den øvrige lovgivning, kan sådanne betingelser fastsættes af landsstyret.

§ 5.

Ansættelse som tjenestemand sker efter offentligt opslag, medmindre den pågældende ansættes

um, sum frammanundan hefur verið settur við reyndarlíð.

2. stk. Í lýsingini skal starvs-
okið, starvsheitið og taun fyrri
starvið í lötuni galdandi lön-
ramma og tað í lötuni galdandi
tjänastulað, tilskilast.

3. stk. Eftir áheitan fáa um-
sökjarar og felög, hvörs limir eru
sjálvsagðir umsökjarar til starvið,
upplýsing um növu umsökjar-
anna.

4. stk. Umsóknarfreistin eigur
íkkí at verða styttri enn 14 dagar,
uttan so at serlig viðurskifti gera
tað fyrri neyðini.

5. stk. Heldur landsstýrið, at
eingin av umsökjarunum, ið søkt
hava lýst starv innan ásettu líð-
arfreist, er nóg væl skikkaður til
starvið, ella at nýggj lýsing kann
elva duguligari monnum at søkja,
skal starvið verða lýst av nýggj-
um.

§ 6.

Fyrsta setan í varugt starv fer
fram aftaná reyndartjänastu fram-
manundan.

2. stk. Landsstýrið kann aftaná
unnæli frá lönarráðnum gera
undantak frá regluni í stk. 1.

§ 7.

Tá ið tjänastumaður søkir leyst
starv, skal næsti yvirmaður hans-
ara geva landsstýrinum eina
skrivliga meting av tjänastumann-
inum og tjänastumaðurin skal fáa
avrit av metingini.

efter forudgående ansættelse på
prøve.

Stk. 2. Opslaget skal angive an-
sættelsesområdet og stillingens
betegnelse samt den for tiden for
stillingen gældende lønramme og
det for tiden gældende tjeneste-
sted.

Stk. 3. Efter anmeldning med-
deles der ansøgere og organisa-
tioner, hvis medlemmer er natur-
lige ansøgere til stillingen, oplys-
ning om ansøgernes navne.

Stk. 4. Hvor ikke ganske sær-
lige forhold er til stede, må an-
søgningsfristen ikke være mindre
end 14 dage.

Stk. 5. Hvis landstyreten skønner,
at ingen af de ansøgere, der ret-
tidigt har meldt sig til en opslået
stilling, er tilstrækkeligt egnet til
stillingen, eller at man ved for-
nyet opslag kan fremskaffe an-
søgning fra mere kvalificerede
ansøgere, skal stillingen opslås
på ny.

§ 6.

Forste varige ansættelse sker
efter forudgående ansættelse på
prøve.

Stk. 2. Landstyreten kan efter
indhentet udtalelse fra lönings-
rådet fastsætte undtagelser fra
reglen i stk. 1.

§ 7.

När en tjänstemand søger en
ledig stilling, skal hans nærmeste
overordnede chef give landstyre-
ret en skriftlig bedømmelse af
tjänstemanden og tjänsteman-
den skal have udleveret en af-
skrift af bedømmelsen.

§ 8.

Tá maður gerst tænastrumaður, fær hann tænastrubráv, sum tilskilar starvsbeiti og starvsøki.

2. stk. Samstundis fær tænastrumaðurin at vita eftir hvørjari lønarrámmu, hann verður løntur og á hvørjum tænastrustað, hann skal iðna tænastru, til annað verður fyriseitt.

3. stk. Eingin kann samstundis vera varugt settur í meira enn eitt tænastrumannastarv.

Kap. 3. Skyldur tænastrumansins.

§ 9.

Tænastrumaður skal samvitskufult halda sær fyri starv hansara galdandi reglur, og skal bæði í og uttan fyri tænastruna vísa slíkan atburð, sum starvi hansara sémir.

2. stk. Tænastrumaður hevur tøgaskyldu um viðurskipti, hann í tænastrustarvi sínum fær kunleika um, og sum eru so hóltað, at neyðugt er, at hann gongur loyniliga um tey, ella hetla verður honum álagt. Tøgaskyldan heldur ikki uppat, tá ið hann fer úr tænastruni.

§ 10.

Tænastrumaður hevur skyldu at røkja fyribils tænastru í javnstillaðum ella hægri starvi enn hansara egna innan somu tænastrugrein.

§ 11.

Tænastrumaður hevur skyldu til á tænastruøki sínum at ganga undir tilíkar broytingar í tænastruviðurskiptunum, sum ikki broyta starvseyðkennið, og sum ikki ger,

§ 8.

Tjenestemanden modtager et ansættelseshæv med angivelse af stillingsbetegnelse og ansættelsesområde.

Stk. 2. Samtidig meddeles det tjenestemanden, efter hvilken lønramme han for tiden aflønnes, og på hvilket tjenestested, han indtil videre skal forrette tjeneste.

Stk. 3. Ingen kan samtidig være varigt ansat i mere end én tjenestemandsstilling.

Kap. 3. Tjenestemandens pligter.

§ 9.

Tjenestemanden skal samvittighedsfuldt overholde de regler, der gælder for hans stilling, og såvel i som uden for tjenesten vise sig værdig, til den agtelse og tillid, som stillingen kræver.

Stk. 2. Tjenestemanden skal iagttage tavshed med hensyn til de forhold, som han i medfør af sin stilling bliver bekendt med, og hvis hemmeligholdelse ifølge sagens natur er påkrævet eller bliver ham foreskrevet. Tavshedspligten ophører ikke med hans udtræden af tjenesten.

§ 10.

Inden for sit tjenesteområde har en tjenestemand pligt til at gøre midlertidig tjeneste i en stilling, der er sidordnet med eller højere end hans egen.

§ 11.

Inden for sit ansættelsesområde har en ejenestemand pligt til at underkaste sig sådanne forandringer i sine tjenesteforretningers omfang og beskaffenhed, der ikke

at starvið ikki lengur kann haldast hóskandi fyri hann, í sama mun kann áleggjast honum at taka við øðrum starvi.

2. stk. Um so er at broytingar í fyrisitingini gera tað neyðugt, kann landsstýrið í samráð við nevndina eftir § 12 áleggja tænastumanni at taka við starvi uttan fyri sítt eigna tænastuøki, um arbeiðið svarar til tað í starvinum higartil og kann haldast hóskandi fyri hann.

3. stk. Um so er at ein varugt settur tænastumaður undir 60 ár vegna heilsubrek er ikki førur at røkja sítt starv, kann áleggjast honum at taka við øðrum starvi í sama tænastuøki, og sum kann haldast hóskandi fyri hann. Við góðkenning frá nevndini eftir § 12 kann vísini áleggjast honum at taka við hóskandi starvi uttan fyri tað tænastuøkið, sum hann higartil hevur havt.

4. stk. Tann sum settur verður uppá áramál og sum frammannundan er tænastumaður, hevur skyldu til, tá ið áramálið er úti ella hann verður loystur úr tænastuni av aðrari orsök, sum hann ikki er sekur í, at taka við einum hóskandi arbeiðsøki innan ella uttan fyri tað starvsøkið, hann higartil hevur havt.

§ 12.

Til at viðgera mál eftir § 11, stk. 2, 3 og 4 setir landsstýrið nevnd við 3 limum, harav tænastu-

ændrer tjenestens karakter, og som ikke medfører, at stillingen ikke længere kan anses for passende for ham. I samme omfang kan det pålægges ham at overtage en anden stilling.

Stk. 2. Såfremt ændringer i forvaltningens organisation eller arbejdsform gør det nødvendigt, kan det med tilslutning af det i § 12 omhandlede nævn pålægges en tjenestemand at overtage en stilling udenfor sit hidtidige ansættelsesområde, i hvilken tjenesten efter sin karakter svarer til hans hidtidige stilling, og som må anses for passende for ham.

Stk. 3. Hvis en varigt ansat tjenestemand under 60 år af helbredsmæssige grunde bliver uegnet til at varetage tjenesten i sin stilling, kan det pålægges ham at overtage en stilling inden for hans hidtidige ansættelsesområde, som må anses for passende for ham. Med tilslutning af det i § 12 omhandlede nævn kan det endvidere pålægges ham at overtage en passende stilling uden for hans hidtidige ansættelsesområde.

Stk. 4. Den, der ansættes på åremål, og som i forvejen er tjenestemand, har ved åremålets udløb eller ved ansættelsens ophør af anden ham utilregnelig årsag pligt til at overtage et andet passende arbejdsområde inden eller uden for tidligere ansættelsesområde.

§ 12.

Til behandling af sager efter § 11, stk. 2, 3 og 4 nedsætter landsstyret et nævn med 3 medlemmer, hvoraf tjenestemandsföreningen

mannafélagið velur 1 og lönarráðið 1 lim.

2. stk. Landsstýrið fyriskipar gjøllari, hvussu nevndin arbeiðir.

§ 13.

Tænastumaður kann sleppa undan at taka við borgarligum ella kommunalum umboði, um so er at landsstýrið heldur tað vera neyðugt, fyri at hann skal kunna røkja tænastuna til lilar.

2. stk. Landsstýrið setir nærri reglur fyri, hvussu nógv landið kann bera av møguligum útreiðslum til at røkja tænastuna, meðan tænastumaður er burtursladdur úr tænastuni í borgarligum ella kommunalum umboði.

§ 14.

Tænastumanni er bert loyvt at hava starv uttan fyri tænastuna, um so er, at tað ikki er til bóga fyri, at hann væl og virðiliga fær røkt skyldur sínar sum tænastumaður, ella um tað ikki minskar um ta virðing, og tað álít, ið neyðugt er í tænastu hansara.

§ 15.

Fyri at røkja skyldurnar, sum fylgja við tænastumannastarvinum, og fyri tilik størv, sum mugu haldast at vera ein partur av tænastumannastarvinum, kann tænastumaður bert fáa tilfika lön og aðrar samsýningar, sum fyrisetlar eru eftir §§ 31-33 ella § 40.

vælger 1 og lønningsráðet 1 medlem.

Stk. 2. Landsstyret fastsætter nærmere regler for nævnets virksomhed.

§ 13.

En tjenestemand kan fritages for at overtage et borgerligt eller kommunalt ombud, når landsstyret finder det påkrævet af hensyn til tjenestens forsvarlige udførelse.

Stk. 2. Landsstyret fastsætter de nærmere regler for, i hvilket omfang eventuelle udgifter til tjenestens udførelse under en tjenstemands fraværelse som følge af et borgerligt eller kommunalt ombud kan afholdes af landet.

§ 14.

En tjenestemand kan kun have beskæftigelse ved siden af sin tjenstemandsstilling, for så vidt og i det omfang der er foreneligt med den samvittighedsfulde udøvelse af de til tjenstemandsstillingen knyttede pligter og med den for stillingen nødvendige agtelse og tillig.

§ 15.

En tjenestemand kan for varetagelsen af pligter, der følger af tjenstemandsstillingen, samt for sådanne hverv, der må betragtes som led i tjenstemandsstillingen, kun oppebære sådan løn og andre ydelser, som er fastsat i henhold til §§ 31-33 eller § 40.

Kap. 4. Fyríbils frásæting, agamál og sakarmál um æruskemming.

§ 16.

Tænastumaður kann verða fyríbils frásættur ella fyríbils fluttur í annað arbeiði, tá ið hann er komin undir illgruna í viðurskiptum, har hann missir tað álít, sum inningin av starvinum krevur, ella sum ger tað vágiligt at lata hann halda fram í sínum starvi.

2. stk. Viðurskipti, sum fara við sær, at stig verða tikin eftir 1. stk., men sum ikki verða framd eftir stauffilóggávuini, verða viðgjørd sum agamál eftir reglumum í §§ 17-21.

3. stk. Landstýrið ásetir nærri reglur um fremjing og avløn av fyríbils frásæting.

§ 17.

Tænastumaður, sum tænastufrágreiðing verður gjørd um viðvíkjandi tænastumishroti ella straffbarum viðurskiptum, hevur rætt til at fáa eina skrivliga frágreiðing um tey veruliga viðurskiptini og fáa høvi til at geva skrivligt ummæli um frágreiðingina. Hann skal samstundis fáa at vita, at hann ikki hevur skyldu til at ummæla frágreiðingina.

2. stk. Tá ið rannsókn í agamáli verður fyrircikað móti tænastumanni fyri tænastumishrot, verður rannsóknarleiðari settur av rættinum.

3. stk. Verður tað í verligum føri tildið neyðugt, kann landstýrið eftir tilmæli frá rannsóknarleiðaranum og aftaná at ummæli er fingið frá felagnum við tingingarrætti

Kap 4. Suspension, disciplinærfølgning og injurisesøgsmál.

§ 16.

En tjenestemand kan suspenderes eller midlertidigt overføres til andet arbejde, når han har pådraget sig grundet mistanke om et forhold, der belager ham den tilid, som i stridelsen af stillingen kræver, eller som ellers gør det betænkeligt, at han vedblivende udfører sit hidtidige arbejde.

Stk. 2. Forhold, der medfører indskriden efter stk. 1, og som ikke gøres til genstand for straffereelig forfølgning, behandles ved disciplinær undersøgelse efter reglerne i §§ 17-21.

Stk. 3. Landsstyret fastsætter nærmere regler om iværksættelse og ophør af suspensionen.

§ 17.

En tjenestemand, der tjenstlig indber ttes for en tjenesteforseelse eller et strafbart forhold, skal have udleveret en fremstilling af sagens faktiske omstændigheder og have adgang til at afgive skriftlig udtalelse om fremstillingen.

Stk. 2. Når disciplinær undersøgelse indledes mod en tjenestemand for tjenstlig forseelse, udpeger retten en forhørsleder.

Stk. 3. Såfremt det i særlige tilfælde findes påkrævet, kan landsstyret efter forhørslederens indstilling og efter indhentet udtalelse fra vedkommende organisation

upptvefna ein persón al umboða umsilingina.

§ 18.

Tænastumaður hefur rætt til al mæta við hjálparmanni, og skal hann fáa hætta al vita, tá ið boðað verður til fyrsta forhöyr.

2. stk. Sum hjálparmaður kann nýlast ein umboðsmaður fyri yrkisfelag tænastumansins, ein tænastumaður frá avvarðandi stovni ella ein advokatur.

3. stk. Rannsóknarleiðarin tekur avgerð um vitnisfærslu og um úlvegum av øðrum prógvum.

4. stk. Ein og hver starvandi hefur skyldu til al mæta til forhöyr og geva frágreiðing. Tann sum gevur skeivn frágreiðing sum vitni, verður revsaður við bót ella hefti. Um eitt vitni ikki mætir ella ber seg undan al geva frágreiðing, kann rannsóknarleiðarin lata rættin avhöyra tað.

5. stk. Tænastumaðurin hefur rætt til al koma við skrivligum frágreiðingum, eisini aftaná al forhøyrini eru liðing.

6. stk. Tá ið rannsóknin er liðing, gevur rannsóknarleiðarin eina frágreiðing. Um landsstýrið biður um tað, skal rannsóknarleiðarin eisini koma við tilnæli um avgerð í málum.

7. stk. Tænastumansforhöyr og rettarfundir, sum hildnir verða undir málsviðgerðini, eru ikki almennir. Tó kann landsstýrið avgera, al málsviðgerðin skal vera almenn, um tænastumaðurin við undirtøku frá avvarðandi yrkisfelag setir fram krav um hætta.

med forhandlingsret beskikke en person til at repræsentere administrationen.

§ 18.

Tjenestemanden er berettiget til al give møde med en bisidder og skal ved indkaldelsen til det første forhør gøres bekendt hermed.

Stk. 2. Som bisidder kan anvendes en repræsentant for tjenstemandens organisation, en tjenstemand i vedkommende institution eller en advokat.

Stk. 3. Forhørslederen træffer bestemmelse om vidneførsel og om tilhøjebbringelse af andre bevisligheder.

Stk. 4. Enhver ansat har pligt til al give møde under forhørene og afgive forklaring. Den, som afgiver urigtig forklaring som vidne, straffes med bøde eller bæfte. Hvis et vidne undlader al give møde eller vægrer sig ved al give forklaring, kan forhørslederen lade ham afhøre af retten.

Stk. 5. Tjenestemanden har adgang til al afgive skriftlige indlæg, også efter forhørenes afslutning.

Stk. 6. Forhørslederen afgiver efter sagens afslutning en beretning. Hvis landsstyrelet anmoder derom, skal forhørslederen tillige afgive en indstilling om sagens afgørelse.

Stk. 7. Tjenstemandsforhør og retsmøder, der afholdes under sagen, er ikke offentlige. Dog kan landsstyrelet bestemme, al offentligheden skal have adgang til al overvære sagens behandling, hvis tjenestemanden med tilslutning af vedkommende organisation fremsætter begæring derom.

8. stk. Almenn frásögn um tað, sum fram er farið undir forhöyr- um og rættarfundum, sum ikki eru almennir, verður revsað við bót.

§ 19.

Verður hikið, at málið endar við flyting til annað arbeiðspláss ella í annað starv í ella uttan fyri starvsøkið, starvslækkan ella av- seting, skal avvarðandi felag við tingingarrætti fáa frásögn um, hvussu statl er í málinum, soleiðis at tað kann fáa høvi til at ummæla málið, áðrenn avgerð verður tikin.

2. stk. Avvarðandi felag við tingingarrætti kann krevja at verða gjørt kunnugt við ta avgerð, sum tikið er við tilfarinum frá tænaðsförhöyrinum sum grund- arlag.

3. stk. Kemur tænaðsmaður undir ilgruna fyri nakað straff- bart, kann hann krevja málið við- gjørt sum brotsmál. Hetta er ikki til hindurs fyri, at tænaðsligt for- höyr kann fara fram móti tænaðsmanninum, tá ið brotsmálið er avgjört.

4. stk. Er tænaðsmanni álagt agareysing uttan tænaðsligt for- höyr frammanundan, smbr. § 21, kann hann krevja, at tænaðsligt forhöyr fer fram. Tað er bert neyðugt at koma ábeitanini á mæti, um so er at hann fær viðmæli frá avvarðandi felag við tingingar- rætti.

§ 20.

Endar ramsóknin uttan at aga- revsing verður álagd, verða út- reiðslurnar til hjálparmann endur-

Stk. 8. Gengivelse af, hvad der er passeret under forhør og rejs- møder, der ikke er offentlig, straf- fes med bøde.

§ 19.

Må det antages, at sagen slutter med overførelse til andet arbejds- sted eller til anden stilling inden eller uden for ansættelsesområdet, degradation eller afsked, skal der gives vedkommende organisation med forhandlingsret meddelelse om sagens stilling, således at den- ne kan få lejlighed til at udtale sig i sagen, inden denne afgøres.

Stk. 2. Vedkommende organisa- tion med forhandlingsret har efter begæring krav på at blive gjort bekendt med den afgørelse som er truffet på grundlag af det ved den tjenstlige undersøgelse tilvejr- bragte materiale.

Stk. 3. Hvis tjenstemanden er mistænkt for et strafbart forhold, kan han forlange sagen behandlet som straffesag. Dette er ikke til hinder for, at der efter straffesa- gens afslutning iværksættes tjenst- ligt forhør mod tjenstemanden.

Stk. 4. En tjenstemand, hvem der er tildelt en disciplinær straf uden forudgående tjenstligt for- hør, jfr. § 21, kan begære en tjenst- lig undersøgelse iværksat. Der er dog kun pligt til at imødekomme begæringen, såfremt den er anbe- falet af vedkommende organisa- tion med forhandlingsret.

§ 20.

Sluttes undersøgelsen uden iken- delse af disciplinærstraf, godtgøres tjenstemandens udgift til bisid-

goldnar tænaðsmanninum. Í öðrum fornum ávger landsstýrið við úrslitum af málinum og umstöðunum annars í huga, um útreiðslurnar til hjálparmann skulu endurrindast heilt eða fyrir ein part.

2. stk. Samsýningin eftir 1. stk. verður hert goldin, um það verður hildið rimuligt, at tænaðsmáður hefur nýtt útreiðslur til hjálparmann, og samsýningin kann ekki vera hægri, enn hvað ein tilnevndur verji í einum brotsmáli vildi fingið fyrir tilsvarendi arbeiði. Eftir áheitan gefur rannsóknarleiðarin ummæli um helta.

3. stk. Hevur tænaðsmáður undir einum agamáli sjálfur útvegað prógv, fær hann hesar útreiðslur endurgoldnar heilt eða fyrir ein part, um hildið verður, at hann hefur haft rimuliga orsök til at útvega prógvini. Eftir áheitan gefur rannsóknarleiðarin ummæli um helta.

§ 21.

Sum agarevning fyrir tænaðsmisbrot kann landsstýrið geva ávaring eða átalu, sekt, sum tó ekki má fara upp um $\frac{1}{2}$ mánaðarløn, flyting til annað arbeiði eða arbeiðspláss eða til annað starv í eða utan fyrir starvsókið, starvslekking, herundir lekking við einum eða fleiri lönarstigum innan fyrir somu lönarráttum, eða loysn úr starvi. Sekt yvir $\frac{1}{25}$ af mánaðarlønini og flyting til annað arbeiði kann hert nýtast, um tænaðstuligt forhöyr hefur verið frammanundan samsvarandi §§ 17-19, utan so at treytaleys skriflig játtan fyriliggur, har tænaðsmáðurin viðgongur tey veruligu viðurskipt-

der. Í andre tilfælde afgør landsstyre under hensynbogen til sagens udfald og omstændighederne iøvrigt, om udgiften til bisidder skal godtgøres helt eller delvis.

Stk. 2. Godtgørelse efter stk. 1 ydes kun, såfremt det må anses for rimelige, at tjenestemanden har afholdt udgifter til bisidder, og godtgørelsen kan ikke overstige, hvad der for et tilsvarende arbejde ville være blevet tilkendt en beskikket forsvarer i en straffesag. Forhørslederen afgiver efter begæring en udtalelse herom.

Stk. 3. Har en tjenestemand under en disciplinærsag på egen hånd fremskaffet beviser, godtgøres udgifter herved ham helt eller delvis, når han må anses for at have haft rimelig grund til at fremskaffe beviserne. Forhørslederen afgiver efter begæring en udtalelse herom.

§ 21.

Som disciplinærstraf for tjenstlig forseelse kan anvendes advarsel eller irettesættelse, bøde, der dog ikke må overstige $\frac{1}{2}$ månedsløn, overførelse til andet arbejde eller andet arbejdssted eller til anden stilling inden eller uden for ansættelsesområdet, degradation herunder nedrykning med ét eller flere løntrin inden for samme lønramme -- eller afsked. Bøde over $\frac{1}{25}$ af månedslønnen og overførelse til andet arbejde kan ikke anvendes, inden forhør er afholdt i overensstemmelse med §§ 17-19, medmindre der foreligger en uforbeholden skriftlig tilståelse, i hvilken tjenestemanden ved-

ini, hann er ákærður fyrir og játtar seg sekan í tænaðumisbroti. Flytning til annað starfið ella til annað starv í ella utan fyrir starvsókið, starvshlekkir ella loysn úr starvi sum reysing fyrir tænaðumisbrot, kann, tá málið ekki er avgjört við dómi, ongantíð fara fram utan so at tænaðumisbrotið hefur verið frammanundan. S kfir kannu verða fíknar av lønini.

§ 22.

Tá ið tænaðumaður verður lagður undir órættviligan alburð í tænaðugerningi sínum, ella æru-skemmandi skuldsætingar verða bornar móti honum, kann verða álagt honum at sleppa undan skuldsætingini við dómi. Um umstøðurnar tala fyrri, kann landsstýrið gera av, at landskassin veitir tænaðumanninum fult ella lutvíst endurgjald fyrir møguligar útreiðslur í rættarmálum.

Kap. 5. Loysn úr starvi.

§ 23.

Landsstýrið loysir tænaðumenn úr starvi.

§ 24.

Tænaðumaður kann krevja at verða loystur úr starvi við 3 mánaða fyrivarningi til mánaða útgang.

§ 25.

Tænaðumaður kann aftan umsókn verða loystur úr starvi við 3 mánaða fyrivarningi til ein mánaða útgang. Tænaðumaður kann verða loystur úr starvi við

gár de faktiske omstændigheder i det påsigtede forhold og erkender sig skyldig i en tjenesteforseelse. Overførelse til andet arbejdssted eller til anden stilling inden eller uden for ansættelsesområdet, degradation eller afsked som straf for tjenesteforseelser kan, når forholdet ikke er fastslået ved dom, aldrig finde sted uden efter afholdt tjenstligt forhör. Ikendte bøder kan indeholdes i lønnen.

§ 22.

Når en tjenestemand beskyldes for uretskaffenhed i tjenesten, eller der fremsættes ærerørige beskyldninger mod ham, kan det pålægges ham at fralægge sig beskyldningen ved dom. Såfremt forholdene taler derfor, kan landsstyret bestemme, at der af landskassen ydes tjenestemanden hel eller delvis godtgørelse af eventuelle udgifter ved retssagen.

Kap. 5. Afsked.

§ 23.

Landsstyret afskediger tjenestemænd.

§ 24.

Tjenestemænd kan med 3 måneders varsel forlange sig afskediget til udgangen af en måned.

§ 25.

Tjenestemænd kan afskediges uden ansøgning med 3 måneders varsel til udgangen af en måned. Afsked kan dog ske med kortere varsel, såfremt den er begrundet

stytri fyrirvarningi, um hann er óskikkaður til starvið vegna brotsgerð, tænaðumisbrot ella misgerð.

§ 26.

Tænastumaður verður loystur úr starvi, tá mánaðurinn er úti, sum hann fyllir 70 ár í, ella rækkur tann aldur, sum í lóggávuni annars er fyrisetur sum aldursmark fyri avvarandi starv, ella rækkur aldur yvir 60 ár, sum fyrisetur er í avtalu, smbr. § 31.

§ 27.

Tænastumenn, sum settir eru uppá áramál, kunnu bert loysast úr starvi uttan umsókn, um so er at orsøkin er heilsubrek ella viðurskifti, sum nevnd eru í § 25, 2. pkt., ella § 26. Annars endar starvsfíðin, tá ið áramálið er úti.

§ 28.

Aðrenn tænastumaður verður loystur úr starvi uttan umsókn, skulu, við undantak av teimum í § 26 nevndu førum, bæði avvarðandi felag við tingingarrætti og tænastumaðurin sjálvur fáa høvi til at siga sína áskoðan, um so er at forhøyr ikki hevur verið eftir §§ 17-19.

2. stk. Hann, sum uttan umsókn verður loystur úr starvi, hevur rætt til at fáa skrivliga upplýsing um grundirnar.

3. stk. Aðrenn tænastumaður verður loystur úr starvinum uttan umsókn, ger landsstýrið av, um hann hevur rætt til eflirløn.

§ 29.

Verður tænastumaður loystur úr starvi, av tí at starvið verður

í, at tjenestemanden som følge af strafbart forhold, tjenesteforselse eller mislighed er uskikket til at forblive i stillingen.

§ 26.

Tjenestemænd afskediges fra udgangen af den måned, hvori de fylder 70 år eller opnår den alder, der efter den øvrige lovgivning er foreskrevet som aldersgrænse for vedkommende stilling, eller opnår den alder over 60 år, som er fastsat ved aftale, jfr. § 31.

§ 27.

Tjenestemænd ansat på åremål kan kun afskediges uden ansøgning, såfremt afskeden er begrundet i helbreds-mæssige årsager eller i forhold som nævnt i § 25, 2. pkt., eller § 26. Iøvrigt ophører ansættelsen ved åremålets udløb.

§ 28.

Inden en tjenestemand afskediges uden ansøgning, skal der, bortset fra de i § 26 nævnte tilfælde, gives såvel vedkommende organisation med forhandlingsret som tjenestemanden selv adgang til at udtale sig, medmindre forber har været afholdt efter §§ 17-19.

Stk. 2. Enhver, der afskediges uden ansøgning, kan forlange at få skriftlig oplysning om afskedigelsesgrunden.

Stk. 3. Forud for enhver ansøgt afsked, afgør landsstyret om tjenestemandens krav på pension.

§ 29.

Hvis en tjenestemand afskediges, fordi ændringer i forvalt-

líklöð av vegna umlegging av fyrirsitingini ella broyting av arbeiðslagnum, og tað ikki er gjørligt at ávísa honum annað starv, sum hann eftir §§ 11-12 hevur skyldu at taka av, fær hann síða higar til galdandi løn í 3 ár, tó ikki longur enn til tann fyrri starvið galdandi fráfaringsaldur. Í hesum líðarskeiði kemur hann undir reglurnar í §§ 11-12.

Kap. 6. Serreglur um royndarsettar.

§ 30.

Tænastumaður kann fyrstu 6 mánaðarnar av royndartíðini krevja seg loystan úr starvinum við 14 daga fyrivarningi og í restini av royndartíðini við 1 mánaða fyrivarningi, í báðum førum til mánaðar útgang.

2. stk. Fyrstu 6 mánaðirnar av royndartíðini kunnu tilfíkir tænastumenn loysast úr starvi uttan umsókn við 14 daga fyrivarningi til mánaðar útgang.

3. stk. Reglurnar í § 29 eru ikki galdandi fyri tænastumenn í royndartíðini.

2. partur.

Lønar- og aðrar starvstreytir.

Kap. 7. Tingingar- og fakfelagsmál.

§ 31.

Lønar- og aðrar starvstreytir hjá tænastumennum verða fyrisetlar við avtalu millum landsstýrið og tað í § 35 nevnda felag.

ningens organisation eller arbejdsform medfører, at hans stilling nedlægges, og det ikke er muligt at anvise ham en anden stilling, som han efter §§ 11-12 har pligt til at overtage, bevarer han sin hidtidige lønning i 3 år, dog ikke længere end til den for stillingen fastsatte afgangsalder. I denne periode er han omfattet af reglerne i §§ 11-12.

Kap. 6. Særbestemmelser om prøveansættelse.

§ 30.

En tjenestemand ansat på prøve kan i de første 6 måneder af prøveansættelsen forlange sig afskediget med 14 dages varsel og i den resterende del af prøveansættelsen med 1 måneds varsel, i begge tilfælde til udgangen af en måned.

Stk. 2. I de første 6 måneder af prøveansættelsen kan sådanne tjenestemænd afskediges uden ansøgning med 14 dages varsel til udgangen af en måned.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 29 gælder ikke for tjenestemænd ansat på prøve.

2. del.

Løn- og andre ansættelsesvilkår.

Kap. 7. Forhandlings- og organisationsforhold.

§ 31.

Løn- og andre ansættelsesvilkår for tjenestemænd fastsættes ved aftale mellem landsstyret og den i § 35 nævnte organisation.

2. stk. Ávtalur eftir 1. stk. kunnu tó ekki gerast um viðurskipti, sum ásett eru við lóg ella við heinnild í lóg ella viðvíkjandi uppgávanum, skipanini ella fólkaterviðnum hjá umsitingini.

§ 32.

Fæst ekki senja um sløddina av samlaðu upphæddini til broyting av lønar- og øðrum starvstreytum, herundir til rætting av lønarstiga og staðarviðbótum, til broyting í lønaráseling fyri tænaðumastøvni og til broyting av øðrum samsýningum fyri innvið av tænaðumastarvi, smbr. § 15, leggur landsstýrið fram serligt lógaruppskot.

2. stk. Fæst ekki senja um nýtsluna av tí í 1. stk. nevndu upphædd, leggur landsstýrið aftaná ummæli frá lønarráðnum fram serligt lógaruppskot.

§ 33.

Fæst ekki senja um viðurskipti, sum ekki koma undir § 32, tekur landsstýrið aftaná ummæli frá lønarráðnum avgerð í málinum.

§ 34.

Reglur um starvstreytir, sum avtala ekki kann gerast um, og broyting av tilíkuðum reglum, verða fyrisetlar aftaná at tingast hevur verið við tað í § 35 nevnda felag.

2. stk. Tað í § 35 nevnda felag kann tingast við landsstýrið um ein og hvønn fúkligan spurning, sum viðvíkur tænaðumum.

Stk. 2. Aftaler efter stk. 1 kan dog ikke indgås om forhold, der bestemmes ved lov eller i henhold til lov eller angår forvaltningens opgaver, organisation eller personalebehov.

§ 32.

Kan der ikke indgås aftale om størrelsen af det samlede beløb til ændring af løn- og andre ansættelsesvilkår, herunder til justering af lønskala og stedtilæg, til ændring i den lønmæssige placering af tjenestemandstillinger samt til ændring af andre ydelser for varetagelsen af tjenestemandstillingen, jfr. § 15, fremsætter landsstyret særligt lovforslag.

Stk. 2. Kan der ikke indgås aftale om anvendelsen af den i stk. 1 nævnte beløb, fremsætter landsstyret efter indhentet udtalelse fra lønningsrådet særligt lovforslag.

§ 33.

Kan der ikke indgås aftale om forhold, der ikke er omfattet af § 32, træffes afgørelsen af landsstyret efter indhentet udtalelse fra lønningsrådet.

§ 34.

3 stemmelserne om ansættelsesvilkår, hvorom der ikke kan indgås aftale, samt ændring af sådanne bestemmelser fastsættes efter forudgående forhandling med den i § 35 nævnte organisation.

Stk. 2. Den i § 35 nævnte organisation kan forhandle med landsstyret om ethvert fagligt spørgsmål, der angår tjenestemænd.

§ 35.

Tænastumenn landsins hava rætt at tingast við landsstýrið gjøgnum felag teirra, um felagið lýkur fylgjandi treytir:

- a) Allir tænastumenn, sum koma undir hesa lóg, skulu kunna gerast limir í felagnum, eisini eftirlønir tænastumenn, og eingin annar.
- b) Felagið skal umboða meginpartin av teimum tænastumönnum, sum koma undir hesa lóg.

Kap. 8. Lønarráðið.

§ 36.

Landsstýrið kann leggja fyri lønarráðið til ummælis allar spurningar, sum taka seg upp eftir hesi lóg.

2. stk. Tað í § 35 nevnda felag kann krevja, at spurningar, sum ikki fáast loystir við tingingum við landsstýrið, verða lagdir fyri lønarráðið til ummælis.

3. stk. Spurningar, sum hoyra undir tað í § 38 nevnda gerðarrætt, kunnu ikki leggjast fyri lønarráðið.

§ 37.

Lønarráðið er skipað av 7 limum. Landsstýrið velur ein, sum er formaður, löglingið 4 millum limir sínar eftir lutfalli, og tænastumannafelagið 2 limir.

2. stk. Fyri teir í 1. stk. nevnda limir verða valdir líka nógvir varamenn.

3. stk. Formaður, limir og varamenn verða valdir fyri 4 ár í senn.

§ 35.

Landets tjenestemænd har forhandlingsret over for landstyre gennem deres organisation, såfr ml organisationen opfylder følgende betingelser:

- a) Alle tjenestemænd, der hører under denne lov, skal kunne blive medlemmer i organisationen, også pensionerede tjenestemænd, og ingen anden.
- b) Organisationen skal repræsentere flethallet af de tjenestemænd, der omfattes af denne lov.

Kap. 8. Lønningsrådet.

§ 36.

Landstyre kan anmode lønningsrådet om en udtalelse om ethvert spørgsmål, der opstår i medfør af nærværende lov.

Stk. 2. Den i § 35 nævnte organisation kan forlange, at lønningsrådets udtalelse indhentes om spørgsmål, som ikke har kunnet løses ved forhandling med landstyre.

Stk. 3. Spørgsmål, der henhører under den i § 38 nævnte voldgiftsret, kan ikke forelægges for lønningsrådet.

§ 37.

Lønningsrådet består af 7 medlemmer. Landstyre vælger 1, som er formand, lagtinget 1 blandt dettes medlemmer og tjenestemandsföreningen 2 medlemmer.

Stk. 2. For de i stk. 1 omhandlede medlemmer vælges et tilsvarende antal stedfortrædere.

Stk. 3. Formand, medlemmer og stedfortrædere vælges for 4 år ad

Tó fara teir av lögtinginum valdu limir og varamenn frá, tá ið teir fara úr lögtinginum.

4. stk. Samtyktir ráðsins verða gjørdar við einfaldum meiriluta.

Kap. 9. Gerðardómur og skjóting av málum fyri rættin.

§ 38.

Landsstýrið og tænastumannafelagið kunnu leggja spurningar um brot ella tulking av gjørdum avtalam ella reglum, sum eftir §§ 32-33 koma í staðin fyri avtalur, fyri ein gerðarrætt til avgerðar.

2. stk. Í gerðarrættinum eru 3 limir. Sorenskriverin setir 1, landsstýrið 1 og tænastumannafelagið 1 lim.

§ 39.

Spurningar, sum eftir § 38 kunnu leggjast fyri og avgerast av gerðarrættinum, kunnu ikki leggjast fyri rættin. Tó hevur tænastumaður rætt til at leggja mál fyri rættin, um tænastumannafelagið hevur noktað at leggja málið fyri gerðarrættin.

2. stk. Kann eitt mál leggjast fyri rættin, skal hetta verða gjørt innan 6 mánaðir aftaná, at saksøkjari hevur fingið boð um, at málið er endaliga avgjørt av fyrisitingini ella málið er avvist av felagnum ella gerðarrættinum.

gangen. Dog afgår de af lagtinget valgte medlemmer, såfremt de udtæder af lagtinget.

Stk. 4. Rådets beslutninger træffes ved simpel stemmeflerhed.

Kap. 9. Voldgift og indbringelse for domstolene.

§ 38.

Spørgsmål om overtrædelse eller fortolkning af indgæede aftaler eller bestemmelser, som efter §§ 32-33 træder i stedet for aftaler, kan af landsstyret eller tjenestemandsföreningen indbringes for en voldgiftsret.

Stk. 2. Voldgiftsretten består af 3 medlemmer. Sorenskriveren beskikker 1, landsstyret 1 og tjenestemandsföreningen 1 medlem.

§ 39.

Spørgsmål, der efter § 38 kan indbringes for og afgøres af voldgiftsretten, kan ikke indbringes for de almindelige domstole. Dog er en tjenestemand berettiget til at anlægge sag ved domstolene, når tjenestemandsföreningen har afslået at indbringe sagen for voldgiftsretten.

Stk. 2. Hvor en sag kan indbringes for domstolene, skal den være anlagt inden 6 måneder efter, at sagsøgeren har modtaget meddelelse om den endelige administrative afgørelse eller sagen er afvist af organisationen eller voldgiftsretten.

3. partur.

Ymsar reglur.

Kap. 1. Persónligar viðbætur.

§ 40.

Um tænaumaður eftir reglinum í § 11 ella av aðrari orsök, sum hann ikki er sekur í, verður fluttur í annað starv, sum er skipað í hægri lønarrammi, enn starv hansara frammanundan, fær hann eina persónliga viðbót til útbætur av minimum.

2. stk. Viðbætur eftir 1. stk. detta bertur heilt ella lutvíst, um ein fær lønarframgongd við at koma í hægri lønarrammi ella á hægri lønarstig.

Kap. 11. Lønarforskot og lønarskuldbinding.

§ 41.

Tænaumaður kann í heilt serligum forðum, tá ið á stendur, fáa lønarforskot uttan trygd. Landsstýrið ásetir reglur um hetta.

§ 42.

Tænaumanni er, eftir reglum, sum landsstýrið setir, loyvt at geva skuldbinding av løn síni til lánistovnar, sum landsstýrið góðkevnir.

2. stk. Tá ið tey í 1. stk. nevndu dømir eru frá, kann tænaumaður ikki avhenda, pantsæta ella á annan hátt ráða yvir løn, sum ikki er útgoldin.

3. del.

Forskellige bestemmelser.

Kap. 10. Personlige tillæg.

§ 40.

Såfremt en tjenestemand i medfør af reglerne i § 11 eller af anden ham utilregnelig årsag overgår til en stilling, der er henført til en højere lønramme end den hidtidige, ydes der ham et personligt tillæg til udligning af forskellen.

Stk. 2. Tillæg efter stk. 1 bortfalder i det omfang, der opnås lønforøgelse ved overgang til højere lønramme eller løntrin.

Kap. 11. Lønforskud og lønforskrivning.

§ 41.

En tjenestemand kan under ganske særlige og påtrængende omstændigheder opnå et lønforskud uden sikkerhedsstillelse. Regler herom fastsættes af landsstyret.

§ 42.

Efter regler, der fastsættes af landsstyret, kan tjenestemænd give transport på løn til låneinstitutter, som landsstyret har anerkendt hertil.

Stk. 2. Bortset fra de tilfælde, der er nævnt i stk. 1., kan tjenestemand ikke overdrage, pantsætte eller på anden måde råde over løn, der ikke er udbetalt.

Kap. 12. Tænastufri v.m.

§ 43.

Landsstýrið kann geva tænastumanni tænastufri uttan løn í eitt ávíst líðarskeið, tó í minsta lagi ein mánaða. Tíðin verður frádrigin í útrokningini av lønaraldrinum.

2. stk. Eftir nærri av landsstýrinum fyrisettum reglum kann tænastumaður fáa aðra tænastufri uttan fyri vanligu frítiðina.

3. stk. Um tað samtykkir við tænastuna, kann landsstýrið koma umsókn frá tænastumanni á mæti um stytta arbeiðstíð í avmarkaða tíð ella til annað verður fyrisett móti tilsvareandi lønarlækking.

4. stk. Eftir ummæli frá lønarráðnum kann landsstýrið fyriseta reglur, um løn ella lønaraldrur skal missast heilt ella lutvíst undir tænastufri eftir 2. stk. ella undir styttri arbeiðstíð.

4. partur.

Fremjingar- og fyrilílsreglur.

Kap. 12.

§ 44.

Henla lóg kemur í gildi

2. stk. Reglurnar í §§ 12-13 og § 29 eru bert galdandi fyri tænastumenn, sum eru settir ella útnevndir í annað starv, eftaná at lógin kemur í gildi. Aðrir tænastumenn koma undir higartil galdandi reglur.

Kap. 12. Ekstraordinær tjenestefrihed m.v.

§ 43.

Landsstyret kan give en tjenestemand tjenestefrihed uden løn i en på forhånd fastsat periode af mindst én måneds varighed. Perioden fradrages ved beregning af lønanciennitet.

Stk. 2. Efter retningslinjer fastsat af landsstyret indrømmes en tjenestemand anden tjenestefrihed uden for den egentlige ferie.

Stk. 3. Såfremt det er foreneligt med tjenestens tarv, kan landsstyret imødekomme tjenstemændens anmodning om nedsat tjenestetid for begrænset tid eller indtil videre mod tilsvarende lønedsættelse.

Stk. 4. Bestemmelser om hel eller delvis bevarelse af løn og lønanciennitet under tjenestefrihed efter stk. 2 eller under nedsat tjenestetid kan fastsættes af landsstyret efter indhentet udtalelse fra løningsrådet.

4. del.

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser.

Kap. 12.

§ 44.

Denne lov træder i kraft

Stk. 2. Bestemmelserne i §§ 12-13 og § 29 finder dog kun anvendelse på tjenestemænd, som er ansat eller udnævnt i anden stilling efter lovens ikrafttræden. Andre tjenestemænd er undergivet de hidtil gældende regler.

3. stk. Tjenastumenn, sem farnir eru frá við eftirløn áðrenn henda lóg kemur í gildi, fáa eftirløn eftir higar til galdandi reglum.

4. stk. Samstundis fer úr gildi lögtingslóg nr. 31 frá 18. maí 1961 við seinni broytingum um tjenastumenn landsins og lögtingslóg nr. 1 frá 25. febrúar 1953 við seinni broytingum um eftirløn og eftirsítiløn tjenastumanna landsins v.fl.

5. stk. Tær eftir higar til galdandi lóg givnu kunningerðir galda framvegis, til annað verður fyriseit.

Stk. 3. Tjenestemænd, som er afgået med pension for d. m. l. lovs ikrafttræden, får pension efter hidtil gældende regler.

Stk. 4. Samtidig ophæves lagtingslov nr. 31 af 18. maj 1961 med senere ændringer om landets tjenestemænd og lagtingslov nr. 1 af 25. februar 1953 med senere ændringer om pension og efterløn for landets tjenestemænd m.m.

Stk. 5. De i henhold til tidligere gældende lov udfærdigede bekendtgørelser forbliver i kraft, medmindre andet bestemmes.

Viðmerkingar til uppskot til lögtingslóg um tjenastumenn landsins.

Henda lógin inniheldur reglurnar um skyldur og réttindi tjenastumanna.

Tær tölubringarmestu broytingarnar í mun til higar til galdandi lóg eru hesar:

1. Setan uppá áramál (§ 2).

Tjenastumenn verða nú settir í lívsvarugt starv, tó so at tjenastumenn í 1. — 8. lönarflokki skulu gera aspiranttjenastu í 2 ár.

Eftir uppskotinum kunnu tjenastumenn nú eisini setast uppá áramál. Sum dómir uppá störv, ið kunnu hugsast at vera til fyrirunum fyrir landið at seta uppá áramál kunnu nevast: störv innan vitskap og lægri undirvísing, nýnormerað störv og störv til loysn av avmarkaðum uppgávum. Fyri tilik störv má ein rokna við at skula veita væl lægri lön og betri eftirlönartreytir enn fyrir tilsvareandi varug tjenastumannastörv.

2. Flyting av tjenastumönnum (§§ 11—12).

Eftir galdandi lóg kunnu tjenastumenn ikki flytast til annað tjenastustað ella til annað tjenastuðki. Verður arbeiðið so nógv broytt, at tað kann roklast sum flyting í annað starv, kann tjenastumaðurin krevja seg loystan úr starvinum við eftirløn. Um so er, at starvið verður niðurlagt og hann ikki fær annað hóskandi starv innan somu tjenastugrein við í minsta lagi somu eftirlöngevandi lön, hevur hann rétt til líðipening í 5 ár og síðani eftirløn.

Hesar reglur eru óv stívrar og er util hindurs fyrir umleggingum og rationaliseringum av umsitingini.

Eftir uppskotinum kunna tænastumenn verða fluttir í annað starv innan sama tænastuøki eitts og teir nýðast at ganga undir broytingar í tænastuviðurskiftunum, alt undir tí forúsetningi, at starvseyðkemið ikki verður broytt og starvið framvegis má haldast hóskandi.

Um so verður, at broytingar í fyrirløgingini gera tað neyðugt, kann eisini í samráð við eina serliga nevnd áleggjast tænastumanni at taka við starvi uttan fyri sítt eigna tænastuøki.

Við setan av tænastumanni eigur tí eitt viðari tænastuøki at vera tilskilað í tænastubrævinum, t.d. at ein verður settur sum tollari, fyríbils í Tórshavn, ella sum fulltrúi, fyríbils á landsskrivstovuni.

3. Broytingar av lønum og øðrum starvstreytum (§§ 31-34).

Eftir mógaldandi lóg v. ra tænastumannalønin prísalsviðgjørðar og javnaðar við sokallaðum sáttmálaviðbótum, meðan aðrar lønarbroytingar og umnormeringar krevja serliga lögtingslóg.

Eftir uppskotinum kunnu lønar- og aðrar starvstreytir broytast við avtalu millum landsstýrið og tænastumannafelagið. Frest ikki semja um samlaðu upphæddina til javning av lønum og øðrum starvstreytum, ella hvussu upphæddin skal býttast millum tey einstøku størvini, leggur landsstýrið serligt uppskot fyri lögtingið.

Tær í lønarlógini ósettu lønir og flokkar av tænastumannastørvunum eru sostatt bert galdandi til annað verður avtalað.

4. Fyribils reglur (§ 44).

Í uppskotinum er ikki tilskilað, nær lógin kemur í gildi.

Eftirløntir tænastumenn fáa fyribils eftirløn eftir higartil galdandi reglum. Landsstýrið eigur, um lógin verður viðtiknar, at leggja uppskot fyri tingið um regulering av teirra eftirlønnum.

Uppskot til

**løgtingslóg um tænastumanna-
eftirløn.**

løgtingslov om tjenestemandspension.

Kapitul 1. Lógarumráðið.

Kapitel 1. Anvendelsesområde.

§ 1.

Henda lóg umfatar tænastumenn, sum settir eru í starv eftir løgtingslóg um tænastumenn landsins og eftirlivandi hjúnaðafelagar og børn teirra.

§ 1.

Denne lov omfatter tjenestemænd, der er ansat efter lovgivningslov om landets tjenestemænd og deres efterlevende ægtefæller og børn.

Kapitul 2. EGINEFTIRLÖN.

§ 2.

Tænastumaður hefur rétt til eginestirlön, tá ið hann aftaná 10 ára tænastru í einum starvi, sum eftir reglunum í § 4 kann roknastr upp í eftirlönaraldrin, verður loystur úr starvi vegna aldur, veikleika ella av øðrum honum ótilrokniligum grundum.

2. stk. Uttan mun til starvslíð hefur tænastrumaður tó rétt til eginestirlön eftir §§ 7-8, um so er, at hann verður uppsagdur vegna minkaðan færlleika, sum í § 7 umrætt, ella tí at hann hefur meitslað seg í tænastruni.

3. stk. Hevur tænastrumaður áðrenn skipan í tænastrumanna-starv havt eina eftirlönarskipan, sum hefur verið knýtt til arbeiðið, og sum ikki telur við í eftirlönaraldrinum, kann landsstýrið aftaná ummæli frá lönarráðnum avgera, at tilíkt arbeiði verður roknað upp í starvslíðina, eftir 1. stk. við upp til 10 ár.

§ 3.

Tænastumaður kann krevja seg loystan úr starvinum vegna aldur, tá ið mánaðurin, hann fyllir 60 ár í, er úti, ella hann rækkur ein lægri aldur, sum eftir aðrari lóg kann vera fyrissettur um henda rétt.

§ 4.

Eftirlönaraldr tænastrumansins er tað áramál, sum hann aftaná at hava fyllt 25 ár hefur verið

Kapitel 2. Egenpension.

§ 2.

En tjenestemand er berettiget til egenpension, når han efter 10 års ansættelse i en stilling, i hvilken ansættelsen efter reglerne i § 4 kan medregnes i pensionsalderen, afskediges på grund af alder, som følge af helbredsbeetinget utjenesledygtighed eller af anden ham utilregnelig årsag.

Stk. 2. Uanset ansættelsestidens længde har en tjenestemand dog ret til egenpension efter §§ 7-8, såfremt afsked finder sted på grund af nedsættelse af erhvervs-evnen som nævnt i § 7 eller skyldes følger af tilskadekomst under udførelse af tjenesten.

Stk. 3. Har en tjenestemand forud for sin ansættelse i tjenestemandsstilling været omfattet af en pensionsordning, der har været knyttet til beskæftigelse, som efter reglerne i § 4 ikke kan medregnes i pensionsalderen, kan landsstyret efter indhentet udtalelse fra lønningsrådet bestemme, at sådan beskæftigelse medregnes som ansættelsestid efter stk. 1 med indtil 10 år.

§ 3.

En tjenestemand er berettiget til afsked på grund af alder fra udtgangen af den måned, hvori han fylder 60 år eller opnaar en lavere alder, som efter anden lov måtte være fastsat for denne ret.

§ 4.

En tjenestemands pensionsalder er det antal år, i hvilket han efter sit fyldte 25. år har været stats-

tænastumaður hjá landinum ella
tænastumaður í fólkskúlanum,
fólkakirkjunni, fólkatungunum,
Keypmannahavni kommunala
skúla, ríkinum ella Grænlands
landsráð ella hefur fingið lön eftir
§ 29 í lögtingslóg um ténastu-
mum landsins.

2. stk. Landsstýrið kann aftaná
umtæli frá lönarráðnum avgera,
at tíðin, sum ténastumaður aftaná
25. ár sitt hefur starvast eftir
ténastumannatreytum og við eini
eftirlønarskipan, sum yvirhæfur
gevir sama rætt sum henda lóg,
verður roknað upp í eftirlønaráldur-
in.

3. stk. Ténastumaður, sum aftaná
at hava fyllt 25 ár hefur havt
alment starv í Fíndandi, Íslandi,
Noreg ella Svøríki við somu eftir-
lønarskipan sum ténastumenn í
avvarðandi landi ella við einari
tílsvarandi statsfiggjaðari ella
statstryggjaðari eftirlønarskipan,
fær hesa tíð roknaða upp í eftir-
lønaráldurin, um so er at avvarð-
andi eftirlønarskipan á sama hátt
roknar almenna starvstíð her á
landi upp í eftirlønaráldurin.
Verður ein lóystur úr starvi vegna
aldur, telur tílik starvstíð bert við,
um so er at 10 ára starvstíð fylgir
aftaná, sum eftir reglunum í 1.
og 2. stk. verður roknað upp í eftir-
lønaráldurin.

4. stk. Tíðin, sum ténastumaður
hefur havt stytta arbeiðstíð,
verður við tílsvarandi lækking
roknað upp í eftirlønaráldurin.

5. stk. Landsstýrið avger aftaná
umtæli frá lönarráðnum, um tíð-
arskeið, sum ténastumaður hefur

tjenestemand eller tjenestemand i
folkeskolen, folkekirken, folke-
tinget, under Københavns kom-
mune skolevæsen, staten, styre
eller Grønlands landsråd eller har
oppebåret lønning i medfør af §
29 i lov om landets tjenestemænd.

Stk. 2. Landsstyret kan efter
indhentet udtalelse fra lønnings-
rådet bestemme, at der i pensions-
alderen medregnes den tid, i hvil-
ken en tjenestemand efter sit fyldte
25. år har været ansat på tje-
nestemandsvilkår i en stilling,
hvertil er knyttet en pensions-
ordning, der i det væsentlige giver
samme rettigheder som denne lov.

Stk. 3. Den tid, i hvilken en tje-
nestemand efter sit fyldte 25. år
som ansat i offentlig tjeneste i
Fintland, Island, Norge eller Sve-
rige har været omfattet af den for
tjenestemænd i vedkommende land
gælder pensionsordning eller en
dertil svarende statsfinansieret
eller statsgaranteret pensionsord-
ning, medregnes i hans pensions-
alder, såfremt der efter den på-
gældende pensionsordning på lig-
nende måde foretages medreg-
ning i pensionsalderen af ansæt-
telse i offentlig tjeneste her i lan-
det. Ved afsked på grund af alder
medregnes en sådan ansættelse dog,
kun, såfremt den har været efter-
fulgt af mindst 10 års ansættelse,
som efter reglerne i stk. 1 og 2
kan medregnes i pensionsalderen.

Stk. 4. Den tid, i hvilken en
tjenestemand har haft nedsat tje-
nestetid, indgår tilsvarende ned-
sat i pensionsalderen.

Stk. 5. Landsstyret træffer efter
indhentet udtalelse fra lønnings-
rådet bestemmelse om, hvor vidt

havi tænað afri utan lön, kunn roknað upp í eftirlönaraldirin.

6. stk. Um so er at tænaðmaður verður skipaður í starv vegna heilt serligar kvalifikasjónir, kann landsstýrið aftaná ummæli frá lönarráðnum avgera, at eftirlönaraldirin verður hækkaður við upp til 10 árum. Tá ein verður loystur úr starvi vegna aldur, ella um krav uppá útsetta eftirlön skal g. rast upp eftir §§ 23-25, kann hækkaður eftirlönaraldir í mesta lagi uppiroknað við einum tíðarskeiði, sum svarar til starvstíðina.

§ 5.

Eftirlöngevandi lönarinntøkan er lönin á tí nádda lönarstigi, hækkað við möguligum persónligum eftirlöngevandi viðbótum. Lönarinntøka, sum fer upp um 91.000 kr., verður ikki tikin við í eftirlönarútrokningini.

§ 6.

Eigenaftirlönin er fyri hvørt eftirlönarár ein grundupphædd uppá 96 kr. umframt ein upphædd uppá fylgjandi prosentpartar av eftirlöngevandi inntøkuni:

Av upphæddum upp til 32.000 kr. 1,5%, av upphæddum frá 32.001 kr. 1,2%.

Eftirlönin kann ikki fara upp um ta eftirlön, sum svarar til 37 ára eftirlönaraldir.

2. stk. Søkir tænaðmaður um uppsögn aftaná at hava fylt 60 ár, verður eftirlönin lækkað í mun til tíðina, sum eftir er, til hann fyllir 67 ár ella røkkur ein lægri aldir,

perioder, i hvilke der gives en tjenestemand tjenestefrihed uden løn, kan indgå i pensionsalderen.

Stk. 6. Såfremt en tjenestemand er ansat på grund af ganske særlige kvalifikationer, kan landsstyret eller indhentet udtalelse fra lønningrådet bestemme, at pensionsalderen forhøjes med indtil 10 år. Ved afsked på grund af alder eller ved opgørelse af krav på opsat pension efter §§ 23-25 medregnes som forhøjet pensionsalder højst et tidsrum svarende til ansættelsestiden.

§ 5.

En tjenstemands pensionsgivende lønningsindtægt er lønnen på det opnåede løntrin, forøget med eventuelle personligt pensionsgivende tillæg. Lønningsindtægt, der overstiger 91.000 kr., kommer dog ikke i betragtning ved pensionsberegning.

§ 6.

Egenpension udgør for hvert års pensionsalder et basibeløb på 96 kr. samt et beløb, der andrager følgende procentdele af den pensionsgivende lønningsindtægt: Af beløb indtil 32.000 kr. 1,5% og af beløb fra 32.001 kr. 1,2%. Pensionen kan dog ikke overstige den til en pensionsalder på 37 år svarende pension.

Stk. 2. Når en tjenestemand begærer afsked efter at være fyldt 60 år, nedsættes pensionen i forhold til den tid, der står tilbage, indtil han fylder 67 år eller op-

tá ið hann í seinasta lagi skuldi verið uppsagdur.

3. stk. Reglurnar í §§ 31-33 í lögtingslög um tænaðsmenn lausins koma í nýtslu viðvíkjandi frádráttinum eftir 2. stk.

§ 7.

Tænaðsmaður undir 60 ár, hvørs vinnufæri er minnað niður í ein triðing ella minni av fullum vinnufæri og sum fær uppsøgn av hesi grund, hevur rætt til eina eftirløn, sum ásett verður við tí eftirlønaráldri sum grundarlæg, ið hann vildi fingið við framhaldi í tænaðsmi til ta tíð, tá ið hann skuldi fingið uppsøgn vegna aldur.

2. stk. Í samband við skipan í tænaðsmannastarv kann tó tilskilast, at starvið í nærri ásetla tíð ikki hevur rætt til eftirløn eftir 1. stk., um so er at uppsøgn úr starvinum fer fram vegna brek, sum longu er prógvað við setanina.

§ 8.

Fær tænaðsmaður uppsøgn vegna óarbeiðsfæri, sum kemur av at hann hevur fingið lóst í starvinum, sum gevur rætt til at krevja endurgjald eftir lóggávuni um vanlukkutrygging, kann hann krevja ta egin eftirløn, ið er galdandi fyri ein eftirlønaráldur uppá 37 ár.

2. stk. Hevur tænaðsmaður í grovum ósketni ella í fyllskapi verið sær úti eftir løstinum ella stórliga gjørt sítt til hansara,

når den lavere alder, ved hvilken han seuest skulle have været afskediget.

Stk. 3. Bestemmelserne i §§ 31-33 i lagtingslov om landets tjenestemænd finder anvendelse ved fastsættelse af fradraget efter stk. 2.

§ 7.

En tjenestemand, der er under 60 år, og hvis erhvervsevne er nedsat til en trediedel af fuld erhvervsevne eller derunder, har ved afsked af denne årsag ret til en pension, som fastsættes på grundlag af den pensionsalder, han ville have opnået ved forbliven i tjenesten indtil det tidspunkt, da han skulle have været afskediget på grund af alder.

Stk. 2. I forbindelse med ansættelse som tjenestemand kan det dog bestemmes, at ansættelsen inden for et nærmere fastsat tidsrum ikke giver ret til pension efter stk. 1, såfremt afsked finder sted som følge af en allerede ved ansættelsen konstateret lidelse.

§ 8.

Finder afsked sted på grund af utjenestedygtighed, som er forårsaget af, at der under udførelse af tjenesten er overgået tjenestemanden en tilskadekomst, der begrundes krav på erstatning i henhold til lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde, er han berettiget til den egenpension, der gælder for en pensionsalder på 37 år.

Stk. 2. Har en tjenestemand ved grov nagtsomhed eller ved beruselse selv hidført eller væsentlig bidraget til tilskadekom-

kann landsstýrið gera av, at hækla að eftirløn eftir 1. stk. skal detta burtur ella skerjast.

§ 9.

Verður eftirløntur tænaumaður, sum hevur fingið uppsøgn vegna óarbeiðsføri, aftur arbeiðsløru, hevur hann, um so er at hann ikki hevur fylt 60 ár, skyldu til at lata seg sela aftur í sítt fyrra starv ella annað hóskandi starv, sum hann innan uppsøgnina hevði skyldu at taka við.

2. stk. Ber tænaumaður, sum hevur fingið uppsøgn vegna heilsuþrek, segg hóast kravdur undan at útygja tilfíka heilsuupplýsing, sum í § 31 nevnt ella lýkur hann ikki skyldu sína eftir 1. stk., verður eftirlønin steðgað, og reglurnar í §§ 23-25 koma í nýtslu. Tá eftirlønaráldurin verður uppgjördur, telur tíðin við, sum hann hevur fingið eftirløn.

§ 10.

Eftirlønin verður steðgað, um so er at tænaumaður aftur fær starv, sum eftir reglum í § 4 telur við í eftirlønaráldurinn. Við seinni uppsøgn vegna eftirlønargrund hevur avvarðandi rætt til í minsta lagi líka stóra eftirløn sum tann steðgaða eftirløn.

Kapítul 3. Hjúnafelagaftirløn.

§ 11.

Hjúnafelagi eftir tænaumann, sum doyrt aftaná at hava fingið minst 3 árs eftirlønaráldur, ella sum í deyðsstundini fekk eftirløn,

sten, kann landsstýret bestemma, at forhøjet pension efter stk. 1 bortfalder eller nedsættes.

§ 9.

Bliver en pensioneret tjenestemand, hvis afsked skyldes helbredsbesværet af tjenstedygtighed, eller tjenstedygtig, har han, hvis han ikke er fyldt 60 år, pligt til at lade sig genansætte i sin tidligere stilling eller en anden passende stilling, som han før sin afsked ville have haft pligt til at overlage.

Stk. 2. Undlader en af helbreds-mæssige årsager pensioneret tjenestemand trods opfordring at fremskaffe sådan helbredsoplysning som omhandlet i § 31 eller opfylder han ikke sin pligt efter stk. 1, inddrages pensionen, og bestemmelserne i §§ 23-25 finder anvendelse. Ved opgørelsen af pensionsalderen medregnes dog den tid, i hvilken han har modtaget pension.

§ 10.

Pensionen andrager, såfremt en pensioneret tjenestemand påny op-når ansættelse, som efter reglerne i § 4 medregnes i hans pensionsalder. Ved senere afsked af pensionsbegrundende årsag er den pågældende berettiget til pension af mindst samme størrelse som den inddragne pension.

Kapitel 3. Ægtefællepension.

§ 11.

Ægtefællen efter en tjenestemand, der afgår ved døden efter at have opnået en pensionsalder på mindst 3 år, eller som ved sin død

hefur rætt til hjúnaeftirløn, uttan so at toy giftust á deyðastrá ella aftaná at deyði hjúnafelagin hevði fylt 60 ár ella var uppsagdur við rætti til eftirløn eftir kapítul 2.

2. stk. Hjúnafelagi eftir tænastumann, sum unkenst í røking av sínum starvi ella er deyður av skaðatilburði í starvinum, hevur tó hóast starvstíð hjúnafelagsins rætt til hjúnaeftirløn.

§ 12.

Hjúnaeftirlønin er fyri hvørt árs eftirlønarakstur ein grundupphædd uppá 58 kr. umframt ein upphædd svarandi til $2/3$ av egin-
eftirlønini eftir § 6, 1. stk.

2. stk. Er hjúnafelagin deyður av skaðatilburði í starvinum, verður eftirlønin tann upphædd, ið er galdandi fyri ein eftirlønarakstur uppá 37 ár. Sama er galdandi, um so er at deyði hjúnafelagin fekk eftirløn eftir § 8.

3. stk. Um so er at aldurin á deyða hjúnafelagnum við frádrátti av teimum árum, hjúnaarbandið hevur vart, fer upp um aldurin á longslivandi hjúnaarfelagnum við meira enn 10 árum, verður hjúnaeftirlønin lækkað eftir 1.-2. stk. við 2 % fyri hvørt ár, munurin fer upp um 10 ár.

§ 13.

Um so er at eftirlivandi hjúna-
felagi hjá tænastumanni hevur rætt til meira enn eina hjúnaeftirløn vegna starv, sum eftir § 4 telur við í eftirlønarakstrinum, verður

var pensioneret, er berettigt til ægtefællepension, meðvæðre ægteskabet blev indgået på dødslejet eller efter, at den afdøde var fyldt 60 år eller afskediget med ret til egenpension efter kapitel 2.

Stk. 2. Ægtefællen efter en tjenestemand, der er omkommen under udførelse af sin tjeneste eller afgået ved døden som følge af tilskadekomst i tjenesten, er dog uanset den afdøde ægtefælles ansættelsestid berettiget til ægtefællepension.

§ 12.

Ægtefællepension udgør for hvert år pensionsalder et basisbeløb på 58 kr. samt et beløb svarende til $2/3$ af egenpensionen efter § 6, stk. 1.

Stk. 2. Er den afdøde ægtefælle afgået ved døden som følge af tilskadekomst i tjenesten, udgør pensionen det beløb, der gælder for en pensionsalder på 37 år. Det samme gælder, såfremt den afdøde ægtefælle oppebar pension efter § 8.

Stk. 3. Såfremt den afdøde ægtefælles alder efter fradrag af det antal år, ægteskabet har været, overstiger den længstlevende ægtefælles alder ved førsteafdødes død med mere end 10 år, nedsættes ægtefællepensionen efter stk. 1-2. med 2% for hvert år, forskellen overstiger 10 år.

§ 13.

Såfremt en tjenstemands efterlevende ægtefælle er berettiget til mere end én ægtefællepension på grundlag af ansættelse, som efter § 4 kan medregnes i pensionsal-

bert fann hægstá hjúnaeftirlönin útgöldin.

Kapítul 4. Barnaeftirlön v.m.

§ 14.

Eftirlöntur tænaamaður hefur rétt til barnaeftirlönarviðbót fyrir börn síni.

2. stk. Dóyr tænaamaður ella eftirlöntur tænaamaður, hafa börn hansara rétt til barnaeftirlön.

3. stk. Rætturinn eftir 1. og 2. stk. umfatar eisini stjúlubörn, sum hafa havt uppihald í felagshúsinum.

4. stk. Fyrir hvert barn kann bert útgjaldast ein veiting eftir 1. - 3. stk. Eru treytnar í 1. og 2. stk. lokaar samstundis, fer útgjalding fram eftir 2. stk.

§ 15.

Barnaeftirlönarviðbót og barnaeftirlön er 2.150 kr. fyrir hvert barnið. Barnaeftirlön til foreldraleys börn er 4.300 kr. árlega fyrir hvert barnið.

2. stk. Barnaeftirlönarviðbót í samband við eigin eftirlön og barnaeftirlön í samband við hjúnaeftirlön kann tó ikki fara upp um eftirlöngvandi lönarinntökuna. Tað sama er galdandi um barnaeftirlönir til eftirsitandi börn tænaamannsins tilsamans.

§ 16.

Rætturinn til eftirlön eftir § 14 varir til barnið fyllir 18 ár. Er útbúgving barnsins ikki liðug tó, og viðurskiptini lala fyri, kann landsstýrið tó geva løyvi til, at full ella

deren, sker der kun udbetaling af den ægtefællepension, der er størst.

Kapitel 4. Børnepension m.v.

§ 14.

En pensioneret tjenestemand er berettiget til børnepensionstillæg for sine børn.

Stk. 2. Når en tjenestemand eller pensioneret tjenestemand afgår med døden, er hans børn berettigede til børnepension.

Stk. 3. Retten efter stk. 1 og 2 omfatter stedbørn, som er medtaget til forsørgelse i det fælles hjem.

Stk. 4. For hvert barn kan udbetales én ydelse efter reglerne i stk. 1-3. Er betingelserne i stk. 1 og 2 til stede samtidig foretages udbetaling efter stk. 2.

§ 15.

Børnepensionstillæg og børnepension udgør for hvert barn 2.150 kr. årlig. Børnepensionen til foreldreløse børn udgør dog for hvert barn 4.300 kr. årlig.

Stk. 2. Børnepensionstillæg i forbindelse med egenpension og børnepension i forbindelse med ægtefællepension kan dog ikke overstige den pensionsgivende lønningssindtægt. Det samme gælder børnepensioner til en tjenstemands efterlevende børn tilsammen.

§ 16.

Retten til pension efter § 14 vedvarer til barnets fyldte 18. år. Hvis barnets uddannelse ikke er afsluttet på dette tidspunkt, og forholdene taler derfor, kan lands-

hlutvis eftirløn verður veitt, til útbúgvingin er liðug.

Kapítul 5. Sérreglur.

§ 17.

Þá tænastrumaður fær uppsögn aftaná at hava fylt 60 ár, men áðrenn hann fyllir 70 ár vegna t. s. s., at hann hevur rökkið tað aldursmark, sum er galdandi fyri avvarðandi starv, verður eftirlønin fyriselt eftir § 6 og § 12 við tí eftirlønarskatti sum grundarlag, sum hann vildi fingið við at starvast til 70 ára aldur.

§ 18.

Landsstýrið kann aftaná ummæli frá lønarráðnum avgera, at statsborgarar úr hinum norðanlöndum, sum starvast innan tað í § 1, 1. stk. nevnda øki eftir tilsvarendi treytum sum tænastrumenn, verða viðgjørdir eftir reglunum í hesi lóg hvat eftirløn viðvíkur.

Kapítul 6. Eftirsitiløn.

§ 19.

Hjúnaðslagi eftir tænastrumann, sum í deyðsstundini fekk løn ella eftirløn, hevur rætt til eftirsitiløn, uttan so at hjúnaðandið var slitið við skilna. Situr eingin hjúnaðslagið eftir, men børn við barnaftirlønarskatti, hava hesi rætt til eftirsitiløn.

2. stk. Eftirsitiløn eftir persón, sum í deyðsstundini hevði rætt til hjúnaðeftirløn sambært hesi lóg, f. h. ur til tey børn hjá avvarðandi,

stýret tillade, at der ydes hel eller delvis pension, indtil uddannelsen er afsluttet.

Kapitel 5. Særregler.

§ 17.

Når en tjenestemand bliver afskediget efter at være fyldt 60 år, men inden sit fyldte 70. år, som følge af, at han har nået den aldersgrænse, der gælder for vedkommende stilling, fastsættes pensionen efter § 6 og § 12 på grundlag af den pensionsalder, han ville have opnået ved tjeneste indtil 70 års alderen.

§ 18.

Landsstyret kan efter indhentet udtalelse fra lønningsrådet bestemme, at statsborgere i de øvrige nordiske lande, som har ansættelse inden for det i § 1, stk. 1, angivne område på tilsvarende vilkår som tjenestemænd, i pensionsmæssig henseende behandles efter reglerne i denne lov.

Kapitel 6. Efterindtægt.

§ 19.

Ægtefælle efter en tjenestemand, som ved sin død oppebar lønning eller var pensioneret, er berettiget til efterindtægt, med mindre ægteskabet var opløst ved skilsmisse. Efterlader den pågældende sig ikke ægtefælle, men børnepensionsberettigede børn, er disse berettigede til efterindtægt.

Stk. 2. Efterindtægt efter en person, som ved sin død var berettiget til ægtefællepension i henhold til denne lov, tilkommer de

sum hafa rétt til barnaefirløn eftir hjúnafelagan, sum deyði fyrst.

3. stk. Doyr tænastrumaður utan at hjúnafelagi ella børn við barnaefirlønarrætti sita eftir, hefur hágvið rétt til eftirsitiløn.

§ 20.

Eftirsitilønin um mánaðin er tann sama sum síðst útgoldna løn-
arinntøka ella eftirløn.

§ 21.

Rætturin til eftirsitiløn varir í 3 mánaðar eftir andlátíð, smbr. tó 2. og 3. stk.

2. stk. Er deyði tænastrumansins ein beinleiðis avleiðing av skaðatilburði í starvinum, varir rætturin til eftirsitiløn eftir § 19, 1. stk. í 12 mánaðar.

3. stk. Rætturin hjá hjúnafelaga til eftirsitiløn eftir tænastrumum, sum er deyður áðrenn hjúnafelagin eftir § 11 fær rétt til hjúnaefirløn, varir í 9 mánaðar.

§ 22.

Doyr hjúnafelagi, sum hefur rétt til eftirsitiløn, áðrenn eftirsitilønarskeiðið er úti, fáa børnini hjá fyrst deyða við barnaefirlønarrætti tann partin av eftirsitilønini, sum ikki er útgoldin áðrenn andlátíð. So leingi leenda eftirsitilønin verður útgoldin børnunum, hava hesi ikki rétt til eftirsitiløn eftir § 19, 2. stk.

2. stk. So leingi longstlivandi hjúnafelagi hefur rétt til eftirsitiløn, fer eingin útgjalding fram av hjúnaefirløn ella av barnaefirløn

børn af den pågældende, der er berettigede til børnepension efter den først afdøde ægtefælle.

Stk. 3. Afgår en tjenestemand ved døden uden at efterlade sig ægtefælle eller børnepensionsberettigede børn, er hans bo berettiget til efterindtægt.

§ 20.

Efterindtægt udgør for hver måned et beløb svarende til den sidst udbetalte lønningsindtægt eller pension.

§ 21.

Retten til efterindtægt omfatter et tidsrum af 3 måneder efter dødsfaldet, jfr. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Er en tjenestemand afgået ved døden som umiddelbar følge af tilskadekomst under udlørelse af tjenesten omfatter retten til efterindtægt efter § 19, stk. 1 et tidsrum af 12 måneder.

Stk. 3. Ægtefælles ret til efterindtægt efter en tjenestemand, der er afgået ved døden, før ægtefællepension, omfatter et tidsrum af 9 måneder.

§ 22.

Hvis en ægtefælle, som er berettiget til efterindtægt, afgår ved døden inden efterindtægtsperiodens udløb, tilkommer den del af efterindtægten som ikke er udbetalt ved dødsfaldet, førstafdødes børnepensionsberettigede børn. Så længe denne efterindtægt udbetales til børnene, har disse ikke ret til efterindtægt efter § 19, stk. 2.

Stk. 2. Så længe den længstlevende ægtefælles ret til efterindtægt vedvarer, sker der ikke udbetaling af ægtefællepension eller

tíð barnini við harna eftirløn hjá longstlivandi hjúnafelega.

3. stk. Barnaeftirløn til børn, sum hava rætt til eftirsitiløn sam- hætt § 19, 1. stk., verður ikki útgoldin so leingi rætturin til eftirsitiløn varir. Í fórum, har barnaeftirlønin er størri enn eftirsitilønin, fæst tó barnaeftirløn í staðin fyri eftirsitiløn.

Kapítul 7. Útsett eftirløn.

§ 23.

Tænastumaður, sum hevur vunnið í minsta lagi 3 ára eftirlønaráldur, og sum fer úr starvinum uttan rætt til eftirløn eftir § 2, hevur rætt til eina eftirlønarsam- sýning, sum svarar til eina egin- eftirløn, roknað eftir § 6, 1. stk., smbr. § 26, við eftirlønaráldri og lønarinntøku hansara við fráfari- ing sum grundarlag (útsett eftir- løn). Hetta er ikki galdandi, um tænastumaðurin fer í annað starv, sum telur við í eftirlønaráldri hansara eftir § 4.

2. stk. Útsett eftirløn verður útgoldin tænastumanni frá 1. í mánaðinum aftaná at hann hevur fyllt 67 ár. Verður hann aftaná fráfari- ingina óarbeiðsførur og fær rætt til almenna avlønispensjón, verður eftirlønin frá sama mánaði útgoldin sum avlønispensjón.

3. stk. Rætturin til útsetta eftir- løn heldur uppat, um so er at av- varðandi aftur verður settur í eitt starv, har starvstíðin eftir § 4 kann roknaast uppí eftirlønaráldur hansara.

af børnepension til den længstle- vende ægtefælles børnepensions- berettigede børn.

Stk. 3. Børnepension til børn, der er berettigede til efterindtægt i medfør af § 19, stk. 1, udbetales ikke, så længe retten til efterind- tægt vedvarer. I tilfælde, hvor børnepension er større, end efter- indtægten ville blive, træder bør- nepensionen dog i efterindtægts- sted.

Kapitel 7. Opsat pension.

§ 23.

En tjenestemand, der har op- nået en pensionsalder på mindst 3 år, og som fratræder tjensten uden at være berettiget til pension efter § 2, har ret til pensionsydelse svarende til egenpension beregnet efter § 6, stk. 1, jfr. § 26, på grund- lag af hans pensionsalder og pen- sionsgivende lønningsindtægt ved fratrædelse (opsat pension). Det- te gælder dog ikke, hvis tjeneste- manden overgår til anden ansæt- telse, som efter § 4 medregnes i hans pensionsalder.

Stk. 2. Opsat pension udbetales fra den 1. i måneden efter det fyldte 67. år. Indtræder der efter afskedigelsen erhvervsudygtighed, der medfører tilkendelse af of- fentlig invalidepension, udbetales pensionen dog fra samme tids- punkt som invalidepension.

Stk. 3. Retten til opsat pension ophører, såfremt den pågældende på ny ansættes i en stilling, i hvilken ansættelse efter § 4 kan medregnes i hans pensionsalder.

§ 24.

Dóyr persónur, sum h. var rætt til útsetta eftirløn, hefur hin hjúnafeingin rætt til eina eftirløn, sum er $\frac{2}{3}$ av tí eftirløn, sum hin deyði hevði rætt til. Hetta er ikki galdandi, um tey giftust á deyðastrá ella aftaná, at hin deyði hevði fyllt 60 ár.

2. stk. Eftirløn eftir 1. stk. verður útgoldin frá 1. í mánaðinum aftaná andlátid.

§ 25.

Dóyr persónur, sum hevur rætt til útsetta eftirløn, hava børnini frá 1. í mánaðinum aftaná andlátid rætt til eina eftirløn, sum fyri hvørt barnið er 10% av eftirlønini, sum hin deyði hevði rætt til. Um so er, at hjúnafeftirløn ikki verður útgoldin, er eftirlønin fyri hvørt barnið 20% av tí útsettu eftirlønini.

2. stk. Eftirløn eftir 1. stk. í samband við eftirløn til hjúnafeinga kann tó ongatíð verða størri enn eftirløn eftir § 23. Sama er galdandi fyri samlaðu eftirlønina til eftirsitandi børn.

3. stk. Rætturin til barnaefftirløn eftir 1. stk. varir til barnið fyllir 18 ár.

Kapitel 8. Javning.

§ 26.

Eftirlønir og eftirsitilønir eftir reglunum í kapitlum 2-6 verða dyrtiðarviðgjærdar á sama hátt sum tænastumannalønir.

2. stk. Broystast tænastumannalønirnar yvirhøvur, verða eftir-

§ 24.

Når en person, der var berettiget til opsat pension, afgår ved døden, har ægtefællen ret til en pension, der udgør $\frac{2}{3}$ af den pension, hvortil afdøde var berettiget. Dette gælder dog ikke, hvis ægteskabet blev indgået på dødsleje eller efter at den afdøde ægtefælle var fyldt 60.

Stk. 2. Pension efter stk. 1 udbetales med virkning fra den 1. i måneden efter dødsfaldet.

§ 25.

Når en person, der var berettiget til opsat pension, afgår ved døden, er hans børn fra den 1. i måneden efter dødsfaldet berettigede til en pension, der for hvert barn udgør 10% af den pension, hvortil afdøde var berettiget. For så vidt der ikke udbetales ægtefællepension, udgør pensionen for hvert barn 20% af den opsatte pension.

Stk. 2. Pension efter stk. 1 i forbindelse med pension til ægtefællen kan dog ikke overstige pensionen efter § 23. Det samme gælder de samlede pensioner til efterlevende børn.

Stk. 3. Retten til børnepension efter stk. 1 vedvarer indtil barnets fyldte 18. år.

Kapitel 8. Regulering.

§ 26.

Pensioner og efterindtægter efter bestemmelserne i kapitel 2-6 dyrtidsreguleres på samme måde som tjenstemandslønninger.

Stk. 2. Når der sker generel ændring i tjenstemandslønninger,

lønir og eftirlønir eftir 1. stk. javnaðar samsvarandi. Grundupphæddin á eftirlønunum og hjúnaeftirlønun, her í §§ 5 og 6 ásetlu peningahæddir og tær eftir § 15 gældandi upphæddir á barnaeftirlønarviðbótum og barnaeftirlønun verða javnaðar á sama hátt.

3. stk. Eftirlønir eftir kapitul 7 verða javnaðar eftir reglunum í 1.-2. stk., tá ið útgjaldingin byrjar.

Kapitul 9. Samskipan við pensjónir eftir tí socialu pensjónslóggávuni.

§ 27.

Tá ið eftirlønir verða útgoldnar eftir hesi lóg til persónar, sum hava rætt til eftirløn eftir lógnum um fólkapensjón og avlamispensjón v.m. ella um hjúna-felagi hevur tilíkan rætt ella hevur rætt til pensjón eftir regluni í forsorgarlógini um pensjón og hjálp til einkjur o.fl., verður frádráttur gjørdur eftir reglunum í §§ 28-29.

2. stk. Hjá samlivandi hjúnum, har bæði fáa tænaðsmannaftirløn, verður bert drigið frá tí størstu tænaðsmannaftirlønini.

§ 28.

Hjá persónum, sum lúka treytirnar fyri at fáa fólkapensjón við fullari grundupphædd sambært § 3, 2. stk. í lóg fyri Føroyar um fólkapensjón, er frádrátturin fyri hvørt árs eftirlønarakstur, sum er lagdur til grund fyri útrokningini av tænaðsmannaftirlønini, 2% av fólkapensjónsgrundupphæddini.

foretages tilsvarende regulering af de i stk. 1 nævnte pensioner og efterindtægt. Egenpensionens og ægtefællepensionens basisheløb, de i §§ 5 og 6 fastsatte beløbsgrænser samt de efter § 15 gældende satser for børnepensionstillæg og børnepension reguleres på samme måde.

Stk. 3. Pensioner efter kapitel 7 reguleres efter bestemmelserne i stk. 1-2, når udbetaling påbegyndes.

Kapitel 9. Samordning med pensioner efter den sociale pensionslovgivning.

§ 27.

Ved udbetaling af pension efter denne lov til personer, der er berettigede til pension i henhold til lovene om folkepension og invalidepension m.v., eller hvis ægtefælle har sådan ret, eller som er berettigede til pension efter bestemmelserne i forsorgsloven om pension og hjælp til enker m.fl., foretages fradrag efter reglerne i §§ 28-29.

Stk. 2. For samlevende ægtefæller, der begge oppebærer tjenestemandspension, foretages fradrag kun i den tjenstemands-pension, der er størst.

§ 28.

For personer, der opfylder betingelserne for at opkræve folkepension med fuldt grundbeløb i henhold til § 3, stk. 2 i lov for Færøerne om folkepension, udgør fradraget for hvert års pensionsalder, som er lagt til grund ved tjenestemandspensionens beregning, 2% af folkepensionens grundbeløb.

§ 29.

Hjá persónum, sum fáa inn-
tøknjavnaða fólkapensjón sam-
bært § 3, 1. stk. í lóg fyri Færoy-
ar um fólkapensjón, avlamispens-
sjón sambært § 3 í lóg fyri Fær-
oyar um avlamispensjón, ella pen-
sjón eftir reglunum í forsorgar-
lógini um pensjón og hjálp til
einkjur o.fl. við eini grundupp-
hædd, sum lægd afturat tænastu-
manna eftirlønini er hægri enn
samlaða eftirlønin, sum kundi
verið útgoldin eftir reglunum í §
28, um so var, at hann hevði vunn-
ið sær rætt til fulla fólkapensjón,
verður munurin drigin frá.

2. stk. Hjá tænastumonnum,
sum hava fingið uppsøgn við eftir-
løn eftir reglunum í § 2, 2. stk.,
smb. §§ 7-8, og sum fáa pensjón
eftir § 3, 2. stk. í lóg fyri Færoyar
um avlamispensjón v.m., verður
ein peningahædd svarandi til við-
bótina hjá stökum áarbeiðsferum
avlamningum frádrigin. Sama er
galdandi fyri persónar, sum fáa
hjúnacftirløn eftir reglunum í §
11, 2. stk., smb. § 12, 2. stk., sam-
stundis sum teir fáa eftirløn sam-
bært § 3, 2. stk. í lóg fyri Færoyar
um avlamispensjón v.m.

Kapítul 10. Ymiskar reglur.

§ 30.

Landsstýrið avger, um persón-
ar, sum koma undir reglurnar í §
1, 1. stk., hika treytirnar fyri at
fáa veitingar eftir hesi lóg.

2. stk. Avgerðir, sum eftir hesi
lóg byggja á eina heilsumeting,

§ 29.

For personer, der oppebærer ind-
lægstbestemt folkepension i hen-
hold til § 3, stk. 1 i lov for Fær-
øerne om folkepension, invalide-
pension i medfør af § 3 i lov for
Færøerne om invalidepension m.v.
eller pension efter bestemmelserne
i forsorgsloven om pension og
hjælp til enker m.fl. med et grund-
beløb, der sammenlagt med tjenes-
temandspensionen er højere end
den samlede pension, der ville
komme til udbetaling efter be-
stemmelsen i § 28, såfremt der
var erhvervet ret til fuld folke-
pension, fradrages det oversky-
dende beløb.

Stk. 2. For tjenestemænd, der
er afskediget med pension efter
bestemmelserne i § 2, stk. 2, jfr. §§
7-8, og som opp bærer pensionen i
henhold til § 3, stk. 2 i lov for
Færøerne om invalidepension m.v.,
fradrages et beløb svarende til
invalidepensionens erhvervsudyg-
tighedsbeløb for enlige. Det sam-
me gælder for personer, der oppe-
bærer ægtefællepension efter be-
stemmelserne i § 11, stk. 2, jfr. §
12, stk. 2, samtidig med pension i
henhold til § 3, stk. 2, i lov for
Færøerne om invalidepension m.v.

Kapitel 10. Forskellige
bestemmelser.

§ 30.

Afgørelse om, hvorvidt belin-
g lserne for at oppebære ydelser
efter denne lov er til stede, træf-
fes for så vidt angår personer, der
omfattes af § 1, stk. 1, af lands-
styret.

Stk. 2. Afgørelser, som efter
denne lov beror på en helbreds-

verða tiknar aftaná ummæli frá lækna.

§ 31.

Til nýtslu í avgerðum, sum eftir hesi lóg byggja á eina heilsummeting, kann landsstýrið krevja tilikar upplýsingar um heilsuna, sum tað heldur vera neyðugar og harsafturat krevja, at viðkomandi gevur seg undir serstakar kanningar, møguliga við innlegging á sjúkrahús til kanningar.

§ 32.

Landsstýrið fyrisetir nærri reglur um útgjalding av veitingum eftir hesi lóg.

2. stk. Eftir reglum, sum landsstýrið ásetir, kunnu rættindishavarar geva transport uppá veitingar eftir hesi lóg til lánistovnar, sum landsstýrið góðkenndir.

3. stk. Veitingar eftir hesi lóg, sum ikki eru útgoldnar, kunnu rættindishavarar ikki avhenda, pantseta ella á annan hátt ráða yvir, við undantak av tí í 2. stk. nevnda føri.

Kapitul 11. Fremjingar og fyribils reglur.

§ 33.

Henda lóg kemur í gildi samstundis sum lögtingslóg um tænarumenn landsins og er galdandi frá sama mundi.

2. stk. Viðvíkjandi avtøku av higartil galdandi lóggávu um eftirløn tænarumanna v.m. galda reglurnar í § 44 í lögtingslóg um tænarumenn landsins.

bedømmelse, træffes efter indhentet udtalelse fra en læge.

§ 31.

Til brug ved afgørelser, som efter denne lov beror på en helbredsbedømmelse, kan landstyre forlange sådanne helbredsoplysninger som det anser for nødvendige, samt kræve, at den pågældende underkastet sig særlige undersøgelser, eventuelt under indlæggelse til observation på hospital.

§ 32.

Landsstýrið fastsetter nærmere regler om udbetaling af ydelserne efter denne lov.

Stk. 2. Efter regler, der fastsættes af landstyre, kan de berettigede give transport på ydelser efter denne lov til låneinstitutter, der af landstyre er godkendt hertil.

Stk. 3. Bortset fra det tilfælde, der er nævnt i stk. 2, kan de berettigede ikke overdrage, pantsætte eller på anden måde råde over ydelser efter denne lov, der ikke er udbetalt.

Kapitel 11. Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser.

§ 33.

Denne lov træder i kraft samtidig med og har virkning fra samme tidspunkt som lov om landets tjenestemænd.

Stk. 2. Om oplysning af den hidtil gældende lovgivning om tjenestemænds pension m.v. gælder reglerne i § 44 i lov om landets tjenestemænd.

§ 34.

Eftirlønaráldurin hjá teimum tænaðum, sum settir eru áðrenn henda lóg kemur í gildi, og sum hava fingið eftirlønaráldur eftir higartil galdandi reglum, verður, tá ið tær fáa eftirløn, umroknaður við eftirlønaráldrinum, teir vildu fingið eftir higartil galdandi reglum, sum grundarlag.

2. stk. Umrokning eftir 1. stk. fer soleiðis fram:

Ein eftirlønaráldur eftir higartil galdandi reglum

undir 10 ár verður umroknaður til 25 ár	
frá 10-12	26
" 12-14	27
" 14-16	28
" 16-18	29
" 18-20	30
" 20-22	31
" 22-24	32
" 24-26	33
" 26-28	34
" 28-31	36
" 31 ár og	
yvir	37

3. stk. Tá ið serstøk viðurskipti tala fyri, kann landsstýrið aftaná ummæli frá lønarráðnum áseta, at arbeiði frammanundan skipan í starv sum tænaður, verður tikið við í úrokningini av eftirlønaráldri eftir higartil galdandi reglum, um tilíkt arbeiði av avrikað á starvi innan tað í 1. stk. tilskilaða øki aftaná 30 ára aldur.

4. stk. Eftirlønaráldur eftir 1.-3. stk. verður tó ikki nýttur sum grundarlag undir úrokning av eftirløn, um so er at tænaðurin eftir hinum reglum í

§ 34.

Pensionsalderen for de ved lovens ikrafttræden ansatte tjenestemænd, der har erhvervet pensionsalder efter de hidtil gældende regler, omregnes på pensioneringstidspunktet på grundlag af den pensionsalder, der ville være opnået efter de hidtidige regler.

Stk. 2. Omregning efter stk. 1 foretages således:

En pensionsalder efter de hidtidige regler

Under 10 år	omregnes til 25 år
fra 10-12	26
" 12-14	27
" 14-16	28
" 16-18	29
" 18-20	30
" 20-22	31
" 22-24	32
" 24-26	33
" 26-28	34
" 27-31	36
" 31 år og derover	37

Stk. 3. Landsstyret kan, når særlige forhold taler derfor, efter indhentet udtalelse fra lønningsrådet bestemme, at virksomhed forud for ansættelse som tjenestemand tages i betragtning ved beregning af pensionsalder efter de hidtidige regler, såfremt sådan virksomhed er udført under ansættelse inden for det i § 1 angivne område efter det fyldte 30. år.

Stk. 4. Pensionsalderen efter stk. 1-3 anvendes dog ikke som grundlag for beregning af pension, dersom tjenestemanden efter de øvrige bestemmelser i loven har

lógini hefur fengið ein hægri eftirlønaráldur.

§ 35.

Hjá tænaðum, sum seftir eru við öngum eftirlønaráldri, áðrenn henda lóg kemur í gildi, verður starvstíðin áðrenn lógin kemur í gildi roknað upp í eftirlønaráldurinn eftir reglunum í § 4, um so er at vanligt eftirlønargjald eftir higartil galdandi reglum verður eftirgoldið fyrri viðroknaðu tíðina.

§ 36.

Tænaður, sum fer úr starvinum utan at hava rætt til eftirløn eftir § 2, kann í staðin fyrri at varðveita rætt til útsetta eftirløn eftir §§ 23-25, krevja at fáa útgoldið eftirlønargjald eftir § 5, 2. stk. í lögtingslóg nr. 1 frá 25. februar 1953 fyrri starvstíð sína áðrenn henda lóg kemur í gildi.

2. stk. Eftirlønargjöld, sum eru afturgoldin vegna loysn úr tænaðumastarvi, skulu gjaldast aftur eftir higartil galdandi reglum, um so er at ein verður settur aftur sum tænaður.

opnætt en pensionsalder, der er højere.

§ 35.

For tjenestemand, der forud for lovens ikrafttræden er ansat uden ret til pension, indgår ansættelsestid indtil ikrafttrædelsen i pensionsalderen efter reglerne i § 4 under forudsætning af, at der for den indregnede tid sker efterbetaling af ordinært pensionsbidrag efter de hidtidige regler.

§ 36.

En tjenestemand, der fratræder sin stilling uden at være berettiget til pension efter § 2, kan i stedet for at bevare sin ret til opsat pension efter §§ 23-25 for ansættelsestid forud for denne lovs ikrafttræden vælge at få udbetalt pensionsbidrag efter bestemmelserne i § 5, stk. 2 i lagtingslov nr. 1 af 25. februar 1953.

Stk. 2. Pensionsbidrag, der er tilbagebetalt ved ophør af tjenstemandsansættelse, skal ved genansættelse i tjenstemandsstilling på ny indbetales efter de hidtidige regler.

Viðmerkingar til uppskot til lögtingslóg um tænaðumannaefirlønir.

Eftir lögtingslóg nr. 1 frá 25. februar 1953 um eftirløn og eftirløn tænaðumanna landsins, sum broytt við lögtingslóg nr. 31 frá 18. maí 1961, hefur tænaður, sum settur verður í fast starv, áðrenn hann fyllir 40 ár og hefur starvast í minst 5 ár aftaná at hava fyllt 30 ár, rætt at sleppa frá við eftirløn, tá ið hann fyllir 65 ár, eins og hann hefur rætt til eftirløn, um hann verður loystur úr starvinum vegna aldur, veikleika ella av aðrari honum ótilrokniligari grund. Um so er, at hann verður loystur úr starvinum, av tí at tað verður niðurlagt, og hann hefur fyllt 30 ár, hefur hann rætt til biðpening í 5 ár og síðani rætt til eftirløn, um hann ikki fær ávíst annað hóskandi starv við minst somu lön.

Tyðningarmestu breytingarnar í mun til galdandi eftirlønarlóg eru hesar:

1. Eftirlønaráldurin (§§ 2-4).

Eftir uppskotinum telja øll árin, ein hevur starvast aftaná sitt 25. ár, við í eftirlønaráldrinum, men treytin fyri at fáa eftirløn er tó, at ein hevur starvast sum tænaðamaður í minst 10 ár. Nú telja bert tvey ár við, ið ein hevur starvast aftaná sitt 35. ár.

2. Møguleiki at sleppa frá við eftirløn (§§ 7-10).

Tænaðamaður kann eftir uppskotinum verða løystur úr starvinum eftir umsókn, tá ið hann hevur fylt 60 ár, móti nú 65 ár. Eftirlønin verður tó skert tá eftir ávísam reglum, samb. § 8 í uppskoti til lögtingslóg um tænaðamannalønir.

3. Hjúnafelagaeftirløn (§§ 11-13).

Eftir núgaldandi eftirlønarlóg hevur einkja eftir tænaðmann rætt til eftirløn, meðan einkjumaður eftir kvinnuligan tænaðmann ikki hevur henda rætt.

Eftir uppskotinum fær einkjumaður eisini rætt til eftirløn.

4. Eftirlønargjald.

Tænaðumenn rinda nú 4% í eftirlønargjaldi av bruttolønini og landskassin 7%, sum fer í eftirlønargrunn landskassans.

Í eftirlønargrunninum eru pr. 1/4-70 2.220.000 kr.

Í løtuni verða útgoldnar ca. 125.000 kr. árliga í eftirlønnum, meðan inntøkur grunnsins árliga eru ca. 450.000 kr. Orsøkin til, at grunnurin er vaksin so stórir, er, at tænaðamannaskipanin fyrst byrjaði í 1948 við ungum fólki.

Í uppskotinum verður ikki roknað við nokkum eftirlønargjaldi. Hetta sparir arbeiðið hjá umsitingini, sum sleppur undan nógvum útrokningum og bókingum, og annars kann tað sigast at gera tað sama, um lønin verður sett tilsvareandi hægri og eftirlønargjaldið síðani frádrigið.

Eina annar spurningur er so, um eftirlønirnar í framtíðini skulu fara úr eftirlønargrunninum, til hann verður tømdur, og eftirlønirnar síðani liggjast yvir raksturin, ella um ein ávís peningalædd frávægis skal leggjast í grunnin.

5. Samskipan av eftirlønnum og veitingum eftir socialu lóggávuni (§§ 27-29).

Eftirløntir tænaðumenn hava nú bert rætt til at fáa minstu fólkapensjónsupphæddina.

Eftir lóg fyri Føroyar um fólkapensjón er heimild at veita tænastumönnum fulla fólkapensjón er heimild at veita tænastumönnum fulla fólkapensjón móti ávísam frádrátti í eftirlønini. Treytin er, at reglurnar hesum viðvíkjandi eru fyrisettar aftaná 1. juli 1969.

Eftir § 27 í uppskotinum verður treytin í fólkapensjónslógini lokið, soleiðis at tænastumenn eisini kunnu fáa fulla fólkapensjón móti ávísam frádrátti í eftirlønini. Hesar reglur verða tó vanliga ikki til nakran fyrimun fyri tænastumannin, men fyri landskassan verður frádrátturin í eftirlønini ein fyrimunur, við tað at landskassin bert rindar helytina av fólkapensjónini.

Somn reglur sum omanfyri tilskilað eru eisini galdandi viðvíkjandi avlønispensjón.

6. Útsett eftirløn (§§ 23-25).

Eftir galdandi eftirlønarlóg fær tænastumaður, sum fer úr starvinum, áðrenn hann hevur rætt til at fáa eftirløn (65 ár), eftirlønargjaldið, sum hann sjálvur hevur goldið, afturrindað við rentu 4% p.a.

Í staðin fyri at fáa sítt eftirlønargjald afturgoldið, tá ið hann fer úr starvinum, fær tænastumaðurin eftir uppskotinum rætt til eina eftirløn svarandi til starvstíðina og lønina, tá ið hann fór úr starvinum. Eftirlønin kemur til útgjaldingar, tá ið hann fyllir 67 ár, ella um hann aftaná fráfaríngina verður óarbeiðsløstur, so frá hesum mundi.

Uppskot til

**løgtingslóg um tænastumannalønir
v.m. og flokking av tænastu-
mannastørvum.**

Gildi lógarinnar.

§ 1.

Til avtala verður gjørd sam-
hætt § 31 í løgtingslóg um tæn-
astumenn landsins, galda reglur-
nar í hesi lóg, smbr. tó § 32 í lög-
tingslóg um tænastumenn lands-
ins.

Lønarrammurnar.

§ 2.

Tænastumenn, sum koma undir
reglurnar í løgtingslóg um tæn-
astumenn landsins, verða løntir
eftir fylgjandi lønarramman:

**lagtingslov om tjenestemandsløn-
ninger og klassificering af tjenes-
temandsstillinger.**

Lovens gyldighedstid.

§ 1.

Indtil aftale måtte blive truffet
i medfør af § 31 i lagtingslov om
landets tjenestemænd, gælder reg-
lerne i denne lov, jfr. dog § 32 i
lagtingslov om landets tjenes-
temænd.

Lønrammerne.

§ 2.

Tjenestemænd, der omfattes af
hest mmelserne i lov om landets
tjenestemænd, henføres til føl-
gende lønrammer:

Lønramme Lønramme	1. Lønarstig årløn Løntrin årløn kr.	2. Lønarstig årløn Løntrin årløn kr.	3. Lønarstig årløn Løntrin årløn kr.	4. Lønarstig årløn Løntrin årløn kr.	5. Lønarstig årløn Løntrin årløn kr.	6. Lønarstig årløn Løntrin årløn kr.
1	16.000	16.440	16.892	17.357	17.834	18.324
2	18.324	18.828	19.346	19.878	20.425	20.986
3	18.828	19.346	19.878	20.425	20.986	21.564
4	19.346	19.878	20.425	20.986	21.564	22.157
5	19.878	20.425	20.986	21.564	22.157	22.766
6	20.986	21.564	22.157	22.766	23.392	
7	21.564	22.157	22.766	23.392	24.035	
8	22.157	22.766	23.392	24.035	24.696	
9	22.766	23.392	24.035	24.696	25.375	
10	23.392	24.035	24.696	25.375	26.073	
11	24.035	24.696	25.375	26.073	26.790	
12	24.696	25.375	26.073	26.790	27.527	
13	25.375	26.073	26.790	27.527	28.284	
14	26.073	26.790	27.527	28.284	29.062	
15	26.790	27.527	28.284	29.062	29.861	
16	27.527	28.284	29.062	29.861	30.682	
17	28.284	29.062	29.861	30.682	31.526	
18	29.062	29.861	30.682	31.526	32.393	
19	29.861	30.682	31.526	32.393	33.284	
20	30.682	32.393	34.199	36.106		
21	31.526	33.284	35.139	37.099		
22	32.393	34.199	36.106	38.119		
23	34.199	36.106	38.119	40.244		
24	35.139	37.099	39.167	41.351		
25	36.106	38.119	40.244	42.488		
26	37.099	39.167	41.351	43.656		
27	38.119	40.244	42.488	44.857		
28	41.351	43.656	46.091			
29	43.656	46.091	48.660			
30	44.857	47.358	49.998			
31	46.091	48.660	51.373			
32	49.998	52.786				
33	54.238					
34	57.262					
35	60.455					
36	65.581					
37	73.098					
38	81.476					
39	88.384					
40	98.515					

§ 3.

Tann, sum fyrstu ferð verður settur sum tænastrumaður, verður lönur á 1. lönarstigi í viðkomandi lönarramma og flytir á næsta lönarstig í lönarrammuni, tá ið hann í tvey ár hevur verið lönur á sama lönarstigi.

2. stk. Eftir nærri av landsstýrinum fyrisettum reglum kunnu tænastrumenn við fyrstu lön vning verða lönir á hægri lönarstigi enn byrjunarlönin í lönarrammuni.

3. stk. Tá tænastrumaður verður fluttur frá til starv í hægri lönarramma, kemur hann við tað sama á tað lönarstig, sum er næst omanfyri lönarstigið bigartil við møguligum serstøkum viðhótum uppiroknaðum.

4. stk. Um so er at tænastrumaður í starvinum frammamanndan vegna aldursviðbætur hevði komið á eitt lönarstig, sum er javnt við ella hægri enn tað, hann kemur á í nýggju lönarrammuni, fær hann longu frá hesum mundi nýggja aldursviðbót.

Dýrtíðarviðgerð av lønum.

§ 4.

Fyri hvørji 12 stig, pristalið broytist í mun til pristalið 400, verða lønirnar eftir § 2 hækkaðar ella lækkaðar við 3 prosentum.

§ 5.

Pristalið fyri mánaðarnar januar og juli verður nýtt til dýrtíðarviðgerð av lønunum fyri tað næstfylgjandi hálvár 1. apríl - 30. september og 1. oktober-31. mars.

§ 3.

Den, der første gang ansættes som tjenestemand, henføres til aflønning efter 1. løntrin i vedkommende lønramme og oprykkes til nærmeste højere løntrin inden for lønrammen, når han i to år har været aflønnet efter samme løntrin.

Stk. 2. Efter nærmere af landstyre fastsatte regler, kan aflønning ved førstegangsansættelse som tjenestemand ske på et højere løntrin end begyndelsesløn i lønrammen.

Stk. 3. Ved oprykning til en stilling i en højere lønramme henføres tjenestemanden straks til det løntrin, som ligger nærmest over det hidtidige løntrin inkl. eventuelt særligt tillæg.

Stk. 4. Såfremt en tjenestemand i den hidtidige lønramme ved alderstillæg ville være oprykket til et løntrin, som svarer til eller er højere end det, til hvilket han er oprykket i den nye lønramme, opnås allerede fra det pågældende tidspunkt nyt alderstillæg.

Dyrtidsregulering af lønninger.

§ 4.

For hver 12 points udsving i pristallet ud over 400 forhøjes eller nedsættes lønningerne i henhold til § 2 med 3 procent.

§ 5.

Pristallet for januar og juli måneder benyttes ved dyrtidsregulering af lønningerne for det næstfølgende halvår 1. april - 30. september og 1. oktober - 31. marts.

Serstök frítíðarsamsýning.**§ 6.**

Eftir reglum, sum landsstýrið fyrisetir, fáa tænaðumenn árliga útgoldið eina serstaka frítíðarsamsýning uppá 1½% av lønini í inn-tøkuárinum umframt viðbætur eftir §§ 11, 13 og 14.

Normering og flokking av tænaðumannastørvum.**§ 7.****Starvsheiti****Stillingbetegnelse****1. Landsskrivstovan**

Stjóri/Kontorchef

Fulltrúi/Fuldmægtig

Fulltrúi/Fuldmægtig

Fulltrúi/Fuldmægtig

2. Likhningarráðið/Lgningarráðið

Stjóri/Kontorchef

3. Uttanríkisráðgjafastovan/**Udenrigstjenesten**

Sendifulltrúi/Udsendingsfuldmægtig

4. Gjældstovan/Oppebørselskontoret

Stjóri/Kontorchef

Fulltrúi/Fuldmægtig

Bókhaldari/Bogholder

Kassameistari/Kasserer

Fulltrúi/Fuldmægtig

Deildarleiðari/Afdelingsleder

5. Tolleftirlitið/Toldvæsenet

Yvirtollari/Overtoller

Tollari/Toller

Tollari/Toller

6. Landaverkfrøðingurin/Lands-

ingeniøren

Verkfrøðingur/Ingeniør

Særlig feriegødtgørelse.**§ 6.**

Efter regler, som fastsættes af landsstyret, udbetales der en gang årlig tjenestemænd en særlig feriegødtgørelse, der beregnes som 1½% af den i optjeningsåret oppebårne løn inkl. tillæg efter §§ 11, 13 og 14.

Normering og klassificering af tjenestemandstillinger.**§ 7.****Normering****Normering****Lønansættelse****Lønansættelse**

1

38

1

36

4

smbr. / jfr. § 9

2

21, 24

1

34

2

16, 21, 29, 31
(sum § 9)

1

36

1

26

1

18, 21

1

17, 18

2

17, 18

5

17, 18

1

18

5

10, 13

6

8, 9

1

38

1

36

7. Studentaskúlin/Gymnasíet			
Höktari/Réktor	1		37
Adjúntur og lektor/Adjúnt og lektor	4	smb. / jfr. § 9	
Lærari/Lærer	4	smb. / jfr. § 10	
Skúlatæmari/Skolebetjent	1		5
8. Sjómannsskúlin/Sømandsskolen			
Sjórí/Forstander	1		34
Lærari/Lærer	3		20, 27, 29
9. Landsbókasavnið/Landsbiblioteket			
Landsbókaværður/Landsbibliotekar	1		31
10. Fiskidnaðarstofnan/Fiskeriets forsøgslaboratorium			
Fyrirðunnaður/Forstander	1	smb. / jfr. § 9	
11. Vrakastofnunin/Vragerinstitutionen			
Yfirvrakari/Overvrager	1		21, 24
Vrakieftirlitsmaður/Vragerkontrollør	3		18
Vrakieftirlitsmaður/Vragerkontrollør	3		10, 14, 16
12. Landsdjóralækni/Landsdyrelæge			
	1		36
13. Matrikulstofnan/Matrikelkontoret			
Sjórí/Forstander	1		36
Landmálari/Landinspektør	3	smb. / jfr. § 9	
Hjálparmaður/Assistent	2		17, 20
Hjálparmaður/Assistent	1		9, 17
14. Landbúnaðarráðgevari/Landbrugskonsulent			
	1	smb. / jfr. § 9	
15. Telefonverkið/Telefonvæsenet			
Telefonverkstjórí/Telefonbøstyrer	2		36

Frádráttur í eginestirløn.

§ 8.

Um so er, at tænastrumaður eftir § 3 í lögtingslóg um estirløn tænastrumanna landsins sækir um at verða loystur úr starvinum aftaná sitt 60. ár, men áðrenn hann fyllir 67 ár, verður eginestirlønin lækkað við fylgjandi prosentum fyri hvørt ár, herundir part av ári, sum eftir er:

Um estirlønaráldurin er	
35 ár ella meira:	1% um árið
frá 30-35 ár:	2% um árið
undir 30 ár:	3% um árið

Reglur um serstakar tænastrumannabólkar.

§ 9.

Tænastrumenn við embætisprógvi verða løntir eftir lønarrámmunum 16, 21, 29 og 31.

2. stk. Teir í 1. stk. nevnda tænastrumenn verða fluttir frá 16. lønarrámmi til 21. lønarrámmi aftaná 2 ára starvslið; uppflyting til lønarrámmi 29 og 31 fer fram, tá ið viðkomandi tænastrumaður í 2 ár hevur fingið endaløn í tí lægra lønarrámmi og teir hava gjørt fullnað í tænastrumi.

3. stk. Landsstýrið kann flyta nakrar av teimum í 1. stk. nevnda tænastrumenn upp í lønarrámmi 31, um so er at teir sjálvskeiðugt taka avgerð á fýrningarmiklum málsøkjum ella røkja eitt arbeiði, sum krevur miklan serkunnleika, serliga pedagogiska vitan ella aðrar tilsvareandi kvalifikatiónir.

Frádrag í egenpension.

§ 8.

Sáfremt en tænastrumaður í henhald til § 3 í lagtingslóg um tænastrumandspension begær, at sig afskediget efter sit fyldte 60. år, men inden han fylder 67 år, nedsættes egenpensionen med følgende procent for hvert år, herunder dele af år, der står tilbage:

Ved pensionsalder på	
35 år og derover:	1% pr. år
fra 30-35 år:	2% pr. år
under 30 år:	3% pr. år

Bestemmelser om enkelte tænastrumandsgrupper.

§ 9.

Tænastrumænd med embedseksamen henføres til lønrammerne 16, 21, 29 og 31.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte tænastrumænd oprykkes fra lønramme 16 til lønramme 21 efter to års forløb; oprykning til lønramme 29 og 31 finder sted, når de pågældende tænastrumænd i to år har oppebåret slutløn i den lavere lønramme og deres tjenestlige forhold i enhver henseende har været tilfredsstillende.

Stk. 3. Landsstyret kan oprykke et antal af de i stk. 1 omhandlede tænastrumænd til lønramme 31, når de selvstændigt træffer afgørelser inden for væsentlige sagsområder eller bestrider et arbejde, som forudsætter en betydelig specialviden, særlig pedagogisk indsigt eller andre tilsvarende særlige kvalifikationer.

§ 10.

Lærarar á studentaskúlanum verða löntir eftir lönarrámmunum 13, 21 og 23. Uppflyting til 21. lönarrámmu fer fram, tá ið viðkomandi lærari í tvey ár hefur fingið endaløn í 13. lönarrámmu. Tá ið tvey ár eru liðin afturat verða viðkomandi lærarar fluttir til 23. lönarrámmu, um so er, at teir hava gjørt fullnað í tænaðini.

Viðbótur.

§ 11.

Til øll størv í lönarrámmunum 35-40 verður veitt vanlig viðbót við fylgjandi grundfali:

Lönarramma	kr.
35	400
36	400
37	600
38	1.100
39	1.600
40	2.100

2. stk. Fulltrúar (smbr. § 9) kunnu fáa eina serstaka viðbót uppá 900 kr. hækkanði annað hvørt ár við 300 kr., til 2.700 kr.

3. stk. Tænastumenn, sum eftir reglunum í § 9, 3. stk. verða fluttir upp í 34. lönarrámmu frá starvi sum fulltrú, fáa eina serstaka viðbót uppá 2.100 kr. Viðbótur eftir hesum stk. avloysa tær í 2. stk. nevndu viðbótur.

Dýrtíðarviðgerð av viðbótum.

§ 12.

Afturat teimum í §§ 11 nevndu viðbótum verður, um so er at annað ikki er fyrisett, veitt ein viðbót

§ 10.

Lærere ved gymnasiet henføres til lønrammerne 13, 21 og 23. Op-rykning til lønramme 21 sker, når de pågældende lærere i to år har oppebåret slutløn i lønramme 13. Efter yderligere to års forløb op-rykkes de pågældende lærere til lønramme 23, såfremt deres tjenstlige forhold i enhver henseende har været tilfredsstillende.

Tillæg.

§ 11.

Til samtlige stillinger i lønrammerne 35-40 ydes et gen retl tillæg ved følgende grundbeløb:

Lønramme	kr.
35	400
36	400
37	600
38	1.100
39	1.600
40	2.100

Stk. 2. Til fuldmægtige (jfr. § 9) kan der ydes et særligt tillæg med grundbeløb 900 kr., stigende med 300 kr. hvert andet år til 2.700 kr.

Stk. 3. Til tjenestemænd, der efter bestemmelsen i § 9, stk. 3 op-rykkes til lønramme 34 fra en stilling som fuldmægtig, ydes et særligt tillæg med grundbeløb 2.100 kr. Tillæg i henhold til dette stykke træder i stedet for det i stk. 2 nævnte tillæg.

Dyrtidsregulering af tillæg.

§ 12.

Til de i § 11 omhandlede tillæg ydes, når andet ikke er fastsat, et tillæg til grundbeløbet på 55% og

uppá 55% av grundtalinum og harafturat ein viðbót uppá 120% av tí samlaða talinum. Seinast nevnda prósentviðbót verður hækkað ella lækkað við 5% fyri hvørji 10 stig, pristalið hækkar uppum 364 ella lækkar niðurum 368.

2. stk. Pristalið fyri mánaðarnar januar og juli verður nýtt til dyrtíðarviðgerð av tí í 1. stk. nevndu viðbót fyri tað næstfylgjandi hálfárið 1. apríl - - 30. september og 1. oktober - - 31. mars.

Fyribils reglur.

§ 13.

Tænastumenn og aspirantar, sum settir eru áðrenn henda lóg kemur í gildi, flyta fíngnan lønaráldur yvir í lønarrámmuna eftir hesi lóg.

2. stk. Fer tænastumaður við yvirflytingina í nýggju lønarrámmuna niður í útgoldnari løn, starvs viðbøtur viðroknaðar, verður løn fluttur á tað stig í lønarrámmuni, sum liggur næst omanfyri seinast útgoldnu løn. Fer hann hóast hetta niður í løn, fær hann persónliga eftirlønggevandi viðbót at javna munin. Persónliga viðbóttin dettur hurtur heilt ella lutvíst, tá ið ein fær hægri eftirlønggevandi lønarinntøku.

§ 14.

Landsstýrið kann veita tænastumanni eina ikki eftirlønggevandi viðbót til útjavning av inntøkumissi, sum stendur av, at tænastumaður missir samnýningar fyri starvi, sum náttúrliga mugu haldast at hoyra til tænastumannastarvið. Henda viðbóttin dettur

aldradurver et tillæg på 120% af det herved fremkomne beløb. Sidstnævnte procenttillæg forhøjes eller nedsættes med 5% for hver 10 points, pristallet stiger ud over 364 eller falder under 368.

Stk. 2. Pristallet for månederne januar og juli benyttes ved dyrtidsregulering af det i stk. 1 nævnte tillæg for det næstfølgende halvår 1. april - - 30. september og 1. oktober - - 31. marts.

Overgangsbestemmelser.

§ 13.

Tjenestemænd og aspiranter, der er ansat før lovens ikrafttræden, overfører erhvervet lønningsansættelse til lønrammen efter denne lov.

Stk. 2. Såfremt en tjenestemand ved overgang til den nye lønramme går ned i udbetalt løn inkl. tillæg, indplaceres han på det løntrin i lønrammen, der ligger nærmest over den sidst udbetalte løn. Går han uanset dette ned i løn, får han forskellen som et personligt pensionsgivende tillæg. Det personlige tillæg bortfalder helt eller delvis ved opnåelse af højere pensionsgivende lønningsindtægt.

§ 14.

Landsstyret kan yde tjenestemænd et ikke pensionsgivende tillæg til udligning af indtægtsnedgang i forbindelse med bortfald af honorarer for hverv, der må betragtes som led i tjenestemandsstillingen. Dette tillæg bortfalder helt eller delvis ved opnåelse af

burtur heilt ella hlúvíst, tá ið ein fær hægri effirløngevandi lønarinntøku, ella hægri vanligar ella serstakar viðbøtur.

højer: pensionsgivende lønning, eller højere generelle eller særlige tillæg.

§ 15.

Henda lóg kemur í gildi

.....

§ 15.

Denne lov træder i kraft

.....

Viðmerkingar til lögtingslóg um tænaðumannaalønir v.m.

Ad. § 1. Effir § 31 í uppskoti til lögtingslóg um tænaðumenn landsins kunnar lønir og aðrar starvsfeytir broytast við avtalu millum landsstýrið og starvsmannafelagið. Tær í hesi lóg ásettu lønir v.m. eru sostatt bert galdandi til annað verður avtalað.

Ad. § 2. Í núgaldandi tænaðumannaalóg eru 12 lønarflokkar. Í uppskotum landsstýrisins frá 1966 varð talið av flokkum hækkað til 14 og í uppskotinum frá 1967 til 30 lønarflokkar, tí normeringin vísti seg at vera ov stórvín við bert 12 lønarflokkum.

Nevndin skjýtur upp at hava 40 lønarrámmur (flokkar) eins og í dansku lógini, sjálvt um brúk ikki er fyri øllum hesum lønarrámmum í latuni.

Grundlønirnar í hesi grein svara til prístalið 400. í skjali 1) verður víst, hvat lønirnar verða við núgaldandi prístalsviðbót uppá 45% (prístal 588). Grundlønirnar kunnu broytast við avtalu millum landsstýrið og tænaðumannafelagið, smbr. § 2.

Ad. § 3. Henda grein svarar í høvuðsheitunum til reglurnar í núgaldandi lóg við unnantak av reglunum um aldursviðbøtur, sum koma at falla 2. hvøri ár, móti nú 3. hvøri ár í øllum lønarrámmum uttan 1. -- 3. ramma. Effir uppskotinum kemur tað tí ikki at taka so langa tíð sum nú at koma á endaløn, tá lønarstigini í hvørjari lønarrámmu eisini eru færri.

Ad. § 4. Grundlønirnar í § 2 svara til grundlønirnar í dansku tænaðumannaalógini frá 1969. Tær verða hækkaðar við 3% fyri hvørji stig prístalið broytist í mun til prístalið 100. Tá ið danska prístalið pr. 1. januar 1963 varð sett til 100, var færoyska prístalið 400. Sostatt verður skotið upp at broyta lønirnar við 3% fyri hvørji 12 stig, prístalið broytist í mun til prístalið 400. Effir prístalinum pr. 1/10 1970 uppá 588 verður dýrtíðarviðbótin 45%. Í sama tíðarskeiði er danska prístalsviðbótin hækkað til 42%.

Ad. § 5. Henda grein svarar til § 47 í núgaldandi lóg.

Ad. § 6. Tænastumenn fáa frílið við lön. Um so er at lönin stendur í stað, svarar fríliðin við lön 6% í fríliðarpeningi. Eftir lögtingslógini um frílið við lön er fríliðarprocentið 7.

Ad. § 7. Í hesi grein verður talið av tænastumannastørvum ásett og eftir hvørjum lönarráðnum tey skulu lönast.

Eftir uppskotinum verða fylgjandi tænastumannastørv normerað afturat: 1 fulltrúi á landsskrivstovuni við embætisprógv, 1 sendifulltrúi (í meðalhøvsloudum), 5 deildarleiðarar (á gjaldstovudeildum), 1 tollari (á flogvøllinum), 1 telefonverksjóri (tekniski stjórin).

Ad. § 8. Eftir § 6 í eftirlønarlógini kunnu tænastumenn eftir umsókn verða loystir úr starvinum við eftirløn, tá ið teir hava fyllt 60 ár. Eftirlønin verður tá lækkað í mun til tíðina, sum eftir er, til teir fylla 67 ár. Í hesi grein verður nærri ásett, hvussu eftirlønin verður lækkað.

Ad. §§ 9-10. Eftir uppskotinum flyta tænastumenn á næsta lönarstig í lönarráðnum, tá ið teir í 2 ár hava verið løntir á sama lönarstigi. Hesar reglur galda ikki fyri fulltrúar við embætisprógv og lærarar, sum eftir ávísam reglum flyta upp gjøgnum fleiri lönarráðnum.

Ad. § 11. Fyri skyldu at átaka sær yvirarbeiði og at vera til taks, verður veitt tænastumönnum í hægstu lönarráðnum serlig viðbót.

Ad. §§ 12 og 13. Hesar greinir svara til ávikavist § 48B og § 49 í útgaldandi lóg.

Ad. § 14. Uppskotið forútselur, at tænastumenn ikki kunnu fáa samsýningar fyri størv, sum natúrliga mugu haldast at hoyra til tænastuna. Verður lógin viðtikin, eigur lönarráðið at taka støðu til, hvørjar samsýningar skulu falla burtur.

Uppskot til

**løgtingslóg um samsýning
løgtingsmanna.**

§ 1.

Løgtingsmönnum verður veitt í samsýning 24.830 kr. árliga. Herafturat verður veitt lögtingsmönnum, ið ikki samstundis eru

**løgtingslöv om vederlag til
løgtingsmænd.**

§ 1.

Der tillægges lögtingsmændene et årligt vederlag på 24.830 kr. Herudover ydes der de lögtingsmænd, der ikke samtidig er med-

linir af landsstýrinum og sum ikki hava bústað í Tórshavnar kommunu ella Tórshavnar úttanbyggja kommunu, undantikið bygðirnar Norðadalur og Syðradalur, í vistarhaldspeningi 6.750 kr. árliga.

2. stk. Løgtingsformaðurin, fyrsti tingskrivari og formaðurin í fíggjarnevndini fáa einu eykasamsýning uppá 2.400 kr. árliga umframt vanligar serlønarviðbætur. Fær lögtingsformaðurin ella fyrsti tingskrivari samstundis formaður í fíggjarnevndini, fær hann tó bert eykasamsýning fyri annað starvið.

§ 2.

Tá ið lögtingsmaður fer frá, fær hann bíðipening í 4 ár eftir hesum reglum:

Fær tænaðstíðin

frá 2- 4 ár	4.960 kr. árliga
frá 4- 8 ár	7.440 kr. árliga
frá 8-12 ár	9.920 kr. árliga
yvir 12 ár	12.400 kr. árliga

2. stk. Færja eftir lögtingsmann fær løn lögtingsmansins í 3 mánaðar eftir deyða hansara.

§ 3.

Sigur lögtingsmaður seg frá fyrri stytri ella longri tíð við lögtingsins samtykt, verður samsýningin v.m. goldin tann mánaðin út, hann sigur seg frá v.m. Tekur hann við aftur, fær hann samsýning v.m. goldna frá fyrsta degi í mánaðinum eftir.

§ 4.

Samsýning v.m. verður goldin frammanundan við 1/12 um mån-

lemier af landsstyret og som ikke har bopæl i Tórshavn kommune eller Tórshavn udenbys kommune, undtagen bygderne Norðadalur og Syðradalur, et særligt tillæg på 6.750 kr. årlig.

Stk. 2. Der tillægges lagtingsformanden, første tingsekretær og formanden for finansudvalget et ekstra vederlag på 2.400 kr. årlig foruden almindelige honorartillæg. Beklæder lagtingsformanden eller første tingsekretær samtidig stillingen som finansudvalgets formand, får han kun udbetalt vederlag for en af stillingerne.

§ 2.

Når en lagtingsmand fratræder, tilkommer der ham ventepenge i 4 år efter disse regler:

Fær tjenestetiden

frá 2- 4 ár	4.960 kr. årlig
frá 4- 8 ár	7.440 kr. årlig
frá 8-12 ár	9.920 kr. årlig
over 12 ár	12.400 kr. årlig

Stk. 2. Færke efter en lagtingsmand oppebærer lagtingsmandens løn i 3 måneder efter hans død.

§ 3.

Nedlægger en lagtingsmand med lagtingets samtykke hvervet for et kortere eller længere tidsrum, udbetales vederlaget m.v. til udgangen af den måned, hvori han har nedlagt hvervet m.v. Tiltræder han hvervet igen, udbetales vederlaget m.v. fra den første i den følgende måned.

§ 4.

Vederlaget m.v. udbetales med 1/12 månedligt forud fra den

aðin frá fyrsta degi í tí mánaða, lögtingið hefur góðkent valbrevið hjá viðkomandi lögtingsmanni og tann mánaðin út, har næsta lögtingsval er farið fram.

§ 5.

Varamaður fyrir lögtingsmann fær í samsýning 24 kr. um dagin frá tí degi, hann hefur fengið tingsins góðkenning ella, um hann tekur við s. inni, so frá hesum degi til hann fer frá ella lá lögtingssetan endar. Samsýningin verður javnað eftir somu reglum sum serlønir. Tíma- og dagpening fær hann eftir reglum, sum gækla fyri tænastumenn.

§ 6.

Fyri fundir í tingnevndum, fáa lögtingsmenn í samsýning 24 kr. fyri hvønn fundardag, ið tingið ikki er saman. Samsýningin verður javnað eftir somu reglum sum serlønir.

§ 7.

Samsýningin, vistarhaldspeningurin og bíðipeningurin verður hækkaður ella lækkaður við 3% fyri hvørji 12 stig, prístalið broyttist í mun til prístalið 400.

2. stk. Samsýningin og bíðipeningurin verður harafturat javnaður við somu vanligu viðbótum sum tænastumenn fáa.

3. stk. Prístalið fyri mánaðarnar januar og juli verður nýtt til dýrtíðarviðgerðina fyri tað næstfylgjandi hálvárið 1. apríl - 30. september og 1. oktober - 31. mars.

første i den måned, lagtinget har godkendt v. dkomende lagtingsmands valgbrev og til udgangen af den måned, hvori næste lagtingsvalg er afholdt.

§ 5.

Der udbetales en suppleant for en lagtingsmand i vederlag 24 kr. pr. dag, han har modtaget lagtingets godkendelse eller, når han tiltræder på et senere tidspunkt, så fra dette til den dag, han fratræder eller til lagtingssamlingens afslutning. Vederlaget reguleres efter samme regler som honorarer. Time- og dagpenge udbetales efter samme regler, som gælder for landets tjenestemænd.

§ 6.

For møder i lagtingsudvalg får lagtingsmænd et vederlag på 24 kr. pr. mødedag, lagtinget ikke er samlet. Vederlaget reguleres på samme måde som honorarer.

§ 7.

Vederlaget, det særlige tillæg og ventepengene forhøjes eller nedsættes med 3% for hver 12 points pristallet ændres i forhold til pristallet 400.

Stk. 2. Vederlaget og ventepengene reguleres også med samme generelle tillæg som tjenestmænd får.

Stk. 3. Pristallet for månederne januar og juli benyttes ved dýrtidsreguleringen for det næstfølgende halvår 1. april - 30. september og 1. oktober - 31. marts.

§ 8.

Henda lóg kemur í gildi
 og samstundis fer lögtings-
 lóg nr. 29 frá 17. maí 1961 um
 samsýning lögtingsmanna við
 seinni broytingum ír gildi.

2. stk. Reglan í § 2, 1. stk. í
 hesi lóg fær eisini gildi fyri lög-
 tingsmenn, sum fóru tann 7.
 november 1970.

§ 8.

Denne lov træder i kraft
 og samtidig ophæves lag-
 tingslov nr. 29 af 17. maj 1961 om
 vederlag til lagtingsmænd med
 senere ændringer.

Stk. 2. Bestemmelsen i § 2, stk.
 1 gælder også for de lagtings-
 mænd, der fratrådte den 7. novem-
 ber 1970.

Viðmerkingar til uppskot til lögtingslóg um samsýning lögtingsmanna.

ad § 1. Við núgaldandi viðbótum fáa tingmenn í samsýning 22.224 kr. árliga. Herafturat fáa tingmenn av bygð í løtuni 9.784 kr. árliga í vistarhaldspeningi. Eftir uppskotinum verður samsýningin hækkað í sama mun, skotið er upp at hækka aðrar almenningar lönir. Vistarhaldspeningurin verður tó ikki hækkaður. Eftir uppskotinum verður samsýningin við núgaldandi prístali 36.003,50 kr. árliga.

Skotið verður upp at veita lögtingsformanninum, fyrsta tingskrivara og fíggjarnævndarformanninum, ið hava eina væl størri arbeiðsbyrðu enn hinir tinglimirnir, eina eykasamsýning uppá 2.400 kr. árliga umframt vanligar serlønarviðbøtur. Við núgaldandi prístali verður eykasamsýningin tilsamans 12.276 kr. árliga. Um so er, at tingformaðurin ella fyrsti skrivari samstundis er formaður í fíggjarnævdini, fær hann tó bert ta eina eykasamsýningina.

ad § 2. Nevndin heldur, at lögtingsmenn, eins og galdandi er fyri landsstýrismenn, eiga at fáa biðipening í eina ávísa tíð aftaná fráfaring, av tí at tingstarvið í mongum førum hevur tað við sær, at tingmaðurin hevur verið noyddur at fara úr sínum vanliga yrki, og ikki hevur havt aðra inn-tøku enn tingmannalønina.

ad § 3. Henda grein svarar til § 1, 3. stk., í núgaldandi lóg.

ad § 4. Greinin svarar til § 1, 2. stk. í núgaldandi lóg.

ad § 5. Varamein fáa við núgaldandi viðbótum 118,96 kr. í samsýning um dagin, umframt vistarhaldspening eftir somu reglum sum lönastu menn. Eftir uppskotinum verður samsýningin við viðbótum tilsamans 122,76 kr. um dagin.

ad § 6. Hendi greinin lógfestir tann praksis, ið higartil hevur verið galdandi um samsýning til nevndarlimir.

ad § 7. Eftir núgaldandi reglum verður samsýningin v.m. javnað eftir somu reglum, sum galdandi er fyri tænaðum.

Eftir uppskotinum verður samsýning, vistarhaldspeningurin og bíðipeningurin dýrtíðarjavnaður á sama hátt, sum skotið verður upp at javna tænaðumalønirnar. Samsýningin og bíðipeningurin verður harafturat javnaður við somu vanligu viðbótum (reallønabroytingum) sum hjá tænaðum.

ad § 8. Nevndin mælir til, at reglurnar um bíðipening eisini lúka gildi fyri teir lögtingsmenn, sum fóru frá aftaná seinasta lögtingsval.

Uppskot til

løgtingslóg um samsýning landsstýrismanna.

§ 1.

Løgmaður fær í samsýning 86.000 kr. árliga og hinir landsstýrismennirnir 76.000 kr. hvør árliga. Herafturat verður veitt lönnum av landsstýrinum, sum ikki hava bústað í Tórshavnar kommunu ella Tórshavnar uttanbyggja kommunu, undantikið Syðradalur og Norðadalur, fri lús.

§ 2.

Tá ið landsstýrismaður fer frá, fær hann bíðipening í 4 ár eftir hesum reglum:

Fyri tænaðutíðin

frá 0-2 ár	7.600 kr. árliga
frá 2-4 ár	15.200 kr. árliga
frá 4-6 ár	22.800 kr. árliga
frá 6-8 ár	30.400 kr. árliga
yvir 8 ár	38.000 kr. árliga

løgtingslóg um vederlag til landsstyresmænd.

§ 1.

Der tilkommer lagmanden et årligt vederlag på 86.000 kr. og de andre landsstyresmænd hver 76.000 kr. årlig. Herudover ydes der de medlemmer af landstyre, der ikke har bopæl i Tórshavn kommune, undtagen bygderne Norðadalur og Syðradalur, fri bolig.

§ 2.

Når en landsstyresmand fratræder embedet, tilkommer der ham ventepenge i 4 år efter disse regler:

Fyri tjénestetíðin

frá 0-2 ár	7.600 kr. árlig
frá 2-4 ár	15.200 kr. árlig
frá 4-6 ár	22.800 kr. árlig
frá 6-8 ár	30.400 kr. árlig
over 8 ár	38.000 kr. árlig

2. stk. Einkja eftir landsstýrismann fær lön landsstýrismannsins í 3 mánaðir eftir deyða hansara.

3. stk. Hevur fyrrv. landsstýrismaður samstundis rætt bæði til bíðipening eftir hesi lóg og eftir lógini um samsýning lögtingsmanna, fær hann bert útgoldið tann bíðipening, ið er hægstur.

§ 3.

Samsýningin verður goldin frammanundan við 1/12 um mánaðin frá fyrsta degi í mánaðin aftaná, hann hevur líkið við starvinum, til tann mánaður er úti, hann fer frá.

§ 4.

Samsýningin og bíðipeningurin verður lækkaður ella lækkaður við 3% fyri hvørji 12 stig pristalið broytist í mun til pristalið 400.

2. stk. Samsýningin og bíðipeningurin verður herafturat javnaður við somu vanligu viðbótum sum tænastumenn fáa.

3. stk. Pristalið fyri mánaðarnar januar og juli verður nýtt til dyrtíðarviðgerðina fyri tað næstfylgjandi hálfvár 1. apríl - 30. september og 1. oktober - 31. mars.

§ 5.

Løgmaður fær í borgfær 10.000 kr. árliga, sum verða at rinda sambært reglurnar í § 3. Borgfærið er skattafritt.

§ 6.

Hevur landsstýrismaður, tá ið hann tekur við, stórv í almennari tænastu ella privatum virkjun, samlækum ella stovnum, skal hann

Stk. 2. Enke efter en landstysmand fås landstyesmandens løn i 3 måneder efter hans død.

Stk. 3. Såfremt en fhv. landstyesmand samtidig er berettiget til ventepenge efter denne lov og efter loven om vederlag til lögtingsmænd, sker der kun udbetaling af de vent penge, der er størst.

§ 3.

Vederlaget udbetales med 1/12 månedlig forud fra den første i måneden efter, at han har tiltrådt embedet og til udgangen af den måned, hvori han fratræder.

§ 4.

Vederlaget og ventepengene forhøjes eller nedsættes med 3% for hver 12 points pristallet ændres i forhold til pristallet 400.

Stk. 2. Vederlaget og ventepengene reguleres også med samme generelle tillæg som tjenestemænd får.

Stk. 3. Pristallet for månederne januar og juli benyttes ved dyrtidsreguleringen for det næstfølgende halvår 1. april - 30. september og 1. oktober - 31. marts.

§ 5.

I representationsvederlag ydes der lagmanden 10.000 kr. årlig, som udbetales i overensstemmelse med reglerne i § 3. Representationsvederlaget er skattefrit.

§ 6.

Besidder en landstyesmand ved sin tiltræden hv rv i offentlige eller private virksomheders, foretagenders eller institutioners

vanliga siga þey frá sér. Tó kann hann í hendlinga fornum við fyrribils samtykki lögmannsins halda tilíkkum störvum, um lögmaður heldur, at þey ikki kunnu hava við sér trupulleikar í rökjanini av embætisskyldu hansara sum landsstýrismaður ella í hansara viðurskiptum áralda teim ymsu rakstrar-tæltunum. Lögmaður skal, um so er, alt fyrri eitt skrivliga senda fíggjarnevnd lögtingsins boð um hetta. Fíggjarnevndin kann innan fyrri 14 dagar aftaná móttakuna sýta avvarðandi landsstýrismanni at halda tilíkkum störvum. Aftaná útlopið av hesum líðarskeiði sigur lögmaður lögtingsformanninum frá, hvørji störv avvarandi landsstýrismaður framvegis hevur løyvi at røkja.

2. stk. Er lögtingið ikki saman, tá lögmannsins fyrribils samtykki er fingið, hevur tað gildi, til lögtingið er komið saman og hevur valt fíggjarnevnd. Málið fær viðgerð, sum sagt er frá frammanundan.

3. stk. Landsstýrismaður má ikki taka ímóti nekrum av teim um í 1. stk. í hesi grein av vndu störvum, meðan hann situr sum landsstýrismaður.

4. stk. Høvir lögmaður, tá landsstýrið tekur við starvi, störv av teim her umrøddu, skal fíggjarnevndin fáa boð um tað, um hann ynskir at halda nekrum av teimum; um so er, verður at fara fram eftir reglunum í 1. stk. í hesi grein.

5. stk. Starvið sum lögtingsformaður er undanlíkið frá reglunum í hesi grein.

tjeneste, vil disse som regel være at fratræde. Dog kan han indtægelsesvis med foreløbig billigelse af lagmanden bevare sådanne hverv, hvis varetagelse efter denes skøn ikke kan berede vanskeligheder i udførelsen af hans embedspligt som landsskyremand eller i hans forhold til de forskellige forvaltningsgrene. Lagmanden skal i så fald straks skriftligt tilstille lagtingets finansudvalg meddelelse herom. Udvalget kan inden forløbet af 14 dage efter meddelelsens modtagelse nægte den vedkommende landsskyremand tilladelse til at bevare sådanne hverv. Efter forløbet af dette tidsrum meddeler lagmanden tingets formand, hvilke hverv den vedkommende landsskyremand har tilladelse til vedblivende at varetage.

Stk. 2. Er lagtinget ikke inde, når lagmandens foreløbige billigelse indhentes, har den gyldighed, indtil lagtingets sammenbræden og valg af finansudvalg har fundet sted. Sagen vil derefter være at handle som forannævnt.

Stk. 3. Ingen landsskyremand må, medens han beklæder stillingen som sådan, overlægge noget nyt hverv af den i paragraffens stk. 1 nævnte art.

Stk. 4. Besidder lagmanden ved et landsskyres tiltræden hverv af omhandlede art, skal meddelelse til finansudvalget finde sted derom, hvis han ønsker at bevare noget af disse, hvorefter der forholdes i overensstemmelse med nærværende paragrafs stk. 1.

Stk. 5. Hvervel som lagtingsmand er undtaget fra bestemmelserne i denne paragraf.

§ 7.

Verður tæmastumaður valdur landsstýrismaður, kann embætti hansara røkjast við settum tæmastumanni fyri valskeið landsstýrismansins, um tað verður hildið, at embættið tolar tað, og um tað er, og so leingi tað er loyviligt, at røkja embættið við settum manni.

Løgmaður skal geva lögtingsins liggjamevna hoð um hetta, og so verður farið fram eftir reglunum í § 7, 1. stk.

§ 8.

Henda lóg kemur í gildi
..... og samstundis fer lögtingslóg nr. 5 frá 14. maj 1948 við sínum broytingum úr gildi um samsýning landsstýrismanna.

2. stk. Reglurnar í § 2 í hesi lóg fáa eisini gildi fyri fyrrverandi landsstýrismenninar ella einkjur teirra, ið longu fáa bíðipening.

§ 7.

Í drævnes en tjenestemand til landsstyresmand, kan d. n. af ham hidtil beklædte tjenstemandsstilling holdes besat ved konstitution for hans funktionstid, hvis det skønnes forsvarligt af hensyn til stillingens tarv, og for så og så længe konstitution stillingen overhovedet er tilladt.

Lagmanden skal herom give meddelelse til lagtingets finansudvalg, hvorefter der forholdes i overensstemmelse med § 7. stk 1.

§ 8.

Denne lov træder i kraft
..... og samtidig ophæves lagtingslov nr. 5 af 14. maj 1948 med senere ændringer om landsstyresmændenes lønninger.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 2 i denne lov gælder også for de forhenværende landsstyresmænd eller deres enker, der allerede modtager ventepenge.

Viðmerkingar til uppskot til lögtingslóg um samsýning landsstýrismanna.

ad § 1. Við núgaldandi viðbótum fær løgmaður 71. 668 kr. og landsstýrismenninir 62.892 kr. árliga í samsýning. Hrafturat fáa limir av landsstýrinum, ið hava ikki bústað í Tórshavn, í lötuni 9.784 kr. árliga í vistarhaldspeningi. Eftir uppskotinum verður samsýning løgmans 124.700 kr. árliga og samsýning landsstýrismanna 110.200 kr. árliga við núgaldandi prístalsviðbót. Samsýningarnar eru ásettar soleiðis, at tær liggja omanfyri ávikavist hægsta og næsthægsta tæmastumastarv eftir uppskotinum til nýggja tæmastumalóg. Skotið verður upp at veita limunum av landsstýrinum, ið ikki hava bústað í Tórshavn, trí bús. meðan vistarhaldspeningurin fellur burtur.

ad § 2. Bíðipeningurin verður eftir uppskotinum hækkaður í sama mun sum samsýningin. Bíðipeningurin til einkju eftir landsstýrismann fellur

húrtur, men fær einkja rætt til lön landsstýrismannsins í 3 mánaðar eftir deyða hansara.

ad § 3. Eftir uppskotinum til lögtingslóg um samnýning lögtingsmanna, koma lögtingsmenn eisini at fáa bíðipening. Ongin kann tó samstundis fáa bíðipening eftir báðum lögnum.

ad § 3. Greinin svarar til § 1, 1. stk., í mógaldandi lóg.

ad § 4. Samnýningin verður javnað eftir somu reglum, sum skotið er upp at javna lönir tænaslunnanna.

ad § 5. Løgmaður fær nú 15.000 kr. árliga í borðfær. Tá hesin peningur ikki rækkur til longur, mælir nevndin til, at allar samkomur, ið landsstýrið hevur, verða goldnar eftir rokning, og at borðfæið verður lækkað til 10.000 kr. árliga.

ad § 6 og 7. Hesar greinir svara til §§ 3 og 4 í mógaldandi lóg.

Skjal I)

Lönir eftir uppskoti til nýggja lønarlóg

GRUNDLÖNIR + DÝRTIÐARVIÐBÓT 45% (prístal 588)

	1	2	3	4	5	6
1	23.200,00	23.838,00	24.503,40	25.167,65	25.859,40	26.569,80
2	26.569,80	27.300,60	28.051,70	28.823,10	29.616,25	30.429,70
3	27.300,60	28.051,70	28.823,10	29.616,25	30.429,70	31.169,80
4	28.051,70	28.823,10	29.616,25	30.429,70	31.169,80	32.127,65
5	28.823,10	29.616,25	30.429,70	31.169,80	32.127,65	33.010,70
6	30.429,70	31.169,80	32.127,65	33.010,70	33.918,40	
7	31.169,80	32.127,65	33.010,70	33.918,40	34.850,75	
8	32.127,65	33.010,70	33.918,40	34.850,75	35.809,20	

9	33.010,70	33.918,40	34.850,75	35.809,20	36.793,75
10	33.918,40	34.850,75	35.809,20	36.793,75	37.805,85
11	34.850,75	35.809,20	36.793,75	37.805,85	38.845,50
12	35.809,20	36.793,75	37.805,85	38.845,50	39.914,15
13	36.793,75	37.805,85	38.845,50	39.914,15	41.011,80
14	37.805,85	38.845,50	39.914,15	41.011,80	42.139,90
15	38.845,50	39.914,15	41.011,80	42.139,90	43.298,45
16	39.914,15	41.011,80	42.139,90	43.298,45	44.488,90
17	41.011,80	42.139,90	43.298,45	44.488,90	45.712,70
18	42.139,90	43.298,45	44.488,90	45.712,70	46.969,85
19	43.298,45	44.488,90	45.712,70	46.969,85	48.261,80
20	44.488,90	46.969,85	49.588,55	52.353,70	
21	45.712,70	48.261,80	50.951,55	53.793,55	
22	46.969,85	49.588,55	52.353,70	55.272,55	
23	49.588,55	52.353,70	55.272,55	58.353,80	
24	50.951,55	53.793,55	56.792,15	59.958,95	
25	52.353,70	55.272,55	58.353,80	61.607,60	
26	53.793,55	56.792,15	59.958,95	63.301,20	
27	55.272,55	58.353,80	61.607,60	65.042,65	
28	59.958,95	63.301,20	66.831,95		
29	63.301,20	66.831,95	70.557,00		
30	65.042,65	68.660,40	72.497,10		
31	66.831,95	70.557,00	74.490,85		
32	72.497,10	76.539,70			
33	76.539,70				
34	83.029,90				
35	87.659,75				
36	97.138,45				
37	109.061,10				
38	123.766,70				
39					
40					

Núgaldandi tænaðumannaalønir

(Skjal 2)

(frá 1/10 1970 · 31/3 1971)

	Byrjanarløn kr.	Endaløn kr.
1. lønarflokkur Skúlatænarar	26.818,56	28.592,61
2. lønarflokkur Vrakiðftirlitsmenn	27.452,16	32.952,96
3. lønarflokkur Hjálparlandmálarar, vraki- eftirlitsmenn (2), tekniskur hjálpamaður	29.416,32	34.707,20
4. lønarflokkur yvirtollari	32.889,60	38.707,20
5. lønarflokkur fulltrúar á 2. stigi utan em- bætisprógv, sendifulltrúi, kassameistarar	34.410,24	42.318,72
6. lønarflokkur Bókhaldari, landsbókavörður, yvirvrakari, fulltrúi á 1. stigi utan embætisprógv	35.550,72	46.932,48
7. lønarflokkur Fulltrúi á gjaldstovuni, full- trúar við embætisprógvi, ad- junktur, sjómansskúlahærarar	40.861,44	53.637,12
8. lønarflokkur Landbúnaðarráðgevari, civil- verkfrøðingur, telefonverk- stjóri, fyrirstøðumaður á fiski- búnaðarstovuni	43.142,40	53.763,84
9. lønarflokkur Fulltrúi á 1. stigi á landsskriv- stovuni, civilverkfrøðingur	46.670,04	58.947,84

10. lønarflokkur	48.960,00	60.088,32
Stjóri á sjómansskúlanum, stjóri á matrikulstovuni, stjóri á gjaldstovuni		
11. lønarflokkur	56.805,12	70.214,40
lektorar á studentaskúlanum, landsdjóralækni		
12. lønarflokkur	58.947,84	74.638,08
Rector á studentaskúlanum, landsverkfrøðingur, stjóri á landsskrivstovuni.		

Forslag

til

lov om tjenestemænd, m. fl. i folkeskolen på Færøerne

(+ Oversigt over nettoårslønninger)

Kap. 1. Lovens område.

§ 1. Som tjenestemand i folkeskolen på Færøerne anses enhver, der er ansat i den færøske folkeskoles tjeneste efter reglerne i denne lov.

Stk. 2. Timelærere, vikarer og vandre lærere er ikke tjenestemand.

Kap. 2. Ansættelse.

§ 2. Ansættelse som tjenestemand sker i følgende former:

- 1) Varig ansættelse.
- 2) Ansættelse på prøve med senere varig ansættelse for øje.
- 3) Ansættelse på årsmål.

§ 3. Tjenestemand udnævnes enten af kongen eller af Færøernes skoledirektion i overensstemmelse med reglerne i lov om folkeskolen på Færøerne. Det fastsættes ved lov, hvilke tjenestemand, der udnævnes af kongen.

§ 4. Ansættelse af tjenestemand forudsætter, at vedkommende efter sin alder, helbredstilstand og uddannelse er i stand til at bestride tjenesten i den pågældende stilling. Hvor betingelserne med hensyn til alder, helbredstilstand og uddannelse ikke er fastsat i den øvrige lovgivning eller i medfør af denne, kan sådanne betingelser fastsættes af undervisningsministeren efter forhandling med ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen.

§ 5. Ansættelse som tjenestemand sker efter offentligt opslag, medmindre den pågældende ansættes efter forudgående ansættelse på prøve.

Stk. 2. Opslaget skal angive ansættelsesområdet og stillingens betegnelse samt den for tiden for stillingen gældende lønramme og det for tiden gældende tjenestetid.

Stk. 3. Efter anmodning meddeles der ansøgere og organisationer, hvis

medlemmer er naturlige ansøgere til stillingen, oplysning om ansøgeres navne.

Stk. 4. Hvor ikke ganske særlige forhold er til stede, må ansøgningsfristen ikke være mindre end 14 dage.

Stk. 5. Hvis ansættelsesmyndigheden skønner, at ingen af de ansøgere, der rettidigt har meldt sig til er opslået stilling, er tilstrækkeligt egnet til stillingen, eller at man ved fornyet opslag kan fremskaffe ansøgning fra mere kvalificerede ansøgere, skal stillingen opslås på ny.

Stk. 6. Skoledirektionen fastsætter nærmere regler om fremgangsmåden ved opslag og kan fastsætte undtagelser fra reglerne i stk. 1 og 2.

§ 6. Første varige ansættelse sker efter forudgående ansættelse på prøve.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte undtagelser fra reglen i stk. 1.

Stk. 3. Skoledirektionen fastsætter nærmere regler om prøveansættelsen.

§ 7. Det bestemmes ved lov, hvilke stillinger, der kan besættes på åremål samt åremålets længde.

§ 8. Når en tjenestemand søger en ledig stilling, skal hans hidtidige nærmeste overordnede chef afgive en skriftlig bedømmelse af tjenestemanden til ansættelsesmyndigheden, og tjenestemanden skal have udleveret en afskrift af bedømmelsen.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan efter samråd med Færøernes landstyre fastsætte regler om forfremmelsessagers behandling.

§ 9. Tjenestemanden modtager et ansættelsesbrev med angivelse af stillingsbetegnelse og ansættelsesområde.

Stk. 2. Samtidig meddeles det tjenestemanden, efter hvilken lønramme han for tiden aflønnes, og på hvilken tjenestested han indtil videre skal forrette tjeneste.

Stk. 3. Ingen kan samtidig være varigt ansat i mere end én tjenestemandsstilling.

Kap. 3. Tjenestemandens pligter.

§ 10. Tjenestemanden skal samvittighedsfuldt overholde de regler, der gælder for hans stilling, og såvel i som uden for tjenesten vise sig værdig til den agtelse og tillid, som stillingen kræver.

Stk. 2. Tjenestemanden skal iagttage tavshed med hensyn til de forhold, som han i medfør af sin stilling bliver bekendt med, og hvis hemmelig-

holdelse ifølge sagens natur er påkrævet eller bliver ham foreskrevet. Tavshedspligten ophører ikke med hans udførelsen af tjenesten.

§ 11. Inden for sit ansættelsesområde har en tjenestemand pligt til at gøre midlertidig tjeneste i en stilling, der er sideordnet med eller højere end hans egen.

§ 12. Inden for sit ansættelsesområde har en tjenestemand pligt til at underkaste sig sådanne forandringer i sine tjenesteforretningers omfang og beskaffenhed, der ikke ændrer tjenestens karakter, og som ikke medfører, at stillingen ikke længere kan anses for passende for ham. I samme omfang kan det pålægges ham at overtage en anden stilling.

Stk. 2. Såfremt ændringer i undervisningsvæsenets organisation eller arbejdsform gør det nødvendigt, kan det med tilslutning af det i § 13 omhandlede nævn pålægges en tjenestemand at overtage en stilling uden for sit hidtidige ansættelsesområde, i hvilken tjenesten efter sin karakter svarer til hans hidtidige stilling, og som må anses for passende for ham.

Stk. 3. Hvis en varigt ansat tjenestemand under 60 år af helbredsmaessige grunde bliver uegnet til at varetage tjenesten i sin stilling, kan det pålægges ham at overtage en stilling inden for hans hidtidige ansættelsesområde, som må anses for passende for ham. Med tilslutning af det i § 13 omhandlede nævn kan det endvidere pålægges ham at overtage en passende stilling uden for hans hidtidige ansættelsesområde.

Stk. 4. Den, der ansættes på åremål, og som i forvejen er tjenestemand, har ved åremålets udløb eller ved ansættelsens ophør af anden ham utilregnelig årsag pligt til at overtage et andet passende arbejdsområde inden eller uden for sit tidligere ansættelsesområde.

§ 13. Til behandling af sager om overtagelse af en stilling uden for en tjenstemands hidtidige ansættelsesområde efter § 12, stk. 2 og 3, eller om overtagelse af et andet passende arbejdsområde uden for en tjenstemands tidligere ansættelsesområde efter § 12, stk. 4, nedsætter undervisningsministeren et nævn sammensat af 1 repræsentant for den i § 34 nævnte organisation, 1 repræsentant for Færøernes landsstyre og 1 repræsentant for undervisningsministeriet.

Stk. 2. Bestemmelser om nævnets virksomhed fastsættes af undervisningsministeren.

§ 14. Såfremt det af hensyn til udførelsen af tjenesteplichterne skønnes nødvendigt at knytte tjenestebolig til stillingen, har tjenstemanden pligt til at bo der, så længe han beklæder stillingen, og til derefter at fravælge den.

Stk. 2. Bestemmelser om indretning og vedligeholdelse af tjenesteboliger og om ind- og udflytning m.v. af sådanne boliger fastsætter af skoledirektionen. Tjenestemandens bidrag for anvendelse af tjenesteboligen fastsættes dog ved aftale, jfr. § 33.

Stk. 3. En kommune kan med skoledirektionens tilslutning bestemme, at der skal knyttes tjenestebolig til en stilling som skoleleder, lærere, der ved lovens ikrafttræden har tjenestebolig, bevarer dog retten hertil, så længe de er ansat i den stilling, hvortil boligen er knyttet.

§ 15. En tjenestemand kan efter ansøgning fritages for at overtage et borgerligt eller kommunalt ombud, når skoledirektionen finder det påkrævet af hensyn til tjenestens forsvarlige udførelse.

Stk. 2. Ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen fastsætter de nærmere regler for, i hvilket omfang eventuelle udgifter til tjenestens udførelse under en tjenstemands fraværelse som følge af et borgerligt eller kommunalt ombud kan afholdes af det offentlige.

§ 16. En tjenestemand kan kun have beskæftigelse ved siden af sin tjenstemandsstilling, for så vidt og i det omfang det er foreneligt med den samvittighedsfulde udøvelse af de til tjenstemandsstillingen knyttede pligter og med den for stillingen nødvendige agtelse og tillid.

§ 17. En tjenestemand kan for varetagelsen af de pligter, der følger af tjenstemandsstillingen, samt for sådanne hverv, der må betragtes som led i tjenstemandsstillingen, kun oppebære sådan løn og andre ydelser, som er fastsat i henhold til §§ 33, 35 og 37.

Kap. 4. Suspension, disciplinærforfølgning og injuriesøgsmål.

§ 18. En tjenestemand kan suspenderes eller midlertidigt overføres til andet arbejde, når han har pådraget sig grundet mistanke om et forhold, der betager ham den tillid, som bestridelsen af stillingen kræver, eller som iøvrigt gør det betænkeligt, at han vedblivende udfører sit hidtidige arbejde.

Stk. 2. Forhold, der medfører indskriden efter stk. 1, og som ikke gøres til genstand for strafferetlig forfølgning, behandles ved disciplinær undersøgelse efter reglerne i §§ 19-23.

Stk. 3. Undervisningsministeren fastsætter efter samråd med Færøernes landsstyre nærmere regler om iværksættelse og ophør af suspension.

§ 19. En tjenestemand, der tjenstligt indberettes for en tjensteforselse eller et strafbart forhold, skal have udleveret en fremsstilling af sagens faktiske omstændigheder og have adgang til at afgive en skriftlig udtalelse om fremsstillingen. Han skal samtidig gøres bekendt med, at han ikke har pligt til at udtale sig om fremsstillingen.

Stk. 2. Når disciplinær undersøgelse indledes mod en tjenstlig forseelse udpeger skoledirektionen en forhørsleder. Såfremt det efter sagens karakter skønnes påkrævet, kan direktionen anmode præsidenten for en af de kollegiale retter om at udpege forhørslederen.

Stk. 3. Såfremt det i særlige tilfælde findes påkrævet, kan skoledirektionen efter forhørslederens indstilling og efter indhentet udtalelse fra den forhandlingsberettigede lærerorganisation beskikke en person, til at repræsentere administrationen.

§ 20. Tjenestemanden er berettiget til at give møde med en bisidder og skal ved indkaldelsen til det første forhør gøres bekendt hermed.

Stk. 2. Som bisidder kan anvendes en repræsentant for tjenstemandens organisation, en tjenestemand i folkeskolen eller en advokat.

Stk. 3. Forhørslederen træffer bestemmelse om vidneførelse og om tilvejebringelse af andre bevisligheder.

Stk. 4. Enhver i folkeskolen ansat samt medlemmer af kommunalbestyrelsen, skolekommissionen og skoledirektionen har pligt til at give møde under forhørene og afgive forklaring. Den, som afgiver urigtig forklaring som vidne, straffes med bøde eller bæfte. Hvis et vidne undlader at give møde eller vægrer sig ved at afgive forklaring, kan forhørslederen lade ham afhøre ved underretten på det sted, hvor forhørene afholdes eller den pågældende bor.

Stk. 5. Tjenestemanden har adgang til at afgive skriftlige indlæg, også efter forhørenes afslutning.

Stk. 6. Forhørslederen afgiver efter sagens afslutning en beretning. Hvis skoledirektionen anmoder derom, skal forhørslederen tillige afgive en indstilling om sagens afgørelse.

Stk. 7. Tjenstemandsforhør og retsmøder, der afholdes under sagen, er ikke offentlige. Dog kan skoledirektionen bestemme, at offentligheden skal have adgang til at overvære sagens behandling, hvis tjenstemanden med tilslutning af sin organisation fremsætter begæring derom.

Stk. 8. Offentlig gengivelse af, hvad er passeret under forhør og retsmøder, der ikke er offentlige, straffes med bøde.

§ 21. Må det antages, at sagen slutter med overførelse til andet arbejdssted eller til anden stilling inden eller uden for ansættelsesområdet, degradation eller afsked, skal der gives den forhandlingsberettigede læreror-

ganisation meddelelse om sagens stilling, således at denne kan få lejlighed til at udtale sig i sagen, inden denne afgøres.

Stk. 2. Den forhandlingsberettigede lærerorganisation har efter begæring krav på at blive gjort bekendt med den afgørelse, som er truffet på grundlag af det ved den tjenstlige undersøgelse tilvejebragte materiale.

Stk. 3. Hvis tjenestemanden er mistænkt for et strafbart forhold, kan han forlange sagen behandlet som straffesag. Dette er ikke til hinder for, at der efter straffesagens afslutning iværksættes tjenstligt forhør imod tjenestemanden.

Stk. 4. En tjenestemand, hvem der er tildelt en disciplinær straf uden forudgående tjenstligt forhold, jfr. § 23, kan begære en tjenstlig undersøgelse iværksat. Der er dog kun pligt til at imødekomme begæringen, såfremt den er anbefalet af den forhandlingsberettigede lærerorganisation.

§ 22. Sluttes undersøgelsen uden ikendelse af disciplinærstraf, godtgøres tjenstemandens udgift til bisidder. I andre tilfælde afgør undervisningsministeren efter samråd med Færøernes landsstyre under hensyntagen til sagens udfald og omstændighederne iøvrigt, om udgiften til bisidder skal godtgøres helt eller delvis.

Stk. 2. Godtgørelse efter stk. 1 ydes kun, såfremt det må anses for rimeligt, at tjenestemanden har afholdt udgifter til bisidder og godtgørelsen kan ikke overstige, hvad der for et tilsvarende arbejde ville være blevet tilkendt en hskikket forsvarer i en straffesag. Forhørslederen afgiver efter begæring en udtalelse herom.

Stk. 3. Har en tjenestemand under en disciplinærsag på egen hånd fremskaffet beviser, godtgøres udgifter herved ham helt eller delvis, når han må anses for at have haft rimelig grund til at fremskaffe beviserne. Forhørslederen giver efter begæring en udtalelse herom.

§ 23. Som disciplinær straf for tjenstlig forseelse kan anvendes advarsel eller irettesættelse, bøde, der dog ikke må overstige $\frac{1}{2}$ månedsløn, overførelse til andet arbejde eller andet arbejdssted eller til anden stilling inden eller uden for ansættelsesområdet, degradation — herunder nedrykning med ét eller flere løntrin inden for samme lønramme — eller afsked. Bøde over $\frac{1}{25}$ af månedslønnen og overførelse til andet arbejde kan ikke anvendes, inden forhør er afholdt i overensstemmelse med §§ 19-21, medmindre der foreligger en uforbeholden skriftlig tilståelse, i hvilken tjenestemanden vedgår de faktiske omstændigheder i det påsigtede forhold og erkender sig skyldig i en tjensteforseelse. Overførelse til andet arbejdssted eller til anden stilling inden eller uden for ansættelsesområdet, degradation eller afsked som straf for tjensteforseelser kan, når forholdet ikke er fastslået ved dom, aldrig finde sted uden efter afholdt

tjenestligt forhold. Ikendte boder kan indeholdes i lønnen; de tilfalder hjemmestyret og statskassen i det i § 45 anførte forhold.

Stk. 2. En af skoledirektionen truffet beslutning om disciplinær straf kan altid forelægges undervisningsministeriet til endelig afgørelse, der træffes efter samråd med Færøernes landsstyre.

§ 24. Når en tjenestemand beskyldes for uretsskaffenhed i tjenesten, eller der fremsættes ærerørige beskyldninger mod ham, kan det pålægges ham at fralægge sig beskyldningen ved dom. Såfremt forholdene taler derfor, kan undervisningsministeren efter indstilling af skoledirektionen og efter forhandling med ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen bestemme, at der af statskassen ydes tjenestemanden hel eller delvis godtgørelse af eventuelle udgifter ved retssagen.

Kap. 5. Afsked.

§ 25. De af kongen udnævnte tjenestemænd afskediges af kongen.

Stk. 2. Afskedigelse efter ansøgning eller på grund af alder, jfr. § 28, af andre tjenestemænd foretages af skoledirektionen.

Stk. 3. Iøvrigt foretages uansøgt afsked af undervisningsministeren eller indhentet erklæring fra Færøernes landsstyre.

§ 26. Tjenestemand kan med 3 måneders varsel forlange sig afskediget til udgangen af en måned.

§ 27. Tjenestemænd kan afskedige uden ansøgning med 3 måneders varsel til udgangen af en måned. Afsked kan dog ske med kortere varsel, såfremt den er begrundet i, at tjenestemanden som følge af strafbart forhold, tjenesteforsegelse eller mislighed er uskikket til at forblive i stillingen.

§ 28. Tjenestemænd afskediges fra udgangen af den måned, hvori de fylder 70 år eller opnår den alder, der efter den øvrige lovgivning er foreskrevet som aldersgrænse for vedkommende stilling, eller opnår den alder over 60 år, som er fastsat ved aftale, jfr. § 33.

§ 29. Tjenestemænd ansat på åremål kan kun afskediges uden ansøgning, såfremt afskeden er begrundet i helbredsnuessige årsager eller i forhold som nævnt i § 27, 2. pkt., eller § 28. I øvrigt ophører ansættelsen ved åremålets udløb.

§ 30. Inden en tjenestemand afskediges uden ansøgning, skal der, bortset fra de i § 28 nævnte tilfælde, gives såvel den forhandlingsberettigede lærerorganisation som tjenestemanden selv adgang til at udtale sig, medmindre forløb har været afholdt efter §§ 19 - 21.

Stk. 2. Enhver, der afskediges uden ansøgning, kan forlange at få skriftlig oplysning om afskedigelsesgrunden.

Stk. 3. Forud for enhver uansøgt afsked, bortset fra de i § 28 nævnte tilfælde, indhentes en udtalelse fra ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen om tjenstemændens krav på pension. Det samme gælder ved ansøgt afsked, når afskedsansøgningen skyldes helbredsmaessige årsager.

§ 31. Hvis en tjenestemand afskediges, fordi ændringer i undervisningsvæsenets organisation eller arbejdsform medfører, at hans stilling nedlægges, og det ikke er muligt at anvise ham en anden stilling, som han efter §§ 12 - 13 har pligt til at overtage, bevarer han sin hidtidige lønning i 3 år, dog ikke længere end til den for stillingen fastsatte afgangsalder. I denne periode er han omfattet af reglerne i §§ 12 - 13.

Kap. 6. Særbestemmelse om prøveansatte.

§ 32. En tjenestemand ansat på prøve kan i de første 6 måneder af prøveansættelsen forlange sig afskediget med 14 dages varsel og i den resterende del af prøveansættelsen med 1 måneds varsel, i begge tilfælde til udgangen af en måned.

Stk. 2. I de første 6 måneder af prøveansættelsen kan sådanne tjenestemænd afskediges uden ansøgning med 14 dages varsel til udgangen af en måned.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 25, stk. 3, § 30, stk. 3, samt § 31 gælder ikke for tjenestemænd ansat på prøve.

Kap. 7. Løn- og andre ansættelsesvilkår.

§ 33. For tjenestemænd i folkeskolen på Færøerne gælder de løn- og ansættelsesvilkår, der aftales eller fastsættes i henhold til kap. 10, jfr. kap. 12, i lov om tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken.

§ 34. Føroya Lærarafelag kan - sålænge foreningen giver samtlige tjenestemænd i folkeskolen adgang til representation - forhandle med mi-

undervisningsministeren, Færøernes landsstyre og Færøernes skoledirektion om ethvert fagligt spørgsmål, der angår i folkeskolen på Færøerne.

§ 35. Indtil affale er eller måtte blive truffet som omhandlet i denne lovs § 33, aflønnes tjenestemænd i folkeskolen på Færøerne efter reglerne i lov nr. 13 af 18. juni 1969 om tjenestemandslønninger m.m. og klassificering af tjenestemandstillinger i staten, folkeskolen og folkekirken, og placeringen i lønrammer sker i overensstemmelse med de i samme lovs § 26, stk. 20, fastsatte regler. Til lønningerne ydes stedtillæg, særlig feriegodtgørelse samt generelle og særlige tillæg efter de i nævnte lov indeholdte regler, ligesom lønningerne og de omhandlede tillæg er underkastet dyrtidsregulering efter lovens bestemmelser.

§ 36. De i lov nr. 292 af 18. juni 1969 om tjenestemandspension og lov nr. 81 af 12. marts 1970 om pensioner efter tidligere tjenestemandsløve m.v. fastsatte bestemmelser om pension og efterindlægt finder tilsvarende anvendelse for pensionister og tjenestemænd i folkeskolen på Færøerne samt deres efterladte.

Kap. 8. Forskellige bestemmelser.

§ 37. Såfremt en tjenestemand i medfør af reglerne i § 12 eller af anden ham utilregnelig årsag overgår til en stilling, der er henført til en lavere lønramme end den hidtidige, ydes der ham et personligt tillæg til udligning af forskellen.

Stk. 2. Tillæg efter stk. 1 bortfalder i det omfang, der opnås lønfremgang ved overgang til højere lønramme eller løntrin.

§ 38. En tjenestemand kan under ganske særlige og påtrængende omstændigheder opnå et lønforskud uden sikkerhedsstillelse. Regler herom fastsættes af undervisningsministeren efter samråd med Færøernes landsstyre.

§ 39. Efter regler, der fastsættes af undervisningsministeren, kan tjenestemænd give transport på løn til læneinstitutter, som er anerkendt her til af undervisningsministeriet.

Stk. 2. Bortset fra de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, kan tjenestemanden ikke overdrage, pantsætte eller på anden måde råde over løn, der ikke er udbetalt.

§ 40. Efter indstilling fra skolekommissionen og kommunalbestyrelsen kan skoledirektionen give en tjenestemand tjenestefrihed uden løn i en på forhånd fastsat periode af mindst én måneds varighed. Uden samtykke af Færøernes landsstyre og ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen kan perioden ikke overstige 3 år. Perioden fradrages ved beregning af lønanciemittet. Såfremt skoledirektionen nægter at imødekomme et andragende om tjenestefrihed uden løn, kan den pågældende begære sagen forelagt undervisningsministeren til endelig afgørelse. Forinden forelæggelsen for ministeriet indhenter skoledirektionen landsstyrets udtalelse.

Stk. 2. Efter retningslinier fastsat af ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen kan skoledirektionen indrømme en tjenestemand anden tjenestefrihed uden for den egentlige ferie.

Stk. 3. Såfremt det er foreneligt med tjenestens farv, kan skoledirektionen imødekomme en tjenstemands anmodning om nedsat tjenestetid for begrænset tid eller indtil videre mod tilsvarende lønedsættelse.

Stk. 4. Bestemmelser om hel eller delvis bevarelse af løn og lønanciemittet under tjenestefrihed efter stk. 2 eller under nedsat tjenestetid fastsættes af ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen efter indhentet udtalelse fra Færøernes landsstyre.

Stk. 5. Bestemmelser om tjenestefrihed og nedsat tjenestetid i anledning af tjenstemænds videre uddannelse fastsættes af undervisningsministeren efter samråd med Færøernes landsstyre.

§ 41. Skoledirektionen fastsætter efter forhandling med undervisningsministeren regler om vederlag til timelærere, vikarer, vandre lærere og faglærere.

Stk. 2. Vandre lærere har ikke krav på tjenestebolig, men kommunalbestyrelserne på de pågældende steder er pligtige vederlagsfrit at stille logi uden kost til rådighed for vandre lærerne. Efter forhandling med den pågældende forhandlingsberettigede organisation fastsætter skoledirektionen de nærmere regler for de krav, der kan stilles til et sådant logi, og afgør i tvivlstillælde, om det er tilfredsstillende.

Stk. 3. Timelærere og faste vikarer kan af skoledirektionen afskediges med 3 måneders varsel ved et skoleårs udgang. De for fast ansatte lærere gældende regler om afskedigelse i visse tilfælde med kortere varsel eller uden varsel finder dog tilsvarende anvendelse. Andre vikarer fratræder uden varsel ved vikariatets ophør. Vandre lærere fratræder uden varsel ved skoleårets udgang.

Stk. 4. Vandre læreres efterladte oppebærer efterindtægt efter de for tjenestemænd gældende regler, såfremt den pågældende ved sin død var fyldt 24 år.

§ 42. Skoledirektionen kan træffe særordninger med hensyn til undervisning af mindre børneantal fra isoleret beliggende steder.

§ 43. Der kan tillægges de lærere, der har arbejde med den praktiske uddannelse af eleverne fra Færøernes seminarium, et honorar, hvis størrelse fastsættes af undervisningsministeriet efter forhandling med Færøernes landsskyre.

§ 44. Det bestemmes på skoleplanen, i hvilket omfang der skal gives lærere, der underviser ved flere skoler, et særligt tillæg. Dette fastsættes under hensyn til afstanden mellem de pågældende skoler og forholdene i det hele. Tillæggets størrelse fastsættes ved aftale, jfr. § 33. Indtil sådan aftale måtte blive truffet, bevarer de hidtidige skoleplansbestemmelser herom deres gyldighed.

Kap. 9. Statstilskud.

§ 45. De nedenfor nævnte udgifter i henhold til denne lov afholdes af hjemmestyret, således at staten refunderer 55 pct. af den samlede afgift:

- 1) Lønning til tjenestemænd samt reguleringer i forhold hertil.
- 2) Stedtillæg.
- 3) Generelle tillæg, som fastsat ved lov eller ved aftale, jfr. § 33.
- 4) Særlige tillæg, der er fastsat som nævnt i nr. 3).
- 5) Personlige tillæg i henhold til denne lovs § 37 samt i henhold til bestemmelse i lov om tjenestemandslønninger m.m. og klassificering af tjenstemandsstillinger i staten, folkeskolen og folkekirken.
- 6) Særlig feriegodtgørelse samt ferietillæg.
- 7) Flyttegodtgørelsesudgifter.
- 8) Udgiften til lægeundersøgelse i henhold til lov om tjenstemands-pension § 32.
- 9) Ventepenge samt lønning til tjenstemænd, der er afskediget i henhold til denne lovs § 31.
- 10) Lønning til timelærere, vandre lærere, faglærere og faste vikarer.
- 11) Vikarudgifter, der skyldes, at en vikar på grund af sygdom eller andre ham utilregnelige forhold ikke kan varetage sin gerning samt vikarudgifter under en tjenstemands suspension.
- 12) Udgifter til særordninger i henhold til § 42.
- 13) Honorarer i henhold til § 43.

Stk. 2. Statens tilskud udbetales kvartalsvis bagud efter foretagen afregning efter regler, der fastsættes af undervisningsministeren efter forhandling med skoledirektionen. Ved kvartalets begyndelse stilles der af staten et forskudsbeløb til rådighed.

§ 46. Pensioner afholdes af hjemmestyret, der hertil kan anvende udbytte af den ved lov nr. 82 af 29. marts 1893 oprettede pensionsfond, således som denne er forøget ved de i lov nr. 121 af 31. marts 1928 §§ 1 og 3 omhandlede tilskud i det omfang, hvori dette udbytte ikke medgår til dækning af de pensionsfonden allerede påhvilende pensioner; det manglende afholdes af årlige bevillinger på hjemmestyrets bevillingslov. Staten refunderer 80 pct. af den samlede udgift til pensioner. Udbetalingen finder sted efter de i § 45, stk. 2, angivne regler.

Stk. 2. Udgiften til efterindtægt fordeles på samme måde som den ydelse, hvoraf efter indtægten beregnes.

§ 47. Lagtinget træffer bestemmelse om, i hvilket omfang de hjemmestyret påhvilende udgifter skal refunderes af de enkelte kommuner.

§ 48. Det bestemmes på finansloven, om og i hvilket omfang der af staten kan ydes tilskud til opførelse af nye eller udvidelse af ældre skolebygninger.

Stk. 2. Til eksamensskoler og anerkendte kursus ydes særlige tilskud af statskassen efter tilsvarende regler som i det øvrige kongerige.

Kap. 10. Ikrafttrædelse- og overgangsbestemmelser.

§ 49. Denne lov træder i kraft 1. januar 1971.

Stk. 2. Bestemmelserne i §§ 12 - 13 og § 31 finder dog kun anvendelse på tjenestemænd, som er ansat eller udnævnt i anden stilling efter lovens ikrafttræden. Andre tjenestemænd er undergivet de hidtil gældende regler.

Stk. 3. De i denne lov indeholdte lønningsregler og dermed sandhørende bestemmelser har virkning fra 1. juli 1969 af regne for tjenestemænd m.fl., der var ansat den nævnte dato, og fra ansættelsestidspunktet for tjenestemænd m.fl., der er ansat efter nævnte dato.

Stk. 4. Pensioner og ventepenge i henhold til lov nr. 240 af 18. maj 1960 om lønninger m.fl. til lærere ved folkeskolen på Færøerne, jfr. lønnings- og pensionsloven af 1958 og pensioner efter lov om pensioner, der er fastsat i henhold til de før 1. april 1959 gældende lønnings- og pensionslove, ydes efter de hidtidige regler med tilleg i henhold til § 46, stk. 2 og 3.

i lov nr. 13 af 18. juni 1969 om tjenestemandslønninger m.m. og klassificering af tjenstemandsstillinger i staten, folkeskolen og folkekirken.

§ 50. Lov nr. 210 af 18. maj 1960 om lønninger m.m. til lærere ved folkeskolen på Færøerne ophæves, jfr. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. For så vidt angår forhold, hvorom der efter denne lov skal fastsættes regler ved lov, administrative forskrifter eller ved aftale, forbliver den i stk. 1 nævnte lov og de i medfør heraf udfærdigede forskrifter i kraft, indtil de afløses af regler, der er fastsat som ovenfor nævnt.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan endvidere fastsætte, at andre bestemmelser i den i stk. 1 nævnte lov og de i medfør heraf udfærdigede forskrifter forbliver i kraft.

Stk. 4. Undervisningsministeren bekendtgør efter samråd med Færøernes landsstyre, hvilke bestemmelser, der efter stk. 2 - 3 forbliver i kraft, og fra hvilke tidspunkter de bortfalder eller ophæves.

Stk. 5. § 4 i lov nr. 121 af 31. marts 1928 om pension og efterindtægt for lærere og lærerinder i folkeskolen på Færøerne er fortsat gældende.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved lov nr. 199 af 12. april 1949 om lønninger og pensioner for lærere ved folkeskolen på Færøerne, hvilken lov trådte i kraft den 1. april 1949, overførtes i hovedsagen de for den danske folkeskole gældende lønningsbestemmelser i lov nr. 414 af 12. juli 1946 om lønninger m.m. for folkeskolens lærere til den færøske folkeskole.

Efter den danske lærerlønningslov af 1946 blev afløst af lov nr. 156 af 7. juni 1958 om lønninger m.m. til folkeskolens lærere blev — efter færøsk ønske — den færøske lærerlønningslov af 1949 afløst af lov nr. 210 af 18. maj 1960 om lønninger m.m. til lærere ved folkeskolen på Færøerne, hvorved ligestillingen i lønmæssig henseende mellem de færøske og de danske folkeskolelærere fortsat i hovedsagen blev bevaret.

Ved gennemførelsen af den danske tjenstemandsreform af 1969 er der fra 1. juli 1969 sket en ændring i den hidtidige ligestilling.

Den færøske lærerforening rejste samtidig med, at der skete en ændring i de danske folkeskolelæreres lønningsvilkår ønske over for Færøernes skoledirektion om fortsat fra 1. juli 1969 at regne at få fuld lønmæssig ligestilling med de danske folkeskolelærere, således som de har haft det fra 1. april 1949. I konsekvens af dette ønske rejste lærerforeningen ikke samtidig krav om at få regulering fra 1. april 1969 i henhold til § 88 i tjenstemandsloven af 1958, jfr. den færøske lærerlønningslov § 38.

I overensstemmelse med lærerforeningens ønske har skoledirektionens

sekretariat på basis af principperne i den danske tjenestemandsløvgivning af 1969 udarbejdet et udkast til en ny færøsk lærerlønningslov. Dette udkast har været forelagt lærerforeningen, der ved skrivelse af 8. juli 1970 har meddelt, at den i princippet er enig i at acceptere udkastet i den form, det foreligger. Foreningen havde dog gerne set visse ændringer vedrørende vandrerkerernes stilling og vedrørende tjenesteboliger.

Skoledirektionen har behandlet udkastet m.m. på et møde den 9. juli 1970 og vedtog enstemmigt at indstille til Færøernes landsstyre, at der blev gennemført en ny lærerlønningslov i overensstemmelse med udkastet.

Ved den nye danske tjenestemandsløvgivning, der trådte i kraft 1. juli 1969, og som i modsætning til tidligere også gælder for de kommunalt ansatte tjenestemænd i folkeskolen, er der sket den meget væsentlige ændring i forhold til tidligere, at løn- og andre ansættelsesvilkår fremtidig skal fastsættes ved aftale mellem lønningsministeren og tjenestemændenes centralorganisationer. Som følge heraf indeholder den nye danske tjenestemandsløvs alene de grundlæggende regler om tjenestemandsforholdet samt regler om forhandling og indgåelse af aftaler.

I en særlig løn- og klassificeringslov er der fastsat lønrammer og klassificering af de enkelte tjenestemænd, der gælder indtil aftale måtte blive truffet efter tjenestemandsløven.

I en særlig lov nr. 292 af 18. juni 1969 om tjenestemandspension har man givet de nærmere regler for pensioner for pensionister, der pensioneres efter 1. juli 1969, medens man ved lov nr. 81 af 12. marts 1970 har givet nye beregningsregler for de pensionister, der var pensioneret før 1. juli 1969.

De vigtigste ændringer i pensionsbestemmelsen er: bortfald af pensionsbidrag, pensionsanciennitet fra et tidligere tidspunkt, anden beregningsmåde og mulighed for tidligere afgang samt ægtefællepension.

I overensstemmelse med den nye lovgivning er der truffet aftale om lønvilkår m.m. mellem lønningsministeren og tjenestemændenes centralorganisationer senest i maj 1970. Ved den seneste aftale blev der givet et tillæg til lønnen udover den i 1969 aftalte. Dette tillæg svarer til overenskomstportionerne i den tidligere lovgivning.

I udkastet har man for så vidt angår løn- og andre ansættelsesvilkår samt pensionsforhold direkte henvist til den danske tjenestemandsløvgivning.

Ved gennemførelsen af den nye danske tjenestemandsløvgivning pr. 1. juli 1969 blev det som overgangsbestemmelse fastsat, at ingen pr. 1. juli 1969 måtte få en lønfremgang på over 3% og at den udbetalte årsløn skulle forhøjes med halvdelen af et eventuelt overskydende beløb den 1. april 1970 og halvdelen den 1. oktober 1970.

I bilag 1 er angivet eksempler på årslønninger pr. 1. april 1969, 1. juli

1969, 1. oktober 1969, 1. april 1970 og 1. oktober 1970, dels efter den nuværende færøske lærerlønningslov uden regulering efter § 88 i tjenestemandsløven af 1958, dels efter udkastet.

I bilag 2 er angivet de samlede udgifter i mill. kr. til lærerlønninger og pensioner i finansårene 1969/70 - 1971/72 efter den gældende lovgivning dels uden, dels med regulering efter § 88 i tjenestemandsløven af 1958 og efter udkastet fordelt på såvel statskassen som landskassen. Opgørelsen er udarbejdet på basis af lærerstaben pr. 1. juni 1970 og på forholdene i skoleåret 1969/70 (klasser, faste overtimer etc.) og med dyrtidsreguleringer til og med 1. april 1970. I oversigten er ikke medtaget tilfældige vikarudgifter, der andrager ca. 200.000 kr. årlig.

Lærerne har siden 1. april 1969 fået udbetalt løn efter den gældende lovgivning med dyrtidsregulering efter § 87 i tjenestemandsløven af 1958 men uden regulering (overenskomstportioner) efter samme lovs § 88.

Under hensyn hertil vil den samlede udbetaling til lærerlønninger og pensioner ved gennemførelse af udkastet i finansåret 1969/70 stige med ca. 300.000 kr., hvoraf knap 150.000 kr. skal dækkes af landskassen. Var der sket regulering efter 1958-tjenestemandsløvens § 88 var de udbetalte beløb blevet ca. 400.000 kr. større og landskassens andel ca. 190.000 kr.

For finansåret 1970/71 vil de udbetalte beløb stige med ca. 1,5 mill. kr. eller godt 600.000 kr. for landskassen. Regulering efter § 88 ville alene give en stigning på 800.000 kr. eller ca. 300.000 for landskassen. Resten er yderligere stigning efter udkastet.

For finansåret 1971/72 vil det udbetalte beløb stige med 1,8 mill. kr. eller godt 700.000 kr. for landskassen. Heraf udgør regulering efter § 88 alene henholdsvis 800.000 kr. og 300.000 kr.

Samtidig med en eventuel gennemførelse af en ny lærerlønningslov er det skoledirektionens hensigt at søge gennemført, at vikarer uden lærerexamen normalt skulle få en lavere løn end vikarer med lærerexamen. Med det store antal ikke-læreruddannede vikarer ville dette formentlig kunne bevirke en besparelse på op mod 300.000 kr. eller knap 150.000 kr. for landskassens vedkommende.

Ved ovenstående beregninger er der ikke taget hensyn til den forøgede aktivitet først og fremmest ved oprettelsen af 8.-9.-10. klasser i de kommende skoleår. I skoleåret 1970/71 vil antallet af læste timer i folkeskolen stige med ca. 5%. Skoledirektionen har derfor for skoleåret 1970/71 normeret 12 nye stillinger navnlig ved de større skoler. Dette bevirker en forøget udgift på ca. 400.000 kr. eller knap 190.000 kr. for landskassen. I skoleåret 1971/72 må påregnes yderligere forøgelser bl.a. når skolen på Sandoy tages i brug.

Undervisningsministeren og Danmarks lærerforening har i henhold til

tjenestemandslovens § 45, stk. 2 indgået aftale — offentliggjort i undervisningsministeriets cirkulære af 11. marts 1970 — om fra 1. august 1970 at regne at ændre lærernes pligtige timetal fra 32 timer ugentlig til 27 timer ugentlig samt om at ændre reglerne for timenedsættelse for særlige årgange og særlige fag, for opgaveretning og for administrativt arbejde samt på grund af alder. Den generelle timenedsættelse for timer i de ældste årgange bortfalder, medens timereduktionen iøvrigt — bortset fra reduktion på grund af administrativt arbejde — nedsættes betydeligt. Ved indgåelsen af denne aftale var det en forudsætning, at der samtidig skete en nedsættelse af elevernes timetal. Dette vil ske ligeledes fra 1. august 1970, idet de fornødne regler herom samt normalundervisningsplaner er blevet udsendt.

I undervisningsvejledningen for den færøske folkeskole af maj 1962 regnes med et ugentligt timetal på op til 36 timer for de ældste klasser. Skoledirektionen har nedsat et udvalg til at foretage en revision af den nuværende undervisningsplan for den færøske folkeskole med henblik på at modernisere den, herunder også for så vidt angår elevernes timetal.

Skoledirektionen er af den opfattelse, at der i al fald ikke vil være mulighed for at nedsætte lærernes pligtige timetal før der foreligger en revideret undervisningsplan for den færøske folkeskole.

I skoleåret 1969/70 blev der i den færøske folkeskole læst ca. 9.500 timer ugentlig, hvoraf ca. 450 timer blev læst som overtimer. Herudover var der en timenedsættelse for læste timer i de ældste årgange, for specialundervisning og for hjemmearbejde med stil- og opgaveretning i de ældste årgange på ca. 750 timer. Det samlede antal overtimer var således godt 1.200 timer ugentlig svarende til 37 lærere á 32 timer ugentlig. Af overtimerne var godt 300 ved de mindre bygdeordnede skoler og 900 ved de store fuldt årgangsdelte skoler med overbygning.

Havde der i skoleåret 1969/70 været en timenedsættelse for lærerne svarende til cirkulærets bestemmelser tillige med en nedsættelse af elevernes timetal, ville overtimetallet formentlig have været lidt mindre end 1.200 timer ugentlig.

Det skal bemærkes, at det næppe vil være muligt ved de mindre bygdeskoler at undgå overtimer, idet det formentlig alene ved skoler med 4-5 lærere vil være muligt at ansætte 1 ny lærer i anledning af timenedsættelsen.

Dette vil formentlig være medvirkende til at skaffe øget tilgang til de mindre bygdeskoler.

I skoleåret 1970/71 skønner skoledirektionen på nuværende tidspunkt at overtimetallet — efter den skete nyordning — vil blive af samme størrelsesorden som i skoleåret 1969/70. Skoledirektionen har ingen me-

lighed for at give et fast tal for overtimerne for indberetninger fra skolerne foreligger i september måned.

Til de enkelte bestemmelser i lovforslaget bemærkes i øvrigt følgende

Til § 1.

Bestemmelsen svarer til § 1 i den gældende færøske lærerlønningslov (idet følgende betegnes FLL). Nu er «aspiranter» udgået i stk. 2, idet aspirantbegrebet er bortfaldet ved den nye danske tjenestemandslav (idet følgende betegnes TL).

Til § 2.

Bestemmelsen svarer til TL § 2.

Til § 3.

Bestemmelsen svarer til TL § 3, idet dog Færøernes skoledirektion træder istedet for vedkommende minister, samt i realiteten til FLL § 4 stk. 2.

Til § 4.

Bestemmelsen svarer til TL § 4 og svarer i hovedsagen til FLL § 4 stk. 5.

Til § 5.

Bestemmelsen svarer til TL § 5, idet dog Færøernes skoledirektion træder i stedet for ministeriet for statens lønnings- og pensionsvæsen. Bortset fra stk. 2, der er ny, svarer bestemmelsen stort set til FLL § 4 stk. 1, 3 og 4.

Til § 6.

Bestemmelsen svarer til TL § 6, idet dog Færøernes skoledirektion træder i stedet for lønningsministeren.

I FLL § 42 er givet de nærmere regler for aspiranttjenesten. Disse er udførligere end lovudkastet, der forudsætter administrative regler udstedt.

Til § 7.

Bestemmelsen er ny og svarer til TL § 7.

Til § 8.

Bestemmelsen svarer til TL § 8. Stk. 1. svarer i hovedsagen til FLL § 4 stk. 4, medens stk. 2 er ny.

Til § 9.

Bestemmelsen svarer til TL § 9. Stk. 1-2 svarer til gældende praksis, medens stk. 3 svarer til FLL § 31 stk. 5.

Til § 10.

Bestemmelsen svarer til TL § 10. Stk. 1. svarer til FLL § 2. Lærernes tavshedspligt har ikke tidligere været fastslået ved lov. Dette sker nu.

Til § 11.

Bestemmelsen svarer til TL § 11 og FLL § 9. Spørgsmål om konstitutionsvederlag og reglerne herfor er nu aftalestof, medens der tidligere var bestemmelser herom i FLL § 9 stk. 2.

Til § 12.

Bestemmelsen svarer til TL § 12. Den er mere vidtgående end FLL § 3.

Til § 13.

Bestemmelsen, der er ny, svarer til TL § 13, idet dog nævnets sammensætning er anderledes.

Bestemmelsen skyldes den øgede mulighed for at pålægge tjenestemænd at overtage en anden stilling. Reglernes praktiske betydning er næppe så stor for folkeskolens vedkommende.

Til § 14.

Bestemmelsens stk. 1 og 2 svarer til TL § 14, idet dog lønningsministeren er erstattet med Lærernes skoledirektion. De svarer til FLL § 25 stk. 3 og 5.

Ved stk. 3 opretholdes mulighederne for en kommune til at knytte tjenestebolig til en stilling som skoleleder. Derimod opretholdes ikke det hidtidige krav om tjenestebolig for lærere ved bydgeordnede skoler og heller ikke muligheden for ved andre skoler at indrette tjenesteboliger jfr. FLL § 25 stk. 1-2.

De lærere, der ved lovens ikrafttræden, har tjenestebolig, bevarer retten hertil for deres tjenestetid i den pågældende stilling, bestemmelsens stk. 3 sidste punktum.

Der er i skoleåret 1969/70 ansat 80 lærere ved de 59 bydgeordnede skoler. Af disse 80 lærere har 38 tjenestebolig.

Samtidig med ophævelsen af kravet om tjenestebolig, bortfalder bestemmelsen om boliggodtgørelsen. Udgifterne hertil har andraget 40.50.000 kr., som fuldt ud betales af kommunerne.

Til § 15.

Bestemmelsens stk. 1, der er ny, svarer til TL § 16, idet dog lønningsministeren er erstatlet af Færøernes skoledirektion.

Den tidligere i FLL § 10 afsatte bestemmelse om vikarudgifterne for folketingsmænd bortfalder efter udkastet og afløses af bestemmelsen i stk. 2 om, at lønningsministeren skal fastsætte de nærmere regler for afholdelsen af sådanne udgifter.

Til § 16.

Bestemmelsen svarer til TL § 17 og FLL § 31. stk. 1. De tidligere i FLL § 31 stk. 2-4 om anmeldelsespligt for overtagelse af beskæftigelse udenfor folkeskolen m.m. søges ikke opretholdt.

Til § 17.

Bestemmelsen svarer til TL § 18 og fastslås udtrykkeligt, at tjenestemanden for sit arbejde som tjenestemand alene kan oppebære de for stillingen efter gældende aftale fastsatte løn med eventuelle tillæg.

Til § 18.

Bestemmelsen svarer til TL § 19, idet dog de nærmere regler for suspension skal fastsættes af undervisningsministeren efter samråd med Færøernes landsstyre.

De i FLL § 8 meget udførlige regler om suspension er i vidt omfang administrative forskrifter og derfor udeladt i udkastet.

Der er iøvrigt ingen realitetsændringer tilsigtet med den nye formulering.

Til § 19 - 22.

Bestemmelserne svarer til TL §§ 20 - 23 og i hovedsagen til FLL § 13. Bestemmelsen stk. 3 er dog ny, ligesom det er nyt, at tjenstemandsforhør og retsmøder under visse omstændigheder kan være offentlige. Endvidere er der åbnet videre adgang til dækning af rimelige sagsomkostninger.

Til § 23.

Bestemmelsen svarer til TL § 24 og stort set til FLL § 14.

Til § 24.

Bestemmelsen svarer til TL § 25 og FLL § 16.

Til § 25 - 30.

Bestemmelsen svarer til TL. §§ 26 - 31 og stort set til FLJL. § 6 stk. 1-2, 4-6 samt § 39 for så vidt angår henvisningen til den tidligere danske tjenestemandsløvs kap. 2 (§ 53).

Til § 31.

Bestemmelsen svarer til TL. § 32 og tilsigter en ændring for fremtidige tjenestemænd af det hidtidige ventepenge system i indtil 5 år med en rådgighedsløn i 3 år.

Til § 32.

Bestemmelsen der svarer til TL. § 33, giver særbestemmelsen om prøveansatte, idet dette begreb erstatter de i FLJL. omhandlede aspiranter.

Til § 33.

Ved denne bestemmelse fastsættes, at tjenestemænd i den færøske folkeskole umiddelbart får de samme løn- og andre ansættelsesvilkår, som danske tjenestemænd m.m. opnår efter reglerne i TL. §§ 45- 48.

Til § 34.

Ved denne bestemmelse, der i princippet følger TL. § 49 fastslås, at Føroya Lærarafelag har forhandlingsret med undervisningsministeren, Færøernes landsstyre og Færøernes skoledirektion i ethvert faglig spørgsmål der angår tjenestemænd i den færøske folkeskole.

I FLJL. § 17 var der åbnet mulighed for at give en færøsk lærerorganisation forhandlingsret med undervisningsministeriet, Færøernes landsstyre og Færøernes skoledirektion. Denne forhandlingsret er formelt aldrig meddelt Føroya Lærarafelag, men den har gennem mange år i praksis haft forhandlingsretten.

Til § 35.

Bestemmelsen giver den fornødne henvisning til den danske lov om tjenestemandslønninger m.m. (klassificeringsloven), der er gældende indtil aftale måtte blive truffet i henhold til TL. § 45. Klassificeringsloven er anvendt som grundlag for de senest i maj 70 indførte aftaler om tjenestemandslønningerne fra 1. april 1970 at regne.

Til § 36.

Bestemmelsen danner hjemmelen for tjenestemandenes pensionsret, idet den fastsætter, at de i loven om tjenestemandspensioner og i loven om pensioner efter tidligere tjenestemandsløve m.v., finder anvendelse

for pensionister og tjenestemænd i den færøske folkeskole og deres efterladte.

I FLL. § 39 var der en tilsvarende henvisning til den tidligere danske tjenestemandsløvs kapitler om pension.

Til § 37.

Bestemmelsen svarer til TL. § 55 og giver tjenestemænd ret til et personligt tillæg ved lønnedgang i særlige tilfælde.

Bestemmelserne i FLL. §§ 19–20 er lidt anderledes formuleret end lovudkastets bestemmelser. De er således mindre vidtgående med hensyn til muligheden for at få personligt tillæg, men til gengæld mere vidtgående med hensyn til mulighederne for bevarelse af et givet personligt tillæg. I begge tilfælde er bestemmelserne formuleret som en «nådesakt», medens lovudkastets regler er en ret for tjenestemanden.

Til § 38.

Bestemmelsen svarer til TL. § 56 bortset fra, at reglerne om lønforskud skal fastsættes af undervisningsministeren efter stedfunden samråd med Færøernes landsstyre. De betegner formentlig en svag stramning i forhold til bestemmelsen i FLL. § 24 stk. 1.

Til § 39.

Bestemmelsen svarer til TL. § 57, idet dog de administrative forskrifter skal gives af undervisningsministeren.

Bestemmelsen svarer i realiteten til FLL. § 2–4 stk. 2-3.

Til § 40.

Bestemmelsen svarer til TL. § 58 med de ændringer, der følger af, at det drejer sig om tjenestemænd i den færøske folkeskole.

I FLL. findes de tilsvarende bestemmelser i §§ 7 og 11, der dog ikke er så vidtgående med hensyn til nedsat tjenestetid som de nye bestemmelser.

Medens hidtil alene lærerinder med børn under 18 år kunne få nedsat tjenestetid til indtil halvdelen, gælder det nu alle lærere uden særlig begrænsning bortset fra, at det – som hidtil – skal være foreneligt med tjenestens tarv.

Til § 41.

Bestemmelsen, der er særlig for den færøske folkeskole, svarer til FLL. §§ 33 stk. 2-5, 26, 6 stk. 3 og 40.

Til §§ 42-44.

Bestemmelserne, der er særlig for den færøske folkeskole, svarer til bestemmelserne i FLL §§ 34-36. Det særlige tillæg i henhold til § 44 skal betales af vedkommende kommune.

Til §§ 45-48.

Bestemmelserne svarer med visse sprogmæssige ændringer til bestemmelserne i FLL §§ 45-48.

Til § 49.

Der foreslås heri bestemmelser om ikrafttrædelse af den nye lønningslov.

Det fastsættes at lovens lønningsbestemmelser skal have virkning fra 1. juli 1969, d.v.s. at tjenestemand snarest efter lovens ikrafttræden får efterbetaling fra 1. juli 1969 at regne svarende til de lønninger, der fra samme dato er blevet ydet til de danske folkeskolelærere.

Det bestemmes endvidere, at pensionister, der var pensioneret før 1. juli 1969 får pensionerne udbetalt med tillæg efter § 46 i klassificeringsloven.

Til § 50.

Der foreslås heri de fornødne bestemmelser om ophævelse af den tidligere lønningslov, ligesom der gives fornøden hjemmel til, at tidligere fastsatte bestemmelser indtil videre forbliver i kraft.

Det foreslås, at § 4 i lov nr. 121 af 31. marts 1928 om pension og efterindtægt for lærere og lærerinder i folkeskolen på Færøerne fortsat skal bevare sin gyldighed, ligesom det er tilfældet i Danmark. Det svarer til FLL § 52, stk. 3 sidste afsnit.

Oversigt

over nettoårslønninger for visse kategorier lærere i finansårene 1969/70-1970/71 efter den gældende lærerlønningslov og efter udkastet til en ny lærerlønningslov incl. aftalen af 1970, dyrtidsreguleret til og med 1. april 1971.

	Pr. 1/6-69	Pr. 1/7-69	Pr. 1/10-69	Pr. 1/4-70	Pr. 1/10-70	Pr. 1/4-71
A. Årsløn efter gældende lønningslov						
Lærer, begyndelsesløn	27.882	27.882	28.521	29.159	30.436	31.074
Lærer efter 9 år	34.997	34.997	35.798	36.600	38.202	39.003
Overlærer, begyndelsesløn (15 år)	41.277	41.277	42.222	43.167	45.058	46.003
Overlærer, slutløn (21 år)	45.615	45.615	46.660	47.705	49.794	50.838
Viceinspektør, begyndelsesløn	43.355	43.355	44.348	45.341	47.326	48.319
Viceinspektør, slutløn (6 år)	50.015	50.015	51.160	52.305	54.596	55.741
Skoleinspektør, begyndelsesløn	48.877	48.877	49.996	51.116	53.354	54.473
Skoleinspektør, slutløn (9 år)	57.614	57.614	58.939	60.254	62.892	64.212
B. Årsløn efter udkastet til ny lov						
Lærer, begyndelsesløn	27.882	28.718	29.472	33.239	36.934	
Lærer efter 9 år	34.997	35.785	36.611	38.372	40.965	
Overlærer, begyndelsesløn (15 år)	41.277	42.515	45.484	46.701	49.776	
Overlærer, slutløn (21)	45.615	46.984	48.020	50.331	52.551	
Viceinspektør II, begyndelsesløn	43.355	44.656	45.800	50.689	55.482	
Viceinspektør II, slutløn (6 år)	50.015	51.515	52.796	57.368	61.841	
Skoleinspektør II, begyndelsesløn	48.877	50.343	51.726	59.463	67.085	
Skoleinspektør II, slutløn (9 år)	57.614	59.343	60.803	65.875	70.825	

Bemærkninger:

Stillingsbetingelserne er efter den gældende lovgivning og med de heri værende alderstillæg.

Efter lovudkastet og de hertil knyttede indplaceringsregler vil slutløn tidligst kunne opnås 1. juli 1971. Den udgør efter de pr. 1/10-70 gældende satser for en overlærer 58.575 kr., for en viceinspektør II 65.288 kr. og for en skoleinspektør II 74.774 kr.

Oversigt

over udgifter til lærerlønninger og -pensioner i finansåret 1969/70-1971/72 efter gældende lov og efter udkastet til en ny lærerlønningslov.

i mill.kr.	1/4-69-31/3-70			1/4-70-31/3-71			1/4-71-31/3-72		
	S.kr.	L.kr.	Total	S.kr.	L.kr.	Total	S.kr.	L.kr.	Total
A. Gældende lov uden regulering efter TL 1958 § 88									
1. Bruttofon	7,3	6,0	13,3	7,8	6,1	14,2	8,2	6,6	14,8
2. Pensionsbidrag	0,2	0,1	0,3	0,2	0,1	0,3	0,2	0,1	0,3
3. Lon, udbetalt	7,1	5,9	13,0	7,6	6,3	13,9	8,0	6,5	14,5
4. Pension, udbetalt	1,2	0,3	1,5	1,3	0,3	1,6	1,3	0,3	1,6
5. Pensionsbidrag	0,2	0,1	0,3	0,2	0,1	0,3	0,2	0,1	0,3
6. Pensionsudgift	1,0	0,2	1,2	1,1	0,2	1,3	1,1	0,2	1,3
7. Udbetalt løn og pension (3+4)	8,3	6,2	11,5	8,7	6,6	15,5	9,3	6,8	16,1
B. Gældende lov med regulering pr. 1/4 70 efter TL 1958 § 88									
1. Bruttofon	7,6	6,1	13,7	8,2	6,7	14,9	8,4	6,8	15,2
2. Pensionsbidrag	0,2	0,1	0,3	0,2	0,1	0,3	0,2	0,1	0,3
3. Lon, udbetalt	7,4	6,0	13,4	8,0	6,6	14,6	8,2	6,7	14,9
4. Pension, udbetalt	1,2	0,3	1,5	1,3	0,3	1,6	1,1	0,3	1,7
5. Pensionsbidrag	0,2	0,1	0,3	0,2	0,1	0,3	0,2	0,1	0,3
6. Pensionsudgift	1,0	0,2	1,2	1,1	0,2	1,3	1,1	0,2	1,3
7. Udbetalt løn og pension (3+4)	8,6	6,3	14,9	9,3	6,9	16,2	9,6	7,0	16,6
C. Lovudkast og gældende aftaler									
1. Bruttofon	7,4	6,0	13,4	8,5	6,9	15,4	9,0	7,4	16,4
2. Pensionsbidrag	0,1		0,1	0	0	0	0	0	0
3. Løn, udbetalt	7,3	6,0	13,3	8,5	6,9	15,4	9,0	7,4	16,4

4. Pension, udbetalt	1,2	0,3	1,5	1,4	0,3	1,7	1,4	0,3	1,7
5. Pensionsbidrag	0,1		0,1	0	0	0	0	0	0
6. Pensionsudgift	1,1	0,3	1,4	1,4	0,3	1,7	1,3	0,3	1,6
7. Udbetalt løn og pension (3 + 4)	8,5	0,3	11,8	9,9	7,2	17,1	10,4	7,7	18,1

Bemærkninger:

Tallene er baseret på lærerstaben pr. 1. juni 1970, elev-, klasse og over-timetal i skoleåret 1969/70, reallønsforbedring ved aftalen i 1970 samt dyrtidsregulering til og med 1. april 1971.

(Løgtingsmál 43/1970 (vetrarting))

Forslag

til

Lov om internationale reguleringsforanstaltninger vedrørende fiskeri

§ 1. Regeringen kan afslutte internationale overenskomster gældende såvel uden for som inden for dansk fiskeriterritorium, hvorved følgende foranstaltninger aftales: forskrifter om ordensregel for fiskeriet, mindstemål på fisk og krebsdyr samt dele af sådanne, fredningstider på fisk og hvirvelløse havdyr, oprettelse af fredede områder for fisk og hvirvelløse havdyr, indretning og brug af fiskeredskaber og tilbehør, herunder mindstemåske størrelser i net, forbud mod brug af bestemte redskaber, redskabstyper eller fiskemetoder, iværksættelse af kunstigt opdræt og omplantning af fisk, begrænsning af fangstmængde og/eller fangstindsats, samt international kontrol med overholdelsen af sådanne forskrifter.

Stk. 2. Fiskeriministeren udfærdiger forskrifter til opfyldelse af internationale overenskomster, der afsluttes i henhold til stk. 1, og til opfyldelse af beslutninger eller henstillinger, vedtaget i henhold til sådanne overenskomster, herunder forskrifter om nationalfordeling af fangstmængde og/eller fangstindsats.

§ 2. I forskrifter, der udfærdiges i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af forskrifterne.

Stk. 2. Halvdelen af bøderne tilfalder statskassen, medens resten efter nærmere bestemmelse i de i § 1 nævnte forskrifter anvendes til hjælp til vanskeligt stillede fiskere og deres efterladte.

Stk. 3. Der kan i forskrifterne fastsættes bestemmelser om konfiskation af ulovligt anvendte redskaber og af ombordværende fangst, herunder bestemmelser om, at fangst kan konfiskeres, selv om det ikke med sikkerhed kan godtgøres, at den i det hele hidrører fra ulovlige forhold.

§ 3. For Grønlands vedkommende fastsættes de i § 1 nævnte forskrifter efter forhandling med ministeren for Grønland. For Færøernes vedkommende fastsættes forskrifterne, for så vidt angår det færøske fiskeriterritorium, med samtykke af Færøernes landstyre og i øvrigt efter forhandling med landstyret.

§ 4. Loven træder i kraft den 00.

Lov nr. 111 af 26. april 1961 om regulering af fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav samt § 24 i lov nr. 195 af 26. maj 1965 om saltvandsfiskeri

ophæves, dog således at forskrifter udstedt i henhold til disse bestemmelser forbliver i kraft.

Bemærkninger til lovforslaget.

Nærværende lovforslag tilsigter en udvidelse af den regeringens hidtil i § 24 i lov nr. 195 af 26. maj 1965 om saltvandsfiskeri givne bemyndigelse til at indgå overenskomster, der indeholder reguleringsforanstaltninger vedrørende fiskeriet, og en tilsvarende udvidelse af den fiskeriministerens i nævnte paragrafs stk. 2 givne bemyndigelse til at fastsætte de nærmere bestemmelser til national gennemførelse af sådanne foranstaltninger.

Udvidelsen af bemyndigelserne har relation til dels arten af foranstaltninger dels de områder, for hvilke foranstaltningerne kan gennemføres, jfr. nedenstående bemærkninger til §§ 1 og 3.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Siden ikrafttrædelsen af saltvandsfiskeriloven er nye typer for regulerende foranstaltninger vedrørende fiskeriet blevet aktuelle i det internationale samarbejde og en ajourføring af § 24's opregning af foranstaltninger, der kan være genstand for de internationale aftaler, er derfor påkrævet.

I lovforslagets § 1 medtages som nye foranstaltninger:

- a. Forskrifter om ordensregler for fiskeriet.
- b. Forskrifter om begrænsning, kvotering af fangstmængde og/eller fangstindsats.

ad a. Forslaget om denne udvidelse af bemyndigelserne har bl.a. til formål at muliggøre Danmarks ratifikation af konventionen af 1. juni 1967 om ordensregler for fiskeriet i det nordlige Atlanterhav, hvis tekst med tilhørende bemærkninger er bilagt nærværende lovforslag. Konventionen medfører, at bl.a. en række regler vedrørende redskabsafmærkning m.v. ved konventionens ikrafttræden forudsættes iagttaget af danske fiskere, og den nødvendige hjemmel til den nationale gennemførelse søges derfor tilvejebragt ved dette lovforslag, som også giver hjemmel til at gennemføre fremtidige beslutninger truffet i overensstemmelse med konventionens regler.

ad h. Inden for de regionale kommissioner vedrørende fiskeriet i henholdsvis Nordøstatlanten (NEAFC) og Nordvestatlanten (ICNAF) er der blevet vedtaget beskyttelsesforanstaltninger gående ud på enten begrænsning af det totale kvantum, der må fiskes af de forskellige medlemslande, eller en fastlåsning af den fangstindsats, der i form af fartøjstonnage må anvendes i enkelte fiskerier, og yderligere foranstaltninger af denne art må forventes i de kommende år, efter at fiskeriet efter en række fiskearter har taget et omfang, der bringer bestandenes opretholdelse i fare. I ICNAF er således for året 1971 vedtaget reguleringer af laksefiskeriet ved Grønland, der for Danmarks vedkommende vil indebære, at den samlede tonnage af fartøjer i dette fiskeri ikke må overstige tonnagen i 1969. I NEAFC er en begrænsning i totalfangsten af Nordsøsilde og en fordeling af denne på de enkelte medlemslande under forberedelse med den virkning, at Danmark for sit vedkommende til sin tid vil blive nødt til at foretage en fordeling mellem danske fiskere af den tildelte kvota. Lignende arrangementer er vedtaget eller under forberedelse ved forhandlinger inden for disse organisationer eller mellem de direkte interesserede lande. Dette gælder således fiskeriet i Nordøstatlanten efter sild (den atlanto-skandiske sildestamme) og efter arktisk forsk og kuller.

Til § 2, stk. 2.

Bestemmelsen svarer til § 2, stk. 2, i lov nr. 111 af 26. april 1961 om regulering af fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav. Der henvises vedrørende baggrunden for sidsinævnte bestemmelse til bemærkningerne til lovforslaget (Folketingstidende 1960 - 61, 2. samling, tillæg A, sp. 1125).

Til § 3.

Da saltvandsfiskeriloven i henhold til § 39 ikke er gældende for Færøerne og Grønland, kan bemyndigelsen i lovens § 24 ikke danne basis for internationale aftaler og national gennemførelse af disse regler, for så vidt angår Færøerne og Grønland, for hvilke områder særskilt lovhjemmel må tilvejebringes.

I erkendelse af det stigende antal internationale aftaler på dette område med deraf følgende forøgelse i antallet af forslag til speciallove, såfremt det nuværende system opretholdes, synes det fornuftstjenligt også for Færøerne og Grønland at tilvejebringe en generel hjemmel. Da en ændring af saltvandsfiskerilovens § 24 til også at omfatte disse områder har frembudt lovtekniske vanskeligheder, idet saltvandsfiskeriloven i sin helhed ikke er gældende for Færøerne og Grønland, foreslås bemyndigelsen givet ved nærværende lovforslag.

Bestemmelsen, der svarer til § 3, stk. 2, i lov nr. 111 af 26. april 1961 om regulering af fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav, medfører ingen

indskrænkning i det færøske hjemmestyres adgang til med hjemmel i den færøske særlovgivning at udstede forskrifter vedrørende fiskeriet.

Til § 4.

Da vedtagelsen af dette lovforslag vil overflødig gøre såvel saltvandsfiskerilovens § 24 som ovennævnte lov om regulering af fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav, foreslås disse ophævet, dog således at allerede udstedte forskrifter vedrørende eksisterende reguleringsforanstaltninger opretholdes.

Konvention om ordensregler for fiskeriet i det nordlige Atlanterhav.

Regeringerne i Amerikas forenede Stater, Belgien, Canada, Danmark, Den franske Republik, Irland, Island, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Norge, Den polske Folkerepublik, Portugal, De socialistiske Sovjetrepublikkers Union, Spanien, Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Sverige og Forbundsrepublikken Tyskland, som ønsker at sikre god orden og optræden på fiskepladserne i det nordlige Atlanterhav, er blevet enige om følgende:

Artikel 1

(1) Denne konvention finder anvendelse på farvandet i de atlantiske og arktiske oceaner med tilstødende farvande, som er nærmere defineret i denne konventions annekts I.

(2) I denne konvention forstås ved

«fiskerifartøj» ethvert fartøj, som i erhvervsmæssigt øjemed anvendes til fiskefangst;

«fartøj» ethvert fiskerifartøj og ethvert skib, som i erhvervsmæssigt øjemed anvendes til at forarbejde fisk eller til at skaffe forsyninger til eller yde tjenester til fiskerifartøjer.

Artikel 2

Intet i denne konvention skal anses for at berøre nogen kontraherende parts rettigheder, krav eller synspunkter med hensyn til territorialfarvandenes grænser, nationale fiskerigrænser eller en kyststats fiskerijurisdiktion.

Artikel 3

(1) Enhver kontraherende parts fiskerifartøjer skal registreres og mærkes i overensstemmelse med de i det pågældende land gældende bestemmelser, således at de kan identificeres på havet.

(2) Enhver kontraherende parts kompetente myndigheder skal reservere et eller flere bogstaver og en række numre for hver havn eller distrikt.

(3) Enhver kontraherende part skal udfærdige en fortegnelse over disse bogstaver.

(4) Denne fortegnelse og alle ændringer, som senere måtte blive foretaget deri, skal notificeres over for de øvrige kontraherende parter.

(5) Bestemmelserne i denne konventions annekst II finder anvendelse på fiskerfartøjer tillige med disses småbåde og fiskeredskaber med tilhør.

Artikel 4

(1) Foruden at overholde de regler med hensyn til signaler, der er foreskrevet i de internationale søvejsregler, skal enhver kontraherende parts fiskerfartøjer overholde bestemmelserne i denne konventions annekst III.

(2) Ingen andre end de i annekset nævnte yderligere lys- og lydsignaler må anvendes.

Artikel 5

Net, liner og andre forankrede fiskeredskaber og drivende garn eller liner skal afmærkes for at angive deres position og udstrækning. Afmærkningen skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i denne konventions annekst IV.

Artikel 6

(1) Under indtagelse af de internationale søvejsregler skal alle fartøjer udøve deres virksomhed på en sådan måde, at de ikke forstyrrer fiskerfartøjernes virksomhed eller bringer deres fiskeredskaber i uorden, og skal overholde bestemmelserne i denne konventions annekst V.

(2) For at sikre gennemførelsen af disse bestemmelser kan de kontraherende parters kompetente myndigheder efter eget skøn underrette andre muligt interesserede kontraherende parters myndigheder om den bekendte koncentrationer eller sandsynlige koncentrationer af fiskerfartøjer eller fiskeredskaber. Kontraherende parter, som modtager sådan underretning, skal tage alle praktisk mulige skridt til at gøre deres fartøjer bekendt hermed. De autoriserede inspektører, som er udpeget i overensstemmelse med denne konventions artikel 9, kan ligeledes henlede fartøjers opmærksomhed på fiskeredskaber, som er anbragt i søen.

(1) Ved enhver uoverensstemmelse, som opstår mellem forskellige kontraherende parters statsborgere om beskadigede fiskeredskaber eller skade på fiskerfartøjer som følge af sammenfiltring af fiskeredskaber, finder følgende fremgangsmåde anvendelse, såfremt anden aftale ikke er truffet

mellem de kontraherende parter om løsningen af sådanne uoverensstemmelser:

Efter anmodning fra den kontraherende stat, i hvilken skadelidte er statsborger, udpeger vedkommende kontraherende part eller parter en undersøgelseskommission eller anden passende myndighed til behandling af kravet. Disse kommissioner eller andre myndigheder vil undersøge sagens omstændigheder og bestræbe sig på at bringe et forlig i stand.

(2) Disse bestemmelser præjudicerer ikke skadelidtes ret til at forfølge deres krav ad den sædvanlige rettergangs vej.

Artikel 8

(1) Enhver kontraherende part forpligter sig til at træffe passende foranstaltninger til at gennemføre og håndhæve denne konventions bestemmelser for så vidt angår dens egne fartøjer og disses fiskeredskaber.

(2) Inden for det område, hvor en kyststat udøver fiskerijurisdiktion, har den ansvaret for gennemførelsen og håndhævelsen af denne konventions bestemmelser.

(3) Inden for dette område kan kyststaten gennemføre særregler eller gøre undtagelser fra enhver af reglerne i denne konventions annekser II-V for så vidt angår fartøjer eller fiskeredskaber, som på grund af deres størrelse eller art kun udøver virksomhed eller benyttes i kystfarvande på betingelse af, at der ikke derved formelt eller reelt diskrimineres over for andre kontraherende parters fartøjer, som er berettigede til at fiske i disse farvande. For en kontraherende part i henhold til dette stykke gennemfører særregler eller gør undtagelser med hensyn til områder, inden for hvilke fremmede fiskefartøjer udøver fiskeri, skal den underrette de pågældende kontraherende parter om sin hensigt og rådføre sig med dem, dersom de ønsker det.

Artikel 9

(1) For at lette gennemførelsen af denne konvention skal bestemmelserne i denne artikel og i konventionens annekst VI finde anvendelse uden for de nationale fiskerigrænser.

(2) Ved autoriserede inspektører forstås inspektører, som måtte blive udpeget af de kontraherende parter med nærværende bestemmelser for øje.

(3) Enhver kontraherende part skal på begæring af en anden kontraherende part gøre sidstnævnte bekendt med navnene på de autoriserede inspektører, som er blevet udpeget, eller med navnene på de skibe, som medfører sådanne inspektører.

(4) De autoriserede inspektører skal føre tilsyn med, om konventionens bestemmelser iagttages, foretage afhøringer og indberette om overtrædel-

ser af konventionens bestemmelser, indhente oplysninger i tilfælde af skade, hvor det er ønskeligt gøre kontraherende parter fartøjer opmærksom på konventionens bestemmelser, og skal med disse formål for øje samarbejde med de andre kontraherende parter autoriserede inspektører.

(5) Hvis en autoriseret inspektør har grund til at antage, at et fartøj, som tilhører en kontraherende part, ikke overholder konventionens bestemmelser, kan han identificere fartøjet, søge at indhente fornødne oplysninger fra fartøjet og indberette. Hvis forholdet er tilstrækkelig alvorligt, kan han beordre fartøjet til at standse, og dersom det er nødvendigt for at klarlægge sagens omstændigheder, kan han borde fartøjet for at foretage afhøring og optage rapport.

(6) Hvis en autoriseret inspektør har grund til at antage, at et fartøj eller dets fiskeredskaber har forårsaget skade på et fartøj eller fiskeredskaber, og at dette kan skyldes en overtrædelse af konventionen, kan han på samme betingelser som i foregående stykke beordre ethvert af de implicerede fartøjer til at stoppe og borde dem for at foretage afhøring og optage rapport.

(7) En autoriseret inspektør må ikke beordre et fiskerfartøj til at stoppe, medens det er i færd med at fiske eller beskæftiget med at sætte fiskeredskaber eller hale disse ind undtagen i en nødsituation for at undgå skade på fartøjer eller fiskeredskaber.

(8) En autoriseret inspektør må ikke udstrække efterforskningen længere end nødvendigt for at forvisse sig om, at en overtrædelse af konventionen ikke har fundet sted eller, hvis han mener, at en overtrædelse har fundet sted, for at skaffe sig oplysninger om de faktiske omstændigheder, og han skal altid optræde på en sådan måde, at der påføres fartøjerne mindst mulig forstyrrelse og ulempe.

(9) En autoriseret inspektør kan, hvis der er sket skade på et fartøj eller fiskeredskaber, tilbyde at mægle på søen og, hvis de interesserede parter er enige heri, bistå dem med at bringe et forlig i stand. Efter anmodning fra de interesserede parter skal den autoriserede inspektør udfærdige en protokol om det opnåede forlig.

(10) Et fartøjs vægring ved at efterkomme en autoriseret inspektørs anvisninger skal betragtes som en vægring over for myndighederne i fartøjets flagstat.

(11) Rapporter, som er udfærdiget af fremmede autoriserede inspektører i henhold til disse bestemmelser, skal af de kontraherende parter betragtes og behandles som nationale inspektørers rapporter. Bestemmelserne i dette stykke medfører ikke nogen forpligtelse for en kontraherende part til at tilføje en fremmed autoriseret inspektørs rapport større beviskraft, end den ville have i den autoriserede inspektørs eget land. De kontraherende parter skal samarbejde for at lette den retslige behandling

eller behandlingen på anden måde af sager, som indledes på grundlag af en autoriseret inspektørs rapport i henhold til denne konvention.

(12) En autoriseret inspektør må ikke benytte sin ret til at borde et fartøj, som tilhører en anden kontraherende part, hvis en autoriseret inspektør fra denne stat er til rådighed og i stand til selv at gøre det.

Artikel 10

(1) Enhver kontraherende part kan foreslå ændringer i denne konventions artikler. Teksten til ethvert ændringsforslag skal tilstilles depositarlandets regering, der skal sende genparter deraf til alle kontraherende parter og signatarlandes regeringer. Enhver ændring skal træde i kraft på den 30. dag efter, at alle kontraherende parter har godkendt den.

(2) Når en fjerdedel af de kontraherende parter begærer det, skal depositarlandets regering sammenkalde til et møde mellem de kontraherende parter til overvejelse af behovet for ændring af konventionens artikler. Ændringer skal vedtages enstemmigt på et sådant møde og notificeres af depositarlandets regering over for samtlige kontraherende parter og træde i kraft på den 30. dag efter, at samtlige kontraherende parter har godkendt dem.

(3) Meddelelser om godkendelse af ændringer skal sendes til depositarlandets regering.

Artikel 11

(1) Enhver kontraherende part kan foreslå ændringer i denne konventions annekser. Teksten til ethvert ændringsforslag skal tilstilles depositarlandets regering, der skal sende genparter deraf til alle kontraherende parter og signatarlandes regering skal underrette alle kontraherende parter om den dato, på hvilken meddelelser om godkendelse af en ændring er modtaget fra to tredjedele af de kontraherende parter. Ændringen skal for alle kontraherende parter vedkommende træde i kraft på den 150. dag efter denne dato, medmindre en kontraherende part inden for et tidsrum af 120 dage fra samme dato underretter depositarlandets regering om sin indsigelse mod ændringen, i hvilket tilfælde denne ikke får virkning.

(2) Når tre kontraherende parter begærer det, skal depositarlandets regering sammenkalde til et møde mellem de kontraherende parter til overvejelse af behovet for ændring af annekserne til denne konvention. En ændring, som på et sådant møde er vedtaget med to tredjedels flertal af de repræsenterede kontraherende parter, skal af depositarlandets regering notificeres over for alle kontraherende parter og for alle kontraherende parter vedkommende træde i kraft på den 210. dag efter datoen for notifikation, medmindre en kontraherende part inden for et tidsrum af 180 dage fra datoen for notifikationen underretter depositarlandets regering

om sin indsigelse mod ændringen, i hvilket tilfælde denne ikke får virkning.

Artikel 12

De kontraherende parter skal underrette depositarlandets regering om, hvilke kompetente myndigheder de har udpeget med henblik på gennemførelsen af hver af de i betragtning kommende bestemmelser i denne konvention. Depositarlandets regering skal underrette de kontraherende parter om enhver sådan meddelelse.

Artikel 13

(1) Enhver tvist mellem to eller flere kontraherende parter vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af denne konvention, som ikke kan tilægges gennem forhandling, skal på en af parternes begæring underkastes voldgift.

(2) Begæringen om voldgift skal omfatte en beskrivelse af det krav, der agtes fremsat, og en summarisk redegørelse for det grundlag, på hvilket kravet hviler.

(3) Medmindre parterne træffer anden aftale, skal voldgiftskommissionen bestå af et medlem udnævnt af hver af parterne i tvisten og yderligere et medlem, der skal være formand, valgt efter fælles overenskomst mellem parterne. Voldgiftskommissionens afgørelse i de sager, der forelægges den, træffes ved simpel stemmeflerhed, og dens afgørelser skal være bindende for parterne. Yderligere enkeltheder vedrørende proceduren fastsættes ved særlig aftale mellem parterne.

(4) Uanset bestemmelserne i stk. 3 kan parterne træffe aftale om at underkaste tvisten voldgift i medfør af anden mellem parterne bestående ordning.

(5) Hvis parterne ikke inden seks måneder fra datoen for begæringen om voldgift kan blive enige om at organisere voldgiften, kan enhver af parterne indbringe tvisten (som omhandlet i stk. (1) for Den mellemfolkelige Domstol ved en i overensstemmelse med domstolens statut fremsat begæring.

(6) Uanset bestemmelsen i stk. (1) kan parterne træffe aftale om at indbringe tvisten for Den mellemfolkelige Domstol.

Artikel 14

(1) Med undtagelse af de i stk. 2 og 3 nedenunder og i artikel 17, stk. 3, indeholdte bestemmelser kan der ikke tages forbehold med hensyn til denne konvention uden de kontraherende parters og signaturstaternes samtykke. Efter et års forløb fra konventionens ikrafttræden kræves kun de kontraherende parters samtykke.

(2) Samtidig med sin undertegnelse, ratifikation, godkendelse eller tiltrædelse kan enhver stat tage forbehold med hensyn til denne konventions artikel 13.

(3) Enhver stat kan samtidig med sin undertegnelse, ratifikation, godkendelse eller tiltrædelse tage forbehold med hensyn til artikel 9, stk. 5 og 6, for så vidt angår en eller flere af de andre kontraherende parter eller signatarlandes regeringer.

(4) Enhver stat, som har taget forbehold i henhold til de foregående stykker eller artikel 17, stk. 3, kan på et hvilket som helst tidspunkt tilbagekalde sit forbehold ved en meddelelse herom stilet til depositarlandets regering.

Artikel 15

Denne konvention står åben for undertegnelse i London fra den 1. juni til den 30. november 1967 og skal ratificeres eller godkendes. Ratifikations- eller godkendelsesinstrumenterne skal snarest muligt deponeres hos Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands regering.

Artikel 16

(1) Denne konvention træder i kraft på den 90. dag efter den dato, på hvilken det tiende ratifikations- eller godkendelsesinstrument er deponeret.

(2) Derefter træder konventionen for hver enkelt stats vedkommende i kraft på den 90. dag efter, at dens ratifikations- eller godkendelsesinstrument er deponeret.

Artikel 17

(1) Enhver stat, som ikke har undertegnet konventionen, kan tiltræde denne på et hvilket som helst tidspunkt, efter at den er trådt i kraft, forudsat at tre fjerdedele af de kontraherende parter og signatarlandenes regeringer samtykker i den foreslåede tiltrædelse. Efter et års forløb fra konventionens ikrafttræden kræves kun samtykke fra tre fjerdedele af de kontraherende parter.

(2) Tiltrædelse sker ved deponering af et tiltrædelsesinstrument hos Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands regering. Konventionen træder for hver tiltrædende stats vedkommende i kraft på den 90. dag efter, at dens tiltrædelsesinstrument er deponeret.

(3) På et hvilket som helst tidspunkt inden konventionen træder i kraft for en stat, som tiltræder i henhold til denne artikel, kan enhver kontraherende part tage forbehold med hensyn til artikel 9, stk. 5 og 6 for så vidt angår denne stat.

Artikel 18

(1) Enhver kontraherende part kan samtidig med deponeringen af sit ratifikations-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument eller på et hvilket som helst senere tidspunkt ved en erklæring stilet til depositarlandets regering udstrække denne konvention til et eller flere områder, for hvis internationale forbindelser den er ansvarlig. For et sådant områdes eller sådanne områders vedkommende træder denne konventions bestemmelser i kraft enten på den 90. dag efter, at en sådan erklæring er modtaget, eller på den dato, da konventionen træder i kraft i henhold til artikel 16, stk. 1. Den seneste af de to datoer er gældende.

(2) Enhver erklæring, som er fremsat i medfør af foregående stykke, kan for så vidt angår ethvert i erklæringen anført område trækkes tilbage i overensstemmelse med den i artikel 19 fastsatte fremgangsmåde.

Artikel 19

På et hvilket som helst tidspunkt efter fire år fra den dato, da denne konvention trådte i kraft i henhold til artikel 16, stk. 1, kan enhver kontraherende part opsig konventionen ved en skriftlig meddelelse stilet til depositarlandets regering. Enhver sådan meddelelse skal have virkning 12 måneder efter datoen for dens modtagelse. Konventionen forbliver i kraft mellem de øvrige parter.

Artikel 20

Når denne konvention er trådt i kraft, skal den af depositarlandets regering registreres i De forenede Nationers sekretariat i overensstemmelse med artikel 102 i De forenede Nationers pakt.

Til bekræftelse heraf har undertegnede dertil behørigt befuldmægtigede undertegnet denne konvention.

Udfærdiget i London den 1. juni 1967, på engelsk og fransk, begge tekster af samme gyldighed, i et enkelt originaleksemplar, som skal deponeres i arkiverne for Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands regering, som skal sende en bekræftet genpart deraf til hver af de undertegnede og tiltrædende staters regeringer.

Annex 1

Konventionens anvendelsesområde

Denne konvention finder anvendelse på de farvandsområder i de atlantiske og arktiske oceaner med tilstødende farvande, som er beliggende uden for basislinierne for det ydre territorialfarvand og afgrænses således:

(a) Mod syd af en linie trukket retvisende vest langs 36° nordlig bredde til 42° vestlig længde, derfra retvisende syd til 35° nordlig bredde, derfra retvisende vest langs 35° nordlig bredde.

(b) Mod vest er en linie trukket sydpå fra et punkt på Grønlands kyst på $78^{\circ} 10'$ nordlig bredde til et punkt på 75° nordlig bredde og $73^{\circ} 30'$ vestlig længde, derfra langs en kompaslinie til et punkt på 69° nordlig bredde og 59° vestlig længde, derfra retvisende syd til 61° nordlig bredde, derfra retvisende vest til $64^{\circ} 30'$ vestlig længde, derfra retvisende syd til Labrador's kyst og derfra sydpå langs Nordamerikas kyst.

(c) Mod øst af 51° østlig længde, men med undtagelse af

- (i) Østersøen og Bælterne syd og øst for linier trukket fra Hasenøre til Griben og fra Gilbjerg Hoved til Kullen og
- (ii) Middelhavet med tilstødende farvande indtil meridianen på $5^{\circ} 36'$ vestlig længde.

Anneks II

Identifikation og mærkning af fiskerfartøjer og fiskeredskaber

Regel 1

(1) Bogstavet eller bogstaverne for den havn eller det distrikt, hvor det enkelte fiskerfartøj er registreret, og nummeret, hvorunder det er registreret, skal påmales begge sider af fartøjets bov og kan også påmales oversiden af fiskerfartøjet, således at det er klart synligt fra luften.

(2) Fiskerfartøjets eventuelle navn og navnet på havnen eller distriktet, hvor det er registreret, skal påmales fiskerfartøjet, således at de er klart synlige.

(3) De navne, bogstaver og numre, der er anbragt på et fiskerfartøj, skal være så store, at de let kan ses, og må ikke udviskes, ændres, gøres ulæselige, dækkes eller skjules.

(4) Småbåde og så vidt muligt alle fiskeredskaber med tilhør skal mærkes med bogstavet eller bogstaverne og nummeret på det fiskerfartøj, de tilhører. Ejendomsretten til net eller andre fiskeredskaber kan angives med privat mærke.

Regel 2

(1) Ethvert fiskerfartøj skal medføre et officielt dokument udstedt af den kompetente myndighed i det land, hvor det er hjemmehørende, udvisende fartøjets eventuelle navn, en beskrivelse af fartøjet, dets nationalitet,

registreringsbogstav eller -bogstaver og nummer samt navnet på ejeren eller det firma eller den sammenslutning, det tilhører.

(2) Ethvert fiskerfartøj skal medføre et nationalflag i god stand, som på forlangende skal forevises de kompetente myndigheder.

(3) Et fiskerfartøjs nationalitet må ikke skjules under nogen form.

Annex III

Yderligere signaler for fiskerfartøjer

Regel 1

Generelt

(1) Medens de internationale søvejsregler i øvrigt må overholdes, har nærværende regler til hensigt at forhindre skade på fiskeredskaber eller ulykkestilfælde under fiskeriets udøvelse.

(2) De heri indholdte regler vedrørende skibslys finder anvendelse under alle vejrforhold fra solnedgang til solopgang, når fiskerfartøjer fisker som en flåde, i hvilket tidsrum ingen andre lys må vises med undtagelse af de i de internationale søvejsregler foreskrevne samt sådanne lys, som ikke kan forveksles med de foreskrevne skibslys, svække deres synlighed, udviske deres særlige karakter eller gøre det vanskeligt at holde behørig udkig. Disse skibslys kan også vises fra solopgang til solnedgang under nedsat sigtbarhed og under alle andre forhold, hvor det skønnes nødvendigt.

(3) I disse regler skal de deri benyttede udtryk have den betydning, som er fastsat i de internationale søvejsregler dog at udtrykket «fiskerfartøj» skal have den betydning, som er tillagt det i denne konventions artikel 1 (2).

(4) De heri nævnte skibslys skal anbringes, hvor de bedst kan ses. De bør være anbragt med mindst 3 fod (0,92 m) fra hinanden men lavere end de lys, der er foreskrevet i regel 9.c.1 og d. i de internationale søvejsregler 1960. De skal være synlige i en afstand af mindst 1 sømil, så vidt muligt hele horisonten rundt, ligesom deres synlighed skal være mindre end synligheden af de skibslys, der føres i henhold til regel 9.b i ovennævnte søvejsregler.

Regel 2

Signaler for fiskeri med trawl og drivende redskaber

(1) Fiskerfartøjer, der er beskæftiget med trawlfiskeri, skal, hvad enten der anvendes bundtrawl eller flydetrawl føre:

- (i) når trawlet sættes:
to hvide lys, det ene lodret over det andet;
 - (ii) når trawlet hales ind:
et hvidt lys lodret over et rødt lys;
 - (iii) når trawlet har fået hold i en forhindring:
to røde lys, det ene lodret over det andet.
- (2) Fiskerfartøjer, der er beskæftiget med fiskeri med drivende redskaber, kan føre de under (1) ovenfor foreskrevne lys.
- (3) Når fiskerfartøjer er beskæftiget med parvis fiskeri med trawl, skal hvert af fartøjerne føre:

- (i) om dagen: T-flaget («hold klar af mig, jeg er beskæftiget med parvis fiskeri med trawl») hejst på formasten;
- (ii) om natten: Et søgelys rettet forefter og i retning mod det andet af de parvis fiskende skibe;
- (iii) når trawlet sættes, hales ind eller får hold i en forhindring: de ovenfor under (1) foreskrevne lys.

(4) Fiskerfartøjer under 65 fod (19,80 m) i længde kan undtages fra at iagttage denne regel. Underretning om enhver sådan undtagelse eller om de områder, i hvilke sådanne undtagne fiskerfartøjer må påtages at befinde sig i større antal, skal gives andre muligt interesserede kontraherende parter kompetente myndigheder.

Regel 3

Lyssignaler for fiskeri med ringnot

(1) Fiskerfartøjer, der er beskæftiget med ringnotfiskeri, skal vise 2 rødgule lys, det ene lodret over det andet. Disse lys skal blinke skiftevis omtrent en gang hvert sekund på en sådan måde, at det nederste er slukket, når det øverste er tændt og omvendt. Disse lys må kun vises, når fiskerfartøjets bevægelsesfrihed er hæmmet af dets fiskeredskaber, for at advare andre fartøjer om at holde klar af det.

(2) Fiskerfartøjer under 85 fod (25,90 m) i længde kan undtages fra at iagttage denne regel. Underretning om enhver sådan undtagelse eller om de områder, i hvilke sådanne undtagne fiskerfartøjer må anlages at befinde sig i større antal, skal gives andre muligt interesserede kontraherende parter kompetente myndigheder.

Regel 4 Lydysignaler

Ingen andre lydysignaler end de i de internationale søvejsregler og den internationale signalbog foreskrevne må anvendes.

Anneks IV Afmærkning af net, liner og andre fiskeredskaber

Regel 1 Forankrede fiskeredskaber

(1) Enderne af net, liner og andre forankrede fiskeredskaber skal om dagen være forsynet med de bøger med flag eller radarreflektor og om natten med de lysbøger, som findes fornøden til at angive redskabets plads og udstrækning. Sådanne lys skal være synlige i en afstand af mindst 2 sømil under god sigtbarhed.

(2) Om dagen skal den vestligste (hvorved forstås halveirklen af kompasset fra syd gennem vest til og med nord) endeboje af sådanne fiskeredskaber, som strækker sig horisontalt ud i søen, være forsynet med to flag, det ene over det andet eller et flag og en radarreflektor, og den østligste (hvorved forstås halveirklen af kompasset fra nord gennem øst til og med syd) endeboje med et flag eller en radarreflektor. Om natten skal den vestligste endeboje være forsynet med to hvide lys og den østligste med et hvidt lys. Derudover kan en boje forsynet med et flag eller en radarreflektor om dagen og et hvidt lys om natten sættes 70-100 meter fra hver endeboje for at angive fiskeredskabets retning.

(3) På fiskeredskaber, som har en større udstrækning end en sømil, skal yderligere bøger anbringes med højst en sømils mellemrum, således at ingen del af de fiskeredskaber, som har en udstrækning af en sømil eller derover, er uden afmærkning. Om dagen skal hver boje være forsynet med et flag eller en radarreflektor, og om natten skal så mange bøger som muligt være forsynet med et hvidt lys. I intet tilfælde må afstanden mellem to lys på samme fiskeredskab overstige 2 sømil.

(4) På fiskeredskaber, som er fastgjort til et fiskerfarløj, kræves ingen bøger i den i den ende, som er fastgjort til fiskerfarløjet.

(5) Hver bøjeslæge skal have en højde af mindst 2 meter over bøjen.

Regel 2**Drivende redskaber**

(1) Drivende net og liner skal afmærkes i hver ende og med mellemrum af ikke over 2 sømil af en bøjle med en stage, hvis højde er mindst 2 meter over bøjen. Stagen skal om dagen være forsynet med et flag eller en radarreflektor og om natten med et hvidt lys, der er synligt i en afstand af mindst 2 sømil under god sigtbarhed.

(2) På fiskeredskaber, som er fastgjort til et fiskerfartøj, kræves ingen bøjle i den ende, som er fastgjort til fiskerfartøjet.

Annex V**Ordensregler for fartøjer****Regel 1**

Under samtidig iagttagelse af de internationale søvejsregler skal alle fartøjer manøvrere på en sådan måde, at fiskerfartøjets virksomhed ikke forstyrres, eller fiskeredskaber bringes i uorden.

Regel 2

Fartøjer, som ankommer til fiskepladser, hvor fiskerfartøjer allerede fisker eller har sat deres redskaber for at fiske, skal gøre sig bekendt med allerede udsatte redskabers plads og udstrækning og må ikke anbringe sig eller sine fiskeredskaber således, at de forstyrrer eller hindrer fiskeri, som allerede er i gang.

Regel 3

Intet fartøj må ankre eller forblive på en fiskeplads, hvor fiskeri er i gang, hvis dette vil kunne forstyrre sådant fiskeri, medmindre det er nødvendigt med henblik på dets eget fiskeri eller som følge af uheld eller andre omstændigheder, som det ingen indflydelse har på.

Regel 4

Undtagen i tilfælde af force majeure må intet fartøj kaste genstande eller stoffer i havet, som kan forstyrre fiskeriet eller beskadige fisk, fiskeredskaber eller fiskerfartøjer.

Regel 5

Intet fartøj må anvende eller medføre sprængstoffer beregnet til fiskefangst.

Regel 6

For at undgå skade skal fiskerfartøjer beskæftiget med trawlfiskeri og andre fiskerfartøjer med redskaber i bevægelse tage alle praktisk mulige skridt til at holde klar af net og liner eller andre redskaber, som ikke trækkes.

Regel 7

(1) Når net tilhørende forskellige fiskerfartøjer indfiltres i hinanden, må de ikke kappes, uden at de pågældende parter er enige herom, medmindre det er umuligt at skille dem på anden måde.

(2) Når fiskerfartøjer, som fisker med liner, får indfiltret deres liner, må det fiskerfartøj, som haler linerne ind, ikke kappe disse, medmindre de ikke kan skilles på anden måde; i så tilfælde skal liner, som kappes, så vidt muligt straks sættes sammen igen.

(3) Undtagen i tilfælde af bjærgning eller i de i de to foregående stykker omhandlede tilfælde må net, liner eller andre redskaber ikke under noget påskud anhugges, fastholdes eller løftes af andre end det fartøj de tilhører.

(4) Når et fartøj får hold i eller på anden måde bringer uorden i andres redskaber, skal det træffe alle nødvendige forholdsregler for at begrænse skaden på sådanne redskaber til et minimum. De fiskerfartøjer, som redskaberne tilhører, skal samtidig undgå enhver handling, der vil kunne forværre skaden.

Annex VI

Regler for autoriserede inspektører

(1) En autoriseret inspektør skal medføre et identitetsbevis udfærdiget på engelsk, fransk og på den autoriserede inspektørs eget sprog (hvis dette er et andet) under anvendelse af en formular, hvorefter der på forslag fra depositarlandets regering er opnået enighed mellem de kontraherende parter.

(2) En autoriseret inspektør, som giver ordre til at stoppe, skal benytte det i den internationale signalbog herfor foreskrevne signal.

(3) Når en autoriseret inspektør border et fartøj, skal han fremvise sit identitetsbevis.

(4) Når en autoriseret inspektør border et fartøj, kan han anmode fartøjets fører om at lægge det i annex II regel 2 (1) nævnte dokument, og dette dokument eller et andet af fartøjets officielle papirer skal omgående påtegnes herom af den autoriserede inspektør.

(5) Hver gang en autoriseret inspektør boder et fartøj, skal han udfærdige en rapport under anvendelse af den i bilaget anførte formular, hvori angives de omstændigheder hvorunder han bodede fartøjet og de oplysninger, han har indhentet.

(6) Rapporten skal udfærdiges på den autoriserede inspektørs eget sprog og forevises føreren af det visiterede skib, som skal have lejlighed til på sit eget sprog at tilføje sådanne bemærkninger, som han eller et hvilket som helst medlem af besætningen måtte ønske at fremsætte. Den autoriserede inspektør skal underskrive rapporten i førerens nærværelse og give ham en genpart. En genpart af rapporten skal sendes til den kompetente myndighed i det land, hvor det visiterede skib er hjemmehørende. I tilfælde af skade skal genparter af rapporten endvidere sendes til de kompetente myndigheder i de andre interesserede parters hjemlande.

(7) Når en autoriseret inspektør konstaterer, at et fartøj overtræder denne konventions bestemmelser, kan han indberette hændelsen til de kompetente myndigheder i fartøjets hjemland efter først ved signalering eller på anden måde at have gjort alt for at henlede det pågældende fartøjs opmærksomhed på, at det er hans hensigt at indberette overtrædelser. Hvis han giver fartøjet ordre til at stoppe, men ikke boder det, skal han indberette forholdet til den kompetente myndighed i fartøjets hjemland.

(8) Skibe, som medfører autoriserede inspektører, hvilke kan være de i artikel 1 (2) definerede fartøjer, skal føre et særligt flag eller en særlig slander. Flaget eller slanderen skal være af en udformning, hvorom der efter depositarlandets regerings forslag er opnået enighed mellem de kontraherende parter. Autoriserede inspektører må kun udøve deres myndighed i henhold til artikel 9, stk. 5 og 6 og kun træde i forbindelse med fartøjer fra overfladefartøjer.

Bilag

Rapport i henhold til stk. 5 i konventionens annekst VI

(Det ikke anvendte overstreges)

Autoriseret inspektør

(udfyldes med blokbogstaver)

1. Navn og nationalitet.
2. Navnet på det skib, som medfører inspektøren.

Position, tid og sted for hændelsen

3.

De konventionsbestemmelser, som kommer i betragtning

4.

Oplysninger om hvert af de implicerede skibe

Generelt

5. Nationalitet.
 6. Skibets navn og registreringsbetegnelse.
 7. Førerens navn.
 8. Ejerens navn og adresse.
 9. Position, tid og sted da fartøjet blev hørt.
- (5-8. udfyldes med blokbogstaver)

På tidspunktet for hændelsen

10. Fiskeredskaber i brug.
11. Stoppet, til ankers eller gisset kurs og fart.
12. Advarsler givet andet fartøj (andre fartøjer).
14. Retningen, i hvilken fiskeredskaber blev sat ud eller var beliggende.
15. Den afstand, hvori fiskeredskabet strækker sig i vandret retning for fartøjet.

Forholdene på hændelsestidspunktet

16. Sigbarhed.
17. Vindstyrke og -retning.
18. Sø og tidevande; strømretning og -styrke.
19. Andre relevante forhold.
20. Beskrivelse af fartøjernes eller fiskeredskabernes indbyrdes position, om nødvendigt ved hjælp af skitser.

21. Afmærkning af de forankrede eller driveude fiskeredskaber, som er impliceret.

Supplerende oplysninger

22. Udførlig beskrivelse af mistede eller beskadigede fiskeredskaber, herunder disses beskaffenhed.
23. Sammenhængende fremstilling af hændelsen.
24. Den autoriserede inspektørs bemærkninger.
25. Vidners erklæring.
26. Erklæringer fra de implicerede fartøjers førere.
27. Erklæringer om tagne fotografier med beskrivelse af deres emne. (Fotografierne skal vedhæftes den genpart af rapporten, som sendes til flagstaten).

Den autoriserede inspektørs underskrift

Foranstående rapport er i vor nærværelse udlærdiget og underskrevet af den autoriserede inspektør.

Skibsførerens underskrift

Vidnernes underskrift

Remærkninger til konventionen.

1. Konventionens forhistorie.

Den europæiske fiskerikonference, som afsluttede sit arbejde med vedtagelsen af Den europæiske Fiskerikonvention den 7. marts 1964 i London, besluttede i januar måned samme år at lade Storbritannien indbyde regeringerne for de lande, som deltager i det nordatlantiske fiskeri, til at sende repræsentanter til en konference i London med det formål at udarbejde udkast til konvention, der fastlægger tilsvarende ordensregler for udøvelse af fiskeri i Nordatlanten. Konventionens bestemmelser skulle

bygge på principperne i konventionen af 6. maj 1882 om regulering af fiskeripolitiet i Nordsøen, hvis bestemmelser udviklingen var løbet fra, og som i dag kun er gældende mellem Danmark, Belgien, Frankrig, Nederlandene og Forbundsrepublikken Tyskland, efter at Storbritannien har opsagt konventionen.

Efter afholdelse af tre møderækker i 1966-67 nåede en konference, hvori deltog enhedsmandsdelegationer fra 18 lande med interesse i fiskeriet i Nordatlanten, den 17. marts 1967 til enighed om teksten til en konvention om ordensregler for fiskeriet i Nordatlanten. De deltagende lande var foruden Danmark, Amerikas forenede Stater, Belgien, Canada, Forbundsrepublikken Tyskland, Frankrig, Irland, Island, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Norge, Polen, Portugal, Sovjetunionen, Spanien, Storbritannien og Sverige. Med undtagelse af Luxembourg undertegnede alle deltagende lande konventionen inden 1. december 1967.

2. Konventionens indhold.

Konventionen består af en indledning, 20 artikler og 6 annekser. I indledningen giver de deltagende stater udtryk for ønsket om at sikre orden og god optræden på fiskepladserne i Nordatlanten.

Artikel 1 bestemmer, at konventionen finder anvendelse på farvandsområderne uden for kyststaternes basislinier (d.v.s. også i deres ydre territorialfarvand) i de atlantiske og arktiske oceaner med tilstødende farvande, således som disse afgrænses i annekst I, d.v.s.:

- a) mod syd af en linie fra Gibraltar Strædet til USA's østkyst,
- b) mod vest af en linie i farvandet mellem Grønlands vestkyst og Canada til Labradors kyst og derfra langs Nordamerikas kyst og
- c) mod øst af en linie fra det østlige Barentshav ned langs 51° østlig længde, men med undtagelse af Middelhavet med tilstødende farvande, Østersøen, Sundet og hælterne.

Artikel 2 bestemmer, at konventionen ikke berører parternes rettigheder, krav eller synspunkter med hensyn til territorialfarvandenens afgrænsning, nationale fiskerigrænser eller kyststatens fiskerijurisdiktion.

Artikel 3 med tilhørende annekst II indeholder nærmere bestemmelser om, hvorledes fiskerfartøjer og fiskeredskaber skal registreres og mærkes for at kunne identificeres på havet.

Artikel 4 bestemmer, at parternes fiskerfartøjer foruden at overholde de signalregler, der er foreskrevet i de internationale søvejsregler, skal overholde de særlige bestemmelser, der i annekst III gives om yderligere signaler for fiskerfartøjer for at forhindre skade på fiskeredskaber eller ulykkestilfælde under fiskeriets udøvelse.

Ifølge artikel 5 skal net, liner og andre fiskeredskaber udmærkes i overensstemmelse med bestemmelserne i konventionens annekst IV for at angive deres position og udstrækning.

Artikel 6 bestemmer, at fiskerifartøjerne udover at iagttage de internationale søvejsregler skal udøve fiskeriet på en sådan måde, at de ikke forstyrrer andres fiskeri eller bringer deres fiskeredskaber i uorden, og i dette øjemed skal overholde ordensreglerne i annekst V. Ifølge artiklen kan parternes myndigheder endvidere efter eget skøn underrette hinanden om dem bekendte eller sandsynlige koncentrationer af fiskerifartøjer eller fiskeredskaber for at sikre gennemførelsen af bestemmelserne.

Ifølge artikel 7 skal uoverensstemmelser mellem de forskellige parters statsborgere om skade på fiskeredskaber eller fiskerifartøjer, hvis der ikke er truffet anden aftale mellem staterne, søges løst ved, at de involverede stater på begæring af skadelidtes hjemland udpeger en undersøgelseskommission til at undersøge sagens omstændigheder med henblik på at bringe et forlig i stand. Bestemmelsen udelukker ikke skadelidte fra at forfølge deres krav ved domstolene.

Parterne forpligter sig i artikel 8 til at gennemføre og håndhæve konventionen for så vidt angår egne fartøjer. Inden for det område, hvor kyststaten udøver fiskerijurisdiktion, kan alene kyststaten håndhæve konventionens bestemmelser, ligesom den i dette område på ikke diskriminatorisk måde kan gøre undtagelser fra reglerne i annekst II-V for så vidt angår fartøjer og redskaber, som kun benyttes i kystfarvandene.

I artikel 9 med tilhørende annekst VI bestemmes det, at de kontraherende parter kan udpege autoriserede inspektører, som uden for de nationale fiskerigrænser skal føre tilsyn med, om konventionens bestemmelser iagttages, foretage afhøringer, indberette om overtrædelse og indhente oplysninger i tilfælde af skade samt i øvrigt samarbejde med andre kontraherende parters autoriserede inspektører. Hvis en autoriseret inspektør har grund til at antage, at et fartøj, som tilhører en kontraherende part, ikke overholder konventionens bestemmelser, og forholdet er tilstrækkeligt alvorligt, kan han beordre fartøjet til at standse, og dersom det er nødvendigt for at klarlægge sagens omstændigheder, kan han borde fartøjet for at foretage afhøring og optage rapport. Samme ret tilkommer inspektøren, hvis det fartøj eller dets redskaber har forårsaget skade på andre fartøjer eller redskaber som følge af en overtrædelse af konventionen. Der fastsættes nærmere bestemmelser til sikring af, at fiskeriets udøvelse ikke sinkes unødigt som følge af inspektørens virksomhed. Et fartøjs vægring ved at efterkomme en autoriseret inspektørs anvisninger skal betragtes som en vægring over for myndighederne i fartøjets flagstat.

Rapporter fra fremmede inspektører skal behandles som nationale inspektørers rapporter; dog er der ingen pligt til at tillægge en fremmed

inspektørs rapport større beviskraft, end den ville have i dennes hjemland. En inspektør må ikke borde et fremmed fartøj, hvis en inspektør fra dets hjemstat er til rådighed og selv kan gøre det.

Anneks VI indeholder nærmere regler for de autoriserede inspektørers inspektionsvirksomhed og om udfærdigelse af særlige rapporter, når et fartøj bordes af en inspektør.

Artiklerne 10 og 11 bestemmer, at konventionens artikler og annekser kan ændres med alle kontraherende staters samtykke efter en nærmere fastlagt procedure.

Ifølge artikel 12 skal parterne give meddelelse om de myndigheder, de har udpeget med henblik på gennemførelsen af konventionens enkelte bestemmelser.

Artikel 13 bestemmer, at enhver tvist vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af konventionen, som ikke kan bilægges gennem forhandling, skal underkastes voldgift, hvis blot en af parterne ønsker det, jfr. dog nedenfor under artikel 14 om adgangen til at tage forbehold med hensyn til artikel 13. Voldgiftskommissionen består, medmindre parterne træffer anden aftale, af et medlem udnævnt af dem hver og yderligere en formand valgt efter fælles overenskomst. Voldgiftskommissionens afgørelse er bindende for parterne. Hvis parterne ikke inden seks måneder kan enes om voldgiftens organisation, kan enhver af parterne indbringe tvisten for Den mellemfolkelige Domstol.

Artikel 14 åbner mulighed for, at de deltagende stater kan tage forbehold med hensyn til artikel 13 om voldgift og med hensyn til artikel 9, stk. 3 og 6, om autoriserede inspektørers adgang til at få ombord i fremmede fiskerfartøjer.

Artikel 15-17 indeholder bestemmelser om undertegnelse, ratifikation og ikrafttrædelse. Sidstnævnte sker 90 dage efter, at ti stater har deponeret deres ratifikationsinstrumenter.

Artikel 18 giver kontraherende part mulighed for at udstrække konventionen til områder, for hvis internationale forbindelser den er ansvarlig.

Artikel 19 bestemmer, at konventionen efter fire års gyldighedsperiode kan opsiges med 12 måneders varsel.

3. Andre landes ratifikation af konventionen

Følgende lande har deponeret deres ratifikationsinstrumenter:

Norge	20. august 1968
Portugal	28. oktober 1968
Island	12. maj 1969
Sverige	6. februar 1970
Storbritannien	2. juni 1970

Der mangler således endnu fem ratifikationer, før konventionen kan træde i kraft.

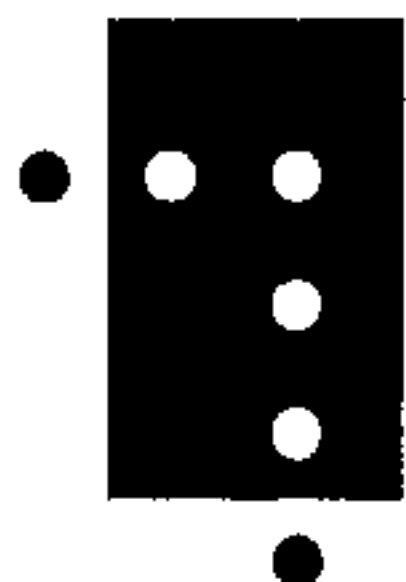
4. Danmarks ratifikation

Den nye konventions bestemmelser er stort set udtryk for en modernisering af de allerede i henhold til 1882-overenskomsten gældende bestemmelser. Medens denne som foran nævnt kun er i kraft mellem fem lande, må det hilses med tilfredshed, at det overvældende antal af de i fiskeriet i Nordatlanten deltagende stater har kunnet enes om udformningen af bestemmelser, der vil kunne bidrage til at forøge sikkerheden til søs og reducere risikoen for skade på fartøjer og redskaber. Konventionens bestemmelser om gensidig inspektionsadgang er udtryk for en moderat videreførelse af bestemmelserne i 1882-overenskomsten og må i øvrigt antages at få største praktisk betydning gennem deres generalpræventive funktion.

Konventionens ikrafttræden har den særligt betydning for Danmark, at den i kraft af artikel 9 åbner mulighed for, at der kan udpeges færøske inspektører til at udøve inspektionen i farvandet omkring Færøerne. Dette har man fra dansk side hidtil været afskåret fra på grund af den særlige formulering af bestemmelsen om inspektionsudøvelse i den dansk-britiske overenskomst af 24. juni 1901 om ordningen af fiskeriet i farvandet omkring Færøerne, der havde 1882-konventionen som forbillede, og som nu vil miste sin betydning, når den nye konvention træder ikraft i forholdet mellem Danmark og Storbritannien.

Efter at de interesserede ministre har givet deres tilslutning til, at Danmark ratificerer konventionen, vil det være ønskeligt, at Danmark nu gennem sin ratifikation bidrager til, at de nye bestemmelser snarest kan træde i kraft.

RED: 10 X

Nasjonallbibliote

Nasjonallbiblioteket

National Library of Norway

Rana Division

N-8607 Mo i Rana

Telephone: +47 75 12 11 11 Telefax: +47 75 12

